

JATAKA PALI.

PART I.

(නිසිටක මුද්දමකණේ විසතිමං පොත්තං)

හදනනාවරිය බුද්ධසොසමභාරෙථවප්පණිනා

ජාතකටඨකථා.

පටිමො භාගො.

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST
BHADANTACARIYA BUDDHAGHOSA MAHATHERA'S
COMMENTARY TO THE

JATAKA PALI.

PART I.

(තිವಿටක මුද්‍රණයෙන් විසතිමං පොත්තං)

හදනනාවරිය බුද්ධසොසමභාථෙරවසපණිනා

ජාතකටඨකථා.

පඨමො භාගො.

එකකනිපාතවණණනා

විදුරුපොලගාමෙ සිරිසුමභග්‍රාමාධිවාසිනා
 උච්චය අමරපුරනිකාධිකමහානායකධුර නිරෙන
 හදනනපණ්ඩිතෙන

විදුරුපොල පියතිස්සමභාථෙරෙන

සංසාධිනාගිසඞ්ගාව.

මු : ට : 2470.

ක්‍රි : ට : 1926.

මිල රු.195/=

ජාතකට්ඨකථා.

පටිමො භාගො.

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST**BHADANTACARIYA BUDDHAGHOSA MAHATHERA'S****COMMENTARY TO THE****JATAKA PALI.**

PART I.

REVISED AND EDITED BY

THE VEN'BLE PANDIT**WIDURUPOLA PIYATISSA MAHATHERA***Maha Nayaka of Amarapura Sect**Up-country, Ceylon*

PUBLISHED BY THE TRUSTEES

DR. CHARIES ALWIS HEWAVITARNE

AND

SRINATH KUMARADASA MOONNESIGHE ESQ

THE TRIPITAKA PUBLICATION PRESS,

SARAWATHI HALL, PETTAH,

COLOMBO, (CEYLON)

B. E. 2470

C. E. 1926

හදනතාවරිය බුද්ධභෞසමභාපේරවරපපණිකා

ජාතකටයකථා

පයමෝ භාගො.

එකකනිපාතවණණනා

විදුරුපොලගාමෙ සිරිසුමඛලාරාමාධිවාසිනා
උඛරට අමරපුරනිකායික මහානායකධුරන්ධරෙන
හදනතපණ්ඩිතෙන

විදුරුපොල පියතිසසමභාපේරෙන

සංසොධිතාහි සංඛිතා ව.

සයිමන්' හේවාචිකාරණ මහාසයාණනෙකහි

චාර්ලස් අල්විස් හේවාචිකාරණාඛෙතන

අඩගලායුබේධදාවරියෙනවෙව.

සිරිනාඨ කුමාරදාස මුනසීභාහිධානෙනවාහි

චිහි සොගනෙහි

ත්‍රිපිටක මුද්‍රණයෙ මුද්‍රාපෙත්වා

පාකටිකතා.

මු : ට : 2470.

කි : ට : 1926.

I	වන මුද්‍රණය	-	1926
II	වන මුද්‍රණය	-	1988
III	වන මුද්‍රණය	-	2007

PUBLISHERS NOTE

The late Mr. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE, who in his life time had begun to publish the TRIPITAKA, left a bequest for its completion after his death. He died suddenly on 17th January 1913 and in accordance with his wishes his Trustees had published the Commentaries on the text in 49 volumes. After seventy years these books are no longer readily available.

His widow Mrs' SOMAWATI HEWAVITARNE who passed away on 10th January 1982 at the age of 94, had prior to her death, created the SOMAWATI HEWAVITARNE TRUST to carry on the good work started by her late husband and bequeathed her entire estate to this Trust.

We the Trustees of the Somawati Hewavitarne Trust, having seen the need to re-print the Commentaries, have undertaken this task to help both the student and teacher of the Dhamma and in the hope that this act of ours will help to preserve the Noble Teachings of the Blessed One for the benefit of the future generations and thereby prolong the life of the Buddha Sasana by many more thousands of years.

May the fruits of this meritorious act help the late Simon Alexander Hewavitarne and Somawati Hewavitarne Maha Upasikawa in Samsara and towards their final attainment of Nibbana.

Noel Wijenaike

Nanda Amerasinghe

Parlinda Ranasinghe

10.07.2007

Somawati Hewavitarne Trust Office,

130, Malikanda Road, Colombo - 10

Sri Lanka.

THE LATE
MR. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE.

BORN 20TH MARCH, 1875.

DIED 17TH JANUARY, 1913.

සෝමාවතී හේවාචිතාරණ මැතිනිය

THE LATE
VEN'BLE ANAGARIKA DHARMAPALA.
 (SIRI DEVAMITTA DHAMMAPALA)

Director of Tripitaka Mudhrana Sabha

BORN 17TH SEPTEMBER 1864

DIED 29TH APRIL, 1933

PREFATORY NOTE.

With this issue of the 1st part of the Jātaka Aṭṭhakathā I have much pleasure in placing before the public the 20th volume of the Simon Hewavitarne Bequest.

The editing of these commentaries has been entrusted to Widurapola Piyatissa Mahānāyaka Thero, the head of the Amara-pura Sect of the Kandyan districts. The Jātaka Aṭṭhakathā has not been printed in its entirety in Ceylon; an edition in Sinhalese character of the Commentaries edited by Aruggoda Seelananda Thero, the vice principal of the Parama Dhamma Chetiya Pirivana has been issued up to the end of the third Nipāta consisting of the first 321 Jātakas.

Professor Fausboll's editio princeps has been consulted in the preparation of this edition. The learned editor remarks that in many instances in that edition the correct reading has been shown in the footnotes.

Recently in 1924 a complete edition of the Jātaka Commentary has been issued in Siam in Siamese characters through the generosity of a princess of the Siamese Royal Family Swanga Waddhanā Parama Raja Devi. This edition too has been compared with the present edition and important differences referred to in the foot-notes.

The learned Maha Thero hopes to complete the Jātakas in 6 or 7 volumes. The second part consisting of the Duka and Tika Nipāta is well in hand and will I hope be ready next year. In the preface written by the Maha Thero he refers to these different matters.

I beg to place on record my grateful thanks to the learned Maha Thero.

C. A. Hewavitarne.

15th July, $\frac{2470}{1926}$.

PREFACE.

අප් ජාතකට්ඨකථාය

මු බ බ නො .

1. සමමාසවිද්වතු-මොජ්ඣිමනිකායෙහි,
භවතිස්සරණං'න්ත්‍ර සරණං නො සරණංති.
2. ජයතං බුද්ධසොසස්ස නාම'මාසාසනට්ඨිතිං,
පභොම සතිතන්ත්‍රස්ස යදනුද්දිතා මයං.
3. දෙසසනොතා නව'ඛයාති සාසනස්ස මහාමිති,
ජානාසං නාම යං සන්තා සත්තමං වසිසත්තමො.
4. අද්ධවජ්ජෙට්ඨති මණ්ඩානා ජතකාතං සතෙති සො,
දෙසෙසි බොධිසම්මාර-භරණාදිපපදීපතං.
5. යං මහාසාසනප්පෙත්තර-පපමුඛා සාසනට්ඨිතිං,
පපෙත්තතා යාවතති යං සඛායාසිංසු මහෙසසො.
6. තතො මහාමහිංසුදී-ත්තරා යං ජම්බුදීපතො,
තවබපණ්ණි'මමං දීප-මානස්සං මුතිසුතවො.
7. වට්ඨමාමණ්ණි රඤ්ඤා ව කාලෙ ධිණාසවෙති යං,
අභොසි පොත්තකාරුලහං මුඛපාඨාහතං පුරො.
8. මහානාමනරිඤ්ඤා සමයෙ ජම්බුදීපතො,
අගමට්ඨකථා කාතු-මිච්ඡන්තනා'ගතෙති'ධ.
9. හදන්තිබුද්ධසොසසති මහාපෙරෙතා ධිමතා,
මහාචිකාරවාසිත-මඤ්ඤාය'න්ත්‍රිතිච්ඡයං.
10. තිස්සාය මත'මෙතෙසං සතිතන්ත්‍රස්ස වණ්ණනං,
කතෙතනනා'සි තස්සා'පි රචිතා අත්ථවණ්ණනා.
11. නෙකගත්ථසහසොසති මණ්ඩිතා පණ්ඩිතෙති යා,
මහිතා මහතිවා'සි ජානකට්ඨකථා භූමි.
12. සා'පි බො චිරසඤ්ජාත-දෙසසසුසිතා සති,
ලොකබ්බමිච්ඡිහනන-පාඨනතරතිරනතරා.

13. යුරේපියෙහි සුඛිනා පොසොලසමඤ්ඤිතා,
තඛිකාලිකානං ලඛිකාය මුමමදෙසෙ ව සිමිතං.
14. ලඛ්ඛා කෙසසුප්පජ්ඣං විසොධෙතො යථාබලං,
ඉතො එකුත පඤ්ඤාසංවරානං මජ්ඣනෙ පත.

 15. ලිබ්ඛො'ඛගලවණ්ණෙහි මුද්දපෙතො ව සාධුකං,
දෙසදෙසනතරෙඨො'සි සබ්බසො පානවිකතා
 16. තතො'පරසමිං සමයෙ ලඛිකාදීපෙ මනොරමෙ,
රතතමාලවතාබ්‍යමිති නිගමෙ සුප්පතිට්ඨිතෙ.
 17. පරිවෙණමිති පරම-බමමපෙතිසවිසසුතෙ,
උපාචරියතං පතෙතො සිලානිඤ්ඤ සමවගගො.
 18. මහාපේරෙ ව තතෙ'වා-ධිපතිං යතිපුඛවං,
භද්දනිබමමානිඤ්ඤධ්‍යං මහාපේරං මහාමතිං.
 19. උපතිස්සාය සොධෙතො ජාතකට්ඨකථං අමුං,
යාවතතිකතිපාතනං මුද්දපෙසි කලාපසො.
 20. තතො ව නවිරතෙව කොළමපුරවාසිකො,
මහඛුතො මහාභොගො රතනතතයමාමකො.
 21. අනුජෙ බමමපාලස්ස අනගාපිකසඤ්ඤිතො,
මහාසද්ධො ගහපති සසිමන් භෙවාපිනාරණො.
 22. සාසනට්ඨිති'මිච්ඡතො විස්සජ්ජතො සකං ධූතං,
මතං පේරානුපේරානං ලඛිකිකාන'මථා'දිය.
 23. මහාසයො නිපිට්ඨ-මුද්දබ්බණ්ණසහං සුහං,
පතිට්ඨපෙතො මතිමා නවිරත දිවංගමි.
 24. තඛිකණ්ඨෙඨො තතො වාද්ලස්-අල්විස් භෙවාපිනාරණො,
තාය'ජ්ඣකෙබ්බා සහායා'සි ජිනසාසනමාමකො.
 25. තෙන'ජ්ඣිඨෙඨො ජාතකට්ඨ-කථාසංසොධනවෙති,
සිලානඤ්ඤමහාපේරෙ සකිංවුතො'පරගා දිවං.
 26. අජ්ඣිකෙබ්බ තතො තෙන-ජෙඤ්ඤිතො සමයඤ්ඤානා,
සතිකාන'මනුඤ්ඤාය මහාපේරාන'මෙව ව.
 27. අරභිං සොධනං තස්සා ජාතකට්ඨකථාය'හං,
සරදුන'මිතො තිණ්ණං මජ්ඣනෙ සාසනජිතො.
 28. අථ ස්‍යාමිඤ්ඤ භූපාල-වංසජ්ඣ සොධනවධිනා,
මහාමහෙසි පරම-ශ්‍රේෂ්ඨෙ'ති විසුත්තා.
 29. සොධාපෙතො සමුපුණ්ණං ජාතකට්ඨකථං තතිං,
සදෙසිකෙහි ඡෙකෙහි පණ්ණිකෙහි මහාගුණො.

30. ස්‍රාමකවිරෙති ලඤ්ඤාචාරා දසකණ්ඩය නිට්ඨිතං,
පෙසසසි මව්වි තං බමම-පාහතං කුසලජිනා.
31. යප්ථාදිතෙ තයොව'ඤ්ඤා නිසාය පටිපොත්තෙ,
ජානනට්ඨකථා'යං මෙ සොධියති යථාමති.
32. තනු'කකතිපාතනො භාගො'යං පඨමො'ධුතා,
චතුපණ්ණාසථලක-පටිමාණො'සි නිට්ඨිතො.
33. ත'මජ්ඣකේඛා යථාචුතො තප්ථ'යා යසසිනො,
භාගිණෙයො සිව්වාථ-කුමාරදස විස්සනො.
34. මුනිසිණො'ති මෙ චෝපි මුද්දපෙසුං මහාසයා,
සුඛිභවතු සො'නෙත සම්මන්ත්තොවිධාරණො.
35. දිස්සන්තෙ දිසරයානං බ්‍රහ්මඤ්ජනානදො යො ඉධ,
විකාරෙ භමජනො චෙ තං බමනතු විවකඛණා.
36. සංවණ්ණිතපද්දිතං සුච්ඡා'කාරදුග්ගකමා,
විසුං ගජවසෙත'නෙත සමපාදියති නො ඉති.
37. විදුරුපොලගාමජාතො
කවිස්සරෙ විරවනතිකුලතිලකො,
ස මහායති පියතිස්සො
හදන්තපණ්ඩිත ඉතිස්සනො ජයති.

8th July, 2470.
1926.

Abhinawārāma Vihāra,
Nuwara Eliya,
CEYLON.

ABBREVIATIONS

සමූහිකවනිරූපනං.

සී. මුද්දිත සිහලපොත්තං.

ඉං. මුද්දිත ඉංග්ලිසිකවරපොත්තං.

සසා. මුද්දිත සසාමකවරපොත්තං.

ERRATA.

සුද්ධි පතනං.

පිටුව.	පතනං.	අසුද්ධි.	සුද්ධි.
2	4	දුර	දුරෙ
3	1	හජි	හජි
5	11	ජබ්බිකා	ජබ්බිකා
„	26	තවච්ඡදං	තවච්ඡදං
8	35	ව.	ව.
9	33	විත්තාමෙකා	විත්තාමෙකා
10	1	විවරනං	විවරනං
11	10	උදපාදී	උදපාදී
12	12	සොධිග්ගි	සොධිග්ගි
16	26	බොධි	බොධි
19	19	උපපතති	උපපතති
31	22	වෙසානකර	වෙසානකර
33	1	සකබ්බසාමි	සකබ්බසාමි
„	5	තාවදෙව	තාවදෙව
„	11	කසෙසව	කසෙසව
41	11	අසිති	අසිති
42	17	වතනාලිස	වතනාලිස
43	19	සොභිතො	සොභිතො
45	11	ව	ව
48	14	මහාසවකා	මහාසවකා
„	18	තිබ්බතනනති	තිබ්බතනනති
„	37	අසාලති	අසාලති
49	1	විභුති	විභුති
„	14	පාචිත	පාචිත
„	23	භුමියා	භුමියා
50	26	සුඛිති	සුඛිති
„	37	රොමෙසි	රොමෙසි
„	„	ච්ඡාමහං	ච්ඡාමහං
51	4	උකබ්බපාපෙකා	උකබ්බපාපෙකා

පිටුව.	පිහිටීම.	අක්ෂර.	සූචි.
"	10	ආපණ	ආපණ
"	18	අදාය	අදාය
"	26	අමකකිතො	අමකකිතො
52	21	නිවස	නිවස
"	25	බොධිතො	බොධිතො
53	9	ආණ්ඩුපො	ආණ්ඩුපො
"	24	නලභිසාමි	නලභිසාමි
54	5	උද්දාය	උද්දාය
57	14	ව	ව
58	35	පටිභාණ්ඩ	පටිභාණ්ඩ
62	1	මහාපඨවි	මහාපඨවි
"	7	දකුණ	දකුණ
"	13	අට්ඨකට්ඨ	අට්ඨකට්ඨ
68	10	නදි	නදි
69	11	නිකමි	නිකමි
"	13	යාව	යාව
70	7	ව	ව
"	13	කුටානි	කුටානි
76	31	ජිතං	ජිතං
83	1	ඵගුණි	ඵගුණි
85	31	ඵවමාදිකාදි	ඵවමාදිකානි
87	2	වනුකිනනර	වනුකිනනර
"	26	ආගමාසි	ආගමාසි
83	3	සද්දානිකානි	සද්දානිකානි
"	31	සබ්බාලොකාර	සබ්බාලොකාර
101	20	උග්ගසද්ධි	උග්ගසද්ධි
103	8	ආරබ්භං	ආරබ්භං
104	13	හවිසානි	හවිසානි
113	28	වජ්ජනි	වජ්ජනි
114	27	හභවනං	හභවනං
118	7	සරණං	සරං
120	22	ලජ්ජිකබ්බ	ලජ්ජිකබ්බ
121	26	උපපතති දෙවං	උපපතතිදෙවං
123	20	පුරිකා	පුරිකා
125	32	කපික	කපික
127	24	වතකාරි	වතකාරි
129	19	අපරිභික	අපරිභික
121	9	පද්ධතිය	පද්ධතිය

පිටපත.	පිටපත.	අසුදැන.	සුදැන.
136	23	තුළුතැනකම ව	තුළුතැනකම ව
”	30	සුළුතැන	සුළුතැන
141	38	ආගමාසි	ආගමාසි
144	28	ආගත.	ආගත.
146	33	උදුටු	උදුටු
149	27	මාලේනා	මාලේනා
161	17	පරලෝකය	පරලෝකය
168	34	ආගනාව	ආගනාව
159	23	සාරපි	සාරපි
168	30	හිතවු	හිතවු
176	29	ආගනාසි	ආගනාසි
177	24	පරිවරණය	පරිවරණය
178	9	නිවනත	නිවනත
186	24	ව	ව
205	16	ආගමාසි	ආගමාසි
206	6	ආදය	ආදය
210	3	ලෝල	ලෝල
214	32	මන්ත	මන්ත
”	34	යථාකමම.	යථාකමම.
232	31	ම	ම.
233	2	බාදිසාමානි	බාදිසාමානි
241	30	බොධිසත්ත	බොධිසත්ත.
242	20	දුබ්බවොසිති	දුබ්බවොසිති
243	15	සබ්බසමන	සබ්බසමන
260	19	ආලාරක	ආලාරක
269	29	පුබ්බපෙස	පුබ්බපෙස
304	34	පවිකප්පිත.	පවිකප්පිත.
”	35	වමනවචන.	වමනවචන.
321	”	දසමවග්ග	නවමවග්ග
”	”	ලිතනජාතක.	අනතකප්පකතක.
329	2	ආග රිකා	ආග රිකා
352	7	11. 1. 6.	1. 11. 6.
357	1	තසා	තසා.
358	32	හංසි	හංසි
359	26	විනෙතසි	විනෙතසි
369	27	ජාතනප්පයානි	ජාතනප්පයානි
371	35	හංසි	හංසි
377	1	බරාණසිය.	බරාණසිය.

පිටුව.	පිටුව.	අක්ෂර.	සූචි.
381	12	බොධි	බොධි
394	27	බොධි	බොධි
395	„	සත්තාසන ජාතකං	පඤ්චගරුකජාතකං
402	1	චන්දනාලිය	චන්දනාලිය
403	3	ගුහාං	ගුහං
410	35	අනංග	අනංග
412	7	භණ්ඩ	භණ්ඩ
417	32	පුරුක	පුරුක
421	19	සත්තා පෙත	සත්තාපෙත
„	20	පට්ඨක වාරං	පට්ඨකවාරං
„	25	පිට්ඨක පිණ්ඩ	පිට්ඨකපිණ්ඩ
423	21	ධම්මසභා යං	ධම්මසභායං

අධ්‍යාලිපි සූචි.

97 පිටුව, අභිගුහනරාජවංශානුසාරී, මහාමහාමාත්‍ය මහාසිංහනාදසූත.

169 „ 4. ඉං. පකාපරනාති. 170. පිටුව, භවිතබ්බං.

තරා භණ්ඩලකාරාන මඤ්ඤාප්තං කන්ධි දිස්සමානමපි.

න සුචිපතනාරුලුමිති සූතබ්බං.

CONTENTS.

සූ වි ප තතං.

අංකය.	විෂයය.	පිටියංකය.
1	සුමෙධකථා.	28
2	දුරෙහිදුකං.	46
3	අවිදුරෙහිදුකං.	73
4	සනතිකෙහිදුකං.	90

නිදනිකථානිසිතා.

1	අපණ්ණකප්පකං.	99
2	වණ්ණපථප්පකං.	103
3	සෙරිවාණිප්පකං.	105
4	චුලසෙට්ඨිප්පකං.	113
5	තණ්ඩුලනාමිප්පකං.	116
6	දෙවධම්මප්පකං.	122
7	කට්ඨකාරිප්පකං.	124
8	ශාමණිප්පකං.	126
9	මධ්‍යෙද්ධප්පකං.	127
10	සුඛිකාරිප්පකං.	129

1. අපණ්ණකවග්ගො පද්ධමො.

1	ලකඛණමිග්ගප්පකං.	132
2	නිග්‍රොධමිග්ගප්පකං.	138
3	කණ්ණිකප්පකං.	140
4	වාතමිග්ගප්පකං.	143
5	බරුද්දිප්පකං.	144
6	කිප්පලකමිග්ගප්පකං.	147
7	මාලුකප්පකං.	148
8	මිතකභතතප්පකං.	150
9	අංගචිතභතතප්පකං.	151
10	තලපාණප්පකං.	153

2. සිලවග්ගො දුතියො.

අපේක්ෂා.

විෂයය.

පිටිවිෂයය.

1	කුරුඹාමිගජනකං	155
2	කුකකුරජනකං	158
3	හොජාජානියජනකං	160
4	ආජකුකුජනකං	161
5	තිකජනකං	164
6	මහිලාමුඛජනකං	166
7	අභිණ්ණජනකං	168
8	කන්දිවිසාලජනකං	170
9	කණ්ණජනකං	171
10	මුනිකජනකං	174

3. කුරුඹාචෛත්යා නිකේයය.

1	කුලාවකජනකං	180
2	නවජනකං	181
3	සමමාදමානජනකං	183
4	මච්ඡජනකං	184
5	චට්ටකජනකං	187
6	සකුණ්ණජනකං	189
7	තිකතිරජනකං	191
8	බකජනකං	195
9	කන්දජනකං	197
10	බද්ධකරජනකං	203

4. කුලාවකචෛත්යා චතුස්ථය.

1	ලොසකජනකං	209
2	කපොතජනකං	212
3	වෙළකජනකං	213
4	මකකජනකං	214
5	රොහිණීජනකං	215
6	ආරාමදුසකජනකං	217
7	වාරාහිජනකං	218
8	වෙදබ්බජනකං	221
9	කකබ්බජනකං	223
10	දුමමබ්බජනකං	225

5. අභිකාමචෛත්යා පඤ්චමය.

පඨමා පණ්ණාසකය.

අංකය.	විෂයය.	පිටුවකින.
1	මහාසීලවජාතකං	230
2	චූළජතකජාතකං	230
3	පුණ්ණපාතිජාතකං	232
4	ඵලජාතකං	233
5	පඤ්චාට්ඨජාතකං	236
6	කඤ්චතකඛ්ඛිජාතකං	238
7	වාතරිඤ්ජාතකං	240
8	තයොධම්මජාතකං	242
9	තෙරිවාදජාතකං	243
10	සංඝධම්මජාතකං	243
6.	ආශිංසවග්ගො ජූඨයා.	
1	අසාතමනනජාතකං	247
2	අණ්ඩභූතජාතකං	252
3	තකකජාතකං	254
4	දුරුජාතජාතකං	256
5	අතභිරුතිජාතකං	257
6	මුද්දලකඛණ්ඨජාතකං	260
7	උච්ඡිභිජාතකං	262
8	සාකෙතජාතකං	263
9	විසවනනජාතකං	264
10	කුද්දලජාතකං	268
7.	ඉජ්චිවග්ගො සත්තමො	
1	චරණජාතකං	270
2	සීලවනාගරජාතකං	273
3	සච්චංකිරජාතකං	277
4	රුකඛ්ඛිජාතකං	279
5	මච්ඡජාතකං	281
6	අසඬ්ඛිජාතකං	283
7	මහාසුපිතජාතකං	293
8	ඉලලීසජාතකං	300
9	බරසාරජාතකං	302
10	භිමසසතජාතකං	305
8.	චරණවග්ගො අට්ඨමො.	

අංකය.	විෂයය.	පිටුව.
1	සුරපාණජාතකං	308
2	මිත්තවිඤ්ඤාජාතකං	308
3	තාලකණ්ණිජාතකං	310
4	අනිසංසාරජාතකං	312
5	කිංචකජාතකං	313
6	සීලවිමංසජාතකං	315
7	මහලජාතකං	318
8	සාරභාජාතකං	318
9	කුහකජාතකං	320
10	අතතඤ්ඤාජාතකං	321
9.	අපාසිමහවග්ගො නිවග්ගො.	
1	ලිතතජාතකං	323
2	මහාසාරජාතකං	329
3	විසාසභොජනජාතකං	330
4	ලොමහංසජාතකං	332
5	මහාසුදස්සනජාතකං	333
6	තෙලපතනජාතකං	340
7	තාමසිඤ්ඤාජාතකං	342
8	කුට්වාණිජාතකං	343
9	පරොසහස්සජාතකං	345
10	අසාතරූපජාතකං	347
10.	ලිතවග්ගො දසවග්ගො.	
	මජ්ඣිමො සණ්ණාසකො.	
1	පරොසතජාතකං	348
2	පණ්ණිකජාතකං	349
3	වෙරිජාතකං	350
4	මිත්තවිඤ්ඤාජාතකං	350
5	දුබ්බලකට්ඨජාතකං	352
6	උදඤ්ඤාජාතකං	353
7	සාලිතනජාතකං	355
8	බාහියජාතකං	356
9	කුණ්ඩකපුට්ඨජාතකං	358
10	සබ්බසංහාරකපඤ්ඤාතිට්ඨිනො	358
11.	පරොසනවග්ගො ඵකාදසවග්ගො.	

අමෙතා.**විසතයා.****පිටුවෙතා.**

1	ගුහපඤ්ඤානිට්ඨිතො	358
2	අමරදෙව්පඤ්ඤානිට්ඨිතො	369
3	සිභාලජාතකං	360
4	මිතවිනාථිජාතකං	361
5	අනුසාසිකජාතකං	363
6	දුබ්බවජ්ජතකං	364
7	තිතතිරජාතකං	365
8	වට්ටකජාතකං	367
9	අකාලරුජිජාතකං	368
10	බන්ධනමොක්ඛජාතකං	371

12. හංසිවග්ගො වාදසමො.

1	කුසනාජීජාතකං	374
2	දුමුඛ්ඛිජාතකං	376
3	නඞ්ගලීසජාතකං	378
4	අමුඛජාතකං	380
5	කටාහකජාතකං	383
6	අසිලකඛණ්ණජාතකං	385
7	කලණ්ඩුකජාතකං	387
8	බිලාරවතජාතකං	388
9	අග්ගිකජාතකං	389
10	කොසියජාතකං	391

13. කුසනාලිවග්ගො තෙරසමො.

1	අසම්පදානජාතකං	394
2	පඤ්චගරුකජාතකං	395
3	සතාසනජාතකං	397
4	කොනසොධනජාතකං	398
5	වජ්ජහජාතකං	398
6	සුවණ්ණහංසජාතකං	400
7	බිබුලුජාතකං	403
8	ගොධජාතකං	405
9	උග්ගොගට්ඨජාතකං	406
10	කාකජාතකං	408

14. අසම්පදානවග්ගො වුද්දසමො.

අංකය.	විස්තරය.	පිටුවකය.
1	ගොඩනැගිලි.	410
2	සිංහලය.	411
3	විද්‍යාලය.	413
4	නිවැසි.	415
5	රාමය.	416
6	කාන්තාව.	418
7	ප්‍රභවය.	419
8	සිංහලය.	422
9	එකමය.	425
10	සංස්කෘතිය.	428

15. කතෘත්වයෙන් පසුගිය.

ලිපියේ පසුගිය

එකකනිපාත වශයෙන් නිවැසි.

ජාතකටයකථා.

නමො නංගු ගගවතො අරහතො
සම්මාසම්මුඛස්ස.

ජාතිකොට්ඨකස්ස හි පමාණරහිතං හිතං,
ලොකස්ස ලොකනාථොතං කතං යෙන මහෙසිනා.

තස්ස පාදෙ නමස්සිඤා කඤ්ඤා ධම්මස්ස ච ඤාප්ති,
සඤ්ඤා පතිමානෙඤා සබ්බසම්මානභාජනං.

නමස්සනාදිතො අස්ස පුඤ්ඤස්ස රතනපත්තයෙ,
පටිත්තස්සානුභාවෙන හෙඤා සබ්බ උපද්දවෙ.

තං තං කාරණමාගම්ම දෙසිතාති ජුතීමතා,
අපණණකාදීති පුරු ජතකාති මහෙසිනා.

යාති යෙසු පිරං සත්ථා ලොකනිත්ථරණස්සිකො,
අනන්තෙ ආයාසමාගරෙ පටිපාචෙසි නායකො.

තාති සබ්බාති එකජංගං ආරොපෙනෙතාති සම්මගං,
ජාතකං නාම සම්මිතං ධම්මසම්මානකෙති යං.

බුද්ධචංගස්ස එතස්ස ඉච්ඡෙනෙතන පිරට්ඨිතිං,
යාපිතො අභිගන්ත්වාන ථෙරෙන අත්ථදස්සිනා.

අසංසට්ඨිතාරෙන සද්ද සද්ධිවිහාරිනා,
තථෙව බුද්ධමිත්තෙන සත්තවිත්තෙන විඤ්ඤානා.

මහිංසාසකචංසමහි සම්මුතෙන නයඤ්ඤානා,
බුද්ධිදෙවෙන ච තථා භික්ඛුනා සුද්ධිබුද්ධිනා.

මහාපුරිසවරියානං ආනුභාවං අවිනිශ්ඨං,
තස්ස විජේතෘතයන්තස්ස ජාතකස්ස පටිපණ්ණිතං.

මහාවිහාරවාසිනං වාචනාමග්ගනිස්සිතං,
භාසිස්සං භාසෙනා තමෙම සාධු ගණනතු සාධවොති.

සා පනායං ජතකස්ස අත්ථවණ්ණනා දුරෙ නිදානං අවිදුරෙ
නිදානං සන්තිකෙතිදානනා ඉමාති තිණි නිදානාති දස්සෙඤා
වණ්ණිගමානා යෙ තං සුණන්ති තෙහි සමුද්ගමතො පට්ඨාය
විඤ්ඤානතා යස්මා සුට්ඨ විඤ්ඤානා නාම හොති තස්මා තං තිණි
නිදානාති දස්සෙඤා වණ්ණසිත්තාම.

නන්ද ආදිතො නාච තෙසං නිදනානං පරිවේෂ්ඨෙ වෙදි තබ්බො. දිපඛිකරපාදමුලසම්. හි නතාභිනිතාරස්ස මහාසත්තස්ස සාච වෙස්සනකරත්තභාවා චරිත්වා භූමිසපුරෙ නිබ්බන්ධි නාච පව්තො කථාමහො දුරෙතිදනං නාම. භූමිසභවනතො පන චරිත්වා යාච බොධිමණ්ඩ සබ්බසුඤ්ඤාපප්පත්ති නාච පව්තො කථා මහො අවිදුරෙතිදනං නාම. සන්තිකෙතිදනං පන තෙසු තෙසු ආනෙසු විහරතො තස්මි. තස්මි. යෙව ආනෙ ලබ්බතිති. තත්ථිදං දුරෙ තිදනං නාම :-

ඉතො ඛරි කප්පසත්තස්සාධිකානං චතුනනං අසංකිංසනං මන්තෙ අමරවතී නාම තගරං අහොසි. නන්ද සුමේධො නාම බ්‍රාහ්මණො පච්චිකති, උගතො සුඡන්තො මානිතො ච පිතිතො ච සංසුඤ්ඤාමානො යාච සත්තමා කුලපරිවට්ටා අනඤ්ඤානං අනු පසාදාධො ඡන්දිවාදෙන අභිරුපො දස්සනියො පාසාදිකො පරමාය චණ්ණපොකකරතාය සමනතාගතො. සො අසුඤ්ඤං භවිමං අනන්ධා බ්‍රාහ්මණසිප්පමෙව උගතෙති. තස්ස දුගරකාලෙයෙව මාතාපිතරෙ කාලමකංසු. අපස්ස රුසිච්ඤ්ඤො අවිච්චො ආයපොත්තං ආගරිත්වා සුචණ්ණරජතමස්මිමුත්තාදිගරිතො ගබ්බො විචරිත්වා එතතං තෙ කුමාර! මාතුසත්තකං, එතතං පිතුසත්තකං එතතං අග්ගකප්පස්ස කානන්ති යාච සත්තමා කුලපරිවට්ටා ධනං ආචිකිත්වා එතං පච්චරජාතිති¹ ආහ. සුමේධපණ්ඩිතො විනෙතසි “ඉමං ධනං සංග රිත්වා මග්ගං පිතුපිතාමහාදයො පරලොකං ගමිත්තවා එතං කතා පණ්ඩිත ගතෙත්වා න ගතා, මගා පන ගතෙත්වා ගමණකාරණං නාතුං චට්ටති”ති රෙඤ්ඤා ආරෙචෙත්වා නගරෙ හෙරිං චරුපෙත්වා මහා ජනස්ස දුතං දත්වා නාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජ්. ඉමස්ස පනත්ස්ස ආවිතාවත්තං ඉමස්මි. ආනෙ සුමේධයාචා කප්පසත්තං. සා පනෙ සා කිඤ්ඤා පි බුද්ධිචංසෙ නිරන්තරං අගතා යෙව. ගාථා බ්‍රහ්මනෙත පන අගතත්තා න සුට්ඨු පාභවා තස්මා තං අනන්තරාගරා ගාථා බ්‍රහ්මදිපකෙති චචනෙති සද්ධිං කප්පසත්තං. කප්පසත්තස්සාධි කානං හි චතුනනං අසංකිංසනං මන්තෙ අසති සද්දෙති අවිච්චනං අමරවතීති ච අමරනතී ච ලද්ධිනාමං තගරං අහොසි. යං සත්තං බුද්ධිචංසෙ වුත්තං :-

“කප්ප ප සත්තස්සෙ ච චතුරෙ ච අසබ්බියෙ,
අමරං නාම තගරං දස්සනෙය්‍යං මන්තාරමං,
අසති සද්දෙති අවිච්චනං අනන්තරාගරාගරා”නති.

නන්ද “අසති සද්දෙති අවිච්චන”නති කප්පසද්දෙන අස්සසද්දෙන රජසද්දෙන හෙරිසද්දෙන මුතිබ්බසද්දෙන විණ්ණසද්දෙන හිතසද්දෙන සබ්බසද්දෙන කාලසද්දෙන අසනාථ² පිච්ච බාදො”ති දසමෙත සද්දෙනාති ඉමෙති දසති සද්දෙති අවිච්චනං අහොසි. තෙසං පන සද්දනං එකදෙසමෙව ගතෙත්වා :-

“හප්පිසද්දං අසසසද්දං හෙරිසබ්බරථාතිව, 3
බාදථ පිවථා වෙව අත්තපානෙන සොසිත”නති.

බුද්ධවංසෙ ඉමං ගාථං¹ වනා:-

“නගරං සබ්බභිග්ගසම්පන්නං සබ්බකාමමුපාගතං”,
සත්තරත්තසම්පන්නං නානාජනකමාකුලං,
සම්ඥාං දෙවනගරංව ආවාසං පුඤ්ඤකම්මනං.

නගරෙ අමරවතියා සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො,
අනෙකකොට්ඨසනතිවයො පහුතබතධිඤ්ඤවා.

අජ්ඣායකො මනනබ්බෙ තිණණං වෙදන පාරගු,
ලක්ඛණෙ ඉතිහාසෙ ව සබ්බෙව පාරමිං ගතො”ති වුත්තං.³

අපේකදිවසං සො සුමෙධපණ්ඩිතො උපරි පාසාදවරතලෙ
රහොගතො හුත්වා පලලභිකං ආභුජ්ඣා නිසින්නො වින්නෙයි:-
“පුතබ්බවෙ පණ්ඩිත! පටිසංඝිග්ගණං නාම දුක්ඛං තථා තිබ්බත්ත
තිබ්බත්තධර්මානෙ සරීරහෙදනං, අහං ව ජුතිධම්මො ජරාධම්මො
ව්‍යාධිධම්මො මරණධම්මො එවං භූතෙන මයා අජතිං අජරං
අව්‍යාධිං අදුක්ඛමසුඛං සිතලං අමතමහාතිබ්බාණං පරියෙසිතුං
වට්ඨති අවස්සං භවතො මුඤ්ඤිත්වා තිබ්බාණගාමිනා එතෙන
මග්ගෙන භවිතබ්බ”නති. තෙන වුත්තං:-

“රහො ගතො තිසිදිත්වා එවං වින්නසහං තද,
දුක්ඛො පුතබ්බවො නාම සරීරස්ස ව හෙදනං.

ජුතිධම්මො ජරාධම්මො ව්‍යාධිධම්මො වහං තද,
අජරං අමරං බෙමං පරියෙසිස්සාමි තිබ්බුතිං.

යනතුතිමං පුජිකායං නානාකුණපසුරිතං,
ජබ්බසිත්වාන ගවේජයං අනපෙඛො අනභිකො.

අභි ගෙහිති යො⁴ මග්ගො න සො සක්කා න ගෙතුයෙ,
පරියෙසිස්සාමි තං මග්ගං භවතො පරිමුත්තියා”ති.

තතො උත්තරට්ඨි එවං වින්නෙයි:- “යථා හි ලොකෙ දුක්ඛස්ස
පටිපක්ඛභුතං සුඛං නාම අභි, එවං භවෙ සති තප්පටිපක්ඛන
විග්ගවිනාපි භවිතබ්බං, යථා ව උණෙහ සති තස්ස වූපසමභූතං
සිතමි අභි, එවං රුහාදිනං අග්ගිනං වූපසමෙත” තිබ්බාණෙනාපි
භවිතබ්බං, යථා ව පාපකස්ස ලාමකස්ස ධම්මස්ස පටිපක්ඛභූතො
කල්‍යාණො අනවජ්ජධම්මොපි අභියෙව එවමෙව පාපිකාය
ජුතියා සති සබ්බජුතකෙට්ඨසනතො අජුතිසබ්බානෙන තිබ්බාණ
නාපි භවිතබ්බමෙවා”ති. තෙන වුත්තං:-

1. ඉං. වුත්තගාථා.

2. ඉං. සබ්බකම.

3. ඉං. වුත්තං.

4. ඉං. ගො.

[වූපසමෙත.

5. ඉං. රුහාදීන.

“යථාපි දුකෙති විජ්ජනෙත සුඛං නාමපි විජ්ජති,
එවං ගවෙ විජ්ජමානෙ විභවොපි ඉච්ඡතබ්බකො.

යථාපි උණෙත විජ්ජනෙත අපරං විජ්ජති සීතලං,
එවං තිව්ඛිතෙති විජ්ජනෙත තිබ්බාණං ඉච්ඡතබ්බකං.

යථාපි පාපෙ විජ්ජනෙත කල්‍යාණමපි විජ්ජති,
එවමෙව ජාති විජ්ජනෙත අජාතිපි ඉච්ඡතබ්බකා”ති¹.

අපරමපි විනොසි :- “යථා නාම ගුප්තසිමිති නිමුණෙන පුරිසෙන දුරතොව පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජනාං මහාතලාකං දිසවා කතරෙන නුබො මණෙත එතථ ගතතබ්බනති තං තලාකං ගවෙසිතුං යුතතං, යං තස්ස අගවෙසනං න සො තලාකස්ස දෙසො එවං කිලෙසමල ධොවනෙ අමතමහාතිබ්බාණතලාකෙ විජ්ජනෙත තස්ස අගවෙසනං න අමතමහාතිබ්බාණමහාතලාකස්ස දෙසො, යථා ව වොරෙති සමපරිවාරිතො පුරිසො පලායනමණෙ විජ්ජමානෙපි සවෙ න පලායති න සො මහස්ස දෙසො පුරිසස්සෙව දෙසො, එවමෙව කිලෙසෙති පරිවාරෙත්වා ගතිතුස්ස පුරිසස්ස විජ්ජමානෙතෙව තිබ්බාණගාමිති සිවෙ මණෙත මහස්ස අගවෙසනං නාම න මහස්ස දෙසො පුහලස්සෙව දෙසො, යථා ව ව්‍යාධිපිළිතො පුරිසො විජ්ජමානෙ ව්‍යාධිතිකිච්ඡකෙ වෙජ්ජ සවෙ තං වෙජ්ජං ගවෙසිත්වා ව්‍යාධිං න තිකිච්ජාපෙති න සො ඛෙජ්ජස්ස දෙසො, එවමෙව යො කිලෙසව්‍යාධිපිළිතො කිලෙසපුපසමමහස්සොවිදං විජ්ජමානමෙව ආවරිතං න ගවෙසති තස්සෙව දෙසො න කිලෙසවිතාසකස්ස ආවරිතස්ස”ති. තෙන වුතතා :-

“යථා ගුප්තතො පුරිසො තලාකං දිසවාන පුරිතං,
තං ගවෙසති තං තලාකං න දෙසො තලාකස්ස සො.

එවං කිලෙසමලධොවෙ විජ්ජනෙත අමතනතලෙ,
තං ගවෙසති තං තලාකං න දෙසො අමතනතලෙ.

යථා අරිති පරිරුද්ධො විජ්ජනෙත ගමණෙ පපෙ,
තං පලායති සො පුරිසො න දෙසො අඤ්ජස්ස සො.

එවං කිලෙස පරිරුද්ධො විජ්ජමානෙ සිවෙ පපෙ,
තං ගවෙසති තං මහං න දෙසො සිවමඤ්ජස්ස.

යථාපි ව්‍යාධිතො පුරිසො විජ්ජමානෙ තිකිච්ඡකෙ,
තං තිකිච්ජාපෙති තං ව්‍යාධිං න සො දෙසො තිකිච්ඡකෙ.

එවං කිලෙසව්‍යාධිති දුක්ඛිතො පඬිපිළිතො,
තං ගවෙසති තං ආවරිතං න සො දෙසො විතායකෙ”ති.

“අපරමපි විනොසි :- “යථා මණිකජාතිතො පුරිසො තණ්ණ

ආයතන කුණප ජනවත්තමා සුඛ ගවේෂි, එවං මයාපි ඉමං පුත්තකායං ජනවත්තමා අනපෙතෙත නිබ්බාණනගරං පටිසිතබ්බං, යථා ව නර නාරියො උක්කාරභූමියං උච්චාරපසංඝාතං කන්තා න තං උච්චෙතන වා ආදාය දසනෙතන වා වෙදෙත්වා ගවේෂනා, ජගුච්ඡිමානා පන අනපෙතවා¹ ජනවත්තමා ගවේෂනා, එවං මයාපි ඉමං පුත්තකායං අනපෙතෙත ජනවත්තමා අමතං නිබ්බාණනගරං පටිසිත්තුං වට්ටති. යථා ව නාමිකා නාම ජජජරං නාවං අනපෙතවා ජනවත්තමා ගවේෂනා, එවං අහමපි ඉමං නවති වණ්ණුබෙති පහසරනතං කායං ජනවත්තමා අනපෙතො නිබ්බාණනගරං පටිසිත්තාමි. යථා ව පුරිසො නානාරතනාති ආදාය වොරෙති සද්ධිං මග්ගං ගවේෂනො අතනනො රතනනාසගයෙන තෙ ජනවත්තමා බෙමං මග්ගං ගණ්ණාති එවං අහමපි කරජකායො රතනවිලොපකවොරසදිසො, සවාහං එත්ත තණ්හං කරිත්තාමි අරියමග්ගකුසලධම්මරතනං මෙ තසසිත්තාති, තසමා මයා ඉමං වොරසදිසං කායං ජනවත්තමා නිබ්බාණනගරං පටිසිත්තුං වට්ටති²ති. තෙන වුතතං:-

“යථාපි කුණපං පුරිසො කණ්ණං බද්ධං ජගුච්ඡය,
මොවසිත්තාන ගවේෂයා සුඛි සෙරි සයං වසි.

තපෙවිමං පුත්තකායං නානාකුණපසද්ධියං,
ජනවත්තමාන ගවේෂයාං අනපෙතො අනපිකො.

යථා උච්චාරයානමති කරිසං නරනාරියො,
ජනවත්තමාන ගවේෂනා අනපෙතො අනපිකා.

එවමෙවාහමිමං කායං නානාකුණපපුරිතං,
ජනවත්තමාන ගවේෂයාං වට්ටං කන්තා යථා කුට්ටං.

යථාපි ජජජරං නාවං පලුග්ගං උද්භාතිති*,
සාමි ජනවත්තමා ගවේෂනා අනපෙතො අනපිකා.

එවමෙව ඉමං කායං නවච්ඡද්දං ධූවස්සවං,
ජනවත්තමාන ගවේෂයාං ජණ්ණං³ නාවං ව සාමිකා.

යථාපි පුරිසො වොරෙති ගවේෂනො හණ්ණිමාදිය,
හණ්ණවේෂදහයං දිස්වා ජනවත්තමාන ගවේෂි.

එවමෙව අයං කායො මහාවොරසමො විය,
පහාසිමං ගමිත්තාමි කුසලවේෂදනා හයා⁴ති.

එවං සුමෙධපණ්ණිනො නානාවිධාති උපමාති ඉමං තෙකකල්ප පසංඝිතං අත්ථං විනෙතන්තො සකතිවෙසනො අපරිමිතං භොගකකං භෙද්ධාචුතතනගෙන කපණ්ඩිකාදිතං විස්සරෙත්වා මහාදුතං අත්තා

1. ඉං. අනපෙතො.

2. ඉං. ජනනං.

* උද්භාතිති, බහුසු.

වච්ඡිකාමෙ ව කිලෙසකාමෙ ව පභාය අමරනගරතො නිකාමිකා,
 එකකොව හිමවනෙත ධම්මකං නාම පබ්බතං නිසංසං අසංසං
 කත්වා පණ්ණසාලං ව වඩ්ඛමං ව මාපෙත්වා පඤ්චති නිවරණදෙසෙති
 විවජ්ජිතං. “එවං සමාහිතෙ විනෙත”ති ආදිනා නයෙන වුත්තෙති
 අට්ඨති කාරණගුණෙති සමුපෙතං අභිඤ්ඤාසංඛාරං බලං ආහරිතුං
 නසම්. අසංසංසදෙ නවදෙසසමනනාගතං සාටකං පජ්ඣිත්වා වාදස
 ගුණසමනනාගතං වාකවීරං නිවාසෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. එවං
 පබ්බජිතො අට්ඨදෙසසමාකිණ්ණං තං පණ්ණසාලං පභාය දසගුණ
 සමනනාගතං රුක්ඛමුලං උපගන්ත්වා සබ්බං ධඤ්ඤාචිකාතිං පභාය
 පවත්තඵලභොජනො හුත්වා නිසජ්ජට්ඨානවඩ්ඛමවසෙතොව පට්ඨානං
 පදගනෙතා සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං
 පඤ්චන්තං ව අභිඤ්ඤානං ලාභී අහොසි. එවං තං යථා පත්තිනං
 අභිඤ්ඤාබලං පාපුණ්ණි. තෙන වුත්තං :-

“එවාහං විනතසිත්වාන නෙකකොට්ඨකං ධනං,
 නාථානාථානං දත්වාන හිමවනනමුපාගමිං.

හිමවනනසං අවිදුරෙ ධම්මකො නාම පබ්බතො,
 අසංසමො සුකතො මග්ගං පණ්ණසාලා සුමාපිතා.

වඩ්ඛමනන්ත ථාපෙසිං පඤ්චදෙසවිවජ්ජිතං,
 අට්ඨගුණසමුපෙතං අභිඤ්ඤාබලමාහරිං.

සාටකං පජ්ඣිං තත්ථ නවදෙසමුපාගතං,
 වාකවීරං නිවාසෙහිං වාදසගුණමුපාගතං.

අට්ඨදෙසසමාකිණ්ණං පජ්ඣිං පණ්ණසාලකං,
 උපාගමිං රුක්ඛමුලං ගුණෙ දසනුපාගතං.

වාපිතං රුපිතං ධඤ්ඤං පජ්ඣිං නිරවසෙසතො,
 අනෙකගුණසමනනං පවත්තඵලමාදිසිං.

තත්ථ පට්ඨානං පදගිං නිසජ්ජට්ඨානවඩ්ඛමෙ,
 අබ්බන්තරවහි සංතාගෙ අභිඤ්ඤාබලපාපුණ්ණි”නති.

ඉමං පන පාලියා සුමෙධපණ්ඩිතෙන අසංසංසංසාලා¹
 වඩ්ඛමා සහත්වා මාපිතා විය වුත්තා, අයං පනෙත්ථ අනේවා.
 මහාසත්තං හිමවනනං අපේක්ඛාගගෙත්වා අජ්ජ ධම්මකපබ්බතං.
 පටිසිසංසාමිති නිකඛන්තං දිස්වා සකෙකා දෙවනාමිනෙදු² විසංකමම
 දෙවපුත්තං ආමනෙත්තො ගවුජ්ඣ තාත! අයං සුමෙධපණ්ඩිතො පබ්බ
 ජිසංසාමිති නිකඛනො, එතස්ස වසනට්ඨානං මාපෙතිති, සො තස්ස
 වචනං සමපට්චිත්තො රමණීයං අසංසංසං සුගුත්තං පණ්ණසාලං³

1. ඉං. සාල. 2. ඉං. පටිසිසංසාමිති දිස්වා සකෙකනං. 3. ඉං. සුපණ්ණසාලං.

මනෝරමං වඛකමං ව මාපෙසි. භගවා පන නද අත්තනො පුඤ්ඤානි
භාවෙන තිප්ථනනං තං අස්සමපදං සන්ධාය සාරිපුත්ත! තස්මිං ධම්මික
පඛකතො :-

“අස්සමො සුතනො මස්සං පණ්ණසාලා සුමාපිතා,
වඛකමං තත්ථ මාපෙසිං පඤ්චදෙසවිචජ්ඣ”නති ආහ.

තත්ථ “සුතනො මස්සං”නති සුතනො මයා-“පණ්ණසාලා සුමා
පිතා”ති පණ්ණචජ්ඣනසාලාපි මෙ සුමාපිතා අහොසි. “පඤ්චදෙස
විචජ්ඣ”නති පඤ්චමෙ වඛකමණ්දෙසා නාම, ථද්ධිවිසමතා, අනෙතා
රුක්කතා, ගහණච්ඡන්තතා අතිසම්බාධතා අතිවිසාලතාති. ථද්ධිවිසම
භූමිභාගස්මිං හි වඛකමෙ වඛකමන්තස්ස පාද රුජ්ඣති ථොටා
උට්ඨිගනති විතතං එකගතං න ලභති කම්මට්ඨානං. විපජ්ඣති
මුද්දසමතලෙ පන එසුපිතාරං ආගමම කම්මට්ඨානං සම්පජ්ඣති
තස්මා ථද්ධිවිසමභූමිභාගතා එතො දෙසොති වද්දිතබ්බො. වඛක
මස්ස අනෙතා වා මජ්ඣෙක වා භොටියං වා රුක්කෙක සති පමාද
මාගමම වඛකමන්තස්ස කලාවං වා සීසං වා පටිගඤ්ඤාතිති අනෙතා
රුක්කතා දුතියො දෙසො. තිණ්ණද්වාරදිගහණච්ඡන්ත වඛකමෙ
වඛකමනෙතා අනිකාරවෙලායං උරගාදිතෙ පාණේ අක්කමිත්තා වා
මාරෙති තෙති වා දට්ඨො දුක්ඛං ආපජ්ඣතිති ගහණච්ඡන්තතා
තතියො දෙසො. අතිසම්බාධෙ වඛකමෙ ආයාමනො රත්තිතෙ
වා අසීර්වතතිතෙ වා* වඛකමන්තස්ස පරිචේදෙ පක්ඛලිත්තා
තඛාපි අභිභූලියොපි තිජ්ජන්තිති අතිසම්බාධතා වතුන්තො දෙසො.
අතිවිසාලෙ වඛකමෙ වඛකමන්තස්ස විතතං විධාවති එකගතං න
ලභතිති අතිවිසාලතා පඤ්චමො දෙසො. පුත්ථලතො පන දියසීර්
රතනං මිසු පසෙසු රතනමිතතං අනුවඛකමණ් දීසතො සට්ඨිගත්ථං.
මුද්දතලං සමිප්පතිණ්ණවාචනං වඛකමණ් වට්ටති. වෙතියගිරිමති
දීපපසාදකමතින්ද්‍රන්තරස්ස වඛකමණ් තාදීසං අහොසි. තෙනාහ
“වඛකමං තත්ථ මාපෙසිං පඤ්චදෙසවිචජ්ඣ”නති. “අට්ඨගුණසමුපෙ
ත”නති අට්ඨති සමණස්සබෙති උපෙතං. අට්ඨමාති සමණස්සබාති නාම,
ධනධඤ්ඤපරිභාහාභාවො. අනවජ්ජිණ්ණපාතපරියෙසනභාවො,
තිබ්බිතපිණ්ණපාතභුඤ්ජනභාවො¹ රට්ඨං. පිළෙත්තා ධනසාරං වා
සීසකභාපණාදීති වා ගණනනෙතස්ස රුජ්ඣලෙසු රට්ඨපිළිකතිලෙසා
භාවො², උපකරණෙසු නිච්ඡද්දගභාවො, වොරවිලොපෙ නික්කය
භාවො, රුජ්ජර්මනාමතෙතති අසංසට්ඨභාවො, චතුස්ස දිසාස්ස අපාරි
කතභාවොති. ඉදං වුත්තං හොති, යථා තස්මිං අස්සමෙ වසනෙතන
සක්කා හොනති ඉමාති අට්ඨ සමණස්සබාති විජ්ඣං එවං අට්ඨ
ගුණසමුපෙතං තං අස්සමං මාපෙසිනති. “අතිඤ්ඤ ඛලමාහරි”නති

* “වඛකමෙ” ඉතාසිකපාදො.

1. ඉං. තිබ්බිතපිණ්ණං භුඤ්ජන භාවො.

2. ඉං. රුජ්ජර්මනා භාවො.

සච්ඡා නසමිං අස්සමෙ වසනොතා| කසිණපරිකම්මං කත්වා අභිඤ්ඤානං
ච සමාපත්තීනං ච උපපාදනත්ථාය අනිච්ඡතො දුක්ඛතො විපස්සානං
ආරභිත්වා ථාමසපතනං විපස්සානාබලං ආහරිං. යථා තස්මිං වසනොතා
තං බලං ආහරිතුං සකෙකාමි එවං තං අස්සමං තස්ස අභිඤ්ඤාත්ථාය
විපස්සානාබලස්ස අනුච්ඡිතිකං කත්වා මාපෙසිනාහි අත්ථා.

“සාටකං පජ්ඣං තත්ථ නවදෙසමුපාගත”තනි එත්ථායං
අනුපුබ්බිකපා :- තදා කීර කුටිලෙණවඞ්කමාදිපතිමණ්ඩිතං පුපු
පගඵලපගරුකබසඤ්ඤානං රමණීයං මධුරසලිලාසයං අපගතවාළ
මහතිංසතකසකුණං පටිවේකකම්මං අස්සමං මාපෙත්වා අලඞ්කිත
වඞ්කමස්ස උභොසු අනොතසු ආලම්බනඵලකං සංවිධාය නිසී
දනත්ථාය වඞ්කමවේමජෙකි සමතලං මුග්ගවණ්ණසිලං මාපෙත්වා
අනොතපණ්ණසාලායං ජවාමණ්ඩලවාහවිරං හිදණ්ඩකුණ්ඩිකාදිකෙ
තාපසපරිකම්මාදර මණ්ඩපෙ පානීයකුටපානීයසබ්බපානීයසාරවෑති
අභිසාලායං අභිසාරකපලලදුරුආදීනීති එවං යං යං පබ්බජිතානං
උපකාරය සංවතතති තං සබ්බං මාපෙත්වා පණ්ණසාලාහිතතීයං
“යෙ කෙවි පබ්බජ්තුකාමා ඉමෙ පරිකම්මාදර ගහෙත්වා පබ්බජන්තු”ති
අකාරුනි ජිඤ්ඤා දෙවලොකමෙව ගහෙ විස්සකමෙව දෙවපුත්තන
සුමෙධපණ්ණිතො හිමවන්තපාදෙ ගිරිකඤ්ඤානුසාරෙන අත්තනො
නිවාසානුරූපං ථාසුකවර්ණං ඔල්ලාකෙනොතො නදීනිවත්තනෙ විස්ස
කමමනිමිති සකකදතතීයං රමණීයං අස්සමං දිස්වා වඞ්කමණ
කොටිං ගන්ත්වා පදවල්ඤ්ඤා අපස්සනොතො ධූවං පබ්බජිතො ධූරගාමෙ
හිතං පරිඤ්ඤා කිලිතාරූපා ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පථිගිත්වා
නිසීනො භවිස්සානානිති විනොතත්වා ථොකං ආගමෙත්වා අතිවිශ
විශයනාහි ජාතිස්සාමිති පණ්ණසාලාකුටිවාරං විවරිත්වා අනොතා
පටිගිත්වා ඉභොවිතො ව ඔල්ලාකෙනොතො මහාහිතතීයං අකාරුනි
වාලෙත්වා මග්ගං කප්පියපරිකම්මාදර එතෙ ඉමෙ ගහෙත්වා පබ්බ
ජස්සාමිති අත්තනො නිවත්ථපාරුතං සාටකසුභං පජ්ඣි. තෙතූත
“සාටකං පජ්ඣං තත්ථ”ති. එවං පටිවේකං අතං සාරිපුත්ත! තස්ස
පණ්ණසාලායං සාටකං පජ්ඣං. “නව දෙසමුපාගත”තනි සාටකං
පජ්ඣනොතො නව දෙසෙ දිස්වා පජ්ඣිතනි දිපෙති. තාපසපබ්බජ්ජං
පබ්බජිතානං හි සාටකස්මිං නව දෙසං උපට්ඨනන්ති මහග්ගහාලො
එකො දෙසො. පරපටිබද්ධතාය උපපජ්ජනහාලො එකො. පරි
භොගෙන ලහුං කිලිස්සනහාලො එකො. කිලිවේඨ ව ධොවිතබ්බො
ව රඤ්ඤානබ්බො ව හොති. පරිභොගෙන ජරණහාලො එකො.
ජණ්ණස්ස හි තුන්තං වං අග්ගලදානං වා කාතබ්බං හොති. පුත
පරිඤ්ඤාතාය දුරභිසම්භවහාලො එකො. තාපසපබ්බජ්ජාය අසා
රූපහාලො එකො. පට්ඨත්තිකානං සාධාරණහාලො එකො.
යථා හි තං පට්ඨත්තිකා න ගණනනති තථා භොපෙතබ්බං හොති.
පථිඤ්ඤාතාය විභුසනවර්ණානහාලො එකො. ගහෙත්වා වරන්තස්ස

බකිතාරම්භිව්ඡනාචො ඵකොති. “වාකවීරං නිවාසෙසි”නති තදහං
 ආරිපුතත! ඉතෙ නව දෙසෙ දිස්වා සාටකං පතාය වාකවීරං
 නිවාසෙසිං. මුඤ්ඤිණං තිරිතිරං කන්ධා ගජන්ධා කතවාකවීරං
 නිවාසනපාරුපණන්ධාය ආදිසිනති අන්ධො. “වාදසගුණමුපාගත”නති
 වාදසති ආතීසංසෙති සමනනාගතං. වාකවීරයමිං හි වාදසානිසංසා
 අපපතං සුඤ්ජරං කපපියනති අයං තාව ඵකො ආතීසංසො, සහන්ධා
 කාචුං සක්කාති අයං උභිසො. පරිභොගෙන සතිකං කිලියාති
 ටොවිසමානෙපි පපඤ්චා නන්ධි අයං තතිසො. පරිභොගෙන
 ජණ්ණෙපි සිබ්බිතබ්බාභාචො චතුන්ධා. පුත පරිභොසනත්තං
 සුඛෙන කරණභාචො පඤ්චමො. තාපසපබ්බජ්ජාය සාරුප්පභාචො
 ජට්ඨො. පච්චන්තිකානං තීරුපභොගභාචො සත්තමො. පරි
 භුඤ්ඤන්තස්ස විභුසනවිජානාභාචො අට්ඨමො. ධාරණසලලුහුක
 භාචො නවමො. විවරපච්චයෙ අපට්ඨිව්ඡනාචො දසමො. වානුප්පතතිසා
 ධම්මික අනවප්පභාචො ඵකාදසමො. වාකවීර නට්ඨිපි අනපෙක්ඛ
 භාචො වාදසමොති. “අට්ඨදොසසමානිණ්ණං පජ්ඨිං පණ්ණසාල
 ක”නති කථං පජ්ඨි? සො තීර වරසාටකපුතං. ඔමුඤ්චනෙතො
 විවරමංසෙ ලගතිතං. අනොප්පුප්ඵදමසදිසං රත්තං. වාකවීරං
 ගහෙත්වා නිවාසෙත්වා තස්සුපරි අපරං සුවරණවණ්ණං. වාකවීරං
 පරිදගිත්වා පුතනාගපුප්ඵසන්ධර්මසදිසං සබ්බරං අජ්නවමමං. ඵකංසං
 කන්ධා ජටාමණ්ඩලා පටිමුඤ්චත්වා මුලාය සද්ධිං නිව්චලතාව
 කරණන්ධං සාරසුචිං පච්චෙසෙත්වා මුත්තාජලසදිසාය සික්කාය පචාල
 වණ්ණං කුණ්ඩිකං. ඔදගිත්වා නිසු සානෙසු වඩිතං කාජං ආදාය
 ඵකියා කාජනොටියා කුණ්ඩිකං. ඵකියා අබ්බාසපච්ඡිං තීදණ්ඩ
 කාදිති ඔලමෙත්වා බාරිහාරං අංසෙ කන්ධා දක්ඛිණෙන සන්ධන
 කත්තරදණ්ඩං ගහෙත්වා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා සට්ඨිගත්ථ
 මහාවඩිකමෙ අපරපරං විඩිකමනො අත්තනො වෙසං. ඔලො
 කෙත්වා “මග්ගං මනො මන්තං පතොතො, සොගති වත මෙ පබ්බජ්ජා,
 මුඤ්ඤිති¹ සඤ්ඤාති විරජුරිසෙති වණ්ණිතො ථොමිතො අයං පබ්බජ්ජා
 නාම, පභිණං මෙ ගිහිබක්ඛිතං, නික්ඛනොතොග්ගි නෙක්ඛවමං, ලඤ්ඤා
 මෙ උත්තමපබ්බජ්ජා, කරිස්සාමි සමණ්ඩවමං. ලභියාම මග්ගපල
 සුඛ”නති උස්සාගජනො බාරිකාජං. ඔතාජෙත්වා වඩිකමෙවමිජ්ජෙකු
 මුග්ගවණ්ණසිලාපට්ඨෙ සුවණ්ණපට්ඨො විස නිසිනොතො දිවසගාහං.
 විනිනාමෙත්වා සායණකසමයං පණ්ණසාලං පටිසිත්වා සිදලමඤ්චක
 පසෙසු කට්ඨන්ධරිකාය නිපනොතො සරීරං උතුං ගාහාපෙත්වා බලව
 පච්චුසෙ පවුජ්ඣත්වා අත්තනො ආගමණං. ආවජෙජ්ජසි, අහං
 ඤරවාසෙ ආදිනවං දිස්වා අමිතනොගං අනන්තං යසං පතාය
 අරඤ්ඤං. පටිසිත්වා නෙක්ඛමිගපෙසනො සුත්වා පබ්බජ්ජො,
 ඉතොදාති පට්ඨාය පමාදවාරං. චරිතුං න වට්ඨති, පවිසෙතං හි පතාය

විවරනාං මිව්ථා විතක්කමක්ඛිකා බාදනති, ඉදං මයං විවෙකමනු
 බුහෙත්තුං වට්ඨති, අහං හි සර්වාසං පට්ඨෙබ්බතො දිස්වා තික්කනෙතා,
 අයං ච මනාපා පණ්ණසාලා, බෙලුවපක්කවණ්ණපරිභණ්ඩකතා භූමි,
 රජතවණ්ණං සෙතතිතියො, කපොතපාදවණ්ණං පණ්ණව්ජ්ඣනං,
 විවිත්තත්ථරකවණ්ණො¹ බිදලමඤ්චිකො, නිවාසථාසුකං වසනට්ඨානං,
 න² එතෙතා අතිරෙකතරං වීය මෙ ගෙහසම්පදා පඤ්ඤයතිති
 පණ්ණසාලාය දෙසෙ විවිතනෙතා අට්ඨි දෙසෙ පසිං, පණ්ණසාලා
 පරිභොගමිං හි අට්ඨි ආදීනවා මහාසමාරම්භන³ දබ්බසම්භාරෙ
 සමොධානෙත්වා කරණපරියෙසනභාවො එතො ආදීනවො. තිණ
 පණ්ණමිතතිකාසු පතිතාසු තාසං පුනපුන ඵපෙතබ්බතාය නිබ්බු
 ජ්ඣනනභාවො දුතියො. සෙනාසනං නාම මහලලකස්ස පාපුණාති
 අවෙලාය වුට්ඨාපියමානස්ස විතෙතකග්ගතා න භොතීති උට්ඨාප
 තියභාවො තතියො. සීතුණ්හපටිසාතෙන කායස්ස සුමුමාලකරණ
 භාවො චතුරේවා. ගෙහං පටිට්ඨනං යං නිඤ්චි පාපං සක්කා
 කාතුතති ගරහපටිවිජ්ඣාදනභාවො පඤ්චමො, මයානති පරිග්ගහ
 කරණං ඡට්ඨො. ගෙහස්ස අප්පිභාවො නාම සදුතියකවාසොති
 සත්තමො. උදාසාමඤ්ඤාණසරගොලීකාදීනං සාධාරණතාය බහුසාධා
 රණභාවො අට්ඨමො. ඉති ඉමෙ අට්ඨ ආදීනවෙ දිස්වා මහාසතෙතා
 පණ්ණසාලං පජ්ඣි. තෙනාහ:- “අට්ඨදෙසසමානිණ්ණං පජ්ඣිං
 පණ්ණසාලක”නති. “උපාගමිං රුක්ඛමුලං ගුණේදසනුපාගත”නති
 ඡනනං පටික්ඛිපිත්වා දසති ගුණෙති උපෙතං රුක්ඛමුලං උප
 ගතොසමිති වදති. තත්ථිමෙ දස ගුණා, අපපසමාරම්භතා එතො
 ගුණො. උපගමණමතකමෙව හි තත්ථ භොතීති. අපපජ්ඣනතා
 දුතියො. තං හි සමමට්ඨමිදි අසමමට්ඨමිදි පරිභොගථාසුකං භොති
 යෙව. අනුට්ඨාපතියභාවො තතියො. ගරහං න පටිවිජ්ඣාදෙති
 තත්ථ හි පාපං කරෙතො ලජ්ජතීති ගරහායං පටිවජ්ජනනභාවො
 චතුරේවා. අබ්බොකාසවාසො වීය කායං න සත්ථෙහති කායස්ස
 අසත්ථෙහනභාවො පඤ්චමො. පරිග්ගහකරණභාවො ඡට්ඨො,
 ගෙහාලයපටිකෙට්ඨො සත්තමො, බහුසාධාරණගෙහෙ වීය පටි
 ජ්ඣනියාමි නං තික්කමථාති නිහරණකාභාවො අට්ඨමො. වසනාස්ස
 සපටිතිකභාවො නවමො. රුක්ඛමුලසෙනාසනස්ස ගතගතට්ඨානෙ
 සුලභතාය අතපෙක්කභාවො දසමොති. ඉමෙ දසගුණෙ දිස්වා
 රුක්ඛමුලං උපගතොසමිති වදති. ඉමාති එතතකාති කාරණාති
 සලකෙත්වා මහාසතෙතා පුනදිවසෙ භික්ඛාය පාටිසි. අපස්ස
 සම්පත්තං මෙ මනුස්සා මහතෙතන උස්සාගෙන භික්ඛං අදංසු
 සො භුත්තතිවං නිට්ඨපෙත්වා අස්සමං ආගමම නිසිදිත්වා විනෙතසි:-
 “නාහං ආහාරං ලභාමිති පබ්බජ්ඣො සිතිඤ්ඤාභාරෙ නාමෙස මාන
 මදපුරිසමිදෙ ඵෙඤ්ඤිති ආහාර මූලකස්ස ව දුක්ඛස්ස අනෙතා තත්ථි

1. ඉං. වණ්ණ.

2. ඉං. එතො.

3. ඉං. සම්භාරෙන.

යනනු නාභං වාපිතරෙපිතධිඤ්ඤාතිබ්බතනං¹ ආහාරං පඡතිත්වා² පච්චතථලභොජනො භවෙය්‍ය” නති, සො තතොපට්ඨාය තථා කත්වා සථෙතොවා වායමනොවා, සත්තාභබ්බනනරෙයෙව අට්ඨි සමා පතභියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤා තිබ්බතොසි, තෙන වුත්තං:-

“වාපිතං රෙපිතං ධිඤ්ඤං පඡතිං නිරවසෙසතො,

අනෙකාගුණසම්පන්නං පච්චතථලමාදිධං,

තත්ථ පපඨානං පදංගිං නිසජ්ජට්ඨානවඞ්ගමෙ,

අබ්බනනරමගි සත්තාතො අභිඤ්ඤාබලපාපුණ්ණි” නති.

එවං අභිඤ්ඤාබලං පඨා සුමෙධතාපසො සමාපතති සුබොන චිතිතාමෙතොන දීපඞ්කරෙ නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදී. තස්ස පටිසංකිජ්ඣිබ්බොධිමමවකනපච්චතනෙන සු සකලාපි දසසහස්සි ලොකධාතු සඞ්කමපි සමපකමපි සමපවෙධි මහාවිරවං විරපි. වතතිංස පුබ්බතිමිත්තාති පාතුරහංසු. සුමෙධතාපසො සමාපතති සුබොන චිතිතාමෙතොන තෙව තං සද්දමස්සොසි න තාති නිමිත්තාති අදදස. තෙන වුත්තං:-

“එවං මෙ සිද්ධිපත්තස්ස වසීභුතස්ස සාසනෙ,

දීපඞ්කරෙ නාම ජිනො උපපජ්ජී ලොකනායකො.

උපපජ්ජනො ව ජායනොන බුජ්ඣනොන ධම්මදෙසනෙ,

වතුරෙ නිමිත්තො නාදදසිං” කුංකරති සමපටිතො” ති.

තස්මිං කාලෙ දීපඞ්කරදසබලො වතුති බිණ්ණසවසතසහස්සොති පරිවුත්තො අනුපුබ්බොන වාරිකං වරමානො රම්මකං නාම නගරං පඨා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති. රම්මනගරවාසිනො දීපඞ්කරෙ කීර සමණීස්සරෙ පරමාභිසම්බොධිං. පඨා පච්චතවරධම්මවකෙකා අනුපුබ්බොන වාරිකං වරමානො රම්මනගරං පඨා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසතිති සුඨා සපටිතවතිතාදීතිවෙව ගෙසජ්ජාති වත්ථච්ඡාදනාති ව භාහාපෙඨා ගතමාලාදිහත්ථා යෙන බුද්ධො යෙන ධම්මො යෙන සම්මො තනතිනා තපොණා තපබහාර හුඨා සත්ථාරං උපසඞ්කමිත්වා වජ්ඣිත්වා ගතාදිති පුජෙත්වා එක මනං නිසින්නා ධම්මදෙසනං සුඨා ස්වාතනාය නිමිත්තොත්වා උට්ඨායාසනා පකකමිංසු. තෙ පුතදිවසෙ මහාදනං සජ්ජත්වා නගරං අලඞ්කරිත්වා දසබලස්ස ආගමණමග්ගං අලඞ්කරෙන්නා උදකභින්නට්ඨානෙන සු පංසුං පකඛිපිත්වා සමං භුමිතලං කත්වා රජත පට්ටවණණං වාලුකං ආකීරනති, ලාජනි වෙව පුප්ථාති ව විකීරනති, කානාචිරගෙති වන්ථෙති ධජපතාකෙ උස්සාපෙනති, කදලීයො පුණ්ණසට්පතභියො ව පතිට්ඨාපෙනති. තස්මිං කාලෙ සුමෙධ තාපසො අත්තනො අස්සමපද උග්ගනත්වා තෙසං මනුස්සානං උපරි

1. ඉං. වාපිතං රෙපිතං.

2. ඉං. ඡතිත්වා.

3. ඉං. නාදදසං.

හාගෙන ආකාශෙන ගව්න්තො තෙ¹ හට්ඨතුටෙහි මනුසො දිස්වා කීනනුවො කාරණනති ආකාශෙනො ඔරුසා² එකමනතං සිතො මනුසො පුච්ඡි “හමොහා! කායා තුමො ඉමං මග්ගං අලඛකරොථා”ති? තෙන වුතතං:-

“පච්චන්තදෙසවිසයෙ තිමනෙතඤ්ඤා තථාගතං,
තස්ස ආගමණං මග්ගං සොධෙනති තුට්ඨමානසා.

අහං තෙන සමයෙන තිකඛමිතිා සකස්සමා,
බුතනෙතො වාතවීරති ගව්න්ත අමඛරෙ තද.

වෙදජ්ජනං ජනං දිස්වා තුට්ඨහට්ඨං පමොදිතං,
ඔරොතිඤ්ඤාත ගගනා මනුසො පුච්ඡි තාවදෙ.

තුට්ඨහට්ඨො පබ්බදිතො වෙදජ්ජනො මහාජනො,
කස්ස සොධියති මග්ගො අසජ්ජං චට්ටමායන”නති.

මනුසො ආහංසු “හනෙන! සුමෙධ! ත නිං ජනාසි? දීපඛකර දසබලො සමොසලොඛාධිං පඤ්ඤා පචත්තවරධමච්චනෙතො වාරිකා වරමානො අමොකං නගරං පඤ්ඤා සුදස්සනමහාචිකාරෙ පටිච්ඡති, මයං තං හගවනං තිමනතඛමො, තස්සෙතං බුද්ධස්ස හගවනො ආගමණමග්ගං අලඛකරොමා”ති. සුමෙධතාපසො විනොසි “බුද්ධොති ඛො සොසමනමපි ලොකෙ දුලලහං, පඤ්ඤා බුද්ධපාරාදො, මයාපි ඉමෙහි මනුසොති සද්ධිං දසබලස්ස මග්ගං අලඛකරිතුං චට්ටති”ති සො තෙ මනුසො ආහ “සචෙ හො! තුමො එතං මග්ගං බුද්ධස්ස අලඛකරොථ මග්ගමපි එතං ඔකාසං දෙථ අහමපි තුමොති සධිං මග්ගං අලඛකරිස්සාමති. තෙ සාධුති සමපට්ච්ඡිතා සුමෙධතාපසො ඉද්ධිමාති” ජනනතා උදකතිනො කාසං සලලකෙඤ්ඤා නිං ඉමං යානං අලඛකරෙහිති අදංසු. සුමෙධො බුද්ධාරමණං පිති. ගගෙතො විනොසි “අහං ඉමං ඔකාසං ඉද්ධියා අලඛකරිතුං පහොමි, එචං අලඛකතො පන මං න පරිතොසෙස්සති, අජ්ජ මයා කායවෙය්‍යාවචං කාතුං චට්ටති”ති පංසුං ආහරිතො තස්මිං පදෙසෙ පකපිපි. තස්ස තස්මිං පදෙසෙ අනලඛකතෙ යෙව දීපඛකරෙ දසබලො මහානුභාවානං ජල භික්ඛානං¹ භික්ඛාසවානං චතුති සතසහස්සෙහි පරිවුතො දෙවතාසු දිබ්බමාලාගනාදිති පූජ්‍යනාතිසු² දිබ්බසංගිතෙසු³ පචත්තනෙතසු මනුසොසු³ මානුසකගෙකිතිචෙච මාලාදිති ච පූජ්‍යනෙතසු අනන්තාය බුද්ධලිලායා මනොසිලාතලෙ විජමාමානො සිහො ඩිය තං අලඛකතපටියතමග්ගං පටිපජ්ජි. සුමෙධතාපසො අකඛිති⁴ උමිලෙතො අලඛකතමග්ගෙන ආගව්න්තායා දසබලස්ස මතතිංසමාපුරිසලකඛණපතිමණ්ඩිතං අසිතියා අනුබ්‍රාහ්මණෙනති

1. ඉං, ජලභික්ඛා.

2. ඉං, පූජ්‍යනෙතසු

3. ඉං, මනුසොති.

කෙසෙ මුද්දරිතිනං පඤ්ච වාකවීරං ච චම්බකං,
කලලෙ පඤ්චරිතාන අවසුභජ්ජා ඤීපජ්ජනං.

අකකම්භාන මං බුද්ධො සහසියොති ගව්ඡතු,
මා නං කලලෙ¹ අකකම්භො හිතාය මෙ හවියාති²”ති.

සො කලලපිට්ඨෝ නිපන්නකොච පුන අකකිති උම්මලෙභ්වා
දීපඛකරදසබලයා බුද්ධසිරිං සමපය්‍යමානො ඵලං විනොසි “සචෙ
අහං ඉච්ඡෙත්ඨයං සබ්බකිලෙසෙ ක්කාපෙභ්වා සබ්බතවකො හුත්වා
රමමනගරං පටිසෙය්‍යං අඤ්ඤාතවෙසෙන පන මෙ කිලෙසෙ
ක්කාපෙභ්වා නිබ්බාණපත්තියා කිච්චං. තඡී, යනුනාහං දීපඛකර
දසබලො විශ පරමාහිසමොධිං. පභ්වා ධම්මනාවං ආරොපෙභ්වා
මහාජනං සංසාරසාගරං උත්තාරෙභ්වා පච්ඡා පරිනිබ්බායෙය්‍යං
ඉදං මයං පතිරුප”නති තතො අධි ධම්මෙ සමොධානෙභ්වා
බුද්ධභාවාය අභිනිභාරං කථා නිපජ්ජි. තෙන වුත්තං:-

“පුප්ඵියං නිපන්නස්ස ඵලං මෙ ආසි වෙතසො,
ඉච්ඡමානො අහං අජ්ජ කිලෙසෙ ක්කාපයෙ මම.

කිමෙම අඤ්ඤාතවෙසෙන ධම්මං සච්ඡිකතෙතිධ,
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණ්ඨිභා බුද්ධො ගෙය්‍යං සදෙවතෙ

කිමෙම ඵකෙන තිණ්ණික පුරිසෙන ථාමදස්සිතා,
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණ්ඨිභා සන්නාරෙය්‍යං සදෙවතෙ

ඉමිතා මෙ අධිකාරෙන කතෙන පුරිස්සත්තමෙ³,
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණ්ඨිභා තාරෙමි ජනතං බහුං.

සංසාරසොතං ජිහ්විභා විද්ධිංසිභා තයො හචෙ,
ධම්මනාවං සමාරුඤ්ඤාතං සන්නාරෙය්‍යං සදෙවතෙ”ති.

යහමා පන බුද්ධත්තං පඤ්ඤානායං:-

“මනුස්සත්තං ලිඛිතසමපතති ගෙතු සත්ථාරදස්සනං,
පබ්බජ්ජා ගුණසමපතති අධිකාරෙ ව ජිහ්වතා,
අධිධම්මසමොධානා අභිනිභාරෙ සමිඤ්ඤිති⁴”ති.”

මනුස්සත්තභාවසම්මං යෙව හි සිථ්වා බුද්ධත්තං පඤ්ඤානායං
පත්ථනා සමිඤ්ඤිති. නාගස්ස වා සුපණ්ණස්ස වා දෙවතාය වා පත්ථනා
නො සමිඤ්ඤිති. මනුස්සත්තභාවෙපි පුරිසලිඛිත සිතයෙව පත්ථනා
සමිඤ්ඤිති. ඉත්ථියා වා පණ්ණිකනපුංසකඋභතොබ්‍යඤ්ජනානං වා
නො සමිඤ්ඤිති. පුරිසස්සපි තසම්මං අත්තභාවෙ අරහත්තපත්තියා
ගෙතුසමපන්නයෙව පත්ථනා සමිඤ්ඤිති. නො ඉතරස්ස, ගෙතු
සමපන්නෙපි සචෙ ජීවමානකබුද්ධයෙව සනතිකෙ පඤ්ඤානායං
පත්ථනා සමිඤ්ඤිති. පරිනිබ්බුතෙ බුද්ධෙ වෙතිගසන්නෙ වා
බොධිමුලෙ වා පඤ්ඤානායං න සමිඤ්ඤිති. බුද්ධානං සනතිකෙ
පඤ්ඤානායංපි පබ්බජ්ජාලිඛිත සිතයෙව සමිඤ්ඤිති. නො

1. ඉං. මාකලලෙ.

2. පුරිසසතථාමදස්සිතා.

3. ඉං. සමිඤ්ඤිති.

ගිහිලිමෙන සිතෙය්. පබ්බජිතෙය් පඤ්චානිඤ්ඤාය අට්ඨසමාපතති ලාභිනො යෙව සමජ්ඣති. න ඉමාය ගුණසමපතතියා විරතිතෙය්, ගුණසමපනනනාපි යෙන අතතනො ජීවිතං බුද්ධානං පරිච්ඡතං හොති තෙය් ඉමිනා අධිකාරෙන අධිකාරසමපනනෙය්ව සමජ්ඣති. න ඉතරෙය්. අධිකාරසමපනනෙය් යෙය් බුද්ධිකාරකට්ඨමානං අත්ථාය මහනෙතා ඡන්දො ව මහනෙතා උසුභො ව වායාමො ව පරියෙට්ඨි ව තෙය්ව සමජ්ඣති. න ඉතරෙය්, තච්ඡිදං ඡන්ද මහනතතාය ඔපමම. සචෙ හි එවමෙය් “යො සකලවකකවාලගබ්භං එකොදකිභුතං අතතනො බාහුබලෙන පතරිත්වා පාරං ගනතුං සමජෙථා සො බුද්ධිතං පාපුණාති. යො වා පන සකලවකකවාල ගබ්භං චෙලුගුමුඛසංස්ප්පිතං විපුතිත්වා මද්දිත්වා පදසා ගච්ඡන්තො පාරං ගනතුං සමජෙථා, සො බුද්ධිතං පාපුණාති, යො වා පන සකලවකකවාලගබ්භං සතතියො ආනොටෙත්වා නිරන්තරං සතති ඵලසමානිභණ්ණං පදසා අකකමමානො පාරං ගනතුං සමජෙථා සො බුද්ධිතං පාපුණාති. යො වා පන සකලවකකවාලගබ්භං විතච්චි කඛ්ඞාරහරිතං පාදෙති මද්දමානො පාරං ගනතුං සමජෙථා සො බුද්ධිතං පාපුණාති”ති යො එතෙසු එකච්චි අතතනො දුක්ඛාරං න මඤ්ඤති අහං එකච්චි තරිත්වා වා ගනත්වා වා පාරං ගතෙය්මාමිති එවං මහනෙතන ඡන්දෙන ව උසුභෙන ව වායාමෙන ව පරි යෙට්ඨියා ව සමනනාගතො හොති තෙය් පත්තො සමජ්ඣති. න ඉතරෙය්, සුමෙධතාපසො පන ඉමෙ අට්ඨධමමෙ සමොධානෙනා බුද්ධිභාවාය අභිනිහාරං කත්වා නිපජ්ජි.

දීපඛ්ඤරෙපි හගවා ආගනත්වා සුමෙධතාපසෙය් සීසනාගෙ යත්වා මණ්ඩිතපඤ්ඤාරං උග්ගාටෙන්නො විශ පඤ්චවණ්ණප්පසාදසමපනනාති අකත්ති උච්චිලෙත්වා කලලපිට්ඨෙ නිපන්නො සුමෙධතාපසං දීසවා අයං තාපසො බුද්ධිතතාය අභිනිහාරං කත්වා නිපන්නො, ඉස්සියෙති නුඛො ඉමෙය් පත්තො උදුලු නොති අනාගතංසඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා උපධාරෙන්නො ඉතො කප්පසතසහසාධිකාති වත්තාරි අසඤ්චයාති අතික්කමිත්වා ගොතමො නාම බුද්ධො හවිස්සතිති ඤාත්වා සීතකොව පරිසමජෙඤ්ඤි ව්‍යාකාසි “පසුඛං නො තුමෙහ ඉමං උග්ගතපං තාපසං කලලපිට්ඨෙ නිපන්න”නති. එවං හනෙන ! අයං බුද්ධිතතාය අභිනිහාරං කත්වා නිපන්නො සමජ්ඣියෙති ඉමෙය් පත්තො ඉතො කප්පසතසහසාධිකානං වතුනතො අසඤ්චයානං මත්තෙ ගොතමො නාම බුද්ධො හවිස්සති තසමිං පනෙය් අතත භාවෙ කපිලවත්ථු නාම නගරං නිවාසො හවිස්සති මායා නාම දෙවි මාතා, සුද්ධොදනො නාම රුක් පිතා, අග්ගසාවකො උපතිස්සො නාම පෙරෙර, දුතියසාවකො කොලිතො නාම, බුද්ධිපට්ඨානො ආනන්දො නාම, අග්ගසාවකා ඛෙමා නාම ථෙරී, දුතියසාවකා

උපලවණණා නාම ථෙරී හවිසාති, පරිපකකඤ්ඤාණො මහාභිනිකං
මණං කථාං මහාපඨානං පදනිත්වා තිග්‍රොධමුලෙ පායාසං පටිග්‍ග
කෙත්වා තෙරඤ්ඤරුය තිරෙ පරිභුඤ්ඤාත්වා බොධිමණ්ඩං ආරුග්‍ග
අස්සත්ථරුකඩමුලෙ අභිසම්බුජ්ඣිසාති”ති. තෙන වුත්තං:-

“දීපඛකරො ලොකවිදු ආනුනිතං පටිග්‍ගකො,
උග්‍ගසිසකො මං සත්ථාන ඉදං වචනම්බුච්ඡි¹.

පස්සථ ඉමං තාපසං ජට්ඨං උග්‍ගතාපනං,
අපරිමෙය්‍ය ඉතො කපෙප බුද්ධො ලොකෙ හවිසාති.

අනු කපිලව්‍යායා රමමා නිකම්භිත්වා තථාගතො,
පඨානං පදනිත්වාන කථාං දුක්කාරකාරිණං.

අජපාලරුකඩමුලෙ නිසීදිත්වා තථාගතො,
තත්ථ පායාසමග්‍ගතා තෙරඤ්ඤරුමුපෙතිති.

තෙරඤ්ඤරුය තිරමති” පායාසං ආදාය සො ජිනො,
පටියතචරමග්‍ගතා බොධිමුලං හි එතිති.

තතො පදකම්ණං කත්වා බොධිමණ්ඩං අනුත්තරො,
අස්සත්ථරුකඩමුලමති” බුජ්ඣිසාති මහායසො.

ඉමස්ස ජනිතා මාඨා මායා නාම හවිසාති,
පිතා සුඤ්ඤාදනො නාම අයං භෙස්සති ගොචමො.

අනාසවා චිතරුගා සන්තචිත්තා සමාහිතා,
කොලිතො උපතියෙස්සා ච අග්‍ගා හෙස්සන්ති සාවකා,
අනෙත්ථ නාමුපට්ඨානො උපට්ඨිසාති තං ජිතං.

බෙමා උපලවණණා ච අග්‍ගා හෙස්සන්ති සාවකා,
අනාසවා චිතරුගා සන්තචිත්තා සමාහිතා,
බොධි තස්සා හගවතො අස්සත්ථාති පවුච්චති”ති.

සුමෙධතාපසො මග්‍ගා කිර පත්තො සමජ්ඣිසාතිති සොම
නස්සපතෙත්වා² අහොසි. මහාජනො දීපඛකරදසබලස්ස වචනා
සුත්වා සුමෙධතාපසො කිර බුද්ධභිජ්ජං බුද්ධභිකුරො වානි හට්ඨ
තුපට්ඨා අහොසි. එවංවස්ස අහොසි. “යථානාම පුරිසො තදං
තරතො උජ්ජෙන තීරෙත උත්තරිතුං. අසකෙකානොතො හෙට්ඨා
තීරෙත උත්තරති එවමෙව. මගං දීපඛකරදසබලස්ස සාසන
මග්‍ගථලං අලභමානා අනාගතෙ යදා චිං බුද්ධො හවිසාසි තදා
තච සමමුඛො මග්‍ගථලං සච්ඡිත්තං සමත්ථා හවෙය්‍යාමා”ති පත්තං
සපසිංසු. දීපඛකරදසබලොපි බොධිසත්තං පසංසිත්වා අවිහි පුපථ
මුච්ඡිති පුජෙත්වා පදකම්ණං කත්වා පකකාමි.

1. ඉං. ඔබ්බි.

2. ඉං. තිරෙ.

3. ඉං. අස්සත්ථාසම්මුලෙ.

තෙපි වතුසතසහසාසකඛා භිණ්ණසවා බොධිසත්තං ගතෙති ව මාලාති ව පුජෙත්වා පදකඛිණං කත්වා පකකමිංසු. දෙවමනුස්සා පත තපෙව පුජෙත්වා වන්දිත්වා පකකන්තා. බොධිසත්තො සබ්බසං පටිකකන්තාසාලෙ සයනා වුට්ඨාය පාරමිසො විවිතිස්සාමිති පුප්ථරසි මන්තො පලලඛකං. ආභුජිත්වා නිසීදි. එවං නිසින්නො බොධිසත්තො සකල දසසහසාසකකවාලෙ දෙවතා සන්තිපතිත්වා සාමුකාරං දත්වා¹ “අය්‍ය! සුමේධනාපස! පොරුණකබොධිසත්තානං පලලඛකං ආභුජිත්වා පාරමිසො විවිතිස්සාමාති නිසින්නාසාලෙ යාති පුබ්බතිමිධනාති නාම පඤ්ඤායනාති තාති සබ්බාතිපි අර්ථ පාතුභුතාති, නිස්සංසයෙන නං බුද්ධො භවිස්සසී, මයමෙන. ජනාම. යස්සෙතාති නිමිත්තාති පඤ්ඤායනාති එකන්නෙන සො බුද්ධො හොති, ත්වං අත්තන්නො විරියං දලහං කත්වා පඤ්ඤානා”ති බොධිසත්තං නාතපසකාරති² ථුතීති අභිථුතීසු තෙන වුත්තං:-

“ඉදං සුත්වාන වචනං අසමස්ස මහෙසිනො,
ආමොදිතා නරමරු බුද්ධිබ්ජිතාගරෙ අයං.

උකකුට්ඨසද්ද වත්තනාති අපෙපාසෙත්ති ගසනති ව,
කතඤ්ඤාලී නමස්සනති දසසහසසී සදෙවකා.

යදිමස්ස ලොකනාථස්ස විරජ්ඣස්සාම සාසනං,
අනාගතවති අද්ධානෙ හෙස්සාම සමමුඛා ඉමං.

යථා මනුස්සා නදිං තරන්තා පටිතිත්ථං විරජ්ඣය,
හෙට්ඨා තිණේ ගහෙත්වාන උත්තරනති මහානදිං.

එවමෙව³ මයං සබ්බෙ යදි මුඤ්ඤාමිමං ජිනං,
අනාගතවති අද්ධානෙ හෙස්සාම සමමුඛා ඉමං.

දීපඛකරෙ ලොකවිදු ආහුතීනං පටිග්ගහො,
මම කමමං පකිත්තොත්වා දකඛිණං පදමුද්ධරි.

යෙ තත්ථාසුං ජිනපුත්තා සබ්බෙ පදකඛිණමකංසු මං,
නරු නාගා ව ගතබ්බා අභිවාදෙත්වාන පකකමුං.

දස්සනං මෙ ඉතිකකන්නෙ සසම්බ්බෙ ලොකනාථසෙන,
හට්ඨො හට්ඨෙන විත්තෙන ආසනා වුට්ඨතිං තදා.

සුබ්බෙන සුබ්බො හොමි පාමුරේත්ත පමොදිත්තො,
පීතියා ව අභිස්සන්නො පලලඛකං ආභුජං තදා.

පලලඛකන නිසීදිත්වා එවං වින්නසහං තදා,
වසිභුතො අහං ක්වානෙ අභිඤ්ඤාපාරමිං⁴ ගතො.

සාහසසීකමති ලොකමති ඉසස්සො නත්ති මෙ සමා,
අසමො ඉද්ධි ධමමෙසු අලභිං ඊදිසං සුබං.

1. ඉං. කත්වා. 2. ඉං. නාතපසකාරෙති. 3. ඉං. එවමෙව. 4. ඉං. අභිඤ්ඤාසු.

පලුච්ඡාභුඤ්ජනෙ මග්ගං දසසහස්සාධිවාසිනො,
මහානාදං පවතෙත්තං ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

යා¹ පුඤ්ඤ බොධිසත්තානං. පලුච්ඡවරමාභුජේ,
නිමිත්තානි පදිස්සන්ති තාති අජ්ජ පදිස්සෙර.

සීතං වෘපගතං ගොති උණං ව උපසමෙති,
තාති අජ්ජ පදිස්සන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

දසසහස්සි ලොකධාතු නිස්සඤ්ඤා නොනති නිරුකුලා,
තාති අජ්ජ පදිස්සන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

මහාවාතා න වායන්ති න සඤ්ඤානි සවන්තියො,
තාති අජ්ජ පදිස්සන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

ඵලජ්දකජ පුප්ඵා සබ්බෙ පුප්ඵන්ති තාවදෙ,
තෙ පජ්ජ හො අභිරවන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

ලතා වා යදි වා රුක්ඛා ඵලභාරා නොනති තාවදෙ,
තෙ පජ්ජ හො අභිරවන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

ආකාසට්ඨා ව භූමමට්ඨා රත්තා ජෙනන්ති තාවදෙ,
තෙපජ්ජ රත්තා ජෙනන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

මානුසකා ව දිබ්බා² ච තුරියා වජ්ජන්ති තාවදෙ,
තෙපජ්ජ හො අභිරවන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

විචිත්තපුප්ඵා ගගනා අභිවස්සන්ති තාවදෙ,
තෙපි³ අජ්ජ පවස්සන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

මහාසමුද්දො ආභුජති දසසහස්සි පකම්පති,
තෙ පජ්ජ හො අභිරවන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

තිරයෙපි දසසහස්සි අග්ගි නිබ්බන්ති⁴ තාවදෙ,
තෙපජ්ජ නිබ්බන්ති අග්ගි ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

විමලො ගොති සුරියො සබ්බා⁴ දිස්සන්ති තාරකා,
තෙපි අජ්ජ පදිස්සන්ති ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

අනොවට්ටෙන උදකෙන මහියා උබ්භිජ්ජි තාවදෙ,
තමපජ්ජ ඛණිජ්ජ තෙ මහියා ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

තාරුගණා විරොචන්ති නක්ඛත්තා ගගනමණ්ඩලො,
විසාඛා වජ්ඣමා යුග්ගතා ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

බිලාසයා දරිසයා නික්ඛමන්ති සත්තාසයා,
තෙපජ්ජ ආසයා ජුඤ්ඤා ධූවං බුද්ධො භවිස්සති.

ත හොඳින් අරති සතතාතං සනතුට්ඨා ජොනති තාවදෙ,
තෙ පඤ්ඤා සබ්බෙ සනතුට්ඨා ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

රොහා තදුප සමමනති ජිකච්ඡා ව විතස්සති,
තාති අඤ්ඤා පදිස්සනති. ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

රොහා තදු තනු හොති දෙසො මොහොපි තස්සති,
තෙපඤ්ඤා විගතා සබ්බෙ ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

ගගං තදු ත හවති අඤ්ඤා පෙතං පදිස්සති,
තෙත ලිඛෙතන ඡතාම ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

රජෙත්තුඤ්ඤා උඤ්ඤා අඤ්ඤා පෙතං පදිස්සති,
තෙත ලිඛෙතන ඡතාම ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

අතිට්ඨාගතො පකකමති දිබ්බගතො පවායති,
සොපඤ්ඤා වායති ගතො ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

සබ්බෙ දෙවා පදිස්සනති ඵප්පිනා අරුපිනො,
තෙපඤ්ඤා සබ්බෙ දිස්සනති ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

යාවතා නිරයා නාම සබ්බෙ දිස්සනති තාවදෙ,
තෙපඤ්ඤා සබ්බෙ දිස්සනති ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

භූමිති කවාටා සෙලා ව න හොනතාවරණාතදු,
ආතාසගුතා තෙපඤ්ඤා ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

චුති ව උපපත්තු ව බණ්ණ තස්මිං න විජජති,
තාති අඤ්ඤා පදිස්සනති ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

දල්භං පග්ගණ්ණ විරිගං මා නිවතති¹ අභිකකම,
මගංපෙතං විජනාම ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති”ති.

බොධිසත්තො දීපඤ්ඤාදසබ්බලස්ස ව දසසහස්සවකකවාළදෙව
තාතං ව වචනං සුත්වා භිග්ගොසොමතතාය සඤ්ඤාතුස්සාහො සුත්වා
විනෙතති. චූදොඤ්ඤා නාම අමොඝවචනා, නනී චූදොඤ්ඤා කථාය අඤ්ඤා
ථතනං යථාභි ආකාසෙ බිතතලෙඛිතස්ස පතනං ඡතස්ස මරණං
අරුණ උග්ගතෙ සුරියස්සවථාතං ආසො නිතතිතතස්ස සිඝ්ඝස්ස
සිහතාදතදනං ගරුභ්ගොය ඉන්ද්‍රියා භාරමොචනං ව ධූවං අවස්ස
හාපී, එවමෙව චූදොඤ්ඤා වචනං නාම ධූවං අමොඝං අභිග්ගො
චූදොඤ්ඤා භවිස්සාමිති. තෙත චුතතං :-

“චූදොඤ්ඤා වචනං සුත්වා දසසහස්සවකකවාළදෙව,
භූමිතිකවාටා පඤ්ඤාදෙවං එවං විනෙතසංගතදු.

අවෙජ්ඣාවචනා චූදොඤ්ඤා අමොඝවචනා ජනා,
විතථං නනී චූදොඤ්ඤා ධූවං චූදොඤ්ඤා භවිස්සති.

යථා ඕනෑම නගෙන ලෙඩවූ බුමට පතති භූමිය,
තරෙව බුද්ධසෙව්වෑනට වචන බුමසය්‍යනට.

යථාපි සබ්බසත්තානං මරණං බුමසය්‍යනං,
තරෙව බුද්ධසෙව්වෑනට වචන බුමසය්‍යනට.

යථා රතතිකවයෙ පතෙන සුරියස්සග්ගමණං බුමට,
තරෙව බුද්ධසෙව්වෑනට වචන බුමසය්‍යනට.

යථා නිකඛන්තසයනස්ස සීහස්ස නදනං බුමට,
තරෙව බුද්ධසෙව්වෑනට වචන බුමසය්‍යනට.

යථා ආපන්නසත්තානං භාරමොරොපනං බුමට,
තරෙව බුද්ධසෙව්වෑනට වචන බුමසය්‍යන”නති.

සො බුමාහං බුද්ධො හවිස්සාමිති එවං කතසන්නිට්ඨානො
බුද්ධිකාරකෙ ධම්මෙ උපධාරෙතුං කතනනුබො බුද්ධිකාරකධම්මා
කිං උද්ධං උදුසු අධො දිසාසු විදිසාසුති අනුකකමෙන සකලං ධම්ම
ධාතුං විචිතනෙතො පොරුණකබොධිසතෙතති ආසෙවිතතිසෙවිතං
පඨමං දුනපාරමිං දිස්වා එවං අත්තානං ඔවදි “සුමෙධපණ්ඩිත!
ඔං ඉතො පට්ඨාය පඨමං දුනපාරමිං පුරෙය්‍යාසි, යථා හි
නිකකුල්ලිකො උදකුලො නිස්සෙසං කත්වා උදකං වමනියෙව න
පට්ඨාහරති එවමෙවං ධනං වා යසං වා පුත්තදුරං වා අභිහපට්ඨභිහං
වා අනොලොකෙත්වා සම්පත්තයාවකානං සබ්බං ඉවජ්ඣිවජ්ඣනං
නිස්සෙසං කත්වා දදමානො බොධිරුක්කබුලො නිසීදිත්වා බුද්ධො
හවිස්සාමි”ති පඨමං දුනපාරමිං දලහං කත්වා අභිට්ඨාසි. තෙන
වුත්තං:-

“හන්දු බුද්ධිකරෙ ධම්මෙ විචිනාමි ඉතොවිතො,
උද්ධං අධො දසදිසා යාවතා ධම්මධාතුයා.

විචිතනෙතො තද දක්ඛිං පඨමං දුනපාරමිං,
පුබ්බකෙති මහෙසීති අනුචිණ්ණං මහාපථං.

ඉමං ඔං පඨමං තාව දලහං කත්වා සමාදිය,
දුනපාරමිතං ගච්ඡ යදි බොධිං පත්තුමිවජ්ඣසි.

යථාපි කුලො සවුපුණ්ණො යස්ස කස්සචි අධො කතො,
වමනෙ උදකං නිස්සෙසං න තත්ථ පරිරක්කති.

තරෙව යාවකෙ දිස්වා හිතමුක්කවට්ඨමජ්ඣිමෙ,
දදුති දුනං නිස්සෙසං කුලො විය අධො කතො”ති.

අපස්ස න එත්තකෙතෙව බුද්ධිකාරකධම්මෙති හවිතබ්බන්ති
උත්තරිමි උපධාරස්සතො පුතියං සීලපාරමිං දිස්වා එතදුකොසි.
“සුමෙධපණ්ඩිත! ඔං ඉතොපට්ඨාය සීලපාරමිමි, පුරෙය්‍යාසි ග්ථාති

වමර්මයෝ නාම ජීවිතමපි අනෝලොකෙනා අතතනෝ වාලමෙව රක්කති එවං නමපි ඉතොපට්ඨාය ජීවිතමපි අනෝලොකෙනා සිලමෙව රක්කතෙනා බුද්ධෝ හවිස්සසී”ති දුතියං සිලපාරමිං දලහං කතා අඛිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං :-

“නහෙනෙ එතතකායෙව බුද්ධබමමා හවිස්සරෙ,
අඤ්ඤපි විචිතිස්සාමි යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

විචිතනෙතා තද දක්ඛිං දුතියං සිලපාරමිං,
පුබ්බකෙති මහෙසීති ආසෙවිතනිසෙවිතං.

ඉමං තුං දුතියං තාව දලහං කතා සමාදිය,
සිලපාරමිතං ගව්ජ යදි බොධිං පතත්ථිව්ජසී.

යථාපි වමර් වාලං කියමිපි පතිලග්ගිතං,
උපෙති මරණං තත්ථ න විකොපෙති වාලධිං.

තපෙව චතුස්ස භූමිස්ස සිලාති පරිපුරය¹,
පරිරක්ඛ සබ්බද සිලං වමර් විය වාලධි”නති.

අථස්ස න එතතකෙහෙව බුද්ධිකාරකබමෙමති හවිතබ්බනති උත්තරිමපි උපධාරයතෝ තතියං නෙක්ඛමමපාරමිං දියො එතද හොසි. “සුමෙධපණ්ණිත! තුං ඉතො පට්ඨාය නෙක්ඛමමපාරමිමපි පුරෙය්‍යාසී යථාති විරමපි බක්ඛනාගාරෙ වසමානෝ පුරිසෝ න තත්ථ සිතෙහං කරෙති අථබො උක්ඛණ්ණති යෙව අවසිත්තුකාමෝ හොති එවමෙව නමපි සබ්බහවෙ බක්ඛනාගාරසදිසෙ කතා සබ්බ හවෙති උක්ඛණ්ණිතෝ බුද්ධිත්තුකාමෝ හුත්වා නෙක්ඛමමාභිමුඛොව හොති එවං බුද්ධෝ හවිස්සසී”ති තතියං නෙක්ඛමමපාරමිං දලහං කතා අඛිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං :-

“නහෙනෙ එතතකායෙව බුද්ධබමමා හවිස්සරෙ,
අඤ්ඤපි විචිතිස්සාමි යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

විචිතනෙතා තද දක්ඛිං තතියං නෙක්ඛමමපාරමිං,
පුබ්බකෙති මහෙසීති ආසෙවිතනිසෙවිතං.

ඉමං තුං තතියං තාව දලහං කතා සමාදිය,
නෙක්ඛමම පාරමිං ගව්ජ යදි බොධිං පතත්ථිව්ජසී.

යථා අනුස්සර පුරිසෝ විරවුත්ථො දුබ්බදිතො,
න තත්ථ රහං අභිජනෙති මුත්තංයෙව ගවෙසති.

තපෙව තුං සබ්බහවෙ පස්ස අනුස්සරෙ විය,
නෙක්ඛමමාභිමුඛො හොති භවතො පරිමුත්තියා”ති.

අපයාන න එතතකෙහෙව බුද්ධිකාරකධම්මෙහි හවිතබ්බනති උත්තරිමපි උපධාරයතො වතුන්.¹ පඤ්ඤාපාරමිං දිස්වා එතද්දකොසි. “සුමෙධපණ්ණිත! තිං ඉතොපට්ඨාය පඤ්ඤාපාරමිමපි පුරෙය්‍යාසි හිනමජ්ඣිමුක්කවෙස්සු කඤ්චි² අවජේඡන්තා සබ්බපි පණ්ණිතෙ උපසඞ්ගම්නා පඤ්ඤං පුච්ඡෙය්‍යාසි යථාහි පිණ්ඩවාරිකො හිකවු හිනාදිහෙදෙස්ස කුලෙස්ස කඤ්චි³ අවජේඡන්තා පටිපාටියා පිණ්ඩාය වරනොතා ඛිප්පං යාපනං ලහති එවං තිමපි සබ්බපණ්ණිතෙ උපසඞ්ගම්නා පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො බුද්ධො හවිස්සාසි”ති වතුන්. පඤ්ඤාපාරමිං දළහං කන්තා අධිට්ඨාසි තෙන වුත්තං:-

“තහෙතෙ එතතකායෙව බුද්ධධම්මා හවිස්සරෙ,
අඤ්ඤාපි විචිතියාමි යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

විචිතනොතො තද දක්ඛිං වතුන්. පඤ්ඤාපාරමිං.⁴,
පුබ්බකෙහි මහෙසිති අාසෙවිතතිසෙවිතං.

ඉමං තිං වතුන්. තාව දළහං කන්තා සමාදිය,
පඤ්ඤාපාරමිං⁴ ගච්ඡ යදි බොධිං පතතුම්ච්ඡසි.

යථාපි හිකවු හිකවනොතො හිනමුක්කවම්ඡ්ඣිමෙ,
කුලාති න විචජේඡන්තො එවං ලහති යාපනං.

තථෙව තිං සබ්බකාලෙ පටිපුච්ඡන්තො බුද්ධං ජනං,
පඤ්ඤාය පාරමිං⁴ ගන්තා සමොධායං පාපුණ්ණාසි”ති.

අපයාන න එතතකෙහෙව බුද්ධිකාරකධම්මෙහි හවිතබ්බනති උත්තරිමපි උපධාරයතො පඤ්ඤාමිං විරියපාරමිං දිස්වා එතද්දකොසි. “සුමෙධපණ්ණිත! තිං ඉතො පට්ඨාය විරියපාරමිමපි පුරෙය්‍යාසි. යථා හි සිහො මිගරුජ්ඣ සබ්බඉරියාපථෙස්ස දළහවිරියො හොති එවං තිමපි සබ්බභවෙස්ස සබ්බඉරියාපථෙස්ස දළහවිරියො අනොලීන විරියො සමානො බුද්ධො හවිස්සාසි”ති පඤ්ඤාමිං විරියපාරමිං දළහං කන්තා අධිට්ඨාසි තෙන වුත්තං:-

“තහෙතෙ එතතකායෙව බුද්ධධම්මා හවිස්සරෙ,
අඤ්ඤාපි විචිතියාමි යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

විචිතනොතො තද දක්ඛිං පඤ්ඤාමිං විරියපාරමිං,
පුබ්බකෙහි මහෙසිති අාසෙවිතතිසෙවිතං.

ඉමං තිං පඤ්ඤාමිං තාව දළහං කන්තා සමාදිය,
විරියපාරමිතං ගච්ඡ යදි බොධිං පතතුම්ච්ඡසි.

යථාපි සිහො මිගරුජ්ඣ නිසජ්ජට්ඨානවබ්බමෙ,
අලීනවිරියො හොති පගගතිතමනො සද්ද.

1. ඉං. වතුන්.

3. ඉං. පඤ්ඤාපාරමිං.

2. ඉං. කිඤ්චි.

4. ඉං. පඤ්ඤාපාරමිතං.

තප්පව තවම සබ්බසංඝෙ පහණික විරියං දළහං,
විවික්ඛාපාරම්භං ගතත්වා සමොධිං පාපුණ්ණියි”ති.

අරඃසා න එතතකෙතෙව බුද්ධිකාරකධමෙමති හවිතබ්බනති
උත්තරිමපි උපධාරයතො ජට්ඨං බන්ධිපාරම්. දිස්වා එතද්දතොසි.
“සුමේධපණ්ණිත! තං ඉතො පට්ඨාය බන්ධිපාරම්මපි පුරෙය්‍යාසි
සමානතොපි අවමානතොපි බමොව හවෙය්‍යාසි යථාපි පඨවියං
නාම සුවිමපි පක්ඛිපනති අසුවිමපි න තෙන පඨවී සිතොතං න
පටිඝං කණුති බමති සහති අභිවාසෙති යෙව එවමෙව තවමපි
සමානතාවමානතොසු බමොව සමානො බුද්ධො හවිණ්ණියි”ති
ජට්ඨං බන්ධිපාරම්. දළහං කත්වා අභිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං:-

“තහෙතෙ එතතකායෙව බුද්ධධම්මා හවිණ්ණරෙ,
අඤ්ඤපි විවිතිණ්ණාමි යෙ ධම්මා බොධිපාවතා.

විවිතනොතා තද දක්ඛං ජට්ඨමං බන්ධිපාරම්,
පුබ්බකෙති මහෙසීති ආසෙවිතතිසෙවිතං.

ඉමං තං ජට්ඨමං තාව දළහං කත්වා සමාදිය,
තත් අවෙජ්ඣමනො සමොධිං පාපුණ්ණියි.

යථාපි පඨවී නාම සුවිමපි අසුවිමපි ව,
සබ්බං සහති තිකෙඛපං න කණුති පටිඝං දයං.

තප්පව තවම සබ්බසං සමානාවමානකමො,
බන්ධිපාරම්භං ගතත්වා සමොධිං පාපුණ්ණියි”ති.

අරඃසා න එතතකෙතෙව බුද්ධිකාරකධමෙමති හවිතබ්බනති
උත්තරිමපි උපධාරයතො සත්තමං සව්වපාරම්. දිස්වා එතද්දතොසි.
“සුමේධපණ්ණිත! තං ඉතො පට්ඨාය සව්වපාරම්මපි පුරෙය්‍යාසි
අසනියා මත්තකෙ පතමානායපි ධනාදීනං අන්ධාය ඡන්දදීනං
වතෙන සමපජනමුසාවාදං නාම මා අහාසි¹, යථා මසධි තාරකා
නාම සබ්බඋතුසු අයතනො ගමණවිටිං ජනිතා අඤ්ඤාය විවිතා
න ගවජනි සකවිටියාව ගවජනි එවමෙවං. තවමපි සව්වං පහාය
මුසාවාදං නාම අකණුතොයෙව බුද්ධො හවිණ්ණියි”ති සත්තමං
සව්වපාරම්. දළහං කත්වා අභිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං:-

“තහෙතෙ එතතකායෙව බුද්ධධම්මා හවිණ්ණරෙ,
අඤ්ඤපි විවිතිණ්ණාමි යෙ ධම්මා බොධිපාවතා.

විවිතනොතා තද දක්ඛං සත්තමං සව්වපාරම්,
පුබ්බකෙති මහෙසීති ආසෙවිතතිසෙවිතං.

ඉමං තං සත්තමං තාව දළහං කත්වා සමාදිය,
තත් අවෙජ්ඣවිමනො සමොධිං පාපුණ්ණියි.

යථාපි ඔසධි නාම තුලාභුතා සද්දවකෙ,
සමයෙ උතුරුසෙය වා නාතිකකමති විවිතො.

තප්ථව තිමපි සචෙවසු මා වොකකම හි විවිතො,
සචවපාරමිනං ගනනා සමෙබ්බං පාපුණ්ණසි”ති.

අථස්ස න එතතකෙහෙව බුද්ධිකාරකධමෙහි හවිතබ්බනති උත්තරිමපි උපධාරයතො අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං දිස්වා එතද්භොසි. “සුමෙධපණ්ණිත! තිං ඉතො පට්ඨාය අධිට්ඨානපාරමිමපි පුරෙය්‍යාසි, යං අධිට්ඨාසි, තස්මිං අධිට්ඨානෙ නිවච්ඡෙය්‍යාසි, යථා හි පබ්බතො නාම සබ්බාසු දිසාසු¹ වාතෙ පහරනෙතපි න කම්පති න චලති අතතනො ණානෙයෙව තිට්ඨති එවමෙව. තිමපි අතතනො අධිට්ඨානෙ නිවච්ඡෙය්‍යාසි, හොනෙතාව බුද්ධො හවිස්සසි”ති අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං දලිතං කනා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං:-

“තහෙනෙ එතතකායෙව බුද්ධධම්මා හවිස්සරෙ,
අසෙද්දපි විවිතිස්සාමි යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.
විවිතනෙතා තද්ද දක්ඛං අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං.
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි ආසෙවිතතිසෙවිතං.
ඉමං තිං අට්ඨමං තාව දලිතං කනා සමාදිස,
තත් තිං අවලො හුතා සමෙබ්බං පාපුණ්ණසි.
යථාපි පබ්බතො සෙලො අවලො සුප්පතිට්ඨිතො,
න කම්පති භුසවාතෙහි සකට්ඨානෙව තිට්ඨති.
තප්ථව තිමපි අධිට්ඨානෙ සබ්බද්ද අවලො හව,
අධිට්ඨානපාරමිං ගනනා සමෙබ්බං පාපුණ්ණසි”ති.

අථස්ස න එතතකෙහෙව බුද්ධිකාරකධමෙහි හවිතබ්බනති උත්තරිමපි උපධාරයතො නවමං මෙත්තාපාරමිං දිස්වා එතද්භොසි. “සුමෙධපණ්ණිත! තිං ඉතො පට්ඨාය මෙත්තාපාරමිමපි” පුරෙය්‍යාසි, හිතෙසුපි අතිතෙසුපි එකවිතෙතා හවෙය්‍යාසි, යථාපි උදකං නාම පාපජ්‍යස්සපි කල්‍යාණජ්‍යස්සපි සීතභාවං එකසදිසං කනා එරති එවමෙව. තිමපි සබ්බසංතෙතසු මෙත්තවිතෙතන එකවිතෙතාව” භොනෙතා බුද්ධො හවිස්සසි”ති නවමං මෙත්තාපාරමිං දලිතං කනා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං:-

“තහෙනෙ එතතකායෙව බුද්ධධම්මා හවිස්සරෙ,
අසෙද්දපි විවිතිස්සාමි යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.
විවිතනෙතා තද්ද දක්ඛං නවමං මෙත්තාපාරමිං,
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි ආසෙවිතතිසෙවිතං.
ඉමං තිං නවමං තාව දලිතං කනා සමාදිස,
මෙත්තාය අසමො හොති යදි බොධිං පතනුමිඨස්සි.

1. ඉං සබ්බදිසාසුපි

2. ඉං මෙත්තාපාරමිං.

3. ඉං එකවිතෙතා.

යථාපි උදකං නාම කල්‍යාණේ පාපකෙ ජනෙ,
සමං ඵරතී සීතෙන පවාහෙති රජේමලං.

තථෙව ත්වමි අභිතතිනෙ සමං මෙත්තාය භාවය,
මේත්තාය පාරමිං.¹ ගන්ත්වා සලෝධං පාපුණ්ණසි”ති.

අථස්ස ත ඵත්තකෙතෙව බුද්ධිකාරකධමෙමති, භවිතබ්බන්ති
උත්තරිමි උපධාරයතො දසමං උපෙක්ඛාපාරමිං දිස්වා ඵතද
හොසි “සුමෙධපණ්ණින! ත්වං ඉතො පට්ඨාය උපෙක්ඛාපාරමිමි
පුරේය්‍යාසි, සුබෙපි දුක්ඛෙපි මණ්ඩනෙතොව භවෙය්‍යාසි, යථාපි
පඨවී නාම සුවිමි අසුවිමි පක්ඛිපමන්තා² මණ්ඩනතොව හොති
ඵවමෙවං. ත්වමි සුබදුක්ඛසු මණ්ඩනෙතොව හොනෙතො බුද්ධො
භවිස්සසි”ති දසමං උපෙක්ඛාපාරමිං දලහං කත්වා අධිට්ඨාසි.
තෙන වුත්තං:-

“තහෙන ඵත්තකායෙව බුද්ධිමමා භවිස්සරෙ,
අඤ්ඤාපි විචිතියාම යෙ ධම්මා බොධිපාවතා.

විචිතනෙතො තද දක්ඛං දසමං උපෙක්ඛාපාරමිං,
පුබ්බකෙති මහෙසීති ආසෙවිතතිසෙවිතං.

ඉමං ත්වං දසමං තාව දලහං කත්වා සමාදිය,
තුලාභුතො දලෙහා හුත්වා සලෝධං පාපුණ්ණසි.

යථාපි පඨවී නාම නික්ඛිත්තං අසුවිං සුවිං,
උපෙක්ඛති උභොපෙතෙ කොපානුත්තයවජ්ජතා.

තථෙව ත්වමි සුබදුක්ඛ තුලාභුතො සද භව,
උපෙක්ඛාපාරමිනං ගන්ත්වා සලෝධං පාපුණ්ණසි”ති.

තතො විනෙතසි “ඉමස්මි ලොකෙ බොධිසත්තෙති පුරෙතබ්බා
බොධිපරිපාවතා බුද්ධිකාරකධම්මා ඵත්තකායෙව, දසපාරමියො
ඵපෙත්වා අඤ්ඤා නත්ති. ඉමාපි දසපාරමියො උද්ධං ආකාසෙපි
නත්ති හෙට්ඨා පඨවියමි පුරන්තිමාදිසු දිසාසුපි නත්ති මය්‍යංයෙව
පත හදයබ්බන්තරෙ” පතිට්ඨිතා”ති ඵවං තාසං හදයෙ පතිට්ඨිත
භාවං දිස්වා සබ්බාපි දලහං කත්වා අධිට්ඨාය පුත්තපුත්තං සමම
සනෙතො අනුලොමපටිලොමං සමමසති. පරියනෙත ගහෙත්වා ආදිං
පාපෙති ආදිමි ගහෙත්වා පරියනෙත ඵපෙති මණ්ඩ ගහෙත්වා
උහතො ඔසාපෙති උහතො කොටිසු ගහෙත්වා මණ්ඩ ඔසාපෙති,
අභ්‍යපරිච්ඡාතො පාරමියො නාම, බාහිරහණිපරිච්ඡාතො උප
පාරමියො නාම, ජීවිතපරිච්ඡාතො පරමන්තපාරමියො නාමාති
දසපාරමියො දසඋපපාරමියො දසපරමන්තපාරමියොති යමක
කෙලං විනිවිට්ටෙනො විය මහාමෙරුං මත්තං කත්වා වක්ඛවාල

1. ඉං මේත්තාපාරමිතං. 2. ඉං. පක්ඛිපමානෙ. 3. ඉං. හදයමයත්තරෙ.

මහාසමුද්දං ආලෝලෙනොතා විශ ව සමමසි. ත්‍යයා දසපාරමිතො
සමමසනායං සමමසනායං ධම්මතෙජෙන වතුනත්‍රතාධිකවිශෝජන
සනසහයං¹ බහිලො අයං. මහාපඨවි හජිතා අකකනනකලකලාපො
විශ පිළියමානං උචුජයනතං විශ ව මහාවිරවං. විරවමානා සඛකමපි
සමපකමපි සමපවෙධි, කුලාලවකකං විශ තෙලයනතවකකං විශ ව
පරිබහමි. තේන චුතතං :-

“එතතකායෙව තෙ ලොකෙ යෙ ධම්මා බොධිපාවනා,
තතුඛං තත්ථි අඤ්ඤානු දලතං තත්ථ පතිට්ඨිත.

ඉමෙ ධම්මෙ සමමස්සො සභාවසරසලකකණේ,
ධම්මතෙජෙන වසුධා දසසහයස්සි පකමපථ.

වලහි රවති පුථවි උචුජයනතං ව පිළිතං,
තෙලයනො යථා වකකං එවං කමපති මෙදිති”ති.

මහාපඨවියා කමපමානාය රම්මනගරවාසිනො සණ්ඨාතුං
අසහෙකානතා යුගනතවාතබ්‍යාහතා මහාසාලා විශ මුච්ඡිතමුච්ඡිතා
පපතිංසු, සවාදිති කුලාලභාජනාති පට්ටනතාති අඤ්ඤමඤ්ඤං
පහරනතාති චුණණවිචුණණාති අහෙසුං. මහාජනො භිතතසිතො
සන්ධාරං උපසඛකමිතිා කිනත්‍රබො හභවා! නාභාවට්ටො අයං භුත
යකඩදෙවතාසු අඤ්ඤතරවට්ටොති න හි මයං එතං ජානාම අපිච
බො සබ්බොපි අයං මහාජනො උපඥතො, කිනත්‍රබො ඉමයං
ලොකයං පාපකං හවිසාසති? උදුහු කලාසාණ්ණ? කපෙථ නො එතං
කාරණතති ආහ. සන්ධා තෙසං කථං සුත්වා තුමෙහ මා භායථ මා
චිතතසිත් තත්ථි වො ඉතො තිදුතා² හයං යො සො මයා අජ්ජ
සුමෙධපණ්ණිතො අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො හවිසාසතිති
ව්‍යාකතො සො ඉදුති පාරමිතො සමමසති, තයං පාරමිතො
සමමසනායං විලෝලෙනායං ධම්මතෙජෙන සකලදසසහයස්සි
ලොකධාතු එකපපහාරෙන කමපති වෙව රවති වාති ආහ.
තෙන චුතතං :-

“යාවතා පරිසා අසි බුද්ධයං පරිවෙසනෙ,
පචෙධමානා සා තත්ථ මුච්ඡිතා සෙති භුමියා.

සවා තෙකසහයාති කුමහිතඤ්ඤා සතා බහු,
සඤ්චුණ්ණො මට්ඨිතා තත්ථ අඤ්ඤමඤ්ඤං පසට්ඨිතා.”³

උබ්බිග්ගා තසිතා භිතා හනතා බ්‍යධිතමානසා,
මහාජනා සමාගමම දීපසිකරමුපාගමුං.

කිංහවිසාසති? ලොකයං කලාසාණ්ණ අථ පාපකං,
සබ්බො උපඥතො ලොකො තං විනොදෙති වකුමම!

1. ඉං. වතුනත්‍රතාධිකාති වෙශෝජනසහයසාසති.

2. ඉං. තිදුතා.

3. ඉං. අඤ්ඤමඤ්ඤපසට්ඨිතා.

තෙසං තද්¹ සඤ්ඤපෙසි දීපඛ්ඤරෙ මහාබ්බුති,
විසායනා හොථ මා හාථ ඉමෙමිං පුථවිකමපනෙ.

යමහං අජ්ජ ව්‍යාකාසිං බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති,
ඵසො සමමසනී ධම්මං පුබ්බකං ජිතසෙවිතං.

තස්ස සමමසනො ධම්මං බුද්ධානුමිං අසෙසනො,
තෙනායං කමපිතා පුථවි දසසහසසි සද්දෙවකෙ”ති.

මහාජනොපි² තථාගතස්ස වචනං සුඤ්ඤා භවිතුංථො මාලාගතා
විලෙපනං. ආදාය රමමතගරු නිකම්භිතා බොධිසත්තං උපසඤ්ඤා
මිතා මාලාදීභි පුජෙතා වරුදා පදකම්මණං කතා රමමතගරු
මෙව පාවිසි. බොධිසත්තොපි දසපාරමිතො සමමසනා විරියං දලහං
කතා අධිවර්ග නිසින්නාසනා වුට්ඨාසි. තෙන වුත්තං:-

“බුද්ධස්ස වචනං සුඤ්ඤා මනො නිබ්බාසි තාවද්දෙ,
සබ්බෙ මං උපසඤ්ඤාමෙ පුනපි මං අභිවරුද්දුං”³.

සමාදිගිතා බුද්ධානුමං දලහං කතාන මානසං,
දීපඛ්ඤරං නමසසිතා⁴ ආසනා වුට්ඨාසි තද්”ති.

අථ බොධිසත්තං ආසනා වුට්ඨාගතං සකලදසසහස්සවකක
වාලෙ දෙවතා සනතිපතිතා දිබ්බෙහි මාලාගතෙහි පුජෙතා අය්‍ය!
සුමෙධතාපස! තයා අජ්ජ දීපඛ්ඤරදසබලස්ස පාදමුලෙ මහති පඤ්ඤා
පඤ්ඤා, සා තෙ අනුනාගයෙන සමිඤ්ඤා, මා තෙ භයං වා ඡමහි
තත්තං වා අහොසි, සරිතෙ අපමන්තකොපි රෙගො මා උපපජ්ජි,
බිප්පං පාරමිතො පුරෙතා සමමා සමොධිං පටිපිඤ්ඤා, යථා පුපු
පභථලුප්පා රුකවා සමයෙ පුපථනතීවෙව ඵලනති ව තථෙව නිමි
සමයං අනතික්කමිතා බිප්පං බොධිබ්බුත්තමං. පුසසුඤ්ඤා ආදීනි
පුතිමභගලාති පඨිරුදාහංසු. ඵලං පඨිරුදාහිතා අත්තනො අත්තනො
දෙවට්ඨානමෙව අගමංසු. බොධිසත්තොපි දෙවතාහි අභිඤ්ඤා
අහං දසපාරමිතො පුරෙතා කප්පසහසහස්සාධිකානං වතුනං.
අසබ්බධානං මන්තෙ බුද්ධො භවිස්සාමිති විරියං දලහං අධිවර්ග
තහං අබ්බුත්තනාහි නිමවන්තමෙව අගමාසි. තෙන වුත්තං:-

“දිබ්බං මානුසකං පුපථං දෙවා මානුසකා උභො,
සමොක්ඛිතති පුපෙථහි වුට්ඨාගතස්ස ආසනා.

වෙදගන්ති ච” තෙ සොඤ්ඤා දෙවා මානුසකා උභො,
මහතං පඤ්ඤාං තුස්සං තං ලහස්ස යට්ඨිතං.

සබ්බිතිතො විචජ්ජනතු සොකො රෙගො විතස්සතු,
මා තෙ භවතිනාගයො” පුස බිප්පං බොධිබ්බුත්තමං.

1. ඉං. සද්.

3. ඉං. අභිවරුද්දුං.

4. ඉං. නමසසිතාව.

2. ඉං. මහාජනො.

5. ඉං. භවතු අත්තරසො.

යථාපි සමයෙ පතෙත පුප්ඵනති පුප්ඵනො දුමා,
තප්ථව තිං මහාවිර! බුද්ධිඤ්ඤානෙත පුප්ඵසි.

යථා යෙ කෙවි සම්බුද්ධා පුරුසො දසපාරමි,
තප්ථව තිං මහාවිර! පුරුස දසපාරමි.

යථා යෙ කෙවි සම්බුද්ධා බොධිමණ්ඩලහි බුද්ධිඤ්ඤා,
තප්ථව තිං මහාවිර! බුද්ධිඤ්ඤා ජිනබොධියං.

යථා යෙ කෙවි සම්බුද්ධා ධම්මවක්කං පචන්තසුං,
තප්ථව තිං මහාවිර! ධම්මවක්කං පචන්තසු.

පුණ්ණමායෙ යථා චන්ද්‍රො පරිසුද්ධො විරොචති,
තප්ථව තිං පුණ්ණමනො විරොච දසුසංඝස්සියං.

රාත්‍රමුත්තො යථාසුරියො තාපෙන අතිරොචති,
තප්ථව ලොකා මුච්චිතා¹ විරොච සිරියා තුවං.

යථා යා කාචි නදියො ඕසරනති මහොදධිං,
ඵචං සදෙවකා ලොකා ඔසරනතු තචනතිකෙ².

තෙති ථුතපසස්තො සො දසධම්මෙ සමාදියං,
තෙ ධම්මෙ පරිසුරෙත්තො පචනං පාටිසී තදු³ති.

සුමෙධි කපා නිට්ඨිතා.

රමම නගරවාසිනොපි බො නගරං පටිසිත්වා බුද්ධිපමුඛස්ස
තික්කුසංඝස්ස මහාදුතං අදංසු. සත්ථ තෙඤ්ඤං ධම්මං දෙසෙත්වා
මහාජනං සරණාදිසු පතිට්ඨාපෙත්වා රමනගරමහා නික්කමිත්වා
තතො උද්ධම්පි යාවතායුතං තිට්ඨන්තො සබ්බං බුද්ධිකිවං තත්ථා
අනුක්කමෙත අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරිනිබ්බාසි. තත්ථ
යං චතතබ්බං තං සබ්බං බුද්ධිවංසෙ වුත්තතයෙනෙව චෙදිතබ්බං
වුත්තං හි තත්ථ :-

“තදු තෙ භොජයිත්වාන සසංඝං ලොකනායකං,
උපගඤ්ජං සරුණං තස්ස දීපභිකාරස්ස සඤ්ඤානො

සරණාගමණෙ කඤ්චි නිවෙසෙසි තථාගතො,
කඤ්චි පඤ්චසු සිලෙසු සිලෙ දසවිධෙ පරං.

කස්සචි දෙති සාමඤ්ඤං චතුරො ඵලමුත්තමෙ,
කස්සචි අසමෙ ධම්මෙ දෙති සො පටිසම්මිදු.

කස්සචි වරසමාපනතියො අට්ඨි දෙති තරාසභෝ,
තියස්සා කස්සචි විජ්ජායො ජලභිඤ්ඤා පචෙච්ඡති.

1. ඉං. ලොකා මුච්චිතා.

2. ඉං. තචනතිකා.

තෙත යොගෙන ජනකායං ඔවදති මහාමුනී,
තෙත වින්දාරිකා ආසි ලොකනාථස්ස සාසනං.

මහාගනු උසහකබ්බො දීපඛරස්සාමනො,
බහු ජනෙ තාරයති පරිමොවෙති දුග්ගතිං.

බොධනෙය්‍යං ජනං දිද්ධා සතසහස්සෙපි යොජනෙ,
බණ්ණන උපගන්තාන බොධෙති තං මහාමුනී.

පඨමාභිසමයෙ බුද්ධො කොට්ඨසතමබොධයි,
දුතියාභිසමයෙ තාපො සතසහස්සං අබොධයි.

යද්‍ය දෙවහවනමති බුද්ධො ධර්මමදෙසයි,
නවුතිකොට්ඨසහස්සානං තතියාභිසමයො අහු.

සනතිපාතා ඕයො ආසුං දීපඛරස්ස සන්ත්තො,
කොට්ඨසතසහස්සානං පඨමො ආසි සමාගමො.

පුත තාරදකුටමති පවිවෙකගතෙ ජනෙ,
බිණ්ණසවා විතමලා සමිංසු සතකොට්ඨො.

යද්‍ය වසී මහාචීරො සුදස්සනසිලුවමයෙ,
නවුතිකොට්ඨසහස්සෙති පවාරෙසි තද්‍ය මුනී.

අහං තෙත සමයෙන ජට්ටො උග්ගතාපනො,
අනාග්‍රිකබමති වරණො පඤ්චාභිඤ්ඤසු පාරගු.*

දසවිස සහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහු,
ඵකවින්නං අභිසමයා ගණ්ණානො අසබ්බො.

වින්දාරිකං බ්‍රාහුජ්ඤ්ඤං ඉදධං ඵිතං අහු තද්‍ය,
දීපඛරස්ස හගවතො සාසනං සුවිසොධිතං.

වත්තාරි සතසහස්සාති ඡෛභිඤ්ඤං මහිද්ධිකා,
දීපඛරං ලොකවිදුං පරිවාරෙනති සබ්බද්‍ය.

යෙ කෙවි තෙත සමයෙන ජහනති මාත්‍රසං භවං,
අප්පත්තමානසා සෙබා ගරහිතාව හවනති නෙ.

සුපුපඵිතං පාවචනං අරහනෙති තාදිති,
බිණ්ණසවෙති විමලෙති උපසොගති සදෙවකෙ.

තගරං රම්මවතීනාම සුදෙවො¹ නාම බත්තියො,
සුමෙධානාම ජනිකා² දීපඛරස්ස සන්ත්තො.

සුමඛගලො ව තියෙසා ව අගෙසුං අග්ග සාවකා,
සාගතො නාමුපට්ඨානො දීපඛරස්ස සන්ත්තො.

1. ඉං. සුමෙධො.

2. ඉං. ජනියා.

* අයං ගාථා බුඞ්ඩංගඅට්ඨකපායං පටිඤ්ඤිතො, ඉමසමිං ආනෙ තඤ්ඤාභවං
යෙවස්සා පසන්තරෙති.

නතුරුව ඒ සුනඳු ව අගෙසු අග්‍රහස්වක,
බොධි තසු හඟවතො පිපටලීති පවුලවති.

අසිතිහත්වු බෙබ්බො දීපඛකර මහාමුනි,
සොහති දීපරුකෙබ්බො සාලරුජා ව පුලලීතො.

සතසභුසාවසාති අභු තසු මහෙසිතො,
තාවසා තිට්ඨමානො සො තාරෙසි ජතනං බහුං.

ජොතසිඤ්ඤා සද්ධම්මං සන්තාරෙඤ්ඤා මහාජනං,
ජලීඤ්ඤා අග්‍රහස්වකං තිබ්බුතො සො සසාවතො.

සා ව ඉද්ධි සො ව යසො තාති ව පද්දෙසු වකකරුත්තාති,
සබ්බං සමන්තරහිතං නනු රිතතා සබ්බසබ්බාරුති.

දීපඛකරස්ස පන හඟවතො අපරභාගෙ එකං අසබ්බෙය්‍යං.
අතිකම්භිතො කොණ්ඩසෙද්දො නාම සන්තා උදපාදි. තස්සාපි තයො
සාවකසන්තිපාතා පඨමසන්තිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සං දුතියෙ
කොට්ඨසහස්සං; තතීඡය නවුතිකොට්ඨො, තද්ද බොධිසත්තො විජ්ජාපී
නාම වකකවහරී සුභා කොට්ඨසතසහස්සසබ්බුතස්ස බුද්ධපච්ඡ
බස්ස භික්ඛුසම්බස්ස මහාදුතං අදුසි. සන්තා බොධිසත්තස්ස
බුද්ධො හවිස්සසීති ව්‍යාකරිතො ධම්මං දෙසෙසි. සො සන්තාධම්ම
කථං සුභා රජජං නියසාදෙඤ්ඤා පබ්බජි. සො තිණී පිටකාති
උග්ගහෙඤ්ඤා අවස්ථාපනතියො පඤ්ච ව අභිකුද්දො උපපා
දෙඤ්ඤා අපරිභිතජ්ඣානො බුහුලොකෙ තිබ්බතති. කොණ්ඩසෙද්දො
බුද්ධස්ස පන රම්මවතී නාම තගරං, සුනභෙදු නාම බහතියො
පිතා, සුජාතා නාම දෙවී මාතා, හදෙදු ව සුහදෙදු ව චෙ අග්‍ර
සාවකා, අනුරුද්ධො නාමුපට්ඨාකො, තිස්සා ව උපතියා ව චෙ
අග්‍රහස්වකා, සාලකල්‍යාණී බොධි, අවස්ථාපිතිහත්වු බෙබ්බං සරීරං,
වස්සසතසහස්සං ආයුප්පමාණං අගොසි.

දීපඛකරස්ස අපරෙත කොණ්ඩසෙද්දො නාම භාගකො,
අනන්තතෙජො අමිතයසො අප්පමෙය්‍යො දුරාසදෙති*

තස්ස අපරභාගෙ එකං අසබ්බෙය්‍යං අතිකම්භිතො එකසම්.
යෙව කප්පෙ වහනාරෙ බුද්ධා තිබ්බතති. සු මහලො සුමනො
රෙවතො සොහිතොති. මහලොස්ස හඟවතො තයො සාවක
සන්තිපාතා අගෙසු. තෙසු පඨමසන්තිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සං
භික්ඛු අගෙසු. දුතියෙ කොට්ඨසහස්සං, තතීඡය නවුතිකොට්ඨො,
චෙමාතිකභාතා කිරස්ස අනතුකුමාරෙ නවුතිකොට්ඨසබ්බො පරි
සාය සද්ධිං ධම්මසවණන්තො සන්තාසන්තිකං අගමාසි. සන්තා තස්ස
අනුපුබ්බිකථං කපෙසි. සො සද්ධිං පරිසාය සහපට්ඨමහිදුති

* අග්‍රහස්වක භාෂා ඉට්ඨිති කවිපිතබ්බොසි සමානා හෙට්ඨා “සා ව ඉද්ධි සො ව
යසො” ඉට්ඨාදිකාය භාෂාය අනතුරු. සබ්බපොත්තකසු දිස්සතෙ.

අරභතනං පාපුණ්ණි. සත්ථා තෙසං කුලපුත්තානං පුබ්බවර්තං ඔලොකෙනෙනා ඉද්ධිමයපත්තව්වරයං උපනිස්සයං දිස්වා දක්ඛිණත්තං පසාරෙත්වා එථ භික්ඛවොති අන. සතේඛ තුං ඛණ්ණෙව ඉද්ධිමයපත්තව්වරයං සට්ඨවස්සපේරු විය අනපාසසම්පන්නා හුත්වා සත්ථාරං වැදිත්වා පරිවාරයංසු. අයමස්ස තතියො සංඛකසන්නි පාතො අහොසි.

යථා පන අඤ්ඤාසං බුද්ධානං සමන්නා අසිතිහත්පමාණො යෙව සරීරපභා අහොසි. න තස්ස එවං, තස්ස පන භගවතො සරීරපභා නිවචක්ඛාලං දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. රුක්ඛපඨවිපබ්බතසමුද්දයො අත්තමස්ස උක්ඛලියාදීනි උපාදය සුවණ්ණපට්ටපරියොනදායා විය අහෙසුං. අසුපමාණං පනස්ස තවුතිවස්සසහස්සාති අහොසි. එත්තනං කාලං වැදුසුරියාදයො අත්තනො පභාය විරුද්ධිං. නාසකම්සු. රත්තිව්වරපරිවේෂදෙන පඤ්ඤාසිත්වා දිවා සුරියාලොකෙන විය සත්තා නිවචං. බුද්ධාලොකෙනෙව විවරිංසු. සායං පුප්ඵනකුසුමාණං පාතොව රවත සකුණාදීනඤ්ච වසෙන ලොකො රත්තිව්වරපරිවේෂදං සලලකෙඛසි. කිම්පන අඤ්ඤාසං බුද්ධානං අගමානුභාවො කත්තීති? නොනත්ති, තෙපිති අනභිබ්බතා දසසහස්සි. ඵා ලොකධාතුං තතොවා භියෙතා අභාය ඵරෙය්සං, මඛගලස්ස පන භගවතො පුබ්බපත්තාවසෙන අඤ්ඤාසං ව්‍යාමපභා විය සරීරපභා නිවචමෙව දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි.

සො කිර බොධිසත්තවර්ගකාලෙ වෙස්සන්තරසදිසෙ අත්තභාවෙ සීතො සපුත්තදුරෙ වඛනපබ්බතසදිසෙ පබ්බතෙ වසි. අපේකො ඛරදාසිකො නාම යතෙතො මහාපුරිසස්ස දුනර්ක්ඛාසයතං සුත්වා බ්‍රාහ්මණවණ්ණන උපසඞ්ඛමිත්වා මහාසත්තං චේදුරකෙයාවි, මහාසත්තො දදමි බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තකෙති හට්ඨ පහට්ඨා උදකපරියන්තං පඨවිං කමෙපන්නො චෙපි දුරකෙ අදාසි. යතෙතො වඛනමණ්ණකොට්ඨං ආලම්බනඵලකං නිස්සාය ධත්වා පස්සන්තස්සෙව මහාසත්තස්ස මූලකලාපෙ¹ විය චෙ දුරකෙ ඛාදී. මහාපුරිසස්ස යත්තං ඔලොකෙත්වා මුඛෙ² විවට්ඨත්තෙ අග්ගිජාලං විය ලොකිතධාරං උග්ගිරමානං තස්ස මුඛං දිස්වාපි නෙසග්ග මත්තවපි දොමනස්සං න උපපජ්ජි. සුදින්නං වත මෙ දුන්නති වින්තයතො පනස්ස සරීරෙ මහන්තං පිඨිසොමනස්සං උදපාදී. සො ඉමස්ස මෙ නිස්සන්දෙන අනාගතෙ ඉමිනාව³ නිකාරෙන රසමියො නික්ඛමන්තුති පත්තං අකාසි. තස්ස තං පත්තං නිස්සාය බුද්ධිභූතස්ස සරීරතො රසමියො නික්ඛමිත්වා එත්තනං ධානං ඵරිංසු.

1. ඉං. මූලකලාපං විය දුරකෙ.

2. ඉං. මුඛං.

අපරමපිය සුඛබවර්තං අපී, සො කීර බොධිසත්තකාලෙ
එකස්ස බුද්ධස්ස වෙතියං දිස්වා ඉමස්ස බුද්ධස්ස මයා ජීවිතං
පරිච්ඡන්තං වට්ටනීති විනෝතො දණ්ඩදීපකචෙතනනියාමෙන
සකලසරීරං වෙසාපෙතො රතනමකුලද සතස්සය්‍යග්ගනිකං සුවණ්ණ
පාතිං සපපියං පුරපෙතො තත්ථ සගස්සවට්ටියො ජාලාපෙතො තං
සීසෙනාදාය සකලසරීරෙ ජාලාපෙතො වෙතියං පදකඛිණං
කරොන්තො සකලරහතිං විතීනාමෙසි, ංචං යාව අරුණ්ණග්ගමණො
වායමනාස්සාපියස් ලොමකුපමනතමපි උසුමං න ගණ්ඨි, පදුම
ගබ්භං පට්ටිකාලො විග්ග අහොසි. ධම්මො ගි + නාමෙස අත්තාතං
රක්කන්තං රක්කති. තෙනාග්ග ගගවා:-

“ධම්මො හවෙ රක්කති ධම්මචාරිං.

ධම්මො සුචිණ්ණො සුඛමාවහාති,

එසාතිසංසො ධම්මෙ සුචිණ්ණ

න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරි”ති.

ඉමස්සාපි කල්මස්ස නිස්සන්දෙන තස්ස ගගවතො සරීරෙහාළසා
දසසහස්සිලොකධාතුං එරිත්වා අට්ඨාසි.

තද් අමාකං බොධිසත්තො සුරුචි නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා
සජාරං නිමන්තෙස්සාමිති උපසඝිකමිත්වා මධුරධම්මකථං සුත්වා
ස්ථෙ මග්ගං භික්ඛං ගණ්ඨථ ගන්තෙති ආහ. බ්‍රාහ්මණ! කීත්ත
කෙහි තෙ භික්ඛුහි අපෝති? කීත්තකා පන වො ගන්තෙ! පරි
චාර භික්ඛුහි ආහ. තද් සඤ්ච පඨමපනතිපානොයෙව හොති,
තස්මා කොට්ඨසතසහස්සන්ති ආහ. ගන්තෙ! සබ්බෙහිපි සද්ධිං
මග්ගං ගෙහෙ භික්ඛං ගණ්ඨතාති. සජාරං අධිවාසෙසි. බ්‍රාහ්මණො
ස්වාතන්ත්‍රිය නිමන්තෙත්වා ගෙහං ගච්ඡන්තො විනෝතෙ අහං
එත්තකාතං භික්ඛුතං යාගුහතතවත්ථාදීති දාතුං නො න සකොමි
නිසීදනට්ඨාතං පන කථං හවිස්සනීති තස්ස සා වින්තා වතුරසිති
යොජනසහස්සමත්තෙ සිතස්ස දෙවරඤ්ඤ පණ්ඩුකමලෙසිලාස
නිස්ස උණ්ඨතාචං ජනෙසි. සකෙකා කො හුඛො මං ඉමස්මා ආනා
වාචෙතුකාමොති දිබ්බවක්ඛුතා ඔලොකෙන්නො මහාපුරිසං දිස්වා
සුරුචි බ්‍රාහ්මණො බුද්ධපමුඛං හික්ඛුසඝ්ඤං නිමන්තෙත්වා නිසීද
නට්ඨාතත්ථාය විනෝතති මයාපි තත්ථ ගතත්වා පුඤ්ඤ කොට්ඨාසං
ගණ්ඨතුං වට්ටනීති වසිස්සිවණ්ණං නිමිණ්ණිත්වා වාසිථරසුභන්ධො
මහාසත්තස්ස පුරතො පාතුරහොසී. සො අපීහුඛො කස්සවි හතියා
කත්තබ්බන්ති ආහ. මහාපුරිසො දිස්වා කිං කල්මං කාරිස්සසිති
ආහ. මම අජාතනසිප්පං නාමු නපී, ගෙහං වා මණ්ඩපං වා යො
යං කාරෙඤ්ඤි, තස්ස තං කාතුං ජානාමිති තෙනති මග්ගං කල්මං
අපීති. කිං අය්‍යඤ්ඤි? ස්වාතන්ත්‍රිය මෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු
නිමන්තිතා තෙසං නිසීදනමණ්ඩපං කරිස්සසිති, අහං නාම

කරෙයා: සලේ මෙ හැනි. දැනුං සකබ්සයා: සකබ්සයා: මි තාතානි. සාධු කට්ඨකුමිති ගනතා: එකං පදෙසං ඔලොකෙයි. වාදසතෙර සයොජ්ඣාපථොණො පදෙසො කසිණමණ්ඩලං විශ් සමතලො අහොයි. සො: දුක්ඛතතො ථානෙ සතතරතනමයො මණ්ඩපො: උට්ඨි හතුනි විනෙත්තානා: ඔලොකේඤ්ඤි තාවදේව පුට්ඨිං හිඤ්ඤා මණ්ඩපො: උට්ඨිති. භුසං සොවණණමසෙය්සු ඵලෙහසු රජතමයා සටකා: අහෙසුං. රජතමයෙසු සොවණණමයා: මණ්ඩපො: මණ්ඩමයා සතතරතන මයෙසු සතතරතනමයා: සටකා: අහෙසුං. තතො මණ්ඩපයා අතතරතනෙර කිංකිණිකජලං ඔල්ලිතතුනි. ඔලොකෙයි. සහ ඔලොකනෙනෙව ජලං ඔලමිති, යසා මඤ්ඤාතෙරිතසා පඤ්ඤා භික්ඛොව තුදියසා මධුරසලො නිග්ගවජ්ඣි, දිබ්බසංඛිතිවතනන කාලො විශ් භොති. අතතරතනර් ගතිද්වමොලාද්වමානි ඔලමිතතුනි විනෙතයි. දුමානි ඔලමිති. කොට්ඨසසහසාදානං හික්ඛුනං ආසනානි ව ආචාරකානි ව පට්ඨිං හිඤ්ඤා. උට්ඨිතතුනි විද්වතසි, තාවදේව උට්ඨිති. කොණෙ කොණෙ එකෙකා: උදකවාට්ඨො. උදකතුනි විනෙතයි. උදකවාට්ඨො: උට්ඨිති. එතතුකං මාදේවා බ්‍රාහ්මණසහසානං ගනතා: එහි අයා! තව මණ්ඩපං ඔලොකෙතො මයං. හනිං දෙතිති ආහ. මහාපුරිසො ගනතො මණ්ඩපං ඔලොකෙති. ඔලොකෙනතසෙව සකලසරිරං පඤ්ඤාවණණො පිතියා තිරන්තරං පුටං අහොයි.

අපයා මණ්ඩපං ඔලොකෙතො එතදහොයි. නායං මණ්ඩපො මනුසාහුතෙත කතො, මයං පන ජුජ්ඣාසයං මයං ගුණං ආගමිව අධ්‍යා සකකභවතං උණං අහොයි, තතො සකෙකන දෙවරඤ්ඤ අයං මණ්ඩපො කාරිතො හවිසානි, ත බො පන මෙ යුතතං එවරපෙ මණ්ඩපො: එකදිවසංයෙව දනං දැනුං සතතාහං දසාමිති විනෙතයි. බාහිරකදුන් හි කිත්තකමපි සමානං බොධිසත්තානං තුට්ඨිං කාතුං න සකෙකානි, අලභිකතසිසං පන ජිඤ්ඤා අඤ්ඤාඅකති උපා වෙතො හදයමංසං වා උඤ්ඤතො: දිනනකාලෙ බොධිසත්තානං වාහං නිසාය තුට්ඨි නාම භොති, අමාකමපි හි බොධිසත්තානං සිවිජ්ඣකෙ දෙවසිතං පඤ්ඤානාපණමණානි විසාපේතො විතුසු වාරෙසු මජ්ඣික නගරෙ ව දනං දෙනතසා නං දනං වාගතුට්ඨිං උපාදෙතුං නාසකබ්, යද පනසා බ්‍රාහ්මණවණණන ආගනතො සකෙකා දෙවරජ අකති යාමි, තද තානි¹ උපා වෙතො දදමානසෙව හාසො උපපජ්. කෙසග්ගමනමපි විතතං* අඤ්ඤ ඵතතං නාම නාහොයි. එවං දනං නිසාය බොධිසත්තානං හිත්ති නාමි කජ්ඣි තසමා සොපි මහාපුරිසො සතතාහං මයා කොට්ඨසා සහසාසංඛිතං හික්ඛුනං දනං දැනුං වට්ඨිති විනෙතො කමි.

1. ඉං. අතතර. 2. ඉං. නානි. * විතතසා ඉතිහසිතබ්බං.

මනෙපෙ නිසිදපෙචා සතතාහං ගවපාණං නාම දුතං අදුසි,
ගවපාණනම් මහනෙත මහනෙත කොළමෙබ්බි බිරසං පුරෙචා
උඬුනෙ ආරෙපෙචා සතපාකපකෙක බිරෙ ථොතෙ තණ්හුලෙ
පකුඬිචා පකමබුසකකරවුණ්ණසපටිති¹ අභිසඬ්චං.² හොජ්නං
වුච්චති. මනුසාංගෙව පන පරිවිසිතුං. නාසකබ්බිසු, දෙවොපි
එකනතරිකා හුචා පරිවිසිසු. බාරස³ තෙරසයොජ්නපමාණං
ඌනමපි හිකුඬු ගණිතුං නපහොසියෙව. ටෙත පන හිකුඬු අතතනො
අතතනො ආනුභාවෙන නිසිදිංසු. පරියොසානදිවසෙ සබ්බහිකුඬුතං
පතතාති ධොවාපෙචා හෙසජ්ජාය සපටිතවනිතමබුථාණ්ණාදිති
පුරෙචා තිව්වරෙහි සද්ධං අදුසි. සබ්බනවකහිකුඬුතා උඬුවිවර
සාටකා සතසහස්සග්ගනකා අහෙසුං සන්ථා අනුමොදනං කරෙනෙතා
අයං පුරිසො එවරුපං මහාදුතං අදුසි, කො නුඛො භවිස්සතීති
උපධාරෙතොතා අනාගතෙ කපපසතසහස්සාධිකාතං චිත්තං
අසබ්බසුභාතං මන්තෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සතීති දිසා
මහාපුරිසං ආමනෙතචා චං එතතකං නාම කාලං අතිකකම්චා
ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සතීති ව්‍යාකාසි. මහාපුරිසො ව්‍යාකාරණං
සුචා අහං කීර බුද්ධො භවිස්සාමි, කො මෙ සරවාසෙන අන්තො?
පබ්බජ්ජාමිති විනෙතචා තථාරුපං සමපතති. බෙලපිණ්ඩං විය
පහාය සන්තුසනහිකෙ පබ්බජ්චා බුඬුවචනා උග්ගණිචා අභිඤ්ඤ
ව සමාපතයො ව නිබ්බතෙතචා ආයුපරියොසානෙ බුද්ධිලොකෙ
නිබ්බතති.

මහලස්ස පන භගවතො නගරං උග්ගරං නාම අහොසි.
පිතාපි උග්ගරෙ නාම බතතියො, මාතාපි උග්ගරා නාම, සුදෙවො
ව ධම්මසෙතො ව චෙ අග්ගසාවකා, පාලිතො නාම උපට්ඨානො,
සිවලී ව අසොකා ව චෙ අග්ගසාවකා, නාගරුකො බොධී, අට්ඨා
සිතිකන්තබ්බං සරීරං අහොසි. නවුතිවස්සසහස්සාති ඌචා
පරිතිබ්බුතෙ පන තභම් එකපහාරෙතෙව දසවකකවාල සහස්සාති
එකකිකාරති අහෙසුං. සබ්බවකකවාලෙසු මනුසාතං මහනුතං
ආරෙදනපරිදෙවනං අහොසි :-

“කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අපරෙත මහගලො නාම නායකො,
තමං ලොකෙ තිහනචාන ධම්මොකකමභිධාරයි”ති.

එවං දසසහස්සිලොකධාතුං අනිකාරං කචා පරිතිබ්බුතස්ස
තස්ස භගවතො අපරභාගෙ සුමනො නාම සන්ථා උදපාදි. තස්සාපි
තයො සාවකසනතිපාතා, පඨමසනතිපාතෙ කොට්ඨකසහස්සං
හිකුඬු අහෙසුං, දුතියෙ කඤ්චනපබ්බතමහි නවුතිකොට්ඨකසහස්සාති,
තතියෙ අසීතිකොට්ඨකසහස්සාති, තද් මහාසතොතා අතුලො නාම
නාගරජ් අහොසි මහිද්ධිකො මහානුභාවො, සො බුද්ධො

උපතෙහෙයින් සුඛා සැකිසිසපරිවුනො නාභවතා නිකම්භිනා
කොටිසතසහසසනිකවුපරිවාරයා තසා භගවතො දිබ්බතුරියෙහි
උපතාරං කතා මහාදුතං දතා පච්චකං දුස්සසුභාති දතා සරණෙසු
පතිට්ඨාසි. සොපි නං සත්ථා අනාගතෙ වුද්ධො භවිස්සසීති ව්‍යාකාසි.
තසා භගවතො නගරං චෙමං නාම අහොසි, සුදතො නාම
රාජ පිතා, සිරිමා නාම මාතා, සරණෝ ව භාවිතතො ව අග්ග
සාවකා, උදෙතො නාමුපට්ඨාකො, සොණා ව උපසොණා ව අග්ග
සාවිකා, නාගරුකො ව බොධි, නවුතිහත්ථුබ්බධං සරිරං, නවු
තිසෙව වස්සසහසාති ආයුපපමාණං අහොසි :-

“මහලොස් අපරෙත සුමනො නාම නායකො,
සබ්බවෙමෙහි අසමො සබ්බසත්තාන මුත්තමො”ති.

තසා අපරභාගෙ රෙවතො නාම සත්ථා උද්භාදි. තස්සාපි
තයො සාවකසනතිපාතා, පඨමසනතිපාතෙ ගණනා නාම තජ්ඣි.
දුතියෙ කොටිසතසහසනිකවු අහෙසුං, තථා තතියෙ, තද් බොධි
සත්තො අතිදෙවොනාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා
සරණෙසු පතිට්ඨාය සිරසි අඤ්ජලිං ධූපෙත්වා තසා සත්ථුනො
කිලෙසපභාගෙ වණණං වත්වා උත්තරාසඤ්ඤාන පූජං අකාසි.
සොපි නං වුද්ධො භවිස්සසීති ව්‍යාකාසි. තසා පන භගවතො
නගරං ධාතුඤ්ඤවති¹ නාම අහොසි, පිතා විපුලො නාම ධන්තියො,
මාතාපි විපුලානාම, වරුණෝ ව බ්‍රහ්මදෙවො ව අග්ගසාවකා,
සමභවො නාම උපට්ඨාකො, හද්දා ව සුහදා ව අග්ගසාවිකා නාග
රුකො ව බොධි, සරිරං අසිතිහත්ථුබ්බධං අහොසි, ආයු සට්ඨි
වස්සසහසාති :-

“සුමනස්ස අපරෙත රෙවතො නාම නායකො,
අනුපමො අසද්ධො අතුලො උත්තමො ජිනො”ති.

තසා අපරභාගෙ සොභිතො නාම සත්ථා උද්භාදි. තස්සාපි
තයො සාවකසනතිපාතා, පඨමසනතිපාතෙ කොටිසතං නිකවු
අහෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොටියෝ, තතියෙ අසිතිකොටියො, තද්
බොධිසත්තො අජිනොනාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං
සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය වුද්ධපමුඛස්ස නිකවුසහසස මහාදුතං
අදාසි. සොපි නං වුද්ධො භවිස්සසීති ව්‍යාකාසි. තසා පන
භගවතො නගරං සුධම්මං නාම අහොසි, පිතා සුධම්මො නාම රාජ,
මාතාපි සුධම්මා නාම, අසමො ව සුතෙත්තො ව අග්ගසාවකා,
අනොමො නාම උපට්ඨාකො, නකුලා ව සුත්තා ව අග්ගසාවිකා,
නාගරුකො ව බොධි, අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බධං සරිරං අහොසි,
නවුතිවස්සසහසාති ආයුපපමාණන්ති. :-

“රෙවතස්ස අපරෙත සොභිතො නාම නායකො,
සමාභිතො සනතවිතො අසමො අපථිපුග්ගලො”ති:

තස්ස අපරභාගෙ එකං අසඬෙය්‍යං අතික්‍රමිණිං එකත්ථිං
කප්පා තයො බුද්ධා තිබ්බතතිංසු අනොමදස්සි පදුමො නාර
දෙති. අනොමදස්සිය්‍ය භගවතො තයො සාවකසන්නිපාතා,
පඨමෙ අට්ඨතික්‍රමසතසභස්සාති අභෙසුං, දුතියෙ සත්ත, තතියෙ ඡ,
තදු බොධිසත්තො එකො යක්ඛසෙනාපති අභොසි මහිද්ධිතො
මහානුභාවො අනෙකතොටිසතසභස්සානං යක්ඛානං අධිපති, සො
බුද්ධො උප්පන්නොති සුඤ්ඤා ආගන්තො බුද්ධපමුඛස්ස භික්‍රමසංඝස්ස
මහාදුතං අදුසි. සත්ථාපි තං අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සපිති ව්‍යාකාසි.
අනොමදස්සිය්‍ය පන භගවතො වන්දවති නාම නගරං අභොසි;
යසවා නාම රාජ පිතා, යසොධරා නාම මාතා, තිසසභො ව
අනොමො ව අග්ගසාවකා, වරුණො නාම උපධාරිකො, සුන්දරී ව
සුමනා ව අග්ගසාවිකා, අජුරුණො රුකෙඛා බොධි, සරිරං අට්ඨපඤ්ඤ
සභන්ද්‍රිබෙබ්බං අභොසි, වස්සසතසභස්සං ආයුති :-

“සොභිතස්ස අපරෙත සමුබුද්ධො දිපදුත්තමො,
අනොමදස්සි අමිතයසො තෙජස්සි දුරතික්‍රමෙණ”ති.

තස්ස අපරභාගෙ පදුමො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි
තයො සාවකසන්නිපාතා, පඨමසන්නිපාතෙ කොටිසතසභස්ස භික්‍රම
අභෙසුං, දුතියෙ තිණි සතසභස්සාති, තතියෙ අගාමකෙ අරුණෙ
මහාවනසණ්ඩවාසිතං භික්‍රමනං වෙ සතසභස්සාති. තදු තථාගතෙ
තස්මිං වනසණ්ඩ වසන්නෙ බොධිසත්තො සිභො හුඤ්ඤා සත්ථාරං
තිරොධසමාපතති. සමාපතනං දිස්වා පසනතවිතො වන්දිතො
පදක්ඛිණං කතො පිතිසොමනස්සජතො තිබ්බතත්ථං ධුතනාදං නදිතො
සතතාහං බුද්ධාරමණපිති. අවිජ්ජිතො පිතිසුබෙතො ව ගොවරාය
අපක්‍රමිතො ජිවිතපරිව්වාහං කතො පසිරුපාසමානො අට්ඨාසි. සත්ථා
සත්තාභව්වයෙන තිරොධා වුට්ඨිතො සිභං ඔලොකෙතො භික්‍රමසඬෙසි
විතතං පසාදෙතො සඬ්ඝං වන්දිස්සතිති භික්‍රමසඬෙසො ආගච්ඡිතුති
විනෙතසි. භික්‍රම තාවදේව ආගමිංසු, සිභො සඬෙස විතතං පසා
දෙසි, සත්ථා තස්ස මතං ඔලොකෙතො අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්ස
පිති ව්‍යාකාසි. පදුමස්ස පන භගවතො වට්ඨතං නාම
නගරං අභොසි. අනොමො¹ නාම රාජා පිතා, මාතාපි අසමා නාම,
සාලො ව උපසාලො ව අග්ගසාවකා, වරුණො නාමුපධාරිකො,
රුමා ව² සුරාමා ව අග්ගසාවිකා, සොණරුකෙඛා නාම බොධි, අට්ඨ
පඤ්ඤාසභන්ද්‍රිබෙබ්බං සරිරං අභොසි, ආයු වස්සසතසභස්සං ආයුති :-

“අනොමදස්සිය්‍ය අපරෙත සමුබුද්ධො දිපදුත්තමො,
පදුමො නාම නාමෙත අසමො අපථිපුග්ගලො”ති.

තර්කය අපරහාණේ නාරදේ නාම සන්ධා උද්පාදි. තර්කාපි තර්කා
සාවකසන්නිපාතා, පරිමසන්නිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සා හිකුඤ්ඤා
දුතියො නවුත්තිකොට්ඨසහස්සානි¹, තතියො අසිතිකොට්ඨසහස්සානි²,
තද් බොධිසත්තො ඉතිපබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ජිතා පඤ්ඤාසු අභිඤ්ඤාසු
අට්ඨසු ව සමාපත්තිසු වසි හුන්වා බුද්ධිපමුඛස්ස සබ්බස්ස මහාදුකං
දන්වා චන්දිනෙන පුජං අකාසි. සොපි තං³ අනාගතෙ බුද්ධො
භවිස්සසිති ව්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො ධඤ්ඤාවතී නාම තගරං
අභොසි, සුද්දෙවො⁴ නාම ඛතතියො පිතා, අනෙතො නාම මාතා,
භග්ගසාලො ව ජීවමිත්තො ව අග්ගසාවතා, වාසෙට්ඨො නාමු
පට්ඨානො, උත්තරො ව ඵග්ගඤ්ඤි ව අග්ගසාවිතා, මහාසොණරුකෙතො
නාම බොධි, සරීරං අට්ඨාසිතිහන්ත්විකෙතො අභොසි, නවුත්තිවස්ස
සහස්සානි ආයුති :-

“පදුමස්ස අපරෙත සමුද්ධො දිපදුතතමො,

නාරදේ නාම නාමෙත අසමො අපට්ඨපුග්ගලො”ති.

නාරදබුද්ධස්ස අපරහාණෙ ඉතො සතසහස්සකපට්ඨකෙ
ඵකසමිං. කපෙප ඵකොව පදුමුත්තරබුද්ධො නාම උද්පාදි.
තර්කාපි තර්කා සාවකසන්නිපාතා, පරිමසන්නිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සාහිකුඤ්ඤා
අභොසුං. දුතියො වෙහාරපබ්බතෙ නවුත්තිකොට්ඨසහස්සානි, තතියො
අසිතිකොට්ඨසහස්සානි. තද් බොධිසත්තො ජරිලො නාම මහා
රට්ඨිකො හුන්වා බුද්ධිපමුඛස්ස සබ්බස්ස තිව්වරදුකං අදාසි. සොපි
තං අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසිති ව්‍යාකාසි. පදුමුත්තරස්ස පත
භගවතො කාලෙ තිත්ථිතා නාම නාගෙසුං⁵ සබ්බෙ දෙවමනුස්සා⁶ නා
බුද්ධමෙව සරණං අගමංසු. තස්ස තගරං හංසවතී නාම අභොසි.
පිතා ආනන්දෙ නාම ඛතතියො, මාතා සුජතා නාම, දෙවලො ව
සුජතො ව අග්ගසාවතා, සුමනො නාම උපට්ඨානො, අමිතා ව අසමා ව
අග්ගසාවිතා, සාලරුකෙතො⁷ බොධි, සරීරං අට්ඨාසිතිහන්ත්විකෙතො
අභොසි. සරීරපභා සමන්තතො වාදසයොජනානි ගණති. වස්ස
සතස්සහස්සං ආයුති⁸ :-

“නාරදස්ස අපරෙත සමුද්ධො දිපදුතතමො,

පදුමුත්තරො නාම ජිතො අනෙතොභො සාගරුපමො”ති.

තස්ස අපරහාණෙ තිංකපපසතසහස්සානි අතිකුඤ්ඤා
සුමෙට්ඨො⁹ සුජතො වානි ඵකසමිං කපෙප වෙ බුද්ධො නිබ්බතතිංසු.
සුමෙට්ඨස්සාසි. තර්කා සාවකසන්නිපාතා, පරිමසන්නිපාතෙ සුදස්සන
නග්ගරෙ කොට්ඨසතං බිණ්ණසවා අභොසුං, දුතියො නවුත්තිකොට්ඨසො,
තතියො අසිතිකොට්ඨසො. තද් බොධිසත්තො උත්තරෙ නාම

1. ඉං. නවුත්තිකොට්ඨසතසහස්සානි.

2. ඉං. අසිතිකොට්ඨසතසහස්සානි.

3. ඉං. තං.

4. ඉං. සුද්දෙවො—5. ඉං. තිත්ථිතානාගෙසුං.

6. ඉං. දෙවමනුස්සා බුද්ධමෙව.

7. ඉං. ඩ.

8. ඉං. ආයු.

9. ඉං. සුමෙට්ඨො.

මාණ්ඩලා, හුණා, නිදහිණා, ධම්මං, යෙව අසීතිකොට්ඨකං.
 විසංජේත්තා, බුද්ධපමුඛස්ස සම්මස්ස මහාදුතං, දුණා, ධම්මං, සුණා,
 සරණස්ස පතිට්ඨාය නිකම්භිණා, පබ්බජ්. සොපි නං අනාගතො
 බුද්ධා, භවිස්සසීති ව්‍යාකාසි. සුමේධස්ස භගවතො සුදස්සනං
 නාම නගරං අහොසි, සුදත්තො නාම රුජ පිතා, මාතාපි සුදත්තා
 නාම, සරණා ව සබ්බකාමො ව චෙ අග්ගසාවකා, සාගරෙ නාම
 උපට්ඨාකො, රුමා ව සුරුමා ව චෙ අග්ගසාවිකා, මහානිපරුකෙඛා
 බොධි, සරීරං අට්ඨාසීතිහන්ත්වෙබ්බං. අහොසි, අංගු නවුතිවස්ස
 සහස්සානිති :-

“පදුමුත්තරස්ස අපරෙත සුමේධො නාම නායකො,
 දුරසදො උග්ගතෙතෙස්ස සබ්බලොකුත්තමො මුනී”ති.

තස්ස අපරහාගෙ සුජතො නාම සන්ථා උදපාදි. තස්සාපි
 තයො සාවක සනනිපාතා, පඨමසනනිපාතෙ සට්ඨතිකුක්ඛසහස්සානි
 අහෙසුං, දුතියෙ පඤ්ඤාසං, තතියෙ චතතාර්ථං, තද් බොධිසත්තො
 වක්ඛවන්ති රුජ හුණා, බුද්ධො “උපතෙතාති සුණා උපසම්භවිණා
 ධම්මං. සුණා, බුද්ධපමුඛස්ස සම්මස්ස සද්ධිං. සත්තති රතනෙති
 වතුමහාදීපරජ්. දුණා සන්ත්ථසනනිකෙ පබ්බජ්. සකලරට්ඨවාසිනො
 රට්ඨපාදං. ගහෙණා ආරම්භකිච්චං. සාධෙන්නා, බුද්ධපමුඛස්ස
 සම්මස්ස නිච්චං. මහාදුතං අදංසු. සොපි නං¹ සන්ථා ව්‍යාකාසි. තස්ස
 භගවතො නගරං සුමභ්ගලං. නාම අහොසි, උග්ගතො නාම රුජ
 පිතා, පතාවතී නාම මාතා, සුදස්සනො ව දෙවො ව අග්ගසාවකා,
 නාරදො නාම උපට්ඨාකො, නාගා ව නාගසමාලා ව අග්ගසාවිකා,
 මහාවෙණුරුකෙඛා බොධි. සො කිර මන්දවජ්ඤො සකකම්මෙණා
 උපරි මාහාසාවාති මොරපිඤ්ජකලාපො විග විරෙච්ඡ. තස්ස
 භගවතො සරීරං පණණාසහන්ත්වෙබ්බං. අහොසි. අංගු නවුතිවස්ස
 සහස්සානිති :-

“තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිති සුජ්ඣතො නාම නායකො,
 සීහහනුසහකම්මෙණා අප්පමෙයො දුරසදො”ති.

තස්ස අපරහාගෙ ඉතො අට්ඨාරසකප්පසතච්ඡකෙ ඵකසම්.
 කප්ප පියදසසි අන්දසසි ධම්මදසසිති තයො බුද්ධා නිබ්බන්ධිසු.
 පියදසසිස්සුපි තයො සාවකසනනිපාතා, පඨමෙ කොට්ඨසනසහස්සං.
 තිකුබු අහෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨො, තතියෙ අසීතිකොට්
 යොති, තද් බොධිසත්තො කස්සපො නාම මාණ්ඩලා තිණ්ණං.
 චෙදුතං. පාරං. ගහෙණා හුණා සන්ත්ථධම්මදෙසනං. සුණා කොට්ඨස
 සහස්සධනපරිච්චාගෙන සම්මාරුමං. කාරෙණා සරණස්ස ව සීලෙසු ව
 පතිට්ඨාසි. අප් නං. සන්ථා අට්ඨාරසකප්පසතච්ඡකෙ බුද්ධා
 භවිස්සසීති ව්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො අනොමං. නාම නගරං
 අහොසි, පිතා සුදිත්තො නාම රුජ, මාතා වන්දා නාම, පාලිතො ව

සම්බදයයි ව අග්‍රහස්වකා, සොහිතො නාවුපට්ඨකො, සුජනා ව ධම්මදිනනා ව අග්‍රහස්වකා, පියචතුරුකො බොධි, සරිරං අසිති හත්ථිබෙබ්බං අහොසි, නවුතිවස්සසහස්සානි ආයුති :-

“සුජනස්ස අපරෙත සයමහු ලොකනායකො,
දුරුසදො අසමසමො පිසදසසි මහායසො”ති.

තස්ස අපරහාගෙ අත්ථදසසි නාම සත්ථා උදපාදි, තස්සාපි තයො සාවකසනනිපාතා, පඨමෙ අට්ඨනවුති භික්ඛු සතසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ අට්ඨාසිති සතසහස්සානි, තථා තතියෙ, තද බොධිසත්තො සුසිමො නාම මහිඤ්ඤාපසො හුත්වා දෙවලොකතො මිඤ්ඤවපුප්ථත්තං ආහරිතො සත්ථාරං පූජෙසි. සොපි නං බුද්ධො හවිස්සසිති ව්‍යාකාසි. තස්ස හගවතො සොභිතං නාම තගරං අහොසි, සාගණ් නාම රුජ පිතා, සුදස්සනා නාම මාතා, සත්තො ව උපසත්තො ව අග්‍රහස්වකා, අහසො නාවුපට්ඨකො, ධම්මා ව සුධම්මා ව අග්‍රහස්වකා, වච්චකරුකො බොධි, සරිරං අසිති හත්ථිබෙබ්බං අහොසි. සරිරපභා සමනතතො සබ්බකාලං යොජන මත්තං ඵරිතො අට්ඨාසි. ආයු වස්සසතසහස්සානනි :-

“තත්ථෙව මණ්ඩකපාමති අත්ථදසසි නරුසහො,
මහාතමං නිහනත්තං පත්තො සමොධිමුත්තම”නති.

තස්ස අපරහාගෙ ධම්මදසසි නාම සත්ථා උදපාදි, තස්සාපි තයො සාවකසනනිපාතා, පඨමෙ කොට්ඨකං භික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ සතතතිකොට්ඨො, තතියෙ අසිතිකොට්ඨො, තද බොධි සත්තො සත්තො දෙවරුන් හුත්වා දිබ්බගතිපුප්ථති ව දිබ්බතුරියෙහි ව පූජං අකාසි. සොපි නං ව්‍යාකාසි. තස්ස හගවතො සරණං නාම තගරං අහොසි. පිතා සරණො නාම රුජ, මාතා සුතඤ්ඤා නාම, පදුමො ව ථුස්සදෙවො ව අග්‍රහස්වකා, සුතෙත්තො නාවුපට්ඨකො, ධෙමො ව සබ්බනාමා ව අග්‍රහස්වකා, රතතතුරවකරුකො බොධි, භිම්බිජලොතිපි වුවවති. සරිරං පනස්ස අසිතිහත්ථිබෙබ්බං අහොසි. වස්සසතසහස්සං ආයුති :-

“තත්ථෙව මණ්ඩකපාමති ධම්මදසසි මහායසො,
තමකිකාණං විධමෙත්වා අතිරෙවති සදෙවකෙ”ති.

තස්ස අපරහාගෙ ඉතො වතුනවුතිකපාමත්ථකෙ ඵකස්මිං කපෙව ඵකොව සිඤ්ඤත්ථා නාම බුද්ධො උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවක සනනිපාතා, පඨමසනනිපාතෙ කොට්ඨකසහස්සං භික්ඛු අහෙසුං. දුතියෙ නවුතිකොට්ඨො, තතියෙ අසිතිකොට්ඨො, තද බොධි සත්තො උග්ගතෙත්ථ අතිඤ්ඤබලසමපත්තො මහිගලො නාම තාපසො හුත්වා මහාජම්බුඵලං ආහරිතො තථාගතස්ස අදසි. සත්ථා නං ඵලං පරිහස්සත්ථා වතුනවුතිකපාමත්ථකෙ බුද්ධො හවිස්සසිති

බෝධිසත්තං ව්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො නගරං චෙහාරං නාම අහොසි. පිතා ජයසෙනො නාම රාජ, මාතා සුඵස්සා නාම, සම්මහුලො ව සුම්භෙතා ව අග්ගසාවකා, රෙවතො නාමුපධානො, සිවලී ව සුරමා ව අග්ගසාවිකා, කණිකාරරුකෙනා බොධි, සරීරං සට්ඨිහඤ්ඤිබ්බං අහොසි. වස්සසතසහස්සං ආයුති:-

“ධම්මදස්සිය අපරෙත සිද්ධිප්පාදා නාම නායකො,
තිහතිත්වා තමං සබ්බං සුරියොවබ්බුග්ගත්වා යථා”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො වානවුතිකපාමත්ථකෙ තිස්සො චුස්සොති එකස්මිං කප්පෙ චෙ බුද්ධා තිබ්බතතිංසු තිස්සස්ස භගවතො තයො සාවකසනනිපාතා, පඨමසනනිපාතෙ භික්ඛුනං කොට්ඨිකං අහොසි දුතියෙ නවුතිකොට්ඨියො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨියො. තද් බෝධිසත්තො මහාභොගො මහායසො සුඡතො නාම බතතියො හුත්වා ඉසිපබ්බජං. පබ්බජිත්වා මහිද්ධිකභාවං. පතියා බුද්ධො උප්පත්තොති සුත්වා දිබ්බං මඤ්ජරවපදුමං. පාරිව්ජ්ජනකප්පථාති ව ආදාය චතුපරිසමජෙක්ඛි ගච්ඡන්තං තථාගතං. පුජෙසි, ආකාසෙ පුප්ථවිතානං අකාසි, සොපි නං සත්ථා ඉතො චෙ නවුතිකප්පෙ බුද්ධො හවිස්සසිති ව්‍යාකාසි, තස්ස භගවතො බෙමං නාම නගරං අහොසි. පිතා ජනසන්ධො නාම බතතියො, මාතා පදුමා නාම, බ්‍රහ්මදෙවො ව උදයො ව අග්ගසාවකා, සම්භවො නාමුපධානො, චුස්සා ව සුදත්තා ව අග්ගසාවිකා, අසනරුකෙනා බොධි, සරීරං සට්ඨි හඤ්ඤිබ්බං අහොසි. වස්සසතසහස්සං ආයුති:-

“සිද්ධිත්ථස්ස අපරෙත අසමො අප්පට්ඨග්ගලො,
අනන්තසීලො අමිත්තසො නිස්සො ලොකග්ගනායකො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ චුස්සො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසනනිපාතා, පඨමසනනිපාතෙ සට්ඨිභික්ඛුසතසහස්සාති අනෙසුං, දුතියෙ පණණාස, තතියෙ වතතිංස, තද් බෝධිසත්තො විජ්ජාථි නාම බතතියො හුත්වා මහාරාජං. පහාය සඤ්ඤානිකෙ පබ්බජිත්වා තිණි පිටකාති උග්ගහෙත්වා මහාජනස්ස ධම්මකථං කපෙසි. සීලපාරමිං ව පුජෙසි. සොපි නං බුද්ධො තථෙව ව්‍යාකාසි තස්ස භගවතො කාසි නාම නගරං අහොසි, ජයසෙනොනාම රාජා පිතා, සිරිමා නාම මාතා, සුරකිත්තො ව ධම්මසෙනො ව අග්ගසාවකා, සහියො නාමුපධානො, වාලා ව උපවාලා ව අග්ග සාවිකා, ආමලකරුකෙනා බොධි, සරීරං අට්ඨපණණාසහඤ්ඤිබ්බං අහොසි. නවුති වස්සසතසහස්සාති ආයුති:-

“තත්ථෙව මණ්ඩකපාමති අනු සත්ථා අනුත්තරො,
අනුපමො අසමසමො චුස්සො ලොකග්ගනායකො”ති.

තසා අපරහානෙ ඉතො එකතවුතිකපේථ විපසි නාම භගවා උදපාදි. තසාපි තයො සාවකසනනිපාතා, පඨමසනනිපාතෙ අට්ඨසට්ඨි තිකුසතසහසායං. අහොසි, දුතියෙ එකසතසහසායං, තතියෙ අසීතිසහසායනි, තද්ධ බොධිසතො මහිචිකො මහානු භාවො අනුලො නාම නාගරාජා නුචා සතතරතනවචිතං සොවණ්ණමයං¹ පිඨං භගවතො අද්දසි. සොපි නං ඉතො එකතවුති කපෙථ බුද්ධො භවිස්සසීති ව්‍යාකාසි. තසා භගවතො බුද්ධමතී නාම නගරං අහොසි බුද්ධා නාම රාජ පිතා, බුද්ධමතී නාම මාතා, බණ්ඩා ව තිස්සො ව අග්ගසාවකා, අසොනො නාමුපට්ඨානො, වන්ද ව වන්දමිත්තා ව අග්ගසාවිකා, පාටලීරුකෙතො බොධි, සරීරං අසී තිහන්ද්‍රබෙබ්බං. අහොසි, සරීරපභා සද්ධ සතතයොජනනි ඵරිත්වා අට්ඨාසි. අසීතිවස්සසහසායනි ආයුති:-

“ථුස්සස්ස අපරෙත සම්බුද්ධො දිපදුතතමො,
විපසි නාම නාමෙන ලොකෙ උපපජ්ඣ වක්ඛමා”ති.

තසා අපරහානෙ ඉතො එකතියෙ කපෙථ සිඛි ව වෙස්සගු මාති, චෙ බුද්ධා අහෙසුං. සිඛිස්සාපි තයො සාවකසනනිපාතා, පඨම සනනිපාතෙ තිකුසතසහසායං. අහොසි. දුතියෙ අසීතිසහසායනි, තතියෙ සතතනි, තද්ධ බොධිසතො අරින්දමො නාම රාජ නුචා බුද්ධපමුචස්ස සඤ්ඤා සම්මාරං මහාදුතං පවතෙතතා සතතරතන පතිමණ්ඩිතං හතරිතනං දත්තා හතරිපමාණං කත්වා කපපියහණ්ඩං අද්දසි. සොපි නං ඉතො එකතියෙ කපෙථ බුද්ධො භවිස්සසීති ව්‍යාකාසි. තසා පන භගවතො අරුණෙවතී නාම නගරං අහොසි, අරුණො නාම බතතියො පිතා, පභාවතී නාම මාතා, අභිගු ව සමභාවො ව අග්ගසාවකා, බෙමභිකරො නාමුපට්ඨානො, මබ්ලො ව පදුමා ව අග්ගසාවිකා පුණ්ඩරිකාරුකෙතො බොධි, සරීරං සතතතියංස හන්ද්‍රබෙබ්බං. අහොසි. සරීරපභා යොජනතතයං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. සතතතියංසවස්සසහසායනි ආයුති:-

“විපසිස්ස අපරෙත සම්බුද්ධො දිපදුතතමො,
සිඛිවහණො” නාම ජනො අසමො අපපට්ඨප්පයලො”ති.

තසා අපරහානෙ වෙස්සගු නාම සත්ථා උදපාදි. තසාපි තයො සාවකසනනිපාතා, පඨමසනනිපාතෙ අසීතිතිකුසතසහසායනි අහෙසුං, දුතියෙ සතතනි, තතියෙ සට්ඨි, තද්ධ බොධිසතො සුදස්සනො නාම රාජ නුචා බුද්ධපමුචස්ස සඤ්ඤා සම්මාරං මහාදුතං දත්තා තසා සනතිකෙ පබ්බජිත්වා ආචාරගුණසමුපනො බුද්ධරතනෙ විතතිකාරපීතිබහුලො අහොසි. සොපි නං භගවා ඉතො එකතියෙ කපෙථ බුද්ධො භවිස්සසීති ව්‍යාකාසි. තසා පන භගවතො අනුපමං නාම නගරං අහොසි, සුපතතීතො නාම

රාජ පිතෘ, සසම්මානිත මාතෘ, සොණො ව උත්තරො ව අග්‍රහස්වතා උපසන්නො¹ නාම උපට්ඨානො, දුමා ව සමාලා ව අග්‍රහස්වතා, සාලරුකොබො බොධි, සරිරං සට්ඨිගඤ්ඤබ්බං අහොසි. සට්ඨිවස්ස සහස්සාති ආයුති:-

“තත්තො මණ්ඩකප්පමති අසමො අප්පට්ඨග්ගලො,
වෙග්ගඤ්ඤ නාම නාමෙන ලොකෙ උපපජ්ජි සො ජිනො”ති.

තස්ස අපරිභාගෙ ඉමසම්. කප්පෙ වත්තාරො බුද්ධා තිබ්බත්තා කකුසඤ්ඤා කොණංගමණො කස්සපො අම්බාකං හගචාති. කකුසඤ්ඤාහවතො එකොව සන්තිපාතො, තත් වත්තාලිසං භික්ඛු සහස්සාති අගෙසුං. තද් බොධිසත්තො බෙමො නාම රාජ හුත්වා බුද්ධපමුඛස්ස සම්මස්ස සපත්තවිවරං. මහාදුකඤ්ඤව අඤ්ඤාදි භෙසජ්ජාති² ව දත්වා සඤ්ඤමමදෙසනං සුත්වා පබ්බජි. සොපි නං සත්ථා ව්‍යාකාසි. කකුසඤ්ඤා පන හගවතො බෙමං නාම නගරං අහොසි, අග්නිදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතෘ, විසාබා නාම බ්‍රාහ්මණී මාතෘ, විබුරොව සංජිවො ව අග්‍රහස්වතා, බුද්ධිජෙ නාම උපට්ඨානො, සාමා ව මමපකා ව අග්‍රහස්වතා, මහාසිරිසරුකොබො බොධි, සරිරං වත්තාලිසංගඤ්ඤබ්බං අහොසි, වත්තාලිසං වස්සසහස්සාති ආයුති:-

“වෙග්ගඤ්ඤ අපරෙන සමබුද්ධො දිපදුත්තමො,
කකුසඤ්ඤා නාම නාමෙන අප්පමෙග්ගො දුරසදො”ති.

තස්ස අපරිභාගෙ කොණංගමණො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි එකො සාවකසන්තිපාතො, තත් තිංස භික්ඛුසහස්සාති අගෙසුං. තද් බොධිසත්තො පබ්බතො නාම රාජ හුත්වා අමච්චගණපරිව්‍රිතො සඤ්ඤසන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා බුද්ධපමුඛං භික්ඛුසංඝං නිමන්තෙත්වා මහාදුතං පවත්තෙත්වා පන්තුණ්ණං විනපට්ටං කොසෙග්ගං කම්මලං දුකුලානිවෙව සුවණ්ණපට්ටකං ව දත්වා සඤ්ඤසන්තිකෙ පබ්බජි. සොපි නං ව්‍යාකාසි. තස්ස හගවතො සොහවතී නාම නගරං අහොසි, යඤ්ඤදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතෘ, උත්තරා නාම බ්‍රාහ්මණී මාතෘ, භියසො ව උත්තරෙ ව අග්‍රහස්වතා, සොඤ්ඤෙ නාමුපට්ඨානො, සමුද්දා ව උත්තර ව අග්‍රහස්වතා, උද්ඛරරුකොබො බොධි, සරිරං තිංසතිගඤ්ඤබ්බං අහොසි. තිංසවස්සසහස්සාති ආයුති:-

“කකුසඤ්ඤා අපරෙන සමබුද්ධො දිපදුත්තමො,
කොණංගමණො නාම ජිනො ලොකජෙට්ඨා කරසගො”ති.

තස්ස අපරිභාගෙ කස්සපො නාම සත්ථා ලොකෙ උදපාදි. තස්සාපි එකො සාවකසන්තිපාතො, තත් විසතිභික්ඛුසහස්සාති අගෙසුං. තද් බොධිසත්තො ජෙතිපාලො නාම මාණවො හුත්වා

1. සි. උපසම්පන්නො.

2. ටං. අඤ්ඤං භෙසජ්ජෙතිව.

නිශ්ණං වෙදනං පාරගු භූමියං ච අනතප්‍රිකේඛි ච පාකවො සථි
කාරණං කුමනකාරණං මිත්තො අහොසි. සො තෙන සද්ධිං සන්තාරං
උපසම්බුද්ධිං ධම්මකථං සුත්තං පබ්බජිත්වා ආරදධිවිරියො තිණ්ණි
පිටකාති උග්ගහෙත්වා චත්තාවත්තසම්පත්තියා බුද්ධිසංසතං සොහෙසි.
සොපි නං සන්තා ව්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො ජත්තගරං බාරණසී
නාම අහොසි. බ්‍රහ්මදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, ධනවතී නාම
බ්‍රාහ්මණී මාතා, තිස්සො ච භාරවාජෙ ච අග්ගසාවකා සබ්බමිත්තො
නාම උපට්ඨානො, අනුලා ච උරුවෙලා ච අග්ගසාවිකා, නිශ්‍රොධ
රාතෙක්ඛා බොධි, සරීරං විසතිගජ්ඣ්‍යේබ්බං අහොසි. විසතිවස්ස
සහස්සාති ආයුති:-

“කොණ්ඨගමණස්ස අපරෙන සම්බුද්ධො දීපද්‍රව්‍යතමො,
කස්සපො නාම සො ජිකො ධම්මරජ්ජ පහසිකරො”ති.

යඝම්. පන කප්පෙ දීපසිකරදසබ්‍රෙලො උද්දාදී තඝම් අඤ්ඤාදි
තභො බුද්ධා අහෙසුං. තෙසං සනතිකා බොධිසත්තස්ස ව්‍යාකරණං
නජී. තඝමා තෙ ඉධ න දස්සිතා, අට්ඨකථායං පන තමා කප්පා
පට්ඨාය සබ්බෙපි බුද්ධා දස්සෙත්තුං ඉදං වුත්තා:-

“තණ්හසිකරො මෙධසිකරො අපොපි සරණසිකරො,
දීපසිකරො ච සම්බුද්ධො කොණ්ඨඤ්ඤා දීපද්‍රව්‍යතමො.

මසිකලො ච සුමනො ච රෙවතො සොතිතො මුනි,
අනොමදස්සි පද්‍රමො නාරදො පද්‍රමුත්තරො.

සුමෙධො ච සුජතො ච පියදස්සි මහායසො,
අත්ථදස්සි ධම්මදස්සි සිද්ධිකො ලොකනායකො.

තිස්සො ථුස්සො ච සම්බුද්ධො විපස්සි සිඛි වෙස්සහු,
කකුසත්තො කොණ්ඨගමණො කස්සපො වාපි නායකො.

එතෙ අහෙසුං සම්බුද්ධා විතරගා සමාහිතා,

සතරංසිව උප්පන්නා මහාභමවිතොදනා,

ජලිතා අග්නිකබ්බාව නිබ්බිතා තෙ සසාවකා”ති.

තත්ථ අමානං බොධිසත්තො දීපසිකරාදීනං චතුර්විසතිං
බුද්ධානං සනතිකෙ අධිකාරං කරොත්තො කප්පසත්තසහස්සාධිකාති
චත්තාරි අසම්බෙධතාති ආගතො, කස්සපස්ස පන භගවතො
ඔරහාගෙ ධර්මො ඉමං සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤාදි බුද්ධා නාම නිජි.
ඉති දීපසිකරාදීනං චතුර්විසතිං බුද්ධානං සනතිකෙ ලද්ධබ්‍යා
කරණො පන බොධිසත්තො යෙන පන තෙන:-

“මනුස්සත්තං ලිඛිතසම්පත්ති හෙතු සන්තාරදස්සනං,

පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති අධිකාරො ච ඡන්දනා,

අට්ඨධම්මසමොධානා අභිනිශ්ඤාතො සම්ප්පාදි”ති.

ඉමෙ අට්ඨධම්මෙ සමොධානෙනා දීපඛකරපාදමුලෙ කතාහිති
භාෂරත “හඤ්ඤ බුද්ධිකරෙ ධම්මෙ විචිනාමි ඉතොවිතො”ති
උසසාහං කතො “විචිතනොතා තද දක්ඛිං පඨමං දුනපාරමි”නති
දුනපාරමිතාදයො බුද්ධිකාරකධම්මො දීට්ඨා, නෙ පුරෙන්නොයෙව
යාවචෙස්සන්තරත්තභාවා* ආගමි. ආගමිත්තො ව¹ යෙ නෙ
කතාහිතිභාරාතං බොධිසත්තානං ආතිසංඝො සංවණ්ණිතා:-

“එවං සබ්බභගසම්පන්නො බොධියා තියතා නරා,
සංසරං² දීඝමඛාතං කප්පකොටිසතෙහිපි.

අවිචිමති න උප්පජ්ජති තථා ලොකන්තරෙසු ව,
නිජ්ඣාමතණ්ඤා බුප්පිපාසා න ගොනති කාලකඤ්ඤා.

න ගොනති බුද්ධකා පාණො උප්පජ්ජන්තාපි දුශ්ඤ්ඤා,
ජයමානා මහුස්සෙසු ජව්වන්තා න භවන්ති තෙ.

සොතවෙකලලතා නත්ති න භවන්ති මුග්ගපක්ඛිකා,
ඉත්තිභාවං න ගව්ඡන්ති උභතො බ්‍රහ්මඤ්ඤාපණ්ඩකා.

න භවන්ති පරියාපන්නා බොධියා තියතා නරා,
මුත්තා ආනන්තරිකෙහි සබ්බත්ථ සුද්ධගොචරා.

මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවන්ති කම්මකිරියදස්සනා,
වසමානාපි සග්ගෙසු අසඤ්ඤා න උප්පජ්ජරෙ.

සුඛවාසෙසු දෙවෙසු හෙතු නාම න විජ්ජති,
තෙකම්මකීන්තො සප්පුරිසා විසංයුත්තො භවාහවෙ,
චරන්ති ලොකත්ථවරියාය³ පුරෙන්නා සබ්බපාරමි”ති.

තෙ ආතිසංඝෙ අධිගන්ත්වා ආගතො, පාරමියො පුරෙන්නස්ස
වස්ස අනිත්තිබ්‍රාහ්මණකාලෙ සබ්බබ්‍රාහ්මණකාලෙ ධනඤ්ජයරාජ
කාලෙ මහාසුදස්සනකාලෙ මහාගොවිඤ්ඤාකාලෙ නිම්මිභාරාජකාලෙ
වඤ්ඤාමාරකාලෙ විසංයාසෙට්ඨිකාලෙ සිවිරාජකාලෙ වෙස්සන්තර
කාලෙති දුනපාරමිතාය පුරිත්තත්තභාවානං පරිමාණං⁴ නාම නත්ති.
එකතෙතන පනස්ස සසපණ්ඩිතජ්වකො:-

“තිකම්භය උපගතං දීඝවා සකත්තානං පරිච්චිතං,
දුතෙන මෙ සමො නත්ති එසා මෙ දුනපාරමි”ති.

එවං අත්තපරිච්චාහං කරොන්නස්ස දුනපාරමිතා පරමත්ථපාර
මිතා නාම ජාතා, තථා සීලවතාගරාජකාලෙ වම්පෙය්‍යනාගරාජ
කාලෙ හුරිදත්තනාගරාජකාලෙ ජද්දත්තනාගරාජකාලෙ ජයද්දිස

1. ඉං. ව.

3. ඉං. වරියායො.

2. සි. සංඝාරං.

4. ඉං. පරිමාණං නත්ති.

* පුරෙන්නායෙවචෙස්සන්තරත්තභාවා-නෙතිසබ්බත්ථ.

රාජ්‍යය පුනරුත්ථාපනයකට කැමැත්තෙන් සිලපාරම්භය පරිපූර්ණ කරනවාට. පරිමාණ. නාම නැති. එකතෙක පනසය සබව පාලනයක:-

“සුලෙහි විජයානන්ද” කොටුවෙන් සනති,
හොඳපුතෙක න කුප්‍යාමි එසා මෙ සිලපාරම්”කි.

එව. අතපරිවෘත්ත. කෙරෙනාය සිලපාරම්භය පරමන්ද්‍රපාරම් නාම ජාතා, තථා සොමනසයකුමාරකාලේ ගන්ධිපාලකුමාරකාලේ අයොසරපණ්ඩිතකාලේ මහාරජ. පහාය තෙකවම්පාරම්භය පුරිතතනවාට. පරිමාණ. නාම නැති. එකතෙක පනසය වුලසුතසොමජාතක:-

“මහාරජ. ගන්ධන. බෙලපිණ්ඩ. ජබ්බි,
වජ්‍යො න හොති ලගන. එසා මෙ තෙකවම්පාරම්”කි.

එව. නිසංඛිතතාය රජ. ජබ්බිතා නිකම්පනසය තෙකවම්පාරම් පරමන්ද්‍රපාරම් නාම ජාතා, තථා විජුරපණ්ඩිතකාලේ මහාගොවිඤ්ඤ පණ්ඩිතකාලේ කුඤ්ඤපණ්ඩිතකාලේ අරකපණ්ඩිතකාලේ බොධිපරිබ්බාජකකාලේ මහොසධපණ්ඩිතකාලේ පඤ්ඤපාරම්භය පුරිතතනවාට. පරිමාණ. නාම නැති. එකතෙක පනසය සතකුහසාජාතකෙ” සෙනකපණ්ඩිතකාලේ:-

“පඤ්ඤා විචිතනෙතාහං බ්‍රාහ්මණ. මොව්ඨි. දුඛා,
පඤ්ඤා මෙ සමො නති එසා මෙ පඤ්ඤපාරම්”කි.

අනෙතාහසාහත. සප්. දසෙකනසය පඤ්ඤපාරම් පරමන්ද්‍රපාරම් නාම ජාතා, තථා විරියපාරම්භාදිතවිපු පුරිතතනවාට. පරිමාණ. නාම නැති. එකතෙක පනසය මහාරජකකජාතක:-

“අතිරදයසි ජලමජ්ඣෙහි හතා සබ්බෙව මාත්‍රසා,
විතතසය අඤ්ඤාථා නති එසා මෙ විරියපාරම්”කි.

එව. මහාසමුද්දං තරනසය විරියපාරම් පරමන්ද්‍රපාරම් නාම ජාතා. බන්ධිවාදජාතක:-

“අවෙතනංව කොට්ටනෙක තිණ්ණන ඵලසුතා මම.
කාසිරාජෙ න කුප්‍යාමි එසා මෙ බන්ධිපාරම්”කි.

එව. අවෙතනාවෙත විශ් මහාදුක්ඛං අධිවාසෙනසය බන්ධිපාරම් පරමන්ද්‍රපාරම් නාම ජාතා, මහාසුතසොමජාතක:-

“සච්චාවං අනුරකවනෙතා වජ්‍යො මම ජිවිතං,
මොව්ඨි. එකසතං බන්ධියෙ පරමන්ද්‍රපාරම්”කි.

1. ඉ. සුලෙහි විජයානන්ද.

2. ඉ. එසාම.

3. ඉ. සතකුහසත.

4. මෙ. ඉති සබ්බෙව.

එවිට ජීවිතය වර්තමානයට සම්පූර්ණයෙන්ම සම්පූර්ණයෙන්ම පරමාණු පරමාණු නාම ජාතිය. මුහුණතකිනි:-

“මානා පිතා නමෙ දෙසැන් නපි මෙ දෙසැන් මහායසං,
සබ්බසංසාරයං පියං මහං තසම වතමබ්බිති” නැති.

එවිට ජීවිතය වර්තමානයට සම්පූර්ණයෙන්ම සම්පූර්ණයෙන්ම පරමාණු පරමාණු නාම ජාතිය. එකරාජජාතිය:-

“න මං කොපි උතතසති නපිතං භායාමි කසසි,
මෙතනාබලෙ නුපත්තෙධං රමාමි පවතෙ සද්ධි” නි.

එවිට ජීවිතය අනවලොකනය මෙතනායනාය මෙතනාපරමාණු පරමාණු නාම ජාතිය. ලොමහංසජාතිය:-

“සුසානෙ සෙය්සං කපෙපමි ජවට්ඨං¹ උපධායනං,
ගොමණ්ඩලා උපගන්තා රූපං දසෙය්නනපපක” නැති.

එවිට ගාමදුරකෙසු නිවුණනාදීතිවෙව මාලාගනුපහාරාදීති ව සුබදුකම උපාදෙතනසුපි උපෙකම අනතිවතනනාය උපෙකම පරමාණු පරමාණු නාම ජාතිය, අයමෙත්තසබ්බෙපො. විතාරතො පතෙස අත්තො වජ්ජාපිටකතො ගතෙතබ්බො, එවිට පරමාණු පරමාණු වෙසෙන්නරතනායෙ සිතො:-

“අවෙතනායං පඨවි අවිසුද්ධය සුඛං දුඛං,
සාපි දුකබලා මහං සතතකම්මනං පකම්මපා” නි.

එවිට මහාපඨවිකම්මනාති මහාපුසුද්ධාති කර්තා අයුපරියො සානෙ තතො චුතො තුසිතභවතෙ නිබ්බතති. ඉති දීපඛිකරපාද මුලතො පට්ඨාය යාව අයං තුසිතපුරෙ නිබ්බතති එතතං ණං දුරෙතිදුතං නාමාති වෙදිතබ්බං.

තුසිතපුරෙ වසනෙත යෙව පන බොධිසත්තෙ බුද්ධිහලාහලං නාම උදපාදි. ලොකසමිං හි තිණි හලාහලාති උපපජ්ජන්ති කප්ප හලාහලං බුද්ධිහලාහලං වකච්ඡන්තිහලාහලනති. තත් වසසක සහසසං අවයෙත කප්පට්ඨානං හවිසීතිති ලොකබ්බතා නාම කාමාවචරදෙවා මුත්තසිරි විකිණ්ණකෙසං රුද්ධවුඛා අයුජ්ජි ගතෙති පුසුද්ධානං² රතතවත්තිවත්තං අතිවිසං විරූපවෙසධාරිතො හුතා මහුසසපථෙ විවරනාය එවිට අරෙවෙනති “මාරිසා! ඉතොවසසතසහසසං අවයෙත කප්පට්ඨානං හවිසසති අයං ලොකො විතසසියති මහාසමුද්දෙසි සුසසියති අයං ව මහාපඨවි සිතෙරූ ව පබ්බතරු උඛ්ඛයතිසානති විතසසියති යාව බ්‍රහ්ම ලොකො ලොකවිතාසො හවිසසති,³ මෙතනං මාරිසා! භාවෙඨ කරුණං මුදිතං උපෙකම මාරිසා! භාවෙඨ මාතරං උපධිතං පිතරං

1. ඉං, ජවට්ඨකං.

2. ඉං, පුසුද්ධානං.

3. ඉං, හවිසසති.

උපරිමිතථ කුලප්පෙට්ඨාපවාසිනො හොටා¹ති, ඉදං කප්පහසුතලං නාම, වස්සසහස්සාස්ස අවච්ඡෙදන පන සබ්බසුද්දා, බුද්ධො ලොකෙ උපපජ්ජිස්සති²ති ලොකපාලදෙවතා “ඉතෝ මාරිසා! වස්සසහස්සාස්ස අවච්ඡෙදන බුද්ධො ලොකෙ උපපජ්ජිස්සති”ති උග්ගොසෙනතා ආභිණ්ණිනති, ඉදං බුද්ධහසුතලං නාම, වස්සසහස්ස පන අවච්ඡෙදන චක්කවතති රුජ උපපජ්ජිස්සති³ති දෙවතායෙව “ඉතො මාරිසා! වස්ස සතච්චයෙන චක්කවතතිනො රුජ ලොකෙ උපපජ්ජිස්සති”ති උග්ගොසෙනතියො ආභිණ්ණිනති, ඉදං චක්කවතතිහසුතලං නාම.

ඉමාති තිණ්ණි හසුතලාති මහන්තාති හොනති. තෙසු බුද්ධ හසුතලසද්දං සුචො සකලදසහස්සචක්කවාලෙ දෙවතා එකෙනා සනතිපතිචො අසුතො නාම සතොතා බුද්ධො හවිස්සතිති සුචො තං උපසඛකම්චො ආයාවනති, ආයාවමානා ච පුබ්බතිමිනෙතසු උපපනෙතසු ආයාවනති. තද්ද පන සබ්බාපි තා එකෙක චක්කවාලෙ මාතුමමහාරුජසක්කසුයංමසනතුසිතපරතිච්ඡිතවසවතති මහාබුග්ගෙති සද්ධං. එකචක්කවාලෙ සනතිපතිචො තුසිතහවනෙ බොධිසත්තස්ස සනතිකං ගනචො “මාරිසා! තුග්ගෙති දසපාරමිසො පුරෙන්නෙති න සක්කසම්පන්නං න මාර බුග්ග චක්කවතතිසම්පන්නං¹ පරෙන්නෙති පුරිතා, ලොකතිත්ථරණ්ණාය පන සබ්බසුද්දාතං පරෙන්නෙති පුරිතා, සො චොද්දති කාලො මාරිස! බුද්ධිත්තාය, සමයො මාරිස! බුද්ධිත්තාය”ති යාමිංසු.

අථ මහාසතොතා දෙවතානං පටිඤ්ඤං අදච්චාව කාලදීප දෙස කුලජනෙතතිආයුපරිචේදවසෙන පඤ්චමහාවිලොකනං නාම විලොකෙසි. තත්ථ කාලො නුබො² අකාලො නුබොති පඨමං කාලං විලොකෙසි. තත්ථ වස්සසතසහස්සතො උද්ධං චිඨ්ඨිතආයු කාලො කාලො නාම න හොති. කසමා? තද්ද භි සත්තානං ජනි ජර මරණාති න පඤ්ඤායනති. බුද්ධානං ච ධම්මදෙසනා තිලකබණ්ඩුත්තා නාම නත්ති. තෙසං “අතිච්චං දුක්ඛමනත්තා”ති කපේතතානං කිං නාමෙතං කපේනති තෙව සොතබ්බං න සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤානති, තතො අභිසම්මයො න හොති. තස්මිං අසමිං අතියතාණ්ණිකං සාසනං හොති. තස්මා සො අකාලො, වස්සසතතො උනආයුකාලොපි කාලො න හොති. කසමා? තද්ද සත්තා උස්සන්තතිලෙසා හොනති, උස්සන්තතිලෙසානං ච දිනෙතාවාදෙ ඔවාදට්ඨානෙ න තිට්ඨති, උදකෙ දණ්ඩරාජී විශ් බිප්පං විභවජති තස්මා සොපි අකාලො, වස්ස සතස හස්සතො පන පට්ඨාය හෙට්ඨා වස්සසතතො පට්ඨාය උද්ධං ආයුකාලො කාලො නාම, තද්ද ච වස්සසතකාලො, අථ මහාසතොතා තිබ්බතති තබ්බකාලොති පස්සි. තතො දීපං විලොකෙන්නො සපරිවාරෙ වත්තායෙ දීපෙ ඔලොකෙතො තිසු දීපෙසු බුද්ධා න තිබ්බත්තනති ජම්බුදීපෙ යෙව තිබ්බත්තනතිති දීපං ච පස්සි. තතො ජම්බුදීපො

1. ඉං. නමාරනබුග්ගතචක්කවතතිසම්පන්නං. 2. සි. ඉං. නුබොති.

නාම මහා දසයෝජනසහසාපරිමාණෝ, කතරයම්. නුඛො පදෙසෙ බුද්ධා නිබ්බත්තනතීති ඔහාසමපි විලෝකනෙනා මජ්ඣිම දෙසං පය්සි. මජ්ඣිමදෙසො නාම පුරන්තිමදිසාය කජ්ඣගලං. නාම නිගමො, තස්ස අපරෙත මහාසාලා, තතොපරං පච්චනතිමා ජනපද ඔරතො, මජ්ඣෙ පුබ්බදක්ඛිණාය දිසාය සළලවති නාම නදී, තතො පරං පච්චනතිමා ජනපද ඔරතො මජ්ඣෙ, දක්ඛිණාය දිසාය සෙතකණ්ණිකං. නාම නිගමො, තතො පරං පච්චනතිමා ජනපද ඔරතො මජ්ඣෙ, පච්ඡිමාය දිසාය පුතං. නාම බ්‍රාහ්මණශාමො, තතො පරං පච්චනතිමා ජනපද ඔරතො මජ්ඣෙ, උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධිප්පෝ නාම පබ්බතො, තතොපරං පච්චනතිමා ජන පද ඔරතො මජ්ඣෙති එවං. විනයෙ වුත්තො පදෙසො. සො ආයුමිතො තිණි යෝජනසතාති විජාරතො අබ්බිතියපොජනාති¹ පරිකෙඛපතො නවයෝජනසතාතීති එතස්මිං. පදෙසෙ බුද්ධා පච්චෙකකබුද්ධා අඤ්ඤාචකා මහාසාචකා අසීති මහාසචකා චක්ක චතතිරාජා අඤ්ඤා ච මහෙසක්කා² බ්‍යාධිමුඛමණගගපතිමහා සාලා උපපජ්ජති. ඉදං චෙත්ථ කපිලවස්සුකං. නාම නගරං, තත්ථ මයා නිබ්බත්තිතබ්බතති නිට්ඨං. අගමාසි. තතො කුලං. විලෝකනෙනා බුද්ධා නාම චෙස්සකුලෙ චා සුද්දකුලෙ චා න නිබ්බත්තනති, ලෝකසමමතෙ පන බත්තියකුලෙ චා බ්‍රාහ්මණකුලෙ චාති විසු යෙව කුලෙසු නිබ්බත්තනති, ඉද්දති ච බත්තියකුලං ලෝකසමමතං. තත්ථනිබ්බත්තිස්සාමි, සුද්ධොදනො නාම රාජ මෙ පිතා හවිස්සතීති කුලං පය්සි. තතො මාතරං. විලෝකනෙනා බුද්ධිමාතා නාම ලොලා සුරාධුතතා න ගොති, කප්පසතසහස්සං පන පූර්වපාරමි ජාතිතො පට්ඨාය අචණ්ඩපඤ්චසීලායෙව ගොති. අයඤ්ච මහාමායා නාම දෙවි එදිසි, අයං ච මෙ මාතා හවිස්සතීති, නිත්තකං පනස්සා ආයුති දසනනං මාසානං උපරි සත්තදිවසාති පය්සි.

ඉති ඉමං පඤ්චමහාවිලෝකනං. විලෝකනො නාලො මෙ මාරිසා! බුද්ධිමාතායාති දෙවතානං සභගහං කාරොනෙනා පරිඤ්ඤා දත්වා ගච්ඡ්ථ කුමෙහති තා දෙවතා උයෙතාජෙත්වා කුසිතදෙව තාති පරිවුත්තො කුසිතපුරෙ නඤ්ඤවනං පාවිසී. සබ්බදෙවලො කෙසු හි නඤ්ඤවනං අභියෙව, තත්තං දෙවතා “ඉතො වුත්තො සුගතිං ගච්ඡ ඉතො වුත්තො සුගතිං ගච්ඡ”ති පුබ්බෙ කතකුසල කමෙමාකාසං. සාරයමානා විවරනති. සො එවං දෙවතාති කුසලං සාරයමානාති පරිවුත්තො තත්ථ විවරනෙනා චචිත්වා මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡිමිං පටිසන්ති. ගණ්ඨි.

තස්සාචිතාචත්ථං අයං ආනුපුබ්බිකථා, තද්ධ නිර් කපිලවස්සු නගරෙ අසාලනිතකඛතතං සුට්ඨං අගොසී. මහාජනො නකඛතතං කීලුති මහාමායාදෙවි පුරෙ පුණ්ණමාය සත්තමදිවසතො පට්ඨාය

විගතසුරාපාණං මාලාගැබ්විභූතිසම්පන්නාං නක්ඛිත්තකිලං අනුභවි
මානා සත්තමදිවසෙ පාතොව උට්ඨාය ගණ්ඨොදකෙන නතායිත්වා
වත්තාරි සතසහස්සානි විස්සජ්ජන්තා මහාදුතං දන්තා සබ්බාලඛිකාරවි
භූසිතා වරහොජනං භූඤ්ජන්තා උපොසථඛිනානි අඛට්ඨාය අලඛිතතපටි
යත්තං සිරිගබ්බං පවිසිත්වා සිරිසයනෙන නිපන්නා නිද්දං ඔක්කමමානා
ඉමං සුපිනං අද්දස.

වත්තාරො කිරි නං මහාරුහනො සයනෙනෙව සද්ධිං උක්ඛි
පිත්වා ගිමවන්නං නෙත්වා සට්ඨියොජනිකෙන මනොසිලාතලෙ සත්ත
යොජනිකස්ස මහාසාලරුක්ඛස්ස හෙට්ඨාං ධිපෙත්වා එකමත්තං
අට්ඨංසු. අථ නෙසං දෙවියො ආගන්ත්වා දෙවිං අනොතත්තදහං
නෙත්වා මනුස්සමලහරණන්දං නතාපෙත්වා දිබ්බච්ඡං නිවාසාපෙත්වා
ගණ්ඨි විලිමපාපෙත්වා දිබ්බපුප්ඵානි පිලකිාපෙත්වා තතො අවි
දුරෙ රජතපබ්බතො, තස්ස අනෙතා කණ්කවිමානං අභි, තත්ථ
පාවිතසීසකං දිබ්බසයනං පඤ්ඤාපෙත්වා නිපජ්ජාපෙසුං. අථ බොධි
සත්තො සෙතවරවාරණො හුත්වා තතො අවිදුරෙ එකො සුවණ්ණ
පබ්බතො, තත්ථ වරිත්වා තතො ඔරුක්ක රජතපබ්බතං අභිරුක්ඛිත්වා
උත්තරදිසතො ආගමි රජතදුමවණ්ණාය සොණ්ඩාය සෙතපදුමං
ගගෙත්වා කුඤ්ඤාදං¹ නදිත්වා කණ්කවිමානං පවිසිත්වා මාතුසයනං
කිංකබ්බතුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණපස්සං ඵාලෙත්වා² කුච්ඡිං පවිට්ඨි
සද්දිසො අහොසි. එවං උත්තරසාලිගනක්ඛිත්තෙන පවිසන්ති ගණ්ඨි.

පුන දිවසෙ පබ්බද්ධා දෙවි නං³ සුපිනං රඤ්ඤා ආරොචෙසි.
රුජ්ඣ වතුසට්ඨිමත්තෙ බ්‍රාහ්මණපාමොකෙව පකෙකාසාපෙත්වා
හරිතුපලිත්තාය* ලාජදීනි කතමඛිලසක්කාරය භූමියා මහාරුහානි
ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ නිසින්නානං බ්‍රාහ්මණානං සපටි මට්ඨි
සක්කරුභිසබ්බිතස්ස වරපායාසස්ස සුවණ්ණරජතපානියො පුරෙත්වා
සුවණ්ණරජතපානියෙව පටිකුජ්ජන්තා අදසි. අඤ්ඤාති ව
අභතච්ඡතපිලගාමිදුනාදීනි තෙ සත්තපෙපසි. අථ නෙසං සබ්බ
කාමෙහි සත්තපටිත්තානං සුපිනං ආරොවාපෙත්වා කිං ගවිස්සතිති
පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා ආහංසු “මා වින්තසි මහාරුජ්දෙවියා තෙ කුච්ඡිමහි
ගබ්බො පටිට්ඨිතො සො ව බො පුරිසගබ්බො න ඉප්පිගබ්බො
පුත්තො තෙ ගවිස්සති සො සවෙ අගාරං අජ්ඣාචසියස්සති රුජ්ඣ
ගවිස්සති වංශවන්තී, සවෙ අගාරං නික්ඛමම පබ්බජියස්සති බුද්ධො
ගවිස්සති ලොකෙ විවත්තච්ඡද්දො”ති.

බොධිසත්තස්ස පන මාතුකුච්ඡිමහි පටිසන්තිගහණක්ඛිත්තෙණ
එකපභාරෙතෙව සකලදසසහස්සිලොකධාතු සංකමපි සම්පනමපි
සම්පවෙති. චතතිංසපුබ්බතිමිත්තානි පාතුරහංසු. දසසු වක්කවාල
සහස්සසු අපමාණො ඔහාසො එරි. තස්ස නං සිරිං දට්ඨිකාමා

1. ඉං. කොකුඤ්ඤාදං. 2. ඉං. තාලෙත්වා. 3. ඉං. හං. * හරිතුපත්තාය-ඉතිසබ්බෙත්.

විය අතීතා චක්කුති පටිලභිංසු. බධිරා සද්දං සුඤ්ඤං. මුත්තංසමාල පිංසු. මුත්තං උත්තමානා අගෙසුං. පඬුලා පදසා ගමණං පටිලභිංසු. බන්ධනගතා සබ්බසත්තා අනුබන්ධනාදීති මුළුමංසු. සබ්බතරතෙසු අගති නිබ්බාසි. පෙතතිවිසයෙ මුප්පිපාසා මුපසමි. තීරව්ණානානං හයං නාහොසි. අබ්බසත්තානං රෙගො මුපසමි. සබ්බසත්තා පියං වද අගෙසුං. මධුරෙතානාමරත අය්සා ගෙසිංසු. වාරණං ගජ්ජංසු. සබ්බතුරියාති සකසකතින්තාදං මුඤ්ඤිංසු. අසට්ඨානිකයෙව මත්තසානං හත්ථිපගාදීති ආගරණාති විරපිංසු. සබ්බදිසා විප්ප සත්තා අගෙසුං. සත්තානං සුඛං උප්පාදයමානො මුද්දසිතලො වානො වාසි. අකාලමෙකො පවසසි¹. පඨවිතොපි උදකං උබ්බිජ්ජිතා විසානදි. පකිත්තො ආකාසගමණං විජ්ජිංසු. නදියො අසන්ධිමානා අධිංසු. මහාසමුද්දෙ මධුරං උදකං අගොසි. සබ්බත්තකමෙව පඤ්ච වණ්ණණි පද්මමෙහි සඤ්ජනනතලො අගොසි. ඵලජ්ජලජ්ජිති සබ්බ පුප්ථාති පුප්ථිංසු. රුක්ඛානං බන්ධසු බන්ධපද්මාති සාඛාසු සාඛා පද්මාති ලතාසු ලතාපද්මාති පුප්ථිංසු. ඵලෙ සිලාතලාති භික්ඛුනා උපරුපරි සත්තසත්ත නුභා දණ්ඩපද්මාති නාම නික්කමිංසු. ආකාසෙ ඔලමෙකපද්මාති නාම ජබ්බතතිංසු. සමන්තතො පුප්ථවස්සාති වසසිංසු. ආකාසෙ දිබ්බතුරියාති වජ්ජංසු. සකලදසසභසසිලොකබාහු වෙට්ටනා විසාධ්මාලාතුලං විය උප්පිලෙහා බද්ධමාලාකලාපො විය අලබ්භිත පටියතනං මාලාසනං විය ව ඵක මාලාමාලිති විපජ්ජරන්තවාලවිජ්ජිති පුප්ථධුපගනිපටිවසිතා පරමසොභනප්පත්තා අගොසි.

ඵචං ගතිතපටිසක්කිකස්ස බොධිසත්තස්ස පටිසක්කිතො පට්ඨාය බොධිසත්තස්ස වෙච්ච බොධිසත්තමාතුයා ව උපද්දවතිවාරණත්තං බහ්ගහත්ථා චත්තාරො දෙවපුත්තා ආරක්ඛං ගණතිංසු. බොධිසත්ත මාතු පුරිසෙසු රාගවිතතං නුපජ්ජි. ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තා ව අගොසි සුඛිති අකිලනත්තායා බොධිසත්තඤ්ච² අනෙතාකුච්ඡිගතං³ විප්ප සනෙත මණ්ණිතනෙ ආමුතපඤ්ඤාසුත්තං විය පස්සති⁴. යස්මා ච බොධිසත්තෙන වසිතකුච්ඡි නාම වෙතිගගබ්බසදිසා න සක්කා හොති අඤ්ඤාන සත්තෙන ආවසිතුං වා පරිභුඤ්ජතුං වා තස්මා බොධිසත්තමාතා සත්තාගජාතෙ බොධිසත්ත කාලං ආත්වා නුඛිත පුරෙ නිබ්බතති. යථා ව අඤ්ඤා ඉත්ථියො දසමාසෙ අප්පත්ති⁵ අතික්කමිත්වාපි නිසින්නාපි නිපන්නාපි විජායනති න ඵචං බොධි සත්තමාතා, සා පත බොධිසත්තං. දසමාසෙ කුච්ඡිතා පරිහරිත්වා සිතාව විජායති. අයං බොධිසත්තමාතු ධම්මතා.

මහාමායාපි දෙවි පතොතන තෙලං විය දසමාසෙ කුච්ඡියා බොධිසත්තං පරිහරිත්වා පරිපුර්ණගන්තා ඤාතිකරං ගතතුකාමා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොවෙසි ඉච්ඡාමිහං දෙව! කුලසත්තකං

1. ඉං. වසසි. 2. සි. බොධිසත්තොව 3. සි. අනෙතා කුච්ඡිගතො.

4. සි. පඤ්ඤාසුත්තං. 5. ඉං. අප්පත්ති.

දෙවදහතගරා ගනතුනහි, රාජ සායුති සමපවිච්ඡිතා කපිලවත්තො යාච දෙවදහතගරා මග්ගං සමං කාරෙතා කදුප්පුණ්ණසමධජ පතාකාදිති අලභිකාරාපෙතා දෙවිං සොවණ්ණසිවිකාය නිසිද්දපෙතා අමච්චසහසොන උක්ඛිපාපෙතා මහනෙතන පරිවාරෙන පෙසෙසි. චිත්තංපත නගරානං අනතරෙ උභයනගරවාසිනමපි ලුමිතිවිනං නාම මඛලසාලවනං අතී. තස්මිං සමයෙ මූලතො පට්ඨාය යාච අග්ගසාඛා සබ්බං එකපාලිපුලං අහොසි. සාඛනතරෙහි වෙච පුපථනතරෙහි ව පඤ්චවණ්ණහමරගණා නානපපකාරා ව සකුණ සඛ්ඝා මධුරයානරෙන විකුජනතා විවරනහි. සකලං ලුමිතිවිනං විධානලතාවනසදිසං මහානුභාවස්ස රඤ්ඤා සුසජ්ජතආපණමණිලං විය අහොසි. දෙවියා තං දිස්වා සාලවනකිලං කිලිපුකාමතා උද පාදි. අමච්චා දෙවිං ගහෙතා සාලවනං පටිසිංසු. සා මඛලසාල මූලං ගතවා සාලසාඛායං ගණිතාමා අහොසි. සාලසාඛා සුසෙ දිතවෙතග්ගං විය ඔතමිතා දෙවියා හත්පථං උපගඤ්ඤි. සා හත්ථං පසාරෙතා සාඛං අග්ගගෙසි. තාවදෙව වස්සා කමෙජවාතා වලිංසු. අථස්සා සාණිං පරික්ඛිපිතා මහාජනො පටික්ඛමි. සාල සාඛං ගහෙතා නිට්ඨමානාය එවවස්සා ගබ්බවුඨානං අහොසි. තං ඛණං යෙව වතතාරොපි සුද්ධිවිත්තා මහා බ්‍රහ්මානො සුවණ්ණජාලං අදය සමපතතා තෙන සුවණ්ණජාලෙන බොධිසත්තං සමුප්පිච්ඡිතා මාතු පුරතො රූපෙතා “අතතමනා දෙවි! හොති මහෙසකෙකා තෙ පුතෙතා උපපන්නා”ති ආහංසු. යථා පත අඤ්ඤා සත්තා මාතු කුච්ඡිතො නික්ඛමනා පටික්ඛලෙන අසුචිතා මක්ඛිතා නික්ඛමනහි ත එවං බොධිසත්තො, බොධිසත්තො පත ධම්මාසනතො ඔත රත්තො ධම්මකපිකොවිය නිසෙසණිතො ඔතරත්තො පුරිසො විය ව වෙ ව හත්ථෙ වෙ ව පාදෙ පසාරෙතා සීතකො මාතුකුච්ඡි සමහවෙන කෙනවි අසුචිතා අමනසිතො සුද්ධො විසදො කාසික වත්ථ නික්ඛිතගමණිජතනං විය ජොතනො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. එවං සත්තොපි බොධිසත්තස්ස ව බොධිසත්තමාතුයා ව සක්කාරත්ථං ආකාසනො වෙ උදකධාරා නික්ඛමිතා බොධි සත්තස්ස ව මාතු වස්ස සරීරෙ උදුං ගාහාපෙසුං.

අථ නං සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගහෙතා සීතානං බ්‍රහ්මානං හත්ථතො වතතාරො මහාරුජානො මඛලසමමතාය සුඛසලථස්සාය අජිතපථවෙණියා ගණිතිංසු. තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලවුමිච්ච කෙන මනුස්සානං හත්ථතො මුඤ්චිතා පඨවියං පභිට්ඨාය පුරජම්ම දිසං ඔලොකෙසි. අනෙකානි වක්ඛවාලසහස්සානි එකඛගණානි අනෙසුං. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගබ්බමාලාදිති පුජයමානා “මහාපුරිස! ඉධ තුළෙහි සදිසො අඤ්ඤා නත්ති කුතෙත්ථ උත්තරිතරො”ති ආහංසු. එවං වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිතාව හෙට්ඨං උපරිති දසපි දිසා අනුචිලොකෙතා අතතනො සදිසං අදිස්වා අයං

උත්තරා දිසාති සත්තපදවිතිහාරෙන අගමාසි, මහාබ්‍රහ්මිකා සෙතව්න්තං. ධාරියමානො සුයාමෙන වාලව්ජනිං අඤ්ඤාති ව* දෙව තාති සෙසරාජකතුධගණිකත්ථාති අනුගමමානො, තතො සත්තම පදෙ සීතො “අගෙනාගමයම් ලොකස්සා”ති ආදිකං ආසති. වාවං නිව්ජාරෙනො සිහනාදං නදි.

බොධිසත්තො හි තිසු අත්තභාවෙසු මාතුකුච්ඡිතො නික්කන්ත මනෙතො එව වාවං නිව්ජාරෙසි මහොසධත්තභාවෙ වෙස්සන්තරත්ත භාවෙ ඉමසම්. අත්තභාවෙති. මහොසධත්තභාවෙ කීරස්ස මාතු කුච්ඡිතො නික්කම්න්තස්සෙව සකෙකො දෙවරජා ආගන්ත්වා චන්දන සාරං හන්ථො ධපෙත්වා ගතො, සො නං මුට්ඨියං කත්වා නික්කන්තො. අථ නං මාතා තාත! කිං ගහෙත්වා ආගතොසිති පුච්ඡි. ඔසධං අමමාති. ඉති ඔසධං ගහෙත්වා ආගතත්තා ඔසධදුරකොත්ථවස්ස නාමං අකංසු. තං ඔසධං ගහෙත්වා වාරියං පක්ඛිපිංසු. ආගතාග තානං අකුබ්බිරදීනං තදෙව සබ්බරොගචුපසමාය ගෙසජ්ජං අහොසි. තතො මහත්තං ඉදං ඔසධං මහත්තං ඉදං ඔසධංති උපානනාවචනං උපාදය මහොසඬොත්ථෙවස්ස නාමං ජාතං. වෙස්සන්ත රත්තභාවෙ පන මාතුකුච්ඡිතො නික්කම්න්තො දක්ඛණ්ගත්ථං පසා රේත්වා “අපිනුඬො අමම! කිඤ්චි ගෙහසම්? දුතං දස්සාමි”ති වදන්තො නික්කම්. අථස්ස මාතා “සධනෙ කුලෙ නිබ්බන්තොසි තාතා”ති පුත්තස්ස හත්ථං අත්තනො හත්ථතලෙ කත්වා සහස්සත්ථ විකං ධපාපෙසි. ඉමසම්. පන අත්තභාවෙ ඉමං සිහනාදං නදීති එවං බොධිසත්තො තිසු අත්තභාවෙසු මාතුකුච්ඡිතො නික්කන්ත මනෙතො ව වාවං නිව්ජාරෙසි.

යථා ව පටිසංකික්කණේ ජාතකකිණ්ටියස්ස බතරිංස පුබ්බති මිත්තාති පාතුරගංසු. යසම්. පන සමයෙ අවහාකං බොධිසත්තො ලුඞ්ඞිනීවනෙ ජාතො තසම්. යෙව සමයෙ රාහුලමාතා දෙවී ඡන්තො අමච්චො කලුදුසි අමච්චො ආජාතියො හන්ථීරජා කන්ථනො අස්සරජා මහාබොධිරුක්ඛො චතස්සො නිරිකුච්ඡියො ව ජාතා, තත්ථ එකා ගාචුත්තපමාණා එකා අධියොජනපමාණා එකා තිගා චුත්තපමාණා එකා යොජනපමාණා අහොසිති ඉමෙ සත්ත සහ ජතානාම. උභයනගරවාසීනො බොධිසත්තං ගහෙත්වා කපිලවත්ථු නගරමෙව අගමංසු.

තං දිවසං යෙව ව කපිලවත්ථුනගරෙ සුද්ධොදනමහාරජස්ස පුත්තො ජතො අයං කුමාරෙ බොධිතලෙ නිසීදිත්වා බුද්ධො හවිස්සනීති තාවතිංසභවනෙ හට්ඨිකුට්ඨො දෙවසඞ්ඝා වෙලුක්කපා දිති පවත්තත්තා කිලිංසු. තසම්. සමයෙ සුද්ධොදනමහාරජස්ස කුලපභො අට්ඨසමාපත්තිලාභී කාලදෙවලො තාම තාපසො හත්ත කීචං. කත්වා දිවා විහාරත්ථාය තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා තත්ථ දිවං

විහාරං නිසිනෙතා තා දෙවතා දිත්වා කිං කාරිණං කුමෙහ එවං
 කුට්ඨමානසා කිලපි? මග්ගපෙතං කාරණං කපෙථාති පුවතී. දෙවතා
 ආහංසු මාරිස! සුද්ධොදනරඤ්ඤ පුතෙතා ජාතො, සො බොධි
 තලෙ නිසිදිත්වා බුද්ධො හුත්වා ධම්මවක්කං පවනෙතස්සති තස්ස
 අතනතං. බුද්ධලීලං දට්ඨං ධම්මං ව සොතුං ලව්ජාමාති ඉමිනා
 කාරණෙන කුට්ඨමානා. තාපසො තාසං වචනං සුත්වා බිප්පං දෙව
 ලොකතො ඔරුග්ග රුජනිවෙසනං පටිසිත්වා පඤ්ඤානාසනෙන
 නිසිනෙතා පුතෙතා කීර තෙ මහාරුජ! ජාතො පස්සියාමි නනති
 ආහ. රුජා අලබ්භතපට්ඨයතං කුමාරං ආණාපෙත්වා තාපසං වන්ද
 පෙතුං අභිහරි. බොධිසත්තස්ස පාද පරිවතතිත්වා තාපසස්ස ජවාසු
 පතිට්ඨතිංසු. බොධිසත්තස්ස හි තෙතතඤ්ඤාවෙන වන්දිතබ්බ
 යුත්තකො අඤ්ඤා නාම නත්ති. සචෙ හි අජානනා බොධිසත්තස්ස
 සිසං තාපසස්ස පාදමුලෙ ධ්වජෙය්සං සත්තඛා අස්ස මුද්ධං ඵලෙය්
 තාපසො න මෙ අත්තානං නාසෙතුං යුත්තනති උට්ඨායාසනා
 බොධිසත්තස්ස අඤ්ජලිං පග්ගහෙයි. රුජා තං අච්ඡරියං දිත්වා
 අත්තනො පුත්තං වන්දි. තාපසො අනිතෙ වත්තාළීස කපෙව අනාගතෙ
 වත්තාළීසාති අසීතිකපෙව අනුස්සරති. බොධිසත්තස්ස ලක්ඛණ
 සම්පතති. දිත්වා හවිස්සතිත්තුවො බුද්ධො උද්ගු නොති අවජ්ජිත්වා
 උපධාරෙතො නිස්සංසයං බුද්ධො හවිස්සතිති ඤාත්වා අච්ඡරියපු
 රිසො අයනති සිතං අකාසි. තතො අහං ඉමං බුද්ධභූතං දට්ඨං
 ලභියාමිත්තුවො නොති¹ උපධාරෙතො න ලභියාමි අත්තරුගෙව
 කාලං කත්වා බුද්ධසතෙතපි බුද්ධසහස්සොනපි ගන්ත්වා බොධෙතුං
 අසක්කුණෙය්සා² අරුපභවෙ නිබ්බතතිස්සාමිති දිත්වා එවරුපං නාම
 අච්ඡරියපුරිසං බුද්ධභූතං දට්ඨං න ලභියාමි³ මහති වත මෙ ජාති
 හවිස්සතිති පරෙදි. මනුස්සා දිත්වා අමානං අයොසා ඉදුනෙව
 හසිත්වා පුත්ත රොදිතුං උපට්ඨිතො කීනත්තුවො හතෙන! අමානං
 අයාපුත්තස්ස කොචි අත්තරායො හවිස්සතිති පුවතීංසු. නත්තෙ
 තස්ස අත්තරායො නිස්සංසගෙන බුද්ධො හවිස්සතිති. අථ කසම
 පරොදිත්වා? එවරුපං පුරිසං බුද්ධභූතං දට්ඨං න ලභියාමි
 මහති වත මෙ ජාති හවිස්සතිති අත්තානං අනුසොවනො
 රොදුමිති ආහ.

තතො කීනත්තුවො මෙ ඤ්ඤානෙසු කොචි එතං බුද්ධභූතං දට්ඨං
 ලභියාමි න ලභියාමිති උපධාරෙතො භාගිණෙය්සං නාලුක
 දුරකං අද්දස සො හගිණීයා ගෙහං ගන්ත්වා කහං තෙ පුතෙතා
 නාලුකොති? ගෙහෙ අය්ස! පනෙකාසාති නනති අත්තනො
 සනතිකං ආගතං ආහ, තාත! සුද්ධොදනමහාරාජස්ස කුලෙ පුතෙතා
 ඡතො, බුද්ධබ්බරො එස පඤ්ඤාතිංසවස්සාති අතික්කමිත්වා බුද්ධො
 හවිස්සති තිං එතං දට්ඨං ලභියාමි අජෙව පබ්බජාතිති

1. ඉං. ලභියාමිත්තුවොති. 2. ඉං. අසක්කුණෙය්සා. 3. ඉං. න ලභියාමිති.

සත්තාසීනිකොට්ඨනෙ කුලෙ තිබ්බතෙතා දුරකො න මං මාතුලො
අනපෙථ නිශොජෙස්සනිති විනෙතතා, තාවදෙව අනතරාපුණ්ණා
කාසාවාති වෙව මතතිකාපතනඤ්ච අහරාපෙතා, භෙසමස්සුං
ඔනාපෙතා, කාසාවාති¹ වත්තා අව්ඡාදෙතා යො ලොකෙ
උතතමපුග්ගලො තං උද්දිස්ස මස්සං පබ්බජ්ජාති බොධිසත්තාභිබුධං
අඤ්ජලිමපග්ගස්ස පඤ්චපතිට්ඨිනෙන වන්ඤ්චා පතතං ඵවිකාය
පක්ඛිපිතා, අංසකුටෙ ඔලග්ගෙතා, හිමවනතං පවිසිතා, සමණ
ධම්මං අකාසි.

සො පරමාභිසම්බොධිං පතතං තථාගතං උපසඞ්ඝමිතා, නාලක
පටිපදං කථාපෙතා, පුන හිමවනතං පවිසිතා, අරහතතං පතා,
උකකට්ඨපටිපදං පටිපන්නො සතෙතව මාණො ආයුං පාලෙතා එකං
සුවණ්ණපබ්බතං නිස්සංගං සිතකොව අනුපාදිසෙසංගං නිබ්බාණ
ධාතුයා පරිතිබ්බාසි.

බොධිසත්තවපි බො පඤ්චමදිවසෙ සීඝං නතාපෙතා, නාම
ගහණං ගණනියාමාති රාජහවතං වතුජනිකගතෙති විලිඛිතා,
ලාජපඤ්චමකාති පුප්ථාති විකිරිතා අසමතින්නපායාසං පවාපෙතා,
තිණ්ණං වෙදනං පාරගෙ අට්ඨ්ථාගරසතං බ්‍රාහ්මණේ නිමන්නෙතා,
රාජහවතෙ නිසීදුපෙතා සුභොජනං භොජෙතා, මහාසක්කාරං
කතා නිනානුබො භවිස්සනීති ලකඛණාති පටිග්ගහාපෙසුං, තෙසු:-

“රාමො ධජෙ ලකඛණො වාපි මනනී

කොණ්ඩකෙඤ්ඤ ව භොජෙ සුයාමො සුදුනෙතා;

එතෙ තද අට්ඨ අගෙසුං බ්‍රාහ්මණා

ජලඞ්ගවා මනතං * ව්‍යාකරිංසු”ති.

ඉමෙ අට්ඨව බ්‍රාහ්මණා ලකඛණපටිග්ගාහකා අගෙසුං. පටි
සංඝිගහණදිවසෙ සුපිනොපි එතෙගෙව පටිග්ගාහිතො. තෙසු
සත්තජනා වෙ අභිගුලියො උකඛිපිතා වෙධා ව්‍යාකරිංසු “ඉමෙහි
ලකඛණෙහි සමනනාගතො අගාරං අස්සාවසමානො රාජ භොති
වක්කවහති, පබ්බජමානො බුද්ධො”ති සබ්බං වක්කවහතිරඤ්ඤ
සිරිවිහවං ආවිකඛිංසු. තෙසං උත සබ්බදහරො භොතතො
කොණ්ඩකෙඤ්ඤ නාම මාණවො බොධිසත්තස්ස ලකඛණවරතිප්ථතරිං
ඔලොකෙතා, “එතස්ස අගාරමජෙඤ්ඤ ආනකාරණං නත්ති,
එකනෙතනෙව විවතනව්ජ්ජෙ බුද්ධො භවිස්සති”ති එකමෙව
අභිගුලිං උකඛිපිතා එකංසව්‍යාකරණං ව්‍යාකාසි. අයං හි කතාධි
කාරො පටිජිමභවිසාසනෙතා පඤ්ඤාය ඉතරෙ සත්තජනෙ අති
භවිතා ඉමෙහි ලකඛණෙහි සමනනාගතස්ස අගාරමජෙඤ්ඤ ආනං
නාම නත්ති. අසංසයං බුද්ධො භවිස්සනීති එකමෙව ගතිං අද්දස.
තස්මා එකභිගුලිං උකඛිපිතා එවං ව්‍යාකාසි.

තද පන රාජා^ථ කිං දිසා මයං පුතො පබ්බජිතොතිති පුච්ඡි. වතොරි පුබ්බතිමිත්තොතිති, කතරං ව කතරඤ්චාති? ජරා ජණ්ණං ව්‍යාධිතං මතං පබ්බජිතනති. ඡාජා ඉතො පට්ඨාය ඵවරුපානං මම පුත්තස්ස සන්තිකං උපසඞ්ඛමිතුං මා අදන් මයං පුත්තස්ස බුද්ධිභාවෙන කම්මං නන්ථි, අහං මම පුත්තං විසඟස්සදීපපරිවාරානං වතුනාං මහාදීපානං ඉස්සරියාධිපච්චං රජං කාරෙන්නං ඡතතිංසයාජනපරිමණ්ඩලාය පරිසාය පරිවුත්තං ගගනතලෙ විවරමානං පසිඤ්ඤාමොති. ඵචං ව පන වනා ඉමෙසං වතුප්පකාරානං පුරිසානං කුමාරස්ස චක්ඛුපථෙ අංගමණ නිවාරණන්තං වතුපු දිසාපු ගාමුතෙ ගාමුතෙ අරක්ඛං ඤපෙසී. තං දිවසං ව පන මඞ්ගලට්ඨානෙ සන්තිපතිනෙපු අසීතියා ඤතිකුල සහස්සෙපු ඵකෙතො ඵකමෙතං පුත්තං පටිඨති. අයං බුද්ධො වා හොතු රාජ වා මයං ඵකමෙතං පුත්තං දස්සාම. සචෙට්ඨි බුද්ධො භවිස්සති ඛත්තියසමණෙහෙව පුරක්ඛිතපරිවාරිතො විචරිස්සති. සචෙට්ඨි රාජ භවිස්සති ඛත්තියකුමාරෙහෙව පුරක්ඛිතපරිවාරිතො විචරිස්සතිති.

රාජ්‍යී බොදාසන්නයා උන්නමරූපසමන්තා විභක්‍යබ්බදෙසා
 බානියො පව්වුපරිපෙසි. බොධිසත්තො අනන්තො පරිවාරො
 මහනන්තො සිරිසොහගෙහො වඩ්ඪති. අපේකදිවසං රණ්ණසු වප්ප
 මඛලං නාම අහොසි. තං දිවසං සකලනගරං දෙවමිමානං විශ

අලඛකරොනති. සබ්බ දුඝකමකරාදයෝ අභතවන්තිවන්තා
 ගතමාලාදිපතිමණිකා රාජකුලෙ සනතිපතනති. රඤ්ඤ
 කමන්තෙ නඛලඝහස්සං යොජ්‍යාති. තස්මිං පන දිවසෙ එකෙන
 උෟතං අට්ඨසතං නඛලාති සද්ධිං බලිවද්ධරසමයොත්තෙති රජත
 පරික්කතාති හොනති. රඤ්ඤ ආලම්බනනඛලං¹ පන රතත
 සුවණ්ණපරික්කතං හොති බලිවද්ධතං සිඛා² රසමපතොදපි
 සුවණ්ණපරික්කතාව හොනති. රාජ මහාපරිවාරෙන නික්ඛමන්තො
 පුත්තං ගහෙත්වා අගමාසි. කමන්තට්ඨානෙ එකො ජම්බුරුක්කො
 බහලුපලාසො සන්දවජ්ජයො අහොසි. තස්ස හෙට්ඨා කුමාරස්ස
 සයනං පඤ්ඤපාපෙත්වා³ උපරි සුවණ්ණතාරබවිතං විතානං
 බත්ථාපෙත්වා සාණ්ඨපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා, ආරකං ධපා
 පෙත්වා⁴ රාජ සබ්බාලඛකාරං අලඛකරිත්වා අමච්චගණපරිවුත්තො
 නඛලකරණට්ඨානං අගමාසි. තත්ථ රාජා සුවණ්ණනඛලං
 ගණතාති. අමච්චා එකඋෟතට්ඨසතං රජතනඛලාති තස්සතා
 සෙසනඛලාති, තෙ තාති ගහෙත්වා ඉතො විතො ව කසනති.
 රාජ ඔරතො වා පාරං ගච්ඡති පාරතො වා ඔරං ආගච්ඡති
 එතස්මිං ථානෙ මහාසමපතති අහොසි.⁵ බොධිසත්තං පරිවාරෙත්වා
 නිසින්නා ධාතියො රඤ්ඤ සමපතති. පසයිස්සාමාති අන්තො
 සාණ්ඨෙතො බති නික්ඛන්තො, බොධිසත්තො ඉතො විතො ව ඔලො
 කෙනෙතො කුඤ්චි අදිස්වා වෙගෙන උට්ඨාය පලලඛකං ආභුජ්ත්වා
 ආනාපාණෙ පරිග්ගන්ත්වා පඨමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙති. ධාතියො
 ඛරජ්ජහොජ්ජන්තරෙ විවරමානා ථොකං විරාසිංසු. සෙසරුක්කානං
 ඡායා අනතිවතතා තස්ස පුන රුක්කස්ස පරිමණ්ඩලා හුත්වා අට්ඨාසි.
 ධාතියො අයපුත්තො එකකොති වෙගෙන සාණ්ඨ උක්ඛිපිත්වා
 අන්තො පටිසමානා බොධිසත්තං සයනෙ පලලඛකන නිසින්නං
 තං ව පාටිකාරියං දිස්වා ගනත්වා රඤ්ඤ ආරොවෙසුං දෙව!කුමාරො
 එවං නිසින්නො අඤ්ඤසං රුක්කානං ඡායා අනතිවතතා ජම්බු
 රුක්කස්ස ඡායා පරිමණ්ඩලා සිතාති. රාජා වෙගෙනාගනත්වා පාටි
 භාරියං දිස්වා ඉදං තෙ තාත! දුතියං වන්දනනති පුත්තං වන්දි.

අඑ අනුක්කමෙන බොධිසත්තො සොලඝවස්ස පදෙසිකො ජාතො
 රාජා බොධිසත්තස්ස ක්‍රිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡිවිතෙ තයො පාසාදෙ
 කාරෙසි, එකං නවභුමකං, එකං සත්තභුමකං, එකං පඤ්චභුමකං,
 චත්තාශ්‍රිසසහස්සා ව නාටකිත්ථියො⁶ උපට්ඨාපෙසි. බොධිසත්තො
 දෙවො විශ අච්ඡරාසඛසපරිවුත්තො අලංකතනාටකපරිවුත්තො
 නිපුරිසෙසි තුරියෙති පරිවාරියමානො මහාසමපතති. අනුගවන්තො
 උතුරාරෙන තෙසු තෙසු පාසාදෙසු විහරති. රාහුලමානාපතස්ස
 දෙව් අග්ගමගෙසි අහොසි.

I. ඉං. ආලම්බන නඛලලෙ. * 2. ඉං. සිඛා. 3. ඉං. පඤ්ඤපෙත්වා.

4. ඉං. ධපෙත්වා. 5. ඉං. මහාසමපතති. අනුගොසි 6. ඉං. නාටකියො

තසා එවං මහාසිංහයානි අනුභවනතසා එකදිවසං සද්ධිසංඝයා
අබ්බන්තරෙ අයං කථා උදපාදි, සිද්ධිකේරා ක්ලාපසුතොව විවරති
න කිංකරී සිප්පං සිකති, සංඝාමෙ පවුට්ඨිතො කිං කරියාතිති.
රාජා බොධිසත්තං පඤ්ඤාසංපේධා තාත ! තව සද්ධතා සිද්ධිකේරා
කිංකරී සිප්පං අසිකති, ක්ලාපසුතොව විවරතිති වදනති. එත
කිං පත්තකාලෙ මඤ්ඤාසිති? දෙවං! මම සිප්පං සිකතිතිවං තනි,
නගරෙ මම සිප්පං දස්සනන්තං හෙරිං වරපෙඨ ඉතො සත්තමෙ¹
දිවසෙ සද්ධතානං සිප්පං දස්සෙය්මිති. රාජා තථා අකාසි.
බොධිසත්තො අනඛණ්ඩො වාලොච්ඡි ධනුශ්ශෙසසන්තිපාතාපේධා
මහාජනස්ස මජ්ඣෙ අඤ්ඤාසිති ව ධනුශ්ශෙසසි අසාධාරණං සද්ධ
තානං වාදසම්මං සිප්පං දස්සෙසි. තං සර්ගඛණ්ඩානෙකො ආගත
නගරෙනෙව ව වෙදිතබ්බො. තදස්ස සද්ධිසංඝො නික්කමිධා අහොසි.

අපේකදිවසං බොධිසත්තො උය්‍යානභූමිං ගන්තුකාමො සාරපිං
ආමන්තොති. රථං යොජෙතිති ආහ, සො සාමුත්ති පටිසංස්ඤ්ඤා
මහාරහං උත්තමරථං සබ්බලොකානෙත අලොකාර්ථො කුමුදපත්ත
වණ්ණෙ වත්තාරෙ මහලොසිකිවෙ යොජෙති, බොධිසත්තස්ස පටි
වෙදෙසි. බොධිසත්තො දෙවපිමානසද්ධිසං රථං අභිරුද්ධිති උය්‍යා
නාභිමුඛො අගමාසි. දෙවතා සිද්ධිත්තුමාරස්ස අභිසම්පූර්ණත
කාලො ආසන්නො පුබ්බතිමිත්තං දස්සෙය්මාති එකං දෙවපුත්තං
ජරාජජරං ඛණ්ඩදන්තං පලිතකෙසං වහිකං ඔහග්ගසරීරං දණ්ඩ
ගන්තං පච්චෙදානකං කති, දස්සෙසුං. තං බොධිසත්තොවෙව
සාරපි ව පස්සනති. තතො බොධිසත්තො සාරපිං “සමම! කො
නාමෙස පුරිසො? කෙසාපියස්ස න යථා අඤ්ඤාස”නති. මහාපද්ධතො
ආගතනගරෙ පුච්ඡති, තස්ස වචනං සුචා ධරතූ වත හො!
ජනියා යනුති නාම ජාතස්ස ජර පඤ්ඤාසියාතිති සංවිග්ගහදග්ග
තතො ව පටිතිවතති, පාසාදමෙව අභිරුද්ධි. රාජ කිංකාරණං
මම පුත්තො ඛිප්පං පටිතිවතති පුච්ඡි. ජිණ්ණං පුරිසං දිස්වා
දෙවති. “ජිණ්ණකං” දිස්වා පබ්බජියාති”ති ආහංසු. තස්මා මා මං
නාසෙථ, භික්ඛං පුත්තස්ස නාටකාති සජෙථ, සමපතති. අනුභ
වන්තො පබ්බජාරාය සතිං න කරියාතිති වචා ආරක්ඛං වරොධිතො
සබ්බදිසාසු අද්ධියොජනෙ ධපෙසි.

පුත්තකදිවසං බොධිසත්තො තපේව උය්‍යානං ගච්ඡන්තො
දෙවතාති නිමිත්තං ව්‍යාධිතං පුරිසං දිස්වා පුරිමනගරෙනෙව පුච්ඡති,
සංවිග්ගහදග්ග නිවතති, පාසාදං අභිරුද්ධි. රජාපි පුච්ඡති,
ගෙව්‍යාවුත්තනගරෙනෙව සංවිද්ධිතො පුත්ත වරොධිතො සමන්තතො
තිශාවුත්තපමාණෙ පදෙසෙ ආරක්ඛං ධපෙසි.

අපරං පන එකදිවසං බොධිසත්තො තපේව උය්‍යානං ගච්ඡන්තො දෙවතාහි නිමිත්තං කාලකතං දිස්වා පුරිමනග්ගෙනව පුච්ඡන්තා සංවිග්ගහදග්ගො පුත නිවතතින්තා පාසාදං අභිරුහි රුජාපි පුච්ඡන්තා හෙට්ඨාචුත්තනග්ගෙනව සංවිදහිත්තා පුත වරෙස්සන්තා සමන්තතො ගොජනපපමාණෙ පදෙසෙ අරක්ඛං ධපෙසි.

අපරං පන එකදිවසං උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තපේව දෙවතාහි නිමිත්තං සුනිවන්තං සුපාරුතං පබ්බජිතං දිස්වා කො නාමෙසො සමානි සාරපිං පුච්ඡි. සාරපි කිඤ්චාපි බුද්ධිපාදග්ග අභාවා පබ්බජිතං වා පබ්බජිතග්ග්ණෙ වා න ඡන්තාති. දෙවොනුභාවෙන පන පබ්බජිතො නාමෙස දෙවතාහි වන්තා පබ්බජ්ජාය ග්ග්ණෙ වරෙස්සන්ති. බොධිසත්තො පබ්බජ්ජාය රුචිං උපඤ්ඤන්තා තං දිවසං උය්‍යානං අගමාසි. දිසභාණකා පනාහු :- "වහන්සේ නිමිත්තාති එකදිවසෙතෙව දිස්වා අගමාසි"ති. තත්ථ දිවසභාගං කිසිත්තා මඛගලපොකකිරණීයං නභා සිත්තා අත්ථංගෙන පුරිගෙ මඛගලසිලාපට්ටෙ නිසිදි අත්තානං අලභිකාරපෙතුකාමො. අපංගු පරිවාරකපුරස්සා නානාවර්ණණාති දුස්සාති නාතපපකාර අභරණවිකාතීග්ගො මාලාගන්ධවිලෙපනාති ව අදාය සමන්තා පරිවාරෙන්තා අට්ඨංසු. තස්මිං ඛණෙ සක්කස්ස නිසිත්තාසතං උජානං අගොසි. සො කොනුබො මං ඉමමා ධානා වාවෙතුකාමොති උපධාරෙන්තො බොධිසත්තස්ස අලභිකරණකාලං දිස්වා විස්සකමමං අමනෙහසි. සමම! විස්සකමම! සිද්ධත්ථකුමාරෙ අජ්ඣ අභිසරත්තසමගෙ මහාභිතිකමණං නිකමිස්සති. අගමස්ස පච්ඡිමො අලභිකාරෙ, උය්‍යානං ගන්තවා මහාපුරිසං දිබ්බාලභිකාරෙහි අලභිකරෙහිති. සො සාමුති පටිසසුණිත්තා දෙවතානුභාවෙන තං ඛණංගෙව උපසඛකමිත්තා තස්සෙව කප්පකසදිසො හුන්තා කප්ප කස්ස භත්තො වෙදනදුස්සං ගහෙන්තා බොධිසත්තස්ස සිසං වෙදෙසි. බොධිසත්තො ගත්ථසල්පස්සෙතෙව නායං මනුස්සො දෙවපුත්තො එකොති අඤ්ඤාසි. වෙදෙනෙතෙව වෙසිතමනෙත සිසෙ මොළියං මණිරතනාකාරෙන දුස්සසහස්සං අබ්බුග්ගඤ්ඡි. පුත වෙදෙනෙතස්ස දුස්සසහස්සන්ති දසකචතතුං වෙදෙනෙතස්ස දසදුස්ස සහස්සාති අබ්බුග්ගච්ඡි. සිසං බුද්දතං දුස්සාති බහුති කථං අබ්බුග්ගත්තාතිති න විනෙතබ්බං. තෙසු හි සබ්බමහන්තා සාමලතා පුප්ථපමාණං. අවසේසාති කුකුලකපුප්ථපමාණාති අගෙසුං. බොධිසත්තස්ස සිසං කිඤ්ඤකඛගච්ඡතං විග කුය්‍යකපුප්ථං අගොසි. අපංගුසබ්බාලංකාරපතිමණිත්තස්ස සබ්බතාලාවචරෙසු සකාතිසකාති ව පටිභාණාති දස්සග්ගෙනෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු ජයනතුති ආදිවචනෙහි සුතමාගධාදිසු¹ නාතපපකාරෙහි මඛගලවචනථිතිසොසෙහි සමාන වෙනෙසු සබ්බාලභිකාරපතිමණිත්තං රථවරං අභිරුහි.

තඟ්ගි සමයෙ රුහුලමානා පුතනං විජිතාති සුඛා සුඤ්ඤා දතමහාරුඡ පුතනංයං මෙ කුට්ඨිං නිවෙදෙථාති සාසනං පඨිණ්ඨි. බොධිසත්තො තං සුඛා රුහු ඡන්තො* ඛකිනං ඡතනති ආහ. රුඡ කිං මෙ පුතෙනා අවචාති පුච්ඡිතා තං චචනං සුඛා ඉතො පට්ඨාය මෙ නතතා රුහුලකුමාරෙ යෙව නාම හොතුති ආහ.

බොධිසත්තොපි බො රථවරං ආරුහ්න මහනෙතන යසසන අතිමනොරමෙන සිරිසොහගෙන නගරං පාවිසි. තඟ්ගි සමයෙ කිසාහොතමි නාම ඛතතියකඤ්ඤ උපරිපාසාදවරතලගතා නගරං පදකම්ඤං කුරුමානංයං බොධිසත්තංයං රුපසිරිං දිස්වා පිතිසොම තංයඡතා ඉමං උදනං උදනෙසි:-

“නිබ්බුතා නුත සාමානා නිබ්බුතො නුත සොපිතා;
නිබ්බුතා නුත සානාරි යස්සායං ඊදිසො පති”ති.

බොධිසත්තො තං සුඛා විනෙතසි. අයං එවමන එවරුපං අතන භාවං පස්සානාතියා මාතුහදයං නිබ්බායති පිතුහදයං නිබ්බායති පඡපතියා හදයං නිබ්බායතීති, තඟ්ගි නුබො නිබ්බුතෙ හදයං නිබ්බුතං නාම හොතිති? අථස්ස කිලෙසෙසු විරතතමානසංයං එතදහොසි. රුහගතිමති නිබ්බුතෙ නිබ්බුතං නාම හොති දෙසගතිමති මොහගතිමති නිබ්බුතෙ නිබ්බුතං නාම හොති මානදිට්ඨිආදිසු සබ්බ කිලෙසදරප්ථසු නිබ්බුතෙසු නිබ්බුතං නාම හොති. අයං මෙ සුස්සවණං සාවෙසි අහං හි නිබ්බාණං ගවෙසනො වරුමි. අපෙජ්ච මයා සරුවාසං ඡතෙතිතා නිකඛමපබ්බජිතා නිබ්බාණං ගවෙසිතුං වට්ටති. අයං ඉමිස්සා ආචරියභාගො හොතුති කණ්ඨොතො ඔබ්බුණ්ඨිතා කිසාහොතමියා සතසහස්සග්ගනකං මුත්තාහාරං පෙසෙසි. සා සිද්ධාන්තකුමාරෙ මසි පටිබ්බාදිතො සුඛා පණණාකාරං පෙසෙසිති සොමතංයඡතා අහොසි.

බොධිසත්තොපි මහනෙතන සිරිසොහගෙන අතනො පාසාදං අභිරුහිතා සිරිසයනෙ නිපජ්ඣි. තාවදෙව තං සබ්බාලඛිකාරපති මණ්ඩිතා නවමිතිතාදිසු සුසිකතිතා දෙවකඤ්ඤ විශ රුපග්ගප්පතතා¹ ඉඤ්ඤා නානාතුරියාති ගහෙතා සමපරිවාරිතා අභිරමාපෙනතියො නවමිතිතාදිතාති පයොජ්ඨංසු. බොධිසත්තො කිලෙසෙසු විරතත විතතතාය නවමාදිසු අතභිරතො මුත්තතනං නිද්දං ඔකකමි. තාපි ඉඤ්ඤා යස්සන්ථාය මයං නවමාදිති පයොජ්ඨෙම ඤා නිද්දං උපගතො ඉද්දති කිමන්ථං කිලමාමාති ගතිතගතිතාති තුරියාති අපෙක්ඛාන්තරිතා නිපජ්ඣංසු. ගකුතෙතලපදිපා ක්කායනති. බොධි සත්තො පබ්බුඡකිතා සග්ගපිට්ඨි පලලඛික නිසිනො අද්දස තා ඉඤ්ඤා තුරියගණිතාති අවන්තරිතා නිද්දායනතියො එකච්චා පග්ගරිතවෙට්ඨා ලාලා කිලිතතගතතා එකච්චා දනෙත බාදනතියො

* රුහුලොඡානො-ඉතිසබ්බන්ථ. 1. ඉ. රුපප්පතතා.

එකවමා කාකවන්නියෝ එකවමා විපලපනතියෝ එකවමා විවට
 මුඛා එකවමා අපගතවන්දා පාකට්ඨිකවත්සමබ්බානා සො නාසං
 තං විපකාරං දිස්වා හියොසාසොමනතාය කාමෙසු විරතොනා අගොසි.
 තස්ස අලඛිතපට්ඨයතං සකකහවනසදිසමපි තං මහාතලං විප්ප
 විධානානාකුණ්පහරිතං අමකසුසානං විය උපට්ඨාසි. තයෝ හවා
 ආදිතුනගෙහසදිසා විය බාසිංසු. උපද්දතං වත හො! උපස්සට්ඨං
 වත හොති උදනං පවතති. අතිවිය පබ්බජ්ජාය විතතා නමි.
 සො අජේව මයා මහාභිනිකමණං නිකමිතුං වට්ටනීති සයනා
 වුට්ඨාය වාරසමීපං ගනන්වා කො එන්තාති අහ. උමොරෙ සිසං
 කඤ්ඤා නිපනොනා ඡනොනා අහං අයසුතන! ඡනොනාති අහ. අහං
 අජ්ජ මහාභිනිකමණං නිකමිතුකාමො එකං මෙ අස්සං කප්පො
 හිති සො සාධු දෙවති අස්සහණ්ඩකං ගහෙත්වා අස්සසාලං ගනන්වා
 ගතිතෙලපපදීපෙසු ජලනොතසු සුමනපට්ටිතානස්ස හෙට්ඨා රම
 ඤීයෙ භූමිභාගෙ සිතං කන්තං අස්සරුතං දිස්වා අජ්ජ මයා
 ඉමමෙව කප්පතුං වට්ටනීති කන්තං කප්පෙසි. “සො කප්පිය
 මානොව අස්සෙසු. අයං කප්පනා අතිශාලතා, අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු
 උපස්ථානකිලාදිගමණෙ කප්පනා විය න හොති. මග්ගං අයසුතතා
 අජ්ජ මහාභිනිකමණං නිකමිතුකාමො හවිස්සාතිති. තතො තුට්ඨ
 මානසො මහාහසිතං හසි. සො සද්දො සකලතගරං පන්ථරිත්වා
 ගවේශ්ශ දෙවතා පන තං සද්දං නිරුමිත්වා න කස්සපි සොතුං
 අදංසු.

බොධිසත්තොපි බො ඡනතං පෙසෙත්වා පුතතං තාව පසිසායා
 මිති විනොතවා නිසිනතපලලඛිතො වුට්ඨාය රුහුලමාතාය
 වසනට්ඨානං ගනන්වා ගබ්භවාරං වීවරි. තස්මිං බණේ අනොනා
 ගබ්භ ගතිතෙලපපදීපො ක්කියති. රුහුලමාතා සුමනමල්ලිකාදීනං
 පුප්පානං අමමණ්ණමතොන අභිප්පකිණ්ණසයෙන පුතතස්ස මන්තො
 හන්දං ධපෙත්වා නිද්දයති. බොධිසත්තො උමොරෙ පාදං ධපෙත්වා
 සිතකොව ඔලොකෙත්වා සවාහං දෙවියා හන්දං අපනොත්වා මම පුතතං
 ගණ්ණිස්සාමි දෙවි පබුරුකිස්සාති එවං මෙ ගමණන්තරයො හවිස්සාති
 බුද්ධො හුත්වා ආගනන්වා පුතතං පසිසායාමිති පාසාදතලතො
 ඔතරි. යං පන ජනකවිකතපාය “තද්ද සත්තාහරතො රුහුල්ලමාතො
 හොති”ති වුතතං, තං සෙසට්ඨිකපාසු නන්දි. තස්මා ඉදමෙව
 ගහෙතබ්බං.

එවං බොධිසත්තො පාසාදතලා ඔතරිත්වා අස්සසමීපං ගනන්වා
 එවමාහ තාත! කන්ත! නිං අජ්ජ එකරතනිං මං තාරය, අහං තං
 නිස්සාය බුද්ධො හුත්වා සදෙවකං ලොකං තාරෙස්සාමිති, තතො
 උලලඛිත්වා කන්තස්ස පිට්ඨිං අභිරුහි. කන්තො ගිවතො පට්ඨාය
 ආයාමෙන අට්ඨාරසහන්දා හොති තද්දවුඡ්ඡිකෙන උබ්බෙධෙන
 සමනතාගතො පාමජ්වසමපනොනා සබ්බසෙතො ධොතසබ්බසදිසො

සො සවෙ හසෙය්‍ය වා පාදසද්දං වා කරෙය්‍ය¹ සද්දෙ සකලනගරං අවන්තරෙය්‍ය, තස්මා දෙවතා අත්තනො ආනුභාවෙන තස්ස යථා න කොචි සුණාති එවං. හසිතසද්දං සනතිරුමහිණා අක්කමණ් අක්කමණ්පදවාරෙ හන්තලාති උපතාමෙසුං. බොධිසත්තො අස්ස වරස්ස පිට්ඨිවෙමජ්ඣගතො² ඡන්තං අස්සස්ස වාලුං ගාභාපෙඨා අබ්බරත්තසමයෙ මහාචාරසමිපං පනෙතා, තද්ද පන රුජු එවං බොධිසත්තො යාය කායචි වෙලාය නගරවාරං විවරිණා නික්ඛමිතුං න සක්ඛිස්සගීති විසු වාරකවාටෙසු එකෙකං පුරිසසහස්සෙත විවරි තබ්බං කාරුපෙසි. බොධිසත්තො එමබලසමපනො හත්තිගණ්තාය කොට්ඨසහස්සහත්තං බලං ධාරෙති, පුරිසගණ්තාය දසපුරිසකොට්ඨ සහස්සානං³ සො විනොසි, “සවෙ වාරං න අවාපුරිසගී අජ් කන්ත කස්ස පිට්ඨි නිසිනොව වාලුං ගහෙණා සිතෙන ඡන්තෙන සද්ධිංගෙව කන්තං උග්‍රාති නිපපිලෙණා අධාරසහනුබ්බධං පාකාරං උපපතිණා අතික්කමිස්සාමි”ති. ඡන්තොපි විනොසි, “සවෙ වාරං න විචීරියගී අහං අය්‍යපුත්තං බන්ධෙ නිසීද්දමෙණා කන්තං දක්ඛිණ්ණන්තෙ කුච්ඡයං පරික්ඛිපනො උපකම්පනතරෙ කන්තා පාකාරං උපපතිණා අතික්කමිස්සාමි”ති. කන්තොපි විනොසි, “සවෙ වාරං න විවරිගී අහං අත්තනො සාමිකං පිට්ඨිං යථා නිසිතනමෙව ඡන්තෙන වාලුං ගහෙණා සිතෙන සද්ධිංගෙව උක්ඛිපිණා පාකාරං උපපතිණා අතික්කමිස්සාමි”ති. සවෙ වාරං න අවාපුරිසගී යථා විනතිතමෙව නිසු ජනෙසු අඤ්ඤාතරො සමපා දෙය්‍ය. වාරෙ අධිවන්තා දෙවතා පන වාරං විවරි.

තස්මිංගෙව බණේ මාදුරා බොධිසත්තං නිවනෙතස්සාමිති ආගන්තා ආකාසෙ සිතො ආහ, මාරිස! මානිකම් ඉතො තෙ සත්තමෙ දිවසෙ වක්කරතනං පාතු හවිස්සති විසහස්සපරිතදීප පරිවාරානං වතුත්තං මහාදීපානං රජං කාඡීරස්සාසි නිවත්ත මාරිසාති ආහ. කොසි තුන්ති? අහං වසවන්තිති. මාර! ජනාමහං මය්‍යං වක්කරතතස්ස පාතුභාවං, අනත්තිකොහං රජෙජන දස සහස්සිලොකධාතුං උත්තාදෙණා බුබො හවිස්සාමිති ආහ. මාරො ඉතොද්දති තෙ පට්ඨාය කාමවිතක්කං වා ව්‍යාපාදවිතක්කං වා විහිංසා විතක්කං වා විනතිතකාලෙ ජාතියාමිති ඔතාරාපෙබො ඡායා විය අනපගච්ඡන්තො අනුබ්බති.

බොධිසත්තොපි හන්තනං වක්කවතතිරජං බෙලපිණ්ඨං විය අනපෙබො ඡබ්බෙණා මහනෙත්ත සක්කාරෙන නගරා නික්ඛමිණා, ආසාලපිපුණ්ණමාය උත්තරාසාලගතක්ඛිනෙත වත්තමානෙ නික්ඛ මිණා ව පුත්ත නගරං අපලොකෙතුකාමො ජනො, එවඤ්ච පතස්ස විනෙත උපත්තනමනෙතෙගෙව මහාපුරිස! න තයා සිවතුති,

1. ඡං. පිඨිවරමජ්ඣගතො.

2. ඉං. දසපුරිසකොට්ඨ සහස්සස්ස.

ඔලොකනකාමම. කතනති වදමානා විශ මහාපඨවි කුලාලවක්කං විශ ජිජ්ජන්තා පරිවතති. බොධිසත්තො නගරාභිමුඛො ධනා නගරං ඔලොකෙත්වා තස්මිං ප්‍රථවිපපදෙසෙ කන්තකාචනනාවෙතිශ්ඨානං දස්සෙත්වා ගතනබ්බමග්ගාභිමුඛං කන්තං කත්වා පායාසි මහනෙත්ත සක්කාරෙන උළාරෙන සිරිසොභග්ගෙන, තදා කිරිසං දෙවතා පුරතො සට්ඨිං උක්කාසහස්සාති ධාරසිංසු. පච්ඡතො සට්ඨිං දක්ඛිණපස්සතො සට්ඨිං. වාමපස්සතො සට්ඨිං, අපරා දෙවතා වක්ක වාලමුඛවට්ඨිශං. අපරිමාණා උක්කා ධාරසිංසු, අපරා දෙවතා ව නාගසුපණ්ණාදයො ව දිබ්බභි ගතෙති මාලාති වුණ්ණති ධුපෙති පූජශ්මානා ගච්ඡන්ති පාරිච්ඡන්තකපුපෙඨි වෙව මන්දරව පුපෙඨි ව සතමෙසවුට්ඨිකාලෙ ධාරාති විශ නහං තිරනතරං අහොසි. දිබ්බාති සබ්බිතාති පවත්තනති. සමන්තො අට්ඨතුරියාති සට්ඨතුරියා තිති අට්ඨසට්ඨතුරියසතසහස්සාති පචජ්ජංසු. සමුද්දකුච්ඡශං මෙසත්ථ තිතකාලො විශ යුගකිරකුච්ඡශං සාගරතිග්ගෙසකාලො විශ මත්තති. ඉමිනා සිරිසොභග්ගෙන ගච්ඡන්තො බොධිසත්තො එක රතෙනනෙව තිණ්ණි රජ්ජාති අතික්කමම තිංසයොජනමත්ථක අනොම නාම නදිතිරං පාපුණ්ණි. කිං පන අස්සො නතො පරං ගතතුං න සනෙකාතිති? නො න සනෙකාති. සො හි එකවක්කවාලබ්බං නාභියා සිතවක්කස්ස නෙමිවට්ටිං. මදුනෙතො විශ අන්තනෙත්ත වරිත්තා පුරෙ පාතරසමෙව ආගන්තො අත්තනො සමපාදිතං භත්තං භුඤ්ජතුං සමන්තො. තදා පන දෙවතාගසුපණ්ණාදිති ආකාසෙ ධනා ඔස්සට්ඨෙති ගක්ඛමාලාදිති යාව උච්ඡර්ජ්ජිද්දසා සඤ්ජන්තං සරිරං ආකඞ්ඨිත්වා ගක්ඛමාලාජටිං ජිජුන්තස්ස අතිපපසඤ්චා අහොසි. තස්මා තිංසයොජනමත්තමෙව අගමාසි. අථ බොධිසත්තො නදිතිරෙ ධනා ඡන්තං ප්‍රච්ඡි කිංනාමා අයං නදිති. අනොමා නාම දෙවාති, අමහාකමපි පබ්බජ්ජා අනොමා නාම හවිස්සාතිති පණ්ණියා සට්ටෙනො අස්සස්ස සඤ්ඤං අදුසි. අස්සො උපපතිත්වා අට්ඨඋසභවිත්ථාරාය නදියා පාරිමතිරෙ අට්ඨාසි. බොධිසත්තො අස්සට්ඨිතො ඔරුග්ග රජතපට්ටසදිසෙ වාචකාපුලිනෙ ධනා ඡන්තං ආමනෙත්ති. සමම! ඡන්ත! භං මග්ගං ආගරණාති වෙව කන්තකඤ්ච ආදාය ගච්ඡ අහං පබ්බජ්ජාමිති. අහමපි දෙව! පබ්බ ජ්ජාමිති. බොධිසත්තො න ලබ්බා තයා පබ්බජ්ජං ගච්ඡ තිනති තික්ඛන්තං පටිබාගිත්වා ආගරණාති වෙව කන්තං ව පරිච්ඡාපෙත්වා විනෙත්ති. ඉමෙ මග්ගං කෙසා සමණසාරුප්පා න ගොන්ති අඤ්ඤා බොධිසත්තස්ස කෙසෙ ජිජුතුං යුත්තරුපො නත්ති තතො සශමෙව බග්ගෙන ජිජුස්සාමිති දක්ඛිණගන්තො අසිං ගණ්ණිත්වා වාමගන්තො මොළියා සද්ධිං. චූළං ගගෙත්වා ජිජු. කෙසා වඩ්ඛුලමත්තා හුත්වා දක්ඛිණතො ආවත්තමානා සිසං අලලිසිංසු. තෙසං යාවජ්ජං තදෙ වප්පමාණං අහොසි, මස්සු ව තදනුරූපං අහොසි. පුත්ත කෙසමස්සු ඔහාරණතිවමං නාම නාගොසි. බොධිසත්තො සගමොළිනා චූළං

ගහෙහි සවාහං බුද්ධා හවිසාමි ආකාසෙ නිධානු නොවෙ භූමියං
පතනුති අත්තලිකෙකි බිපි. තං වුළාමණිවෙසනං යොජනපමාණං
යානං ගතවා ආකාසෙ අධාසි. සකෙකා දෙවරුන් දිබ්බවක්කුනා
මිලොකෙහි යොජනියරතනවබ්බොධකෙන සමපට්ඨිත්වා නාවතීංස
භවතෙ වුළාමණිවෙතියං නාම පතිට්ඨාපෙසි :-

“ජෙනාන මොළි. වරගනිවාසිතං
වෙනාසයං උකඛිපි අග්ගපුග්ගලො,
සහසානෙතො සිරසා පටිග්ගති
සුවණ්ණවණ්ණාට්ටරෙන වාසවො”ති.

පුත බොධිසත්තො විනොසි, “ඉමානි කාසිකවජ්ඣානී මග්ගං
න සමණසාරුප්පානී”ති, අථස්ස කස්සපබුද්ධිකාලෙ පුරුණසභායකො
සට්ඨාඨාර මහාබ්‍රහ්මා එකං බුද්ධිත්තරං ජරං අප්පත්තො මිත්ත
භාවෙන විනොසි අජ්ජ මෙ සභායකො මහාතිතිකම්මණං
නිකම්මෙතො සමණපරිකාරමස්සගහෙහි ගවජ්ඣාමිති :-

“තිච්චරං ව පත්තො ව වාසී සුචි ව බ්‍රහ්මනං,
පරිසාචණෙන අට්ඨානෙ සුත්තයොගස්ස භික්කුනො”ති.

ඉමෙ අධිසමණපරිකාරෙ ආහරිතො අද්ධි. බොධිසත්තො
අරහද්ධිජං නිවාසෙහි උත්තමපබ්බජ්ජාවෙසං ගණිතො ජනන !
මම වචනෙන මාතාපියුතං ආරොග්‍යං වදෙහිති උග්ගාපෙසි.
ජනො බොධිසත්තො ආදිත්වා පදකම්මණං කත්වා පකාමි. කන්තො
පත ජනෙන සද්ධිං මනුෂ්‍යමානස්ස බොධිසත්තස්ස වචනං
සුණන්තො එත්වා නන්දිති මග්ගං. පුත සාමිකො දස්සනන්ති වක්කුපථං
විජගන්තො සොකං අධිවාසෙත්වා අසකෙකානො හදසෙත එලි
තෙන කාලං කත්වා නාවතීංසභවතෙ කන්තො නාම දෙවපුත්තො
හුත්වා නිබ්බත්ති. ජනනස්ස පථමං එකොව සොකො අහොසි.
කන්තස්ස පත කාලකිරියං දුතියෙන සොකෙන පිළිනො
රොදන්තො පරිදෙවන්තො නගරං අගමාසි.

බොධිසත්තොපි පබ්බජිත්වා තස්මිං යෙව පදෙසෙ අනුපියංනාම
අමච්චනං අජි තත්ථ සත්තාහං පබ්බජ්ජබ්බෙන විනිතාමෙත්වා
එකදිවසෙනෙව තිංසයොජනමග්ගං පදසා ගන්තො රාජගහං පාච්ඡි
පච්ඡිත්වා සපද්ධනං පිණ්ඩය වරි. සකලනගරං බොධිසත්තස්ස රූප
දස්සනෙන ධනපාලකෙන පච්චාරාජගහං විය අසුරිඤ්ඤ පච්චාරි
දෙවනගරං විය ව සබ්බොහං අගමාසි රාජපුරිසා ගන්තො දෙව !
එවරූපොනාම සත්තො නගරෙ පිණ්ඩය වරති දෙවො වා
මනුස්සො වා නාගො වා සුපණ්ණො වා කො නාමෙසොති න
ජානාමාති ආරොවෙසුං. රාජ පාසාදනලෙ එත්වා මහාපුරිසං දික්වා
අවජ්ජිමබ්බතන්තො පුරිසෙ ආණ්ඩපෙසි ගවජ්ඣ භණ්ණ ! විමංසථ
සවෙ අමනුස්සො හවිසාති නගරං නිකම්මිත්වා අත්තරධාසියාති

සචෙ දෙවතා හවිසසාති ආකාසෙන ගවජ්ජයාති සචෙ නාගො හවිසසාති පඨවියං. නිමුජ්ජත්වා ගමියාති සචෙ මනුසො හවිසසාති යථාලද්ධං. භික්ඛං පරිභුඤ්ජියාතීති. මහාපුරිසොපි ඛො මිසසාකහන්තං සංහරිත්වා අලං මෙ එහන්තං යාපනායාති ඤාත්වා පට්ඨවාරෙතෙව නගරා නික්ඛමිත්වා පණ්ඩිතපබ්බතචර්යාය පුරන්තභිමුඛො නිසීදිත්වා ආහාරං පරිභුඤ්ජිතුං ආරද්ධො. අථස්ස අන්තාති විපරිචතතිත්වා මුඛෙන නික්ඛමණාකාරපථතතාති අහෙසුං, තතො තෙන අත්තහාවෙන එව රූපස්ස ආහාරස්ස වක්ඛුනාපි අදිට්ඨපුබ්බතාය තෙන පටික්ඛකුලා හාරෙන අට්ටියමානො එවං අත්තනාව අත්තානං ඔවදි, “සිද්ධස්ථ! ත්වං සුලභන්තපාණකුලෙ තිවස්සිකගනියාප්‍රිභොජනං. නානග්ගරසෙහි භුඤ්ජන්ධානෙ නිබ්බතතිත්වාපි එකං පංසුකුලිකං දිස්වා කදුභුඛො අහමි එවරූපො හුත්වා පිණ්ඩාය වරිත්වා භුඤ්ජියාමි” හවිසසාති භුඛො මෙ සො කාලොති විනොත්වා නික්ඛන්තො, ඉදුති කිං නාමෙතං. කරෙසී”ති එවං අත්තනාව අත්තානං ඔවදිත්වා නිබ්බිකාරො හුත්වා ආහාරං පරිභුඤ්ජි. රජපුරිසා තං පවත්ති. දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤා ආරොචෙසුං. රාජා දූතවචනං සුත්වා චෙගෙන නගරා නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඉරියංපඨසමි. යෙව පසීදිත්වා බොධිසත්තස්ස සබ්බං ඉස්සරියං නියතාදෙසි. බොධිසත්තො මග්ගං මහාරාජ! වජ්ජුකාමෙහි වා කිලෙසකාමෙහි වා අපේතා තප්පි අහං පරමාතිසමෙබ්බං. පත්ථනො නික්ඛන්තොති. රාජා අනෙකප්පකාරං යාවන්තොපි තස්ස විතතං. අලභිත්වා අද්ධා ත්වං බුද්ධො හවිසසාසි බුද්ධභූතෙන පන තෙ පඨමං. මම විජ්ජනං ආගන්තබ්බන්ති අයමෙත්ථ සඤ්චිපො. විත්තාරො පන “පබ්බජ්ජං කිත්තසීය්‍යාමි යථා පබ්බජි වක්ඛමා”²ති ඉමං පබ්බජ්ජාසුන්හං සද්ධං අට්ඨකථාය ඔලොකෙත්වා චෙදිහසේබ්බා.

බොධිසත්තොපි රඤ්ඤා පටිඤ්ඤා දත්වා අනුපුබ්බන වාරිකං වරමානො ආලාරං ව කාලාමං උද්දකං ව රාමපුත්තං උපසම්භවිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බන්තොත්වා නායං මග්ගො බොධායාති තමපි සමාපත්තිභාවනං අනලංකරිත්වා සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්තනො ථාමවිරියසඤ්ඤානන්තං මහාපධානං පදනිකුකාමො උරුචෙලං ගන්ත්වා රමණීයො වතායං භූමිහාගොති තතේව වාසං උපගන්ත්වා මහාපධානං පදති.

තෙපි ඛො කොණ්ඩඤ්ඤපමුඛා පණ්ඩිතපබ්බජ්ජා ගාමතිගමරාජධානිසු භික්ඛාය වරන්තා තත්ථ බොධිසත්තං සමාපුණ්ණිසු. අථ නං ඡබ්බස්සාති මහාපධානං පදගන්තං ඉදුති බුද්ධො හවිසසාති ඉදුති බුද්ධො හවිසසාතීති පරිචෙණසමමජ්ජනාදිකාය වන්තපටිපත්තියා* උපට්ඨගමානා සන්තිකාවචරාවස්ස අහෙසුං.

බොධිසත්තෙකාපි බො කොට්ඨපතතං දුක්ඛකාරිකං කරිස්සාමිති එකතිලතඤ්ඤාදීතිපි විතීක්‍යාමෙසි. ඡබ්බසොපි ආහාරුපවේදං අකාසි. දෙවතාපි ලොමකුපෙහි ඔජං උපසංගරමානා පටික්ඛිපි. අථස්ස තාය නිරාහාරතාය පරමකසීමානං පත්තකායස්ස සුවණ්ණ වණ්ණාකායො කාළවණ්ණො අහොසි. වතතිංසමහාපුරිසලක්ඛණාති පටිව්ජනනාති අහෙසුං. අපෙපකද අපපාණකං ක්‍යානං ක්‍යායනො මහාවේදනාති අභිතුනො විසඤ්ඤිභුතො වඩ්ඛමණ් කොටියං පතති. අථ නං එකච්චා දෙවතා කාලකතො සමණො ගොතමොති වදන්ති. එකච්චා විහාරොවෙසො අරහත්තනි ආහංසු. තත්ථ යාසං කාලකතොති අහොසි තා ගන්තො සුඤ්ඤාදනමහාරාජස්ස ආරොවෙසුං. භූමහංසං පුත්තො කාලකතොති, මම පුත්තො බුඤ්ඤා හුත්වා කාලකතො අහුත්වාති? බුඤ්ඤා හවිතුං නාසකඛි පටිකභූමියං යෙව පතිත්වා කාලකතොති. ඉදං සුත්ථාරාජ නාහං සද්දහම්, මම පුත්තස්ස බොධිං අපපත්වා කාලකිරියා නාම නජීති පටික්ඛිපති. කස්මා පත රාජ න සද්දහතිති? කාළදෙවලතාපසස්ස වන්දනදිවසෙ ජලේරුකව මුලෙ ව පාවිහාරියානං දිට්ඨිත්තො. පුත බොධිසත්තෙක සඤ්ඤා පටිලභිත්වා උට්ඨිතො තා දෙවතා ආගන්තො අරොගො තෙ මහාරාජ! පුත්තොති ආරොවෙනති. රාජ ජනාමහං පුත්තස්ස අමරණභාවන්ති වදෙති. මහාසත්තස්ස ඡබ්බස්සාති දුක්ඛකාරිකං කරොන්තස්ස ආකාසෙ ගණ්ඨකරණකාලො විය අහොසි. සො අයං දුක්ඛකාරිකා නාම බොධාය මග්ගො න'හොතිති ඔලාරිකං ආහාරං ආහාරෙවුං ගාමති ගමෙසු පිණ්ඩාය වරිත්වා ආහාරං ආහරි. අථස්ස වතතිංසමහා පුරිසලක්ඛණාති පාකතිකාති අහෙසුං. කායො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි. පඤ්චවග්ගො හික්ඛු අයං ඡබ්බස්සාති දුක්ඛකාරිකං කරොන්තොපි ඡබ්බඤ්ඤානං පටිවිජ්ඣිතුං නාසකඛි ඉද්දති ගාමාදිසු පිණ්ඩාය වරිත්වා ඔලාරිකං ආහාරං ආහරියමානො කිං සත්ඛස්සති? බාහුලිකො එස පටිකවිබ්භන්තො, සිසං නගාධිකූනාමස්ස උස්සාව බිඤ්ඤකකතං විය අමහංසං එතස්ස සත්තිනා විසෙසකකතං, කිං නො ඉමිනාති මහාපුරිසං පහාය අත්තනො අත්තනො පත්ත විචරං ගගෙත්වා අට්ඨාරසයොජනමග්ගං ගන්තො ඉසිපත්තං පටිසිංසු.

ගෙන බො පත සමයෙන උරුවෙලායං සෙනාතිනිගමෙ සෙනාතිකුට්ඨිකස්ස ගෙහෙ නිබ්බතො සුජතා නාම දුරිකා වයපපතො එකසමී නිග්‍රොධිරුකෙබ් පත්තං අකාසි. සවෙ සමජ්ඣිකං කුලඝරං ගන්තො පඨමගබ්බෙ පුත්තං ලභිස්සාමි අනුසංවච්ඡරං තෙ සත්ඛස්සපරිව්චාගෙන බලිකමම. කරිස්සාමිති. තස්සා සා පත්තා සමජ්ඣි. සා මහාසත්තස්ස දුක්ඛකාරිකං කරොන්තස්ස ඡට්ඨි වසෙස පරිපුණ්ණ විසාවපුණ්ණමාය බලිකමම. කාතුකාමා හුත්වා පුරෙතරං යෙව ධෙනුසහස්සං ලට්ඨිමුක්ඛවත්ත වරාපෙත්වා තාසං බීරං පඤ්චධෙනුසතාති පායෙත්වා තාසං බීරං.

සුඡන්දා එකදිවසෙනෙව තන්ද අත්තනො පාකවාති අනෙකාති අවජ්රියාති දිසවා පුණ්ණදුසිං ආමනෙතසි අමම! පුණ්ණං අජ්ජ අමහාකං දෙවතා අතිවිය පසන්නා, මයා එතතනෙ කාලෙ එවරුපං අවජ්රියං නාම න දිට්ඨපුබ්බං, වෙගෙන ගනන්වා දෙවට්ඨානං පටිපඤ්ඤාතිති. සා සාධු අයෙයති තස්සා වචනං සමාවච්ඡන්තා තුරිතතුරිතා රුක්කමුලං අගමාසි. බොධිසත්තොපි බො තස්මිං රත්තිභාගෙ පඤ්චමහාපුපිනෙ දිසවා පටිගණ්හනෙතා තිස්සංසයෙ නාහං බුද්ධො අජ්ජ හවිස්සාමිති කතසන්නිට්ඨානො තස්සා රත්තියා අවමයෙන කතසරීරපටිප්ඤ්ඤනො භික්ඛවාරකාලං ආගමයමානො පානො ආගනන්වා තස්මිං රුක්කමුලෙ නිසීදි අත්තනො පහාය සකලං රුක්කං ඔභාසයමානො. අඵඛො සා පුණ්ණං ආගනන්වා අද්දස බොධිසත්තං රුක්කමුලෙ පාචිතලොකධාතුං මලොකයමානං නිසීන්නං සරීරනො වස්ස නික්කන්නාති පහාති සකලරුක්කං සුවණ්ණ වණ්ණං, දිසවා තස්සා එතදභොසි අජ්ජ අමහාකං දෙවතා රුක්කිනො ඔරුක්ක සහන්දෙනෙව බලිකමමං පටිච්ඡිතුං නිසීන්නා මඤ්ඤති උබ්බෙගපපත්තා හුන්වා වෙගෙන ගනන්වා සුඡන්දාය එතමන්දං ආරුචෙසි.

2. අං. උපක්ෂිතමිනෙහිද.

සුඡතා තසාං වචනං සුචාං නුච්චිතානසා හුචාං අඤ්ඤානිපට්ඨාය මම ජේට්ඨභිභුට්ඨානෙ තිට්ඨාතීති ධිතුඅනුච්ඡිකං සබ්බාලභිකාරං අද්ධිං. යත්ථා පත බුද්ධිභාවං පාපුණ්ණදිවසෙ සතසහස්සග්ගනිකං සුවණ්ණපාතිං ලද්ධං වට්ටති තත්ථා සා සුවණ්ණපාතියං පායාසං පකිට්ඨිසාමිති විධානං උපපාදෙත්වා සතසහස්සග්ගනිකං සුවණ්ණපාතිං නිගරපෙත්වා තත්ථ පායාසං පකිට්ඨිතුකාමා පකකභාජනං ආවජේඤ්ඤි. සබ්බො පායාසො පදුමපත්තා උදකං විඨ විනිවට්ටිත්වා¹ පාතියං පතිට්ඨාසි. එකපාතිපුරමත්තොව අභොසි. සා තං පාතිං අඤ්ඤාය සුවණ්ණපාතියා පටිකුජේඤ්ඤා වසනෙන වෙශෙත්වා සබ්බාලභිකාරෙහි අත්තභාවං අලභිකරිත්වා තං පාතිං අත්තනො සීසෙ ධූපෙත්වා මහත්තෙන ආනුභාවෙන නිග්‍රොධමුලං ගතත්වා බොධිසත්තං ඔලොකෙත්වා බලවසොමනස්ස ඡතා රුක්ඛදෙවතානි සඤ්ඤාය දිට්ඨිට්ඨානතො පට්ඨාය ඔනතොනතා ගතත්වා සීසතො පාතිං² ඔතාරෙත්වා විවරිත්වා සුවණ්ණභිකාරෙන ගතිපුථුවාසිතං උදකං ගගෙත්වා බොධිසත්තං උපගතත්වා අට්ඨාසි. සථිකාර මහාබ්‍රහ්මිකා දින්නමනසිකාපත්තො එත්තකං අභ්‍යානං බොධිසත්තං අවිජ්ඣිත්වා තස්මිං බණ්ණ අද්ධස්සනං ගතො, බොධිසත්තො පත්තං අපස්සනො දකඛණ්ණත්ථං පසාරෙත්වා උදකං සමපට්ටිච්ඡි. සුඡතා සභෙව පාතියා පායාසං මහාපුරිසස්ස ගත්ථෙ ධූපෙසි. මහාපුරිසො සුඡතං ඔලොකෙසි, සා ආකාරං සලලකෙඛිත්වා අය්‍ය! මයා නුච්චාකං පරිච්චායානං ගණිත්වා යථාරුචිං ගච්ඡිත්වා වන්දිත්වා යථා මයානං මනොරථො නිපථනෙනා, එවං නුච්චාකමපි නිපථජ්ජන්තුති වත්වා සතසහස්සග්ගනිකාය සුවණ්ණපාතියා පුරුණපණ්ණ³ විඨ අත්ත පෙකවා හුචා පකකාමි.

බොධිසත්තොපි බො නිසින්නට්ඨානා උට්ඨාය රුක්ඛං පදනඛණ්ණං කත්වා පාතිං ආදිය තෙරඤ්ජරාය නීරං ගතත්වා අනෙකෙසං බොධිසත්තසතසහස්සානං⁴ අභිසම්බුද්ධිනදිවසෙ ඔතරිත්වා නහා නට්ඨානං සුපපතිට්ඨිතථිත්ථං නාම අභී, තස්ස නීරෙ පාතිං ධූපෙත්වා ඔතරිත්වා තහාත්වා අනෙකබුද්ධිසතසහස්සානං නිවාසනං අරහදාට්ටං නිවාසෙත්වා පුරන්ධානිමුඛො නිසිදිත්වා එකට්ඨිතාලපකකපමාණෙ එකුත්තපණ්ණාසපිණ්ණං කත්වා සබ්බං අපොපාදකං මධුපායාසං පටිභුඤ්ජි. සො එව හිස්ස බුද්ධිභුතස්ස සත්තසත්තාහං බොධිමණ්ණි වසත්තස්ස එකුත්තපඤ්ඤාසදිවසාති ආහාරො අභොසි. එත්තකං කාලං නෙව අඤ්ඤා ආහාරො අභී න නහානං න මුඛධොවනං න සරිරවළඤ්ජා. කානසුඛෙත මඤ්ජුඛෙත ඵලසුඛෙතෙව විනි නාමෙසි. තං පත පායාසං පටිභුඤ්ජිත්වා⁵ සුවණ්ණපාතිං ගගෙත්වා සවාහං අඤ්ඤා දුදාහ විතුං සකිසිසාමි අයං පාති පටිසොනං ගච්ඡතු, නො වෙ සකිසිසාමි අනුසොතං ගච්ඡන්තුති වත්වා පකිට්ඨි සා

1. සි. විනිවට්ටො.

2. ඉං. ථාලං.

3. පුරුණපණ්ණං. සි. පුරුණපත්තො.

4. ඉං. බොධිසත්තසතසහස්සානං.

5. ඉං. භුඤ්ජිත්වා.

සොතං ඡීඤමානා නදීමඤ්ඤං ගන්තො මඤ්ඤමඤ්ඤට්ඨානෙනනෙව ජවසමපනෙතා අසොං විශ අසීතිහත්මත්තට්ඨානං පටිසොතං ගන්තො එකස්මි ආවතො නිමුජ්ඤා කාලනාගරාජභවනං ගන්තො තිණ්ණං බුද්ධානං පටිසොගපාතියො කිලිකිලීති රාවං කාරයමානා පතරිතා තාසං සබ්බභෙසිමා හුන්වා අට්ඨාසි. කාලො නාගරාජ තං සද්දං සුන්වා හියොසා එකො බුද්ධො නිබ්බතති පුත අජ්ජ එකො නිබ්බතොති අනෙතෙති පදසතෙති ථුතියො වදමානො අට්ඨාසි. තස්ස කිර¹ මහාපඨවියා එකයොජනතිගාමුතපමාණං තභං පුරෙත්වා ආරොහනකාලො අජ්ජ වා හියොසා වාති සදිසො අභොසි.

බොධිසත්තොපි නදිතීරමති සුපුප්පිතසාලවනෙ දිවාපිහාරං කන්ධා සායණාභූමයෙ පුප්ථානං වණ්ටතො මුඤ්ඤනකාලෙ දෙව තාති අලුඛකතෙන අට්ඨසභවිත්ථාරෙන මග්ගෙන සිහො විශ විජවහ මානො බොධිරුක්කාතිමුඛො පායාසි. නාගයක්කපුණ්ණාදයො දිබ්බෙති ගන්තුපුප්ථාදිති පුජසිංසු. දිබ්බසබ්බිතාදිති² පවත්තසිංසු. දස සහස්සිලොකධාතු එකගන්ධා එකමාලා එකසාධුකාර අභොසි.

තස්මිං සමයෙ සොභිතො නාම තිණ්හාරකො තිණ්ණං ආදාය පටිපපෙ ආගච්ඡන්තො මහාපුරිසස්ස ආකාරං ඤාත්වා අට්ඨ තිණ්ණුට්ඨියො අදාසි. බොධිසත්තො තිණ්ණං ගහෙත්වා බොධිමණ්ඩං ආරුහ්න දක්ඛිණදිසාභාගෙ උත්තරාභිමුඛො අට්ඨාසි. තස්මිං බණ්ණ දක්ඛිණ වක්කවාලං ඔසිදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විශ අභොසි. උත්තර වක්කවාලං උලුඛිත්වා උපරි භවග්ගප්පත්තං විශ අභොසි. බොධි සත්තො ඉමං³ සලොධිං පාපුණ්නට්ඨාණං න භවිස්සති මඤ්ඤෙති පදක්ඛිණං කරොන්තො පච්ඡිමදිසාභාගං ගන්තො පුරත්ථාභිමුඛො අට්ඨාසි. තතො පච්ඡිම වක්කවාලං ඔසිදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විශ අභොසි. පුරත්ථිම වක්කවාලං උලුඛිත්වා භවග්ගප්පත්තං විශ අභොසි. ධිතසිතට්ඨානෙ කිරස්ස තෙමිවට්ටිපරියන්තෙ අක්කන්තො නාතියා පතිවිසිතමහාසකට්ටකකං විශ මහාපඨවී ඔනතුන්නතා අභොසි. බොධිසත්තො ඉමමපි සලොධිපාපුණ්නට්ඨානං න භවිස්සති මඤ්ඤෙති පදක්ඛිණං කරොන්තො උත්තරදිසාභාගං ගන්තො දක්ඛිණාභිමුඛො අට්ඨාසි. තතො උත්තරවක්කවාලං ඔසිදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විශ අභොසි. දක්ඛිණවක්කවාලං උලුඛිත්වා භවග්ගප්පත්තං විශ අභොසි. බොධිසත්තො ඉදමපි සලොධිං පාපුණ්නට්ඨානං න භවිස්සති මඤ්ඤෙති පදක්ඛිණං කරොන්තො පුරත්ථිම දිසාභාගං ගන්තො පච්ඡිමාභිමුඛො අට්ඨාසි. පුරත්ථිමදිසාභාගෙ පන සබ්බබුද්ධානං පලුඛකට්ඨානං තං තෙවච්ඡමාති න කමපති.

මහාසත්තො ඉදං සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ජිත අවලට්ඨානං කිලෙස පඤ්ජරවිද්ධංසකට්ඨානනති ඤාත්වා තාති තිණ්ණාති අග්ග ගහෙත්වා වාලෙසි. තාවදෙව වුද්දසහන්තො පලුඛෙකා අභොසි. තාතිපි

1. 40. අවසරයයි.

මහාපුරිසෙයාපි තිණි පසානි මලොකෙනා සබ්බදෙවතානා පලාතතනා සුඤ්ඤාති* අද්දස. පුන උතතරපසෙත මාරබලං අපේක්ඛාතරමානං දිස්වා අයං එතතකො ජනො මං එකකං සකාය මහනතං වායාමං පරක්කමං කතෙති ඉමිසමිං ණානෙ මය්හං මාතා වා පිතා වා¹ භාතා වා අඤ්ඤා වා නොවි ඤාතකො තඤ්චි. ඉමිං පන දසපාරමියොව මය්හං දීඝරතතං පුට්ඨපරිජනසදිසා, තසම පාරමියොව ඵලතං කතා පාරමිසන්තොව පහරිතා අයං බල කායො මයා විදධංසෙතුං වට්ටනීති දසපාරමියො අවජ්ජමානො තිසිදි.

අථ මාරො දෙවපුතතො එතෙනෙව සිද්ධන්තං පලාපෙසායාමිති වාතමණ්ඩලං සමුට්ඨාපෙසි. තං බණං යෙව පුරන්ධිමාදිහෙද වාතා සමුට්ඨාසිතා අභිසංයොජනවියොජන තියොජනපාමාණාති පබ්බතකුටාති පදාලෙතා වතගච්ඡරුකඩාදිති උච්ඡිලෙතා සමන්තා ගාමතිගමෙ වුණ්ණවිචුණ්ණං කාතුං සමන්තාපි මහාපුරිසසාය පුඤ්ඤතෙජෙන විහතානුභාවා බොධිසත්තං පතා විවරකණ්ණ මතතමපි වාලෙතුං නාසකඛිංසු. තතො උදෙකත තං අපේක්ඛාතරි තිතා මාරෙසායාමිති මහාවය්හං සමුට්ඨාපෙසි තසානුභාවෙන උපරුපරිසතපටලසහසාපටලාදිහෙද වලාහකා උට්ඨාසිතා වසසිංසු වුට්ඨිධාරාවෙතෙන පඨවි ඡිද්දා අහොසි. වතරුකඩාදිතං උපරි භාගෙන මහාමසෙසා ආගන්තා මහාසත්තසා විවරෙ උසාචවිඤ්ඤා නමතතමපි තෙමෙතුං නාසකඛි. තතො පාසානවය්හං සමුට්ඨා පෙසි. මහනතාති මහනතාති පබ්බතකුටාති ධූපායනතාති පජ්ජ ලනතාති ආකාසෙනාගන්තා බොධිසත්තං පතා දිබ්බමාලාගුල භාවං ආපජ්ජිංසු. තතො පහරණවය්හං සමුට්ඨාපෙසි. එකතො ධාරා උභතො ධාරා අසිසතතිවුරපාදයො ධූපායනතා පජ්ජ ලනතා ආකාසෙනාගන්තා බොධිසත්තං පතා දිබ්බපුප්ඵාති අහෙසුං. තතො අභිගාරවය්හං සමුට්ඨාපෙසි. තිංසුකවණ්ණො අභිගාරා ආකාසෙනාගන්තා බොධිසත්තසා පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ඵාති හුතා විතීරිංසු. තතො කුකකුලවය්හං සමුට්ඨාපෙසි. අවච්ඡිණ්ණො අග්ගිවණ්ණො කුකකුලො ආකාසෙනාගන්තා බොධිසත්තසා පාදමුලෙ වන්දන චුණ්ණං හුතා තිපති. තතො වාලුකාවය්හං සමුට්ඨාපෙසි. අති සුමුච්චාලකා ධූපායනතා පජ්ජ ලනතා ආකාසෙනාගන්තා බොධි සත්තසා පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ඵාති හුතා තිපතිංසු. තතො කලල වය්හං සමුට්ඨාපෙසි. තං කලලං ධූපායනතං පජ්ජ ලනතං ආකා සෙනාගන්තා බොධිසත්තසා පාදමුලෙ දිබ්බවිලෙපතං හුතා තිපති. තතො ඉමිතා හිංසෙතා සිද්ධන්තං පලාපෙසායාමිති අති කාරං සමුට්ඨාපෙසි. තං වතුරභිසමන්තාගතං විග්ග මහාතමං හුතා බොධිසත්තං පතා සුරියපාභාසිතතං විග්ග අතිකාරං අනතරධාසි.

එවිට මාරො ඉමානි නවති වාතවස්සපාඨිණපහරණයකර
කුකකුලවාලිකාකලලකිකාරවුට්ඨිති බොධිසත්තං පලාපෙතුං
අසකෙකානෙනා කිං ගණේ! තිට්ඨථ? ඉමං කුමාරං ගණනථ හනථ
පලාපෙථාති පරිසං ආණ්ඩපෙත්වා සයමපි ගිරිමෙබලස්ස හපිතො
බන්ධෙති නිසිනෙනා වක්කායුධං ආදාය බොධිසත්තං උපසම්බන්ධිතො
සිද්ධන්! උට්ඨන්¹ එතස්මා පලලඛිකා නායං තුඤ්ඤං පාපුණ්ණිති මග්ගං
එසො පාපුණ්ණිති ආහ මහාසතෙනා තස්ස වචනං සුත්වා අවොච
මාර! තෙව තයා දසපාරමිතො පුරිතා න උපපාරමිතො, න පර
මන්තරමිතො තපි පඤ්චමහාපරිච්ඡාගා පරිච්ඡතතා න සදුතන්
වරියා² න ලොකන්තරියා න බුද්ධිවරියා පුරිතා, නායං පලලඛිකා
තුඤ්ඤං පාපුණ්ණිති මග්ගෙවෙසො පාපුණ්ණිති.

මාරො කුද්දො කොධවෙගං අසගනෙනා මහාපුරිසස්ස වක්කා
යුධං විස්සජ්ජෙයි. තං තස්ස දසපාරමිතො ආවජ්ජන්තස්ස උපරි
භාගෙ මාලාවිතානං හුත්වා අට්ඨාසි. තං කීර බුරුධාරං වක්කායුධං
අඤ්ඤදු නෙත කුද්දොන විස්සට්ඨං එකස්සපාසාණේ ඵලෙහ වංස
කක්ඛිතේ විග ජිකුන්තං ගවජ්ජිති. ඉදුති පන තගමිං මාලාවිතානං
හුත්වා සිතෙ අවසෙසා මාරපරිසා ඉදුති පලලඛිකහො වුට්ඨාය
පලාසිස්සතිති මහනතමහනතාති සෙලකුටාති විස්සජ්ජෙසු. තාතිපි
මහාපුරිසස්ස දසපාරමිතො ආවජ්ජන්තස්ස මාලායුග්ගාවං
ආපජ්ජිතො භුමිගං පතියු.

දෙවතා වක්කවාලමුඛවට්ටියං සිතා ගිවං පසාරෙත්වා සිසං
උක්ඛිපිත්වා උක්ඛිපිත්වා³ නටෙඨා වත හො! සිඬන්තකුමාරස්ස
රූපග්ගපපෙනා අත්තභාවො, කීනනුබො කරිස්සතිති ඔලො
කෙනති, තනො මහාපුරිසො පුරිතපාරමිතං බොධිසත්තානං අති
සමමුජ්ඣිතදිවසෙ පත්තපලලඛිකා⁴ මග්ගං පාපුණ්ණිති වත්වා
සිතං මාරං ආහ, මාර! තුඤ්ඤං දුතස්ස දිනනභාවෙ කො සකඛිති*
මාරො ඉමෙ එතතතා සකඛිතොති මාරබලාහිමුඛං හන්ථං
පසාරෙයි. තගමිං බණේ මාරපරිසාය අහං සකඛි අහං සකඛිති
පචත්තසඤ්ඤ පඨවිඋද්ගනසඤ්ඤසදිසො අහොසි. අථ මාරෙ මහා
පුරිසං ආහ සිද්ධන්! තුඤ්ඤං දුතස්ස දිනනභාවෙ කො සකඛිති,
මහාපුරිසො තුඤ්ඤං තාව දුතස්ස දිනනභාවෙ සමෙතතා සකඛිතො
මග්ගං පන ඉමගමිං ණනෙ සමෙතතො කොපි සකඛි නාම නන්ති,
තිට්ඨතු තාව මෙ අවසෙසඅත්තභාවෙසු දිනනදුතං වෙස්සනතරත්ත
භාවෙ පන ණත්වා මග්ගං සත්තසතකමහාදුතස්ස තාව දිනන
භාවෙ අගං අමෙවතාපි සතමහාපඨවි සකඛිති විවරගබ්බනත
රතො දක්ඛිණහන්ථං අතිනිගරිත්වා වෙස්සනතරත්තභාවෙ ණත්වා
මග්ගා⁵ සත්තසතකමහාදුතස්ස දිනනභාවෙ ත්වං සකඛි න සකඛිති

1. ඉං. උඨතථ.

2. ඉං. සදුණන්තරියා.

3. ඉං. උක්ඛිපිත්වා.

4. ඉං. පත්තපලලඛිකා.

5. ඉං. මග්ගං.

* අහං-ඉත්තසිකපාඨො.

මහාපඨවිඅභිමුඛං හන්ථං පසාරෙසි. මහාපඨවි අහං තෙ තද්ද සකභිති විරාවසතෙන විරාවසහසෙයන විරාවසතසහසෙයන මාරබලං අවන්ථරමානා විශ උතතදි.

තතො මහාපුරිසො දින්නං තෙ සිඛාන්ථ! මහාදුතං උතතම දුතනාති වෙස්සනනරදුතං සමමසනෙන සමමසනෙන දිශස්සයොජන සතිකො ගිරිමෙබලහත්ති ජනනුකෙහි පතිට්ඨාසි. මාරපරිසා දිසා විදිසා පලාසි. ටෙ එකමගෙහන ගතා නාම නත්ති සීසාගරණාති ටෙව නිවන්ථවන්ථාති ව පහාය සමමුඛසමමුඛදිසාහි යෙව පලාසිංසු.

තතො දෙවසඛිසා පලායමානං මාරබලං දිස්වා මාරපුත්ථ පරාජයො ජනො සිද්ධාන්ථකුමාරස්ස ජයො, ජයපුජං කරිස්සාමාහු නාංගා නාගානං සුපණ්ණො සුපණ්ණානං දෙවතා දෙවතානං බ්‍රහ්මානො බ්‍රහ්මානං පෙසෙත්වා ගතිමාලාදිගන්ථා මහාපුරිසස්ස සනතිකං බොධිපලලසිකං අගමංසු. එවං භතෙසු ව පතතෙසු :-

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමනො අයං
මාරස්ස ව පාපිමනො පරාජයො,
උගෙසාසස්ස බොධිමණ්ණෙ පමොදිතා
ජයං තද්ද නාගගණා මගෙසිනො.
ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමනො අයං
මාරස්ස ව පාපිමනො පරාජයො,
උගෙසාසස්ස බොධිමණ්ණෙ පමොදිතා
සුපණ්ණසඛිසාපි ජයං මගෙසිනො.
ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමනො අයං
මාරස්ස ව පාපිමනො පරාජයො,
උගෙසාසස්ස බොධිමණ්ණෙ පමොදිතා
ජයං තද්ද දෙවගණා මගෙසිනො.
ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමනො අයං
මාරස්ස ව පාපිමනො පරාජයො,
උගෙසාසස්ස බොධිමණ්ණෙ පමොදිතා
ජයං තද්ද බ්‍රහ්මගණාපි තාදිනො”ති.

අවසෙසා දසසු චක්කවාලසහසෙසසු දෙවතා මාලාගතිවිලෙ පනෙහි පුජයමානා නානපපකාරා ප්‍රීතියො වදමානා අවස්සු.

එවං ධර්මානෙයෙව සුරියෙ මහාපුරිසො මාරබලං විධමෙත්වා විවරුපරිපතමානෙහි බොධිරුක්ඛඛ්‍යාතෙහි රතතපවාලදලෙහි විශ පුජයමානො* පඨමෙ යාමෙ පුබ්බෙතිවාසස්සුණං මජ්ඣිමෙ¹ දිබ්බ චක්ඛුං විසොධෙත්වා පඨජිමෙ යාමෙ පට්ඨවසල්ලපාදෙ සුදුණං ඔතාරෙසි.

අපයුක්ත වාදසපදිකා පවසාසාරය වටවිවටවලෙසන අනුලෝම පරිලෝමනෝ සමමසන්නයා සමමසන්නයා දසසහසිරිලෝකධාතු උදකපරියනකා කතා වාදසකඛතතා සමකමපි.

මහාපුරිසෙ පන දසසහසිරිලෝකධාතු උන්නාදෙතො අරුණ්ණක මණ්ඩලොය සබ්බසුද්ධතසුණං පටිච්ඡිකින්නෙ සකලදසසහසිරි ලෝකධාතු අලභිකතපටියතතා අහොසි. පාචිනවකකවාලමුඛවට්ටියං උසාපිතානං ධර්මානං පටාකානං රංසියො පච්චිමවකකවාලමුඛවට්ටියං පහරනති. තථා පච්චිමවකකවාලමුඛවට්ටියං උසාපිතානං පාචින වකකවාලමුඛවට්ටියං, උතතරවකකවාලමුඛවට්ටියං උසාපිතානං දකඛිණවකකවාලමුඛවට්ටියං, දකඛිණවකකවාලමුඛවට්ටියං උසාපිතානං උතතරවකකවාලමුඛවට්ටියං පහරනති පච්චිනලෙ උසාපිතානං පන ධර්මානං පටාකානං බ්‍රහ්මලොකං ආහව්ව අට්ඨංසු. බ්‍රහ්ම ලෝකෙ බ්‍රහ්මානං පච්චිනලෙ පච්චිනිංසු. දසසහසිරිවකකවාලෙ පුපුපුපගරාකතා පුපුපං ගණනිංසු. එලුපගරාකතා එලපිණ්ඩිතාරහරිතා අහෙසු. බන්ධෙසු බන්ධපද්මානි පුපුපිංසු. සාධාසු සාධාපද්මානි ලතාසු ලතාපද්මානි ආකාසෙ ඔලමකපද්මානි සිලාතලානි හිජ්ඣිතො උපරුපරි සතතසතත හුතා දණ්ඩකපද්මානි උට්ඨංසු.

දසසහසිරිලෝකධාතු වට්ටිතො විසාර්ථමාලාග්‍රහා විශ සුසන්ත පුපුපසන්ධො විශ ව අහොසි. වකකවාලනතරෙසු අට්ඨයොජනසහසා ලෝකනතරිකා සතතසුරියපසායපි අනොභාසිතපුබ්බා එකොභාසා අහෙසු. වතුරසිතියොජනසහසාගමිතෙ මහාසමුද්දො මධුරෙදකො අහොසි. නදියො නපවතතිංසු. ජලවතා රූපානි පසංසු ජනි බහිර සද්දං සුණිංසු. ජනිට්ඨසප්පි පදසා ගමිංසු. අනුබන්ධාදීති ජ්ඣිතො* පතිංසු. එවං අපරිමාණෙන සිරිවිහවෙන පුජ්‍යමානො තෙකපසාකාරෙසු අවර්ජ්‍යධමෙසු පානුතුතෙසු සබ්බසුද්ධතසුණං පටිච්ඡිකිතො සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ඣිතඋද්ගතං උද්ගෙන සි:-

“අනෙකජනිසංසාරං සන්ධිවිසං අතිබ්බිසං,
ගහකාරකං ගවෙසනො දුක්ඛා ජනි පුනපුන.

ගහකාරක! දිට්ඨොසි පුන ගෙහං න කාගසි,
සබ්බො තෙ එසුකා හග්ගා ගහකුටං විසබ්බිතං,
විසබ්බාරගතං විතතං තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති. a

ඉති කුසිතපුරනො පට්ඨාය යාව අයං බොධිමණ්ඩි සබ්බසුද්ධ තපපති එතතකං ණං අවිදුරෙ නිදුනිං නාමාති වෙදිතබ්බං.

සනතිකෙ නිදුනං පන “ගහවා සාවන්තියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකසා ආරමෙභ. වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටා

* ජිජ්ඣිතො-ඉතිසබ්බපි.

a. මහාවකසාලි.

b. අභිගුහනරිකායං.

භාරතයාය” නම් එම තෙසු තෙසු ආනෙසු විහරතො තස්මිං තස්මිං ආනෙ යෙව ලබ්භතීති වුතං, කිඤ්චාපි එවං වුතං අථ ඛො පන තමි ආදිතො පටිථාය එවං වෙදිතබ්බං.

උදහසට උදාහරණයක් නිසින්නායුතුය. භගවතො එතදහොසි, අහං කප්පසතසහසායාධිකාති වතතාරි අසඬේධයාති ඉමස්ස පලලඛකස්ස කාරණං සන්ධිං, එතතතං මෙ කාලං ඉමස්සෙව පලලඛකස්ස කාරණං අලඛකතසිසං ගිවංග ඡිද්ධා දිනතා, සුඅඤ්ඤාති අකබ්භි හදය මංගං උබ්බතොති දිනතා, ඡුලිය¹ කුමාරසදිසා පුතතා කණ්ණාජනා” කුමාරි සදිසා ධිතරෙ මද්දිදෙවි සදිසා හරියායො ව පරෙසං දුශ්ඤ්ඤා දිනතා, අයං මෙ පලලඛකා ජයපලලඛකා වරපලලඛකා ව එතං මෙ නිසින්නායුතුය. සඬකප්පා පරිපුණ්ණා න තාව ඉතො වුට්ඨිසායාමිති අනෙකතොටිසතසහසායා සමාපතතියො සමාපජ්ජනො සතතාහං තත්ථ ව තිසිදි. යං සන්ධාය වුතං:- “අථ ඛො භගවා සතතාහං එක පලලඛක නිසිදි විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදි” ති. b

අපේකවිමානං දෙවතානං අජ්ජාපි නුත සිද්ධිත්ථස්ස කතතබ්බ කිව්වං අනි පලලඛකස්මිං හි ආලයං න විජගතිති පරිචිතතො උදපාදි. සන්ධා දෙවතානං විතකකං ඤාතො තාසං විතකකං වුපසම තත්ථං වෙහාසං අබ්බුත්තනත්වා යමකපාටිහාරියං දස්සෙසි. මහාබොධි මණ්ඩපස්මිං හි කතපාටිහාරියං ව ඤාතිසමාගමෙ කතපාටිහාරියං ව පාටිකපුත්තසමාගමෙ කතපාටිහාරියං ව සබ්බං ගණ්ණමාරුකබ්බුලෙ යමකපාටිහාරියසදිසං අහොසි. එවං සන්ධා ඉමිනා පාටිහාරියෙන දෙවතානං විතකකං වුපසමෙත්වා පලලඛකතො ජසනං පාවිනතියසිතො උත්තරදිසාහාගෙ ඡිත්වා ඉමස්මිං වත මෙ පලලඛක සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පටිවිද්ධාති වතතාරි අසඬේධයාති කප්පසතසහසායාදි පුරිතානං පාරමිතං එලාඛගමිථානං පලලඛකං අනිමිසෙහි අකබ්භි ඔලොකය මානො සතතාහං විනිනාමෙසි. තං ආනං අනිමිසවේනියං නාම ජතං.

අථ පලලඛකස්ස ව සිතට්ඨානස්ස ව අනන්ත වඛකමං මාපෙත්වා පුරුෂමපව්‍රිතතො ආයතෙ රතනවඛකමෙ වඛකමනො සතතාහං විනිනාමෙසි තං ආනං රතනවඛකමවේනියං නාම ජතං.

වතුත්ථ පන සතතාහෙ බොධිතො පටිච්ඡිත්තරදිසාහාගෙ දෙවතා රතනසරං මාපයිංසු. තත්ථ පලලඛක නිසිදිත්වා අභිබ්බම ප්‍රටකං විසෙසතො වෙත්ථ අනානතායං සමනතපට්ඨානං විවිනනො සතතාහං විනිනාමෙසි. ආභිබ්බමිනා³ පතාහු:- “රතනසරං නාම න රතනමයං ගෙහං සතනනං පන පකරණානං සමමිසිතට්ඨානං රතනසර” නම්. යස්මිං පනෙත්ථ උභොපෙතෙ පරියායා යුජ්ජනති තස්මා උභයමෙපතං ගතොතිබ්බමෙව තනො පටිථාය පන තං ආනං රතනසරවේනියං නාම ජතං.

1. ඉං. ඡුලියුමර.

3. ඉං. අනිබ්බමින.

b. මහාවග්ගපාලි.

2. ඉං. කණ්ණාජන.

a. අබ්බුත්තරතිකාය.

එවං බොධිසම්පෙයෙව චතතාරි සත්තාභාති විනිතාමේනි,
පඤ්ඤාමෙ සත්තාගෙ බොධිරුක්ඛමුලා යෙන අර්ථාලනිග්‍රොධො
තෙනුපසංහිකම් තත්‍රාපි ධම්මං විචිතනේනායෙව විමුක්තිමුඛං.¹
පටිසංවේදෙනො නිසීදි. තස්මිං සමයෙ මාතරෙ දෙවපුත්තො එතතකං
කාලං අනුබතිනේනා ඔතාරුපෙබොපි ඉමස්ස නිඤ්ඤි බලිතං නාගුසං
අභිකක්කනේනාදාති එස මම වසනති දෙමනස්සප්පතේනා මහාමග්ගෙ
නිසීදිනි; සොළස කාරණාති විනේයනේනා භූමියං සොළසලොඛා
කබ්බි. “අහං එසො විය දානපාරම්. න පුරෙසිං තෙනවති ඉමිනා
සදිසො න ජනො”ති එකං ලොඛං කබ්බි. තථා “අහං එසො විය
සීලපාරම්. තෙකම්මපාරම්. පඤ්ඤපාරම්. විරියපාරම්. බන්ධි
පාරම්. සම්මපාරම්. අධිට්ඨානපාරම්. මේත්තාපාරම්. උපෙක්ඛා
පාරම්. න පුරෙසිං තෙනවති ඉමිනා සදිසො න ජනො”ති දසමං
ලොඛං කබ්බි. “අහං එසො විය අසාධාරණස්ස ඉන්ද්‍රියපරෙපරිය
ඤ්ණස්ස පටිවේධාය උපනිස්සගභූතා දසපාරම්යො න පුරෙසිං
තෙනවති ඉමිනා සදිසො න ජනො”ති එකාදසමං ලොඛං කබ්බි.
තථා “අහං එසො විය අසාධාරණස්ස ආසාදානුසංඤ්ණස්ස මහා
කරුණාසමාපනතිඤ්ණස්ස යමකපාටිතිරඤ්ණස්ස අනාවරණඤ්ණස්ස
සබ්බඤ්ඤාතඤ්ණස්ස පටිවේධාය උපනිස්සගභූතා දසපාරම්යො න
පුරෙසිං තෙනවති ඉමිනා සදිසො න ජනො”ති සොළසමං ලොඛං
කබ්බි. එවං ඉමෙති කාරණෙති මහාමග්ගෙ සොළසලොඛා කබ්බි
මානො” නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ තණ්හා අරති රහාති තිස්සො මාරධිතරෙ පිතා
නො න පඤ්ඤායති තභං නුබො එතරහිති ඕලොකයමානා තං
දෙමනස්සප්පතං භූමිං විලිඛමානං දිස්වා පිතුසනතිකං භනති,
කසමාසි තාත! දුක්ඛි දෙමනස්සොති පුච්ඡිංසු. අමමා! අයං මහාසමණො
මග්ගා වසං අභිකක්කනේනා එතතකං කාලං ඕලොකනේනා
ඔතාරමස්ස දවුට්ඨං නාසකස්මිං තෙනවති දුක්ඛි දුම්මනොති. යදි එවං
මා විනාශිත්ථ මයමෙතං අතතනො වසෙ කථා ආදාය ආගම්ඤ්ඤා
මාති. න සක්කා අමමා! එසො කෙනවි වසෙ කාතුං අවලාය සද්ධාය
පට්ඨිතො එසො පුරිසොති. තාත! මයං ඉන්ද්‍රියො නාම ඉදුනෙව
තං.” රුහපාසාදිති බන්ධිනා අනෙස්සාම තුමෙව මා විනාශිත්ථාති
භගවන්තං. උපසංහිකම්නි පාදෙ තෙ සමණ! පරිවාරෙමාති ආහංසු.
භගවා නෙව තාසං වචනං මනසි අකාසි න අකබ්බිති උම්මිලෙනා
ඕලොකෙසි අනුතතරෙ උපනිසංඛයෙ විමුක්තමානසො විවේක
සුඛඤ්ඤාව අනුභවනේනා නිසීදි. පුත මාරධිතරෙ “උච්චාවචා බො
පුරිසානං අධිප්පායා, කෙසඤ්ඤි කුමාරිකාසු පෙමං ගොති කෙසඤ්ඤි
පරමවයෙ සීතාසු, කෙසඤ්ඤි මජ්ඣිමවයෙ සීතාසු කෙසඤ්ඤි පච්ඡිම
වයෙ සීතාසු, යනනුත මයං නානප්පකාරෙති පලොභෙග්ගසාමා”ති

1. ඉං. විමුක්තිමුඛං.

2. ඉං. අකබ්බිමානො.

3. ඉං. කං.

එකමෙකා කුමාරිවණ්ණාදිවසෙන සතං සතං අත්තභාවෙ අභිනිමි
ණිත්වා කුමාරියො අවිජ්ජා සකිං විජ්ජා දුට්ඨිකා මජ්ඣිමිනිකො
මහිනිකො ච හුත්වා ඡක්ඛිතත්තං භගවන්තං උපසම්මතීන්තා ථාදෙ තෙ
සමණ! පරිවාරෙමාති ආභංසු. තච්චි භගවා න මනසාකාසි යථා තං
අනුත්තරෙ උපසම්මතියෙ විමුක්තො.

කෙවිපනාවරියා වදනැති:- “තා මහිනිකාවෙන උපගතා දිස්වා
භගවා එවමෙව. එතා බණ්ඩදන්තා පලිතකෙසා නොනතුරි අබ්ධිසා
සි”ති. තං න ගහෙතබ්බං, න හි සන්ථා එවරුපං අබ්ධිසානං කුරෙති,
භගවා පන “අපෙථ තුලෙහ කිං දිස්වා එවං වායමථ? එවරුපං
නාම අවිතරුණාදිනං පුරතො කාතුං වට්ටති තථාගතස්ස පන රුහො
පතීනො දොසො පතීනො මොහො පතීනො”ති අත්තනො කිලෙ
සපභාණං ආරබ්භ:-

“යස්ස ජීවං නාවජීයති ජීවමස්ස නො යාති කොචි ලොකෙ,
තං බුද්ධිමන්තත්තභොවරං අපදං කෙන පදෙන තෙස්සථ.

යස්ස ජලිනී විසතතිකා තණ්හා න භී කුච්ඤ්චි තෙතවෙ,
තං බුද්ධිමන්තත්තභොවරං අපදං කෙන පදෙන තෙස්සථ”ති.

ඉමා ධම්මපදෙ බුද්ධිවග්ගෙ වෙ ගාථා වදනො ධම්මං කපෙසි.
තා සචං කිර නො පිතා අවොච, “අරහං සුගතො ලොකෙ න
රුහෙත සුවාතයො”ති. ආදිති වත්තා පිතුසනතිකං අගමංසු. භගවාපි
තත්ථ සත්තාහං විනිතාමෙත්වා මුච්චිඤ්ඤා¹ අගමාසි.

තුන් සත්තාහවද්දුළිකාය² උපපන්නාය සීතාදිපට්ඨාගතත්ථං
මුච්චිඤ්ඤා නාගරාජෙන සත්තකම්මත්තං ගොගෙහි පරික්ඛිතො
අසමබං ගඤ්ඤාපියං විගරන්තො විය විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදිය
මානො සත්තාහං විනිතාමෙත්වා රාජයතනං උපසම්මතී තත්ථාපි
විමුත්තිසුඛපටිසංවෙදියෙව තිසිදි. එත්තාවතා සත්ත සත්තාහාති
පරිපුණ්ණාති, එත්තන්තරෙ තෙව මුඛධොවනං න සරීරපටිප්පකනං
න ආහාරකිච්චං අහොසි. ක්කානසුඛෙන මහාසුඛෙන ඵලසුඛෙනෙව³
විනිතාමෙසි.

අරස්ස තස්මිං සත්තසත්තාහමත්තෙ එකුතපඤ්ඤාසතිමෙ දිවසෙ
තත්ථ නිසිත්තස්ස මුඛං ධොවිස්සාමිති විතතං උදපාදි. සකෙකා
දෙව්නම්මෙඤ්ඤ අගදගරිට්ඨං ආහරිත්වා අදාසි. සන්ථා තං පරිභුඤ්ඤි.
තෙතස්ස සරීරවළඤ්ඤං අහොසි. අරස්ස සකෙකා ගෙව නාගලතා
දන්තකට්ඨං වෙව මුඛධොවනඋදකං ව අදාසි. සන්ථා තං දන්තකට්ඨං
බාදිත්වා අනොතගතදහෙ උදකෙන මුඛං ධොවිත්වා තත්තෙව රාජ
යතනමුලෙ තිසිදි.

1. ඉං. මුච්චිඤ්ඤා. 2

3. ඉං. ඵලසුඛෙනෙවච.

2. ඉං. සත්තාහං විනිතාමෙත්වා වද්දුළිකාය. 3. සංගුත්තකිකාය-මාරගාසුත්ත.

තසම් සමයෙ තපස්සුහලලිතා¹ නාම වෙ වාණිජ පඤ්චි සකච්ඡතෙති උක්කලා ජතපද මජ්ඣිමදෙසං. ගච්ඡන්තා අතතනො ඤාති සාලොභිතාය දෙවතාය සකචාති සන්නිරුමිතිචා සජ්ඣ ආහාර සමාදනෙ උසාහිතා මන්ථං ව මුට්ඨිණ්ණිකං ව ආදාය පතිගණනානු නො හනෙත! හගවා ඉමං ආහාරං අනුකමං උපාදායාති සන්ථාරං උපසඛිකමිතිචා අට්ඨංසු. හගවා පායාසං පටිග්ගහණදිවසෙයෙව පතතස්ස අන්තරුහිතතා න බො තථාගතා හන්තෙසු පතිගණනාති නිමිතිනුවො අහං පතිගණනයන්ති විනොසි. අප්පං විතතො ඤාති වතුති දිසාති වත්තාරො මහාරාජනො ඉද්දතිලමණ්ණිමයෙ පතෙත උපනාමෙසුං. හගවා තෙ පටිකම්පි. පුන මුග්ගවණ්ණ සෙලමයෙ වත්තාරො පතෙත උපනාමෙසුං. හගවා වතුන්තමපි දෙවපුත්තානං අනුකමපාය වත්තාරොපි² පතෙත පටිග්ගහෙතිචා උපරුපරි ධපෙතිචා එකො හොතුති අබ්බංසි. වත්තාරොපි මුඛ චට්ටියං පඤ්ඤායමානලොඛා හුත්වා මජ්ඣිමෙන පමාණෙන එකතතං උපගමංසු. හගවා තසම් පට්ඨගෙස සෙලමයෙ පතෙත ආහාරං පතිගණනා පරිභුඤ්ජතිචා අනුමොදනං අකාසි. වෙ භාතරො වාණිජ බුද්ධිං ව ධම්මං ව සරණං ගන්ත්වා වෙවාචිකඋපාසකා අසෙසුං. අප් වෙසං එකං නො හනෙත! පරිවරිතබ්බංසානං දෙපාති වදන්තානං දක්ඛිණෙන හන්තන අතතනො සිසං පරාමිසිතිචා ඝෙසසානුයො අදාසි. තෙ අතතනො තගරෙ තා ධාතුයො අනොතා පක්ඛිපිතිචා වෙතියං පට්ටංසෙපසුං.

සමාසඤ්චුද්ධොපි බො තතො චුට්ඨාය පුන අජපාලතිග්‍රොධමෙව ගන්ත්වා නිග්‍රොධමුලෙ නිසීදි. අප්පං තත් නිසින්නමතතස්සෙව අතතනා අධිගතස්ස ධම්මස්ස ගමහීරතතං පච්චෙකකින්නස්ස බුද්ධානං ආචිණ්ණො “අධිගතො බො මයං ධම්මො”ති³ පරෙසං ධම්මං අදෙ සෙතුකමසතාකාරපච්චෙතො විතකෙකා උදපාදි. අප් බ්‍රහ්මා සහපති “තස්සති වත හො! ලොකො, විතස්සති වත හො! ලොකො”ති⁴ දසති චක්කවාලසහස්සෙති සක්කපුරාමසනතුසිතසුතිමුතවසවන්ති මහාබ්‍රහ්මානො අදාය සජ්ඣසන්තිකං ගන්ත්වා “දෙසෙතු ගනෙත! හගවා ධම්මං දෙසෙතු සුගතො” ධම්ම”නාති⁵ ආදිනා නයෙන ධම්ම දෙසනං ආයාචි.

සන්ථා තස්ස පටිඤ්ඤා දත්වා කස්සනුවො අහං පඨමං ධම්මං දෙසෙයන්ති විනොසනො ආලාභෙ පණ්ණිතො සො ඉමං ධම්මං ඛිප්පං ආජනිස්සුතීති විතතං උපපාදෙතිචා පුන ඔලොකෙනෙතො තස්ස සත්තාහකාලකතභාවං ඤාති උදුකං ආවජ්ජෙසි තස්සාපි අභිදෙසකාලකතභාවං ඤාති බහුකාර⁶ බො පඤ්චවග්ගියා භික්ඛුති පඤ්චවග්ගියෙ ආරබ්භ මනසිකාරං කත්වා කහනනුවො තෙ එතරුති

1. ඉං. හලලිතා. 2. ඉං. වත්තාරෙ. 3. ඉං. දෙසෙතුකමසතාහනෙත. 4. ඉං. බහුපකාරා
a. මහාවග්ගපාළි.

විහරනැති ආවර්ජනා: බාරණසිය: මගදයෙහි සැව: තත්තනවා: බමමකක: පවතෙතසා:මිති කතිපාහ: බොගිමණ්ඩසාමනා:¹ යෙව පිණ්ඩය වරනො: විහරිත: ආසාලිපුණ්ණමාසිය: බාරණසිය: ගමිසා:මිති වාතුදදසිය: පවුසසමයෙ පහාතාය රතතිය: කාලයෙව පතුවිවරමාදය අධාරසයෙජනමගන: පටිපනො: අනතරමගෙහ උපන: නාම ආජිවක: දිස්වා: තස්ස අනතනො: බුද්ධිභාව: ආවිකිති: ත: දිවස:යෙව සායණසමයෙ ඉසිපතන: අගමාසි:

පඤ්චගනිය: ථෙර තථාගත: දුරතොව ආගච්ඡන: දිස්වා: “අය: ආවුසො! සමණො ගොතමො පච්චයබාහුලාය ආවතති: පරිපුණ්ණකායො පිණ්ඩිඤ්ඤො”² සුවණ්ණවණ්ණො හුත්වා ආගච්ඡති ඉමස්ස අභිවාදනාදිති ත කරියාම මහාකුලපපසුතො බො පනෙස ආසනාභිහාර: අරහති තෙනස්ස ආසනමතන: පඤ්ඤපෙස්සාමා”³ ති කතික: අකංසු:

හගවා සදෙවකස්ස ලොකස්ස විතතාවාර: ජනනසමන්තෙක සුඤ්ඤාන කිනත්තො ඉමෙ විතතාසිංසුති ආවර්ජනා: විතත: අඤ්ඤසි: අථ තෙ සබ්බදෙවමනුස්සෙසු අනොදිස්සකචසෙත ඵරණසමන්ත: මෙතතවිතත: සබ්බිපිත්වා ඔදිස්සකචසෙත මෙතතවිතත: ඵරි: තෙ හගවතා මෙතතවිතෙතන පුට්ඨා:⁴ තථාගතෙ උපසඞ්ගමනෙක සකාය කතිකාය සණ්ඨාතු: අසකෙකානතා අභිවාදනපච්චුට්ඨානාදිති සබ්බ කිව්වාති අකංසු: සම්බුද්ධිභාව: පතස්ස අජනමානා කෙවල: නාමෙත ව ආවුසොවාදෙන ව සමුදවරනති:

අථ තෙ හගවා “මා භික්ඛවෙ! තථාගත: නාමෙත ව ආවුසොවාදෙන ව සමුදවර්ථ: අරහං”⁵ භික්ඛවෙ! තථාගතො සමමාසම්මුදො”⁶ ති අතතනො: බුද්ධිභාව: සඤ්ඤපෙත්වා පඤ්ඤානතවරබුද්ධාසනෙ නිසිනො: උත්තරසාලිතකකිතතයොගෙ වතතමානෙ අධාරසති බ්‍රහ්මකොට්ඨි පරිවුතො: පඤ්චගනියෙ ථෙරෙ ආමනෙතවා: බමමවග්ගපචතනන සුතන: දෙසෙසි: තෙසු අඤ්ඤානොණ්ඩඤ්ඤානෙරෙ දෙසනානුසාරෙන සුඤ්ඤ: පෙසෙනො: සුත්තපරියොසානෙ අධාරසති බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධි: සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨාසි සත්වා තන්තෙව වස්ස: උපගතවා: පුත දිවසෙ වප්පන්තර: ඔවදනො: විහාරෙයෙච නිසිදි: සෙසා වතතාරෙ පිණ්ඩය වරිංසු: වප්පන්තරො: පුබ්බණ්ණයෙව සොතා පතතිඵල: පාපුණ්ණි: එතෙනෙව උපායෙන පුත දිවසෙ හද්දියන්තර: පුතදිවසෙ මහානාමන්තර: පුතදිවසෙ අස්සජිත්තරනති සබ්බෙ සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පඤ්චමිය: පකස්ස පඤ්චි ජනෙ සනතිපානෙත්වා අනතලකිණිසුත්තගත: දෙසෙසි: දෙසනා: පරියොසානෙ පඤ්චි ථෙරා: අරහතඵලෙ පතිට්ඨතිංසු:

1. ඉං. ගමනා. ෪

2. ඉං. පිතිඤ්ඤො.

3. ඉං. සි. පුට්ඨා:

4. ඉං. අතං.

5. මහාවග්ගපාළි.

අප සභා සභා කුලපුතකයා උපනිසායං දිගුවා නං රතති
භාගෙ නිබ්බිජ්ඣා ගෙගං පභාය නිකඛිනනං එහි යසාති පසෙකා
සිතා තස්මිං යෙව රතතිභාගෙ සොකාපතතිඑලෙ පුත දිවසෙ
අරහතෙත පතිට්ඨාපෙතා අපරෙපි තස්ස සභායතෙ වතුපණණාස
ජනෙ එහිහිකුට්ඨපබ්බජ්ජාය පබ්බාජෙතා අරහතතං පාපෙසි.

එවං ලොකෙ එකසට්ඨයා අරහතෙතසු ජනෙසු සභා වුත්
වස්සො පචාරෙතා වරප හිකඛවෙ! මාරිකනාති සට්ඨං හිකුට්ඨ දිසාසු
පෙසෙතා සයං උරුවෙලං ගවුත්තො අනතරාමයෙග කප්පාසියවත
සණ්ඨා තිංසජනෙ හද්දවග්ගිකුමාරෙ විනෙසි. තෙසු සබ්බපච්ඡි
මකො සොකාපතො සබ්බුතතමො අනාගාමි අහොසි. තෙපි
සබ්බෙ එහිහිකුට්ඨාගෙවනෙව පබ්බාජෙතා දිසාසු පෙසෙතා සයං
උරුවෙලං ගතො. අභිජ්ඣිතාති පාරිභාරියසහස්සාති දස්සොතා
උරුවෙලකුසස්සපාදයො සහස්සජවිලපරිවාරො තෙභාතිකජවිලෙ
විනෙතා එහිහිකුට්ඨාගෙවනෙව පබ්බාජෙතා ගයාසිසෙ නිසිද්දපෙතා
ආදිතතපරියාය දෙසකාය අරහතෙත පතිට්ඨාපෙතා තෙන අරහතත
සහස්සෙත පරිවුතො බිච්ඡිසාරරඤ්ඤ දිනං පරිඤ්ඤං මොවෙස්සා
මිති රාජගහනගරුපචාරෙ ලට්ඨිවනුය්‍යානං අගමාසි.

රාජ උය්‍යානපාලස්ස සනතිකා සභා ආගතොති සුතා මාදස
නහුතෙති බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි පරිවුතො සභාරං උපසඞ්ඝ
මිතා චක්කවිචිතභාලෙසු සුවණණපට්ටිතානං විග් පභාසමුදයං
විස්සජෙත්තෙනසු තරංගතස්ස පාදෙසු සිරසා නිපතීතා එකමනතං
නිසිදි සද්ධිං පරිසායං. අප බො තෙසං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං එතද
හොසි කිනනුබො මහාසමණො උරුවෙලකස්සපෙ බ්‍රහ්මවරියං වරති
උද්ගු උරුවෙලකස්සපො මහාසමණෙති, ගගවා තෙසං වෙනසා
වෙනො පරිවිතක්කමඤ්ඤය පෙරං ගාථාය අජ්ඣාසාසි:-

“කිමෙව දිසා උරුවෙලවාසී
පභාසි අග්ගිං කිසකො වදනො,
පුච්ඡාමි තං කස්සප! එතමඤ්ඤං
කපං පහිනං තව අග්ගිහුතක”නති^a

පෙරොපි ගගවෙනො අධිපායං විදිතා:-

“රූපෙ ව සද්දං ව අපො රසෙ ව
කාමිජච්ඡයො වාතිවදනාති යඤ්ඤං.*
එතං මලනාති උපබිසු ඤාතා,
තස්මා න සිට්ඨෙති න හුතෙ අරඤ්ඤ”නති^a

ඉමං ගාථං වතා අතතො සාවකභාවපපකාසනඤ්ඤං තරංගතස්ස
පාදපිඨෙ සිතං යපෙතා සභා මෙ ගතො! ගගවා සුවකොගමග්ගිති
වතා එකතාලං විතාලං තිතාලනාති යාව සතතතාලපමාණං.

*. කාමිජච්ඡයොවාපි වදනාති යඤ්ඤං-ඉතිබහුසු.

a. මහාවග්ගපාළි.

සත්‍යකතනතුරු වෙහෙස අබහුගතනාවා ඔරුගත තර්කය වැඩිවීම
එකමතන. නිසිදි. තං පාරිභාෂිතං දිසවා මහාජනෝ අහෝ! මහානු
භාවා බුද්ධා එවං ථාමගතදිට්ඨිකෝ නාම අරහාති මඤ්ඤමානෝ
උරුවෙලකසංපොඨි දිට්ඨිඡලං තිඤ්ඤා තර්කයෙන් දම්තොති
සඤ්ඤා යුක්තථංයෙව කපේසි. භගවා නාහං ඉද්දතිසෙව උරුවෙල
කසංපං දමෙමි අතීතෙපි එස මයා දම්තොයෙවාති වඤ්ඤා
අට්ඨප්පතනියා මහානාමදකසංපත්තියා කපේවා වත්තාරි
සච්චාති පකාසෙසි. මගධරාජ එකාදසති නහුතෙති සද්ධිං සොතා
පතතිථලෙ පතිට්ඨාසි. එකං නහුතං උපාසකතනං පටිවෙදෙසි.

රාජ සඤ්ඤානිකෙ නිසිනෙතොයෙව පඤ්ඤා අසාසකෙ පළව
දෙවා සරණං ගතවා සවාතනාය නිමනෙතවා ආසනා වුට්ඨාය
භගවතනං පදකම්ණං කවා පකාමාමි පුත දිවසෙ යෙති ව භගවා
දිට්ඨා යෙති ව අදිට්ඨා සබ්බපි රාජගහවාසිනෝ අට්ඨාරසකොටි
සඤ්ඤා මනුසා තර්කයං දට්ඨිකාමා පානොව රාජගහනෝ ලට්ඨිවනං
අගමංසු. තිගාමුතමගො නප්පහොසි. සකලලට්ඨිවනුයානං
තිරන්තරං පුට්ඨං¹ අහොසි. මහාජනෝ දසබලසා රූපගතපතනං
අත්තභාවං පසන්නො තිතති කාතුං නාසකම්. වණ්ණභූමි නාමෙසා,
එවරූපෙසු හි යානෙසු තර්කතසං ලකිණිනුබ්බන්ධනාදිප්පහෙද්ද
සබ්බාපි රූපකායසිරි²වණ්ණතබ්බා.

එවං රූපගතපතනං දසබලසා සරීරං පසාමානෙන මහා
ජනෙන තිරන්තරං පුට්ඨෙ උය්‍යානෙ ව මගෙන ව එකභික්ඛුසාපි
තිකම්මණොකාසො නාහොසි. තං දිවසං තිර භගවා භික්ඛාගතො
භවෙය්‍ය තං මා අහොසිති සකකසා නිසිත්තාසනං උණ්ණාකාරං
දසොසි සො ආවජ්ජමානෝ තං කාරණං ඤාත්වා මාණවකවණ්ණං
අතිතිමමිඤ්ඤා බුද්ධධම්මසම්පප්පිසංයුතතථුතියො වදමානෝ දස
බලසා පුරතො ඔතරිවා දෙවානුභාවෙන ඔකාසං කවා:-

“දනොති දනෙති සහ පුරාණජට්ඨෙති විප්පමුත්තෙති,
සිබ්බතිකම්මසවණ්ණො රාජගහං පාවිසි භගවා.

මුත්තො මුත්තෙති සහ පුරාණජට්ඨෙති විප්පමුත්තෙති,
සිබ්බතිකම්මසවණ්ණො රාජගහං පාවිසි භගවා.

තිණ්ණො තිණ්ණෙති සහ පුරාණජට්ඨෙති විප්පමුත්තෙති,
සිබ්බතිකම්මසවණ්ණො රාජගහං පාවිසි භගවා.

දසවාසො³ දසබලො දසධම්මපිදු දසති වුපෙතො,
සො දසසතපට්ඨවාරො රාජගහං පාවිසි භගවා”ති. 4

1. ඉං. පුට්ඨං.

2. ඤං. සිරි.

3. විප්පමුත්තො විප්පමුත්තෙති-කප්පම්.

3. ඉං. දසවාසො.

4. මහාවග්ගපාලි.

ඉමාති ගාථාහි සඳු වණ්ණං වදමානෝ පුරුනෝ පායාසි. මහා ජනෝ මාණවකස්ස රූපසිරි. දිස්වා අතිවිශ් අතිරූපෝ අයං මාණවකෝ න ඛො පනමෙහති දිට්ඨපුබ්බොති විනෙතභ්වා කුතෝ අයං මාණවකෝ කස්ස වා අයන්ති ආහ. තං සුත්වා මාණවෝ:-

“යො ඩිරෙ සබ්බස්මි දනෙතො බුද්ධො අපථවිපුග්ගලො,
අරහං සුගතො ලොකෙ තස්සාහං පරිවාරකෝ”නි^a.

ගාථං ආහ. සඳු සකෙකන කතෝකාසං මග්ගං පටිපජ්ඣිත්වා භික්ඛුසහස්සපරිවුතො රුජගහං පාවිසි. රුජ බුඬපමුඛස්ස සමික්ඛස්ස මහාදුතං දඬු අහං හනෙන! නිණ් රතතාති විතා වතතිතුං න සකඛිස්සාමි වෙලාය වා අවෙලාය වා ගගවතො සනතිකං ආගමිස්සාමි ලට්ඨිවත්තයානං ව නාම අභිදුරෙ ඉදං පනව්හාතං වෙළුවනං. නාම උය්‍යානං නාභිදුරෙ ගමණාගමණසම්පන්නං බුද්ධාරහං සෙතාසනං, ඉදං මෙ හගවා පතිගණ්ඨාතුති සුවණ්ණතිකාරෙතෙව පුප්ථගඤ්ච වාසිතං. මණ්වණ්ණඋදකං ආදාය වෙළුවත්තයානං පරිවිජ්ජනො දසබලස්ස හතෙර උදකං පාතෙසි, තස්මිං ආරම්භපටිග්ගහණෙ බුද්ධි සාසනස්ස මුලාති ඔතිණ්ණානිති මහාපඨවි කමපි. ජම්බුදීපයමිං හි ඤපෙභ්වා වෙළුවනං අඤ්ඤං පඨවිං. කමෙපභ්වා ගතිතසෙතාසනං නාම නපි තඬ්ඬපණ්ණිදීපෙසි ඤපෙභ්වා මහාවිහාරං අඤ්ඤං පඨවිං. කමෙපභ්වා ගතිතසෙතාසනං නාම නපි සඳු වෙළුවනාරාමං පටිග්ග හෙත්වා රඤ්ඤ අනුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා භික්ඛුසමික්ඛපරි වුතො වෙළුවනං අභිමාසි.

තස්මිං ඛො පන සමයෙ සාරිපුත්තො ව මොග්ගලානොවාති වෙ පරිබ්බාජකා රාජගහං උපනිස්සාය විහරන්ති අමතං පරියෙස මානා, තෙසු සාරිපුත්තො අස්සජ්ජෙරං පිණ්ඩාය පටිට්ඨං දිස්වා පසන්නවිත්තො පසිරූපාසිත්වා “යෙ ධම්මා හෙතුපපභවා”ති ගාථං සුත්වා සොතාපතතිළෙ පතිට්ඨාය අත්තනො සහායකස්ස මොග්ගලානපරිබ්බාජකස්සාපි තමෙව ගාථං අභාසි. සොපි සොතා පතතිළෙ පතිට්ඨති. තෙ උතොපි සඤ්ජයං ඔලොකෙත්වා අත්තනො පරිසාය සද්ධිං සඳු සනතිකෙ පබ්බජ්-සු. තෙසු මහාමොග්ගලානො සත්තාගෙතෙව අරහත්තං පාපුණ්. සාරිපුත්තත්තෙරෙ අභිමාසෙක. උතොපි ව නෙ සඳු අග්ගසාවකට්ඨානෙ ඤපෙසි. සාරිපුත්තත්තෙරෙත අරහත්තපත්තදිවසෙයෙව සාවකසන්නිපාතං අකාසි.

තථාගතෙ පන තස්මිඤ්ඤෙව වෙළුවත්තයානෙ විහරනෙක සුද්ධොදනමහාරුජ් පුත්තො කිර මෙ ජබ්බස්සාති දුක්කරකාරිකං. වරිත්වා පරමාභිසමොධිං පඨවා පවත්තවරධමවනෙකා රුජගහං තිස්සාය වෙළුවනෙ විහරතිති සුත්වා අඤ්ඤතරං අමච්චං ආමනෙතස්මි.

එහි හඬේ! පුරිසසහසසපරිවාරේ රාජගහං ගනැව්. මම වචනෙන් “පිතා වො සුඤ්ඤාදනමහාරුජ දට්ඨුකාමො”¹ නි වන්. පුතනං මෙ ගණ්ඨිත්වා එහිති ආහං සො එවං දෙවොති රඤ්ඤා වචනං සිරසා සමපට්ඨන්ති. පුරිසසහසසපරිවාරේ නිපපමෙව සට්ඨියොජනමග්ගං ගනැව්. දසබලස්ස චතුපරිසමජේඛි නිසිදිත්වා ධම්මදෙසනවෙලාය විහාරං පාවිසි සො තිට්ඨතු තාව රඤ්ඤා පභිතසාසනනති පරිසනෙන සිතො සත්ථ ධම්මදෙසනං සුත්වා යථා සිතොව සද්ධිං පුරිසසහසෙයන අරහත්තං පත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. හගවා එථ භික්ඛ වොති හත්ථං පසාරෙසි, සබ්බෙ තං බණ්ණෙව ඉද්ධිමයපතන විවරධරා වස්සසතිකත්තරා විය අහෙසුං. අරහත්තං පතනාලතො පට්ඨාය පන අරියා තාම මජ්ඣිමනිකාම භොගනිති රඤ්ඤා පභිත සාසනං දසබලස්ස න කථෙසි. රාජ තෙව ගතකො ආගච්ඡන්ති න සාසනං පුයතීති එහි හඬේ! තිං ගච්ඡාති තෙනෙව නියාමෙන අඤ්ඤාං අමච්චං පෙසෙසි. සොපි ගනැව්. පුරිමනගෙනෙව සද්ධිං පරිසාය අරහත්තං පත්වා තුණ්ඨි අහොසි. රාජ එතෙනෙව නියාමෙන පුරිසසහසසපරිවාරේ නව අමච්චෙව පෙසෙසි සබ්බෙ අත්තතො කිච්චං නිට්ඨපෙත්වා තුණ්ඨිතුතා තත්තෙව විහරිංසු. රාජ සාසනමත්තකමපි ආහරිත්වා ආවිකඛනතං අලභිත්වා විනොසි, “එත්තකා ජනා මයි සිනෙහාභාවෙන”² සාසනමත්තමපි න පට්ඨාහරිංසු, කො නු ඛො මම වචනං කරිස්සාති”³ නි සබ්බං රාජබලං ඔලොකෙනෙත්වා කාචද්ධිං අද්දස. සො තීර රඤ්ඤා සබ්බත්ථසාධකො අමච්චො අභිගනනරිකො අතිවිස්සාසිකො බොධිසත්තෙන සද්ධිං එකදිවසෙ ඡතො සහ පංසුකිද්විතො සහායො, අථ නං රාජ ආමනෙත්ව සි “තාත! කාලුද්ධි! අහං මම පුතනං පස්සිතුකාමො නවපුරිසසහසසාති පෙසෙසි. එක පුරිසොපි ආගනැව්. සාසනමත්තං”⁴ ආරොචෙත්තොපි⁵ තත්ථි. දුජ්ජානො ඛො පන ජිවිතනතරායො, අහං ජිවමානොව පුතනං දට්ඨං ඉච්ඡාමි සකඛිස්සාසි නුඛො මෙ පුතනං දස්සෙතු”⁶ නති? සකඛිස්සාමි දෙව! සවෙ පබ්බජ්තුං ලභිස්සාමිති තාත! තිං පබ්බජ්ත්වා වා අපබ්බජ්ත්වා වා මග්ගං පුතනං දස්සෙතිති.

සො සාධු දෙවොති රඤ්ඤා සාසනං ආදාය රාජගහං ගනැව්. සත්ථ ධම්ම දෙසනවෙලාය පරිසපරිගනෙන සිතො ධම්මං සුත්වා සපරිවාරො අරහත්තඵලං පත්වා එහි භික්ඛුභාවෙ පටිට්ඨාසි. සත්ථා බුද්ධො හුත්වා පඨමං අනෙත්වායං ඉසිපතනෙ වසිත්වා චුත්ථස්සො පවාරෙත්වා උරුවෙලං ගනැව්. තත්ථ තයො මාසෙ වසනො තෙහාතිකජවිලෙ විනෙත්වා භික්ඛුසහසසපරිවාරො පුස්සමාසපුණ්ණමාය රාජගහං ගනැව්. චෙ මාසෙ වසී. එත්තාවතා බාරාණසිතො නික්ඛන්තස්ස පඤ්චමාසා ඡතා සකලො ගෙමනො අතික්ඛනෙත්වා, උද්ධිත්තරස්ස

ආගතදිවසනො සතනට්ඨදිවසා විනිවතනා සො ඵගුණීපුණ්ණමාසියං විනොති, අතික්කනොතා ගෙමනොතා වසනාසමයො අනුපපතොතා, මනුසොති සසාදිති උදධිරිතා සමමුඛසමමුඛට්ඨානෙති¹මයා දිනනා, හරිතතිණසඤ්ඡනා පඨවි, සුපුප්ඵතා වතසණ්ඨා පටිපඨ්ථනකම්මා මයා කාලො දසබලස්ස ඤාතිසම්භවං කාතුනති අථ භගවතං උපසම්භවිතා:-

“අභාරිනොදුති දුමා හදනෙත!

ඵලෙසිනො ඡදනං විපසාය,

තෙ අවිමිනොතා පභාසයනති

සමයො මහාවිර! හගිරසානං.

නාතිසීතං නාතිඋණං නාතිදුබ්භිකකිත්තකං,

සදුලාහරිතා භූමි ඵස කාලො මහාමුති”²ති.

සට්ඨිමතතාති ශාථාති දසබලස්ස කුලනගරං ගමණත්ථාය ගමණ වණණං වණණසි.

අථ නං සත්ථා කිනනුවො උදයි! මධුරස්සරෙන ගමණවණණං වණණසිති ආහ. හනෙත! කුමනාං පිතා සුඤ්ඤාදනො මහාරාජ පසයිතුකාමො කරෙථ ඤාතකානං සම්භවනති, සාධු උදයි! කරිස්සාමි ඤාතකානං සම්භවං, භික්ඛුසම්භස්ස ආරොවෙති ගම්යවත්තං පුරෙස්සනති. සාධු හනෙත ත්ථෙරෙ ආරොවෙයි. භගවා අභිග මගධවාසිතං කුලපුත්තානං දසති සහස්සෙති කපිලවත්ථුවාසිතං දසති සහස්සෙති සබ්බගෙව විසතිසහස්සෙති බිණ්ණසවතිකත්ථුති පරිවුතො රාජගහා තික්කමිතා දිවසෙ දිවසෙ යොජනං ගව්නති. රාජගහනො සට්ඨියොජනං කපිලවත්ථුං විති මාසෙති පාපුණ්ණාමිති අතුරිත වාරිකං පුක්කාමි. ථෙරොපි භගවතො තික්කනාභාවං රඤ්ඤ ආරොවෙස්සාමිති වෙහාසං අබ්බුග්ගනාත්ථා රඤ්ඤ නිවෙසනෙ පාතුර නොසි. රාජ ථෙරං දිස්වා තුට්ඨවිතොතො මහාරහෙ පලලඛෙක නිසිද පෙත්වා අත්තනො පටිසාදිතස්ස නානගරසභොජනස්ස පත්තං පුරෙත්වා අදයි. ථෙරො උට්ඨාය ගමණාකාරං දස්සෙයි. නිසිදිත්වා භුඤ්ජ්ජාති සත්ථුසනතිතං ගතත්වා භුඤ්ජ්ජාමි මහාරාජති. කතං පත සත්ථාති? විසතිභික්ඛුසහස්ස පරිවාරො කුමනාං දස්සතත්ථාය වාරිකං තික්කනොතො මහාරාජති. රාජ තුට්ඨමානසො ආහ, තුමෙහ ඉමං පරිභුඤ්ජ්ජා යාව මම පුත්තො ඉමං නගරං පාපුණ්ණාති තාවස්ස ඉතොව පිණ්ඩපාතං පටිහර්ජාති² ථෙරො අභිවාසෙයි. රාජ ථෙරං පරිවිසිත්වා පත්තං ගතවුණ්ණෙන උබ්බට්ටොති උත්තමභොජනස්ස පුරෙත්වා තථාගතස්ස දෙථාති ථෙරස්ස හතෙ පටිට්ඨාපෙයි. ථෙරො සබ්බසං පස්සනානංයෙව පත්තං ආකාසෙ බිපිත්වා සයමපි වෙහාසං අබ්බුග්ගනාත්ථා පිණ්ඩපාතං ආහරිත්වා සත්ථු හතෙ ධිපෙයි.

1. ඉ. සමමුඛට්ඨානෙ.

2. ඉ. පරිහර්ජාති.

a. මහාවග්ගපාමු.

සත්‍යය නං පරිභුඤ්ජි. එතෙනුපායෙන ථෙරො දිවසෙ දිවසෙ ආහරි. සත්‍යාපි අනතරුමයෙන රඤ්ඤායෙව පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජි. ථෙරොපි භත්තකිම්බාවසානෙ දිවසෙ දිවසෙ අජ්ජ එත්තකං භගවා ආගන්තො අජ්ජ එත්තකනාති බුද්ධිගුණපටිසංයුත්තාය ව කථාය සකලරජකුලං සච්ඡදස්සානං විනායෙව සත්ථරි සඤ්ජාතපසාදං අකාසි. තෙනෙව නං භගවා:- “එතදග්ගං භික්ඛවෙ! මම සාවකානං භික්ඛුනං කුලපසාද කානං යදිදං කාලුද්දසි”¹ තිද එතදග්ගෙ රුපෙසි.

සාකියාපි බො අනුපාතෙන භගවති අමහාකං ඤාතිසෙට්ඨං පසසිය්‍යාමාති සනතිපතිත්වා භගවතො වසනට්ඨානං විමංසමානා නිග්‍රොධා සකකස්ස ආරාමො රමණීයොති සලලනෙක්ඛත්වා තත්ථ සබ්බං පටිපඤ්ඤාපිධං කාරෙත්වා ගනිපුපථිහත්වා පච්චිග්ගමණං කරොන්නා සබ්බාලඛකාරපථිමණ්ණිතෙ දභරදභරෙ නාගරදුරතෙ ව දුරිකායො ව පඨමං පතිණිංසු. තතො රාජකුමාරෙ ව රාජකුමාරියො ව තෙසං අනන්තරා² සාමං ගනිපුපථිවුණ්ණොදිති පුජයමානා භගවත්තං ගගෙත්වා නිග්‍රොධාරාමමෙව අගමංසු. තත්‍ර භගවා විසතිසහස්ස බිණ්ණසව පරිවුතො පඤ්ඤාතතවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. සාකියා නාම මානජතිකා මානජ්ඣා තෙ සිද්ධිත්ථකුමාරො අමෙහති දභරතරො අමහාකං කණ්ටෙඨා භාගිණ්ණෙය්‍යා පුත්තො නත්තාති විනොත්ථා දභරදභරෙ රාජකුමාරෙ ආහංසු තුමෙහ වන්දා මයං තුමහාකං පිට්ඨිතො නිසිදිස්සාමාති. තෙසු එවං නිසින්නොසු භගවා තෙසං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්වා න මං ඤාතයො වන්දනති හන්දදුරි තෙ වන්දපෙස්සාමිති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජත්වා වුට්ඨාය ආකාසං අබ්බුග්ගත්ත්වා තෙසං සීසෙ පාදපංසු ඔතිරමානො විශ ගණ්ණමබරුක්ඛමුලෙ³ යමකපාටිභාරියසදිසං පාටිභාරියං අකාසි.

රාජ තං අවජ්ජරියං දිස්වා ආහ, භගවා! තුමහාකං ජනදිවසෙ කාලුදෙවලස්ස වන්දනත්වා උපනිත්තං පාදෙ වො පරිවතතිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස මන්තෙ පතිට්ඨිතෙ දිස්වාපි අහං තුමෙහ වන්දං අයං මෙ පඨමවන්දනා, වප්‍රමඛිගලදිවසෙ ජම්බුවර්ජායාය සිරිසයනෙ නිසිත්තානං වො ජම්බුවර්ජායාය අපරිවත්තනං දිස්වාපි පාදෙ වන්දං අයං මෙ දුතිය වන්දනා ඉදුති ඉමං අදිට්ඨපුබ්බං පාටිභාරියං දිස්වාපි තුමහාකං පාදෙ වන්දමි අයං මෙ තතියවන්දනාති. රඤ්ඤ පත³ වන්දිතෙ භගවත්තං අවන්දිත්වා ආහං සමන්තො නාම එතො සාකියොපි නාහොසි සබ්බෙ වන්දිංසු යෙව. ඉති භගවා ඤාතනෙ වන්දපෙත්වා ආකාසතො ඔතරිත්වා පඤ්ඤාතෙන ආසනෙ නිසිදි. නිසින්නා භගවති සිබාපත්තො ඤාති සමාගමො අනොසි. සබ්බෙ එකගගවිත්තා හුත්වා නිසිදිංසු. තතො මහාමෙඤ්ඤො පොක්කරවස්සං වසයි. තමබ්බණ්ණං උදකං ගෙට්ඨා විරවත්තං ගවජති, තෙමිත්තකාමොව තෙමෙති අතෙමිත්තකාමස්ස

1. ඉං. අනන්තරං.

2. ඉං. ගණ්ණමබ්බමුලං.

3. ඉං. රඤ්ඤපතං.

4. අබ්බුතතරතිකාය-එතදග්ගපාදි.

සරිතර බිඳුමනෙතාපි න පතති. තං දිස්වා සඤ්ඛ අවුත්ථියබ්භුත විතතා ජනා අහො! අවුත්ථියං අහො! අබ්භුතනති කථං සමුට්ඨා පෙසුං. සත්ථා න ඉදුතෙව මග්ගං ඤාතිසමාගමෙ පොකකරවස්සං වස්සති අනිතෙපි වස්සති ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා මහාවෙස්සනතර ජනාං කථෙසි. ධම්මදෙසනං සුත්වා සඤ්ඛ උට්ඨාය වන්දිත්වා පක්කමිංසු එකොපි රාජ වා රාජමහාමනෙතා වා සෙව අමහාකං තික්කං ගණ්හපාති වත්වා ගතො නාම නත්ති.

සත්ථා පුත දිවසෙ විසතිසහස්සතික්කපරිවුතො කපිලවත්ථුං පිණ්ඩාය පාවිසි. තං න කොචි ගනත්වා තිමනෙතසි වා පතතං වා අග්ගහෙසි. හගවා ඉන්ද්‍රිබිලෙ ධිතොව ආවජ්ජෙසි, “කථනනුබො පුබ්බවුද්ධා කුලනගරෙ පිණ්ඩාය වරිංසු කිං උප්පට්ඨාපියා ඉස්සර ජනානං සරුති අගමංසු උදුහු සපදනවාරිකං වර්ගංසු”ති. තතො එකවුද්ධස්සාපි උප්පට්ඨාපියා ගමණං අදිස්වා මයාපිදුති අගමෙව වංසො අයං මෙ පවෙණී පග්ගහෙතබ්බා, ආයුතිං ච මෙ සාවකාපි මමඤ්ඤෙව අනුසික්කනතා පිණ්ඩවාරියවතතං පරිපුරෙස්සනතිති කොටියං තිවිට්ඨගෙහතො පට්ඨාය සපදනං පිණ්ඩාය වරි අයොසා කිර සිද්ධිත්ථකුමාරො පිණ්ඩාය වරතිති විභූමකතිභූමකාදිසු පාසා දෙසු සිහපඤ්ඤරෙ විවරිත්වා මහාජනො දස්සනව්‍යාවටො අහොසි.

රුහුලමානාපි දෙවි අයසපුතො කිර ඉමසමිංගෙව නගරෙ මහනෙතත රුක්භාවෙන සුචණ්ණසිවිකාදීති විවරිත්වා ඉදුති නෙස මස්සුං. ඔහාතෙත්වා කාසායවත්ථවසනො කපාලගත්ථො පිණ්ඩාය වරති සොහතිනුබොති සිහපඤ්ඤරං විවරිත්වා ඔලොකයමානා හගවතතං තාතාවිරුගසමුජ්ජලාය සරිප්පභාය තගරවිටියො ඔහාසෙත්වා බ්‍යාමපභාපරිතෙක්කපසමුපගුලාය¹ අසීත්‍යනුබ්‍යඤ්ඤාචහාසිත්වාය වතතිංසමහාපුරිසලක්කණ්පතිමණ්ඩිතාය අනුපමාය* බුද්ධසිරියා විරොචමානං දිස්වා උණ්තිසතො පට්ඨාය යාවපාදනලා:-

“සිතිඬ්ඛනිලමුදුකුඤ්චිතකෙසො
සුරිය”තිමලතලාහිනලාවො,
යුත්තතුභිගමුදුකායතනාසො
රංසිජලවිතතො තරසිගො”ති.

එවමාදිකාදි අට්ඨති තරසිගහපාති නාම අභිත්ථවිත්වා “නුමහාකං පුතො පිණ්ඩාය වරති”ති රඤ්ඤෙඤ ආරොචෙසි. රුක් සංවිග්ගහදයො හත්තන සාවකං සණ්ඨපෙතො තුරිතතුරියං තික්කමිත්වා වෙගෙන ගනත්වා හගවතො පුරතො රුත්වා ආහ, “කිං ගතො! අමෙහ ලජ්ජා පෙරු? කිමත්ථං පිණ්ඩාය වරු? කිං එත්තකානං හික්කුතං න සක්කා හතතං ලඤ්චනති සඤ්ඤං තරිත්ථා”ති? වංසවාරිතතමෙතං. මහාරාජ! අමහාකනති. නනු භතො! අමහාකං මහාසමෙතබ්බත්තියවංසො නාම

1. ඉං. සමුපබ්බුතො. 2. ඉං. සුතිමෙලා. * අප්‍රතාපමාය-ඉති සබ්බත්ථ.

වංසෝ? තව ව එකබතතියොපි හික්කාවරෝ¹ නාම නැව්හි, අයං මහාරාජ! රාජවංසෝ නාම තව වංසෝ අමොසං පන දීපඛකරො කොණ්ඩසෙකු-පෙ-කසුපොති අයං බුඩ්ධවංසෝ නාම එතෙ ව අසෙකු ව අනෙකසහසසඬ්ඛා බුද්ධා හික්කාවරා² හික්කාවාරෙනෙව ජීවිකං කපෙසුන්ති අන්තර්විජිං සිතොව :-

“උතතිට්ඨෙ නපමජෙජයං ධම්මං සුවරිතං වරෙ,
ධම්මවාරී සුඛං සෙති අයම් ලොකෙ පරමති වා”ති. ^a

ඉමං ගාථමානං ගාථාපරියොසානෙ රාජ සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨාසි :-

“ධම්මං වරෙ සුවරිතං න නං දුට්ඨරිතං වරෙ,
ධම්මවාරී සුඛං සෙති අයම් ලොකෙ පරමති වා”ති. ^a

ඉමං පන ගාථං සුත්වා සකදගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි. මහාධම්මපාල ජනකං³ සුත්වා අනාභාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි. මරණසමයෙ සෙනවත්තකසු හෙට්ඨා සිරිසයනෙ නිපන්නොසෙව අරහතං පාපුණ්ඨි. අරසුකු වාසෙන පන පබානානුයොගතිඵලං රසෙකු නාහොසි. සොතාපතති ඵලං සච්ඡිකත්වායෙව පන ගගවතො පතනං ගහෙත්වා සපරිසං ගගවතනං මහාපාසාදං ආරොපෙත්වා පණ්ණිතෙන බාදනීයෙන හොජ නියෙන පරිවිසි. හතතිඵලපරියොසානෙ සඛ්ඛං ඉන්ද්‍රියාභාරං ආගතත්වා ගගවතනං වද්දි ධුපෙත්වා රාහුලමානරං, සං පන “ගවත් අයස්සුතං වද්දති”ති පරිජනෙන වුට්ඨමානාපි “සචෙ මස්සං ගුණො අනි සයමෙව මෙ සනතිකං අයස්සුතො ආගමස්සති ආගතමෙව නං වද්දස්සාමි”ති වත්වා න අගමාසි.

භගවා රාජානං පතනං ගාහාපෙත්වා මිහි අග්ගසාවකෙහි සද්ධිං රාජධිතාය සිරිගබ්භං ගතත්වා රාජධිතා යථාරුචිං වද්දමානා න කිසුචි වතතබ්බාති වත්වා පසුකුතෙත ආසනෙ නිසිදි. සා වෙගෙනාගතත්වා¹ ගොපථකෙසු ගහෙත්වා පාදපිට්ඨියං සීසං පරිවතෙතත්වා යථාඤ්ඤා සයංවද්දි. රාජ රාජධිතාය භගවති සිතෙගබ්බහුමානාදිගුණසම්පන්නියො කපෙසි “හතෙන! මම ධිතා තුමෙහි කාසායාති නිවන්තීති සුත්වා තතො පට්ඨාය කාසාවට්ඨා ජාතා තුමොකං එකගතතිකභාවං සුත්වා එකගතතිකාව ජාතා, තුමෙහි මහාසයනස්ස ජඬ්ඬිතභාවං ඤාත්වා පට්ටිකාමඤ්ඤායෙව නිපන්නා තුමොකං මාලාගක්ඛාදිති විරතභාවං ඤාත්වා විරතමාලාගත්වා ජාතා, අතතතො ඤාතකෙසු මයං පරිජග්ගිස්සාමාති සාසනෙ පෙසිතෙ එකඤ්ඤිකමපි න මලො කෙසි ඵලං ගුණසම්පන්නා මෙ භගවා! ධිතා”ති. “අනව්ජරියං මහා රාජ! යං ඉද්දති තයා රතඬ්ඬියමානා රාජධිතා පරිපකෙක ඤාණෙ

1. ඉං. හික්කාවාරො.

2. ඉං. හික්කාවාරා.

3. ඉං. ධම්මපාලජාතකා.

4. ඉං. වෙගෙනාගතත්වා.

a. ධම්මපද-ලොකවග්ග.

අත්තානං රතෙබ්බස් එසා පුබ්බෙ අනාරක්ඛා පබ්බතපාදෙ විවර මානා අපරිපකෙක සදුණෙ අත්තානං රතනි”¹හි වච්ඡා චෛදිකිනගර ජානකං කපේච්ඡා උට්ඨායාසනා පක්ඛාමි.

දුතියදිවසෙ නන්දස්ස රාජකුමාරස්ස අභිසෙකගෙහපථවෙසන විවාහමිඛලෙසු වතනමානෙසු තස්ස ගෙහං ගනන්වා කුමාරං පතනං ගාභාපෙච්ඡා පබ්බාචේතුකාමො මඛගලං වච්ඡා උට්ඨායා සනා පක්ඛාමි. ජනපදකල්‍යාණී කුමාරං ගව්ඡන්තං දිස්වා “කුවටිං බො අය්‍යපුත්ත! ආගවේඡ්‍යාසි”²හි වච්ඡා තිචං පසාරෙච්ඡා ඔලො කෙසි. සොපි ගගවන්තං පතනං ගණ්හපාති වතතුං අවිසගමානො විහාරංයෙව අගමාසි. තං අනිව්ඡමානංයෙව ගගවා පබ්බාචේසි. ඉති ගගවා කපිලපුරං ගනන්වා තතියදිවසෙ නන්දං පබ්බාචේසි.

සත්තමෙ දිවසෙ රාහුලමානා කුමාරං අලංකරිත්වා ගගවතො සන්තිතං පෙසෙසි “පස්ස තාත! එතං විසතිසහස්සසමණපරිවුතං සුවණ්ණවණ්ණං බ්‍රහ්මරූපිවණ්ණං සමණං, අයං තෙ පිතා එතස්ස මහන්නා තිබ්බො”¹ අගෙසුං. ත්‍යාස්ස නික්ඛමණ්ණො පට්ඨාය න පස්සාම ගව්ඡ නං දයථරං යාව, අහං තාත! කුමාරො අභිසෙකං පච්ඡා වක්ඛවන්ති හවිස්සාමි ධනෙන මෙ අර්ථො ධනං මෙ දෙති සාමිකො හි පුතොතා පිතුසන්නකස්සා”²හි. කුමාරො ව ගගවතො සන්තිතං ගනන්වා පිතුසිනෙහං පටිලභිත්වා හට්ඨතුටෙඨා “සුඛං තෙ සමණ! ඡායා”³හි වච්ඡා අඤ්ඤමපි බහුං අත්තනො අනුරූපං වදන්තො අට්ඨාසි.

ගගවා කතහත්තනිවෙචා අනුමොදනං කච්ඡා උට්ඨායාසනා පක්ඛාමි. කුමාරොපි “දයථරං මෙ සමණ! දෙති දයථරං මෙ සමණ! දෙති”¹හි ගගවන්තං අනුබ්‍රැසි. ගගවා කුමාරං න නිවන්තාපෙසි. පරිජනොපි ගගවතා සද්ධිං ගව්ඡන්තං² නිවතෙතතුං නාසකඛි. ඉති සො ගගවතා සද්ධිං ආරුමිමෙව අගමාසි තතො ගගවා විනෙන්සි, “යං අයං පිතුසන්නකං ධනං ඉව්ඡති තං වට්ටානුගතං සවිසානං හන්දස්ස බොධිමණ්ණො පටිලද්ධං සත්තවිධං අරියධනං දෙමි ලොකුත්තරදයථරස්ස නං සාමිකං කරොමි”³හි ආයඤ්ඤානං සාරි පුත්තං ආමනෙන්සි “තෙන හි ත්වං සාරිපුත්ත! රාහුලකුමාරං පබ්බාචේති”⁴හි, පබ්බාචේන පත කුමාරෙ රඤ්ඤ අබිමත්තදුක්ඛං උපපජ්ජි. තං අබිවාසෙතුං අසකෙකානෙන්තා ගගවතො නිවෙදෙච්ඡා “සාධු ගනෙන්ත! අය්‍යා මාතාපිතුති අනනුඤ්ඤතං පුත්තං තං පබ්බාචේය්‍ය”⁵න්ති වරං යාවි. ගගවා තස්ස තං වරං දත්වා පුත දිවසෙ රාජනිවෙසනෙ ඛතපාතරුසො එකමන්තං නිසින්නාත රඤ්ඤ “ගනෙන්ත! කුමාතං දුක්ඛාරකාරිකකාලෙ”⁶ එතා දෙවතා මං උපසඞ්ඛමිත්වා පුතොතා තෙ කාලකතොති ආහ, තස්සා වචනං අසද්දගනෙන්තා “න මග්ගං පුතොතා

1. ඉං. නිසිසො.

2. ඉං. ගව්ඡන්තො.

3. ඉං. දුක්ඛාරකාරිකකාලෙ.

ඉබාසිං අපපඤ්ඤා කාලං කාලෙතිති තං පටිබ්බිපි¹ නති වුත්තො² “ඉදුති නිං සද්දතිස්සථ? යෙ තුමො පුබ්බෙපි අට්ඨිකාති දසෙස්සා පුත්තො තෙ මනොති වුත්තො න සද්දතිත්ථ” ති ඉමිස්සා අට්ඨප්පත්තියා මහා ධම්මපාලජාතකං කපෙයි. කථා පරියොසානෙ රජා අනාගාමිථලෙ පතිට්ඨති.

ඉති භගවා පිතරං තිස්ස ඵලෙස්ස පතිට්ඨාපෙත්වා භික්ඛුසංඝපටි වුත්තො පුතදෙව රජගහං ගන්ත්වා සීතවතො විහාසි, තස්මිං සමයෙ අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති පඤ්චති සකට්ඨතෙති භණ්ඩං ආදාය රජගහෙ අත්තනො පියසභායස්ස සෙට්ඨිතො ගෙහං ගන්ත්වා තත්ථ බුද්ධස්ස භගවතො උපපන්නභාවං සුත්වා බලවපවිබුසසමයෙ දෙවතානු භාවෙන විවටෙන වාරෙත සත්ථාරං උපසංඝමිත්වා ධම්මං සුත්වා සොතාපතතිථලෙ පතිට්ඨාය දුතියදිවසෙ බුද්ධපමුබ්බස්ස සංඝස්ස මහාදුතං දත්වා සාවච්ඡිං ආගමණ්ණත්ථාය සන්ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා අත්තරමගෙහ පඤ්චවත්තාලීසයොජනට්ඨානෙ සතසහස්සං සතස හස්සං දූපෙත්වා යොජනිකාය යොජනිකාය විහාරෙ කාරුපෙත්වා³ ජේතවතං කොට්ඨසත්ථාරෙන අට්ඨාරසභිරඤ්ඤාකොට්ඨි නිණ්ණිත්වා නවකච්චං පට්ඨපෙයි. සො මජ්ඣෙකාදසබලස්ස ගණිකුටිං කාරෙසි තං පටිවාරෙත්වා අසීතිමහාපෙරුතං පාරියෙක්කසන්නිවෙසනෙ ආවාසෙ ඵකකුඤ්ඤාතිකුඤ්ඤාතංසවට්ඨකදීසසාලා⁴ මණ්ඩපාදිවසෙන සෙසසෙනාසනාති පොකඛරණියො⁵ වඩ්ඪමණ්ණරතතිට්ඨානදිවට්ඨා නාතිවාති අට්ඨාරසකොට්ඨපට්ඨාගෙන රමණීයෙ භූමිභාගෙ මනොරමං විහාරං කාරුපෙත්වා දසබලස්ස ආගමණ්ණත්ථාය දුතං පෙසෙයි. සත්ථා දුතස්ස සාසනං සුත්වා මහාභික්ඛුසංඝපටිවාරෙ රජගහං නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවච්ඡිතගරං පාපුණ්ඨි.

මහාසෙට්ඨිපි බො විහාරමහං සජ්ජත්වා තථාගහස්ස ජේතවතං පටිසන්දිවසෙ පුත්තං සබ්බාලංකාරපතිමණ්ඩතං කත්වා අලංකිත පටියත්තෙතභෙව පඤ්චති කුමාරසතෙති සද්ධිං පෙසෙයි. සො සපරි වාරෙ පඤ්චවණ්ණවත්ථසමුප්ප්ලාති පඤ්චධර්මසතාති ගහෙත්වා දස බලස්ස පුරතො අගොසි, තෙහං පච්ඡතො මහාසුගදා, වුළුසුගද්දති වෙ සෙට්ඨිපිතරෙ පඤ්චති කුමාරසතෙති සද්ධිං පුණ්ණ සංථෙ ගහෙත්වා නික්ඛමිස්ස, තාසං පච්ඡතො සෙට්ඨිහරියා සබ්බා ලංකාරපති මණ්ඩිතා පඤ්චති මාතුභාමසතෙති සද්ධිං පුණ්ණපාතියො ගහෙත්වා නික්ඛමි, සබ්බෙසං පච්ඡතො සයං මහාසෙට්ඨි අගභවත්ථතිවත්ථො අත්තවත්තෙව පඤ්චති සෙට්ඨිසතෙති සද්ධිං ගහවන්තං අබ්භුගහඤ්ඤි,

භගවා ඉමං උපාසකපරිසං පුරතො කත්වා මහාභික්ඛුසංඝ පටිවුත්තො අත්තනො සරීරප්පභාය සුවණ්ණරසසෙකපිඤ්ජරුති විය වන්තත්තරුති කුරුමානො අන්තරාය බුද්ධලීලාය අප්පටිසමාය බුද්ධසිරියා ජේතවතවිහාරං පාවිසි, අථ නං අනාථපිණ්ඩිකො පුච්ඡි.

1. 1. වුත්තො. 2. 2. කාරෙත්වා. 3. 3. සාල. 4. 4. පොකඛරණියොව. 5. 5. තෙසං.

“කථාහමනනෙත! ඉමගම්. විහාරෙ පටිපජ්ජාමි”ති? තෙනති ගං පති! ඉමං විහාරං ආගතානාගතස්ස නිකමුසමස්ස දෙති”ති. සාමුහනෙනති මහාසෙට්ඨි සුවණ්ණභිකාරං. ආදාය දසබලස්ස හත්ථ උදකං පාතෙතො “ඉමං ජෙතවනවිහාරං ආගතානාගතස්ස වාතුදදි සස්ස බුද්ධපමුඛස්ස සංඝස්ස දමමි”ති අදාසි. සන්ථා විහාරං පටිග්ගහෙතො අනුමොදනං කරෙන්නො:-

“සිතං උණ්ණං පටිග්ගනති තතො වාලුමිගාති ව,
සිරිංසපෙ ව මකසෙ සිසිරෙ වාපි වුට්ඨියො.
තතො වාතාතපෙ සොරෙ සඤ්ජාතෙ පටිගඤ්ඤති,
ලෙණන්ථං ව සුඛන්ථංව කායිතුං ව විපසිතුං.
විහාරදානං සමස්ස අග්ගං බුද්ධෙත වණ්ණිතං.
තග්ගා හි පණ්ඩිතො පොසො සමපස්සං අන්තමතනො,
විහාරෙ කාරයෙ රමෙම වාසයෙත්ථ බහුසස්සනෙ.
තෙසං අනාඤ්ච පාණං ව වන්සෙතාසනාති ව,
දදෙය්‍ය උජ්ඣුතෙස්ස විපසනෙනන වෙතසා.
තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙතති සබ්බදුක්ඛා පනුදනං,
යං සො* ධම්මං ඉධඤ්ඤාය පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. a

විහාරනිසංසං කපෙයි. අනාඨපිණ්ඩිකො දුතියදිවසුනො පට්ඨාය විහාරමහං ආරති. විසාඛාය පාසාදමනො වතුති මාසෙහි නිට්ඨිතො. අනාඨපිණ්ඩිකස්ස පන විහාරමනො නවති මාසෙහි නිට්ඨායි. විහාර මහෙපි අට්ඨාරසෙව කොටියො අගමංසු. ඉති ඉමගම්. යෙව විහාරෙ වතුපණ්ණාසකොටිසංඛිං. ධනං පරිවච්ඡි.

අතීතෙ පන විපසස්ස හගවතො කාලෙ සුඛබ්බසුමිතෙනා නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණභිකාසන්ථායෙන කිණ්ණිකා තසම්. යෙව ආනෙ යොජ්ඣපපමාණං සංඝාරාමං කාරෙයි. සිඛස්ස හගවතො කාලෙ සිටිවබ්බිකා නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණභිකාසන්ථායෙන කිණ්ණිකා තසම්. යෙව ආනෙ තිගාචුතපපමාණං සංඝාරාමං කාරෙයි. වෙස්සතුස්ස හගවතො කාලෙ සොඤ්ඤිකා නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණභිකාසන්ථායෙන කිණ්ණිකා තසම්. යෙව ආනෙ අසිඤ්ඤායොජ්ඣපපමාණං සංඝාරාමං කාරෙයි. කතුසස්ස හගවතො කාලෙ අවුට්ඨො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණභිකාසන්ථායෙන කිණ්ණිකා තසම්. යෙව ආනෙ අසිඤ්ඤායොජ්ඣපපමාණං සංඝාරාමං කාරෙයි. කස්ස පස්ස හගවතො කාලෙ සුමඛගලො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණභිකාසන්ථායෙන කිණ්ණිකා තසම්. යෙව ආනෙ සොළසකරිසපපමාණං.

* යො-ඉතිබහුසු.

a. මහාවග්ගපාටි.

සමසාරං කාරෙසි. අමහාකං පන භගවතො කාලෙ අනාඨ
 පිණ්ඩකො සෙගි කභාපණකොටිසන්ධරෙන කිණ්ඩිකා තසම්. යෙව
 ණානෙ අට්ඨකරිසප්පමාණං සමසාරං කාරෙසි. ඉදං නිර ණානං
 සබ්බවුද්ධානං අවිජ්ඣිතට්ඨානමෙව. ඉති මහාබෝධිමණ්ඩපබ්බසුද්ධ
 තප්පතතිතො යාව මහාපරිනිබ්බාණමසුද්ධා යසම්. යසම්. ණානෙ
 භගවා විහාසි ඉදං සන්තිකෙතිදුතං නාම, තස්ස වසෙන සබ්බ
 ජනකානි වණ්ණසියාම.

ජනකවර්ණපාඨය

නිදනකථා නිවිතා.

1. 1. 1.

ඉමං තාව අපණ්ණකම්මදෙසනං භගවා සාවච්ඡියං උපනිසාය
 ජේතවනමහාවිහාරාදුර විහරන්තො කපේසි. කමපන ආරබ්භ අයං
 කථා සමුට්ඨිතාති? සෙට්ඨිසා සභායකෙ පසුභසතෙ තිච්ඡියසාවතො.
 ඵකසම්. හි දිවසෙ අනාඨපිණ්ඩකො සෙගි අතානො සභායකෙ
 පසුභසතෙ අසුද්ධිත්ථියසාවතො ආදාය බහුං මාලාගන්ධවිලෙප
 නසුද්ධව තෙලමධුපාණිතවත්ථව්ඡාදනාති ව ගාහාපෙත්වා ජේතවනං
 ගන්ත්වා භගවන්තං වැදිත්වා මාලාදිහි පුජේත්වා ගෙසජ්ජාතිවෙව
 වත්ථාති ව හිකවුසමසුසා විසසජේත්වා ඡ නිසජ්ජාදෙසෙ වජේත්වා
 ඵකමච්ඡිතං නිසීදි. තෙපි අසුද්ධිත්ථියසාවතා තථාගතං වැදිත්වා
 සපු පුණ්ණවැදසසිරිකං. මුඛං ලක්ඛණානුබ්බසුද්ධපතිමණ්ඩිතං.
 බ්බාමප්පහාපරිකම්භතං. බ්බගමකායං. ආවෙලාවෙලා යමකයමකා හුත්වා
 නිව්ජරන්තියො සනවුද්ධරසමියො ව මලොකයමානා අනාඨපිණ්ඩ
 කස්ස සමිපෙයෙව නිසීදිංසු.

අථ තෙසං සත්ථා මනෝසිලාතලෙ සීහනාදං නදන්තො තරුණ
 සීහො විශ් ගජ්ජන්තො පාටුස්සකමෙසො විශ් ව ආකාසගග්ගං.
 ඕතාරන්තො විශ් ව රතනදුමං ගන්තේන්තො විශ් ව අට්ඨමග
 සමන්තාගතෙන සවණියෙන කමණියෙන බ්බගමස්සරෙන නානා
 නයවිචිතතං මධුරධම්මකුථං කපේසි. තෙ සපු ධම්මදෙසනං සුත්වා
 පසන්නවිතතා වුට්ඨාය දසබලං වැදිත්වා අසුද්ධිත්ථියසුරණං හිදිත්වා
 බ්බුද්ධං සරණං අගමංසු. තෙ තුණ්ණා පට්ඨාය නිව්චකාලං. අනාඨ
 පිණ්ඩකෙත සද්ධිං ගතිමාලාදිගත්වා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණන්ති
 දුතං දෙහති සීලං රක්ඛන්ති උපොසථකමමං කරෙන්නි.

අථ භගවා සාවච්ඡිතො ජුතකෙව රාජගගං අගමාසි. තෙ
 තථාගතස්ස ගතකාලෙ තං සරණං හිදිත්වා පුත අසුද්ධිත්ථියසරණං.
 ගන්ත්වා අනතුන්තො මුලට්ඨානෙ යෙව පතිසිත්වා භගවාපි සත්තට්ඨමාසෙ
 විචිතාමෙත්වා පුත ජේතවනං. අගමාසි. තුථිපිණ්ඩකො පුතපි

තෙ ආදාය සඳු සනතිකං ගතවා සන්දර්ශ ගතාදිති පුරෙඤ්ඤා වන්දිතා එකමනකං තිසිදි. තෙපි ගගවනකං වන්දිතා එකමනකං තිසිදිංසු. අථ තෙසං තථාගතෙ වාරිකං පක්කනෙනා ගතිතසරණං භිඤ්ඤා පුන අඤ්ඤාතිත්ථියසරණමෙව ගගෙවා මුලෙ පතිට්ඨිත භාවං ගගවතො ආරොචෙසි.

ගගවා අපරිමිතකප්පකොටියො තිරන්තරං පවතතිතවට්ඨිපුච්ඡිතා බුහුභාවෙන දිබ්බගතිගන්තිතං නානාගතිපුරිතං රතනකරණකං විවරනෙතා විශ මුඛපද්මං විවරිතා මධුරස්සරං තිව්ඤ්ඤාතො “සච්චංකිර තුමෙහ උපාසකා ! තිණි සරණාති භිඤ්ඤා අඤ්ඤාතිත්ථිය සරණං ගතා”ති පුච්ඡි. අථ තෙහි පටිච්ඡාදෙතො අසක්කනානෙති “සච්චං ගගවා”ති වුත්තෙ සන්දර්ශ “උපාසකා ! ගෙට්ඨා අපිච්චං උපරි භවංගං පටිච්ඡෙදං කතා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සීලාදිගුණෙන වුද්ධොත සදිසො නාම ඤාතී කුතො අධිකතරො, “යාවතා භික්ඛවෙ ! සත්තො අපදා වා-පෙ-තථාගතො තෙසං අග්ග මක්ඛායනිදං-ත් තිඤ්ඤා විතතං ඉධ වා හුරං වා-පෙ-අග්ගතො වෙ පසන්නාන”නති ආදිති සුද්දෙතති පකාසිතෙ රතනතත්ථයගුණෙ පකාසෙවා එවං උතතමගුණෙහි සමන්තාගතං රතනතත්ථයං සරණං.¹ ගතා උපාසකා වා උපාසිකා වා තිරියාදිසු තිබ්බතත්තකා නාම තත්ථි. අපායතිබ්බතතිතො මුඤ්ඤාතිතා පන දෙවලොකෙ උපපජ්ඣිතා මහාසම්පත්තිං අනුගොනති තස්සා තුමෙහි එවරාපං සරණං භිඤ්ඤා අඤ්ඤාතිත්ථියසරණං ගච්ඡන්තොති අයුත්තං කත”නති ආග. එන්ද්ව තිණි රතනාති මොක්ඛවසෙන උත්තමවසෙන සරණං ගතානං අපායෙසු තිබ්බතතිතා අභාවදිපනත්.² ඉමානී සුත්තාති දසෙසතබ්බාති :-

“යෙ ඤාති බුද්ධං සරණං ගතා සෙ න තෙ ගම්ඤ්ඤාති අපායං, පහාය මානුසං දෙහං දෙවකායං පරිපුරෙස්සනති.

යෙ ඤාති ධම්මං සරණං ගතා සෙ න තෙ ගම්ඤ්ඤාති අපායං, පහාය මානුසං දෙහං දෙවකායං පරිපුරෙස්සනති.

යෙ ඤාති සසිසං සරණං ගතා සෙ න තෙ ගම්ඤ්ඤාති අපායං, පහාය මානුසං දෙහං දෙවකායං පරිපුරෙස්සනති d

බහුං වෙ සරණං යනති පබ්බතාති චෛත්තාති ව,
ආරාමරික්ඛවෙත්තාති මනුස්සා ගතපජ්ඣිතා.

තෙතං බො සරණං බෙමං තෙතං සරණමුත්තමං,
තෙතං සරණමාගමව සබ්බද්ධතා පමුච්චති.

යො ව බුද්ධං ව ධම්මං ව සසිසං ව සරණං ගතො,
වත්තාරි අරියසම්මාති සම්මපජ්ඣෙස්ස පස්සති.

1. ඉං. රතනතත්ථයසරණං.

2. ඉං. අභාවංදිපනත්.

a. ඉතිවුත්තක. b. සුත්තනිපාත. c. ඉතිවුත්තක. d. සංපුත්තනිකාය.

‘දුකඩං දුකඩසමුප්පාදං දුකඩස්ස ච අතිකතමං,
අරියඤ්චරියභිකං මග්ගං දුකමුපසමගාමිනං.

එතං ඛො සරණං ඛෙමං එතං සරණමුත්තමං.

එතං සරණමාගමම සබ්බදුකඛා පමුවච්ඡි”ති. a

න කෙවලං ච නෙසං සත්ථා එතතකං යෙව ධම්මං දෙසෙසි අපිච ඛො “උපාසකා! බුද්ධානුස්සති කමමට්ඨානං නාම ධම්මානුස්සති -පෙ-සබ්බානුස්සති කමමට්ඨානං නාම සොතාපතතිමග්ගං දෙති සොතාපතතිඵලං දෙති සකදගාමිමග්ගං දෙති සකදගාමිඵලං දෙති අනාගාමිමග්ගං දෙති අනාගාමිඵලං දෙති අරහත්තමග්ගං දෙති අරහත්තඵලං දෙති”ති එවමාදීහිපි නයෙහි ධම්මං දෙසෙත්වා “එවරුපං නාම සරණං භිඤ්ඤානෙහි අසුත්තං තුලෙහි කත”නති ආහ.

එත්ථ ච බුද්ධානුස්සති කමමට්ඨානාදීනං සොතාපතතිමග්ගාදිප්පදානං “එකධම්මො භිකව්චෙ! භාවිතො බහුලිකතො එකන්තතිබ්බිදාය විරුහාය නිරුධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය තිබ්බාණාය සංවත්තති කතමො එකධම්මො? බුද්ධානුස්සති”ති | එවමාදීහි සුත්තෙහි දීපෙතබ්බං-එවං ගගවා නානප්පකාරෙහි උපාසකෙ ඔවදිත්වා “උපාසකා! පුබ්බෙපි මනුස්සා අසරණං සරණන්ති තක්කගාහෙන විරුද්ධගාහෙන ගහෙත්වා අමනුස්සපරිග්ගහිතෙ කන්තාරෙ යකඛගත්තං හුත්වා මහාවිනාසං පත්තා, අපණ්ණකගාහං පන එකංසගාහං අවිරුද්ධගාහං ගතිතමනුස්සා තස්මිංයෙව කන්තාරෙ සොත්ථිගාවං පත්තා”ති චත්වා තුණහි අගොසි.

අථ ඛො අනාඨපිණ්ඩකො ගහපති උට්ඨායාසනා ගහවන්තං වන්දිත්වා අභිත්ථිත්වා සිරිසි අඤ්ජලිමපතිට්ඨාපෙත්වා එවමාහ “ගන්තෙ ! ඉද්දති තාව ඉමෙසං උපාසකානං උත්තමසරණං භිඤ්ඤා තක්කගහණං අමගානං පාකටං, පුබ්බෙ පන අමනුස්සපරිග්ගහිතෙ කන්තාරෙ තක්කිකානං විනාසො අපණ්ණකගාහං ගතිතමනුස්සානං ච සොත්ථිගාවො අමගානං පටිච්ඡන්තො තුමාකමෙව පාකටො, සාධු වත නො ගගවා ආකාසෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙන්නො විය ඉමං කාරණං පාකටං කඳෙතු”ති.

අථ ගගවා මයා ඛො ගහපති! අපරිමිතකාලං දසපාරමියො පුරෙත්වා ලොකස්ස කම්බලේන්දනත්ථමෙව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤං පටි විඤ්ඤං, සිහවසාය සුවණ්ණනාලිං පුරෙන්නො විය සක්කච්චං සොතමොදගිත්වා පුණ්ණිතිං සෙට්ඨිතො සතුප්පාදං ජනෙත්වා හිමගබ්බං පදලෙත්වා පුණ්ණවන්දං නිහරණො විය භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි :-

a. ධම්මපද-බුබ්බග්ග.

b. අභිඤ්ඤාතර-එකකපිපාත.

අතීතෙ කාසිරවෙඨ බාරණසිකගරෙ බ්‍රහ්මදිව්‍යො නාම රුඳු අහොසි. තදු බොධිසත්තො සත්ථවාහකුලෙ පටිසන්ති. ගගෙත්වා අනුපුලබ්භන් වයප්පතො පඤ්චති සකට්ඨකෙති වණ්ණජරං. කරුණොත්තො විවරති. සො කදචි පුබ්බන්තො අපරන්තං ගච්ඡති කදචි අපරන්තො පුබ්බන්තං, බාරණසියං යෙව අඤ්ඤාසි සත්ථ වාහපුතො අත්ථි බාලො අව්‍යතො අනුපායකුසලො, තදු බොධිසත්තො බාරණසිතො මහග්ගං හණ්ඨං ගගෙත්වා පඤ්චසක්ඛි සතාති පුරෙත්වා ගමණසජ්ජාති කත්වා ධපෙසි. සොපි බාලසත්ථ වාහපුතො තපෙව පඤ්චසකට්ඨකාති පුරෙත්වා ගමණසජ්ජාති කත්වා ධපෙසි. බොධිසත්තො වින්තොසි, සවෙ අයං බාලසත්ථවාහ පුතො මයා සද්ධියෙව ගම්ඤ්ඤාති සකට්ඨකං¹ එකතො මග්ගෙ ගච්ඡන්තො මග්ගොපි නප්පගෙස්සති මනුස්සානං දුරුද්ධකා දිතිපි බලිවද්දනං තිණාතිපි දුලලහාති හවිස්සන්ති එතෙන වා මයා වා පුරතො ගන්තුං වට්ටතිති සො තං පකෙකාසාපෙත්වා එතමන්ථං ආරොවෙත්වා විති²පි අමෙහති එකතො ගන්තුං න සක්කා³ කිං තිං පුරතො ගම්ඤ්ඤාති උදහු පච්ඡන්තොති ආහ. සො වින්තොසි මසි පුරතො ගච්ඡන්තො බහු ආතිසංසා මග්ගෙන අතීතෙනතෙව ගම්ඤ්ඤාමි ගොණා අනාමට්ඨාතිණං බාදිස්සන්ති මනුස්සානං අනාමට්ඨා⁴ සුපෙය්‍ය පණ්ණං ගම්ඤ්ඤාති පසන්නං උදහං හවිස්සති. යථාරුචිං අග්ගං ධපෙත්වා හණ්ඨං වින්තිණ්ණියාමිති සො අහං සමම! පුරතො ගම්ඤ්ඤාමිති- ආහ. බොධිසත්තොපි පච්ඡන්තො ගමණෙ බහු ආතිසංසෙ අද්දස. එවං තිස්ස අහොසි පුරතො ගච්ඡන්තො මග්ගෙ විසමට්ඨානං සමං කරිස්සන්ති අහං තෙති භූතමග්ගෙන ගම්ඤ්ඤාමි පුරතො ගතෙති බලිවද්දෙති පරිණතථද්ධාතිණෙ බාදිතෙ මම ගොණා පුන උට්ඨිතාති මධුරතිණාති බාදිස්සන්ති ගතිතපණ්ණට්ඨානතො, උට්ඨිතං මනුස්සානං සුපෙය්‍යපණ්ණං මධුරං හවිස්සති අනුදකො ණතෙ බණ්ණිත්වා එතෙ උදකං උප්පාදෙස්සන්ති පරෙති කතෙසුති⁵ ආවාටෙසු මයං උදකං පිවිස්සාම අග්ගට්ඨපනං නාම මනුස්සානං ජිවිතාවොරොපණසද්ධිං අහං පච්ඡන්තො ගන්ත්වා එතෙති සපිතගෙසන හණ්ඨං වින්තිණ්ණියාමිති. සො එතතතො ආතිසංසෙ දිස්වා සමම! තිං පුරතො ගච්ඡති ආහ. සාධු සමමාති බාලසත්ථවාහො සකට්ඨාති යොජෙත්වා නිකබන්තො අනුපුලබ්භන් මනුස්සවාසං අතිකතමිත්වා කන්තාරමුවං පාපුණි.

කන්තාරං නාම “වොරකන්තාරං වාළකන්තාරං තිරුදක කන්තාරං අමනුස්සකන්තාරං අප්පහකකන්තාරං”න්ති පඤ්චවිධං:- තත්ථ වොරෙති අබ්ධිත්තමග්ගො වොරකන්තාරං නාම. සීභාදිති අබ්ධිතමග්ගො වාළකන්තාරං නාම. යත්තභාසිත්තං වා පාත්තං වා

1. ඉං. සකට්ඨකං.

2. ඉං. විති.

3. ඉං. සක්කාති.

4. ඉං. අනාමට්ඨා.

5. ඉං. කතෙසු.

6. ඉං. අථ.

උදකං නන්ති ඉදං නිරුද්ධකකන්තාරං නාම. අමනුස්සාධිසිතං අමනුස්ස
කන්තාරං නාම. මුලබාදනියාදිවිරහිතං අපභක්කකන්තාරං නාම.
ඉමස්මිං පඤ්චවිධෙ කන්තාරෙ තං කන්තාරං නිරුද්ධකකන්තාරං
වෙච අමනුස්සකන්තාරං ව, තස්මා සො සන්චායපුත්තො ඝකටෙසු
මහනන්මහන්තා වාරියො ඔපෙත්වා උදකස්ස පුරුපෙත්වා සට්ඨි
යොජනිකං කන්තාරං පටිපජ්ජී.

අපස්ස කන්තාරමජ්ඣං ගතකාලෙ කන්තාරෙ අභිවත්ථයකෙබ්බා
ඉමෙහි ගතිත උදකං. ජබ්බාපෙත්වා දුබ්බලෙ කත්වා සබ්බෙව තෙ
බාදිස්සාමිති සබ්බසෙනතරුණබලිවදදසුත්තං මනෝරමං යානකං
මාපෙත්වා ධනුකලාපඵලකාට්ඨබහන්තෙහි දසති වා වාදසති අම
නුස්සෙති පරිවුත්තො උපපලකුමුදාති පිලක්ඛිත්වා අලලසිසො අලල
වත්තො ඉස්සරපුරිසො විශ තස්මිං යානකෙ නිසිදිත්වා කදුම
මකතිතෙහි වකෙකති පටිපථං අගමාසි. පරිවාරමනුස්සාපිස්ස පුරතො
ව පච්ඡතො ව ගච්ඡන්තා අලලකෙසා අලලත්තං උපපලකුමුදමාලා
පිලක්ඛිත්වා පදුමපුණ්ණිරිකකලාපෙ ගගෙත්වා හිසමුලාලාති බාදන්තා
උදකබිඤ්ඤාති වෙච කලලෙනව පග්ගරන්තො අගමංසු. සන්චායා
ව නාම යද්ද ධුරවාතො වායති තද්ද යානකෙ නිසිදිත්වා උපට්ඨාක
පරිවුත්තා රජං පරිහරන්තා පුරතො ගච්ඡන්ති යද්ද පච්ඡතො වායති
තද්ද තෙතෙව නයෙන පච්ඡතො ගච්ඡන්ති තද්ද පන ධුරවාතො
අගොසි. තස්මා සො සන්චායපුත්තො පුරතො අගමාසි.

යකෙබ්බා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා අත්තනො යානකං මග්ගා
මකකමාපෙත්වා කහං ගච්ඡන්තා තෙන සද්ධිං පටිසන්තාරං අකාසි.
සන්චායොපි අත්තනො යානකං මග්ගා මකකමාපෙත්වා සකවාතං
ගමිණොකාසං දත්වා එකමීන්තං 'සිතො' තං යකබ්බං අවොච හො!
අලෙහ තාව බාරුණසිතො ආගච්ඡාම. තුලෙහ පන උපපලකුමුදාති
පිලක්ඛිත්වා පදුමපුණ්ණිරිකත්වා හිසමුලාලාති බාදන්තා කදුම
මකතිතා උදකබිඤ්ඤාති පග්ගරන්තො ආගච්ඡන්තා තුලෙහති
ආගතමග්ගෙ දෙවො වස්සති උපලාදිසඤ්ඤාන්තාති සරති අපිති
පුච්ඡී. යකෙබ්බා තස්ස* කථං සුත්වා සමම! කිත්තාමෙහං කථෙසි?
එසා නිලවතරුජ් ඵඤ්ඤාසති. තතො පට්ඨාය සකලං අරඤ්ඤං
එකොදකං නිබ්බාදං වස්සති කඤ්ඤා පුරු තස්මිං භග්ගිං භානෙ
පදුමාදිසඤ්ඤාන්තාති සරතිති වත්වා පටිපාටියා ගච්ඡන්තොසු
සකටෙසු ඉමාති සකවාති ආදාය කහං ගච්ඡන්තා පුච්ඡී. අසුකං
ජනපදං නාමාති ඉමස්මිං ව ඉමස්මිං ව, සකටෙ කිං නාම ගතෙති?
අසුකං ව අසුකං වාති. පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො සකටං අතිවිශ
ගරුකං හුත්වා ආගච්ඡති එතස්මිං කිං ගතෙති? උදකං එත්වාති.
පරතො¹ තාව උදකං අනෙතෙති වො මනාපං කතං, ඉතො
පට්ඨාය පන උදකෙන කිම්වං නන්ති පුරතො බහුං උදකං වාරියො

හිදිනි. උදක. ඡන්ද්‍රිකාව. සුබෙන ගව්‍යථාති ආහ. එවං ව පත වනි. තුලෙන ගව්‍යථ අමානං. පපඤ්චා හොතිති ථොකං ගතවි. තෙසං අදස්සනං පච්චා අත්තනො යක්ඛනගරමෙව අගමාසි.

සොපි බො බාලසුත්වාහො අත්තනො බාලතාය යක්ඛස්ස වචනං ගතෙති. වාටියො හිදුපෙති. පසතමත්තමපි උදකං අතවසෙ සෙති. සබ්බං ඡන්ද්‍රිකාව. සකටාති පාජාපෙසි. පුරතො අපමත්තමපි උදකං. නාහොසි මහස්සා පාණ්ඩ්‍යං අලභන්තා කිලමිංසු තෙ යථා පුරිස්සන්ගමණා¹ ගතවි. සකටාති මොවෙති. පරිවත්තකෙන ථපෙති. ගොණෙ වගෙකසු බන්ධිංසු තෙව ගොණානං උදකං අහොසි. න මහස්සානං යාගුහත්තං වා. දුබ්බලමහස්සා තත්ත තත්ත නිපජ්ජති. සුපිංසු. රතතිගාගසමන්තන්තරෙ යක්ඛා යක්ඛනගරතො ආගතවි. සබ්බෙව ගොණෙ ව මහස්සෙ ව ජිවිතකකයං පාපෙති. මංසං බාදිති. අසිති අවසෙසෙති. අගමංසු. එවං එකං බාලසුත්වං ගතපුත්තං. කිස්සාය සබ්බෙ තෙ විනාසං පාපුණ්ණිංසු හත්ථට්ඨිකාදිති දිසාපිදිසාසු² විපජ්ජන්තොති අගෙසු. පඤ්චසකටසතාති යථා පුරිතානෙව අට්ඨංසු.

බොධිසත්තොපි බො බාලසුත්වාගපුත්තස්ස නික්ඛන්තදිව්‍යතො මාසද්ධමාසං විනිනාමෙති. පඤ්චති සකටසතෙති නගර නික්ඛමම අනුපුලෝකන කන්තාරමුඛං පාපුණ්ණි සො තත්ත උදකවාටියො පුරෙති. බහුං උදකං ආදාය බන්ධිවාලෙ හෙරිඤ්චරපෙති. මහස්සෙ සන්තිපාතෙති. එවමාග මං අනාපුච්ඡිති. පසතමත්තමපි උදකං මා වලඤ්ඤිත්ත කන්තාරෙ විසරුධානා නාම කොන්ති. පත්තං වා පුප්ථං වා එලං වා තුලෙන පුරෙ අබාදිතපුබ්බං මං අනාපුච්ඡිති. මා බාදිත්තාති එවං මහස්සානං ඔවාදං දත්තං පඤ්චති සකටසතෙති කන්තාරං. පටිපජ්ජි.

තස්මිං කන්තාරමජ්ඣං සුමපත්තෙ සො යක්ඛො පුරිමන්තෙතෙව බොධිසත්තස්ස පටිප්ථෙ අත්තානං දස්සෙසි. බොධිසත්තො තං දිස්වාපි අඤ්ඤාසි ඉමස්මිං කන්තාරෙ උදකං තත්ත නිරුද්ධකන්තාරෙ නාමෙස. අයඤ්ච නිබ්බයො රත්තනෙතෙතො. ඡායාපිස්ස න පඤ්ඤා යති නිස්සංසයං ඉමිනා පුරතො ගතො බාලසුත්වාගපුත්තො සබ්බං උදකං ඡන්ද්‍රිකාවෙති. කිලිමෙති. සපරිසො බාදිතො ගවිස්සති මයං. පත අඤ්චතභාවං උපායකොසලො න ජානාති මඤ්ඤෙති. තතො නං ආග ගව්‍යථ තුලෙන මයං වාණිජානාම අඤ්ඤං උදකං අදිස්වා ගතිංසු උදකං න ඡන්ද්‍රිකා දිව්‍යථානෙ පත ඡන්ද්‍රිකාව. සකටාති සලලුකාති කත්තං ගමස්සාමාති.

යක්ඛො ථොකං ගතවි. අදස්සනං. උපගමම අත්තනො යක්ඛ නගරමෙව ගතො. යක්ඛෙ පත ගතෙ මහස්සා බොධිසත්තං ආහංසු අග්‍ය! එතෙ මහස්සා එසා නිලවන්දු පඤ්ඤායති තතො පට්ඨාය

1 ඉං. සුරියස්සන්ගමණා.

2 ඉං. සසිංසු.

3 ඉං. විදිසා.

දෙවො නිබදාං වස්සනිති වත්ථා උපප්පන්නාදමාලාමාලිනො පද්ම පුණ්ඩරිකකලාපෙ ආදාය හිසමුද්‍රාලං බාදන්තා අලලවන්තා අලලසීසා උදකඛිණ්ණති පග්ගරන්තෙති ආගතා උදකං ඡබ්බිතිං ලහුකෙති සකටෙති බිප්පං ගවජ්ජාමාති. බොධිසත්තො තෙසං වචනං සුත්වා සකටාති ංපාපෙත්වා සබ්බමනුස්සෙ සන්තිපාතාපෙත්වා තුමොති ඉමසම්. කන්තාරෙ සරො වා පොකබරණී වා අත්ථිති කස්සපි සුතපුබ්බන්ති පුච්ඡි. න අය්‍යා! සුතපුබ්බං* නිරුද්ධකන්තාරෙ තාම එසොති. ඉදාති එකච්ච මනුස්සා එතාය නිලවන්තරාජයා පරතො දෙවො වස්සනිති වදන්ති. වුට්ඨිවාතො තාම කිත්තකට්ඨානං වායතිති? යොජනමත්තං අය්‍යාති. කච්චි පන වො එකස්සපි සරිරං වුට්ඨිවාතො පගරතිති? තත්ථි අය්‍යාති. මෙසසීසං තාම කිත්තකෙ ණතෙ පඤ්ඤායතිති? යොජනමත්තෙ අය්‍යාති. අත්ථි පන වො කෙතවි එකච්චි මෙසසීසං දිට්ඨන්ති? තත්ථි අය්‍යාති. විජ්ජුලාතා තාම කිත්තකෙ ණතෙ පඤ්ඤායතිති? වතුපඤ්චයොජනෙ අය්‍යාති. අත්ථි පන වො කෙතවි විජ්ජුලාතොභාසො දිට්ඨාති? තත්ථි අය්‍යාති. මෙසසඤ්ඤා තාම කිත්තකෙ ණතෙ සුයතිති? එකච්චයොජනමත්තෙ අය්‍යාති. අත්ථි පන වො කෙතවි මෙසසඤ්ඤා සුතොති? තත්ථි අය්‍යාති. න එතෙ මනුස්සා යකඛා එතෙ අමො උදකං ඡබ්බිපෙත්වා දුබ්බලො¹ කත්වා බාදිස්සාමාති ආගතා භවිස්සන්ති පුරතො ගතො බාලසත්ථාන පුරතො න උපායකුසලො, අධ්‍යා සො එතෙති උදකං ඡබ්බිපෙත්වා කිලමෙත්වා බාදිතො භවිස්සන් පඤ්චසකට්ඨකාති යථා පුරිතානෙව ඨිතාති² භවිස්සන්ති අජ්ජ මයං තාති පසිස්සාම. පසතමත්තමපි උදකං අඡබ්බිතිං සීසසීසං පාජෙථාති පාජපෙසි.

සො ගවජන්තො යථා පුරිතානෙව පඤ්චසකට්ඨකාති ගොණ මනුස්සානඤ්ච හත්ථසීකාදිති දිසාවිදිසාසු විප්පනිණ්ණාති දිසවා සකටාති මොවාපෙත්වා සකටපරිවත්තකො³ බන්ධාවාරං බන්ධාපෙත්වා කාලස්සෙව මනුස්සෙ ව ගොණෙ ව සායමාසහත්තං ගොජ්ජෙත්වා මනුස්සානං මජ්ඣෙ ගොණෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සයං බලනායකෙ ගහෙත්වා බග්ගහන්තො තිශාමරතති. ආරකඛං ගහෙත්වා ඩිතකොව අරුණං උට්ඨාපෙසි. පුතදිවසෙ පාතොව සබ්බකිට්ඨාති නිට්ඨාපෙත්වා ගොණෙ හොජෙත්වා දුබ්බලසකටාති ඡබ්බිතිං පිරුති ගාභාපෙත්වා අප්පග්ගං භණ්ඩං ඡබ්බිපෙත්වා මහග්ගං ආරොපෙත්වා යථාධිද්දෙපතං ණානං ගන්ත්වා දිගුණනිගුණෙන මුලෙන භණ්ඩං විකතිණීත්වා සබ්බං පරිසං ආදාය පුත අත්තතො නගරමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං කථං කපෙත්වා එවං ගහපති පුබ්බෙ තක්කගාගගාතිනො මහාවිතාසං පත්තො අප්පණ්ණකගාගගාතිනො පන අමනුස්සානං හත්ථ

1. සී. දුබ්බලො.

2. සී. විතා.

3. සී. සකටපරිවත්තබ්බත.

* සුතපුබ්බන්ති-ඉතිසබ්බන්ති.

තොමුකුච්චා සොප්පිනා ඉච්ඡිතධානං ගන්තා පුත සකධානමෙව පච්චාගමිංසුති චෙපි චජ්ඣති සට්ඨෙතා ඉමිංසා අපණණකධම්මදෙසනාය අභිසව්වුදො හුතා ඉමං ගාථමාහ :-

අපණණකං ධානමෙකීන උතියං ආනු තකතිකා,
එතද්දුද්දං මෙධාවි තං ගණෙහ යදපණණකනති.

තත්ථ-අපණණකනති එකංසිකං අවිරුද්ධං නියසාණිකං. ධානිනති කාරණං. කාරණං හි යසමා තදයතනවුතතිතාය එලං තිට්ඨති නාම තසමා ධානනති වුවවිති. “ධානකුච්ච ධානතො අධානකුච්ච අධානතො”නි^a ආදිසු වස්ස පයොගො චෙදිතබ්බො. ඉති අපණණකං ධානනති පදවයෙනාපි යං එකනතතිතසුඛාවහතතා පණ්ණිනෙහි පටිපනතං එකංසිකකාරණං අවිරුද්ධකාරණං නියසාණිකකාරණං තං ඉදනති දීපෙති. අයමෙත්ථ සංඛෙපො. පහෙදතො පන තිණි සරණාගමණාති පඤ්ඤාසීලාති දසසීලාති පානිමොක්ඛසංචරෙ ඉන්ද්‍රිය සංචරෙ ආර්ථපාරිසුද්ධි පච්චග්ගපටිසෙවනං සබ්බමපි චතුපාරිසුද්ධිසීලං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුහතචාරතා හොජනෙ මහතඤ්ඤාතා ඡගරියානු යොගො කුෂානං විපස්සනා අභිඤ්ඤා සමාපනති අරියමග්ගො අරිය එලං සබ්බමෙපනං අපණණකං ධානං අපණණකපටිපදා නියසාණික පටිපදාති අත්ථො. යසමා ච පන නියසාණිකපටිපදාය එතං නාමං තසමා යෙව හභවා අපණණකපටිපදං දෙසෙතො ඉමං සුභත මාහ:-“නිති භික්ඛවෙ! ධම්මෙහි සමනතාගතො භික්ඛු අපණණක පටිපදං පටිපනොතා හොති යොති පස්ස ආරුඬා හොති ආසවානං ඛයාය කතමෙහි නිති? ඉධ භික්ඛවෙ! භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු ගුහතචාරෙ හොති හොජනෙ මහතඤ්ඤා හොති ඡගරියං අනුසුතොතා හොති, කථං ච භික්ඛවෙ! භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු ගුහතචාරෙ හොති? ඉධ භික්ඛවෙ! භික්ඛු චක්ඛනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තගාහි හොති -පෙ-එවං ඛො භික්ඛවෙ! භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු ගුහතචාරෙ හොති, කථං ච භික්ඛවෙ! භික්ඛු හොජනෙ මහතඤ්ඤා හොති? ඉධ භික්ඛවෙ! භික්ඛු පටිසංඛායොතිසො ආහාරං ආහරෙති තෙව දවාය න මදාය-පෙ-එවං ඛො භික්ඛවෙ! භික්ඛු හොජනෙ මහතඤ්ඤා හොති. කථං ච භික්ඛවෙ! භික්ඛු ඡගරියං අනුසුතොතා හොති? ඉධ භික්ඛවෙ! භික්ඛු දිව්සං චඞ්ඤමෙත නිසඤ්ජාය-පෙ-එවං ඛො භික්ඛවෙ! භික්ඛු ඡගරියං අනුසුතොතා හොති”නි^b. ඉමමිං වාපි සුතොත තයොව ධම්මා වුත්තා, අයං පන අපණණකපටිපදා යාව අරහත්තඵලං ලබ්භතෙව. තත්ථ අරහත්තඵලමපි එලසමාපනති විහාරස්ස චෙව අනුපාදපරිනිබ්බාණස්ස ච පටිපදායෙව නාම හොති. එසෙති. එකචෙව පණ්ණිතමනුස්සා. තත්ථ තිඤ්ඤාපි අසුකො නාමාති නියමො නත්ථ ඉදං පන සපරිඤ්ඤා ඛොඛිසතං යෙව

a. අභිගුහතර-අභානපාළි.

b. අභිගුහතරතිකහිපාහ.

සකාය වුත්තනති වෙදිතබ්බං. දුතියං ආහු නානතිනාති දුතියනති පඨමං. වුත්තතො¹ අපරණන්කට්ඨානතො නියසාණිකකාරණතො දුතියං තකකගාහකාරණං අනියසාණිකකාරණං. ආහු නානතිනාති එත්ථ පන සද්ධිං පුරිමපදෙන අයං^{*} යොජනා, අපරණන්කට්ඨානං අවිරුද්ධකාරණං නියසාණිකකාරණං එතෙ බොධිසත්තපමුඛා පණ්ඩිතමනුස්සා ගණිතිංසු, යෙ පන බාලසත්ථවාගපුත්තපමුඛා තකකිකා ආහු තෙ දුතියං සාපරුධං අනෙකංසිකට්ඨානං අනියසාණිකකාරණං අග්ගහෙසුං. තෙසු යෙ අපරණන්කට්ඨානං අග්ගහෙසුං තෙ සුක්කපටිපදං පටිපන්නා, යෙ දුතියං පුරතො හවිතබ්බං උදකෙනාති තකකගාහසම්බාතං අනියසාණිකකාරණං අග්ගහෙසුං තෙ කණ්ණපටිපදං පටිපන්නා, තත්ථ සුක්කපටිපද අපරිහානි පටිපද, කණ්ණපටිපද පරිහානිපටිපද, තස්මා යෙ සුක්කපටිපදං පටිපන්නා තෙ අපරිහිනා සොත්ථිභාවං පත්තා, යෙ පන කරුණ පටිපදං පටිපන්නා තෙ පරිහිනා අතයව්‍යසනං ආපන්නාති ඉමි මත්ථං හගවා අනාපටිණිකස්ස ගහපතීනෝ වත්ථා උත්තරිං ඉදමාහ:- “එතදඤ්ඤය මෙධාවි තං ගණේග යදපරණන්ක”නති. තත්ථ එතදඤ්ඤය මෙධාවිති මෙධාති උද්ධනාමාය විසුද්ධාය උත්තමාය පඤ්ඤය සමන්තාගතො ඤාලපුත්තො එතං අපරණන්කෙවෙව සපරණන්කෙවාති විසු අතකකගාහතකකගාහසම්බාතෙසු ධානෙසු ගුණදෙසං වුද්ධිභාතිං අත්ථානත්ථං ඤාත්වාති අත්ථො. භිං ගණේග යදපරණන්කනති යං අපරණන්කං එකංසිකපුක්කපටිපදඅපරිහානිය පටිපදසම්බාතං නියසාණිකකාරණං තදෙව ගණේගය්‍ය, කස්මා? එකංසිකාදිභාවතොයෙව. ඉතරං පන න ගණේගය්‍ය කස්මා? අනෙකංසිකාදිභාවතොයෙව. අයං හි අපරණන්කපටිපද නාම සබ්බසං බුද්ධිපවෙවකබුද්ධිබුද්ධිපුත්තානං පටිපද සබ්බබුද්ධා හි අපරණන්කපටිපදයමෙව ස්ථා දලෙහන විරියෙන පාරමියො පුරෙත්වා බොධිතලෙ බුද්ධා නාම භොනති පවෙවකබුද්ධා පවෙවක බොධිං උපපාදෙනති බුද්ධිපුත්තා සාවකපාරමිඤ්ඤං පටිවිජ්ඣනති ඉති හගවා තෙසං උපාසකානං තියෙසා ඤාලසමපත්තියො* ඡිකාම සහෙග බ්‍රහ්මලොකසම්පත්තියො ව දත්වාපි පරියොසානෙ අරහත්ත මග්ගදාසිකා අපරණන්කපටිපද නාම, වතුසු අපායෙසු පඤ්චසු නිවකුලෙසු නිබ්බන්ධිදාසිකා සපරණන්කපටිපද නාමාති ඉමං අපරණන්කධම්මදෙසනං දෙස්සත්වා උපරි වත්තාරි සල්වාති සොළසහි ආකාරෙහි පකාසෙසි, වතුසල්වපරියොසානෙ සබ්බෙපි තෙ පඤ්ච සත්වා උපාසකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිව්ඨතිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා දෙස්සත්වා වෙ වජ්ජති කපෙත්වා අනුසංඝිං සවෙත්වා ජිතකං සමොධානෙත්වා දෙස්සෙසි. තස්මිං සමයෙ බාලසත්ථවාගපුත්තො දෙවදත්තො අගොසි තස්ස

පරිභා දෙවදත්තපරිභා ව. පණ්ඩිතසත්වාහපුත්තීපරිභා බුද්ධිපරිභා පණ්ඩිතසත්වාහපුත්තො පන අහමෙව අභොසිනති දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

අපංශුකත්තකං.

1. 1. 2.

අභිලාසුන්‍යොති ඉමං ධම්මදෙසනං භගවා සාවඤ්ඤියං විහරන්තො කපෙසි. කං ආරබ්භාති? එතං ඔස්සට්ඨවිරියං භික්ඛුං. තථාගතෙ කීර සාවඤ්ඤියං විහරන්තෙ එකො සාවඤ්ඤිවාසී කුලපුත්තො ජෙන වනා ගනත්වා සඤ්ඤාසනතිකෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නවිත්තො කාමෙසු ආදීනමං දිස්වා පබ්බජිත්වා උපසම්පදාය පඤ්ඤාචාර්යකො හුත්වා චෙ මාතිකා උග්ගණ්ණිත්වා විපස්සතාචාරං සිත්තිත්වා සඤ්ඤාසනතිකෙ අත්තනො වියතරුචියං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා එතං අරඤ්ඤං පටිවිසිත්වා වස්සං උපගනත්වා තෙමාසං වායමන්තො ඔහාස මත්තං වා නිමිත්තමත්තං වා උපාදෙතුං නාසකති.

අථස්ස එතදභොසි-“සත්ථා රු වත්තාඤ්ඤ පුග්ගලා කට්ඨිතා තෙසු මයා පදපරමෙන භවිතබ්බං නන්ති මඤ්ඤාදු මග්ගං ඉමස්මිං අත්ත භාවෙ මග්ගො වා එලං වා කීං කරියාමි අරඤ්ඤවාසෙන? සඤ්ඤාසනතිකං ගනත්වා රුපග්ගපාතනං බුද්ධිසරීරං ඔලොකෙන්නො මධුර ධම්මදෙසනං සුණ්ණෙනො විහරියාමි”ති පුත්ත ජෙනවත්තමෙව පච්චාග මාසි. අථ නං සැද්දිත්වා සම්භත්තො ආහංසු “ආවුසො! නිං සඤ්ඤාසනතිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සමණධම්මං කරියාමිති ගතො ඉද්දති පන ආගනත්වා සම්මනණීකාය අභිරම්මොතො වරසි කීනත්තුවො තෙ පබ්බජිතකීවචං මත්තං පත්තං? අප්පට්ඨනිකො ජාතොසි”ති? “ආවුසො! අහං මග්ගං වා එලං වා අලභිත්වා අහබ්බපුග්ගලෙන මයා භවිතබ්බනති විරියං ඔස්සජිත්වා ආගතොමි”ති “අකාරණං තෙ ආවුසො! කතං දලහවිරියස්ස සඤ්ඤාසනෙ පබ්බජිත්වා විරියං ඔස්සජිත්වො එති තථාගතස්ස දස්සෙමා”ති තං ආදාය සඤ්ඤාසනතිකං අගමංසු.

සත්ථා දිස්වා එවමාහ-“භික්ඛවෙ! තුලෙහ එතං භික්ඛුං අනිවජ්ඣ මාතං ආදාය ආගතා කීං කතං ඉමිනා”ති? “භනෙත! අයං භික්ඛු එවරුපෙ නිශ්ශ්‍රාණිකෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කඤ්ඤෙන්නො විරියං ඔස්සජිත්වා ආගතො”ති. අථතං සත්ථා ආහ “සච්චං කීර තයා භික්ඛු! විරියං ඔස්සට්ඨ”නති? සච්චං භගවාති. “කීං පන තුං භික්ඛු! එවරුපේ සාසනෙ පබ්බජිත්වා අපට්ඨෙත්වාති වා සත්තාදොති වා පටිවිත්තොති වා ආරද්ධිවිරියොති වා එවං අත්තානං අජානා පෙත්වා ඔස්සට්ඨවිරියො භික්ඛුති ජනාපෙසි තත්ත තුං පුරෙබ්බ විරියවං අභොසි? තයා එකෙන කතං විරියං නිස්සාය මරුකත්තාඤ්ඤ

පඤ්චස්ස සකටසතෙස්ස මනුස්සා ව ගොණං ව පාණීයං ලභිතා සුඛිතා ජාතා ඉදති කතවා විරියං ඔස්සප්පි”ති? සො භික්ඛු එතතකෙන උපන්ඔතිතො අහොසි.

තං පන කථං සුඛා භික්ඛු භගවන්තං යාපිංසු- “භතෙන! ඉදති ඉමිතා භික්ඛුතා විරියස්ස ඔස්සට්ඨිතාවො අමහාකං පාකටො පුබ්බෙ පන එතස්ස එකස්ස විරියං නිස්සාය මරුකන්තාරෙ ගොණ මනුස්සානං පාණීයං ලභිතා සුඛිතාවො පටිච්ඡන්තො තුමහාකං සබ්බඤ්ඤානුකූණස්සෙව පාකටො අමහාකමෙවනං කාරණං කප්ථං”ති “තෙනහි භික්ඛවෙ! සුණංථා”ති භගවා තෙසං භික්ඛුතං සත්ථූපාදං ජනෙතා භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි :-

අතීතෙ කාසිරට්ඨි බාරණසියං. මුභමදනෙන රජ්ජං කාරෙතෙන බොධිසත්තො සන්ථවාහතුලෙ පටිසන්ධිං ගතෙතා වයපපතො පඤ්චති සකටසතෙහි වණ්ජිජ්ජං කරෙතො විවරති. සො එකදු සට්ඨි යොජතිකං මරුකන්තාරං පටිපජ්ජි. තස්මිං කන්තාරෙ සුමුම වාලිකා මුට්ඨිනා ගතිතා භන්තො න නිට්ඨති සුරියුග්ගමණො පට්ඨාය අභිනාරඤ්චිය උණතා හොති නසකකා අකකම්භුං. තස්මා තං පටිපජ්ජන්තා දුරුදකතිලතඤ්ඤාදීති සකටෙහි ආදය රතති මෙව ගන්තාං අරුණුග්ගමණෙ සකටාති පටිවත්තං කතා මන්තෙ මණ්ඩපං කාරෙතා කාලස්සෙව ආභාරකිච්චං නිට්ඨාපෙතා ජායාය නිසින්නා දිවසං ඛෙපෙතා අන්තං ගතෙ සුරියෙ සායමාසං භුඤ්ජිතා භුමියා සීතලාය ජාතාය සකටාති යොජෙතා ගච්ඡති. සමුද්දං ගමණසදීසමෙව ගමණං හොති ඵලනියාමකො නාම ලද්ධං වට්ඨති සො තාරකසඤ්ඤාය සන්තං තාරෙසි.

සොපි සන්ථවාහො තස්මිං කාලෙ ඉමිතාව නියාමෙන තං කන්තාරං ගච්ඡන්තො එකුතසට්ඨි යොජනාති ගන්තා ඉදති එකරතෙනතෙව මරුකන්තාරං නික්ඛමණං භවිස්සතිති සායමාසං භුඤ්ජිතා සබ්බං දුරුදකං ඛෙපෙතා සකටාති යොජෙතා පායාසි, නියාමකො පුරිමසකටෙ ආසන්ධිං සන්තරපෙතා ආකාසෙ තාරකං¹ ඔලොකෙතො ඉතො පාපේථ ඉතො පාපේථාති වදමාතො නිපජ්ජි. සො දීඝමඬානං අතිද්දයනභාවෙන කිලනොති නිද්දං ඔක්කම් ගොණං නිවත්තිතා ආගතමග්ගමෙව ගණගතො න අඤ්ඤාසි. ගොණා ඤ්ඤාමරතාං අගමංසු නියාමකො අරුණුග්ගමණං වෙලාය පවුද්ධො නක්ඛතො² ඔලොකෙතො සකටාති නිවත්තෙතථ නිවත්තෙතථාති ආහ. සකටාති නිවත්තෙතො පටිපාටිං කරෙන්නානං යෙව අරුණො උග්ගතො මනුස්සා හිග්ගො අමහාකං නිවිට්ඨකිං

වාරට්ඨානමෙවෙන. දරුදකවපි නො බිණ.⁹ ඉදුනිවහානට්ඨානි සකවානි මොවෙනි; පරිවතනනෙන ධපෙචා; මන්තෙක මණ්ඩපං කචා; අතනනො අතනනො සකටස්ස හෙට්ඨා; අනුසොචනතා නිපජ්ඣංසු.

බොධිසත්තො මගි විරියං ඔස්සජ්ජෙන සබ්බෙපි විතස්සියානන්ති පානොව සිතලවෙලාය¹ ආභිණ්ඩනො එකං දබ්බනිණගච්ඡ. දිස්වා ඉමානි තිණානි හෙට්ඨා උදකසිනෙනෙන උට්ඨිතානි භවිස්සානන්ති විනොචා; කුද්දලං ගාභාපෙචා; තං පදෙස්. බණ්පෙසි. සට්ඨි හත්ඨානං බණ්ඣංසු එතතකං ආනං බණ්චා; පහරන්නානං කුද්දලො හෙට්ඨා; පාසාණෙ පටිහඤ්ඤි. පහටමනො සබ්බෙපි විරියං ඔස්ස ජ්ඣ. බොධිසත්තො පන ඉමස්ස පාසාණස්ස හෙට්ඨා උදකෙන භවිතබ්බනති ඔතරිචා; පාසාණෙ ධිතො ඔතමිචා; සොතං ඔදතිචා; සද්දං ආවජ්ජෙනො හෙට්ඨා උදකස්ස පටිතනතසද්දං සුචා; උතතරිචා; චුප්පට්ඨාකං ආහ. “තාත! තයා විරියෙ ඔස්සට්ඨ සබ්බෙ විතස්සියාම නිං විරියං අනොස්සජ්චා; ඉමං අයකුටං ගහෙචා; ආවාටං ඔතරිචා; එතස්මිං පාසාණෙ පහාරං දෙති”නි.

සො තස්ස වචනං සමපට්ඨිචා; සබ්බෙසු විරියං ඔස්සජ්චා; ධිතෙසුපි විරියං අනොස්සජ්ජෙනා ඔතරිචා; පාසාණෙ පහාරං අද්ධි. පාසාණො මජ්ඣෙහි භිජ්ජිචා; හෙට්ඨා පඤ්චා; සොතං සනති රුචතිචා; අට්ඨාසි. නාලකකිප්පමාණං උදකවට්ටි උග්ගඤ්ඤි. සබ්බෙ පාණීයං පිචිචා; නාහායිංසු. අතිරෙකානි අකඤ්ඤාදිනි ඵාලෙචා; යාගුහතනං පචිචා; භුඤ්ඤිචා; ගොණෙ ව ගොජෙචා; සුරියෙ අත්ථං ගතෙ උදකාචාටසමිපෙ ධජං බන්ධිචා; ඉච්ඡිතට්ඨානං අගමිංසු. තෙ තත්ථ භණ්ඩං විකකිණ්චා; දිගුණවතුගුණං ලාභං² ලභිචා; අතනනො වසනට්ඨානමෙව අගමංසු³.

තෙ තත්ථ යාවතායුකං ආචා; යථාකමමං ගතා; බොධිසත්තොපි දුනාදිනි පුඤ්ඤති කචා; යථාකමමෙව ගතෝ. සමොසලුදො; ඉමං ධම්මදෙසනං කපෙචා; අභිසලුදොධා ව ඉමං භාටං කපෙසි:-

අකිලාසුනො වණ්ණපථෙ බණ්ණනා,
උදභගණෙ තත්ථ පපං අවිදුං.
එවං ඔුනි විරියබ්බපපනො,
අකිලාසු විනෙද හදයස්ස සනතිනති.

තත්ථ-අකිලාසුනොති නිකෙකාසජ්ජා ආරදධවිරියා. වණ්ණෙ ආපථෙති වණ්ණෙ චුච්චති වාලිකා⁴. වාලිකා මග්ගෙහි අත්ථා. බණ්ණනාති භූමිං බණ්ණනා. උදභගණෙති එත්ථ උදභුති නිපානො. අභගණෙති* මනුස්සානං සඤ්චරණට්ඨානෙ අනාචාටෙ භූමිගාගෙහි අත්ථා.

1. ඉං. මෙව.

2. ඉං. ගොගං.

3. ඉං. අගමිංසු.

4. ඉං. වාලුකා.

* අත්ථා-ඉග්ගාබ්බපාථො.

කණ්ඩායම් තසම්. වණ්ණප්පථෙ. සපං. අවිඤ්ඤානි උදකං ලභිංසු උදකං හි පටියන්තාවෙන පපාති වුවවති. පවටං වා ආපං පපං මහොදකනනි අත්ථො. එවනනි ඔපමමපටිපාදනං. මුනීති මොනං වුවවති ඤාණං. කායමොනෙය්‍යාදිසු වා අඤ්ඤාතරං තෙන සමන්තාග තතතා පුග්ගලො මුනීති වුවවති. සො පනෙස අභාරියමුනි අන භාරියමුනි සෙබමුනි අබෙමුනි පචෙට්කමුනි මුනිමුනීති අනෙක විබො. තත්ථ අභාරියමුනීති ගිහිආගතථලො විඤ්ඤාතසාසනො. අන භාරියමුනීති තථාරූපොව පබ්බජිතො. සෙබමුනීති සත්තසෙබො. අසෙබමුනීති බිණ්ණසෙබො. පචෙට්කමුනීති පචෙට්කසලුඥො. මුනිමුනීති සමමාසලුඥො. ඉමසම්. පනත්ථ සබ්බසබ්බාතිකවසෙන මොකෙය්‍ය සබ්බාතාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො මුනීති චෙදිතබ්බො. විජිංඤ්ඤ පණ්ණානාති විරියෙනවෙව කායබලඤ්ඤාබලෙන ච සමන්තාගතො. අකිලාසුති තිකෙකාසජේ. කාමං තවො ච නහාරු ව අට්ඨි ව අවසිස්සතු¹ උපසුස්සතු සරිරෙ මංසලොභිතනනි එවං. වුත්තනන වතුරඛ්‍යමන්තාගතෙන විරියෙන සමන්තාගතතතා අනලසො. විජෙද හදයස්ස සන්තිනනි විතතස්සපි හදයරූපස්සපි සිතලභාව කරණෙන සන්තිනනි සබ්බං ගතං ක්‍ෂාන්තිපස්සනාභිඤ්ඤාඅරහතන මග්ගඤ්ඤාසබ්බාතං අරියධම්මං විජ්ජති පටිලභතීති අත්ථො.

හගවතා හි-“දුක්ඛං භික්ඛවෙ! කුසිතො විහරති වොකිණේණං පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි මහනනඤ්ච සදත්ථං. පරිහාපෙති ආරද්ධවිරියොව බො භික්ඛවෙ! සුඛං විහරති පච්චිත්තො පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි මහනනඤ්ච සදත්ථං. පරිපුරෙති. න භික්ඛවෙ! භින්නන අග්ගස්ස පතති හොති”නි² එවං. අනෙකෙහි සුත්තෙහි කුසිතස්ස දුක්ඛවිහාරෙ ආරද්ධවිරියස්ස ච සුඛවිහාරො සංවණ්ණිතො. ඉධාපි ආරද්ධවිරියස්ස අකතාභිනිවෙසස්ස විපස්සකස්ස විරියබලෙන අධිගන්තබ්බං තමෙව සුඛවිහාරං දස්සෙතො. “එවං. මුනි විරිය බලප්පපනො අකිලාසු විජෙද හදයස්ස සන්ති”නනි ආහ. ඉදං වුත්තං හොති, යථා හෙ වාණිජ අකිලාසුතො වණ්ණප්පථෙ බණ්ණනා උදකං ලභිංසු එවං. ඉමයම්පි සාසනෙ අකිලාසු හුත්වා වායම මානො පණ්ණිතො භික්ඛු ඉමං ක්‍ෂාන්තාදිහෙදං හදයස්ස² සන්ති. ලභති සො නිං භික්ඛු! පුබ්බ උදකමත්තස්ස අත්ථං විරියං තත්ථා ඉද්දති එවරූපෙ මග්ගථලත්ථං නිය්‍යාණිකෙ සාසනෙ කසමා විරියං ඔස්සජ්ජිති? එවං. ඉමං ධම්මදෙසනං දස්සෙත්වා වත්තාරි සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ ඔස්සධ්විවිරියො භික්ඛු අග්ගථලෙ අරහතෙන පතිට්ඨාසි.

1. ඉං. අවසිස්සතු. 2. ඉං. හදයසන්ති.

2. සංයුත්තභිකාය-දසබලසුත්තං.

සත්‍ය වෙයි වන්දි කපේවා අනුසන්ධි සටෙතො ජනකං සමොධානෙනා දසෙයි. තසම් සමයෙ විරියං අනොයාජ්ඣා පාසාණං භිඤ්ඤා මහාජනස්ස උදකදයතො චූළපට්ඨානො අයං ඔස්සට්ඨවිරියො භික්ඛු අහොයි. අවසෙසපරිසා ඉද්ධි බුද්ධපරිසා ජාතා. සත්ථවාහපේට්ඨකො පන අහමෙව අහොසිනති දෙසනං නිට්ඨපෙයි.

වණ්ණපට්ඨගතං.

1. 1. 3.

ඉධ වෙයි නං විශ්වෙයිති ඉදමි ධම්මදෙසනං හගවා සාවච්ඡියං විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවිරියමෙව භික්ඛුං ආරබ්භං කපේයි. තං හි පුරිමතයෙනෙව භික්ඛුහි ආතීනං දිස්වා සත්ථා ආහ-“භික්ඛු! තිං¹ එවරුපේ මග්ගඵලදයතො සාසනෙ පබ්බජ්ඣා විරියං ඔස්සජන්තො සත්ථසංස්සග්ගතිකාය කඤ්ඤානපාතියා පරිභින්නො සෙරිවාණ්ණිජේ විය විරං සොවෙය්‍යායි”ති². භික්ඛු තස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං හගවන්තං යාපිංසු හගවා හවන්තරේන පටිවත්තනං කාරණං පාකටං අකායි :-

අතීතෙ ඉතො පඤ්ඤමෙ කපෙප බොධිසත්තො සෙරිවරටේ³ කච්ඡුට්ඨවාණ්ණිජේ අහොයි. සො සෙරිවා නාම එකෙන ලොල කච්ඡුට්ඨවාණ්ණිජේන සද්ධිං නිලවාහිති⁴ නාම ආදිං උත්තරිත්වා අඤ්ඤාපුරං නාම නගරං පටිසන්තො නගරවිජියො භාජේත්වා අත්තනො පත්තවිජියා හණ්ඩං විකකිණන්තො වරි. ඉතරොපි⁵ අත්තනො පත්තවිජියා ගණ්ඨි. තසම් පන නගරෙ එකං සෙට්ඨි කුලං පරිජිණ්ණං අහොයි සබ්බෙ පුත්තභාතිකා ව ධනං ව පරිකඩයං අගමායි. එකා දුරිකා අය්‍යකාය සද්ධිං අවසෙසා අහොයි තා වෙපි පරෙසං හති. කත්වා ජීවනති. ගෙගෙ පන තාසා^{*} මහාසෙට්ඨිනා පරිභුත්තපුබ්බා සුවණ්ණපාති භාජන්තනරෙ තිකකිත්තො දිසරත්තං අවලඤ්ඤිතො මලග්ගතිතො අහොයි. තා තස්සා සුවණ්ණපාති භාවමිති ජනනති. සො ලොලවාණ්ණිජේ තසම් සමයෙ “මණ්ණිකෙ ගණ්ඨං මණ්ණිකෙ ගණ්ඨං”ති විවරන්තො තං සරවා. පාපුණ්ණි සා කුමාරිකා තං දිස්වා අය්‍යකං ආහ අවම! මග්ගං එකං පිලකිනං ගණ්ඨාති. අවම! මයං දුග්ගතා කිං දත්වා ගණ්ඨිස්සාමාති? අයං නො පාති අඤ්ඤා ව අවගාහං උපකාරා ඉමං දත්වා ගණ්ඨාති සා වාණ්ණිජං පසෙකාසාපෙත්වා ආසනෙ නිසිද්දපෙත්වා තං පාතිං දත්වා අය්‍ය! ඉමං ගතෙත්වා තව හගිණ්ණිකා කිඤ්ඤිදෙව දෙහිති ආහ. වාණ්ණිජේ පාතිං ගත්ත්වා ගතෙත්වා සුවණ්ණපාති හවිස්සාතිති පරිවෙගෙත්වා පාතිපිට්ඨියං සුවියා ලෙඛං කට්ඨිත්වා සුවණ්ණභාදං ඤාත්වා ඉමාසං[†] කිඤ්ඤි අදත්වා ව ඉමං පාතිං හරිස්සාමිති අයං කිං ව අග්ගති? අද්ධමාස කොපිස්සා මූලං නගොතිති භූමියං බිපිත්වා උට්ඨායාසනා පසකාමි.

1. ඉං. තිං. භික්ඛු.

3. ඉං. සෙරිවො නාම.

4. ඉං. තෙලවාහං.

2. ඉං. සොවිස්සායිති.

5. ඉං. ඉතරො.

* තෙසං-ඉතිසබ්බත්.

† ඉමෙසං-ඉතිසබ්බත්.

එකෙන¹ පවිසිත්වා නික්කන්තවිසිං. ඉතරො පවිසිතුං. ලභනීති බොධිසත්තො තං විසිං පවිසිත්වා “මණිනෙ ගණ්හථ මණිනෙ ගණ්හථා”ති විචරන්තො තමෙව ඝරවාරං පාපුණ්ඨි පුත සා කුමාරිකා තපෙව අය්‍යකං ආහ. අථ නං අය්‍යකා අමම! පඨමං ආගතවාණිජේ පාතිං. භූමියං බිපිත්වා ගතො ඉදුති කිං දත්වා ගණ්හිසාමාති ආහ අමම! සො වාණිජේ ඵරුසවාචො අයං පත පියදස්සනො මුදු සලාපො අපෙචනාම නං ගණ්හය්‍යාති. තෙනති පකෙකාසාති, සා තං පකෙකාසි. අථස්සා ගෙහං පවිසිත්වා නිසින්නස්ස තං පාතිං අදංසු.

සො තස්සා සුවණ්ණපාතිභාවං ඤාත්වා අමම! අයං පාති සත සහස්සං අග්ගති පාතිඅග්ගනකගණ්හං. මය්‍යං හතේ නාපීති ආහ. අය්‍ය! පඨමං ආගතවාණිජේ අයං අද්ධමාසකමපි න අග්ගතිති භූමියං බිපිත්වා ගතො අයං පත තව පුඤ්ඤෙන සුවණ්ණපාති ජතා හවිස්සාතිති මයං ඉමං තුය්‍යං දෙම නිඤ්ඤිදෙව නො දත්වා ඉමං ගහෙත්වා යාහිති. බොධිසත්තො තස්මිං බණ් හත්ථගතාති පඤ්ඤාකභාපණ්සතාති පඤ්ඤාසතග්ගනකඤ්ඤා හණ්හං. සබ්බං දත්වා මය්‍යං ඉමං තුලං ව පසිබ්බකඤ්ඤා අට්ඨ ව කභාපණ් දෙථාති ඵතතකං යාචිත්වා ආදාය පකකාමි. සො සිසමෙව නදීතිරං ගන්ත්වා නාවිකස්ස අට්ඨ කභාපණ් දත්වා නාවං අභිරුහි.

තතො ලොලවාණිජේපි පුත ගෙහං ගන්ත්වා ආහරථ තං පාතිං තුම්‍යාකං නිඤ්ඤිදෙව දස්සාමිති ආහ. සා තං පරිභාසිත්වා තං අම්‍යාකං සතසහස්සග්ගතිකං සුවණ්ණපාතිං. අද්ධමාසකග්ගතිකමපි න අකාසි. තුය්‍යං පත සාමිකසදිසො එකො ධම්මිකවාණිජේ අම්‍යාකං සහස්සං දත්වා තං ආදාය ගතොති ආහ. තං සුත්වා තස්ස සතසහස්සග්ගති කාය හි සුවණ්ණපාතියා පරිනිනොලහි මහාජනිකරො වතමෙ අයනාති සඤ්ජාතබලවසොකො සතිං පච්චුපඨාපෙතුං අසකෙකානො වසඤ්ඤි හුත්වා අත්තනො හත්ථගතෙ කභාපණ් වෙච හණ්හිකඤ්ඤා ඝරවාරෙයෙව විකිරිත්වා නිවාසනපාරුපතං පගාය තුලාදණ්හං මුග්ගරං කත්වා ආදාය බොධිසත්තස්ස අනුපදං පකකන්තො නදීතිරං ගන්ත්වා බොධිසත්තං ගච්ඡන්තං දිස්වා අම්‍යො! නාවික! නාවං නිවත්තෙහිති ආහ. බොධිසත්තො මා නිවත්තෙහිති පටිසෙබෙසි.

ඉතරස්සපි බොධිසත්තං ගච්ඡන්තං පස්සන්නස්ස පස්සන්නස්ස බලවසොකො උදපාදි හදයං උණ්හං අහොසි මුඛතො ලොහිතං උග්ගඤ්ඤි වාපි කදුමො විය හදයං ඵලි. සො බොධිසත්තෙ ආසාතං ඛණ්ඩිත්වා තතේව ජීවිතකම්‍යං පාපුණ්ඨි. ඉදං පඨමං ටෙචදත්තස්ස බොධි සත්තෙ ආසාතබ්‍රහ්මණිං. බොධිසත්තො දුනාදිති පුඤ්ඤාති කරිත්වා යථා කමමං අගමාසි. සමමාසමුදොධි ඉමං ධම්මදෙසනං කපේත්වා අතිසමුදොධිව ඉමං ගාථං කපේසි :-

ඉඛ වෙ හි නං විරුඛෙසි සද්ධම්මස්ස නියාමනං,
විරං තං අනුතපෙස්සසි සෙරිවා යංව වාණිජෙති.

තත්ත්-ඉඛ වෙ හි නං විරුඛෙසි සද්ධම්මස්ස නියාමනානි ඉමස්මි.
සාසනෙ එතං සද්ධම්මස්ස නියාමනාසංඛිතං සොතාපතතිමග්ගං.
විරුඛෙසි යදි විරුඛෙසි විරියං ඔස්සාජ්ජෙනා නාගිගච්ඡසි න පටි
ලභසිති අන්තො. විරං ඩො අනුගාමෙස්සසිති එවං සන්නෙ තං දීඝ
මඤ්ඤානං සොවන්නො පරිදෙවන්නො අනුතපෙස්සසි අථවා ඔස්සාච්ඡ
විරියතාය අරියමග්ගස්ස විරුඛිතතො දීඝරත්තං නිරයාදිසු
උපපන්නො නාතප්පකාරානි දුක්ඛානි අනුභවන්නො අනුතපෙස්සසි
කිලම්මස්සසිති අයමෙත්ථ අන්තො-කථං? සෙරිවා සං ව වාණිජොති
සෙරිවාති එවං නාමකො. සංවාති යථා. ඉදං වුත්තං හොති
යථා පුබ්බෙ සෙරිවා නාම වාණිජො සතසහස්සග්ගණිකං සුවණ්ණ
පාතිං ලභිත්වා තස්සා ගහණන්තො විරියං අනත්වා තතොපි පටි
භින්නො අනුතපයි. එවමෙව තවපි ඉමස්මි. සාසනෙ පටියතන
සුවණ්ණපාතිසද්දසං අරියමග්ගං ඔස්සාච්ඡවිරියතාය අනාගිගච්ඡෙනා
තතො පටිභින්නො දීඝරත්තං අනුතපෙස්සසි සචෙ පන විරියං න
ඔස්සාජ්ජස්ස පණ්ණිතවාණිජො සුවණ්ණපාතිං විය මම සාසනෙ
තවවිධමපි ලොකුත්තරධම්මං පටිලභිස්සසිති.

එවමස්ස සන්තො අරහත්තො කුටං ගණනන්නො ඉමං ධම්ම
දෙසනං දස්සෙත්වා වතතාරි සල්වානි පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ
ඔස්සාච්ඡවිරියො භික්ඛු අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. සන්තොපි
චෙ වජ්ජනි කපෙත්වා අනුසන්තිං සචෙත්වා ජාතකං සමොධානෙත්වා
දස්සෙසි. තද්ද බාලවාණිජෙ දෙවදන්නො අහොසි පණ්ණිතවාණිජෙ
අහමෙව අහොසිනති දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

සෙරිවාණිජ ජත්තකං.

I. 1. 4.

අසානෙනපි මෙධාවිති ඉමං ධම්මදෙසනං හගවා රාජගහං
උපතිස්සාය ජවකම්බවනෙ විහරන්නො චුලපඤ්ඤානෙරං ආරබ්භ
කපෙසි.

තත්ත් චුලපඤ්ඤානං තාව නිබ්බන්ති කපෙතබ්බො-රාජගහෙ
කීර ධනසෙට්ඨිකුලස්ස ධිතො අත්තනො දුසෙතෙව සද්ධිං සන්තො.
කත්වා අසොඤ්ඤපි මෙ ඉමං කමමං ජාතෙය්‍යුනති භිතො එවමාග
අමෙහති ඉමස්මි. සානෙ වසිත්තුං න සකකා සචෙ මෙ මාතාපිතරෙ
ඉමං දෙසං ජාතිස්සන්ති බණ්ඩාබණ්ඩං කට්ඨස්සනති විදෙසං ගනත්වා
වසිස්සාමාති හත්ථසාරං ගහෙත්වා අග්ගවාසෙත නිකම්භිත්වා යත්ථ වා
තත්ථ වා අසොඤ්ඤ අජාතනට්ඨානං ගනත්වා වසිස්සාමාති උගොපි
අගමංසු. තෙසං එකස්මි. සානෙ වසන්තානං සංවාසමිත්වාය තස්සා

කුළුණු. ගබ්බො පතිට්ඨාසි. සා ගබ්බපරිපාකමාගමම සාමිකෙන සද්ධිං මනෙතසි ගබ්බො මෙ පරිපාකං ගතො ඤාතිබන්ධුවිරහිතො ච ණො ගබ්බවුට්ඨානං නාම උභින්නමපි අමාකං දුක්ඛමෙව කුලගෙහං ගවුණාති.

සො අජ්ඣ ගවුණාම යො ගවුණාමාති දිවසෙ අතිකකාමෙසි. සා විනෙතසි අයං බාලො අතතතො දෙසමගනතතාය ගතතුං න උස්සගති. මාතාපිතරො නාම එකනතතිතා අයං ගවුණු වා මා වා මයා ගතතුං වට්ටනීති තසමිං ගෙන නික්ඛන්තෙත ගෙනපරික්ඛාරං පටිසාමෙඤ්ඤා අතතතො කුලසරං ගතභාවං අතනතරගෙනවාසිතං ආරොචෙඤ්ඤා මග්ගං පටිපජ්ජි. අථ සො පුරිසො සරං ආගතො නං අදිස්වා පටිවිස්සනෙ පුළුච්ඤා කුලසරං ගතාති සුඤ්ඤා වෙගෙන අනුබ්ඤ්ඤා අතතරාමගෙන සමපාපුණ්ඨි. තස්සාපි තත්ථෙව ගබ්බ වුට්ඨානං අගොසි. සො කිං ඉදං හදෙදති පුළු. සාමි! එකො පුතො ජාතොති, ඉදති කිං කරිස්සාමාති? යස්සත්ථාය මයං කුලසරං ගවෙණයාම තං කමම. අතතරාව නිපජ්ඣනං තත්ථ ගතඤ්ඤා කිං කරිස්සාම නිවතතාමාති වෙපි එකවිතතා සුඤ්ඤා නිවතති. සු තස්ස ව දුරකස්ස පඤ්ඤා ජතතතා පඤ්ඤොති නාමං අකංසු.

තස්සා න විපස්සෙව අපරොපි ගබ්බො පතිට්ඨාසි. සබ්බං පුරිම නගෙතෙව වින්දාරෙතබ්බං. තස්සාපි දුරකස්ස පඤ්ඤා ජතතතා පඨමජාතස්ස මහාපණ්ණාසකොති නාමං තඤ්ඤා ඉතරස්ස චුලපණ්ණාසකොති නාමං අකංසු. තෙවෙපි දුරකෙ ගතෙඤ්ඤා අතතතො වසනඤ්ඤා මෙව ආගතා තෙසං තත්ථ වසනතානං අයං පඤ්ඤාදුරකො අඤ්ඤා දුරකෙ චුලපිතා අයසකො අයසකාති වදන්තෙ සුඤ්ඤා මාතරං පුළු අමම! අඤ්ඤා දුරකා චුලපිතා අයසකො අයසකාති වදන්ති අමාකං ඤාතකා නත්ති? ආම තාත! තුමාකං එත්ථ ඤාතකා නත්ති රුජගගනගරෙ පන වො ධනසෙට්ඨි නාම අයසකො තත්ථ තුමාකං බහු ඤාතකාති. කස්මා තත්ථ න ගවුණාම අමමාති? සා අතතතො අගමණ්ණකාරණං පුතතස්ස කපෙඤ්ඤා පුතොසු පුතපුත කපෙන්නෙසු සාමිකං ආග ඉමෙ දුරකා අතිවිග්ග කිලමෙනති කිං නො මාතාපිතරො දිස්වා මංසං බාදිස්සන්ති? එති දුරකානං අයසක කුලං දස්සෙස්සාමාති. අහං සමුඛාව ණං තං සක්ඛිස්සාමි තං පන තත්ථ නයිස්සාමිති. සාබු අයස! යෙන කෙනවි නගෙන දුරකානං අයසක කුලමෙව දට්ඨං වට්ටනීති වෙපි ජනා දුරකෙ ආදාය අනුපුබ්බෙන රුජගගං පඤ්ඤා තගරවාසෙ එකිස්සා සාලාය නිවාසං කපෙඤ්ඤා දුරක මාතා වෙ දුරකෙ ආදාය¹ ආගතභාවං මාතාපිතානං ආරොවාපෙසි.

තෙ තං සාසනං සුඤ්ඤා සංසාරෙ සංසරන්තානං න පුතො න ධිතා නාම නත්ති. තෙ අමාකං මහාපරධිකා න සක්කා තෙති අමාකං වක්ඛුපපෙ ණං තං එතතං පන නාම ධනං ගතෙඤ්ඤා

වෙපි ජනා ඵාසුකට්ඨානං ගනන්වා ජිවනඤ්ඤා දුරතො පන ඉධ පෙසෙනතුති. සෙට්ඨිතිතා මාතාපිතුති පෙසිතං ධනං ගහෙත්වා දුරතො ආගතදුතානංයෙව ගතො දන්වා පෙසෙයි. දුරතා අයාසක කුලෙ වඩ්ඪන්ති.

තෙසු පුලලපන්තො අතිදහරො මහාපන්තො පන අයාසකෙන සද්ධිං දසබලස්ස ධම්මකථං සොතුං ගවජ්ඣි තස්ස නිව්චං සන්ත්තමුක්ඛා ධම්මං සුඤ්ඤානස්ස පබ්බජ්ජාය විතතං නමි. සො අයාසකං ආහ සවෙ තුලෙහි සම්පට්ඨිත්ථ අහං පබ්බජෙය්‍යන්ති. කිං වදෙයි තාත? මග්ගං සකලලොකස්සාපි පබ්බජ්ජතො තවෙව¹ පබ්බජ්ජා හද්දිකා සවෙ සකෙකාසි පබ්බජ තාතාති සම්පට්ඨිත්වා සන්ත්තමුක්ඛා ගතො, සන්තා කිං මහාසෙට්ඨි! දුරතො තෙ ලද්ධාති? ආම හතොත! අයං දුරතො මග්ගං නතතා තුලොකං සන්තිකෙ පබ්බජාමිති වදන්ති ආහ. සන්තා අඤ්ඤාතරං පිණ්ඩවාරිකං ඉමං දුරතං පබ්බාජෙහිති ආණාපෙසි. ථෙරෙ තස්ස තවපඤ්ඤාකකම්මට්ඨානං ආවිසන්තිවා පබ්බාජෙයි.

සො බහුං බුද්ධිවචනං උග්ගණ්හිත්වා පරිපුර්ණවස්සො උප සම්පදං ලභී. උපසම්පන්නො යොතිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරෙන්නො අරහතතං පාපුණ්ඨි. සො ක්කානසුඛෙත මග්ගසුඛෙත ව විනිතාමෙන්නො වින්නසි, සකකානුඛො ඉමං සුඛං පුලලපන්තස්ස දාතුන්ති? තතො අයාසකසෙට්ඨස්ස සන්තිකං ගනන්වා මහාසෙට්ඨි! සවෙ තුලෙහි සම්පට්ඨිත්ථ අහං පුලලපන්තං පබ්බාජෙය්‍යන්ති ආහ. පබ්බාජෙථ හතොතති. ථෙරෙ පුලලපන්තදුරතං පබ්බාජෙත්වා දසසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. පුලලපන්තසාමණෙරෙ පබ්බජ්ජිවා දන්වා අහොසි :-

“පදුමං යථා කොකනදං සුගතිං

පාතො සියං පුලලමචිතගතිං,

අභිතිරසං පස්ස විරොවමානං

තපනනමාදිවම්මවනකුලිකෙති”ති.

ඉමං එකං ගාථං වතුති මාසෙහි ගණන්තුං නාසකති. සො කිරි කස්සපසම්මාසමුද්ධිකාලෙ පබ්බජ්ජිවා පඤ්ඤවා හුත්වා අඤ්ඤාතරස්ස දන්තිකිකුතො උදෙසුසග්ගණකාලෙ පරිභාසකෙළි. අකාසි. සො හිකු තෙන පරිභාසෙන ලජ්ජතො තෙව උදෙසු ගණන් න සජ්ඣායමකාසි. තෙන කම්මෙනායං පබ්බජ්ජිවා දන්වා ජතො ගතිතගතිතපදං² උපරි උපරි පදං ගණනාතස්ස තස්සති තස්ස ඉමමෙවගාථං ගහෙතුං වායමනතස්ස වතතාරෙ මාසං අතික්කන්තා. අථ නං මහාපන්තො ආහ පන්ත! තිං ඉමසම්. සාසනෙ අහබ්බො වතුති මාසෙහි එකං ගාථමි ගහෙතුං තසකෙකාසි පබ්බජ්ජන්තිවං පන තිං කථං මන්තං පාපෙස්සයි? තිකම්ම ඉතොති විහාරා තිකකඨිති.³

1. සි. තමෙව. 2. ඉං. ගතිතගතිතං. 3. ඉං. තිකම්මඉතො විහාරා තිකකඨිති.

චුල්ලපත්තකෝ බුද්ධිසංසනෙ සිනෙහෙන ගිහිභාවං න පණ්ණති
 තසම් ව කාලෙ මහාපත්තකෝ හතතුද්දසනෝ හොති ජීවනෝ
 කොමාරහවෙවො බහුං ගතිමාලං ආදය අත්තනෝ අමචිතං
 ගන්ත්වා සත්ථාරං පුජෙත්වා ධම්මං සුඤ්ඤා උට්ඨායාසනා දසබලං
 චන්දිත්වා මහාපත්තකෝ උපසංඝමිත්වා කිත්තකා හන්තො! සන්ද්ද්ධි
 සන්තිකෝ හිතවුති පුට්ඨි පඤ්ඤාමත්තාති හිතවුසතාතිති. සෙව
 හන්තො! බුද්ධිපමුඛාති පඤ්ඤාහිතවුසතාති ආදය අමහාසං නිවෙසනෙ
 හිතං ගණ්හථාති. උපාසක! චුල්ලපත්තකෝ තාම දුක්ඛා අවිරුද්ධි
 ධම්මො තං ධම්මො සෙසානං නිමන්තණං පටිච්ඡාමිති පෙරො
 ආහ. තං සුඤ්ඤා චුල්ලපත්තකෝ වින්තෙසි පෙරො එත්තකානං
 හිතවුතං නිමන්තණං පටිච්ඡන්තො මං බාහිරං කත්වා පටිච්ඡති
 නිසංසයං මයං භාවිකස්ස මයි විතතං හිතතං හවිස්සති කිං දුර්ථ
 මයං ඉමිතා සංසතෙන? ගිහි හුත්වා දුනාදිති පුඤ්ඤාති කරොත්තො
 ජීවිස්සාමිති.

සො පුත දිවසෙ පාතොව ගිහි හවිස්සාමිති පායාසි. සත්ථා
 පච්චසකාලෙයෙව ලොකං ඔලොකෙත්තො ඉමං කාරණං දිස්වා
 පඨමතරං ගන්ත්වා චුල්ලපත්තකස්ස ගමණමයෙහ චාරකොට්ඨකෙ
 චඛිකමන්තො අට්ඨාසි. චුල්ලපත්තකෝ සරා තිකඛමන්තො සත්ථාරං
 දිස්වා උපසංඝමිත්වා චන්දි. අථ තං සත්ථා කතං පන තිං චුල්ල
 පත්තක! ඉමාය වෙලාය ගව්ඡසීති ආහ. භාවා මං හන්තො! තිකඛසිති.
 තෙතාහං විබහමිතුං ගව්ඡාමිති. චුල්ලපත්තක! තච පබ්බජ්ජා තාම
 මම සන්තකා භාවරා තිකඛසිතො කාමා මම සන්තිකං තාගඤ්ඤි?
 එහි කිං තෙ ගිහිභාවෙන? මම සන්තිකෝ හවිස්සාමිති චුල්ලපත්තකෝ
 ආදය ගන්ත්වා ගතිකුටිපමුඛෙ තිසිද්දපෙත්වා චුල්ලපත්තක! පුරන්ති
 මුඛො හුත්වා ඉමං පිළොතිකං රජෙහරණං රජොහරණනි පරි
 මජ්ජන්තො ඉධෙව හොතිති ඉද්ධියා අභිසංඛට්ටං පරිසුද්ධං පිළො
 තිකං දත්වා කාලෙ ආරුහිතෙ හිතවුසංසපරිවුතො ජීවකස්ස
 ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤානාසනෙ තිසිදි.

චුල්ලපත්තකෝපි සුරියං ඔලොකෙත්තො තං පිළොතිකාඛණ්ඩං
 රජොහරණං රජොහරණනි පරිමජ්ජන්තො තිසිදි. තස්ස තං
 පිළොතිකාඛණ්ඩං පරිමජ්ජන්තස්ස පරිමජ්ජන්තස්ස කිලිට්ඨං අහොසි.
 තතො වින්තෙසි ඉදං පිළොතිකාඛණ්ඩං අතිවිය පරිසුද්ධං, ඉමං
 පන අත්තභාවං නිසංසයං පුරිමපකතිං විජිතිත්වා එවං කිලිට්ඨං ජාතං,
 අතිච්චා චත සංඛාරාති ඛයවයං පට්ඨපෙත්තො විපස්සනං චබ්බෙසි.

සත්ථාපි චුල්ලපත්තකස්ස විතතං විපස්සනං ආරුලනනි ඤාත්වා
 චුල්ලපත්තක! තිං එතං පිළොතිකාඛණ්ඩමෙව සංකිලිට්ඨං රජෙ
 රඤ්ජිතං ජනනති මා සඤ්ඤං කරි අභිතන්තරෙ පන තෙ රාගරජ
 දයො අපි තෙ හරාහිති වත්වා ඔහාසං විස්සරෙත්වා පුරතො
 තිසින්නො විය පඤ්ඤාමානරුපො හුත්වා ඉමා ගාථා අභාසි :-

“රුහො රජෙ න ව පන රෙණු වුවෙති
 රුහසෙය්‍යනං අඛිවචනං රජෙති,
 එනං රජං විපපජතිනි¹ භික්ඛවො
 විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ.
 දොසො රජො න ව පන රෙණු වුවෙති
 දොසසෙය්‍යනං අඛිවචනං රජොති,
 එනං රජං විපපජතිනි භික්ඛවො
 විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ.
 මොහො රජෙ න ව පන රෙණු වුවෙති
 මොහසෙය්‍යනං අඛිවචනං රජොති,
 එනං රජං විපපජතිනි භික්ඛවො
 විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ”ති.

භාජා පරියොසානෙ වුලපෙට්ටිකො සහපට්ඨමතිදාති අරහතනං
 පාපුණි. පට්ඨමතිදාතිසෙවසා සබ්බාති තිණි පිටකාති ආගමිංසු.

සො කිර පුබ්බෙ රුජ හුචා නගරං පදකම්මං කරෙන්නො
 නලාවතො සෙදෙ බ්බවනෙහ පරිසුද්ධාන සාවකෙන නලාවතනං
 පුඤ්ඤි². සාවතො කිලිට්ඨො අහොසි. සො ඉමං සරිරං තිස්සාය
 එවරුපො පරිසුද්ධො සාවතො පකාති විජතිනා කිලිට්ඨො ජාතො
 අනිච්ඡා වහ සබ්බාධාති අතිවසඤ්ඤං පටිලභි තෙන කාරණෙ
 තස්ස රජොගරණමෙව පට්ඨයො ජාතො.

ජීවකොපි බො කොමාරහවෙවො දසබලස්ස දකඛිණොදකං උප
 නාමෙසි. සන්ථා නනු ජීවක! විහාරෙ භික්ඛු අත්ථිති හන්ථෙත පතනං
 පිදති. මහාපන්ථො නනු හනෙත! විහාරෙ නත්ථි භික්ඛුති ආහ
 සන්ථා අත්ථි ජීවකාති ආහ. ජීවකො තෙනති හණෙ! ගවජ
 විහාරෙ භික්ඛුනං අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා ජානාතීති පුරිසං
 පෙසෙසි. තස්මිං බණෙ වුලපෙට්ටිකො මෙයං භාතිකො විහාරෙ
 භික්ඛු නත්ථිති හණති. විහාරෙ භික්ඛුනං අත්ථිභාවමෙයං පකාසෙය්‍යා
 මිති සකලං අමචනං භික්ඛුනඤ්ඤෙව පුරෙසි. එකවෙව භික්ඛු
 විවරකමම. කරොන්ති එකවෙව රජනකමම. එකවෙව සජ්ඣායං
 කරෙන්නති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං අසද්දිසං භික්ඛුසහස්සං මාපෙසි.
 සො පුරිසො විහාරෙ බහු භික්ඛු දිස්වා නිවත්තිනා අය්‍ය! සකලං
 අමචනං භික්ඛුති පරිපුණ්ණන්ති ජීවකස්ස ආරොචෙසි. ථෙරොපි
 බො තන්ථෙව :-

“සහස්සකබ්බාදා අතතානං නිමිණිනා පන්ථො,
 තිසිද්ධිවනෙ රමෙම යාව කාලප්පවෙදනා”ති.

අථ සන්ධානං පුරිසං ආගමිතාරං ගතත්වා සන්ධානං වුලපන්තං නාම පකෙකාසනීති වදෙතිති. තෙන ගතත්වා තථා වුතෙන අතං වුලපන්තො අතං වුලපන්තොති මුඛසහසං උට්ඨති. පුරිසො ගතත්වා සබ්බපි කීර්ගතො! වුලපන්තායෙව නාමාති ආගමනෙති තිං ගතත්වා යො අතං වුලපන්තොති පඨමං වදති තං ගතො¹ ගණන අවසෙසං අනාරාධාසිසානනීති සො තථා අකාසි. තාවදෙව සහසාමන්තා භික්ඛු අනාරාධාසිසු. ථෙරො ගතෙන පුරිසෙන සද්ධිං අගමාසි. සන්ධානං ගතත්වා වපරියොසානෙ ජීවකං ආමනෙත්ති, ජීවකං! වුලපන්තං පතනං ගණන අයං තෙ අනුමොදනං කරිසානීති ජීවකො තථා අකාසි. ථෙරො සිහනාදං නදනො තරුණසිතො විශ නිණ්ඤි පිටකාති² සබ්බොගෙත්වා අනුමොදනං අකාසි.

සන්ධානං උට්ඨායාසනා භික්ඛුසංඝපරිවාරො විහාරං ගතත්වා භික්ඛුති වතෙන දසසිතෙ උට්ඨායාසනා ගතිකුට්ඨපමුඛෙ ධම්මා භික්ඛුසංඝසං සුගතොවාදං දත්වා කම්මට්ඨානං කප්පත්වා භික්ඛුසංඝං උයොපාජෙත්වා සුරභිගතිවාසවාසිතං³ ගතිකුට්ඨං පවිසිත්වා දක්ඛිණෙන පසෙසන සිහසෙයං උපගතො, අථ සායණසමයෙ ධම්මසභායං භික්ඛු ඉතො විතො ව සමොසරිත්වා රත්තකම්බලසංඝිං පරික්ඛිපන්තො විශ නිසීදිත්වා සජ්ඣ ගුණකථං ආරභිසු. ආවුසො! මහාපන්තො වුලපන්තං අර්ඛාසයං අජානනො වතුති මාසෙති ඵකං ගාථං ගණතිතුං නසකෙකාති දන්තො අයනති විහාරං නිකකඛිසි සම්මාසම්බුද්ධො පන අත්තනො අනුත්තරධම්මරාජතාය ඵකසම්මයෙසං අනාරාගතෙක සහපරිසමිද්ධි අරගත්තං අදුසි. තිණ්ඤි පිටකාති පරිසමිද්ධියෙව ආගතාති, අහො බුද්ධානං බලං නාම මහත්තනති.

අථ හගවා ධම්මසභායං ඉමං කථාපවත්තං ඤාත්වා අජ්ජ මයා ගතතුං වට්ඨන්ති බුද්ධසෙය්‍යාය උට්ඨාය සුරත්තප්පට්ටං නිවාසෙත්වා විජ්ජුලතා විශ කායබන්ධනං බන්ධිත්වා රත්තකම්බලසද්දසං සුගත මහාවිවරං පාරාජිත්වා සුරභිගතිකුට්ඨො නිකම්ම මත්තවර්චාරණ සිහවිකකන්තවිලාසෙන අත්තනාය බුද්ධලිලතාය ධම්මසංඝං⁴ ගතත්වා අලඛිතමණ්ඩපමණේ සුපඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනං අභිරුක්ඛ ජබ්බණ්ණබුද්ධරාසියො විසාරෙන්නො අණ්ණෙවකුට්ඨං. මහාසංඝො මානො සුගතිරමත්තෙ බාලසුරියො විශ ආසනමණේ නිසීදි. සම්මාසම්බුද්ධො පන ආගතමතෙන භික්ඛුසංඝො කථං පට්ඨන්ති තුණ්ඤි අහොසි. සන්ධානං මුදුකෙන මෙත්තවිතෙත්ත පරිසං ඔලොකෙත්වා අයං පරිසං අතිවිශ සොහති ඵකසංඝි ගත්තුකකුට්ටං වා

1. සි. ගතො.

3. ඉ. සුරභිගතිවාසිතං.

2. ඉ. නිසිපිටකෙති.

4. ඉ. ධම්මසභායං.

පාදකුකකුළුම. වා උකකාසිතසද්දෙ, වා බිපිතසද්දෙ, වා නච්ඡි සබ්බපිමෙ බුද්ධිභාරවෙන සභාරවා බුද්ධිතෙජෙන තජ්ජතා මසි අංගුකප්පමි අකපේචා නිසිනෙන පඨමං කරං සමුට්ඨාපෙචා න කපේඣ්ඤානති කරාසමුට්ඨාපනවනනං නාම මයාව ජනිතබ්බං අහමෙව පඨමං කපේඣ්ඤාමිති මධුරෙන බ්‍රහ්මය්‍යරෙන භික්ඛු අමනෙත්ථා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරති කරාය සනාසිනනා? කා ව පන වො අනතරා කරා විප්පකතාති අහ. හනෙන! න මයං ඉමස්මි. ණනෙ නිසිනනා අඤ්ඤං චිරවජ්ජනකරං කපේම තුමොකං යෙව පන ගුණේ වණ්ණයමානා නිසිනනාමහ අංවුසො¹ මහා පත්තකො චුලපත්තකය්‍ය අජ්ඣාසයං අජනනෙනා-පෙ-අහො බුද්ධානං බලං නාම මහනතනති.

සත්ථා භික්ඛුනං කරං සුචා භික්ඛවෙ! චුලපත්තකො මං නිසාය ඉද්දති තාව ධම්මෙසු ධම්මමහනතනං පතෙනා පුබ්බ පන මං නිසාය භොගෙසුපි භොගමහනතනං පාපුණ්ඨි අහ භික්ඛු තය්‍යත්ථා අවිභාවත්ථ. හභවනනං යාපිංසු. හභවා හවනතරෙන පටිවජ්ජනනං කාරණං පාකටං අකාසි :-

අතීතෙ කාසිරට්ඨේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙත රජජං කාරෙතෙන බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බතතිචා වයප්පතතො. සෙට්ඨිට්ඨානං ලභිචා චුල²පෙට්ටි නාම අහොසි. සො පණ්ණිතො ව්‍යතෙනා³ සබ්බනිමිත්තාති ජනාති. සො එකදිවසං රාජ්‍රපට්ඨානං ගවජතෙනා අනතරපීඨියං මහමුසිකං දිසවා තං ඛණේ නකඛතනං සමානෙචා ඉදමාහ සකකා වක්ඛුමතා කුලපුත්තෙන ඉමං උඤ්ජරං ගහෙචා දුරාහරණං වා කාතුං කමමනෙත වා පයොජේතුන්ති. අඤ්ඤතරේ දුග්ගතකුලපුත්තො තං සෙට්ඨියං වචනං සුචා නායං අජනිචා, කපේඣ්ඤානති මුසිකං ගහෙචා එකස්මිං අපණේ බිලාලය්‍යත්ථාය දචා කාකණිකං ලභි. තාය කාකණිකාය එණිතං ගහෙචා එකෙන කුටෙන පාණිඨියං ගණ්ඨි. සො අරඤ්ඤද්‍රෝ අගවජ්ජනන මාලාකාරේ දිසවා පොකං පොකං එණිතඛණ්ඩං⁴ දචා උලුඬෙකන පාණිඨියං අදුසි. තෙ තය්‍ය එකෙකං පුප්ඵමුට්ඨිං අදංසු. සො තෙන පුප්ඵමුලෙන පුතදිවසෙ⁵ එණිතඤ්ච පාණිඨියං සටඤ්ච ගහෙචා පුප්ඵාරාමමෙව ගතො, තය්‍ය තං දිවසං මාලාකාරා අසේඨාචිතකො පුප්ඵගවෙජ් දචා අගමංසු.

සො නවිරය්‍යෙව ඉමිනා උපායෙන අට්ඨි කහාපණේ ලභි. පුත එකස්මිං වාතවුට්ඨිදිවසෙ රාජ්‍රය්‍යාතෙ බහු සුකඛදණ්ඩකා ව සාඛා ව පලාසඤ්ච වාතෙන පතිතං හොති. උය්‍යානපාලො ජ්ඬෙඛිතුං උපායං න පය්‍යති. සො තත්ථාගන්තිා සවෙ ඉමාති දුරාපණණාති

1. සි. අංවුසො අංවුසො. 3. සි. වයපතතො. 5. සි. පුතදිවසෙපි.
2. ඉං. චුලක. 4. සි. කණ්ඩං.

මඟ්ගො දසසි අහං තෙ ඉමානි සබ්බානි නිගරිස්සාමිති උය්‍යාන පාලං ආහං සො ගණ්ඨා අය්‍යානි සමංචිවත්ථි. චුල්ලනෙතවාසිකො දුරුකානං කෙළිමණ්ඩලං ගන්ත්වා එංණිතං දත්වා මුහුදොත්තන සබ්බානි දුරුපණ්ණානි නිගරුපෙත්වා උය්‍යානවායෙ රාසිං කාරොසි. තද්ද රජ කුමාකාරො රාජකුලානං භාජනානං පච්චන්ද්‍රාය දුරුති පරියෙස මානො උය්‍යානවායෙ තානි දිස්වා තස්ස හත්ථො වික්කිණිත්වා ගණ්ඨි. තං දිවසං චුල්ලනෙතවාසිකො දුරුචික්කයෙන සොළස කභාපණෙ වාටි ආදීති ව පඤ්චභාජනානි ලභී. සො වතුචිසතියා කභාපණෙසු ජාතෙසු අත්ථි අයං උපායො මඟ්ගන්ති නගරවාරතො අවිදුරට්ඨානෙ එකං පාණීයවාටිං. ඔපෙත්වා පඤ්චසතෙ තිණභාරකෙ පාණීයෙන උපට්ඨති තෙ ආහංසු, ත්වා සමම! අමහාකං බහුපකාරො කිං තෙ කරොමාති? සො මඟ්ගො කිංචෙව උපනෙතන කරිස්සාමාති වත්වා ඉතො විතො ව විවරනො ඵලපථකමමිකෙන ව ජලපථකමමිකෙන ව සද්ධිං මිත්තසත්ථං අකාසි.

තස්ස ඵලපථකමමිකො යෙව ඉමං නගරං අස්සවාණිජකො පඤ්චඅස්සසතානි ගහෙත්වා ආගමිස්සාතිති ආවික්කි. සො තස්ස වචනං සුත්වා තිණභාරකෙ ආහං අජ්ජමයං එකෙකං තිණකලාපං දෙථ මයා ව තිණෙ අවික්කිතෙ අත්තනො තිණං මා වික්කිණාමාති. තෙ සාධුති සමංචිවත්ථිත්වා පඤ්චතිණකලාපසතානි ආහරිත්වා තස්ස සරෙ පානසිංසු. අස්සවාණිජෙස්ස සකලනගරෙ අස්සානං ගොවරං¹ අලභීත්වා තස්ස සහස්සං දත්වා තං තිණං ගණ්ඨි. තතො කාතිපා හච්චයෙන² ස්ස ජලපථකමමිකසහායකො ආරොවෙසි පට්ටනං. මහා නාවා ආගතාති. සො අත්ථි අයං උපායොති අට්ඨති කභාපණෙති සබ්බපරිවාරසමපන්නං තාවකාලිකං රථං ගහෙත්වා මහනෙත්ත යසෙන නාවාපට්ටනං ගන්ත්වා එකං අභිගුලිමුද්දිකං නාවාය සච්ච කාරං. දත්වා අවිදුරට්ඨානෙ සාණිං පරික්කිපාපෙත්වා තිසිනො පුරිසෙ ආණාපෙසි, බාහිරතො වාණිජෙසු ආගතෙසු තතියෙන පටිභාරෙන ආරොවෙමාති. නාවා ආගතාති සුත්වා බාරාණසිතො සතමත්තා වාණිජ් හණ්ඨං ගණ්ඨාමාති ආගමිංසු හණ්ඨං. තුලෙන න ලභිස්සාථ අසුකට්ඨානෙ නාම මහාවාණිජෙන සච්චකාරො දිනොමාති. තෙ තං සුත්වා තස්ස සන්තිකං ආගතො පාදමූලිකපුරිසා පුරිමසඤ්ඤවසෙන තතියෙන පටිභාරෙන තෙසං ආගතභාවං ආරොවෙසු.

තෙ සතමත්තාපි වාණිජා එකෙකං සහස්සං දත්වා තෙත සද්ධිං නාවාය පත්තිකා හුත්වා පුත එකෙකං සහස්සං දත්වා පත්තිං විස්සජ්ජාපෙත්වා හණ්ඨං අත්තනො සන්තිකං අකංසු.

පුලුනෙතවාසිකො වෙ සතසහසානි ගණිනි. බාරණසි. ආගනනි. කතසුද්දනා මෙ හවිතුං වට්ඨනී එකං. සතසහසං. ගාභාපෙනා පුලුකසෙට්ඨිං සමිථං ගතො, අථ නං සෙට්ඨි කීනෙත තාත! කතා ඉදං ධනං ලභිතනි පුට්ඨ, සො තුළෙහති කරිත උපායෙ ඔති. වතුමාසබ්බතතරෙයෙව ලභිතනි මතමුසිකං. ආදි. කතා සබ්බං වජු. කපෙසි. පුලුකමිභාසෙට්ඨි තස්ස වචනං සුතා න ඉදුති එවරුපකං දුරකං පරසතතකං කාතුං. වට්ඨනී වසපාතං. ධිතරං දතා සතලකුට්ඨෙස්ස සාමිකං. අකාසි. සො සෙට්ඨිනො අවචයෙන තස්මි. තහරෙ සෙට්ඨිට්ඨානං ලභී. බොධි සතොපි යථා කමං අගමාසි. සමමාසමුද්ධාපි ඉමං ධම්මදෙසනං කපෙතා අතිසමුද්ධාපි ඉමං ගාථං කපෙසි :-

අපාකෙනපි මෙධාපී පාහනෙන විවකධණො,
සමුට්ඨාපෙනි අතතානං අණුං අග්ගිංව¹ සක්ඛිමනි.

තත් අපාකෙනාපීති ථොකෙනාපි පරිත්තකෙනාපි. මෙධාමිති පසුඤ්චා. පාහනෙනානි හණ්ඩුලෙන. විවකධණොති වෙ.හාර කුසලො. සමුට්ඨාපෙනි අතතානානි මහනතං ධනං ව යසඤ්ච උපායෙතා තත් අතතානං සණ්ඨපෙනි පතිට්ඨාපෙනි යථා කී? අණුං. අග්ගිංව සක්ඛිමනි යථා පණ්ඨිතො පුරිසො පරිත්තකං අග්ගිං. අනුක්කමෙන ගොමගවුණණාදීනි පක්ඛිපිතා. මුඛවානෙන ඛමනො සමුට්ඨාපෙනි වසෙසිති මහනතං අග්ගිකධනං කරොති. එවමෙව. පණ්ඨිතො ථොකමපි පාහනං ලභිතා. තානාඋපායෙති පයොජෙනා ධනඤ්ච යසඤ්ච වසෙසිති වසෙසිතා ව පන තත් තත් අතතානං පතිට්ඨාපෙනි තාය එව වා පන ධනගසමහනත තාය අතතානං සමුට්ඨාපෙනි අභිසුද්දනං පාකටං කරොතිති අපේ.

ඉති හගවා හිකඛවෙ! පුලුපත්තකො මං නිසාය ඉදුති ධම්මසු ධම්මමහනතං. පතො පුබ්බි පන ගොගෙසුපි සොගමහනතං. යසමහනතං. පාපුණ්ඨි එව. ඉමං ධම්මදෙසනං දසෙසනා වෙ වජුති කපෙතා අනුසක්ඛි. සට්ඨා ජතකං සමොධානෙසි. තද පුලුනෙතවාසිකො පුලුපත්තකො අහොසි පුලුකමිභාසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසිනති දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

පුලුකසෙට්ඨිපිකං.

1. 1. 5.

කීමසසති තණ්ඩුලතාලිපිකානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරනො ලාලුද්ධිනේරං. ආරබ්භ කපෙසි. තස්මි. සමයෙ ආයසමා දබ්බො මලපුතො සබ්බස්ස හතතුදෙසකො ගොති තස්මි.

1. ඉ. අග්ගිව.

පාඨොව සලාකහනතාති උද්දිසමානෙ ලාලුදුසිසේරසං¹ කදුචි වරහනතං පාපුණාති කදුචි ලාමකහනතං, සො ලාමකහනතසං පතනදිවසෙ සලාකහනං ආකුලං කරොති කිං දබ්බොව සලාකං දාතුං ජනාති? අමෙත න ජනාමාතිපි වදති. තස්මිං සලාකහනං ආකුලං කරොනෙත හන්දුති නිමේව සලාකා දෙතිති සලාකා පච්චිං අදංසු. තතොපට්ඨාය සො සබ්බසං සලාකං අදාසි. දදනොතා පන ඉදං වරහනතනති වා ලාමකහනතනති වා අසුකවස්සයො වරහනතං සීතං. අසුකවස්සයො ලාමකහනතනති වා න ජනාති සීතිකං කරොනොති අසුකවස්සයො සීතිකාති න සලලකෙතිති හික්කුතං සීතවෙලාය ඉමස්මිං ආනෙ අයං සීතිකා සීතා ඉමස්මිං ආනෙ අයනති භූමියං වා භිතතියං වා ලෙඛං කඛ්ඪිති. පුත දිවසෙ සලාකයො හික්කු මන්දතර වා හොනති බහුතරා වා තෙසු මන්දතරෙසු ලෙඛා හෙට්ඨා හොති බහුතරෙසු උපරි, සො සීතිකං අජාතනොතා ලෙඛාසංඤ්ඤාය සලාකං දෙති. අථ නං හික්කු ආවුසො! ලාලුදුසි! ලෙඛා නාම හෙට්ඨා වා හොති උපරි වා වරහනතං පන අසුකවස්සයො සීතං ලාමකහනතං අසුකවස්සයොති ආහංසු. සො හික්කු පටිපථරනොතා යදි එවං අයං ලෙඛා කස්මා එවං සීතා? කිං අහං කුමහාකං සද්දහාමි? ඉමිස්සා ලෙඛාය සද්දහාමිති වදති අථ නං දහර ව සාමණේරා ව ආවුසො! ලාලුදුසි! තසි සලාකා දෙනොත හික්කු ලාභෙන පරිහායනති න නිං දාතුං අනුච්ඡිකො නිග්ගච්ඡි ඉතොති සලාකහනතො නික්කඛ්ඪිංසු. තස්මිං බණ්ණ සලාකයො මහනතං කොලාහලං අහොසි.

තං සුඤ්ඤා සත්ථා ආනන්දසේරං පුච්ඡි ආනන්ද! සලාකයො මහනතං කොලාහලං කිං සද්දො නාමෙසොති? ථෙරො තථා ගතස්ස තමත්ථං ආරොවෙසි. ආනන්ද! න ඉදානෙව ලාලුදුසි අතතොතා බාලතාය පරෙසං ලාභහානිං කරොති පුබ්බෙපි අකාසි යෙවාති ආහ. ථෙරො තස්සත්ථස්ස ආවිහාවත්ථං ගගවනතං යාච්ඡි ගගවා ගවනතරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි :-

ඵ්ඨිනෙ කාසිරථෙච්චි බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රාජා අහොසි. තදා අමහාකං බොධිසත්තො තස්ස අග්ගකාරකො අහොසි. හන්ථි අස්සාදීති වෙව මණ්ණිසුචණ්ණාදීති ව අග්ගාපෙසි. අග්ගාපෙඤ්ඤා සාමිකානං හණ්ඩානුරූපමේව මූලං දාපෙසි. රාජා පන ප්‍රදොා හොති සො ලොභපකතිතාය එවං විනොසි අයං අග්ගාපනකො එවං අග්ගා පෙනොතා න විරස්සෙව මම ගෙහෙ ධනං පරිකයං ගමෙස්සති අඤ්ඤං අග්ගාපනකං කරිස්සාමිති. සො සීතපඤ්ජරං උග්ගාවෙතො රාජබ්‍රහ්මණං ඔලොකෙනොතා එතං ගාමිකමනුස්සං ලොලබාලං රාජබ්‍රහ්මණෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා එස මග්ගං අග්ගාපනකමං කාතුං සක්ඛිස්සතිති තං පකෙකාසාපෙඤ්ඤා සක්ඛිස්සති ගණ්ණ! අමහාකං

අශ්ශාපතිකකමං කාතුනති ආහ. සකඛිස්සාමී දෙවොති. රාජා අත්තනො ධනරකඛණ්ණත්ථො යං බාලං අශ්ශාපතියකමෙම ඔපෙසි. තතො පට්ඨාය සො බාලො හත්ථිඅස්සාදීති අශ්ශාපෙනො අශ්ශා භාපෙත්වා යථා රුචියා කපෙති. තස්ස ථානනතරෙ භික්ඛතො යං සො කපෙති තමෙව මුලං නොති.

තස්මිං කාලෙ උත්තරපටතො එකො අස්සවාණිජේ පඤ්ච අස්සසතාති ආනෙසි. රජ තං පුරිසං පකෙකාසාපෙත්වා අස්ස අශ්ශාපෙසි. සො පඤ්චනං අස්සසතාතං එකං තණ්ඩුලනාලිකං අශ්ශමකාසි කත්වා ච පත අස්සවාණිජස්ස එකං තණ්ඩුලනාලිකං දෙවොති චත්වා අස්ස අස්සසාලායං සණ්ඨාපෙසි. අස්සවාණිජො පොරණකඅශ්ශාපතියස්ස සනතිකං ගන්ත්වා තං පවතති. ආරො වෙත්වා ඉදුති කිං කතතබ්බනති පුච්ඡි. සො ආහ තස්ස පුරිසස්ස ලඤ්ඤං දත්වා එවං පුච්ඡථ අමහාතං තාව අස්සා එකං තණ්ඩුල නාලිකං අශ්ශනතීති ඤාතමෙතං. තුමෙහ පත තිස්සාය තණ්ඩුල නාලියා අශ්ශං ජාතිතුකාමමහ සකඛිස්සාථ නො රඤ්ඤාදා සනතිකෙ ඔත්වා සා තණ්ඩුලනාලිකා ඉදං නාම අශ්ශතීති වතතානති? සවෙ සකෙකාමිති වදති තං ගහෙත්වා රඤ්ඤාදා සනතිකං ගච්ඡථ අහමපි තත්ථ ආගමිස්සාමිති. අස්සවාණිජේ සාමුති බොධිසත්තස්ස වචනං සමපටිච්ඡිත්වා අශ්ශාපතියස්ස ලඤ්ඤං දත්වා තමත්ථ ආරොවාපෙසි. සො ලඤ්ඤං ලභිත්වා සකඛිස්සාමී තණ්ඩුලනාලිං අශ්ශාපෙත්වානති තෙනති ගච්ඡාම රජතුලනති තං ආදාය රඤ්ඤාදා සනතිකං අග මාසි. බොධිසත්තොපි අඤ්ඤාපි බහු අමච්චා අගමංසු.

අස්සවාණිජො රාජාතං වජ්ඣිත්වා අහං දෙව ! පඤ්චනං අස්ස සතාතං එකං තණ්ඩුලනාලිං අශ්ශනභාවං ජාතිං සා පත තණ්ඩුල නාලිකා කිං අශ්ශතීති අශ්ශාපතිකං පුච්ඡථ දෙවොති. රාජා තං පවතති. අජානනො අමොහා අශ්ශාපතික ! පඤ්චඅස්සසතාති කිං අශ්ශනතීති පුච්ඡි. තණ්ඩුලනාලිං දෙවොති. හොතු හණ්ණ ! පඤ්චඅස්ස සතා තාව තණ්ඩුලනාලිං අශ්ශනතු සා පත කිමග්ගති තණ්ඩුල නාලිකාති පුච්ඡි. සො බාලපුරිසො බාරණසිං සනතරබාහිරං අශ්ශති තණ්ඩුලනාලිකාති ආහ. සො කිර පුබ්බ රාජාතං අනුවතෙතනො එකං සාලිතණ්ඩුලනාලිං අස්සාතං අශ්ශං අකාසි පුත වාණිජ කස්ස ගත්තො ලඤ්ඤං ලභිත්වා තස්සා තණ්ඩුලනාලිකාය බාර ණසිං සනතරබාහිරං අශ්ශමකාසි.

කිමග්ගති තණ්ඩුලනාලිකාය
අස්සානමුලාය වදෙති රාජ !
බාරණසිං සනතරබාහිරනතං
අගමග්ගති තණ්ඩුලනාලිකාති.*

*. අගං ගාථා ඉංග්ලිසපොත්තෙ න දිස්සති. ඉමිස්සා පත ගාථාය අභිකාථා සිතලපොත්තෙහුපි නති.

තද පන බාරණසියා පාකාරපරිකෙබ්පො වාදසයොජනිකො
 තොති ඉදමස්සා අනතරං බාහිරං පන තියොජනසුතිකං රථං.
 ඉති සො බාලො එවං මහනතං බාරණසිං ස අනතරං ස බාහිරං
 තණ්ඩුලනාලිකාය අශංසං අකාසි. තං සුත්වා අමච්චා පාණීං පහරිත්වා
 හසමානා මයං පුබ්බෙ පසච්ඡෙදා රජ්ජෙදා අනග්ගනති සඤ්ඤාදිතො
 අනුමග්ග එවං මහනතං කිර සරාජිකං බාරණසිරජං තණ්ඩුල
 නාලිමතතං අශංසති අතො අශංසාපතිකස්ස පඤ්ඤාසමපදා! කතං
 එතතකං කාලං අයං අශංසාපතිතො විතාසි? අවතානං රඤ්ඤා
 එව අනුච්ඡිකොති පරිභාසං අභංසු. තස්මිං කාලෙ රාජලජ්ජිතො
 නං බාලං නික්කමස්සාපෙත්වා බොධිසත්තස්සෙව අශංසාපතිකථානං
 අදාසි. බොධිසත්තොපි යථාකම්මං ගතො, සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං
 ආහරිත්වා දස්සෙත්වා චෙ වජ්ජති කථෙත්වා අනුසස්සිං කථෙත්වා
 ජතකං සමොධානෙසි. තද ගාමිකබාලඅශංසාපතිකො ලාලුදාසී
 අතොසි පණ්ඩිතඅශංසාපතිකො අගමෙව අතොසිනති දෙසනං
 නිට්ඨපෙසි.

තණ්ඩුලනාලිකායං.

1. 1. 6

භිජ්ඣනපසංකප්පනාති ඉදං භගවා ජේතවනෙ විහරන්තො
 අඤ්ඤාතරං බහුභණ්ඩානං භික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. සාවච්චිවාසී කිරෙතො
 කුට්ටිමිකො හරිශාය කාලකතාය පබ්බජි. සො පබ්බජන්තො
 අතතනො පරිවෙණ්ඤා අග්ගිසාලඤා භණ්ඩගබ්භඤා කාරෙත්වා
 භණ්ඩගබ්භං සප්පිතණ්ඩුලාදිති පුරෙත්වා පබ්බජි. පබ්බජිත්වා පන
 අතතනො දුසෙ පනෙකාසාපෙත්වා යථාරුචිතං ආහාරං පචා
 පෙත්වා භුංඤ්ති බහුපරික්ඛාරෙ ව අතොසි. රතනිං අඤ්ඤං නිවා
 සතපාරුපණං ගොති දිවා අඤ්ඤං, විහාරපච්චන්තෙ වසති. තස්සෙක
 දිවසං විවරපච්චන්දරණාදිති නිහරිත්වා පරිවෙණෙ පචරිත්වා සුක්ඛා
 පෙත්තාස්ස සම්මත්තලා ජානපදා භික්ඛු සෙනාසනවාරිකං ආභිණ්ඩනතා
 පරිවෙණං ගතත්වා විවරදිති දිස්වා කසසිමානීති ප්‍රචිත්තු. සො
 මයං ආවුසොති ආහ. ආවුසො! ඉදමපි විවරං ඉදමපි විවරං ඉදමපි
 නිවාසනං ඉදමපි නිවාසනං ඉදමපි පච්චන්දරණං ඉදමපි පච්චන්දරණං
 සබ්බං තුස්සමෙවාති? ආම මය්ගමෙවාති. ආවුසො! භගවතා තිණ්
 විවරති අනුඤ්ඤතාති තං එවං අපිච්ඡස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බ
 ජිත්වා එවං බහුපරික්ඛාරෙ ජතො එති තං දසබලස්ස සනතිකං
 නෙස්සාමාති තං ආදාය සත්ථුසනතිකං අගමංසු.

සත්ථා දිස්වා ව භික්ඛුබො භික්ඛවෙ! අතිච්ඡිකානකං යෙව භික්ඛුං
 ගණ්ඨිත්වා ආගතත්ථාති ආහ. භන්තෙ! අයං භික්ඛු බහුභණ්ඩා බහු
 පරික්ඛාරෙති. සච්චං කිර තිං භික්ඛු! බහුභණ්ඩාති? සච්චං භගවාති.

කසමා පන තම. භික්ඛු! බහුභණ්ඩා ජනෝ? තනු අහං අපච්ඡිකාය සතතුට්ඨියා-පෙ-පච්චෙකස්ස විරියාරමස්ස වණ්ණං වදමිති? සො සජ්චවචනං සුත්වා කුටිභො ඉමිනාදුති නිගාරෙන වරියාමිති පාරුපණං ඡබ්බිකා පරිසමජ්ඣෙ එකච්චරො අට්ඨාසි.

අථ නං සත්ථා උපාදානසමානො තනු තම. භික්ඛු! පුබ්බෙ භිරොත්තපපගවෙසකො දකරකසිකාලෙපි භිරොත්තපපං ගවෙසමානො වාදසංචච්ඡරාති විහාසි? අථ කසමා ඉදුති එවං ගරුකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතා වතුපරිසමජ්ඣෙ පාරුපණං ඡබ්බිකා භිරොත්තපපං පහාය සිතොයිති? සො සජ්චවචනං සුත්වා භිරොත්තපපං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා තං විවරං පාරුපිතා සත්ථාරං වජ්ඣිතා එකමන්තං නිසීදී. භික්ඛු තස්සත්ථස්ස ආවිහාවත්ථං ගගවන්තං යාපිංසු ගගවා ගවන්තරෙන පච්චිකන්තං කාරණං පාඨවා අකාසි :-

අතීතෙ කාසිරට්ඨේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදහො රාජා අහොසි. තදු බොධිසංඝො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡියමිං පච්ඡන්තිං ගණ්ඨි තස්ස නාමගගණ්ඨිවෙසෙ මනිංසාසකුමාරොති නාමං අකංසු. තස්ස ආධාවිතා පරිධාවිතා විවරණකාලෙ රඤ්ඤා අඤ්ඤාපි පුත්තො ජාතො, තස්ස වජ්ඣකුමාරොති නාමං අකංසු. තස්ස පන ආධාවිත්ථා පරිධාවිතා විවරණකාලෙ බොධිසත්තමානා කාලමකාසි. රාජා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසියානෙ යපෙසි. සා රඤ්ඤා පියා අහොසි මනාපා. සා පියසංවාසමානාය එකං පුත්තං විජාති සුචිසකුමාරොති තස්ස නාමං අකංසු. රාජා පුත්තං දිස්වා කුට්ඨිවිත්තො ගද්දො! පුත්තස්ස තෙ වරං දමමිති ආහ. දෙවි වරං ඉච්ඡිතකාලෙ ගහෙ තබ්බං කත්වා යපෙසි. සා පුත්තෙ වයප්පත්තෙ රාජානං ආහ දෙවෙන මග්ගං පුත්තස්ස ජනකාලෙ වරෙ දින්නො පුත්තස්ස මෙ රජ්ජං දෙතිති. රාජා මග්ගං චෙ පුත්තා අග්ගිකකිකා විය ජලමානා විවරනති න සකකා තව පුත්තස්ස රජ්ජං දාතුන්ති පච්ඡන්තිපිත්වා තං පුත්තපුත්ත යාවමානමෙව දිස්වා අයං මග්ගං පුත්තානං පාපකමපි විනෙතය්සාති පුත්තෙ පසෙකාසාපෙත්වා ආහ, තාතා! අහං සුරිය කුමාරස්ස ජාතකාලෙ වරං අදාසි. ඉදුතියා මාතා රජ්ජං යාවති. අහං තස්ස න දාතුකාමො මාතුකාමො නාම පාපො කුමානං පාපකමපි විනෙතය්සා කුමෙහ අරඤ්ඤං පටිසිත්වා මමච්චයෙන කුල සත්තකෙ නගරෙ රජ්ජං කරෙය්සාපාති කජ්ඣිතා රෙදිතා සිසෙ වුමිති. උගෙය්සාජෙසි.

තෙ පිතරං වජ්ඣිතා පාසාදු ඔරොහනෙත රාජගිහණේ කිල මානො සුරියකුමාරොපි දිස්වා තං කාරණං ඤාත්වා අහමපි හාති කෙති සද්ධිං ගමියාමිති තෙති සද්ධිං යෙව නිකම්මි. තෙ හිමවන්තං පටිසිංසු. බොධිසංඝො මග්ගා ඔකකමඛ දාකම්මලෙ නිසීදිත්වා

සුරියකුමාර. ආමනෙතයි තාන! සුරිය! එන. සර. ගනනි,
නභානි ව පිවිනි ව පදුමනි පණ්ණති අලහාකමපි පාණීය. ආන
හිති. තං පන සර. වෙසාවණ්ණ සනතිකා එකෙන දකරකබ්බෙන
ලභං. හොති. වෙසාවණ්ණ ව තං ආහ ධපෙතා දෙවධම්මජන
තතෙ යෙ අසෙසද ඉමං සර. ඔතරනති තෙ බාදිතුං ලහසි
අනොතිණ්ණ න ලහසිති. තතො පට්ඨාය සො රකබ්බො යෙ
තං සරණං. ඔතරනති තෙ දෙවධම්මෙ පුට්ඨිනි යෙ න ජාතනති
තෙ බාදති. අථබො සුරියකුමාරො තං සර. ගනනි අවිමංසිනි ව
ඔතරි. අථ නං සො රකබ්බො ගතෙනා දෙවධම්මං ජාතාසිති පුට්ඨි.
සො දෙවධම්මා නාම වන්දසුරියාති ආහ. අථ නං තිං දෙවධම්මෙ
න ඡන්තාසිති උදකං පවෙසෙනා අත්තනො වසනට්ඨානෙ ධපෙසි.
බොධිසත්තොපි තං විරායනතං දිස්වා වන්දකුමාරං පෙසෙසි රකබ්බො
නමපි ගණිතිනා දෙවධම්මෙ ජාතාසිති පුට්ඨි. ආම ජාතාමි දෙව
ධම්මා නාම වතස්සො දිසාති, රකබ්බො න තිං දෙවධම්මෙ ජනා
සිති තමපි ගතෙනා තතෙව ධපෙසි.

බොධිසත්තො තසම්මපි විරායනෙන එකෙන අත්තරායෙන
ගම්මබ්බනති සයං තත්ථ ගනනි විතනමපි ඔතරණපදවලඤ්ඤ.
දිස්වා රකබ්බපරිග්ගතිතෙන ඉමිනා සරෙන හවිතබ්බනති බග්ගං
සත්තායතිනි. ධනුං ගඤ්ඤති අට්ඨාසි. උදකරකබ්බො බොධිසත්තං
උද්දකං අනොතරනතං දිස්වා වනකමමිකපුරිසො විය හුනි බොධි
සත්තං ආහ හො! පුරිස! තිං මග්ගතිලනොනා කයමං ඉමං සර.
ඔතරිනි නභාසිනි පිවිනි හිසමුලාලං බාදිනි පුප්ථාති පිළනිනි
යථා සුඛං න ගව්ඡසිති? බොධිසත්තො තං දිස්වා එස සො යතෙනා
ගම්සුනිති ඤාති තයා මෙ භාතිකා ගතිතාති ආහ. ආම මයාති.
කිංකාරණාති? අහං ඉමං සර. ඔතිණ්ණෙනෙ ලභාමිති. කිං පන
සබ්බව ලහසිති? යෙ දෙවධම්මෙ ජාතනති තෙ ධපෙතා අවසෙසෙ
ලභාමිති අත්ථ පන තෙ දෙවධම්මෙති අත්ථාති? ආම අත්ථ.
යදි ඵවං. අහං තෙ දෙවධම්මෙ කප්ථෙස්සාමිති. තෙනති කප්ථෙති අහං
දෙවධම්මෙ සුණ්ණාමිති. බොධිසත්තො අහං දෙවධම්මෙ කප්ථෙස්සං
කිලිට්ඨගතො පනමිති ආහ. යතෙනා බොධිසත්තං නභාපෙනා
භොජනං භොජෙනා පාණීයං පායෙනා පුප්ථාති පිළනිපෙනා
ගතෙති විලිප්පාපෙනා අලභිකතමණිපමජේඛි පලභිකං අත්ථරිනි
අදුසි. බොධිසත්තො ආසනෙ නිසිදිනි යකං පාදමුලෙ නිසිදු
පෙනා තෙනති ඔතිගසොනො සකඛවං. දෙවධම්මෙ සුණාතිති
ඉමං භාජමාහ :-

තිරිඔත්තපසම්පන්නා සුක්කධම්මසමාහිතා,
ස්නොනා සපුරිසා ලොකෙ දෙවධම්මාති වුච්චරෙති.

කථා: හිරි අත්තාධිපතෙය්‍යා නාම? ඉබේකෛවො, ඩුලප්පතෙනා අත්තානං අධිපතිං. ජෙට්ඨකං කත්වා නාදිසස්ස සද්ධාං පබ්බතස්ස බහුසුඤ්ඤාස්ස ධුතවාදිස්ස න සුත්තං පාපකම්මං. කාතුනති පාපං. න කරොති එව්‍යං හිරි අත්තාධිපතෙය්‍යා නාම භොති. තෙනාහ භගවා :- “සො අත්තානංගෙව අධිපතිං කත්වා අකුසලං පජ්ඣති

කුසලං භාවෙති සාවඡ්ඡං පඡ්භති අනවඡ්ඡං භාවෙති සුද්ධං අත්තානං පරිහරති”ති. කථං ඔත්තපසං ලොකාධිපතෙය්‍යං නාම? ඉදධිකවෙවා කුලපුත්තො ලොකං අධිපතිං ජෙට්ඨිකං කත්වා පාපකම්මං න කරොති. යථාහ :- “මහාබො පනායං ලොකසන්නිවාසො තස්මිං බො පන ලොකසන්නිවාසෙ සන්නි සමණත්වාහමණා ඉද්ධිමත්තො දිබ්බවක්ඛුකා පරිවිත්තවිදුත්තො, තෙ දුරතොපි පස්සානති ආසන්නාපි න දිස්සන්ති වෙතසාපි විත්තං පඡ්භන්ති. තෙපි මං එවං ජාතිස්සන්ති පස්සං හො! ඉමං කුලපුත්තං සද්ධා අගාරයවා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොතිණ්ණො විහරති පාපකෙති අකුසලෙති ධම්මෙතිති සන්නි දෙවතා ඉද්ධිමත්තතිස්සො දිබ්බවක්ඛුකා පරිවිත්ත විදුතිස්සො තා දුරතොපි පස්සානති ආසන්නාපි න දිස්සන්ති වෙත සාපි විත්තං පඡ්භන්ති තාපි මං ජාතිස්සන්ති පස්සං හො! ඉමං කුලපුත්තං සද්ධා අගාරයවා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොතිණ්ණො විහරති පාපකෙති අකුසලෙති ධම්මෙතිති සො ලොකංයෙව අධිපතිං කරිත්වා අකුසලං පඡ්භති කුසලං භාවෙති සාවඡ්ඡං පඡ්භති අනවඡ්ඡං භාවෙති සුද්ධං අත්තානං පරිහරති”ති. එවං ඔත්තපසං ලොකාධිපතෙය්‍යං නාම යොති.

ලජ්ජාභාවාසණ්ඩිකා හිරි භයසභාවසණ්ඩිකං ඔත්තපසන්ති එත්ථ පන ලජ්ජාති ලජ්ජානාකාරො තෙන සභාවෙන සණ්ඩිතා හිරි භයන්ති අපායභයං තෙන සභාවෙන සණ්ඩිතං ඔත්තපසං හදුහයමපි පාපපරිවර්ජනෙ පාකටං ගොති. එකවෙවා හි යථා නාමෙකො කුල පුත්තො උච්චාරපස්සාවාදීති කරොත්තො ලජ්ජා තබ්බස්සතතකං එකං දිස්වා ලජ්ජානාකාරපසතො භවෙය්‍ය නිශ්චිතො එවමෙවං අඡ්ඤාතං ලජ්ජධම්මං ඔක්කම්භිතා පාපකම්මං න කරොති. එකවෙවා අපාය භයහිරුකො හුත්වා පාපකම්මං න කරොති. නත්ථිදං ඔපමමං යථාහි විසු අයොගුලෙසු එකො සීතලො භවෙය්‍ය ගුරුමක්ඛිතො, එකො උණො ආදිත්තො තත්ථ පණ්ණිතො සීතලං ගුරුමක්ඛිතතො ජිගුච්ඡන්තො න ගණන්ති. ඉතරං බාහගයෙන තත්ථ සීතලස්ස ගුරුමක්ඛිතස්ස ජිගුච්ඡාය අගණන්තං විය අඡ්ඤාතං ලජ්ජධම්මං ඔක්කම්භිතා පාපස්ස අකරණං, උණස්ස බාහගයෙන අගණන්තං විය අපායගයෙන පාපස්ස අකරණං වෙදිතබ්බං.

සප්පතිස්සවලකිණිං හිරි වර්ජිතරුහගයදස්සාවිලකිණිං ඔත්තපසන්ති ඉදමපි වයං පාපපරිවර්ජනෙයෙව පාකටං ගොති. එකවෙවා හි ජාතිමහත්තපච්චවෙකිණිං සංවුමහත්තපච්චවෙකිණිං දයජ්ජමහත්තපච්චවෙකිණිං සමුහමාරිමහත්තපච්චවෙකිණිංති වතුති කාරණෙහි සප්පතිස්සවලකිණිං හිරිං සමුච්චාපෙත්වා පාපං න කුරෙති. එකවෙවා අත්තානුචාදභයං පරානුචාදභයං දණ්ඩභයං

දුග්ගතිභයනති චතුරි කාරණෙති වජ්ජීරීකභයදස්සාවලකිණං. ඔත්තපං සමුට්ඨාපෙනා පාපං න නරොති. තත් ජාතිමග්ගන පච්චවෙකකිණංදීතිවෙච අත්තානුචාදභයාදීති ච විජාරෙතා කපථ තබ්බාති. තෙසං විජාරෙ අසිඤ්ඤාතරට්ඨිකථාස වුත්තො.

සුක්කධම්මසමාගිතාති ඉදමෙව තිරොත්තපං. ආදිං කතා කතබ්බා කුසලා ධම්මා සුක්කධම්මා නාම, තෙ සබ්බසම්භාගන නසෙත චතුරුමකලොකියලොකුත්තරධම්මා, තෙහි සමාගිතා සමන්තාගතාති අන්තො. සත්තො සප්පට්ඨිසා ලොකෙති නායකමො දීතං. සත්තභාය සත්තො නතඤ්ඤාතවෙදිභාය සොභනපුරිසාති සප්පට්ඨිසා. ලොකො¹ පන සම්භාරලොකො සත්තලොකො ඕකාස ලොකො ඛනිලොකො ආයතනලොකො ධාතුලොකොති අනෙක විධො. තත්, එකො ලොකො සබ්බසත්තො ආහාරට්ඨිකිනා-පෙ-අට්ඨා රසලොකා අට්ඨාරසධාතුයොති එත් සම්භාරලොකො වුත්තො, ඛනිලොකාදයො තදන්තාගධායෙව. අයං ලොකො පරලොකො දෙවලොකො මනුස්සලොකොති ආදීසු පන සත්තලොකොවුත්තො:-

“යාචතා වජ්ජිමසුරියා පරිහරනති දිසාභනති විරොචනා,
තාච සහස්සධා ලොකො එත් තෙ වග්ගත් වසො”ති

එත් ඕකාසලොකො වුත්තො තෙසු ඉධ සත්තලොකො අධිපෙපතො සත්තලොකසම්මිං හි යෙව එවිරුපා සප්පට්ඨිසා තෙ දෙව ධම්මාති වුච්චෙර. තත් දෙවති සමමුග්ගිදෙවො උප්පත්තිදෙවො විසුද්ධිදෙවො තිවිධා, තෙසු මහාසම්මතකාලතො පට්ඨාය ලොකෙත දෙවති සමමතභතා රුජරුකුමාරදයො සමමුග්ගිදෙවො නාම, දෙවලොකෙ උප්පත්තා උප්පත්ති දෙවො නාම, බිණ්ණසවො විසුද්ධිදෙවො නාම. වුත්තමපි වෙතං-“සමමුග්ගිදෙවො නාම රුජකො දෙවියො කුමාරා, උප්පත්ති දෙවො නාම භූමමදෙවෙ උපාදය තද්වාරදෙවො, විසුද්ධිදෙවො නාම බුද්ධිපච්චෙකබුද්ධිකිණසවා”ති. ඉමෙසං දෙවතාං ධාමාති දෙවධම්මාති වුච්චෙරති වුච්චනති තිරොත්තපමුලකා හි කුසලා ධම්මා කුසලසම්පදයවෙව දෙව ලොකෙ තිබ්බතතියා ච විසුද්ධිභාවසෙසව කාරණත්තා කාර ණට්ඨන තිවිධානං. දෙවතාං ධම්මාති දෙවධම්මො, තෙහි දෙව ධම්මෙහි සමන්තාගතා පුක්කලාපි දෙවධම්මො, තයො පුග්ගලාධිට්ඨා නාය දෙසනාය තෙ ධම්මෙ දස්සන්නො “සත්තො සප්පට්ඨිසා ලොකෙ දෙවධම්මාති වුච්චෙර”ති ආග

යනෙතා ඉමං ධම්මදෙසනං සුඛා පසන්නො සොධිසත්තං ආග පණ්ණිත! අගං තුමානං පසන්නො එකං භාගරං දෙමි කතරං ආනෙමිති? කණ්ඨං ආනෙමිති. පණ්ණිත! තං කෙවලං දෙවධම්මෙ

ජාතාසියෙව න පන තෙසු වතතසීති. කිං කාරණාති? යං කාරණං ජෙට්ඨං ධූපෙත්වා කණ්ඩිං. ආනාපෙතො ජෙට්ඨාපවාසිකමම. නාම නකරෙසීති. දෙවධම්මෙ වාහං යකං! ජාතාමි තෙසු ව වතනාමි මයං හි ඉමං අරඤ්ඤං එතං නිසංසං පටිට්ඨා එතස්ස හි අන්තං අමානං පිතරං එතස්ස මාතං රජං යාචි අමානං පන පිතා නං වරං අදත්වා අමානං අනුරක්කණන්තං අරඤ්ඤවාසං අනුජාති. සො කුමාරො අතිවතතිත්වා අමෙහි සද්ධිං ආගතො, තං අරඤ්ඤ එතො යකෙහි බාදිති¹ වුත්තෙපි න කොචි සද්ධිසිංහති. තෙනාහං ගරහහයභීතො තමෙව ආනාපෙමිති. සාධු සාධු පණ්ණිත! තිං දෙව ධම්මෙ ව ජාතාසි තෙසු ව වතතසීති පසනාවිත්තො යකෙහි බොධි සතස්ස සාධුකාරං දත්වා චෙපි භාවරො ආනෙත්වා අදසි.

අප් නං බොධිසත්තො ආහ සමම! තිං පුබ්බ අතතනා කතෙන පාපකමමන පරෙසං මංසලොහිතබාදකො යකෙහි හුත්වා නිබ්බත්තො, ඉද්දති පුතපි පාපමෙව කරෙසි. ඉදං තෙ පාපකමමං නිරයාද්ධි මුච්චිතුං න දස්සති. තයමා ඉතො පට්ඨාය පාපං පතාය කුසලං කරොතිති, අසකං ව පන නං දමෙතුං, සො තං යකං දමෙත්වා තෙන සංවිහිතාරකෙහි තත්ථෙව වසන්නො එකදිවසං නකඛතං. ඔලොකෙත්වා පිතුකාලකතභාවං ඤාත්වා යකං ආදාය බාරාණසිං ගතත්වා රජං ගතත්වා වන්දකුමාරස්ස ඔපරජං සුරිය කුමාරස්ස ඡසනාපතිට්ඨානං දත්වා යකස්ස රමණීයෙ ආනෙ ආයතනං කාරෙත්වා යද්ද සො අග්ගමාලං අග්ගපුප්ථං අග්ගහතතඤ්ච ලහති තථා අකාසි. සෝ ධුමෙත රජං කාරෙත්වා යථා කමමං ගතො.

සන්තා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා සව්වාති පතා සෙසි. සව්වපරියොසානෙ සො හික්කු සොතාපතතිඵලෙ පටිට්ඨති. සමොසමුද්ධොපි චෙ වන්ත්ති කපෙත්වා අනුසන්ති. සටෙත්වා ජතකං සමොධානෙසි. තදා උදකරකසො² බහුභණ්ඩකහික්කු අහොසි සුරියකුමාරෙ ආනන්දෙ වන්දකුමාරෙ සාප්පුත්තො ජෙට්ඨකභාතා මහිංසාසකුමාරො අහමෙව අහොසිනති.

දෙවධම්මජානකං.

1. 1. 7.

පුත්තො නාහං මහාරාජාති ඉදං සන්තා ජේතවතෙ විහරන්නො වාසභවතියාය වන්ත්ති ආරබ්භ කපෙසි. වාසභවතියාය වන්ත්ති වාදසතිපාතෙ ගද්දසාලජාතකෙ ආවිහවිස්සති. සා කිර මහා නාමස්ස සකකස්ස ධිතා නාගමුණ්ඩාය නාම දුසිතො කුච්ඡිසමි ජතා

කොසලරාජයා අග්ගමහෙසී අහොසි. සා රජඤ්ඤ පුතනං විජායි. රාජා පතස්සා පච්ඡා දුසිභාවං ඤාතියා ආනං පරිභාපෙසි. පුතනස්ස විච්චිඛගස්සාපි ආනං පරිභාපෙසි යෙව. උගොපි අනෙතා නිවෙසනෙ යෙව චසනති. සන්ථා තං කාරණං ඤාතියා පුබ්බත්තසමයං පඤ්ච සතභික්ඛුපරිවුත්තො රඤ්ඤ නිවෙසනං ගනතියා පඤ්ඤතතාසනෙ නිසිදිත්වා මහාරාජ! කහං වාසභවතියාති ආහ. රාජ තං කාරණං ආරොචෙසි. මහාරාජ! වාසභවතියා කස්ස ධිතාති? මහානාමස්ස හනෙතති. ආගච්ඡමානා කස්ස ආගතාති? මග්ගං හනෙතති. මහා රාජ! එසා රඤ්ඤ ධිතා රඤ්ඤ ව ආගතා රාජානං යෙව පරිච්ච පුතනං. පරිලභී, සො පුතෙතා නිං කාරණං පිතුසනනකස්ස රජ්ජස්ස සාමිකො න හොති? පුබ්බ රාජානො මුහුත්තකාය කවිභාරිකාය කුච්ඡසම්මපි පුතනං. ලභිත්වා පුතනස්ස රජ්ජං අදංසුති. රාජ තස්සත්තස්සා විභාවත්තාය හගවන්තං. යාපි. හගවා හවන්තරෙත පරිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රාජා මහනෙතන යසෙන උග්ගානං ගනතියා තත් පුප්ඵළලොහෙන විවරනෙතා උග්ගාන වතසණ්ඛි ගාධිත්වා ගාධිත්වා දුරුති උද්ධරමානං එකං ඉප්පිං දිස්වා පරිබ්‍රහ්මිතො සංවාසං කපෙපසි. තං බණ්ණෙව බොධිසත්තො තස්සා කුච්ඡයංගෙව පරිසක්ඛි. ගණ්ඨි, තාවදෙව තස්සා චජ්ජ පුරිතා විග්ග රුකා කුච්ඡ අහොසි. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤාතියා ගබ්භා මෙ දෙව! පතිට්ඨිතොති ආහ. රාජා අභිග්‍රලමුද්දිකං දත්වා සචෙ ධිතා හොති ඉමං විසංජේත්වා පොසෙය්‍යාසි සචෙ පුතෙතා හොති මුද්දිකාය සද්ධිං. මම සනතිකං ආනෙය්‍යාසිති වත්වා පක්කාමි. සාපි පරිපක්කගබ්භා* බොධිසත්තං විජායි. තස්ස ආධා විත්වා පරිධා විත්වා විවරණකාලෙ කෙළිමණ්ඩලෙ කිලුනනස්ස එවං වත්තාරො හොනති නිපපිතිකොත්ථො පහවාති. තං සුත්වා බොධි සත්තො මාතුසන්තිකං ගනතියා අමම! කො මග්ගං පිතාති පුච්ඡි. තාත! ත්වං බාරාණසිරඤ්ඤ පුතෙතාති. අමම! අපි පන කොපි සක්ඛිති? තාත! රාජා ඉමං මුද්දිකං දත්වා සචෙ ධිතා හොති ඉමං විසංජේත්වා පොසෙය්‍යාසි සචෙ පුතෙතා හොති ඉමාය මුද්දිකාය සද්ධිං. ආනෙය්‍යා සිති වත්වා ගතොති. අමම! එවං සනෙත කස්මා මං පිතුසනතිකං න නෙය්‍යාසිති! සා පුතනස්ස අජ්ඣාසයං ඤාතියා රජ්ජාරං ගනතියා රඤ්ඤ ආරොචාපෙසි. රඤ්ඤ ව පක්කොසාපිතා පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා අයං තෙ දෙව! පුතෙතාති ආහ. රාජ ඡන්තෙතාපි පරිස මජ්ජිකු ලජ්ජාය න මග්ගං පුතෙතාති ආහ. අයං තෙ දෙව! මුද්දිකා ඉමං සඤ්ජානාසිති. අයමපි මග්ගං මුද්දිකා න හොතිති. දෙව! ඉදුති ඡපෙත්වා සච්චකිරියං අඤ්ඤ මම සක්ඛි තත්ථි. සවායං දුරකො තුලෙන පරිච්ච ජාතො ආකාසෙ තිට්ඨතු නොචෙ භූමියං පතිත්වා

* පරිපක්කගබ්භා-ඉතිබ්බත්

1. සි. නආනෙය්‍යාසිති-ඉං. ගානෙසිති.

මරණයේ බොධිසත්වයා පාදේ ගෙනයා ආකාසෙ බිටි. බොධිසත්වයා ආකාසෙ පලලඬක. ආභුජ්ඣා නිසිනොත් මධුරස්සරෙන පිතු බමම. කපේනොත් ඉමි. ගාථමාන:-

පුතොත්තා ත්‍යාගං මහාරාජ! තං මං පොස ජනාධිප!

අඤ්ඤපි දෙවො පොසෙති නිඤ්ච දෙවො සකං පජනති.

තත් පුතොත්තා ත්‍යාගනති පුතොත්තා තෙ අගං පුතොත්තා ව නාමෙස' අනුජෙ බෙත්තජො අනෙතවාසිකො දින්නකොති වතුබ්බි ඛො.¹ තත් අත්තානං පටිච්ච ජාතො අනුජො නාම, සගගපිටො පලලඬක උරෙති එවමාදිසු නිබ්බන්තො බෙත්තජො නාම, සනතිකො සිප්පග්ගණනකො අනෙතවාසිකො නාම, පොසාවනජාය දින්නො දින්නකො නාම, ඉධ පන අනුජං සක්ඛාය පුතොත්තාති වුත්තං. වතුති සබ්බගවත්තුති ජනං රක්ඛෙයිති රාජ මහනොත්තා රාජ මහාරාජ තං ආමනෙතනොත්තා ආග මහාරාජාති. තං මං පොස ජනාධිපාති ජනාධිප! මහාරාජනජෙයික! තං මං පොස හරස්ස වඩෙයිති. අඤ්ඤපි දෙවො පොසෙතිති අඤ්ඤපි හත්තිබ්බාදයො මනුස්සො හත්ති අස්සාදයො තිරච්ඡානගහො බහුජනෙ ව දෙවො පොසෙති. කිඤ්ච දෙවො සකං පජනති එත් පන කිඤ්චාති ගරහන්තෙ ව අනුග්ගහණන්තෙ ව² නිපාතො, සකං පජං අත්තනො වුත්තං මං දෙවො ත පොසෙතිති වදනොත්තා ගරහති නාම, අඤ්ඤ බහුජනෙ පොසෙතිති. වදනොත්තා අනුග්ගහණති නාම, ඉති බොධිසත්වො, ගරහනොත්තාපි අනුග්ගහණනොත්තාපි “නිඤ්ච දෙවො සකං පජ”නති ආග. රාජා බොධිසත්තස්ස ආකාසෙ නිසිදිත්වා එවං බමමං දෙසෙනස්ස සුත්වා එති තාත! අග මෙව පොසෙස්සාමි අගමෙව පොසෙස්සාමිති හත්තං පසාරෙයි. හත්තස්සං පසාරිසිත්.³ බොධි සත්වො අඤ්ඤස්ස හත්තෙ අනොත්තරිත්වා රඤ්ඤව හත්තෙ මතරිත්වා අඬක නිසිදි. රාජ තස්ස ඔපරජජං දත්වා මාතරං අග්ගමහෙසිං අකාසි. සො පිතුඅවයෙන කට්ඨවාහනරාජා නාම හුත්වා බමෙමන රජජං කාරෙත්වා යථා කමමං ගතො. සත්වා කොසලරඤ්ඤ ඉමං බමමෙදසකං ආහරිත්වා වෙ වත්තුති දස්සෙත්වා අනුසක්ඛිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද මාතා මහාමායා අහොසි පිතා සුඤ්ඤාදන මහාරාජා කට්ඨවාහනරාජා අගමෙව අහොසිනති.

කට්ඨගාරිජාගකං.

1. 1. 8.

අපි අතරමානානනති ඉදං සත්වා ජෙතවනෙ විහරනොත්තා ඔස්සට්ඨිපිටියං භික්ඛුං ආරබ්භ කපේයි. ඉමසමිං පන ජාතකො පට්ඨප්පනනවත්තුඤ්ච අභිතවත්තුඤ්ච එකාදසතිපානෙ සංවරජාතනෙ

1. ඉං. පුතොත්තා වංචාම එනෙ. 3. සි ගරහනන්තෙව අනුග්ගහණනන්තෙව.

2. ඉං. වතුබ්බිකා.

*. පසාරිසිත් ඉතිබ්බිත්.

ආවිභවිඤ්ඤානි වජ්ජං තසම්ඤ්ඤානං ඉමසම්ඤ්ඤානං ඵලසංදිග්ගමෙව. භාරා පන නානා, භාමණීකුමාරෙණ බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ රුච්ඡා භාතික සත්තස්ස කණ්ණිවේධාපි හුච්ඡා භාතිකසත්තපරිවාරිතො සෙතච්ඡත්තස්ස ගෙට්ඨා වරපල්ලභෙක නිසින්නො අත්තනො යසසම්පන්නං ඔලො කෙච්ඡා අයං මයං යසසම්පන්නි අමහාකං ආවරියස්ස සත්තකාති තුට්ඨා ඉමං උද්දනං උද්දනෙසි:-

අපි අතරමානානං ඵලාසාව සම්ප්පාදිති,

විපක්කවුභවවරියොසම් ඵලං ජනාති භාමණීති.

තත් අපි ති තිපාතමයං. අතරමානානානි පණ්ඩිතානං ඔවාදෙරුච්ඡා අතරිච්ඡා අවෙගාසිච්ඡා උපායෙන කමමං කරෙන්නානං. ඵලාසාව සම්ප්පාදිති යථා පඤ්චපඵලෙ ආසා තස්ස ඵලස්ස නිපථනතියා සම්ප්පාදිතියෙව අථවා ඵලාසාති ආසා ඵලං යථාපඤ්ඤං. ඵලං සම්ප්පාදිතියෙව ති අපො, විපක්කවුභවවරියොසම් ඵලං වත්තාරි සම්භවවජ්ජති සෙට්ඨවරියත්තා වුභවවරියං නාම. තඤ්ඤා තවුලිකාය යසසම්පන්නියා පටිලද්ධත්තා විපක්කං නාම. යොවාස්ස යසො නිපථන්නො සොපි සෙට්ඨවේදනා වුභවවරියං නාම තෙනාහ- විපක්කවුභවවරියොසම්ති. ඵලං ජානාති භාමණීති කත්ථි භාමික පුරිසොපි භාමණිවේදනොපි භාමණී ඉධ පන සබ්බජනජෙට්ඨකං අත්තානං සන්ධායාහ අමෙහා භාමණී! චං ඵතං කාරණං ඵලං ජානාති ආවරියං නිසායා භාතිකසත්තං අතිකක්ඛිච්ඡා ඉදං මහා රජං පත්තොසම්ති උද්දනං උද්දනෙසි තසම්. පන රජං පත්තො සත්තට්ඨදිවසවයෙන සබ්බපි භාතරෙ අත්තනො අත්තනො වසන්ධානං භතා, භාමණී රුජා ධම්මෙන රජං. කාරෙච්ඡා යථා කමමං ගතො, බොධිසත්තොපි පුඤ්ඤාති කත්ථා යථා කමමං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිච්ඡා දසෙසච්ඡා සච්ඡාති පකාසෙසි, සච්ඡපරියොසානෙ ඔසාට්ඨවරියො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතොති සත්ථා චෙ වජ්ජති කපෙච්ඡා අනුසන්ති සච්ඡා ජතකං සමො ඛානෙසි.

භාමණී ජානං.

1. 1. 9.

උත්තමධග්ගො මග්ගනති ඉදං ආත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්නො මහානෙකවමං. ආරබ්භ කපෙසි. තං හෙට්ඨා නිදනකථායං කපිතමෙව තසම්. පන කාලෙ භික්ඛු දසබලස්ස නෙකවමං. වණ්ණන්තො නිසිදිංසු. අථ සත්ථා ධම්මසංභං ආගන්තො බුද්ධාසනෙ නිසින්නො භික්ඛු ආමනෙතසි. කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! ඵතරති කථාය සන්තිසිත්තාති? හත්තො! න අඤ්ඤාය කථාය තුමානංයෙව පන නෙකවමං වණ්ණන්තො නිසිත්තමාති, න භික්ඛවෙ! තථාගතො,

එතරහිගෙව නෙකබලං නිකබනො පුබ්බපි නිකබනො
ගෙවාහි ආහ. හිනඬු තස්සන්ධස්සවිභාවන්. හභවනං යාපිංසු.
හභවා හවනතරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකට්ඨකාසි:-

අතීතෙ විදේහරට්ඨෙ මිටිලායං මබාදෙවො නාම රුජ අහොසි
ධම්මකො ධම්මරජා. සො චතුරසීතිවස්සසහස්සාති කුමාරකිලං
කිලි. තථා ඔපරජං තථා මහාරජං කත්වා දීඝමධ්මානං බෙපෙත්වා
එකදිවසං කප්පකං ආමනෙත්ති යදු මෙ සමම කප්පක! සිරසම්.
පලිතාති පස්සෙය්‍යාසි අථ මෙ ආරෙවෙය්‍යාසිති. කප්පකොපි දීඝ
මධ්මානං බෙපෙත්වා එකදිවසං රඤ්ඤා අඤ්ඤානවණණානං
කෙසානං අන්තරෙ එකමෙව පලිතං දිස්වා දෙව! එතං තෙ පලිතං
දිස්සතීති ආරෙවෙසි. තෙනාහි මෙ සමම! තං පලිතං උග්ගරිත්වා
පාණ්ණිච්චි ඤපෙතීති ච චුතො පුබ්බණ්ණසණ්ඩාසෙන උග්ගරිත්වා
රඤ්ඤා පාණ්ණිච්චි පතිට්ඨාපෙසි. තදු රඤ්ඤා චතුරසීති වස්ස
සහස්සාති ආයුං අවසිට්ඨං හොති. එවං සනෙත්ති පලිතං දිස්වාච
මච්චුරජානං ආගන්ත්වා සමිපෙ සීතං විශ අත්තානං ආදිත්තපණ්ණ
සාලං පටිට්ඨං විශ ච මඤ්ඤමානො සංවෙශං ආපජ්ජිවා බාල මබා
දෙව! යාව පලිතස්සුප්පාදුව ඉමෙ කිලෙසෙ ජහිංසු. නාසකතිති
විනෙත්ති. තස්සෙවං පලිතපාතුභාවං ආවජ්ජන්තස්ස ආවජ්ජන්තස්ස
අනෙතා ඩාභො උපපජ්ජි. සරිර සෙදු මුව්චිංසු. සාටකා පිළිලිත්වා
අපනෙතබ්බාකාරප්පත්තා අහෙස්සං. සො අජේව මයං නිකම්භිත්වා
පබ්බජ්තුං වට්ටතීති කප්පකස්ස සහසහස්සුට්ඨානං ගාමවරං දත්වා
ජෙට්ඨපුත්තං පකෙසාසාපෙත්වා තාත! මම සීසෙ පලිතං පාතුභුතං
මහලුකොමහි ජාතො. භුත්තා බො පන මෙ මානුසකා කාමා
ඉදුති දිබ්බකාමෙ පරිගෙසිස්සාමි නෙකබලමකාලො මයං තිං.
ඉමං රජං පටිපජ්ජි. අහං පන පබ්බජ්ත්වා මබාදෙවමචචුය්‍යානෙ
වසනො සමණධම්මං කරියාමිති ආහ. තං එවං පබ්බජ්තුකාමං
අමච්චා උපසංකම්භිත්වා දෙව! කිං තුමානං පබ්බජ්ජාකාරණන්ති
පුච්ඡිංසු. රුජා පලිතං හත්තෙන ගහෙත්වා අමච්චානං ඉමං
ගාථමාහ:-

උත්තමඛගරුභා මයං ඉමෙ ජාතා වයොහරා,
පාතු භුතා දෙවදුතා පබ්බජ්ජාසමයො මමාති.

තත්ථ උත්තමඛගරුභාති කෙසා. කෙසා හි සබ්බසං හත්ථ
පාදදිකං අඛිතානං උත්තමෙ සිරසම් නිරුලිහත්තා උත්තමඛගරුභා
නාමා ති චුච්චන්ති. ඉමෙ ජාතා වයොහරාති පස්සථ තාතා! පලිත
පාතුභාවෙන නිණ්ණං වයානං හරණ්තො ඉමෙ ජාතා වයොහරා.
පාතුභුතාති නිබ්බත්තා. දෙවදුතාහි දෙවොති මච්චු තස්ස දුතාති
දෙවදුතා. සිරසම් හි පලිතෙසු පාතුභුතෙසු මච්චුරජස්ස සන්තිකෙ
සීතො විශ හොති තස්මා පලිතාති මච්චුදෙවස්ස දුතාති චුච්චන්ති.

දෙව්‍ය විශ දුතාතිපි දෙවදුතා. ගථාහි අලංකාරපරිගතතාස දෙවතාස ආකාසෙ ධනා අසුකදිවසෙ මරියාසීති වුතෙත තං තපෙව හොති එවං සිරසමි පලිතෙසු පාතුගුතෙසු දෙවතාස ව්‍යාකරණසදිසමෙව හොති. තසමා පලිතාති දෙවසදිසා දුතාති වුවවනති. විසුද්ධිදෙව්‍යානං දුතාතිපි දෙවදුතා සබ්බලොඛසත්තා හි ජිණ්ණව්‍යාධිමතපබ්බජිතෙ දිස්වාච සංවෙගමාපජ්ජිත්වා නික්ඛම්ම පබ්බජනති යථාහ :-

ජිණ්ණස්සථ දිස්වා දුඛිතං ව ව්‍යාධිතං.

මතස්සථ දිස්වා ගතමායුසංඛයං.

කාසාවච්ඡන්ධං පබ්බජිතස්සථ දිස්වා.

තසමා අහං පබ්බජිතොමිති රුජති.

ඉමිතා පරිශායෙන පලිතාති විසුද්ධිදෙව්‍යානං දුතතතා දෙවදුතාති වුවවනති. පබ්බජ්‍යාසමසො මමා නි ගිතිභාවතො නික්ඛන්තාටොන පබ්බජ්‍යාති ලද්ධිනාමසං සමණලිඛගහණස්ස කාලො මයානති දසෙස්සති. සො එවං වත්වා තං දිවසමෙව රජ්ජං පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තසමිත්තෙස්සථ මවාදෙවච්ඡවනෙ විහරන්තො වතුරාසීති වස්සසහස්සාති වධ්‍යාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා අපච්ඡිනජ්ඣානෙ සීතො කාලං ආත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ධිත්වා පුත තතො වුතො මිටිලායංගෙව නිමි නාම රුජා හුත්වා ඔස්සකකමානං අත්තනො වංසං සටෙත්වා තතෙව අච්ඡ වනෙ පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා පුත බ්‍රහ්මලොකුපගොව අහොසි.

සන්ධාපි න තික්ඛවෙ! තථාගතො ඉදුතෙව මහාතිතික්ඛ මණං නික්ඛන්තො පුබ්බෙපි නික්ඛන්තොගෙවාති ඉමං ධම්ම දෙසනං ආහරිත්වා දසෙස්සත්වා වත්තාරි සම්මාති පකාසෙසි. කෙවි සොතාපන්නා අහෙසුං කෙවි සකද්දගාමිනො. කෙවි අනාගාමිනො. ඉති හගවා ඉමානි වෙ වජ්ජුති කපෙත්වා අනුසංඝිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි තද්ද කප්පකො ආනන්දො අහොසි පුතෙතා රුහුලො මවාදෙවරුජ පන අහමෙවාති.

මවාදෙවජානතං.

1. 1. 10.

සස්සථ අසෙස්සන රක්ඛන්තීති ඉදං සන්ධා අනුපියතගරං නිස්සාය අනුපියමවනෙ විහරන්තො සුවවිහාරිං හද්දියන්තරං ආරක්ඛ කපෙසි. සුවවිහාරි හද්දියන්තරො ජක්ඛන්තියසමාගමෙ උපාලිසත්තමො පබ්බජිතො. තෙසු හද්දියන්තරො ව කිම්බි ලන්තරො ව හගුන්තරො ව උපාලින්තරො ව අරහන්තං පත්තො ආනන්දන්තරො සොතාපන්නො ජාතො අනුරුද්ධන්තරො දිබ්බ වක්ඛුක්කො දෙවදුතො ක්කානලාහි ජතො ජනනං පන ඛන්තියානං.

වච්ඡා. යාව අනුපියනගරා බණ්ඩාලජාතනෙ ආවිහවිසාසි.
 ආයසො පන හද්දියො රාජකාලෙ අත්තානං රක්ඛන්තො රක්ඛණ
 සංවිධානෙඤ්ච තාව ඛනුති රක්ඛාති රක්ඛිගමානස්ස උපරිපාසාද
 තලෙ මහාසයනෙ සමපරිවත්තමානස්සාපි අත්තනො සයස්සත්ථිඤ්ච
 ඉද්දති අරහත්තං. පඤ්ඤාදිසු යත්ති කත්ථි විවරන්තොපි
 අත්තනො විගතසයත්ථිඤ්ච සමනුපස්සන්තො අහො! සුඛං, අහො!
 සුඛාත්ති උද්භං උද්භෙසි. තං සුඤ්ඤා භික්ඛු ආයසො හද්දියො
 අඤ්ඤො ව්‍යාකරොතිති හගවන්තො ආරොචෙසුං. හගවා න භික්ඛවෙ!
 හද්දියො ඉද්දන්තෙව සුඛවිහාරී පුබ්බෙපි සුඛවිහාරීයෙවොති ආහ.
 භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිහාවත්ථොග්ගහගවන්තං යාමිංසු. හගවා හවිත්තරොන
 පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටමකාසි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදන්තෙ රජ්ජං කාරයමානෙ බොධි
 සත්තො උද්ච්චමුහුර්ණමහාසාලො හුඤ්ඤා කාමෙසු ආදීන්වං
 තෙකකමෙමවාතිසංසං දිස්වා කාමෙ පහාය ගිමවන්තං පව්විඤ්ඤා
 ඉසිපබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ඤා අධිසමාපත්තියො නිබ්බන්තෙති. පරි
 වාරොපියා මහාඅහොසි පඤ්ඤාපසංසතාති. සො වස්සකාලෙ
 ගිමවන්තනො නික්ඛමිඤ්ඤා තාපසගණපරිවුත්තො භාමතිගමාදිසු
 වාරිකං. වරන්තො බාරාණසිං පඤ්ඤා රාජානං නිස්සංය රාජ්ජයානෙ
 වාසං කප්පෙසි. තත්ථ වස්සිකෙ වත්තාරො මාසෙ වසිඤ්ඤා රාජානං
 ආවුච්ඡි. අප්ථං රාජා තුලෙහ හන්තො! මහලුකා, කීං වො ගිමි
 වන්තො? අන්තවාසිකෙ ගිමවන්තං පෙසෙත්වා ඉඤ්ච වසථාති
 යාවි. බොධිසත්තො ජෙට්ඨන්තවාසිකං පඤ්ඤාපසංසතාති පටිච්ඡා
 පෙත්වා ගච්ඡති. ඉමෙති සද්ධිං ගිමවන්තෙ වස. අහං පන ඉඤ්ච
 වසිස්සාමිති තෙ උයෙසාජෙත්වා තත්ථෙව වාසං කප්පෙසි. සො
 පනස්ස ජෙට්ඨන්තවාසිකො රාජපබ්බජ්ජනො මහන්තං රජ්ජං
 පහාය පබ්බජ්ඤා කසිණපරිකම්මං කත්වා අධිසමාපත්තිලාභී අහොසි.
 සො තාපසෙති සද්ධිං ගිමවන්තෙ වසමානො එකදිවසං ආවරියං
 දුටුකාමො හුඤ්ඤා තෙ තාපසෙ ආමන්තෙත්වා තුලෙහ අනුක්කණ්ණ
 මානා ඉඤ්ච වසථ අහං ආවරියං වන්ඤ්ඤා ආගමිස්සාමිති ආවරි
 යස්ස සන්තිකං හන්තො වන්ඤ්ඤා පටිසන්ථාරං කත්වා එකං තට්ටිකං
 අත්ථිත්වා ආවරියස්ස සන්තිකෙයෙව නිපජ්ජි.

තඤ්ඤා සමයෙරාජා තාපසං පස්සිස්සාමිති උය්‍යානං හන්තො
 වන්ඤ්ඤා එකමන්තං නිසිදි. අන්තවාසි තාපසො රාජානං දිස්වාපි තෙව
 උට්ඨාසි. නිපන්තනොයෙව පන අහො! සුඛං, අහො! සුඛාත්ති උද්භං
 උද්භෙසි. රාජා අයං තාපසො මං දිස්වාපි න උට්ඨිතොති අත්තන
 මනො බොධිසත්තො ආහ හන්තො! අයං තාපසො යදිච්ඡිකං භුදන්තො
 හවිස්සති උද්භං උද්භෙසන්තො සුඛසෙය්‍යමෙව කප්පෙතිති. මහා
 රාජ! අයං තාපසො පුබ්බෙ නුමාදිසො එකො රාජ අහොසි
 යොගං අහං පුබ්බෙ ගිහිකාලෙ රජ්ජසිරිං අනුභවන්තො ආවුච්ච

හතෙහි බහුතී රක්ඛිගමානොපි එවරුපං සුඛං තාම නාලන්තති අත්තනො පබ්බරුසුඛං ආරබ්භ ඉමං උද්භං උද්භෙතති එවඤ්ච පන චත්ථා බොධිසත්තො රඤ්ඤො ධම්මකථං කපේතුං ඉමං ගාථමාහ:-

ගඤ්ච අඤ්ඤා න රක්ඛතති යො ච අඤ්ඤා න රක්ඛති,
ස වෙ රජ! සුඛං සෙති කාමෙසු අනපෙකච්චාති.

තත්ථ සඤ්ච අඤ්ඤා න රක්ඛතතීති යං පුග්ගලං අඤ්ඤා බහුපුග්ගලා න රක්ඛතති. යො ච අඤ්ඤා න රක්ඛතීති යො ච එකකො අහං රජ! කාරෙමිති අඤ්ඤා බහු න රක්ඛති. සථෙවණ්ණ! සුඛං සෙතිති මහාරජ! සො පුග්ගලො එකො අදුතියො පවිට්ඨෙතො කායිකවේතසික සුඛසම්බන්ධිනුත්ථා සුඛං සෙති ඉදඤ්ච දෙසනාසිසමෙව න කොවලං පන සෙතියෙව එවරුපො පන පුග්ගලො සුඛං ගච්ඡති තිට්ඨති තිසිද්ධති සගතීති සබ්බිරියාපථෙසු සුඛප්පත්තොව හොති. කාමෙසු අනපෙකච්චාති චන්ද්‍රිකාමකිලෙසකාමෙසු අපෙකබාරිතො විගතච්ඡන්ද්‍රගො නිත්තණො එවරුපො පුග්ගලො සබ්බිරියාපථෙසු සුඛං විහරති මහාරජාති. රජ ධම්මදෙසනං සුත්ථා තුට්ඨමානසො චන්ද්‍රිකා නිවෙසනමෙව ගතො අනෙත්ථාසිකොපි ආචරියං චන්ද්‍රිකා හිමවන්තමෙව ගතො. බොධිසත්තො පන තතෙව විහරන්තො අපරිභීතජක්ඛානො කාලං කත්ථා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දය්‍යෙත්වා වෙ චන්ද්‍රිකා කපේත්වා අනුසංඝිං සථෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද අනෙත්ථාසිකො හද්දියතෙරෙ අභොසි ගණසත්ථා අහමෙව්චාති.

සුඛවිහාරි ජාතකං.

අපණ්ණකවග්ගො පඨමො.

1. 2. 1.

හොති සිලවතං අනෙත්ථා ඉදං සත්ථා රාජගහං උපතිස්සාග්ග වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කපේසි. දෙවදත්තස්ස චන්ද්‍රියාව අභිමාර්ථපයොජ්ජනා බණ්ඩාලජතකෙ ආවිහවිස්සති. යාව ධනපාලකං විස්සජ්ජනා පන චුල්ලනං සජ්ජනකෙ ආවිහවිස්සති. යාව පඨවිපාවෙසනා සොළසතිපානෙ සමුද්දවාණිජතකෙ ආවිහවිස්සති.

එකස්මිං සමයෙ දෙවදත්තො පඤ්චවන්ද්‍රිකා යාවිත්වා අලගන්තො සබ්බං භික්ඛුන් පඤ්චභික්ඛුසත්තාති ආදාග්ග ගයාසිසෙ විහරති. අප්පකෙසං භික්ඛුනං ඤාණං පරිපාකං අගමාසි. තං ඤාත්වා

සථා වෙ අභ්‍යන්තරවනෙ ආමනෙතසි සාරිපුත්තා! තුමානං තිස්සිතකා පඤ්චසතා භික්ඛු දෙවදත්තස්ස ලද්ධිං රොවෙඤා තෙන සද්ධිං ගතා. ඉද්දති පන තෙසං ඤාණං පරිපාකං ගතං, තුමෙහ ඛහුති භික්ඛුති සද්ධිං තථ ගන්ත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා තෙ භික්ඛු මග්ගඵලෙහි සමෝධෙත්වා ගහෙත්වා ආගච්ඡතාති. තෙ තථෙව ගන්ත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා මග්ගඵලෙහි සමෝධෙත්වා¹ පුන දිවයෙ අරුණ්ණගමණවෙලාය තෙ භික්ඛු ආදාය වෙථවනමෙව අගමංසු. ආගන්ත්වා ච පන සාරිපුත්තභේරස්ස* හගවන්තං වන්දිත්වා සිත්තකාලෙ භික්ඛු ථෙරං පසංසිත්වා හගවන්තං ආහංසු හන්තො! අමානං ජෙට්ඨකභාතිකො ධම්මසෙනාපති පඤ්චභික්ඛුසතෙහි පරිවුත්තො ආගච්ඡන්තො අතිවිශ සොභි. දෙවදත්තො පන පභින පරිවාරො ඡතොති. න භික්ඛවෙ! සාරිපුත්තො ඉදුතෙව ඤාති සඛසපරිවුත්තො ආගච්ඡන්තොව සොභති පුබ්බෙපි සොභියෙව දෙවදත්තොපි න ඉදුතෙව ගණන්තො පරිභිනො පුබ්බෙපි පරි භිනො යෙවන්ති. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවන්තාය හගවන්තං යාචංසු. හගවා හවන්තරෙන පරිච්ඡන්තං කාරණං පාකට්මකාසි:-

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහනගරෙ එකො මගධරාජා රජුං කාරෙසි. තදු බොධිසත්තො මිගයොතිශං පඤ්ඤාතිං ගහෙත්වා ටුට්ඨිප්පත්තො මිගසගස්සපරිවාරො අරඤ්ඤ වසති. තස්ස ලක්ඛණො ව කාළො වාති වෙ පුත්තා අගෙසුං. සො අත්තන්තො මහලුකකාලෙ තාතා! අහං ඉද්දති මහලුකො තුමෙහ ඉමං ගණං පරිහරතාති පඤ්ච පඤ්ච මිගසතාති එකෙකං පුත්තං පරිච්ඡාපෙසි. තතො පට්ඨාය තෙ වෙ ජනා මිගගණං පරිහරන්ති. මගධරට්ඨස්මඤ්ඤ සස්සසමයෙ කිට්ඨසමාධෙව අරඤ්ඤ මිගානං පරිපඤ්ඤා භොති. මනුස්සා සස්සබාදකානං මිගානං මාරණන්තාය තථ තථ ඔපාතං ඛණන්ති පුලාති රොපෙන්නි පාසාණයන්තාති සජ්ජන්ති කුටපා සාදයො පාසෙ ඔබ්බින්නති ඛහු මිගා විනාසං ආපජ්ජන්ති. බොධි සත්තො කිට්ඨසමාධසමයං ඤාත්වා පුත්තෙ පකෙකාසාපෙත්වා ආහ තාතා! අයං කිට්ඨසමාධසමයං ඛහු මිගා විනාසං පාපුණන්ති මයං මහලුකා යෙන කෙහුපායෙන එකස්මිං ණානෙ විනිනා මෙස්සාම තුමෙහ තුමානං මිගගණෙ ගහෙත්වා අරඤ්ඤ පබ්බත පාදං පටිසිත්වා සස්සානං උදධට්ඨකාමල ආගච්ඡන්තාතාති. තෙ සාමුති පිතුච්චනං සුත්වා සපරිවාරා තික්ඛමංසු. තෙසං පන ගමණ මග්ගෙ මනුස්සා ජානන්ති ඉමස්මිං කාලෙ මිගා පබ්බතං ආරොහන්ති ඉමස්මිං කාලෙ ඔරොහන්ති තෙ තථ තථ පරිච්ඡන්තට්ඨානෙ නිලිනා ඛහු මිගෙ විජ්ඣිත්වා මාරෙන්නි. කාළමිගොපි අත්තන්තො දක්ඛිනාය ඉමාය කාම වෙලාය ගන්තබ්බං ඉමාය වෙලාය න ගන්තබ්බන්ති අජානන්තො මිගගණං ආදාය පුබ්බණ්ණපි සායණෙහපි

පදෙසෙපි පච්චසෙපි ගාමවාරෙන ගව්න්ති. මුහුසා තත් තත් පකතියාව සීතා වු තිලිතා ව බහු මිගෙ විනාසං ගමෙතති. එවං සො අතතතො දැනිතාය බහු මිගෙ විනාසමාපෙතො අපපකෙසෙ ව මිගෙහි අරඤ්ඤං පාවිසී. ලක්ඛණමිගො පත පණ්ඩිතො වෘතෙනා උපායකුසලො ඉමාය වෙලාය ගතතබ්බං. ඉමාය වෙලාය න ගතතබ්බනති ජාතාති. සො ගාමවාරෙනපි න ගව්න්ති දිවාපි න ගව්න්ති පදෙසෙපි න ගව්න්ති පච්චසෙපි න ගව්න්ති මිගගණං ආදාය අඤ්ඤාත්තසමයමෙව ගව්න්ති. තස්මා එකමපි මිගං අවිනාසෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසී. තෙ තත් චත්තාරො මාසෙ වසිත්වා සසෙසසු උග්ගවෙසු පබ්බතා ඔතරිංසු. කාළො පච්චාගව්න්තොපි* පුරිමිත යෙනෙව අවසෙසමිගෙ විනාසං පාපෙනො එකකොව ආගමී. ලක්ඛණමිගොපත එකමගමපි අවිනාසෙත්වා පඤ්චති මිගසතෙති පරිවුතො මාතාපිතුතං සන්තිකං. ආගමී. බොධිසතො වෙ පුතෙන ආගව්න්තෙන දිස්වා මිගගණෙන සද්ධිං. මනෙතෙනො ඉමං ගාථං සමුට්ඨාපෙසි:-

හොති සීලවතං අන්තො පටිසන්තරවුතතිනං,
ලක්ඛණං පසං ආයතනං ඤාතිසංසපුරකතිනං;
අථ පසංසි මං කාලං සුවිතිනං ව ඤාතිතිති.

තත් සීලවතනති සුබසීලතාය සීලවතනානං ආචාරසමානතා නං. අන්තොති වඤ්ඤා. පටිසන්තරවුතතිනනති බමමපටිසන්තරෙ ව ආමිසපටිසන්තරො ව එතෙසං වුතතිති පටිසන්තරවුතතිනො. තෙසං පටිසන්තරවුතතිනං එත් ව පාපතිචාරණමවදානුසාසනි වසෙත බමමපටිසන්තරො ව ගොවරලාභාපනගිලානුපට්ඨාක බමමක රකතාවසෙත ආමිසපටිසන්තරොව වෙදිතබ්බො. ඉදං වුතතං හොති ඉමෙසු මිසු පටිසන්තරෙසු සීතානං ආචාරසමානතානං පණ්ඩිතානං වඩ්ඪි නාම හොති. ඉද්දති නං වඩ්ඪිං දසෙසතුං පුතත මාතරං ආලපනො වීය ලක්ඛණං පසංසාති ආදිමාග. තත්තායං සබ්බපන්තො. ආචාරපටිසන්තරසමානං අතතතො පුතතං එක මිගමපි අවිනාසෙත්වා ඤාතිසබ්බෙන පුරකතිනං පරිවාරිතං. ආගව්න්තං පසං. තාය පත ආචාරපටිසන්තරසමපදාය විභීතං. දැනපඤ්ඤං අථපසංසි මං කාලං එකමපි ඤාතිං අතවසෙසෙත්වා සුවිතිනමෙව ඤාතිති එකකං ආගව්න්තනනති. එවං පුතතං අති නන්දිත්වා පත බොධිසතො යාවතායුතං ධත්වා යථා කමමං ගතො.

සන්තාපි න හිතබවෙ! සාරිපුතො ඉදතෙව ඤාතිසබ්බපරිවාරිතො සොහති. පුබ්බෙපි සොති යෙව. නව දෙවදතො එතරහි යෙව ගණමා පරිහිනො පුබ්බෙපි පරිහිනො යෙවාති ඉමං බමමදෙසනං. දසෙසත්වා වෙ වද්දති සවෙත්වා අනුසන්ධිං ගොපේත්වා ජාතකං සමො

ධානෙයි. තද කාළො දෙවදනෙතා අනොයි. පරිසා පියස දෙව
දත්තපරිසාව, ලක්ඛණො සාරිපුත්තො, පරිසාපතස්ස බුද්ධිපරිසා
මාතා රුහුලමාතා අනොයි. පිතා පත අහමෙව් අනොසිනති

ලක්ඛණමග ජාතකං.

1. 2. 2.

කිශ්‍රොධමෙව සෙවෙස්සාති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො
කුමාරකස්සපඤ්චරස්ස මාතරං ආරබ්භ කාපෙයි. සා කීර් රාජගහ
නගරෙ මහාවිහවස්ස සෙට්ඨිනො ධීතා අනොයි. උස්සන්තකුසල
මූලා, පරිමද්දිතසසිබාරු, පච්ඡිමගවිකා, අනෙතා කුටෙ පදිපො
වියස්සා හදයො අරහත්තපනිස්සයො ජලති. සා අත්තානං ජාතන
කාලතො පට්ඨාය ගෙහෙ අනභිරතා, පබ්බජ්තුකාමා හුචා මාතා
පිතරො ආහ අමමතාතා! මග්ගං සරාවාසෙ විත්තං නාභිරමති.
අහං නියසාතිකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජ්තුකාමා පබ්බාජෙථ මනති
අමම! කිං වදෙසි? ඉමං කුලං බහු විභවං. තිඤ්ඤා අමාතානං එක
ධීතිකා. න ලබ්භා තයා පබ්බජ්තුනති. සා පුතපුත යාවිතාපි
මාතාපිතුන්තං සනතිකා පබ්බජ්. අලභමාතා විනෙතයි. හොතු
පතිකුලං ගතා සාමිකං ආරාධෙත්වා පබ්බජ්ස්සාමිති. සා වයප්පත්තා
පතිකුලං ගන්ත්වා පතිදෙවතා හුචා සීලවතී කල්‍යාණධම්මා අගාරං
අජ්ඣාචයි. අථස්සා සංවාසමත්තිය කුච්ඡයං ගතො පතිට්ඨති. සා
ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං න අඤ්ඤයි. අථ තයමිං නගරෙ නක්ඛත්තං
සොසධිංසු. සකලනගරවාසිනො නක්ඛත්තං කිලිංසු. නගරං දෙව
නගරං විය අලභිකතපටියත්තං අනොයි. සා පත තාව උලාරු
යපි නක්ඛත්තකීලාය වත්තමානාය අත්තනො සරීරං න විලිමපති.
නාලභිකරෙති. පකතිවෙසෙනෙව වරති.

අථ නං සාමිකො ආහ හද්දෙ! සකලනගරං නක්ඛත්තනිස්සිතං
ත්වං පත සරීරං නප්පට්ඨස්සිති? අය්‍ය! වත්තිංසාය මෙ කුණ්ඨපෙති
පුරිතං සරීරං, කිං ඉමිතා අලභිකතෙත? අයං හි කායො නෙව
දෙවතිමිත්තො, න බ්‍රහ්මතිමිත්තො, න සුචණ්ණමයො, න මණ්ඩමයො,
න හරිව්ඤ්ඤමයො, න පුණ්ඩරිකකමලපලගබ්භසමුහුතො, න
අමතොසධිපුරිතො, අථබො කුණ්ඨපෙ ඡන්තො මාතාපෙත්තිකසමානවො
අතිච්චුච්ඡාදනපරිමද්දනගෙදනවිද්ධංසනධම්මො, තට්ඨිවසිස්සනො,
තණ්හුපාදිනෙතා, සොකානං නිදානං, පරිදෙව්‍යානං වජ්ඣ, සබ්බරො
ගානං ආලයො, කමමකරණානං පරිග්ගහො, අනෙතා පුතී, බති
නිච්චපග්ගරණො, කිම්කුලානං ආවාසො, සිවපිකපරයණො,¹
මරණපරියොසානො, සබ්බලොකස්ස වක්ඛුපපෙ වත්තමානොපි:-

“අට්ඨිතභාරු සංයුතො තවමංසවිලෙපනො,
 ඡ්වියා කායො පටිච්ඡන්තො යථාගුතං න දිස්සති.

අනතපුරො උදරපුරො යකපෙළස්ස වන්තිනො,
 හදයස්ස පපාසස්ස වක්කස්ස පිහකස්ස ව.

සිඛසාණිකාය ඛෙලස්ස සෙදස්ස මෙදස්ස ව,
 ලොභිතස්ස ලසිකාය පිත්තස්ස ව වසාය ව.

අථස්ස තවති සොතෙති අසුචි සවති සබ්බද,
 අකඛිලො අකඛිගුථනො කණණ්ඩො කණණ්ඩුථනො.

සිඛසාණිකා ව නාසාතො මුඛෙන වමති එකද,
 පිත්තං සෙවනං ව වමති කායමො සෙදජලලීකා.

අථස්ස සුසිරං සිසං මන්ද්‍රසෙවන පුරිතං,
 සුභතො නං මඤ්ඤති බාලො අච්ඡාය පුරක්ඛිනො.

අනන්තාදිතවො කායො විසරුක්කසමුපමො,
 ආවාසො සබ්බරොගානං පුඤ්ඤා දුක්ඛස්ස කෙවලො.

සවෙ ඉමස්ස කායස්ස අනො බාහිරතො සියා,
 දණ්ඩං නුත ගහෙත්වාන කාතෙ සොණෙව වාරයෙ.

දුග්ගසේවා අසුචි කායො කුණ්ටො උක්කරුපමො,
 නිජ්ජිතො වක්ඛුගුතෙති කායො බාලාභිනජ්ජිතො.”

අය්‍යපුත්ත! ඉමං කායං අලඞ්කරිත්වා කිං කරිස්සාමි? නනු
 ඉමස්ස අලඞ්කරණං ගුප්තභණ්ඩස්වස්ස ඛති විත්තකමමකරණං. විය
 හොතිති? සෙට්ඨිපුත්තො නං තස්සා වචනං සුත්වා ආහ හද්දො! තිං
 ඉමස්ස සරිරස්ස ඉමෙ දෙසෙ¹ පස්සමානා කායමා න පබ්බජස්මිති?
 අය්‍යපුත්ත! අහං පබ්බජං ලභමානා අජේව පබ්බජෙය්‍යන්ති.
 සෙට්ඨිපුත්තො සාධු අහං තං පබ්බාජෙය්‍යාමිති වත්වා මහාදුතං
 පවතෙත්වා මහාසක්කාරං කත්වා මහනෙත්ත පරිවාරෙන භික්ඛුණි
 උපස්සායං තෙත්වා තං පබ්බාජෙතො දෙවදහනපක්ඛියානං
 භික්ඛුණිතං සන්තිකෙ පබ්බාජෙසි. සා පබ්බජං ලභිත්වා පරිපුණ්ණ
 සංකප්පා අත්තමානා අහොසි. අථස්සා ගබ්භ පරිපාකං ගව්ඡන්තො
 ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤාථත්තං, හත්ථපාදපිට්ඨිතං බහලත්තං උදරපටලස්ස
 ව මහත්තං දිස්වා භික්ඛුණියො තං පුච්ඡංසු. අයෙස! තිං ගබ්භිනිවිය
 පඤ්ඤාසි, කිං එතනති? අයෙස! ඉදං නාම භාරණන්ති න ඡනාමි
 සීලං. පන මෙ පරිපුණ්ණන්ති.

අථ නං තා භික්ඛුණියො දෙවදහනස්ස සන්තිකං තෙත්වා දෙව
 දත්තං පුච්ඡංසු. අය්‍ය! අයං කුලසීතා කිවෙත්ත සාමිකං ආරා
 ඩෙත්වා පබ්බජං ලභි. ඉදං පනස්සා ගබ්භා පඤ්ඤාසති. මයං.

ඉමය්ග් ගබ්ගය්ග් ගිහිකාලෙ වා පබ්බජිතකාලෙ වා ලද්ධභාවං නජානාම කිං දුති කාරොමාති? දෙවදත්තො අත්තනො අබ්බුද්ධාවෙන ඛනති මෙත්තානුදදානං. ච නජිතාය එවං විනොසි. දෙවදත්තය්ග් පක්ඛිකා¹ භික්ඛුණි කුච්ඡිනා ගබ්ගං පරිහරති. දෙවදත්තො ච තං අජ්ඣපෙක්ඛති යෙවාති මය්ග්ගං ගරුභා උපපජ්ජසාති. මයා ඉමං උපබ්බාජෙත්තුං වට්ටනීති සො අවිමංසිත්වා භෙලගුලිං පවට්ටමානො විශ පක්ඛාදිත්වා ගච්ඡ එවං ඉමං උපබ්බාජෙත්වාති ආහ තා තස්ස වචනං සුත්වා උට්ඨාය වදිත්වා උපසංගං ගතා.

අප්ප ඝා දහරා භික්ඛුණියො ආහ අයෙය! න දෙවදත්තත්තෙරො බ්ලද්ධා, න පි මය්ග්ගං තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජා, ලොකෙ පන අග්ග පුග්ගලය්ග් සමමාසද්වුද්ධය්ග් සන්තිකෙ මය්ග්ගං පබ්බජ්ජා, සා ව² පන මෙ දුක්ඛෙන ලද්ධා, මා නං අන්තරධාපෙථ, එථ මං ගහෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ජෙතවනං ගච්ඡාති. තා තං ආදාය රුජග්භා පඤ්ච වත්තාලීසයොජනං මග්ගං අතික්කමම අනුපුබ්බෙන ජෙතවනං පත්වා සන්ථාරං වදිත්වා තමන්ථ ආරොලෙසුං. සන්ථා විනොසි. කිඤ්චාපි ගිහිකාලෙ එතිස්සා ගබ්ගො පතිට්ඨිතො එවං සන්තොපි සමණො ගොතමො දෙවදත්තෙන ජතිතකං ආදාය වරතීති තිත්ථිතානං ඔකාසො හවිස්සති. තයමා ඉමං කථං පච්ඡිදිත්තුං සරාජකාය පරිසාය මජ්ඣෙ ඉමං අධිකරණං විනිවජ්තුං* වට්ටනීති පුත දිවසෙ රාජුතං පසෙනදිකොසලං මහානාථපිණ්ඩිකං චූලනාථපිණ්ඩිකං විසාබං මහාඋපාසිකං අඤ්ඤතිව අභිඤ්ඤතාති මහාකුලාති පනෙකාසාපෙත්වා සායණසමයෙ වතුසු පරිසාසු සන්තිපතිතාසු උපාලිත්තෙරං ආමනොසි. ගච්ඡ වතුපරිසමජ්ඣෙ ඉමිය්ග් දහරභික්ඛුණියා කමමං සොධෙහිති. සාධු හන්තෙති ථෙරො පරිසමජ්ඣං ගන්ත්වා අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදිත්වා රඤ්ඤ පුරතො විසාබං උපාසිකං පනෙකාසා පෙත්වා ඉමං අධිකරණං පටිච්ඡාපෙසි. ගච්ඡ විසාබෙ! අයං දහර අසුඛමාසෙ අසුකදිවසෙ පබ්බජිතාති ධාතනො ඤාත්වා ඉමය්ග් ගබ්ගය්ග් පුරෙවා පච්ඡා වා ලද්ධභාවං ජනාතීති. උපාසිකා සාධුති සමපටිච්ඡිත්වා සාණිං පරිකබ්භාපෙත්වා අනො සාණියං දහරභික්ඛුණියා හන්ථාදනාතිඋදරපරියොසානාති ඔලොකෙත්වා මාසදිවසෙ සමානෙත්වා ගිහිභාවෙ ගබ්ගය්ග් ලද්ධභාවං තත්තනො ඤාත්වා ථෙරසංගසන්තිකං ගන්ත්වා තමන්ථ ආරොලෙසි ථෙරො වතුපරිසමජ්ඣෙතං භික්ඛුණිං සුද්ධං අකාසි. සා සුද්ධා සුත්වා භික්ඛුසඛිකංව සන්ථාරං ච වදිත්වා භික්ඛුණිති සද්ධං උපසංගමෙව ගතා. සා ගබ්ගපරිපාක මාත්රාය පද්මනතරපාදමුලෙ පජිතපන්තං මහානුභාවං පුත්තං විජති.

අප්පෙකදිවසං රාජ භික්ඛුණු පසංගසමිපෙන ගච්ඡන්තො දුරකසද්දං සුත්වා අමළෙව පුච්ඡි. අමළො නං කාරණං ඤාත්වා දෙව! සා දහරභික්ඛුණි පුත්තං විජතා, තසෙසො සප්පෙති ආහංස

භික්‍ෂුණීනං භණේ! දුරකපට්ඨිතනං නාම පට්ඨිබොධො, මයං නං පට්ඨිග්ගිසාමාති රාජ නං දුරකං නාවකිත්ථිනං දුපෙභි කුමාර පටිභාරෙන වඩ්ඪාපෙසි. නාමගහණදිවසෙ වසා කසාපොති නාමං අකංසු. අප් නං කුමාරපටිභාරෙන වඩ්ඪිතත්තා කුමාරකසාපොති සඤ්ජාතිංසු. සො සත්තවස්සිකකාලෙ සඤ්ජනතිනෙ ඵබ්බජ්ඨා පටිපුණ්ණවණො උපසම්පදං ලභිත්වා ගව්ඤ්ඤානෙ ගව්ඤ්ඤාන කාලෙ ධම්මකට්ඨිකෙසු විත්‍රකපි අහොසි. අප් නං සත්ථා “ඵතදග්ගං භික්ඛවෙ! මම සාවකානං භික්ඛුනං විත්‍රකපිනං යදිදං කුමාරකසාපො”ති ඵතදග්ගෙ ධපෙසි. සො පච්ඡාචම්මිකසුත්තෙ අරභත්තං පාපුණ්ඨි. මාතා පියා භික්ඛුණී විපස්සිත්වා අග්ගඵලං පත්තා. කුමාරකසාපො ථෙරො බුද්ධානං සාසනෙ ගගනමජ්ඣෙ පුණ්ණවණෙ විශ පාකල්වා ඡත්තො. අපේකදිවසං ත ථා ග තො පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාත පටික්කනොතා භික්ඛුනං ඔවාදං දත්වා ගනුකුටිං පාවිසි. භික්ඛු ඔවාදං ගහෙත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු දිවසභාගං ඛෙපෙත්වා සායණ්ණසමයෙ ධම්මසභායං සනතිපතීත්වා ආවුසො! දෙවදත්තෙන අත්තනො අබුද්ධිභාවෙන වෙච ඛනති මෙත්තාදිනඤ්ච අභාවෙන කුමාරකසාපථෙරො ව ථෙරී ව මනං නාසිත්වා සම්මාසම්මුද්ධො පන අත්තනො ධම්මරජත්තාය වෙච ඛනතිමෙත්තානුද්දගසම්පත්තියා ව උභින්නමපි තෙසං පච්චයො ඡත්තාති බුද්ධගුණෙ වණ්ණගමානා නිසීදිංසු.

සත්ථා බුද්ධිලිඤ්ඤාය ධම්මසභං ආගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා කායනුථි භික්ඛවෙ! ඵතරගි කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡි. ගත්තෙ! තුමාකමෙ ව ගුණකථායාති සබ්බං ආරොච්ඡිංසු. න භික්ඛවෙ! තථාගතො ඉදුත්තෙව ඉමෙසං උභින්නං පච්චයො ව පතිට්ඨා ව ජාත්වා, පුබ්බෙපි අහොසි යෙවාති. භික්ඛු තස්සත්ථස්සා විභාවජාය ගගවත්තං යාමිංසු. ගගවා ගවත්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකට්ඨකාසී:-

අතීතෙ බාණණසීයං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරයමානෙ බොධි සත්තො මිගයොතිගං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. සො මාතුකුච්ඡිනො තික්කනොතා පුණ්ණවණොනො අහොසි අකඛිති වසා මණිගුලසදි සාති අහෙසුං. සිඛිතාති රජතවණ්ණාති, මුඛං රත්තකම්බලපුඤ්ජ වණ්ණං, හත්ථපාදපට්ඨිත්තා ලාබාපටිකම්බකතා විශ, වාලුඛි වමරස්ස විශ අහොසි. සරීරං පනස්ස මහත්තං අස්සපොතපමාණං අහොසි. සො පඤ්චසතමිගපට්ඨාරෙ අරඤ්ඤෙ වාසං කපෙපසි. නාමෙන නිත්‍රොධම්මගුණ නාම, අවිදුරෙ පනස්ස අඤ්ඤෙපි පඤ්චසතමිග පට්ඨාරො සාවම්මො නාම වගති. ගොපි සුවණ්ණවණොනො ව අහොසි. තෙන සමයෙන බාණණසී රජා මිගවධිපසුත්තො ගොති.

විනා මංසෙන න භුඤ්ජති. මනුස්සානං කම්මවේදං කතා සබ්බ
 තෙගමජානපදෙ සනතිපාතෙතා දෙවසිකං මිගචං ගව්ජති. මනුස්සා
 විනෙතස්ස අයං රාජ අමාතං කම්මවේදං කරොති. යනන්ත
 මයං උය්‍යානෙ මිගානං නිවාපං වට්ඨිතා පාණීයං සම්පාදෙතා
 බහු මිගෙ උය්‍යානෙ පවෙසෙතා වාරං බක්ඛිතා රඤ්ඤා නිග්‍යා
 දෙස්සාමාති. තෙ සබ්බ උය්‍යානෙ මිගානං නිවාපං නිණං රෙපෙතා
 උදකං සම්පාදෙතා වාරං යොජෙතා නාගරෙ ආද්යා මුග්ගරාදි
 නානාවුට්ඨන්තා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා මිගෙ පරියෙසමානා මජ්ඣේ
 ඩිතෙ මිගෙ ගණ්ඨස්සාමාති යොජන්තවතං. ණානං පරික්ඛිට්ඨිතා
 සබ්බිපමානා තිත්‍රොධම්මසංවම්මානං වසන්තො මජ්ඣේ කතා
 පරික්ඛිට්ඨංසු. අප්පං මිගගණං දිස්වා රුක්ඛගුම්මාදයො ව භූමිඤ්ඤ
 මුග්ගරෙති පහරන්තා මිගගණං ගහණධානතො, නිගරිතා අසි
 සත්තිධනුආදීනි ආවුට්ඨාති උගිරිතා මහානාදං නදන්තා නං මිග
 ගණං උය්‍යානං පවෙසෙතා වාරං පිටාය රාජකං උපසංඝමිතා
 දෙව! තිබ්බධං මිගචං ගව්ජන්තා අමාතං කම්මං නාසෙප්. අලෙහති
 අරඤ්ඤතො මිගෙ ආනෙතා තුමාතං උය්‍යානං පුරිතං. ඉතො
 පට්ඨාය තෙසං මංසාති බාදපාති රාජානං ආපුච්ඡතා පක්කමංසු.

රාජා තෙසං වචනං සුත්වා උය්‍යානං ගන්තා මිගෙ මලොකෙනො
 වෙ සුචණ්ණ මිගෙ දිස්වා තෙසං අහයං අදාසි. තතො පට්ඨාය
 පත කදවි සාමං ගන්තා එකමිගං විජ්ඣිතා ආනෙති. කදවිස්ස
 ගතතකාරකො ගන්තා විජ්ඣිතා ආහරති මිගා ධනුං දිස්වා ව මරණ
 ගසෙත තජ්ජතා පලායන්ති. වෙ තයො පහාරෙ ලභිතා කිල
 මනතිපි ගිලානාපි හොන්ති. මරණමපි පාපුණානති මිගගණො තං
 පවත්ති. බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසි. සො සංඛං පක්කොසාපෙතා
 ආහ සමම! බහු මිගා නස්සන්ති. එකංසෙන මරිතබ්බ සති ඉතො
 පට්ඨාය මා කණ්ණිකා මිගෙ විජ්ඣන්තු. ධම්මගණිකව්‍යානො¹
 මිගානං වාරො හොතු. එකදිවසං මම පරිසාය වාරො පාපුණාතු
 එකදිවසං තව පරිසාය වාරො පාපුණාතු. වාරපපතො මිගො
 ගන්තා ධම්මගණිකාය සිසං රූපෙතා නිපජ්ජතු. එවං සතො
 මිගා වණ්ණිතා න භවිස්සන්තිති සො සාධුති සමපට්ඨි. තතො පට්ඨාය
 වාරපපතොව මිගො ගන්තා ධම්මගණිකාය ගිවං රූපෙතා
 නිපජ්ජති. ගතතකාරකො ආගන්තා තත් නිපන්තකමෙව ගගෙතා
 ගව්ජති.

අපේකදිවසං සංවම්මස්ස පරිසාය එකිස්සා ගබ්භිණිමිගියා
 වාරො පාපුණි. සා සංඛං උපසංඝමිතා සාමි! අහමපි ගබ්භිණි
 පුත්තකං විජ්ඣති. වෙ ජනා වාරං ගම්ස්සාම. මස්සං වාරං අතික්කා
 මෙතිති ආහ. සො න සක්කා තව වාරං අඤ්ඤාසං පාපෙතුං
 තිමෙව තුස්සං පතනං ජාතියසි, ගව්ජාතීති ආහ. සා තස්ස

සනාතිකා අනුග්‍රහණං අලගමානා බොධිසත්තං උපසඬකමිතිං තමන්ථං ආරෙවෙසි. සො තස්සා වචනං සුත්වා නොතු ගව්න් තිං අහං තෙ වාරං අතික්කමිස්සාමිති සං ගන්ත්වා ධම්මගණනිකාය සීඝං කත්වා නිපජ්ජි. හත්තකාරකො තං දිස්වා ලඛ්‍යාභයො මිගරුජා ගණනිකාය නිපන්නො කීනත්‍රුවො කාරණන්ති වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤා ආරෙවෙසි. රුජා තාවදෙව රථං ආරුක්ඛා මහනෙත්තන පරිවාරෙන ආගන්ත්වා බොධිසත්තං දිස්වා අහ සමම මිගරුජ! තනු මයා තුඤ්ඤං අභයං දින්නං? කඤ්ඤා තිං ඉධ නිපන්නොති? මහාරුජ! ගබ්භිණී මිති ආගන්ත්වා මම වාරං අඤ්ඤාස්ස පාපෙතිති අහ, ත සක්කා බො පත මයා එකස්ස මරණදුක්ඛං අඤ්ඤාස්ස උපරි පක්ඛි පිතුං, ස්වාහං අත්තනො ජිවිතං තස්සා දත්වා තස්සා සන්තතං මරණං ගහෙත්වා ඉධ නිපන්නො, මා අඤ්ඤං කිඤ්ඤි ආසඬකිත්ථ මහාරුජාති. රුජා අහ සාමි! සුවණ්ණවණ්ණමිගරුජ! මයා තා දිසො බන්ධිමෙත්තානුද්දසමපන්නො මනුස්සෙසුපි ත දිට්ඨපුබ්බො, තෙන තෙ පසන්නාසමි. උට්ඨෙති තුඤ්ඤාව තස්සා ව අභයං දමමිති. මිති අභයෙ ලඛ්‍යෙ අවසෙසා කිං කරිස්සන්ති නරිඤ්ඤි? අවසෙසානමපි අභයං දමමි සාමිති. මහාරුජ! එවමපි උය්‍යානෙ යෙව මිගා අභයං ලභිස්සන්ති. සෙසා කිං කරිස්සන්ති? එතෙසමපි අභයං දමමි සාමිති. මහාරුජ! මිගා තාව අභයං ලභන්තු සෙසා වතුපපද කිං කරිස්සන්ති? එතෙසමපි අභයං දමමි සාමිති. මහාරුජ! වතුපපද තාව අභයං ලභන්තු. දිජ්ගණා කිං කරිස්සන්ති? එතෙසමපි අභයං දමමි සාමිති. මහාරුජ! විජ්ගණා තාව අභයං ලභිස්සන්ති. උදකෙ වසන්තා මව්න් කිං කරිස්සන්ති? එතෙසමපි අභයං දමමි සාමිති. එවං මහාසත්තො රුජනං සබ්බසත්තානං අභයං යාපිත්වා උට්ඨාය රුජනං පඤ්ඤාසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “ධම්මං වර මහාරුජ! මාතාපිතුසු පුත්‍රාධිකාසු බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙසු තෙගමජානපදෙසු ධම්මං වරන්නො සමං වරන්නො කායස්ස හෙද පරමමරණාසුගතිං ¹ සග්ගං ලොකං ගමිස්සාමි”ති රඤ්ඤාසු බුද්ධිමුලතාය ධම්මං දෙසෙත්වා කතිපාහං උය්‍යානෙ වසිත්වා රඤ්ඤා ඔවාදං දත්වා මිගගණපරිවුත්තො අරඤ්ඤං පාපිසි. සාපිබො මිගධෙත්‍ර පුප්ථකණ්ණික සදිසං පුත්තං විජාසි. සො කිලිමානො සාබමිගස්ස සන්තිකං ගව්න්ති. අප්ථං මාතා තස්ස සන්තිකං ගව්න්තං දිස්වා පුත්තං! ඉතො පට්ඨාය මා එතස්ස සන්තිකං ගව්න්ති නිග්‍රොධස්සෙව සන්තිකං ගවෙත්ඨයාසිති ඔවදන්ති ඉමං ගාථමාන :-

නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍ය න සාබමුපසංවසෙ,

නිග්‍රොධස්මිං මතං සෙය්‍යො යඤ්ඤො සාබස්මිං ජිවිතන්ති.

තත්ථ නිත්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍යාති තාත! ත්වං වා අඤ්ඤා වා අත්තනො හිතකාමො නිත්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍ය, හජෙය්‍ය, උපසංඝක මෙය්‍ය. නිසාඛමුපසංචයෙති සාවම්භං පන න උපසංචයෙ, උපගම්න සංචයෙය්‍ය, එතං නිසාය ජිවිතං න කප්පෙය්‍ය. නිත්‍රොධමං මනං සෙවෙය්‍යාති නිත්‍රොධරඤ්ඤා පාදමුලෙ මරණවිදි සෙය්‍යා, වරං උත්තමං. සඤ්ඤා සාවස්මිං ජීවිතනති යථෙත සාවස්මි සනතිනෙ ජිවිතං, තං නෙව සෙය්‍යා න වරං, න උත්තමනති අත්ථො.

තතොපට්ඨාය ව පන අභගලදායකා මිභා මනුස්සානං සය්‍යාති බාදනති. මනුස්සා ලද්ධාභයා ඉමෙ මිභාති පහරිතුං වා පලාපෙතුං වා න විසභනති. තෙ රාජධානිනි සනතිපතිනා රඤ්ඤා තමත්ථං ආරො වෙසුං. රාජා මයා පසන්නාන නිත්‍රොධමිභවරස්ස වරො දිනෙතා. අභං රජං ජලෙය්‍යං නව තං පරිඤ්ඤං, ගවජ්ථ න කොවිම්ම විජතෙ මිභෙ පහරිතුං ලභතිති.

නිත්‍රොධමිභො තං පවතති. සුත්වා මිභගණං සනතිපාතා පෙත්වා ඉතො පට්ඨාය පරෙසං සය්‍යං බාදිතුං න ලභතාති මිභෙ වාරෙත්වා මනුස්සානං ආරොවාපෙසි ඉතො පට්ඨාය සය්‍යකාරක මනුස්සා සය්‍යරක්ඛණත්ථං වති. මාකරොනතු බෙත්තං පන ආචිත්තිත්වා පණ්ණසඤ්ඤං බක්ඛනතුති. තතො පට්ඨාය කිර බොත්තසු පණ්ණ බක්ඛනසඤ්ඤං උදපාදි. තතො පට්ඨාය පණ්ණසඤ්ඤං අතික්කමනක මිභො නාම නත්ති. අයං කිර නෙසං බොධිසත්තතො ලද්ධම්චාදෙ එවං මිභගණං ඔවදිත්වා බොධිසත්තො යාවතාසුකං ධත්වා සද්ධිං මිභෙති යථාකමමං ගතො. රාජපි බොධිසත්තස්ස මචාදෙ ධත්වා පුඤ්ඤති කත්වා යථාකමමං ගතො.

සත්ථා න භික්ඛවෙ! ඉදුනෙවාහං ථෙරියා ව කුමාරකස්සපස්ස ව අවස්සයො, පුබ්බපි අවස්සයො එවාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා වතුසව්ඛධම්මදෙසනං විනිවට්ටෙත්වා වෙ වත්ථුති කපෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වාඡතකං සමොධානෙසි. තදු සාව මිභො දෙවදත්තො අහොසි පරිසාපිස්සදෙවදත්තපරිසාව, මිභෙධනු ථෙරී අහොසි, පුත්තො කුමාර කස්සපො, රුජ අතඤ්ඤ නිත්‍රොධමිභරාජපන අභමෙව අහොසිනති.

නිත්‍රොධමිභ පාතකං.

1. 2. 3.

ධිරස්ස කණ්ඨිනං සලලනති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරතො පුරාණදුභිසිකපලොභනං ආරබ්භ කපෙසි. තං අධිනිපාතෙ ඉත්ථි ය ජාතකෙ ආචිභවිස්සති. භගවා පන තං භික්ඛුං එතදවොච භික්ඛු!

පුබ්බෙපි නිං එතං මාතුගාමං නිසාංග ජීවිතකඩංගං පඤ්චා විතච්චිකෙසු අභිභාරෙසු පකෙකාති. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථංග භගවන්තංගාචිංසු. භගවා භවන්තරෙන පච්චන්තනං කාරණං පාකවමකාසි.

ඉතො පරං පන භික්ඛුනං යාවතං භවන්තරපච්චන්තනකඤ්ච අවඤ්ඤා අනිතං ආහපිති එතතකමෙව චක්ඛාම. එතතකෙ වුත්තෙපි ආයාවතං චලාභකගබ්බතො වඤ්ඤානිභරණුපමාය භවන්තර පච්චන්තන කාරණභාවොවාති සබ්බමෙතං හෙට්ඨං වුත්තනගෙතෙව යොජෙත්ථි වෙදිතබ්බං.

අනිතෙ මගධරට්ඨෙ රුජගහෙ මගධරාජා රජු. කාරෙති. මගධ වාසිකානං සස්සසමෙය මිගානං මගාපරිපඤ්චා හොති. තෙ අරඤ්ඤෙ පබ්බතපාදං පච්චිසනති. තත්ථ එකො අරඤ්ඤවාසි පබ්බ තෙය්ගමිගො එකාය ගාමන්තවාසිනියා මිගපොතිකාය සද්ධිං සත්ථවං කත්වා තෙසං මිගානං පබ්බතපාදතො ඔරුය්ග පුත ගාමන්තං ඔතරණ කාලෙ මිගපොතිකාය පච්චිදධිවිත්තතතා තෙති සද්ධිංගෙව ඔතරි. අථ නං සා ආහ නිං කොසි අය්? පබ්බතෙය්ගා බාලමිගො ගාමන්තො ව නාම සාසඤ්ඤා සප්පච්චගෙයා මා අමොති සද්ධිං ඔත රාහිති සො තස්සා පච්චිදධිවිත්තතාය අනිවතතිත්ථා සද්ධිංගෙව අග මාසි. මගධවාසිකො ඉද්දති මිගානං පබ්බතපාද ඔතරණකාලොති ඤ්ඤා මගෙහ පච්චන්තනකොට්ඨකෙසු නිට්ඨන්ති තෙසමපි වින්තං ආගමණමගෙහ එකො එදදකො පච්චන්තනකොට්ඨකෙ සීතොහොති. මිගපොතිකා මනුස්සගත්ථං සාධිත්ථා එකො එදදකො සීතො භවිස්ස නිති තං බාලමිගං පුරතො කත්වා සයං පච්චන්තො අගොසි. එදදකො එකෙත සරප්පභාරෙනෙව මිගං තත්ථව පාතෙසි. මිගපො තිකා තස්ස විද්ධිභාවං ඤ්ඤා උප්පතිත්ථා වාතගතියං පලාසි. එදදකො කොට්ඨකා නික්ඛමිත්ථා මිගං ඔත්තනනිත්ථා අංගිං කත්වා විතච්චිකෙසු අභිභාරෙසු මධුරමංසං පච්චිත්ථා බාදිත්ථා පාණීයං පිවිත්ථා අවසෙසං ලොභිතබ්බික්ඛුති පග්ගරන්තෙති කාජෙතාදිය දුරකෙ තොසෙතොගා හරං අගමාසි.

තද බොධිසත්තො තසමිං වතසඤ්ඤා දෙවතා හුත්වා නිබ්බත්තො ගොති. සො තං කාරණං දිස්වා ඉමස්ස බාලමිගස්ස මරණං තෙව මාතරං නිසාංග, න පිතරං නිසාංග, අථබො කාමං නිසාංග, කාම නිමිත්තං හි සත්තා සුගතියාව ගත්ථවෙදිද්දං දුග්ගතියඤ්ච පඤ්චවිධ බික්ඛාදිතානප්පකාරකං දුතං පාපුණන්ති, පරෙසං මරණ දුක්ඛපාදනමපි නාම ඉමසමිං ලොකෙ ගරභිතමෙව. යං ජනපදං මාතුගාමො විචාරෙති අනුසාසති සො ඉත්තිපරිනායකො ජනපදෙපි ගරභිතොව, යෙ සත්තා මාතුගාමස්ස වසං ගච්ඡන්ති, තෙපි ගරභිතා වාති එකාය ගාමාය නිණ්ණි ගරභවත්ථුනි දසෙස්සත්ථා වතදෙවතාසු සාධු කාරං දත්වා ගතිප්පථාදිති පූජ්ගමානාසු මධුරෙත සරෙත තං වත සඤ්ඤා උත්තාදෙතොගා ඉමාය ගාමාය ධම්මං දෙසෙසි :-

ධිරන්තු කණ්ඩායම සලං පුරිසං ගාලාවෙබ්බිනං,
ධිරන්තු තං ජනපදං යජ්ජිජ්ජි පරිනාසිකා;
තෙවාපි බික්කන්තා සත්තා යෙ ඉජ්ජිතං වසං ගතාති.

තත්ථ ධිරන්තුති ගරහණන්තේ නිපාතො, සවායමිධ උත්තාසලබ්බග
වසෙක ගරහණේ දුට්ඨබ්බො. උත්තසිත්ථුබ්බිග්ගො හි තොනොතො බොධි
සත්තො ඵවමාහ. කණ්ඩායම යජ්ජිති කණ්ඩි නං කණ්ඩිනං, තං පන
කණ්ඩං. අනුපටිසෙකවෙඨන සලලනති වුවවති. තසමා කණ්ඩිතං
සලලනති ඵත්ථ සලං කණ්ඩිනනති අපත්ථ, සලං වා අස්ස අජ්ජිති
සලලො තං සලං ව මහනතං වණ්ණුබං කත්වා බලවප්පහාරං
දෙනොතො ගාලං විජ්ඣතිති ගාලාවෙබ්බි, තං ගාලාවෙබ්බිනං, නානප්ප
කාරකොත කණ්ඩින කුමුදප්පත්තසණ්ඨානප්ලෙක උජ්ඣතමණේ
තෙව සලලන ව සමනතාගතං ගාලාවෙබ්බිනං පුරිසං ධිරන්තුති
අයමෙත්ථ අත්ථො. පටිනාසිකාති ඉස්සරා සංවිධායිකා, බික්කන්තාති
ගර්හිතා, සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථ මෙව. ඉතො පරං පන ඵත්තකමපි
අවත්වා යං යං අනුත්තානං තං තදෙව වණ්ණසිසාම ඵවං ඵකාය
ගාරාය තිණ්ණි ගරහවන්තුති දස්සෙත්වා බොධිසත්තො වතං උත්තො
දෙත්වා බුද්ධිලිලායා ධම්මං දෙසෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සව්වාති පකාසෙසි. සව්වප
රියොසානෙ උද්ධකණ්ඩිතතිකු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා වෙ
වන්තුති කපේත්වා අනුසන්ති. සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. ඉතො
පරං පන වෙ වන්තුති කපේත්වාති ඉමං අවත්වා අනුසන්ති. සටෙත්වාති
ඵත්තකමෙව වත්තම. අවුත්තමපි පන හෙට්ඨා වුත්තනගෙනෙව
යොජේත්වා ගහෙතබ්බං. තදා පබ්බතෙයෙත්වා මිගො උද්ධකණ්ඩිතතිකු
අහොසි. මිගපොතිකා පුරුණදුතිසිකා කාමෙසු දෙසං දස්සෙත්වා
ධම්මදෙසිතදෙවතාපන අහමෙව අහොසිනති.

කණ්ඩින ජාතකං.

1. 2. 4.

න ධිරන්ති රසෙති පාපිසොති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහ
රනොතො වුලලපිණ්ඩපාතිකතිස්සන්තෙරං ආරබ්භ කපේසි. සත්ථරි කිර
රාජගහං උපතිස්සාය වෙච්චනෙ විහරනොතිස්සකුමාරො නාම
මහාවිහවස්ස සෙට්ඨිකුලස්ස පුත්තො ඵකදිවසං වෙච්චනං ගතො
සන්තු ධම්මදෙසනං පුත්තා පබ්බජ්තුකාමො පබ්බජ්. යාපිත්වා
මහාපිතුති අනනුසංගතතො පටික්ඛිතො සත්තාහං ගතවෙත්දං
කත්වා රට්ඨපාලන්තෙරො විය මාතාපිතෙරො අනුජනාපෙත්වා සන්තු
සන්තිකෙ පබ්බජ්. සත්ථා තං පබ්බාජේත්වා අද්ධමාසමත්තං වෙච්චනෙ
විහරිත්වා ජේතවනං අගමාසි. තත්ථායං කුලපුත්තො තෙරසබ්බකති

සමාදාය සාවච්ඡියං සපදනං පිණ්ඩාය වරමානො කාලං විනිනාමෙති
 චුල්ලපිණ්ඩපාතිකතිස්සජේරං නාමාති චුතෙන ගගනතලෙ වන්දෙ
 විය බුද්ධසාසනෙ පාකවො පඤ්ඤානො අගොසි. තස්මිං කාලෙ රාජ
 ගහෙ නකබ්බතකිලාය වත්තමානාය ථෙරස්ස මාතාපිතරො යං
 තස්ස ගිහිකාලෙ අගොසි ආභරණභණ්ඩකං තං රජතවමෙතාවතෙක
 නිකඛිපිත්වා උරෙ ඔපෙත්වා අඤ්ඤාසු නකබ්බතකිලාසු අමානං
 පුතො ඉමිනා ඉමිනා අලභිකාරෙන අලභිකතො නකබ්බතං කිලිති
 තං නො එකපුත්තකං ගහෙත්වා සමණො ගොතමො සාවච්ඡිනගරං
 ගතො කභං නුඛො සො එතරහි තිසිනෙනා, කභං සීතොති වත්තො
 රොදන්ති. අපේකා වණණදසි තං කුලං ගන්ත්වා සෙට්ඨිගරියං
 රොදන්ති. දිස්වා පුච්ඡිති අයෙස රොදසිති? සා තමන්තං ආරොවෙසි
 කිං පන අයෙස! අයපුතො පියාංගතීති? අසුකඤ්ච අසුකඤ්චාති
 සවෙ කුමෙහ ඉමස්මිං ගෙහෙ සබ්බං ඉස්සරියං මය්හං දෙප අහං වො
 පුත්තං ආනෙස්සාමිති. සෙට්ඨිගරියා සාධුති සමපට්චිත්තො පරිබ්බයං
 දත්වා මහනෙත්ත පරිවාරෙන තං උයෙසාපේසි ගච්ඡ අත්තනො
 බලෙන මම පුත්තං ආනෙහිති. සා පට්චිත්තනායානෙ නිසින්නා
 සාවච්ඡිං ගන්ත්වා ථෙරස්ස භික්ඛාචාරවිපියං නිවාසං ගහෙත්වා සෙට්ඨි
 කුලා ආගතමනුස්සෙ ථෙරස්ස අදස්සෙත්වා අත්තනො පරිවාරෙනෙව
 පරිවුත්තා ථෙරස්ස පිණ්ඩාය පට්ඨස්ස ආදිනොව උච්ඡිකභික්ඛං
 සරකභික්ඛාදො දත්වා රසතණ්ඩාය බන්ධිත්වා අනුක්කමෙන ගෙහෙ
 නිසිදුපෙත්වා භික්ඛං දදමානා අත්තනො වසං උපගතභාවං. ඤාත්වා
 ගිලානාලයං දස්සෙත්වා අනොගබ්බෙහ නිපජ්ජි. ථෙරොපි භික්ඛාචාර
 වෙලාය සපදනං වරනොගෙහවාරං අගමාසි. පරිජනො ථෙරස්ස
 පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං සරෙ නිසිදුපෙසි. ථෙරො නිසිදිත්වා භික්ඛං
 උපාසිකාති පුච්ඡි. ගිලානා හනෙත්ත! කුමානං දස්සනං ඉච්ඡතිති,
 සො රසතණ්ඩාය බණ්ඩො අත්තනො වත්තසමාදානං භිඤ්ඤිත්වා තස්සා
 නිපන්නට්ඨානං පාවිසි. සා අත්තනො ආගතකාරණං කපේත්වා තං
 පලොභෙත්වා රසතණ්ඩාය බන්ධිත්වා උපපබ්බාපේත්වා අත්තනො වසෙ
 ඔපෙත්වා යානෙ නිසිදුපෙත්වා මහනෙත්ත පරිවාරෙන රාජගහමෙව
 අගමාසි. සා පවත්ති පාකවා ජාතා. භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා
 චුල්ලපිණ්ඩපාතිකතිස්සජේරං කිර එකා වණණදසි රසතණ්ඩාය
 බන්ධිත්වා ආදාය ගතාති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ධම්මසභං උප
 ගන්ත්වා අලභිකතාසනෙ නිසිදිත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය
 සන්තිසින්නාති ආහ තෙ තං පවතති. කථසිංසු. න භික්ඛවෙ! ඉද
 නෙව එසො භික්ඛු රසතණ්ඩාය බන්ධිත්වා තස්සා වසං ගතො පුබ්බෙපි
 තස්සා වසං ගතොගෙවෑති වත්තො අතිතං ආභරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං රඤ්ඤාසු බ්‍රහ්මදත්තස්ස සඤ්ඤායො නාම
 උය්‍යානපාලො ආගොසි අපේකො වෘත්තමග්ගො තං උය්‍යානං
 ආගන්ත්වා සඤ්ඤයං දිස්වා පලායති. සඤ්ඤායොපි න තං තරෙත්වා

නීතරය. සෞ පුනපුනං ආගන්තුං උය්‍යානෙයෙව වරති. උය්‍යාන පාලො උය්‍යානෙ නානපාකාරකානි පුප්ඵලානි ගහෙත්වා දිවසෙ දිවසෙ රඤ්ඤා අභිහරති. අපි නං එකදිවසං රාජ පුට්ඨි අත්ථි පන සම්ම උය්‍යානපාල! උය්‍යානෙ කඤ්චි අව්ඡරියං පස්සාසිති? දෙව! අඤ්ඤං න පස්සාමි එතො පන වාතමිගො ආගන්තුං උය්‍යානෙ වරති, එතං පස්සාමිති. සක්ඛියාසි පන තං ගහෙතුනති? ථොතං මධුං ලහනෙතා ඉමං අනෙතා රුජ්ඣිවෙසනමපි නං අනෙතුං සක්ඛියා මිති. රුජ් තස්ස මධුං දාපෙසි. සො තං ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්තුං වාතමිගස්ස වරණධානෙ තිණානි මධුනා මනෙත්වා තිලිසි. මිගො ආගන්තුං මධුමක්ඛිතානි තිණානි බාදිත්වා රසතණ්ඛාය බද්ධො අඤ්ඤත්‍ර ආගන්තුං උය්‍යානමෙව ආගච්ඡති. උය්‍යානපාලො තස්ස මධුමක්ඛිතතිණෙසු පලුච්ඡාමං ඤාත්වා අනුක්කමෙත අත්තානං දස්සෙසි.

සො තං දිස්වා කතිපාතං පලාසිත්වා පුනපුන පස්සනෙතා විස්සාසං ආපජ්ඣත්වා අනුක්කමෙත උය්‍යානපාලස්ස ගන්ථං සිතතිණානි බාදිතුං ආරද්ධො. සො තස්ස විස්සාසං ආපන්නභාවං ඤාත්වා යාව රුජ්ඣිවෙ සනා වීථිං කිලඤ්ඤති පරික්ඛිපිත්වා තභං තභං සාබාහභං පානෙත්වා මධුලාලිකං අංසෙ ලග්ගෙත්වා තිණකලාපං උපකච්ඡෙත ධූපත්වා මධුමක්ඛිතානි තිණානි මිගස්ස පුරතො පුරතො විකිරිනෙතා අනෙතා රුජ්ඣිවෙසනාංයෙව අගමාසි. මිගෙ අනෙතා පට්ටෙඨි වාරං පිදතිංසු. මිගො මනුස්සො දිස්වා කල්පමානො මරණභයභීතො අනෙතාතිවෙ සනභග්ගෙ ආධාවති පරිධාවති. රාජ පාසාදා මරුක්ක තං කල්පමානං දිස්වා වාතමිගො නාම මනුස්සානං දිට්ඨධානං සත්තාභං නගච්ඡති, තජ්ඣත්ඨානං යාවජ්ඣං නගච්ඡති, සො එවරුපො ගහණතිස්සිතො වාතමිගො රසතණ්ඛාය බද්ධො. ඉදුති එවරුපං ආනං ආගතො, තත්ථි වත හො! ලොකෙ රසතණ්ඛාය පාපකතරං නාමාති ඉමාය භාජාය ධම්මදෙසනං පට්ඨපෙසි:-

න කිරන්ති රසෙති පාපිගො ආවාසෙති වා සන්ථවෙති වා,
වාතමිගං ගෙහතිස්සිතං වසමානෙසි රසෙති සඤ්ඤොති.

තත්ථ කිංති අනුස්සවන්ථ නිපාතො. රසෙතිති ජීවතා විඤ්ඤායෙහි මධුරමිලාදීති. පාපිගොති පාපතරො ආවාසෙති වා සන්ථවෙතිවාති නිබ්භවසනධානසංඛාතෙසු හි ආවාසෙසුපි මිත්තසන්ථවෙසුපි ඡන්දරාගො පාපකොව, තෙති පන සච්ඡන්දරාගපරි හොගෙති ආවාසෙති වා මිත්තසන්ථවෙති වා සතගුණෙන සභස්ස ගුණෙන ව සුවපටිසෙවනට්ඨන ආහාරං විනා ජීවිතින්ද්‍රියපාලනාය අනාවෙන ව සච්ඡන්දරාගපරිහොගරසාව පාපතරුති. බොධිසත්තො පන අනුස්සවාගතං විග ඉමමන්ථං කත්වා න කිරන්ති රසෙති පාපිගො ආවාසෙති වා සන්ථවෙති වාති අග. ඉදුති තෙසං පාපිගභාවං දස්සෙන්නො චායමිගෙන ආදිමාග. තත්ථ ගෙහතිස්සිතානති ගහ

ණ්ඩානතිසිතං, ඉදං වුත්තං භොති-පසාඨ රසානං පෘඨිගභාවං ඉමං නාම අරඤ්ඤායතනෙ ගහණතිසිතං. වාතමිගං සඤ්ඤායො උග්ගානපාලො මධුරසෙහි අග්ගතො වසං ආනෙසි. සබ්බොපි සච්ඡන්ද්‍රගපරිභොගෙහි රසෙහි සමං නාම අඤ්ඤං පාපකතරං ලාමකතරං තප්පිති රසතණ්ඛාය ආදීනවං කපෙසි. කපෙත්වා ච පතතං මිගං අරඤ්ඤාමෙව පෙසෙසි.

සන්ධා න භික්ඛවෙ! සා වණ්ණදාසී ඉදුනෙවෙතං රසතණ්ඛාය බක්ඛිත්වා අත්තනො වසෙ කරොති, පුබ්බෙපි අකාසී යෙවාති ඉමං ධම්ම දෙසතං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සවෙත්වා ජනතං සමොධානෙසි. තදා සඤ්ඤායො අයං වණ්ණදාසී අභොසී. වාතමිගො වුලලපිණ්ඩපාතිකො බාරාණසී රජ පත අගමෙව අභොසිනති.

වංගමිගජනතං.

1. 2. 5.

අට්ඨවුරං. චන්ද්‍රිකෙහි ඉදං සන්ධා ජෙනවනෙ විහරනො අඤ්ඤාතරං දුබ්බවතික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. සො කීර භික්ඛු දුබ්බවො ඔවාදං න ගණහති. අප් නං සන්ධා පුච්ඡී සම්මං කීර සම්මං භික්ඛු! දුබ්බවො ඔවාදං න ගණහසිති? සම්මං භගවාති. සන්ධා පුබ්බෙපි තිං දුබ්බවතාය පණ්ඩිතානං ඔවාදං අගගතත්වා පාසෙක බද්ධොව ජීවිතකකයං පනෙනාති වත්වා අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසීයං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්. කාරෙතො බොධි සතො මිගො හුත්වා මිගගණපරිවුත්තො අරඤ්ඤා වසති. අප්සාගතිණී මිහි පුත්තකං දසෙත්වා භාතික! අයං තෙ භාගිණේයො එතං මිගමායං උග්ගණ්ණාපෙහිති පටිච්ඡාපෙසි සො තං භාගිණේයො අසුකවෙලාය නාම ආගන්ත්වා උග්ගණ්ණාහිති ආහ. සො වුත්තවෙලාය නාගච්ඡති. යථා එතදිවසං එවං සත්ත දිවසෙ සතොවාදෙ අතික්කතො සො මිගමායං අනුග්ගණ්ණිත්වා විවරනො පාසෙ බජ්ඣති. මාතාපියං භාතරං උපසඤ්ඤාත්වා කිං තෙ භාතික! භාගිණේයො මිගමායං උග්ගණ්ණාපිතොති පුච්ඡ. බොධිසතො ව තස්ස අනොවාදකස්ස මා විතාසි න තෙ පුත්තෙත මිගමායං උග්ගතිතාති වත්වා ඉදුතිපි තං අනොවදිතුකාමොව හුත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

අට්ඨවුරං. බරාදියෙ! මිගං වඩකාතිවඩිතිනං,

සත්තහි කලාගතික්කතතං න තං ඔවදිතුස්සෙහති.

තත්ථ අට්ඨවුරන්ති එකෙකස්මිං පාදෙ විතාං විතාං වසෙත අට්ඨවුරං. චන්ද්‍රිකෙහි තං නාමෙත ආලපති. මිගන්ති සබ්බසඩ්ධාසික වචනං. වඩකාතිවඩිතිනන්ති මුලෙ වඩකාති අග්ග අතිවඩිකාතිති වඩිකාතිවඩිකාති, තාදිසාති සිඩ්ධාති අස්ස අත්ථිති වඩිකාතිවඩිති, තං

වඩනාතිවඩින්න. සත්‍යයේ සලකන්නාන්තරයන් සත්‍යයේ ඔවාදකා ලෙසි ඔවාද. අතිකතනත. නි න. ඔවදිතුසුසෙහෙති එව. දුබ්බවමින. අහං ඔවදිතු. න උසසහාමි. එතසු මෙ ඔවාදන්තය විගතමයි න උපපජ්ජති දසොති. අප් නං දුබ්බවමින. පාසෙ බඳුං. එදෙස මාරෙත්වා මංසං ආදාය පකකාමි.

සත්‍යය නි නි. හිකු! ඉදුනෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙව දුබ්බවො යෙවංති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සවෙත්වා ජනකං සමොධානෙසි තද භාගිණියෙය්‍යා මිණො දුබ්බවතිකු අහොසි. හගිණි උපපලවණණා. ඔවාදකමිණො පන අගමෙව අහොසින්න.

වග්දිය ජනකං.

1. 2. 6.

මිනනතිපලකානති ඉදං සත්‍යා කොසමඛියං බදරිකාරුමෙ විහරනො සිකඛාකාමං රුහුලනේරං ආරබ්භ කපෙසි. එකසමි. හි කාලෙ සත්‍යේ ආලම්බනං තිස්සාය අකාලෙව වෙනියෙ විහරනො උපාසිකා ව හිකුණියො ව විහාරං ධම්මසවණාය ගවුන්නති. දිවා ධම්මසවණං හොති. ගවුන්නො පන කාලෙ උපාසිකා ව හිකුණියො ව න ගවුණු හිකුණෙව උපාසකා ව අහෙසුං. තතො පටිඨාය රතති. ධම්මසවණං ජාතං ධම්මසවණපරියොසානෙ ථෙරා හිකු අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානාති ගවුන්නති. දහර උපාසකෙති සද්ධිං උපට්ඨානසාලාය සයනති. තෙසු තිදදං උපගතෙසු එකවෙව සුරුසුරුපසාසා කාකවුමානා දනො බාදනො නිපජ්ජසු. එකවෙව මුහුත්තං තිද්ධිත්වා උට්ඨංසු. තෙ තං විපාකාරං දිවා ගත වතො ආරෙවෙසුං. හගවා යො පන හිකු අනුපසම්පන්නො සහ සෙය්‍යා කපෙසෙ පාමිතතිසනති සිකඛාපදං පඤ්ඤපෙත්වා කොසමඛියං අගමාසි.

තත් හිකු ආයසමත්තං රුහුලං ආගංසු ආවුසො රුහුල! හග වතා සිකඛාපදං පඤ්ඤතං ඉදං ති නි අත්තනො වසනට්ඨානං ජනා හිති. පුබ්බෙ පන තෙ හිකු හගවති ව ගාරවං තසු වායසමතො සිකඛාකාමතං පටිඨව තං අත්තනො වසනට්ඨානං අ ගතං අතිවිය සංගණනති. බුදුකමඤ්ඤිකං පඤ්ඤපෙත්වා උසසකරණන්තාය විවරංදෙනති. තං දිවසං පන සිකඛාපදගෙයන වසනට්ඨානමයි නාදංසු රාහුල හදෙපි පිතාමෙති දසබලසු වා, උපජ්ජායො මෙති ධම්මසෙතාපතිනො වා, ආවරියො මෙති මහා මොග්ගලානසු වා, චුලපිතා මෙති ආනන්දනේරසු වා සනතිකං අගනත්වා දසබලසු වලඤ්ඤනවච්ඡකුටිං බුහමිමානං පටිසන්තොවිය පටිසිත්වා වාසං කපෙසි.

බුද්ධානං හි චලඤ්ඤාකුටියං වාරං සුඵ්භිතං හොති. ගනිපරි
භණ්ඩකතා භූමි, ගනිදුමමාලාදුමාති ඔසාරිතානෙව හොනති
සබ්බරතතිං දීපො ක්‍රියායති. රුහුලහඳො පත ත තසාං කුටියා
ඉමං සමපතතිං පටිච්ච තත්ථ වාසං උපගතො, භික්ඛුහි පත
වසනට්ඨානං ජනාතීති වුතතතතා ඔවාදගාරවෙතං සික්ඛාකාම
තාය තත්ථ වාසං උපගතො. අනතරතතරං හි භික්ඛුපී තං ආයසමනතං
දුරතොවා ගව්ජනතං දිසවා තසාං විමංසනත්ථාය මුට්ඨසමමුඤ්ජතිං. වා
කවචරජ්ඣනකං වා බති බිපිත්වා තස්මිං ආගතො ආවුසො! ඉමං කෙන
ජ්ඣනිතනති වදනති, තත්ථ කෙහිවි රුහුලො ඉමිතා මග්ගන ගතොති
වුතො සො ආයසමා නාහං හනො! එතං ජනාමිති අවත්වා
තං පටිසාමෙත්වා බමථ මෙ හනොති බමාපෙත්වා ගව්ජති. එවමෙස
සික්ඛාකාමො, සො තං සික්ඛාකාමතං යෙව පටිච්ච තත්ථ වාසං උප
ගතො.

අථ සත්ථා පුරෙ අරුණං යෙවං වච්චකුටිවාරෙ ධත්වා උක්ඛාසි.
සොපායයමා උක්ඛාසි. කො එසොති? අහං රුහුලොති නික්ඛමිත්වා
වද්දි. කසමා තිං රුහුල! ඉධ තීපනොනාති? වසනට්ඨානස්ස අභාවතො.
පුබ්බෙ හි හනො! භික්ඛු මම සඛගං කරොනති, ඉදුති අතතතො
ආපතතිහයෙන වසනට්ඨානං න දෙනති, සවාහං ඉදං අඤ්ඤාසං
අසංඝට්ඨනට්ඨානනති ඉමිතා කාරණෙන ඉධ තීපනොනාති. අථ හග
වතො රුහුලං තාව භික්ඛු එවං පරිච්චජනතා අඤ්ඤා කුලදුරතෙ පබ්බා
ජෙත්වා කිංකරියානති බමමසංවෙගො උදපාදි. අථ පාතොව භික්ඛු
සනතිපාතෙත්වා බමමසොපතිං පටිපුච්ඡ ජනාසි පත තිං සාරි
පුත්ත! අජ්ජ කත්ථි රුහුලස්ස වුත්ථාචනති? න ජනාමි හනොති.
සාරිපුත්ත! අජ්ජ රුහුලො වච්චකුටියං වසී. සාරිපුත්ත! තුමො රුහුලං
එවං පරිච්චජනතා අඤ්ඤා කුලදුරතෙ පබ්බාජෙත්වා කිං කරියාම?
එවං හි සනො ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතා නපපතිට්ඨා ගව්සානති,
ඉතොදුති පට්ඨාය අනුපසම්පනෙන එකවෙව දිවසෙ අතතතො
සනතිකෙ ව්‍යාපෙත්වා තතියදිවසෙ තෙසං වසනට්ඨානං ඤාත්වා බති
වාසෙථාති ඉමං අනුපාඤ්ඤාතං කත්වා පුත සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසී.

තස්මිං සමයෙ බවමසායං සනතිසින්නා භික්ඛු රුහුලස්ස භුණ්
කථං කප්ථනති පස්සාමාවුසො! යාව සික්ඛාකාමො වතායං රුහුලො,
තව වසනට්ඨානං ජනාතීති වුතො නාම අහං දසබලස්ස පුතො
තුලෙහ කෙ සෙනාසනස්ස? තුලෙහයෙව නික්ඛමථාති එකභික්ඛුවපි
අපටිපථීත්වා වච්චකුටියං වාසං කපොසිති. එවං තෙසු කථයමා
තෙසු සත්ථා බමමගං උපගනත්වා අලඞ්ඤතාසනෙ නිසීදිත්වා කායනුත්ථ
තික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සනතිසින්නාති ආහං හනො! රුහුලස්ස
සික්ඛාකාමකථාය, න අඤ්ඤාය කථායාති. සත්ථා න තික්ඛවෙ! රුහුලො
ඉදුතෙව සික්ඛාකාමො පුබ්බෙ තීරව්ජානගොනියං නිබ්බතොපි
සික්ඛාකාමොයෙවති වත්වා අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ රුජගණෙ එකො මගධිරුජ රජං කාරෙති. තද බොධි සතෙතා මගයොතියං. නිබ්බතනිත්වා මගගණපරිවුතො අරඤ්ඤ වසති. අපංසු හගිණී අයතනො පුතූකං උපනෙත්වා භාතික! ඉමං භාගිණේයසං මගමායං සිකඛාපෙහිති අහං. බොධිසතෙතා සාධුති පටිසුඤ්ඤා ගච්ඡ තාත! අපුක වෙලාය නාම ආගනත්වා සිකෙබ්බසා සිති අහං. සො මාතුලෙන වුත්තවෙලං අනතික්කමිත්වා තං උපසඬ්ඛ මිත්වා මගමායං සිකඛි. සො එකදිවසං වතෙ විවරනෙතා පාසෙන බද්ධො බද්ධිරවං රචි. මගගණො පලාසිත්වා පුතෙතා තෙ පාඤ්ඤ බද්ධාති තස්ස මාතුසා ආරොවෙසි. සා භාතු සනතිකං ගතත්වා භාතික! භාගිණේයසා තෙ මගමායං සිකඛාපිතොති පුච්ඡි. බොධි සතෙතා මා තිං පුත්තස්ස නිඤ්චි පාපකං ආසඬ්ඛි, පුග්ගතිතා තෙන මගමායා ඉද්දති භාසගමානො ආගච්ඡස්සතිති වත්වා ඉමං භාටමාග.

මගං තිපල්ලන් මනෙකමායං

අට්ඨවුරං අඬ්ඞරතතාව පාසිං,

එකෙන සොතෙන ඡමාස්සසතෙතා

ඡති කලාගතිහොති භාගිණේයසාති.

තත් මිත්තනි භාගිණේයමගං. තිපල්ලන්තති පල්ලන්තං. වුච්චති සයනං, උපහාගි පයෙසති උජ්ඣතමෙව ව ගොතිසින්නක වසෙ නාති නිභාකාරෙති පල්ලන්තං අස්ස නිණී වා පල්ලන්තාති අස්සාති තිපල්ලන්තො. තං තිපල්ලන්තං. අනනිකමාසනති බහුමායං, බහු වඤ්චනං. අට්ඨවුරන්ති එකෙකස්මිං පාදෙ වින්නා වින්නා වසෙන අට්ඨති බුරෙති සමන්නාගතං. අඬ්ඞරතතාවපාසිතති පුරිමයාමං අතික්කමිත්වා මජ්ඣමයාමෙ අරඤ්ඤතො ආගමම පාණීයස්ස පිවනතො අඬ්ඞරතෙන අවපිච්චති අඬ්ඞරතතාවපාසි, තං අඬ්ඞරතෙන අපාසිතති අන්තො. මම භාගිණේයසං මගං අහං සාධුකං මගමායං උග්ගණ්ඨාපෙසිං. කථා? යථා එකෙන සොතෙන ඡමාස්සසතෙතා ඡති කලාගතිහොති භාගිණේයසාති. ඉදං වුත්තං හොති, අහං හි තව පුත්තං තථා උග්ගණ්ඨාපෙසිං. යථා එකස්මිං උපරිමනාසිකා සොතෙ වාතං සන්තිරුමිත්වා පඨවියා අලලීතෙන එකෙන ගෙට්ඨිම සොතෙන තන්තෙව ඡමායං අස්සසතෙතා ඡති කලාගි එඤ්ඤං අති හොති, ඡති කොට්ඨාසෙහි අජෙක්ඛාත්ථරති, වඤ්ඤාතිති අන්තො. කත මාගි ඡති? වග්ගාරො පාදෙ පසාරෙත්වා එකෙන පයෙසන සෙය්‍යාය, බුරෙති තිණපංසුබණ්ණෙන, ජිව්‍යාතින්නාමතෙන, උදරස්ස උදුඬු මාතභාවකරණෙන, උච්චාරපස්සාවට්ඨස්සජ්ජෙන, වාතසන්තිරුමිත තෙනාති. අපරෙ නයො-පාදෙසු ගගෙත්වා අභිමුඛාකඬ්ඞිතෙන, පටිපජ්ජාමතෙන, උග්ගතො පයෙසු සඤ්චරණෙන උදුං උක්ඛිප තෙන අධො අවක්ඛිපතෙනාති ඉමාගි ඡති කලාගි යථා අතිහොති මතො අගන්ති සඤ්ඤං උපපාදෙත්වා වඤ්ඤාති. එවං තං මගමායං උග්ගණ්ඨාපෙසිතති දීපෙති. අපරෙ නයො-තථා තං උග්ගණ්ඨාපෙසිං.

ගමා එකෙනි සොනෙනි ජමායාසනොනා ජිති කලාහති විසුපි කසෙසු දසසිතෙති ජති කාරණෙති කලාහති කලාසියාති එදුකං වසෙඛායාතිති අපො. හොතිති හගිණිං ආලපති. හාගිණෙය්‍යාති එවං ජති කාරණෙති වසුඛකං හාගිණෙය්‍යං නිද්දසති.

එවං බොධිසත්තො හාගිණෙය්‍යස්ස මිහමායාස සාධුකං උග්ගතිතභාවං දසෙය්‍යනො හගිණිං සමය්‍යාසෙසි. සොපි මිහපොතකො පාසෙ බද්ධො අපිප්ඵදිත්වායෙව භූමියං මහාඵාසුකපසෙය්‍යන පාදෙ පසාරෙත්වා නිපනොනා පාදුකං ආසනනට්ඨානෙ බුරෙගෙව පහරිත්වා පංසුං ව තිණාති ව උප්පාටෙත්වා උච්චාරපසාවං විස්සරෙත්වා සිසං පාතෙත්වා ජිග්ගං නිනනාමෙත්වා සරිරං බෙල කිලින්නං කත්වා වාතග්ගහණෙන උදරං උදුමාතකං කත්වා අකඛිති පරිවතෙත්වා හෙට්ඨානාසිකාසොතෙන වාතං සඤ්චරපෙනො උපරිමනාසිකාසොතෙන වාතං සනතිරුමතිත්වා සකලසරිරං එද්ධි භාවං භාගාපෙත්වා මතාකාරං දසෙය්‍යයි. නීලමඤ්චිකාපි නං පරිවා රෙසුං, තසමිං තසමිං ධානෙ කාකා නිලිසිංසු. එදදු ආගන්ත්වා උදරෙ හන්තන පහරිත්වා පාතොව බද්ධො හපියාති පුතිකො ජාතොති තස්ස බතිතරජ්ජකං මොවෙත්වා එතේවදති නං උක්කන්තිත්වා මංසං ආදාය ගමියාමිති නිරුසඤ්චිකා හුත්වා සාඛාපලාසං ගගෙතුං ආරද්ධො. මගපොතකොපි උට්ඨාය වතුති පාදෙහි ධත්වා කායං විධු තිත්වා ගිවං පසාරෙත්වා මහාවාතෙන ජිනවලාගකො විශ් වෙගෙන මාතු සංගතිකං අගමායි.

සත්ථාපි ත භික්ඛවෙ! රුහුණො ඉදුනෙව සික්ඛාකාමො පුබ්බපි සික්ඛාකාමොයෙවාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා අනුසන්ධිං සවෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද්‍ය හාගිණෙය්‍යමිහපොතකො රුහුණො අගොයි, මාතා උප්පලවණ්ණො, මාතුලම්භො පන අගමෙව අගොසිනති.

තිපලසම්මිග ජාතකං.

1. 2. 7.

කාලෙ වා සදි වා පුණ්ණෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො වෙ බුද්ධපබ්බජිතෙ ආරබ්භ කපෙසි. තෙ කීර කොසල ජනපදෙ එකස්මිං අරඤ්ඤවාසෙ වසන්ති. එකො කාලෙනෙරෙ නාම එකො පුණ්ණන්තරෙ නාම. අපේකදිවසං පුණ්ණො කාලං පුච්ඡි හනන්ත! කාල! සිතං නාම කස්මිං කාලෙ හොතිති? සො කාලෙ හොතිති ආහ. අපේකදිවසං කාලො පුණ්ණං පුච්ඡි හනන්ත! පුණ්ණ! සිතං නාම කස්මිං කාලෙ හොතිති? සො පුණ්ණෙ හොතිති ආහ. තෙ උගොපි අත්තනො කඛිං ජිද්දිතුං අසකොනනා සමුසන්තිකං.

හතළොස් සැරයා වැඩිමා හතරක! සිතා නාම කසම්. කාලෙ
හොනිති පුළුන්සු. සැරයා තෙස. කප. සුමා පුළුන්පාත. හිකිවෙ!
තුමාක. ඉම. පසුක. කපෙයි. හවසනෙහිපහතතා පන නසලක
සිසාහි වමා අතිත. ආහර :-

අතිත එකසම් පබ්බතපාදෙ සිතො ව ව්‍යගෙසා ව වෙ සතා
යකා එකිසායෙව ගුහාය වසනති. තද බොධිසත්තොපි ඉසි
පබ්බජ්‍යං පබ්බජිතා තසම්.යෙව පබ්බතපාදෙ වසති. අපේක
දිවස. තෙස. සතායකාත. සිත. නිසාය විවාදෙ උදපාදි. ව්‍යගෙසා
කාලෙ යෙව සිත. හොනිති ආහ, සිතො ජුණ්හ යෙවති. තෙ
උහොපි අතතතො කසිං ජිදිතු. අසනෙකානතා බොධිසත්ත.
පුළුන්සු. බොධිසත්තො ඉම. හාමාහ :-

කාලෙ වා යදි වා ජුණ්හ යද වායති මාලුතො,
වාතජනි හි සිතාති උහොත්මපරජිතාති.

තත් කාලෙ වා යදි වා ජුණ්හති කාලපකෙව වා ජුණ්හපකෙව
වා. යද වායති මාලුතොති යසම්. සමයෙ පුරජිමාදිහෙදෙ වාතො
වායති තසම්. සමයෙ සිත. හොනි. කි. කාරණා? වාතජනිති
සිතාති යසමා වාතෙ විජ්‍යනෙයෙව¹ සිතාති හොනති, කාල
පකෙව වා ජුණ්හපකෙව වා එත් අපමාණනති වුතත. හොනි.
උහොත්මපරජිතාති උහොපි තුමෙහ ඉමසම්. පසුක අපරජි
තාති එව. බොධිසත්තො තෙ සතායතො සසුකපෙයි.

සැරපි හිකිවෙ! පුළුන්පි මයා තුමාක. අය. පසුක,
කපිතොති ඉම. බමමදෙසන. ආහරිතො සව්වාති පකාසෙයි. සව්වපරි
යොසානෙ වෙපි තෙ පේර සොතාපනතිඵලෙ පතිට්ඨිතිසු. සැර
අනුසනි. සවෙතො ජතත. සමොධානෙයි තද ව්‍යගෙසා කාලො
අහොයි, සිතො ජුණ්හ, පසුක විසජනකතාපසො පන අහමෙව
අහොයිනති.

මාලුත ජනකං.

1. 2. 8.

එව. වෙ සතො ජිණ්හනති ඉදං සැර. ජේතවතෙ විහරනො
මතකහතත. ආරබ්හ කපෙයි. තසම්. හි කාලෙ මනුසා බහු අජේ
ලකා දයො මාරෙතො කාලකතෙ සුතතෙ උද්දිය මතකහතත. නාම
දෙනති. හිකසු තෙ මනුසෝ තපා කරුනෙත දිසවා සැර.
පුළුන්සු එතරහි හතරක! මනුසා බහු පාණේ ජිවිතකිය. පාපෙතො
මතකහතත. නාම දෙනති අපි නුබො හතරක! එත් වඩිති?
සැර න හිකිවෙ! මතකහතත. දසාමාති තතෙපි පාණාති
පාතෙ කාපි වඩිති නාම අපි, පුළුන් පණිතො ආකාසෙ නිසජ්

බමම. දෙසෙකො එනි ආදීනවං කපේනො සකලජම්බුදීපවාසිනෙ එතං කමම. ජතාපෙසුං. ඉද්දති පන භවසම්බපභවතො පුත පාතුභුතනති වනො අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදනෙන් රජු. කාරෙනෙත එතො තිණ්ණං වෙදනං පාරගු දීඝපාමොකොනා ආවරියමුභවණො මතක භවතං දසොමිති එකං ඵලකං ගාභාපෙතො අනෙතවාසිනෙ ආගතානා! ඉමං ඵලකං නදිං නෙතො නභාපෙතො කණේ මාලං පරික්කපිතො පඤ්චබ්‍රහ්මකං දතො මණෙතො ආනෙතාති නෙ සාධුති පටිසසු ණිතො තං ආදය නදිං ගනතො නභාපෙතො මණෙතො නදිතිරෙ ධපෙසු. සො ඵලකො අතතනො පුබ්බකමම. දිසො එවරුපා නාම දුක්කා අජු මුඤ්චියොමිති සොමනස්ස ජතො සටං භික්ඛුනො විය මහාගසිතං හසිතො පුත අයං බ්‍රාහ්මණො මං සාතෙතො මයා ලභං දුක්කං ලභියාතිති බ්‍රාහ්මණෙ කාරුඤ්ඤං උපාදෙතො මහනෙතන සද්දෙන පරෙදි අප නං තෙ මාණවකා පුච්ඡි සුභම ඵලක! තිං මහා සද්දෙන හසි¹ වෙව රොදි ව කෙන නුභො කාරණෙන හසි කෙන කාරණෙන රොදිති? තුලෙහ මං ඉමං කාරණං අතතනො ආවරියස්ස සනතිකෙපුච්ඡියාපාති. නෙ තං ආදය ගනතො ඉදං කාරණං ආවරියස්ස ආරොවෙසු.

ආවරියො තෙසං වචනං සුතො ඵලකං පුච්ඡි කසමා තිං ඵලක! හසි? කසමා රොදිති? ඵලකො අතතනා කතකමම. ජාතියාර ඤ්ඤෙන අනුස්සරිතො බ්‍රාහ්මණස්ස කපේසි අහං බ්‍රාහ්මණ! පුබ්බ තාදිසොව මනනජ්ඣායකබ්‍රාහ්මණො හුතො මතකභවතං දසොමිති ඵලකං මාරෙතො අදසිං, සොගං එකස්ස ඵලකස්ස සාතිතතතො එකෙනු නෙසු පඤ්චසු අතතභාවසතෙසු සිසවෙජ්දං පාපුණ්ණං, අයං මෙ කොටියං සිතො පඤ්චසතිමො අතතභාවො සොගං අජු එවරුපා දුක්කා මුඤ්චියොමිති සොමනස්ස ජතො, ඉමිනා කාරණෙන හසිං, රොදනො පන අහං තාව එතං ඵලකං. මාරෙතො පඤ්ච ජාතිස තාති සිසවෙජ්ද දුක්කං පතො අජු තසො දුක්කා මුඤ්චියොමි අයං පන බ්‍රාහ්මණො මං මාරෙතො අහං විය පඤ්ච ජාතිසතාති සිසවෙජ්ද දුක්කං ලභියාතිති තසි කාරුඤ්ඤෙන රොදිනති. ඵලක! මා හාසි නාහං තං මාරෙසොමිති. බ්‍රාහ්මණ! කිං වදෙසි? තසි මාරෙනෙතපි අමාරෙනෙතපි න සකකා අජු මයා මරණො මුච්ඡිතුනති. ඵලක! මාහාසි අහං තෙ ආරක්කං ගතෙතො තයා සද්ධියෙව විචරියොමිති. බ්‍රාහ්මණ! අපා මතතකො තව ආරකොනා මයා කතපාපං පන මහතතං බලවනති.

බ්‍රාහ්මණො ඵලකං මුඤ්චිතො ඉමං ඵලකං කස්සවිසි මාරෙසුං න දසොමිති අනෙතවාසිනෙ ආදය ඵලකෙනෙව සද්ධියි. විචරි. ඵලකො විස්සට්ඨිමනෙතාව එතං පාසාණපිට්ඨිං නියාය ජතගුමෙති ගිවං උක්ඛි

පිළිවෙලින් පණ්ණාසකි බාදිතුං ආරද්ධො. තං. බණං සෙව තස්මිං පාසාණ පිට්ඨෙ අසති පති. තතො එකා පාසාණසකලිකා ඡිජ්ජිතො එළකස්ස පසාරිතතිවාය පතිතො සිසං ඡිජ්ජි. මහාජනො සන්තිපති. තද්ධ බොධි සත්තො තස්මිං. ණතෙ රුක්ඛදෙවතා හුතො තිබ්බත්තො. සො පස්සන්තස්සෙව තස්ස මහාජනය්ස දෙවතාහුතාවෙන ආකාසෙ පලලසෙකන් නිසිදිතො ඉමෙ සත්තො එවං. පාපස්ස එලං. ජානමානා අපෙපවතාම පාණාතිපාතං. න කරෙය්සුන්ති මධුරෙත සරෙත ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ :-

එවං වෙ සත්තො ජානෙය්සං දුක්ඛායං ජාති සම්භවො,
න පාණො පාණීනං හඤ්ඤා පාණසාති හි සොචතිති.

තත් එවඤ්ඤා සත්තො ජානෙය්සුන්ති ඉමෙ සත්තො එවඤ්ඤා ජානෙය්සං. කථං? දුක්ඛායං. ජාති සම්භවොති අයං තත් තත් ජාති ව ජාතස්ස අනුක්කමෙන වඩිසිසෙධාතො සම්භවො ව ජරාව්සාධි මරණඅප්පයසම්ප්පයාගපියවිප්පයොගහත්පාදවේද්දිතං. දුක්ඛාතං වත්ථුභුතත්තා දුක්ඛොති යදි ජානෙය්සං. න පාණො පාණීනං හඤ්ඤාති පරං වධෙන්නො ජාතිසම්භවෙ වධං ලහති පිළෙනො පිළං ලහතිති ජාතිසම්භවස්ස දුක්ඛවත්ථුතාය දුක්ඛභාවං. ජානෙන්නො කොචි පාණො අඤ්ඤා පාණීනං න හඤ්ඤා සත්තො සත්තං න හත්තෙය්සාති අත්තො. කිං කාරණං? පාණසාති හි සොචතිති යසො සාහජිකාදිසු ඡිසු පයොගෙසු යෙන තෙනවි පයොගෙන පරස්ස ජීවිතිත්ථිසුප්පවේදනෙන පාණසාති පුග්ගලො අධිසු මහා තිරයෙසු සොලසෙසු උය්සදතිරයෙසු ගාතප්පකාරාය තිරව්ජාන යොනියා පෙත්තිවිසයෙ අසුරකායෙති ඉමෙසු වතුසු අපායෙසු මහා දුක්ඛං අනුභවමානො දීඝරත්තං අත්තොතිජ්ඣායනලක්ඛණෙන සොකෙන සොචති. යථා වා අයං එළකො මරණහයෙන සොචි එවං දීඝරත්තං සොචතිතිපි ඤාතො න පාණො පාණීනං හඤ්ඤා කොචි පාණාතිපාතකම්මං නාම න කරෙය්ස. මොහෙන පන මුලිගා අවිජ්ජාය අසිකානා ඉමං ආදීතවං අපස්සන්තා පාණාතිපාතං කරොන්තිති

එවං මහාසත්තො තිරයහයෙන තජ්ජිතො ධම්මං දෙසෙසි. මහුස්සා තං ධම්මදෙසනං සුතො තිරයහයෙතිතා පාණාතිපාතා විරම්භු. බොධිසත්තොපි ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං සිලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා යථාකම්මං ගතො මහාජනොපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ ධුතො දුතාදිති පුඤ්ඤාති කතො දෙවනගරං පුරෙසි. සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා අනුසන්ති. සථෙත්වා ජාතකං සමො ධානෙසි. අහං තෙන සම්මයෙන රුක්ඛදෙවතා අහොසිත්ති.

මහාසත්තො ජාතකං.

1. 2. 9.

සවෙ මුඤ්ඤෙති ඉදං සන්ධා ජේතවනෙ විහරනොතා දෙවතාං.
 ආයාචනබලිකමං ආරබ්භ කපෙසි. තදා කීර මනුස්සා වණ්ණිජාය
 නව්න්තා පාණෙ වධිත්වා දෙවතානං බලිකමං කත්වා මයං අනන්ත
 රයෙන අත්ඨසිද්ධිං පත්වා ආගන්ත්වා පුත නුභාකං බලිකමං
 කරිස්සාමාති ආයාචිත්වා නව්න්තා අනන්තරයෙන අත්ඨසිද්ධිං
 පත්වා ආගතා දෙවතානුභාවෙන ඉදං ජාතනති මඤ්ඤමානා බහු
 පාණෙ වධිත්වා ආයාචනතො මුච්චිතුං බලිකමං කරොන්ති. තං
 දිස්වා භික්ඛු අපි නුඛො භනෙත්වා එත්ථ අත්ථොති භගවන්තං පුච්ඡිස්ස
 භගවා අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ කාසිරට්ඨේ එකස්මිං ගාමකෙ කුට්ඨමිනො ගාමවාසෙ
 ඨිතතිශ්‍රොධරුකෙති දෙවතාය බලිකමං පටිජාතිත්වා අනන්තරා
 යෙන ආගන්ත්වා බහු පාණෙ වධිත්වා ආයාචනතො මුච්චිස්සාමිති
 රුක්ඛමුලං ගතො රුක්ඛදෙවතා බකිවිටපෙ යත්වා ඉමං ගාමමාන :-

සවෙ මුඤ්ඤෙ පෙච්ච මුඤ්ඤෙ මුච්චමානො හි බජ්ඣති,
 තභෙවං ධිර මුච්චන්ති මුත්ති බාලස්ස බකිනන්ති.

තත්ථ සවෙ මුඤ්ඤෙ පෙච්ච මුඤ්ඤෙති හො පුරිස! තං පච්ච
 මුඤ්ඤෙ යදි මුඤ්ඤිතුකාමොසි පෙච්ච මුඤ්ඤෙ යථා පරලොකෙන
 බජ්ඣසි එවං. මුච්චමානො හි බජ්ඣති යථා පන තං පාණං වධිත්වා
 මුච්චිතුං ඉච්ඡසි? එවං. මුච්චමානො හි පාපකමෙතන බජ්ඣසිති.
 තස්මා නිගමං. ධිරා මුච්චන්ති යෙ පණ්ණිතපුරිසා තෙ එවං.
 පටිස්සවතො න මුච්චන්ති. කිං කාරණා? එවරුපා හි මුත්ති
 බාලස්ස බකිනං එසා පාණාතිපාතං කත්වා මුත්ති නාම බාලස්ස
 බකිනමෙව හොතිති ධම්මං දෙසෙසි.

තතො පට්ඨාය මනුස්සා එවරුපා පාණාතිපාතකමමා විරතා
 ධම්මං චරිත්වා දෙවනගරං පුරයිස්ස සන්ධා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා
 අනුසකිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. අහං තෙන සමයෙන
 රුක්ඛදෙවතා අහොසිනති.

ආයාචනගතන ජාතකං.

I. 2. 10.

දිස්වා පදමනුගතිණිණන්ති ඉදං සන්ධා තොසලෙසු වාරිකා
 වරමානො නලකපාණනාමං පත්වා නලකපාණපොකධරණීයං කෙත
 කවනෙ විහරනොතා නලදණ්ඩකෙ ආරබ්භ කපෙසි. තදා¹ කීර භික්ඛු
 නලකපාණපොකධරණීයං තභාත්වා සුවිසරන්දාය සාමණෙරෙති

නළදණ්ඩනෙ ගාතාපේඨා තෙ සබ්බන්තමෙව ඡේද්ද දිස්වා සන්ධාරං උපසංඛතමිතිං ගනෙත! මයං සුච්ඡරන්ධං නළදණ්ඩනෙ ගණ්ඨා පෙම, තෙ මුලනො යාව අග්ගා සබ්බන්තමෙව ඡේද්ද, නිනානුබො එතනති පුච්ඡිංසු. සන්ධා ඉදං භික්ඛවෙ! මග්ගං පොරණකාධිට්ඨානනති වන්තා අතිතං ආගරි:-

පුබ්බෙ කිර සො වනසණ්ඨා අරඤ්ඤ අගොසි. තස්සාපි පොකකරණීයා එකො දකදකකසො ඔතිණ්ණොතිණ්ණො බාදති. තද්ද බොධිසත්තො රොතිතමිගපාතකපමාණො කපිරජා හුන්වා අසීතිසහසමචන්දනාරපරිවුනො සුථං පරිහරනො තස්මිං අරඤ්ඤ වසති. සො වානරගණ්ණං ඔවාදං අද්දසි තාතා! ඉමස්මිං අරඤ්ඤ විසරුකකාපි අමනුස්සපරිග්ගතිතා පොකකරණීයොපි ගොනති තුමෙත අබාදිතපුබ්බං එලාඵලං බාදනතා වා අපිතපුබ්බං පාණීයං පිවන්තා වා මං පටිපුච්ඡෙත්ථය්‍යාථාති. තෙ සාමුති පටිසසු ණීන්වා එකදිවසං අනාගපුබ්බට්ඨානං ගතා. තත්ථ බහුදෙව දිවසං චරිත්වා පාණීයං ගවෙසමානා එකං පොකකරණීං දිස්වා පාණීයං අපිචිත්වා බොධිසත්තස්ස ආගමණං ඔලොකයමානා තිසිදිංසු. බොධිසත්තො ආගන්ත්වා කිං තාතා! පාණීයං න පිචථාති ආග. තුමිතාකං ආගමණං ඔලොකෙමාති. සුච්ඡිතාතාති බොධිසත්තො පොකකරණීං ආවිජ්ඣිත්වා පදං පරිච්ඡද්දනො ඔතිණ්ණමෙව පසයි. න උතතිණ්ණං.

සො තිස්සංසයං එසා අමනුස්සපරිග්ගතිතාති ඤාත්වා සුච්ඡි වො කතං තාතා! පාණීයං අපිචනෙති, අමනුස්සපරිග්ගතිතා අගනති ආග. දකරකකසොපි තෙසං අනොතරණභාවං ඤාත්වා නිලොදරෙ පණ්ණිරමුබො සුරතභන්ධපාදෙ බිභව්ඡදස්සනො හුන්වා උදකං මිධා කත්වා නිකමිතිං කයමං නිසින්නන්ද? ඔතරිත්වා පාණීයං පිචථාති ආග. අථ නං බොධිසත්තො පුච්ඡි තිං ඉධ නිබ්බන්තදකරකකසොති? ආම අගනති තිං පොකකරණීං ඔතිණ්ණකෙ ලගසිති? ආම ලභාමි අගං ඉධොතිණ්ණං, අනාගමසො සකුණීකං උපාද්‍යං න කිඤ්චි මුඤ්චාමි, තුමෙතපි සබ්බෙ බාදිස්සා මිති. න මයං අතතානං තුග්ගං බාදිත්වං දස්සාමාති. පාණීයං පන පිචිස්සාථාති. ආම පාණීයං ව පිචිස්සාමි, නව තෙ වසං ගමිස්සා මාති. අථ කථං පාණීයං පිචිස්සාථාති? කිං පන තිං මඤ්ඤසි ඔත රිත්වා පිචිස්සානති? මයං හි අනොතරිත්වා අසීතිසහසොපි එක මෙකං නළදණ්ඩකං ගහෙත්වා උපලනාලෙක උදකං පිවන්තා විඤ තව පොකකරණීයා පාණීයං පිචිස්සාමි, එවං නො තිං බාදිත්වං න සකිස්සාසිති එතමන්ද. විදිත්වා සන්ධා අතිසමුද්ධො හුන්වා ඉමිස්සා ගාථාය පුරිමපදවයං අභාසි:-

දිස්වා පදමනුතතිණ්ණං දිස්වානොතරිතං පදං,
නලෙක වාරිං පිචිස්සාම නෙව මං තිං වසිස්සාසිති.

තසානෙතො :- හිතබවෙ ! සො කපිරුජා තසා පොකබරණියා එකමයි උතතිණ්ණං පදං නාදාස. ඔතරිතං පන මතීණ්ණපදමෙව අදාස, එවං දිසා පදං අනුතතිණ්ණං දිසාන ඔතරිතං පදං අධා අයං පොකබරණී අමනුසාපරිග්ගතිතාති සදානා තෙන සද්ධිං සලපතො සපරිසො ආහ, නිලෙන චාපි. පිටිසාමාති, තසානෙතො මයං තව පොකබරණියා නලෙන පාණීයං පිටිසාමාති, පුත මහා සතොව ආහ- නොව මං කුං වධිසාසිති එවං නලෙන පාණීයං පිවනතං සපරිසමි මං තං තෙව වධිසාසිති අනෙතො.

එවං වතා පන බොධිසතො එකං නලදණ්ඩකං ආහරාපෙතා පාරමිසො ආවජ්ජන්තා සච්චකිරිතං කතා මුඛෙන පුමි. නලො අනොතා කිසුටි ගණ්ඨං අසෙසෙතා සබ්බන්තමෙව පුමිරො අනොසි. ඉමිනා නියාමෙන අපරමි අපරමි ආහරාපෙතා පුමිනා අදාසිති එවං සතෙන පන න සකකා නිට්ඨපෙතුං. තසමා එවං න ගතෙතබ්බං, බොධි සතො පන “ඉමං පොකබරණීං පරිවාරෙතා ජාතා සබ්බෙපි නලා එකමිද්දා භොනතු”ති අබිට්ඨාසි. බොධිසතොතං හි හිතුපචාරසා මහනාතාය අබිට්ඨාතං සමිජ්ඣති. තතො පට්ඨාය සබ්බෙපි නං පොකබරණීං පරිවාරෙතා උට්ඨිතා නලා එකමිද්දා ජතා.

ඉමසමිං හි කපප වතාරි කපපට්ඨිපාටිකාරියාති නාම. කතමාති වතාරි ? වදාස සසලතබ්බං සසලමි ඉමං කපං ධස්සති. වට්ටකජතතෙ අග්ගිනො නිබ්බුතට්ඨාතං සසලමි ඉමං කපං අග්ගි න ක්කාපෙස්සති. සරිකාරිතිවෙසනට්ඨාතං සසලමි ඉමං කපං අනොවස්සතං ධස්සති. ඉමං පොකබරණීං පරිවාරෙතා උට්ඨිතනලා සසලමි ඉමං කපං එකමිද්දා හවිසානතිති ඉමාති වතාරි කපපට්ඨිපාටිකාරියාති නාම. බොධිසතො එවං අබිට්ඨ හිතා එකං නලං ආදාය නිසිදි. තෙපි අසිතිසහස්සා වානරා එකෙකං ආදාය පොකබරණීං පරිවාරෙතා නිසිදිංසු. තෙපි බොධි සතාසා නලෙන ආකඛිති පාණීයං පිවනතාලෙ සබ්බෙ තිරෙ නිසිනතා ව පිටිංසු. එවං තෙහි පාණීයෙ පිතෙ දකරකකසො කිසුටි අලතිතා අතතතමනො සකතිවෙසනමෙව ගතො, බොධිසතොපි සපරිවාරෙ අරඤ්ඤමෙව පාමිසි.

සතා පන ඉමෙසං හිතබවෙ ! නලාතං එකමිද්දානාවො නාම මයාමෙවෙනං පොරුණකං අබිට්ඨානනති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතා අනුසකිං සටෙතා ජාතකං සමොධානෙසි. තදා දකරකකසො දෙවදතො අනොසි අසිතිසහස්සවානර බුද්ධිපරිසා, උපායකුසලො පන කපිරුජා අතමෙව අනොසිනති.

නලපාණ්ණ ජාතකං.

සිලවගො දුතියො.

1. 3. 1.

ඤාතමෙන. කුරුඬගණ්ඨානි ඉදං සන්ථා වෙළවනෙ විහරනො
 දෙවදත්තං ආරබ්භ කපෙසි, එකසමිං හි සමයෙ ධම්මසභායං සන්ති
 පතිතා හික්ඛු ආවුසො! දෙවදත්තො තථාගතස්ස සාතනන්ථාය
 ධනුග්ගගෙ පයොජෙසි, සිලං පවිජ්ඣා, ධනපාලකං විය්‍යජෙජ්ඣ,
 සබ්බථාපි දසසලයා වධාය පරිසක්කතීති දෙවදත්තාය අවණණං
 කපෙනො නිසිදිංසු. සන්ථා ආගන්තවා පඤ්ඤාතනාසනො නිසිනොනා
 කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කපාය සන්තිසින්නාති පුච්ඡි, හනො!
 දෙවදත්තො තුමානං වධාය පරිසක්කතීති තස්ස අගුණකපාය
 සන්තිසින්නමානාති, සන්ථා න භික්ඛවෙ! දෙවදත්තො ඉදුතෙව මම
 වධාය පරිසක්කති පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව¹ නව පන වධිතුං
 අසක්ඛිති චත්වා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාග්ණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතො බොධි
 සත්තො කුරුඬගමිගො නුත්වා එකසමිං අරඤ්ඤායතනෙ එලාති
 බාදනො වසති. සො එකසමිං කාලෙ එලසම්පන්නෙ සෙපණ්ණේ
 රුකෙකි සෙපණ්ණේඑලාති බාදති. අපේකො ගාමවාපි අට්ඨක
 එද්දකො එලරුකඩමුලෙසු මිගානං පදාති උපධාරෙත්වා උපරි
 රුකෙකි අට්ඨකං බක්ඛිත්වා තත්ථ නිසිදිත්වා එලාති බාදිතුං ආගතා
 ගතෙ මගෙ සත්තියා විජ්ඣන්තො තෙසං මංසං වික්ඛිණ්ණොනො ජීවිකං
 කපෙපති. සො එකදිවසං තසමිං රුකඩමුලෙ බොධිසත්තස්ස පද
 වලඤ්ඤං දිස්වා තසමිං සෙපණ්ණේරුකෙකි අට්ඨකං බක්ඛිත්වා පාතොව
 භුඤ්ජිත්වා සත්තිං ආදාය චනං පවිසිත්වා තං රුකබ්බ අභිරුගිත්වා
 අට්ඨකෙ නිසිදි. බොධිසත්තොපි පාතොව වසනාවානා නිකාමිත්වා
 සෙපණ්ණේඑලාති බාදියාමිති ආගමම නං රුකඩමුලං සහසාව අප
 විසිත්වා කදවි² අට්ඨකඑද්ද රුකෙකිසු අට්ඨකං බක්ඛිත්වා අත්ථි
 නුබො එවරුපො උපද්දුවොති පරිගණ්ඨනොනො බාහිරතොව අවධාසි.
 එද්දකොපි බොධිසත්තස්ස අනාගමණ්ඨාවං ඤාත්වා අට්ඨකෙ
 නිසිනොනාව සෙපණ්ණේඑලාති බිපිත්වා බිපිත්වා තස්ස පුරයො
 පාතෙසි. බොධිසත්තො ඉමාති එලාති ආගන්තවා මයං පුරතො
 පතන්ති අත්ථි නුබො උපරි එද්දකොති පුතප්පුත උලොකෙතොනො
 එද්දකං දිස්වා අපසංයොනො විෂ නුත්වා අමො රුකබ්බ! පුබ්බෙ තිං
 ඔලමිකං ඔතාරෙතොනො³ විශ උජ්ජකමෙව එලාති පාතෙසි. අජ්ජ
 පන තෙ රුකබ්බමෙමො පරිච්චිතොනො, එවං තයා රුකබ්බමෙම
 පරිච්චිතොනො අහමපි අඤ්ඤං රුකඩමුලං උපසඞ්ඝිමිත්වා මයං ආහාරං
 පරියෙසියාමිති චත්වා ඉමං ගාථමාන:-

ඤාතමෙන. කුරුඬගණ්ඨායං තිං සෙපණ්ණේ! සෙය්‍යසි,
 අඤ්ඤං සෙපණ්ණේ ගච්ඡාමි න මෙ තෙ දූච්චිතෙ එලනති.

තත්ථ සුභානති පාකටං ජාතං. එතානති¹ ඉදං. කුරුඛග්ගාති කුරුඛග්ගසං. සං. ඩං. සෙසණ්ණි! සෙසාසිති යං. තිං. හඬො! සෙපණ්ණේරුකං! පුරතො පුරතො එලාති පාතයමානො සෙසාසි, විසෙසාසි, විසිණ්ණඵලො හොසි.¹ තං සබ්බං කුරුඛග්ගා පාකටං ජාතං. න මෙ නෙරුඵවගො ඵලනති එවං එලං දදමානාය මෙ තව එලං තරුවෙති තිට්ඨි තිං. අහං අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමිති අගමාසි.

අට්ඨාස ඵදදතො අට්ටනෙ නිසිනෙනාව සතතිං බිපිත්වා ගච්ඡ විරඤ්ඤාදනිමිති තතති ආහ. බොධිසත්තො නිවතතිත්වා සීතො ආහ ගඬො පුරිස! ඉදුතිසි කිඤ්චාපි මං විරඤ්ඤා, අට්ඨ පන මහාතිරසෙ සොළස උසාදතිරසෙ පඤ්චවිධබ්බිකාදීති ව කමමකරණාති අවි රඤ්ඤායෙවාසිති එවඤ්ච පන වත්වා පලාසිත්වා යථා රුචිං ගතො ඵග්ගොපි ඔතරිත්වා යථාරුචිං ගතො.

සත්ථාපි න භික්ඛවෙ! දෙවදතො ඉදුතෙව මම වධාය පරිසකකති, පුබ්බෙපි පරිසකති² නව පන වධිතුං අසකතිති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසකං සවෙත්වා ඡතකං සමොධානෙසි. තද අට්ටකඵලෙද්දෙවදතො අහොසි. කුරුඛග්ගො පන අගමෙවාති.

කුරුඛග්ග ඡතකං.

1. 3. 2.

සෙ කුකුරුති ඉදං සත්ථා ජේතවගෙ විහරතො සුතත්ථ චරියං ආරබ්භ කපෙසි. සා වාදසනිපාතෙ හද්දසාළජාතකෙ ආවි ගම්ඤ්ඤාති. ඉදං පන වජ්ඣං පතිට්ඨපෙත්වා අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදතෙත රජ්ජං කාරෙතො බොධි සත්තො තථාරුපං නමමං පටිච්ච කුකුරුයොතිසං නිබ්බතතිත්වා අතෙකසතකුකුරුපරිවුතො මහා සුසානෙ වසති. අපේකදිවසං රුජා සෙතසිකිවසුතං සබ්බාලඛිකාරපතිමණ්ඩිතං රථං අභිරුසා උය්සානං ගතත්වා තත්ථ දිවසහාගං කිප්පිත්වා අත්ථගතෙ සුරියෙ නගරං පාවිසි. තස්ස තං රථවරතං යථානඤ්චමෙව රාජභිගණෙ ඔපසිංසු. සො රතතිං දෙවෙ වස්සනො තිනොතං. උපරි පාසාදතො කොලෙය්සකසුණ්ඩා ඔතරිත්වා තස්ස වමඤ්ච නඤ්ඤා වාදිංසු. පුත දිවසෙ රඤ්ඤා ආරොවසිංසු දෙව! නිඤ්චිතනුබ්බතෙ සුණ්ඩා පටිසිත්වා රථස්ස වමඤ්ච නඤ්ඤා වාදිංසුති. රුජ සුණ්ඩානං කුජ්ඣිත්වා දිට්ඨදිට්ඨානෙ සුණ්ඩෙ ඤාතෙථාති ආහ. තතො පට්ඨාය සුණ්ඩානං මහාව්‍යසනං උදපාදි. තෙ දිට්ඨදිට්ඨානෙ ඤාතිගමානා පලාසිත්වා සුසානං ගතත්වා බොධිසත්තස්ස සනතිකං අගමංසු. බොධිසත්තො තුලෙහ බහු සනතිපතිතා කිනනුබ්බා කාරණනති පුච්ඡි. තෙ අනෙත පුරෙ කීර රථස්ස වමඤ්ච නඤ්චම*

1 මං. සොසි

2 මං. පරිසකකති

* තඤ්චා-කේසබ්බත්ථ.

සුඤ්ඤාන බාදිතානි කුද්දා රාජා සුඤ්ඤානං ආණාපෙසි බහු
සුඤ්ඤානං විනාසනති, මහාහයං උපපන්නනති ආහංසු බොධි
සප්පතා විනේනසි ආරක්ඛට්ඨානෙන බති සුඤ්ඤානං ඔකාසො තප්පි
අනෙතා රුජනිවෙසනෙ කොලෙය්‍යකසුඤ්ඤානංයෙවෙනං කමමං
භවිස්සති. ඉද්දති පන වොරුතං කිඤ්ඤි තප්පි, අවොරා මරණං
ලභනති, යනනුනාහං වොරෙ රඤ්ඤා දසෙස්සා සුද්ධිසංඝස්ස
ජිවිතදුතං දදෙය්‍යනති. සො සුතනෙ සමස්සාසෙස්සා තුලෙහ මා
හාසිත්ථ, අහං වො අහයං ආහරිස්සාමි, යාව රුජනං පස්සාමි
තාව ඉධෙව හොපාති පාරමිසො ආවජේත්ථා මේතතාභාවතං පුරෙ
වාරිකං කත්වා මයං උපරි ලෙඛිං වා මුග්ගරං වා මා කොපි
බිපිතුං උස්සගිති අබ්ධිතං එකකොව අනෙතා නගරං පාවිසි. අථ
නං දිස්වා එකසප්පතාපි කුජ්ඣිත්වා ඔලොකෙනෙතා නාම නාහොසි.
රාජපි සුඤ්ඤානං ආණාපෙත්වා සයං විනිව්ජ්‍යෙ නිසිනෙතා හොති.
බොධිසප්පතා තපෙව ගතවා පකඤ්ඤි රඤ්ඤා ආසතස්ස
හෙට්ඨා පාවිසි. අථ නං රුජපුරිසා නිතරිතුං අරද්ධා. රුජ පන
වාරෙසි සො ථොකං සමස්සිත්වා හෙට්ඨාසතා නිකඛිමිත්වා
රුජනං වජ්ඣිත්වා තුලෙහ කුකකුරෙ මාරාපෙපාති පුච්ඡ. ආම අභනති.
කො තෙසං අපරාමො තරිඤ්ඤි? රථස්ස මෙ පරිවාරවමමඤ්ඤි තඤ්ඤි
බාදිස්සති. යෙ බාදිස්ස තෙ ජනාපාති? ත ජානාමාති. ඉමෙ නාම
වමමබාදකවොරාති තත්තතො අජාතිත්වා ව දිට්ඨදිට්ඨධානෙන යෙව
මාරාපනං න් යුතං දෙවති. රථවමමස්ස කුකකුරෙහි බාදිතතා
දිට්ඨදිට්ඨා සබ්බෙව මාරෙපාති සුඤ්ඤානං අණාපෙසිනති. කිං පන
වො මනුස්සා සබ්බෙව කුකකුරෙ මාරෙතති? උදුහු මරණං අලභනතාපි
අත්ථිති? අත්ථි අමානං සරෙ කොලෙය්‍යකා මරණං න ලභනති.
මහාරාජ! ඉදුතෙව තුලෙහ රථවමමස්ස කුකකුරෙහි බාදිතතා
දිට්ඨදිට්ඨා සබ්බෙව මාරෙපාති සුඤ්ඤානං අණාපෙසිනති අවො
වුත්ථ, ඉද්දති පන අමානං සරෙ කොලෙය්‍යකා මරණං න ලභනති.
වදෙථ තනු එවං සනෙත තුලෙහ ජ්ඤාදිවසෙන අගතිගමණං
ගවජ්ඣාති? අගතිගමණඤ්ඤි නාම න යුතං, න ව රාජධම්මො,
රඤ්ඤා¹ නාම කාරණවෙසකෙන තුලාසදිසෙන² ගවිතුං වට්ටති,
ඉද්දති ව කොලෙය්‍යකා මරණං න ලභනති, දුබ්බසුඤ්ඤානං
ලභනති, එවං සනෙත නායං සබ්බසුඤ්ඤානං දුබ්බලසාතිකා
නාමෙසාති එවඤ්ඤි පන වත්වා මහාසප්පතා මධුරස්සරං නිව්ජා
රෙත්වා මහාරාජ! යං තුලෙහ කරොථ නායං ධම්මොති රඤ්ඤා
ධම්මං දෙසෙතො ඉමං භාජමාහ :-

යෙ කුකකුරා රාජකුලමි² වද්ධා
කොලෙය්‍යකා වණ්ණබලපපනතා,
තෙමෙ න වජ්ඣා මයමයම වජ්ඣා
නායං සසව්වා දුබ්බලසාතිකායනති.

තත් සේ කුකුරුගේ යෙ සුභවා, රූපාති ධාරුණිකාපි පසාචො පුති මුත්තනති, තදග්‍ර ජාතොපි සිතාලො ජරසිතාලොති, කොමලාපි ගලොපි ලතා පුතිලතාති, සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො පුතිකායොති වුවවති, එවමෙවං වස්සසතිකොපි සුභ්බො කුකුරු රෙති වුවවති. තස්මා මහලකා කායුපපන්නාපි තෙ කුකුරු රුක්ඛව වුත්තා. වදබාති වබ්බිතා. භොලෙසසනාති රුජකුලෙ ජතා සමතුතා සංවදා. වණ්ණබලපපන්නාති සරිච්චණ්ණන වෙව කාය බලෙන ව සමපන්නා, ගොමෙ න වජ්ඣාති තෙ ඉමෙ සස්සාමිකා සාරකතා න වජ්ඣා. මසමසම වජ්ඣාති අස්සාමිකා අනාරකතා මයං වජ්ඣා නාම ජාතා. නාසං සසව්වාති එවං සන්තො අයං අවිසේසෙන සසව්වා නාම න හොති දුබ්බලසාහිකාසනාති අයං පන දුබ්බලානං යෙව සාතනතො දුබ්බලසාහිකා නාම හොති. රුජ්ඣි නාම වොරා නිග්ගණ්ඨිතබ්බා නො අවොරා, ඉධ පන වොරානං කිසුරි නජි, අවොරා මරණං ලහන්ති, අහො! ඉමස්මිං ලොකෙ අයුත්තං වත්තති අහො! අධමො වත්තතිති.

රජා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා ආහ ජාතාසි තිං පණ්ණිත! අසුකෙති නාම! රථවමමං බාදිතනති? ආම ජාතාමිති. කෙති බාදිතනති? තුමහානං ගෙගෙ වසනකෙති කොලෙයසකසුණ් බෙහිති. කථං තෙති බාදිතහාවො ජාතිතබ්බොති? අහං තෙති බාදිතහාවං දස්සෙස්සාමිති. දස්සෙති පණ්ණිතාති. තුමහානං සරෙ කොලෙයසකසුණ්බෙ ආනාපෙත්වා පොතං තක්කඤ්ච දබ්බ තිණාති ව ආහරාපෙථාති. රජා තථා අකාසි. අථ නං මහාසන්තො ඉමාති තිණාති තකෙකමඤ්චෙත්වා එතෙ සුභ්බෙ පායෙථාති ආහ. රජා තථා කත්වා පායාපෙසි පිතපිතා සුභ්බා සද්ධිං වමෙමති වමිසු. රජා සබ්බඤ්ඤානුදායස්ස ව්‍යාකරණං විශාති තුට්ඨො බොධි සත්තස්ස සෙතව්ණ්ණෙන පුජං අකාසි. බොධිසත්තො “ධමමං වර මහාරජ! මාතාපිතුසු ඛතතියා”ති ආදිති තෙසකුණ්ජාතකෙ ආහතාති දසති ධමමවරියගාථාති රඤ්ඤෙ ධමමං. දෙසෙත්වා මහාරජ! ඉතො පට්ඨාය අපමන්තො හොතිති රජානං පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා සෙතව්ණ්ණං රඤ්ඤෙව පටිඅදාසි.

රජා මහාසත්තස්ස ධමමකථං සුත්වා සබ්බසත්තානං අහයං දත්වා බොධිසත්තං ආදිං කත්වා සබ්බසුභ්බානං අත්තනො හොජනසද්ධි සමෙව නිවමහත්තං පට්ඨපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ සීතො යාවතා යුතං දුතාදිති පුඤ්ඤති කරිත්වා කාලං කත්වා දෙවලොකෙ උපපජ්ජි. කුකුරුරුචාදෙ දසවස්සසහස්සාති පවත්ති. බොධිසත්තොපි යාවතා යුතං රුත්වා යථාකමමං ගතො.

සඳා න හිකව්වෙ! තරාගනො ඉදනෙව සැතකානං අඳා වරති, පුබ්බෙව වරියෙවති ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිතා අනුසන්ධි සවෙතා ජාතකං සමොධානෙසි. තද රජා ආනන්දෙ අහොසි. අවසෙසා බුද්ධපරිසා. කුකකුරො පන අහමෙවති

කුකකුර භිකූතං.

1.3. 3.

අපි සසෙසන සෙමානොති ඉදං සඳා ජෙතවනෙ විහරනො එකං ඔසාවධිවිරියං හිකුටුං ආරබ්භ කපෙසි. තස්මිං හි සමයෙ සඳා තං හිකුටුං ආමනෙතතා හිකුටු* පුබ්බෙ පණ්ණිතා අනායත නෙපි විරියං අකංසු, පහාරං ලද්ධාපි නෙව ඔසාජංසුති වතා අතීතං ආගරි :-

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදත්තෙ රජං කාරෙතෙන බොධි සතෙනා හොජාජාතීයසිකුවකුලෙ තිබ්බතෙනා සබ්බාලුඛාර සම්පන්නො බාරණසිරිඤ්ඤා මඩාලස්සො අහොසි. සො සත සහස්සගතිකාය සුවණ්ණපාතීයංයෙව නානඤ්ඤාසම්පන්නා තිවස්සි කසාලිහොජනං හුඤ්ජති. චතුර්ජාතකගඤ්ඤාපලිතතායමෙව භූමියං තිව්ඨති. තං ණානං රත්තකම්බලසාණිපරිකිත්තං උපරි සුවණ්ණ තාරබවිතං වෙලවිතානං සමොසරිතගතිදුමමාලාදුමං අවිජ්ජිත ගතිතෙලපාදීපං හොති. බාරණසි රජං පන අපනෙන්නා රජානො නාම තතී. එකං සමයං සත්ත රජානො බාරණසිං පරිකිත්තිතා අමහාකං රජං වා දෙනු යුද්ධං වාති බාරණසිරිඤ්ඤා පණ්ණං පෙසසිංසු. රාජා අමවෙව සනතිපාතෙතා තං පවතති. ආවිකිත්තා ඉදති කිං කරොම තාතාති පුවත්. දෙව! කුලෙහි තාව ආදිතොව යුද්ධාය න ගතබ්බං, අසුකං නාම අසාරොහං පෙසෙතා යුද්ධං කාරෙථ, තස්මිං අසකෙකානෙත පව්ඨා ජාතියාමාති. රජා තං පකෙකාසාපෙතා සකිසියසි තාත! සත්තති රුජ්ජති යුද්ධං කාතුනති ආහ. දෙව! සවෙ හොජාජාතීයසිකුවං. ලහාමි තිව්ඨනතු සත්ත රජානො සකලජම්බුදීපෙ රුජ්ජති සද්ධිං යුජ්ජිතුං සකිසියාමිති. තාත! හොජාජාතීයසිකුවො වා හොතු අඤ්ඤා වා යං ඉව්ඨසි තං ගහෙතා යුද්ධං කරොතිති.

සො සාධු දෙවති රාජානං වන්දිතා පාසාද මරුග්ග හොජා ජාතීයසිකුවං ආහරාපෙතා සුවමිතං තතා අත්තනාපි සබ්බ සන්නාහසන්නද්ධො බග්ගං බන්ධිතා සිකිවපිට්ඨිවරගනො තගරා නිකම්ම විජ්ජු විස විවරමානො පඝමං බල කොට්ඨකං හින්දිතා එකං රාජානං ජිවහාගමෙව ගහෙතා අගනාතා තගරෙ බලස්ස නියසාදෙතා පුත ගනාතා දුතියං බලකොට්ඨකං හින්දිතා දුතියනති එවං පඤ්ච රජානො ජිවහාගං ගහෙතා ජට්ඨං බලකොට්ඨකං

භිඤ්ඤා ජට්ඨාසා රඤ්ඤා ගතිතකාලෙ හොජාජානියො පහාරංගුති.
ලොභිතං පහාරති. වෙදනා බලවතියො වතනන්ති. අසාරොහො
තස්ස පහවහාවං. ඤානා හොජාජානියසිකිමං. රාජවාරෙ නිපජ්ජා
පෙත්වා සත්තාහං සිපිලං නත්වා අඤ්ඤං අස්සං සත්තයතිතුං ආරද්ධා.
බොධිසත්තො මහා එංසුකපස්සෙත නිපනෙනාව අකඛිති උමමිලෙත්වා
අසාරොහං දිස්වා අහං අඤ්ඤං අස්සං සත්තයාති, අයඤ්ච අස්සං
සත්තමං බලකොට්ඨකං භිඤ්ඤා සත්තමං රාජනං ගණිතිතුං න
සකම්යාති, මයා කතකමමං විනසම්යාති, අපථවිසමො අසාරොහොපි
තසම්යාති, රාජාපි පරහන්තං ගම්යාති, ධුපෙත්වා මං අඤ්ඤා
අස්සං සත්තමං බලකොට්ඨකං භිඤ්ඤා සත්තමං රාජනං ගහෙතුං
සමන්තො නාම නන්ති නිපනනකොව අසාරොහං පසෙකාසා
පෙත්වා සමම අසාරොහ! සත්තමං බලකොට්ඨකං භිඤ්ඤා සත්තමං
රාජනං ගහෙතුං සමන්තො ධුපෙත්වා මං අඤ්ඤා අස්සං නාම
නන්ති නාහං මයා කතකමමං නාසෙය්වාමි, මමඤ්ඤව උට්ඨා
පෙත්වා සත්තයාති වත්වා ඉමං භාථමාහ :-

අපි පස්සන් සෙමානො සලලති සලලි කතො,
සෙය්නොව වළවා හොජේජා යුඤ්ඤ මඤ්ඤව සාරපිති.

තත් අපි පස්සන් සෙමානොති එකෙන පස්සන් සයමාන
කොපි. සෙලලති සලලිකතොති සලලති විද්ධොපි සමානො.
සෙය්නොව වළවා හොජේජාති වළවොති සිකිවකුලෙ අජාතො
බලංකස්සො. හොජේජාති හොජාජානියසිකිමෙවා. ඉති එතස්මා වළවා
සලලති විද්ධොපි හොජාජානියසිකිමෙව සෙය්නො, වරො, උත්තමො.
යුඤ්ඤ මඤ්ඤව සා : ථිති යස්මා එවං ගතොපි අහමෙව සෙය්නො
තස්මා මමඤ්ඤව යොජෙති, මං වමෙමිති වදති.

අසාරොහො බොධිසත්තං උඨාපෙත්වා වණං බන්ධිත්වා සුසනනඛං
සත්තයතිත්වා තස්ස පිට්ඨියං තිසිදිත්වා සත්තමං බලකොට්ඨකං
භිඤ්ඤා සත්තමං රාජනං ජ්වහාහං ගහෙත්වා රාජබලස්ස නියො
දෙසි. බොධිසත්තමපි රාජවාරං ආනසිංසු. රාජා තස්ස දස්සනන්තො
තිකම්මි, මහාසත්තො රුජනං ආහ මහාරාජ! සත්ත රුජනො මා සාත
සිත්ථ. සපථං කාරෙත්වා විස්සජෙත්ථ. මග්ගඤ්ච අසාරොහස්ස ව
දුතබ්බං යසං අසාරොහස්සෙව දෙථ. සත්ත රුජනො ගහෙත්වා දිත්ත
යොධං නාම නාසෙතුං න වට්ටති තුමෙතපි දුතං දෙථ. සිලං රකඛථ.
ධමමන සමෙන රජ්ජං කාරෙථාති එවං බොධිසත්තෙන රඤ්ඤා
මවාදෙ දිනෙන බොධිසත්තස්ස සත්තාහං මොවසිංසු. සො සත්තාහෙ
මුඤ්චනෙන මුඤ්චනෙයෙව නිරුජ්ජති, රාජා තස්ස සරිරකිවමං
කාරෙත්වා අසාරොහස්ස මහත්තං යසං දත්වා සත්ත රුජානො පුත්ත
අත්තනො අදුගාය සපථං කාරෙත්වා සකට්ඨානාති පෙසෙත්වා ධමමන
සමෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ජ්විතපරියොසානෙ යථාකමමං ගතො.

සත්‍ය එවං හික්කු* පුබ්බ පණ්ඩිතා අනායතනෙපි විරියං අකංසු. එවරුපං පහාරං ලද්ධාපි න ඔස්සජංසු. තං පන එව රුපෙ නියාතිකසාසනෙ පබ්බජන්තා කස්මා විරියං ඔස්සජසීති වචා වතඤ්ඤා සම්මානි පකාසෙයි. සම්මපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨි විරියො හික්කු අරහත්තඵලෙ පටිට්ඨාසි. සත්‍ය ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සංවේත්වා ජාතකං සමොධානෙයි තද් රාජා ආනන්දො අහොසි. අස්සාඤ්ඤො සාරිපුත්තො, හොජාජාතිය සිත්ථිවො පන අගමෙව අහොසිනති.

ගොඡ්ඡන්තිසජ්ජනකං

1.3.4.

සද්ද සද්දති ඉදම්පි සත්‍ය ජේතවනෙ විහරන්තො ඔස්සට්ඨ විරියමෙව හික්කුං ආරබ්භ කපේසි. තං පන හික්කුං සත්‍ය ආමනෙතචා හික්කු! පුබ්බ පණ්ඩිතා අනායතනෙපි ලද්ධපසාදාපි හුත්වා විරියං අකංසුති වචා අනිතං ආහරි :-

අනිතෙ බාරණසීයං බ්‍රහ්මදිවෙත රජුං කාමරන්තෙ පුරිම නයෙනෙව සත්ත රාජානො නගරං පරිවාරසිංසු. අපේකො රජික යොධො වෙනාතිකසිත්ථිවෙ රපේ යොජේත්වා නගරා නික්ඛම්ම ඡ බලකොට්ඨිකෙ හිත්ථිත්වා ඡ රාජානො අග්ගහෙසි. තස්මිං බණ් ජේට්ඨකඅස්සො පහාරං ලභී. රජිකො රථං යොජේත්වා පාජේන්තො¹ රාජවාරං ආගන්ත්වා ජේට්ඨකභාතිකං රථා මොවෙත්වා සන්තාගං සිටිලං කත්වා එකෙන පස්සෙත නිපජ්ජාපෙත්වා අඤ්ඤං අස්සං සන්තයන්තිතුං ආරඥො බොධිසත්තො තං දිස්වා පුරිමනගෙනෙව විනෙතචා රජිකං පකෙකාසාපෙත්වා නිපන්තකොව ඉමං භාජමාන :-

යද්ද යද්ද යත් යද්ද යත් යත් යද්ද යද්ද,

ආජ්ඤෙඤ්ඤා කුරුතෙ වෙගං භායනති තත්ථ වාළවාති.

තත්ථ යද්ද සද්දති පුබ්බණ්ණාදිසු යස්මිං යස්මිං භාලෙ. සත්ථාති යස්මිං යානෙ මග්ගෙ වා සඛිකාමසීසෙ වා. සද්දති යස්මිං බණ්. සත්ථ සත්ථාති සත්තනතං බලකොට්ඨිකානං වසෙත බහුසු යුද්ධ මණ්ඩලෙසු. සද්ද සද්දති යස්මිං යස්මිං කාලෙ පහාරං ලද්ධිකාලෙ වා අලද්ධිකාලෙ වා. ආජ්ඤෙඤ්ඤා කුරුතෙ වෙගනති සාරපියා විත්තරුචිතං කාරණං ආඡන්තසභාවො ආජ්ඤෙඤ්ඤා වරසිත්ථිවො වෙගං කඤ්ඤති වායමති විරියං ආරහති. භායනති තත්ථ වාළවාති තස්මිං වෙගෙ කසිරමානෙ X ඉතරෙ වළවසඬිතා බළවසස්සා භායනති, පරිභායනති. තස්මා ඉමස්මිං රපේ මඤ්ඤව යොජේතිති ආග සාරපි බොධිසත්තං උට්ඨාපෙත්වා යොජේත්වා සත්තමං බල කොට්ඨිකං හිත්ථිත්වා සත්තමං රාජිකං ආදාය රථං පාජේන්තො¹

1. ඉං. පෙසෙන්නො. *, සිත්ථිවෙ-ඉට්ඨසඬිත්ථි. x. තස්මිං වෙගං කුරුමානෙ-ඉතිහවිතඬි.

රාජවාරං ආගන්තුං සිකුචං මොවෙසි. බෞද්ධසතො ඵලිකන පසොන නිපනොනා පුරිමතයෙනෙව රඤ්ඤා ඔවාදං දන්වා නිරුජ්ඣි. රාජ තස්ස සරිරකිච්චං කාරෙත්වා රජිකස්ස සමොනං කන්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා යථාකමං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආගතිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජතකං සමොධානෙසි. සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. තද්ද රාජ ආනන්දපෙරො අහොසි. අස්සො සමොසමුද්දොති.

ආඡ්ඤාඤාත්තං..

1 3. 5.

අඤ්ඤාමඤ්ඤාති භිජෙට්ඨිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො ධම්මසෙනාපතියා සද්ධිවිහාරිකං එකං සුවණ්ණකාර පුත්තං¹ භික්ඛුං ආරබ්භ කපේසි. ආසයානුසයඤ්ඤං භි බුද්ධානං යෙව හොති. න අඤ්ඤාසං, තස්මා ධම්මසෙනාපති අත්තනො ආසයානුසයඤ්ඤං නන්ධිතාය සද්ධිවිහාරිකස්ස ආසයානුසයඤ්ඤං අජනනො අසුභකමට්ඨානමෙව කපේසි. තස්ස තං න සප්පාය මහොසි. කස්මා? සො කිර පටිපාටියා පඤ්ච ජාතිසත්තානි සුවණ්ණකාරගෙහෙයෙව පටිසන්ධිං ගණ්හි. අපස්ස දිසරතකං පරිසුද්ධි සුවණ්ණදස්සනස්සෙව පරිවිතතතා අසුභං න සප්පායමහොසි. සො තත්ථ නිමිත්තමත්තමපි උප්පාදෙත්වා අසකෙකානො වත්තාරො මාසෙ බෙපෙසි. ධම්මසෙනාපති අත්තනො සද්ධිවිහාරිකස්ස අරහත්තං දත්වා අසකෙකානො අද්ධායං බුද්ධිවෙනෙයො හවිස්සති, තථාගතස්ස සන්තිකං නෙස්සාමිති විනොත්වා පාතොව තං අද්ධං සමුසන්තිකං අගමාසි.

සත්ථා කිනනුබො සාරිපුත්ත! එකං භික්ඛුං ආද්ධං ආගතොසිති පුච්ඡි. අභගනෙන! ඉමස්ස කමට්ඨානං අද්ධං. වතුභි මාසෙහි නිමිත්ත මත්තමපි න උප්පාදෙසි. ස්වාහං බුද්ධිවෙනෙයො එසො හවිස්සතිති විනොත්වා තුමානං සන්තිකං ආද්ධං ආගතොති. සාරිපුත්ත! කතරං පන තෙ කමට්ඨානං සද්ධිවිහාරිකස්ස දින්නන්ති? අසුභකමට්ඨානං ගතොති. සාරිපුත්ත! නත්ථ තව සන්නානෙ² ආසයානුසයඤ්ඤං, ගච්ඡත්වා සායණසමයෙ ආගන්තුං තව සද්ධිවිහාරිකං ආද්ධං ගච්ඡත්වා සිති. එවං සත්ථා පෙරං උයොජෙත්වා තස්ස භික්ඛුස්ස මනාපතිවාස නඤ්ච විවරං ව දපෙත්වා තං ආද්ධෙව පිණ්ඩාය පටිසිත්වා පණ්ණිකං බාදනීයභොජනීයං දපෙත්වා මහාභික්ඛුසඤ්ඤාපටිචාරො පුන විහාරං ආගන්තුං ගක්ඛිතුටියං දිවසභාගං බෙපෙත්වා සායණසමයෙ තං භික්ඛුං ගහෙත්වා විහාරවාරිකං වරමානො අඛමනෙ එකං පොකවරණි.

1. ඉං. සුවණ්ණකාරපුබ්බකං.

2. ඉං. සන්නානං.

මාපෙත්වා තත්ථ මහත්තං පදුමතිගච්ඡං, තත්‍රාපි ච මහත්තං එකං පදුමපුප්ථං මාපෙත්වා හික්කු! ඉමං පුප්ථං ඔලොකෙනෙතො නිසිදු හිති නිසිදුපෙත්වා ගතිකුට්ටං පාවිසි.

සො හික්කු නං පුප්ථං පුනපුන ඔලොකෙති. හගවා තං පුප්ථං ජරං පාපෙසි. තං තස්ස පස්සන්තස්සෙව ජරං පත්වා විවණ්ණං අහොසි. අප්පස්ස පරිශන්තතො පට්ඨාය පත්තාති පත්තාති මුහුත්තන සබ්බාති පතිංසු. තතො කිඤ්ඤකං පති කණ්ණිකාව අව සිසි. සො හික්කු නං පස්සන්තො විනෙතසි, ඉදං පදුමපුප්ථං ඉදුනෙව අභිරූපං අහොසි දස්සනීයං. අප්පස්ස වණ්ණො පරිණතො පත්තාති ච කිඤ්ඤකඤ්ච පතිතං, කණ්ණිකමත්තමෙව සීතං, එවරූපස්ස නාම පදුමස්ස ජරං පත්තා, මග්ගං සරිරස්ස කිං න පාපුණ්ණිකි? සමෙබ්බ සබ්බාග් අභිච්චාති විපස්සනං පට්ඨපෙසි. සත්ථා තස්ස විතාං විපස්සනං ආරුලහනති ඤාත්වා ගතිකුට්ටං නිසිනෙතොව ඔහාසං එරිත්වා ඉමං ගාථමාග :-

උච්ඡිදු සිනෙහ මත්තනො කුමුදං සාරදිකං ව පාණිනා,
සන්තිමග්ගමෙව බුද්ධය නිබ්බාණං සුගතෙන දෙසිතනති. a

සො හික්කු ගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්වා මුත්තොවතමති සබ්බගවෙහිති විනෙතත්වා :-

සො චුත්ථාසො පරිපුණ්ණමානසො,
බිණ්ණසවො අන්තිමදෙහධාරී,
විසුද්ධසීලො සුසමාහිතින්ද්‍රියො
වන්දෙ යථා රුහුමුඛා පමුත්තො.
සමොත්තං මොහමහකිකාරං
විනොදසිං සබ්බමලං අසෙසං,
ආලොකමුජ්ජාතකරො පහඛකරො
සහස්සරංසි විග්ගානුමා තභෙති.

ආදිති ගාථාති උදනං උදනෙසි. උදනෙත්වා ච පන ගන්ත්වා හගවන්තං වන්දි. පේරොපි ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා අත්තනො සද්ධිවිහාරිකං ගතෙත්වා අගමාසි. අගං පවත්ති හික්කුනං අත්තරෙ පාකවා ජාතා හික්කු ධම්මසභායං දසබලස්ස ගුණ වණ්ණයමානා නිසි දිංසු. ආවුසො! සාරිපුත්තන්තරෙ ආසයානුසයඤ්ඤස්ස අභාවෙන අත්තනො සද්ධිවිහාරිකස්ස ආසයං න ජානාති. සත්ථා පන ඤාත්වා එභාදිවසෙනෙව තස්ස සහපටිසම්බද්ධි අරහත්තං අදසි. අහො! බුද්ධා නාම මහානුභාවාති.

සත්ථා ආගන්ත්වා පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසිදිත්වා කායනුත්ථිතිකවෙ! එතරති කථාය සන්තිසිත්තාති පුච්ඡි. න හගවා! අඤ්ඤාය, කුමහා කඤ්ඤාව පන ධම්මසෙත්වාපතිනො සද්ධිවිහාරිකස්ස ආසයානුසය

සදුණකටායානි. සන්ධා න හික්කවෙ! එතං අවුත්ථිං සවාහං එතුරති
බුද්ධා හුත්වා තස්ස ආසයං ජනාමි. පුබ්බපතං තස්ස ආසයං ජනාමි
සෙවානි වත්වා අතිතං ආහරි:-

අතිතෙ බාරාණසියං බුහමදතොතො රජ්ජං කාරෙසි. තදු බොධි
සතොතා තං රජාතං අන්තෙ ව ධම්මෙ ව අනුසාසති, තදු රඤ්ඤ
මහිලස්ස නභාන නිත්තෙ අඤ්ඤතරං වලවං බච්ඡිකස්සං¹ නභාපෙසුං.
මහිලස්සො වලවෙන නභාතනිත්තං ඔතාරියමානො* ජ්ඣවුත්තො
ඔතරිතුං න ඉවුත්, අස්සගොපකො ගන්ත්වා රඤ්ඤ ආරොවෙසි
දෙව! මහිලස්සො නිත්තං ඔතරිතුං න ඉවුත්තිති. රාජා බොධිසතො
පෙසෙසි ගවුත් පණ්ණිත! ජාතානි කෙන කාරණෙන අස්සො
නිත්තං ඔතාරියමානො න ඔතරතිති? බොධිසතො සාධු දෙවානි නදී
තීරං ගන්ත්වා අස්සං ඔලොකෙත්වා තිරෙගභාවඤ්ඤා² ඤත්වා කෙන
නුබො කාරණෙන අයං ඉමං නිත්තං න ඔතරතිති උපධාරෙනො
පඨමතරං එත්ත අඤ්ඤ නභාපිතො හවිස්සති. තෙනෙස ජ්ඣවුත්
මානො† නිත්තං න ඔතරති මඤ්ඤති විනොතො අස්සගොපකො
පුච්ඡි හමො! ඉමස්මිං නිත්තෙ කං පඨමං නභාපිත්තං? අඤ්ඤතරං
වලවස්සං සාමිති. බොධිසතො එස අත්තනො සිඛාරතාය
ජ්ඣවුත්තො එත්ත නභාපිතුං න ඉවුත්ති, ඉමං අඤ්ඤස්මිං නිත්තෙ
නභාපෙතුං වට්ටනීති තස්ස ආසයං ඤත්වා හො අස්සගොපක! සප්පි
මධුථාණ්ණානිසබ්බතපායාසවෙ³ තාව පුනපුන භුඤ්ජනස්ස නිත්ති
හොති. අයං අස්සො බහු වාරෙ ඉධ නිත්තෙ නභාතො අඤ්ඤමි
තාව නං නිත්තං ඔතාරෙත්වා නභාපෙඨ ව පායෙඨ වානි වත්වා
ඉමං ගාථමාහ:-

අඤ්ඤමඤ්ඤති නිත්තෙති අස්සං පායෙති සාරපි!

අවමාසනස්ස පුරිසො පායාසස්සපි තප්පතිති.

තත්ත අඤ්ඤමඤ්ඤතිති අඤ්ඤති අඤ්ඤති. භාගෙහිති දෙසනා
සිසමෙතං, නභාපෙති ව පායෙති වානි අන්තො. අවමාසනස්සාති කර
ණන්තෙ සාමිච්චතං. අති අසනෙන අතිභුතොතොති අන්තො. භාගා
සස්සපි ගාපනීති සප්පිආදීති අභිසබ්බතෙන මධුරපායාසෙන තප්පති
නිත්තො හොති ධාතො සුතිතො. න පුන භුඤ්ජනාමතං ආපජ්ජති.
තස්මා අයමි අස්සො ඉමස්මිං නිත්තෙ නිබ්බං නභාතෙන පරියතතිං
ආපනොතො හවිස්සති. අඤ්ඤත්තං තං නභාපෙඨානි.

තෙ තස්ස වචනං සුත්වා අස්සං අඤ්ඤං නිත්තං ඔතාරෙත්වා
පායෙසුං වෙච නභාපෙසුඤ්ඤ. බොධිසතො අස්සස්ස පාණ්ණියං පිචිත්වා
නභානකාලෙ රඤ්ඤ සන්තිතං අගමාසි. රාජා කිං තාත! අස්සො

1. ඉං. බච්ඡිකං. 2. ඉං. තිරෙගභාවස්ස. 3. ඉං. සබ්බතං. 4. ඉං. පධාරෙනානි.

*, නභාපිතනිත්තං. ඔතාරියමානො-ඉති සබ්බතං.

†. ජ්ඣවුත්තමානො-ඉති සබ්බතං.

නභානො ව පිනො වානි? ආම දෙවැනි. පඨමං කිං කාරණං න ඉච්ඡතිති? ඉමිනා නාම කාරණෙනාති¹ සබ්බං ආවිකම්. රුජා එවරුපස්ස තිරච්ඡානස්සාපි නාම ආසයං ජානාති අනො! පණ්ඩිතොති බොධි සත්තස්ස මහත්තං යසං දත්වා ජීවිතපරියොසානෙන යථාකමමං ගතො. බොධිසත්තොපි යථාකමමෙව ගතො.

සථා න භික්ඛවෙ! අහං එතස්ස ඉදංතෙව ආසයං ජානාමි, පුබ්බෙපි ජානාමියෙවාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසකිං සවෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද්ධ මධ්‍යලස්සො අයං භික්ඛු අහොයි, රුජා ආනන්දෙ පණ්ඩිතඅමච්චො පත අහමෙවාති

තිස්ස ජාතකං.

1. 3. 6.

පුත්තිමොග්ගන¹ චචො නිසම්මාති ඉදං සථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කථෙයි. දෙවදත්තො අජාතසත්තු කුමාරං පසාදෙත්වා ලාභසක්කාරං නිපථාදෙයි.² අජාතසත්තුකුමාරෙ දෙවදත්තස්ස ගයාසීසෙ විහාරං කාරෙත්වා නානග්ගරසෙහි තිවස්සික ගක්ඛසාලිභොජනය්‍ය දිවසෙ දිවසෙ පඤ්චථාලිපාකසතාති අභිහරි. ලාභසක්කාරං නිස්සාය දෙවදත්තස්ස පරිවාරො මහනොනා ජනො, දෙවදත්තො පරිවාරෙන සද්ධිං විහාරෙයෙව නොති. තෙන සමයෙන රාජගහවාසිකා වෙ සභායා, තෙසු එකො සන්ත්‍රස්තතිකො පබ්බජිතො එකො දෙවදත්තස්ස. තෙ අඤ්ඤ මඤ්ඤ තස්මිං තස්මිං ථානෙපි පස්සන්ති විහාරං ගන්ත්වාපි පස්සන්තියෙව.

අථෙකදිවසං දෙවදත්තස්ස නිස්සිතකො ඉතරං ආග ආවුසො! කිං ත්වං දෙවසිකං සෙදෙති මුවමානෙහි පිණ්ඩාය වරසි? දෙවදත්තො ගයාසීසෙ විහාරෙ නිසිදිත්වා ව නානග්ගරසෙහි සුභොජනං භුඤ්ඤති. එවරුපො උපායො නත්ති. කිං ත්වං දුක්ඛං අනුභොසි? කිං තෙ පාතොව ගයාසීසං ආගන්ත්වා සඋත්තරිහඛනං යාගුං පිවිත්වා අධාරසම්ඛං බජ්ජකං බාදිත්වා නානග්ගරසෙහි සුභොජනං භුඤ්ඤතුං න වට්ටතිති? සො පුත්‍රපුත්‍රන මුවමානො ගන්තුකාමො හුත්වා තතො පට්ඨාය ගයාසීසං ගන්ත්වා භුඤ්ඤත්වා භුඤ්ඤත්වා කාලස්සෙව වෙච්චනං ආගච්ඡති. සො සබ්බකාලෙ පරිච්ඡාදෙතුං නාසක්ඛි ගයාසීසං ගන්ත්වා දෙවදත්තස්ස පට්ඨපිතං හත්තං භුඤ්ඤතිති නවිරස්සෙව පාකවො ජානො. අථ තං සභායා පුච්ඡංසු සචං කිර ත්වං ආවුසො! දෙවදත්තස්ස පට්ඨපිතං හත්තං භුඤ්ඤතිති? කො එවමාගාති? අසුකො ව අසුකොවාති. සචං අතං අවුසො! ගයාසීසං ගන්ත්වා භුඤ්ඤාමි, න පත මෙ දෙවදත්තො හත්තං දෙති. අඤ්ඤ මනුස්සා දෙනතිති. ආවුසො! දෙව

දනෙතො බුද්ධානං පටික්ඛන්ටකො, දුස්සීලො, අජානසත්තං පසාදෙනා
අධමමන අත්තනො ලාභසක්කාරං උපපාදෙසි. තිං ඵචරුපෙ
නියතාණිකසාසනෙ පබ්බජිතො දෙවදත්තස්ස අධමමන උපපන්නං
භොජනං භුඤ්ජයි. එහි තං සත්ථු සන්තිකං නෙස්සාමාති. තං
හික්ඛුං ආදාය ධම්මසභං ආගමිංසු.

සත්ථා දිස්වා ව කිං හික්ඛිවෙ! එතං හික්ඛුං අනිච්ඡන්තඤ්ඤාව
ආදාය ආගතත්ථාති? අම භනෙත! අයං හික්ඛු භූමිභාසං සන්තිකෙ
පබ්බජිතො දෙවදත්තස්ස අධමමන උපපන්නං භොජනං භුඤ්ජතිති.
සචං කිර තිං හික්ඛු! දෙවදත්තස්ස අධමමන උපපන්නං භොජනං
භුඤ්ජයිති? න භනෙත! දෙවදත්තො, මග්ගං දෙනි අඤ්ඤා මනුස්සා
දෙනති, තමභං භුඤ්ජාමිති. සත්ථා මා හික්ඛු! එත්ථ පරිහාරං කරි
දෙවදත්තො අනාචාරො දුස්සීලො කථංහි නාම තිං ඉධ පබ්බජිතො
මම සාසනං භජනෙතොයෙව දෙවදත්තස්ස භතතං භුඤ්ජයි?
තිවිකාලමපි භජනසීලකොච තිං දිට්ඨදිට්ඨියෙව භජයිති වත්ථා
අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙතෙන බොධි
සත්තො තස්ස අමච්චො අභොසි. තද් රඤ්ඤා මිනිලාමුඛො නාම
මහලභජී අභොසි සීලවා අචාරසම්පන්නො. න කිඤ්චි විභෙ
ශෙති. අපේකදිවසං තස්සා සාලාය සම්පෙ රත්තිභාගසමන්තන්තරෙ
වොරා ආගන්ත්වා තස්ස අවිදුරෙ නිසින්නා වොරමන්තං¹ මන්තධිංසු
එවං උම්මග්ගො හිඤ්චිතබ්බො, එවං සක්ඛිවෙඡ්ඡකල්මං කත්තබ්බං,
උම්මග්ගඤ්ච සක්ඛිවෙඡ්ඡකල්ම මග්ගසදිසං තිත්ථසදිසං, තීර්ථටං
තිග්ගෙවං කත්වා භණ්ඨං හරිතුං වට්ටති. හරන්තො මාරෙත්වා ව
හරිතබ්බං, එවං උට්ඨාතුං සමන්ත්ථා නාම න භවිස්සති. වොරෙත ව
නාම සීලාචාරයුත්තෙන් න භවිතබ්බං, කක්ඛලේන එරුසෙන සාහ
සිකෙන භවිතබ්බන්ති එවං මනෙත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤා උග්ගණ්ඨා
පෙත්වා අගමංසු. එතෙතෙව උපායෙන සුත දිවසෙ² සුත දිවසෙති
බහු දිවසෙ තත්ථ ආගන්ත්වා මන්තධිංසු. සො තෙසං වචනං සුත්වා
මං සික්ඛාපෙන්නීති සඤ්ඤාය ඉද්දති මයා කත්වලේන එරුසෙන
සාහසිකෙන භවිතබ්බන්ති තථාරුපොව අභොසි. පාතොව ආගතං
හත්ථිගොපකං සොණ්ඩාය ගහෙත්වා භූමියං පොපේත්වා මාරෙසි.
අපරමපි තථා අපරමපි තථාති ආගතාගතං මාරෙතියෙව. මිනිලා
මුඛො උම්මග්ගකො ඡතො දිට්ඨදිට්ඨි මාරෙතීති රඤ්ඤා ආශ්‍රෙව
ධිංසු. රජාපි බොධිසත්තං පතිණි ගච්ඡ පණ්ඩිත! ජානාති කෙන
කාරණෙන සො දුට්ඨො ජාතොති. බොධිසත්තො ගන්ත්වා තස්ස
සරීරෙ රෙග්ගාභාවං ඤාත්වා කෙනහුඛො කාරණෙනෙස දුට්ඨො
ඡතොති උපධාරෙතො³ අභිං අවිදුරෙ කෙසඤ්චි වචනං සුත්වා මං

1. ඉං. වොරා.

2. ඉං. සුත දිවසෙපිති.

3. ඉං. උපධාරෙත්වා.

එතෙ සිකඛාපෙනති සඤ්ඤාය දුට්ඨා ජාතොති සනතිධ්මානං කතො හත්ථිගොපභො පුච්ඡි අත්ථිනුඛො හත්ථිසාලාසමිපෙ රතතිහාගෙ කෙතිවි තිඤ්චි කචිතපුබ්බනති? ආම සාමි! වොරා ආගන්තො කථං සිංසුති. බොධිසත්තො ගන්තො රඤ්ඤා ආරොවෙසි දෙව! අඤ්ඤා හත්ථිස්ස සරීරෙ විකාරෙ නත්ථි. වොරතං කථං සුත්වා දුට්ඨා ජාතොති. ඉදුති කිං කාතුං වට්ටතිති? සීලවනෙන සමණබ්බාගමණෙ හත්ථිසාලාය තිසිදුපෙත්වා සීලාචාරකථං කථාපෙතුං¹ වට්ටතිති. එවං කාරෙති තාතාති. බොධිසත්තො ගන්තො සීලවනෙන සමණ බ්බාගමණෙ හත්ථිසාලාය තිසිදුපෙත්වා සීලකථං කපෙථ හතෙතති ආහ. තෙ හත්ථිස්ස අවිදුරෙ තිසින්නා න කොචි පරාමසිත්ඛෙබ්බා, න මාරෙතඛෙබ්බා සීලාචාරසම්පන්නෙන බන්ධිමෙත්තානුද්දායා යුත්තෙන හවිතුං වට්ටතිති සීලකථං කථංසිංසු. සො තං සුත්වාමං එතෙ සිකඛාපෙනති, ඉතොදුති පට්ඨාය සීලවතා හවිතබ්බනති සීලවා අහොසි. රජා බොධිසත්තං පුච්ඡි කිං තාත! සීලවනො ජාතොති? බොධිසත්තො ආම දෙවාති එවරුපො දුට්ඨහත්ථි පණ්ණිතෙ නිස්සාය පොරාණකධම්මෙයෙව පතිට්ඨිතොති වත්වා ඉමං ශාථ මාහ :-

පුරුණවොරත වවො නිසමම
මතිලාමුඛො පොථය මානු වාරි,
සුසඤ්ඤාතානං හි වවො නිසමම
ගජ්ඣතමො සබ්බගුණෙසු අට්ඨාති.²

තත්ථ පුරුණවොරතාති පුරුණවොරතං. නිසමමාති සුත්වා, පඨමං. වොරතං වචනං සුත්වානාති අත්ථො. මතිලාමුඛොති හත්ථිති මුඛෙන සදිසමුඛො යථා වා මතිලා පුරතො ඔලොකියමානො සොහති න පච්ඡිතො. තථා සොපි පුරතො ඔලොකියමානො සොහති, තස්මා මුතිලාමුඛොතිස්ස නාමං අකංසු. පොථයමානාවටිති පොථ යනෙතො මාරෙනෙතො අනුවාරි අයමෙව වා පාඨො. සුසඤ්ඤාතානාති සුවුට්ඨ සඤ්ඤාතානං සීලවන්නානං. ගජ්ඣතමොති උත්තමගජො මහිල හත්ථි සබ්බගුණෙසු අට්ඨාති සබ්බෙසු පොරාණකගුණෙසු පතිට්ඨිතො. රජා තිරච්ඡානගතස්සාපි ආසයං ජාතාතීති බොධිසත්තස්ස මහන්නං යසං අදුසි. සො යාවතායුකං ධත්වා සද්ධිං බොධිසත්තෙන යථා කමමං ගතො.

සත්ථා පුබ්බෙපි නිං හිකුඤ්ඤ! දිට්ඨදිට්ඨකෙව හජ්. වොරතං වචනං සුත්වා වොරෙ හජ්. ධම්මිකානං වචනං සුත්වා ධම්මිකෙ හජ්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සවෙත්වා ජාතකං සමො ධානෙසි. තදු මතිලාමුඛො විපක්ඛසෙවකභිකුඤ්ඤ අහොසි. රජා අතඤ්ඤ, අමවෙවා පන අහමෙවාති.

..මතිලාමුඛ ජාතකං..

1 3. 7.

නාලං කබලං පදනවෙති ඉදං සන්ධි පේතවනෙ විහරන්තො එකං උපාසකඤ්ච මහලුකන්තේරඤ්ච ආරබ්භ කපේසි. සාවතීයං කීර් වෙ සභායකා, තෙසු එකො පබ්බජිතා දෙවසිකං ඉතරස්ස සරං ගච්ඡති. සො තස්ස භික්ඛං දුට්වා සග්ගෙහි භුඤ්ජිතා තෙනෙව සද්ධිං විහාරං ආගන්ත්වා යාව සුරියස්සන්ධමා අලලාපසලලාපෙන නිසිදිතා නගරං පවිසති. ඉතරොපි නං යාව නගරවාරා අනුගන්ත්වා නිවහන්ති. සො තෙසං විස්සාසො භික්ඛුනං අන්තරේ පාකවො ජාතො, අපේකදිවසං භික්ඛු තෙසං විස්සාසකථං කපේන්තා බම්බසභායං නිසිදිංසු. සන්ධි ආගන්ත්වා කායනුභ්ව භික්ඛවෙ! එතරගි කපාය සන්තිසින්නාති පුච්ඡී. තෙ ඉමාය නාම හන්තෘති කථංසිංසු. සන්ධි න භික්ඛවෙ! ඉමෙ ඉදන්තෙව විස්සාසිකා පුබ්බෙපි විස්සාසිකාව අහෙසුන්ති අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං. කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අමච්චො අහොසි. තද එකො කුකකුරේ මහිලහත්ති සාලං ගන්ත්වා මහිලහත්තියා භුඤ්ජන්ට්ඨානෙ පතිතාති හත්ත සිත්ථාති බාදති. සො තෙනෙව හොජ්ඣෙන සංවදාමානො¹ මහිලහත්තියා විස්සාසිකො ජාතො හත්තියෙව සන්තිකෙ භුඤ්ජති. උභොපි විතාවන්තිචුං න සකෙක්ඛාන්ති. සො හත්තිනො සොණ්ඨානං ගහෙත්වා අපරාපරං කරොන්තො කිලුති. අපේකදිවසං එකො ගාමිකමනුස්සො හත්තිගොපකස්ස මූලං දන්තානං කුකකුරං ආදාය අත්තන්තො ගාමං අගමාසි.

තතො පට්ඨාය සො හත්ති කුකකුරං අපස්සන්තො නෙව බාදති න පිච්චි න නභායති. තමන්ධං රඤ්ඤෙ ආරොවසිංසු. රජා බොධිසත්තං පතිණි ගච්ඡ පණ්ණිත! ජානාති කිං කාරණං හත්ති එවං කරොතීති? බොධිසත්තො හත්තිසාලං ගන්ත්වා හත්තියා දුමමතභාවං ඤාත්වා ඉමස්ස සරීරේ රොගො න පඤ්ඤායති, කෙනෙව පකස්ස සද්ධිං මිත්තසන්චෙන ගවිතබ්බං. තං අපස්සන්තො එස මඤ්ඤෙ සොකාභිභූතොති හත්තිගොපකෙ පුච්ඡී අත්ති නුබො ඉමස්ස කෙනෙව සද්ධිං විස්සාසොති? ආම සාමි! එකෙන සුණ්ඛෙන සද්ධිං බලවා මෙත්තිති. කතං සො එතරගිති? එකෙන මනුස්සෙන තීතොති. ජනාප් පකස්ස නිවාසනට්ඨානන්ති? නජානාම සාමිති. බොධිසත්තො රඤ්ඤෙ සන්තිකං ගන්ත්වා තත්ති දෙව! හත්තියා කොචි ආබාධො, එකෙන පකස්ස සුණ්ඛෙන සද්ධිං බලවවිස්සාසො තං අපස්සන්තො න භුඤ්ජති මඤ්ඤති වත්වා ඉමං ගාථමාන:-

නාලං කබලං පදනවෙ නව පිණ්ණං. න කුසෙ න සංසිඤුං මඤ්ඤමි අභිමතදස්සනා නාගො සින්නගමකාසි කුකකුරෙති.

තත් භාලනති න සමන්තො. කිලලනති හොජනකාලෙ පඨම මෙව දිනනං කවුකකලං. පදනවෙති පාදනවෙ¹ සක්ඛිවසෙන ආකාරලොපොවෙදිතබ්බො. ගහෙතුනති අන්තො. හ ව පිණ්ඩනති බාදනන්තො වට්ටො. දියමානං හත්තපිණ්ඩවි නාලං ගහෙතුං. න ඤාසෙති දිනනාති තිණානිපි නාලං ගහෙතුං. න සංඝිතුනති නසා පිය මානො සරිරමිපි සංඝිතුං නාලං. එවං යං යං සො හත්ති කාතුං න සමන්තො තං තං සබ්බං රඤ්ඤා ආරොවෙත්වා තස්ස අසමන්ත භාවෙ අත්තනා සලලක්ඛිතකාරණං ආරොවෙනො මඤ්ඤාමිති ආදිමාහ.

රුජ තස්ස වචනං සුත්වා ඉදං තිං කාතබ්බං පණ්ඩිතාති පුළුච්ඡි. අවිහාකං කිර මඩගලහත්තියං සසායසුණංවං එකො මනුස්සො ගහෙත්වා ගතො, යස්ස ඤෙර තං සුණංවං පස්සනාති තස්ස අයං අයං නාම දණ්ඩාති හෙරිං වරුපෙඨ දෙවොති. රුජ තථා කාරෙසි. තං පචත්තං සුත්වා සො පුරිසො සුණංවං විස්සජ්ජෙසි. සුණංවො වෙගෙන ගන්ත්වා හත්තිසනතිකමෙව අගමාසි. හත්ති තං සොණ්ඩාය ගහෙත්වා කුලො ධූපෙත්වා රුද්ධිත්වා පරිදෙවිත්වා කුලො ඔතාරෙත්වා තෙන භුතෙන පච්ඡා අත්තනා භුඤ්ජී. තිරච්ඡාතගතස්ස ආසං ජාතිති රාජා බොධිසත්තස්ස මහත්තං යසං අදසි.

සන්තා න භික්ඛවෙ! ඉමෙ ඉදනෙව විස්සාසිකා පුබ්බෙපි විස්සා සිකාසෙවොති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා චතුසච්චකර්මය විනි වට්ටො. අනුසන්ධිං සට්ඨො ජාතකං සමොධානෙසි. ඉදං චතුසච්චකර්මය විනිවට්ටනං නාම සබ්බ ජනකෙසුපි අත්ති යෙව. මයම්පන යන්තස්ස ආතිසංඝො පඤ්ඤායති තන්තෙව දස්සයිස්සාම. තද සුණංවො උපාසකො අහොසි, හත්ති මහලුකන්තෙරො, අමච්ච පණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසිනති.

අභිණ්ණ ජාතකං

1. 3. 8

මනුඤ්ඤාමෙව භාසෙස්සා ති ඉදං සන්තා ජෙතවනෙ විහරන්තො ජබ්බග්ගියානං භික්ඛුනං ඔමසවාදං ආර්භ කපෙසි. තස්මිං ති සමයෙ ජබ්බග්ගියා කලං කරොන්තා පෙසලෙ භික්ඛු බුංසෙනති වමොනති ඔවිජ්ඣනාති දසති අකෙකාසවජ්ඣති අකෙකාසනති. භික්ඛු හගවතො ආරොවෙසුං. හගවා ජබ්බග්ගියෙ පකෙකාසාපෙත්වා සච්චං කිර භික්ඛවොති පුළුච්ඡො සච්චනාති වුත්තෙ විගරහිත්වා භික්ඛවෙ! එරුසා වොවා නාම තිරච්ඡාතගතාතමිපි අමනාපා, පුබ්බෙපි එකො තිරච්ඡාතගතො අත්තානං එරුසෙන සමුද්ධරන්තං සහස්සං පරා ජෙසිති වො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ ගතොරුරටො තක්කසිලායං ගතොත්ථරු රජං කාමරසී,
තදු බොධිසත්තො ගොසොනියං තිබ්බතති. අථ නං තරුණවල්ලක
කාලෙයෙව එතො බ්‍රාහ්මණො ගොදකඛිණොදයකානං සන්තිකං ගන්ත්වා
ගොණං ලභිත්වා නන්දිවිසාලොති නාමං කත්වා පුත්තට්ඨානෙ ධර්මෙ
සම්මයායමානො යාගුහත්තාදීති දත්වා පොසෙසී. බොධිසත්තො
වයප්පත්තො විනොතසී අහං ඉමිනා බ්‍රාහ්මණෙන කිවල්ලන පටි
ජ්ඣතිතො මයා ව සද්ධිං සකලජම්බුදිපෙ අඤ්ඤා සම්මුතේ
ගොණො නාම නත්ති. යනන්තාහං අත්තනො බලං දසෙය්‍යත්වා
බ්‍රාහ්මණස්ස පොසාවතියං දදෙය්‍යන්ති. සො එකදිවසං බ්‍රාහ්මණං
ආහ ගව්ස්ස බ්‍රාහ්මණ! එකං ගොවිත්තකං සෙට්ඨිං උපසඞ්කම්භිත්වා
මය්‍යං බලිවද්දො අතිබද්ධං සකට්ඨතං පවට්ටෙති වත්වා සහසෙය්‍යන
අබ්බුතං කරොතිති. සො බ්‍රාහ්මණො සෙට්ඨස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා
කථං සම්මට්ඨාපෙසී ඉමසමිං තගෙර කස්ස ගොණො එමසමපන්නාති?
අථ නං සෙට්ඨි අසුකස්ස අසුකස්ස වාති වත්වා සකලතගෙර පත
අමාකං ගොණෙති සදිසො නත්ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො මය්‍යං එතො
ගොණො අතිබද්ධං සකට්ඨතං පවට්ටො. සමත්ථො අත්ති ආහ.
සෙට්ඨි ගහපති කුතො එවරුපො ගොණොති ආහ. බ්‍රාහ්මණො
මය්‍යං ගෙහෙ අත්ති. තෙනති අබ්බුතං කරොතිති. සාධු කරෙ
මිති සහසෙය්‍යන අබ්බුතං අකාසී. සො සකට්ඨතං වාළිකාසකබර
පාසාණානං යෙව පුරෙත්වා පටිපාටියා ධර්මෙ සබ්බාති අකඛ
බන්ධනසොත්තෙන එකතො බන්ධිත්වා නන්දිවිසාලං තභාපෙත්වා
ගණිත පඤ්ඤාමුලං දත්වා කණ්ණි මාලං පිළිකිත්වා පුරිමසකට
ධුරෙ එකකමෙව යොජෙත්වා සයං ධුරෙ තිසිදිත්වා පතොදං උක්ඛි
පිත්වා අඤ්ඤ¹ කුටි! වහස්සු කුටාති ආහ. බොධිසත්තො අයං මං අකුටං
කුටවාදෙන සම්මදවරතිති වත්තායෙ පාදෙ එමෙහ විය තිව්ලෙ
කත්වා අට්ඨාසී. සෙට්ඨි තං බණ්ඤ්ඤාව බ්‍රාහ්මණං සහස්සං ආහරා
පෙසී. බ්‍රාහ්මණො සහස්සං පරාජිතො ගොණං මුඤ්ඤිත්වා සරං ගන්ත්වා
සොකාභිභූතො නිපජ්ජි. නන්දිවිසාලො වරිත්වා ආගතො බ්‍රාහ්මණං
සොකාභිභූතං දිස්වා උපසංකම්භිත්වා කීං බ්‍රාහ්මණ! නිද්දයසීති ආහ.
කුතො මෙ නිද්ද සහස්සං පරාජිතස්සාති? බ්‍රාහ්මණ! මයා එත්තකං
කාලං තව ගෙහෙ වසන්තෙන අත්ති කිඤ්චි භාජනං වා හිත්ත
පුබ්බං? කොචි වා මදිතපුබ්බං? අට්ඨානෙ වා පත උච්චාරපස්සාපො
කතපුබ්බං? නත්ති තාතාති. අථ මං කස්මා කුටවාදෙන සම්මදවරසී?
තවෙවෙසො² දෙසො මය්‍යං දෙසො නත්ති ගව්ස්ස තෙන සද්ධිං විසි
සහසෙය්‍යති අබ්බුතං කරොති කෙවලං මං අකුටං කුටවාදෙන ත
සම්මදවරති. බ්‍රාහ්මණො තස්ස වචනං සුත්වා ගන්ත්වා විසි සහසෙය්‍යති
අබ්බුතං කත්වා පුරිමසෙයෙනෙව සකට්ඨතං අතිබන්ධිත්වා නන්දිවිසාලං
මණෙත්වා පුරිමසකට්ඨරෙ යොජෙසී. කථං යොජෙසීති? සුහ.

බුරේ නිව්වල. බන්ධනා ඵකාය කොටියා නන්දිවිසාලං යොජෙතා
 එකං කොටිං බුරයොත්තන පට්ටෙවෙදොතා යුගකොටිඤ්ඤා අතඛාති
 පාදඤ්ඤා නිසායාය මුණ්ණිරුක්කදණ්ණිකං දතා තෙන යොත්තන
 නිව්වල. බන්ධනා ඵපෙසි. එවං හි කතෙ යුගං එතෙතා වා ඉතො
 වා න ගව්ඡති. සකකා හොති එතෙතෙව ගොණෙත්තු ආකඛිත්තුං.
 අපයායා බ්‍රාහ්මණො බුරේ නිසිදිතා නන්දිවිසාලයා පිට්ඨිං පරිමජ්ඣිතා
 අඤ්ඤා හදු! වහස්ස හදුනි ආහ. බොධිසත්තො අතිබද්ධං සකච්ඡතං
 එකවෙගෙතෙව ආකඛිතා පච්ඡා සීතං සකචං පුරතො සීතයා
 සකචයා ආතෙ ඵපෙසි. ගොචිත්තකසෙට්ඨි පරාජිතො බ්‍රාහ්මණයා
 වෙ සහස්සාති අද්ධං. අඤ්ඤාපි මනුස්සා බොධිසත්තයා බහුං ධනම
 දංසු. සබ්බං බ්‍රාහ්මණයොව අහොසි. එවං බොධිසත්තං නිසායා
 බහුං ධනං ලභී.

සත්ථා න භික්ඛවෙ! එරුසව්වනං නාම කස්සචි මනාපනති
 ඡබ්බගතියෙ ගරහිතා සිතඛාපදං පඤ්ඤාපෙතා අභිසලබ්ධො
 හුතා ඉමං ගාථමාහ :-

මනුඤ්ඤාමෙව භාසෙය්‍ය නාමනුඤ්ඤාං කුද්ධවනං,
 මනුඤ්ඤාං භාසමානස්ස ගරුමහාරං උද්ධරි,
 ධනඤ්ඤා නං අලබ්භසි තෙනවත්තමනොඅනුභි.

තත්ථ මනුඤ්ඤාමෙව භාසෙය්‍යාති පරෙන සද්ධිං භාසමානො
 වතුදෙසවිරහිතං මධුරං මනාපං සණ්ඨා මුද්දකං පියවචනමෙව
 භාසෙය්‍ය. ගරුමහාරං උද්ධරිති නන්දිවිසාලබලිවද්දෙ අමනාපං භාස
 මානස්ස හාරං අනුධරිතා පච්ඡා මනාපං පියවචනං භාසමානස්ස
 බ්‍රාහ්මණස්ස ගරුං හාරං උද්ධරි, උද්ධරිතා කඛිතා පව්ටෙට්ඨිති
 අත්ථො. දකාගෙ පතෙත්ථ ව්‍යඤ්ජනසක්ඛිවසෙන පදසක්ඛිකරෙ.

ඉති සත්ථා මනුඤ්ඤාමෙව භාසෙය්‍යාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහ
 රිතා ජාතකං සමොධානෙසි. තද්‍ය බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි,
 නන්දිවිසාලො පන අහමෙවාති.

නන්දිවිසාල ඡන්දකං.

1. 3. 9.

සතො සතො ගරුඤ්ජනති ඉදං සත්ථා ජේතවතෙ විහරතො
 යමකපාටිභාරියං ආරබ්භ කපෙසි. තං සද්ධිං දෙවොරොහණෙන
 තෙරසතිපාතෙ සරහමිගජ්ජනකෙ ආවිභවිස්සති. සමොසලබ්ධො
 පන යමකපාටිභාරියං කතා දෙවලොකෙ වසිතා මහාපචාරණාය
 සබ්බකස්සගරවාරො¹ බරුස්ස මහතෙතන පරිවාරෙන ජේතවනං
 පවිටෙඨිතිහු ධම්මසභායං සනතිපතිතා ආවුසො! හථාගතො නාම
 අසමබ්බරෙ, තථාගතෙන වුලහං බුරං අඤ්ඤා වතිතුං සමත්ථො

නාම නැති, ජසථාණ මගමෙව පාටිභාරියා කරිසාම මගමෙව පාටිභාරියා කරිසාමාති වනා එකමටි පාටිභාරියා න අකංසු. අහෝ! සථා අසමධුරෙහි සඤ්ඤා යුක්තං කප්පනා නිසිදිංසු. සථා අගනනා කායනුත්තිකවෙ! එතරහි කපාය සනතිසිනාති පුට්ඨි. න හනෙන! අඤ්ඤා, එවරුපාය නාම කුමාකමෙව යුක්තං කපායාති. සථා භික්ඛවෙ! ඉදාති මයා වුලංගං ධුරං කො වතිසාති? පුබ්බෙ තීරච්ඡානගොතිං නිබ්බන්ධාපි අහං අතතා සමධුරං කඤ්ඤා නාලත්තා වනා අතිතං අගරි:-

අතිතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදහෙත රජං කාරෙනෙත බොධි සතොගොගොතිං පටිසන්ධි ගණිති. අප්ථ නං සාමිකා තරුණ වච්ඡකාලෙගෙව එතිසා මහලලිකාය සරෙ වසිනා නිවාසවෙන නතො¹ පටිච්ඡිදිනා අදංසු. සා නං යාගුහනාදීති පටිච්ඡගමානා පුතතට්ඨානෙ රූපෙනා වසෙති. සො අයසකාකාලකොතෙව පඤ්ඤාධිත්තං වයපපතො ව අඤ්ඤානවණ්ණානු නුතා ගාමගොණෙහි සද්ධිං වරති. සීලාචාරසම්පන්නා අහොසි. ගාමදරකා සිඛිගසුපි කණ්ණසුපි ගලෙපි ගහෙනා ඔලමනති. නඩ්දුට්ඨපි ගහෙනා කිලනති. පිට්ඨියමපි නිසිදනති. සො එකදිවසං විනෙතසි මග්ගං මාතා දුග්ගතා මං පුතතට්ඨානෙ රූපෙනා දුකෙත පොසෙසි. යනු නාහං හති. කතා ඉමං දුග්ගතභාවතො මොවෙයනති. සො තතො පට්ඨාය හති. උපධාරෙනො වරති. අප්පකදිවසං එකො සත්ථාගපුතො පඤ්ඤාති සකට්ඨකෙහි විසමතිත්තං සම්පතො. තස්ස ගොණා සකට්ඨාති උතතාරෙච්ඡා න සකෙතනති. පඤ්ඤා සකට්ඨකෙසු ගොණා සුගපරමපරාය ගොඤ්ඤා එකමපි සකට්ඨා උතතාරෙච්ඡා නාසකිංසු. බොධිසතොපි ගාමගොරුපෙති සද්ධිං තිත්ත සම්පෙ වරති, සත්ථාගපුතොපි ගොසුතතවිතකො සො අති නුබො එතෙසං ගුහා අතතරෙ ඉමාති සකට්ඨාති උතතාරෙච්ඡා සමන්තො උසභාජාතියොති උපධාරයමානො බොධිසතං දිස්වා අයං ආරුහිගොසා, සකිංසුති මග්ගං සකට්ඨාති උතතාරෙච්ඡා කො නුබො අයං සාමිකොති ගොපාලකෙ පුට්ඨි කො නුබො හෝ! ඉමස්ස සාමිකො? අහං ඉමං සකට්ඨා ගොඤ්ඤා සකට්ඨා උතතාරිතෙසු වෙනතං දස්සාමිති. තෙ ආහංසු ගහෙනා නං ගොඤ්ඤා, නඤ්ඤා ඉමස්ස ඉමසම්. එතෙ සාමිකොති. සො තං නාසාය රජුකෙත බන්ධා කණ්ණෙනා වාලෙච්ඡා නාසකි. බොධිසතො තීර හතියා කට්ඨාය ගමිසාමිති න අගමාසි. සත්ථාගපුතො තස්සාධිපතාය ඤාති සාමි! තස්ස පඤ්ඤා සකට්ඨකෙසු උතතාරිතෙසු එකසකට්ඨකෙ වෙ කතාපණාති හති. කතා සහස්සං දස්සාමිති ආහං තද්ධ බොධි සතො සසමෙව අගමාසි. අප්ථ නං පුට්ඨා සකට්ඨා ගොඤ්ඤා. අප්ථ නං එකවෙගෙනෙව උතතිපිනා එලෙ පට්ඨාපෙති. එතෙපුපා

සෙත සබ්බසකවාති උත්තාරෙසි සත්ථවාහපුත්තො එකස්ස සකටස්ස එකං කත්වා පඤ්චසතාති හණ්ඩිකං කත්වා තස්ස ගලෙ බ්බ්බි. සො අයං මිත්තං යථා පරිච්ඡින්නං හතිං න දෙති, න දුතිස්ස ගතතුං දස්සාමිති ගතත්වා සබ්බපුරිමස්ස සකටස්ස පුරතො මිත්තං නිවාරෙත්වා අට්ඨාසි. අපනෙත්තුං වායමන්තාපි නං අපනෙත්තුං නාසකක්ඛිසු. සත්ථවාහපුත්තො ඡතාති මඤ්ඤෙ එසඅත්තනො හතියා උභනභාවනාති එකස්මිං භාටිකෙ සහස්සහණ්ඩිකං බ්බ්බිත්වා අයං තෙ සකටුත්තරණ්හතීති ගිවාය ලග්ගෙසි. සො සහස්සහණ්ඩිකං ආදාය මාතුසන්ධිකං අගමාසි. ගාම දුරතා කිං නාමෙතං අය්‍යකාකාලස්සගලෙති බොධිසත්තස්ස සන්ධිකං ආගච්ඡන්ති. සො තෙ අනුබ්බිත්වා දුරතොව පලාපෙත්තො මාතුසන්ධිකං ගතො, පඤ්චන්නං පත සකටසතානං උත්තාරිතත්තාරතෙතති අකම්භි කිලන්නරුපො පඤ්ඤාසිත්ථ. උපාසිකා තස්ස ගිවාය සහස්සත්ථිකං දිස්වා තාත! අයං තෙ කහං ලද්ධාති ගොපාල දුරතෙ පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා තාත! කිං අහං තයා ලද්ධහතියා ජිවිතුකාමා? කිං කාරණං එවරුපං දුක්ඛං අනුභොසිති වත්වා බොධිසත්තං උණ්හාදකෙන නභාපෙත්වා සකලසරීරං තෙලෙන මණ්ඩත්වා පාණීයං පායෙත්වා සප්පායං භොජනං භොජෙත්වා ජිවිත පරිඥාසානෙ සද්ධිං බොධිසත්තෙන යථාකමමං ගතා.

සත්ථා න භික්ඛවෙ! තථාගතො ඉදුනෙව අසමධුරො, පුබ්බෙපි අසමධුරොග්ගෙවාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සවෙත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ:—

යතො යතො ගරුධුරං යතො ගමනිරවතනති,
තදස්සු කණ්හං යුඤ්ජන්ති ස්වායස්ස තං වහතෙ ධුරන්ති.

තත්ථ සද්ධො සද්ධො ගරුධුරන්ති යස්මිං යස්මිං ණානෙ ධුරං ගරුභාරිකං භොති, අඤ්ඤෙ බලිවද්ද උක්ඛිපිතුං න සකෙකාන්ති. සද්ධොගමනිරවතනතීති වතනන්ති එත්ථාති වතනති, මග්ගස්සෙතං නාමං යස්මිං ණානෙ උදකචිකබලමහන්නතාය වා විසමච්ඡින්නතට භාවෙන වා මග්ගො ගමනිරො භොතීති අත්ථො. තදස්සු කණ්හං යුඤ්ජන්තිති අස්සුති නිපාතමත්තං, තද කණ්හං යුඤ්ජන්තිති අත්ථො, යද ධුරඤ්ච ගරුං භොති, මග්ගො ච ගමනිරො, තද අඤ්ඤෙ බලි වදෙද්ද අපනෙත්වා කණ්හමෙව ගොජෙන්නතීති වුත්තං භොති. ස්වායස්ස නං වහතෙ ධුරන්ති එත්ථාපි අස්සුති නිපාතමත්තමෙව සො තං ධුරං වහතීති අත්ථො.

එවං හගවා තද භික්ඛවෙ! කණ්හොව තං ධුරං වහතීති දස්සත්වා අනුසන්ධිං සවෙත්වා ඡතකං සමොධානෙසි තද මහලුකා උපලවණ්ණො අභොසි, අය්‍යකාකාලකො පත අහමෙවාති.

කණ්හාත්තකං.

1. 3. 10.

මා මුනිකර්තනාති ඉදං සන්ධා ජේතවනෙ විහරනො පුලල
කුමාරිකපලොහනං ආරබ්භ කපෙසි. තං තෙරසතිපාතෙ පුලල
නාරදකස්ස පජ්ජනකෙ ආවිහවිස්සති. සන්ධා පන තං භික්ඛුං සචං
කිරි තිං භික්ඛු! උක්කණ්ඨිතොති පුච්ඡි. ආම භනෙතති. කිං නිස්සා
යාති? පුලලකුමාරිකපලොහනං භනෙතති. සන්ධා භික්ඛු! එසා තච
අනන්තාරිකා පුබ්බෙපි තිං ඉමිස්සා විවාහදිවසෙ ජීවිතකකියං පඤ්චා
මහාර්ඡනස්ස උත්තරිහමගභාවං පනෙතාති චන්දා අතිතං ආහරි:-

අතිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදනෙත රජං කාරෙතෙන බොධි
සනෙතා එකසමිං භාමකෙ එකස්ස කුටුම්භිකස්ස ගෙණෙ ගොයොනියං
තිබ්බතති. මහාලොහිතොති නාමෙන, කණ්ඨිඨභාතාපිස්ස පුලලො
හිතො නාම අගොසි. තෙයෙව වෙ භාතීකෙ නිස්සාය තස්මිං කුලෙ
කම්මධුරං වඩ්ඪති. තස්මිං පන කුලෙ එකා කුමාරිකා අත්ථි. තං
එකො නගරවාසී කුලපුතො අත්තනො පුත්තස්ස වාරෙසි. තස්සා
මාතාපිතරෙ කුමාරිකාය විවාහකාලෙ ආගතානං පාත්‍රණකානං
උත්තරිහමෙහා භවිස්සතීති යාගුභත්තං දන්ධා මුනිකං නාම සුකරං
පොසෙසු. තං දිස්වා පුලලොහිතො භාතරං පුච්ඡි ඉමස්මිං කුලෙ
කම්මධුරං වඩ්ඪමානං අමෙහ වෙ භාතීකෙ නිස්සාය වඩ්ඪතී,
ඉමෙ පන අමහාකං තිණපලාලාදිතෙව දෙනති, සුකරං යාගු
භත්තෙන පොසෙන්නති කෙන හුබො කාරණෙනෙස එතං ලගතිති?
අථස්ස භාතා තාත! පුලලොහිත! මා තිං එතස්ස භොජනං පිහගි,
අයං සුකරෙ මරණභත්තං භුංඤ්ති, එතිස්සාය හි කුමාරිකාය විවාහ
කාලෙ ආගතානං පාත්‍රණකානං උත්තරිහමෙහා භවිස්සතීති ඉමෙ
එතං සුකරං පොසෙන්නති, ඉතො කතිපාහස්සව්වයෙන තෙ මනුස්සා
ආගමිස්සන්ති, අථ නං සුකරං පාදෙසු ගහෙත්වා කපෙසින්නා ගෙට්ඨා
මඤ්චිතො නිහරිත්වා ජීවිතකකියං පාපෙත්වා පාත්‍රණකානං සුස
ව්‍යඤ්ජනං කරියමානං පස්සියාසීති චන්දා ඉමං භාජමාහ:-

මා මුනිකස්ස පිහගි ආතුරන්තාති භුංඤ්ති,

අපොසස්සකො භුසං බාද එතං දිසාසුලකඛණන්ති.

තත්ථ මා මුනිකස්ස පිහගිති මුනිකස්ස භොජනෙ පිහං මා
උපාදෙසි, එස සුභොජනං භුංඤ්තිති මා මුනිකස්ස පිහගි කද
හුබො අහමි එවං සුඛිතො භවෙය්‍යන්ති මා මුනිකභාවං පත්ථයි
අයං හි ආතුරන්තාති භුංඤ්තිති ආතුරන්තාතිති මරණභොජනාති.
අපොසස්සකො භුසං. බාදති තස්ස භොජනෙ නිරුක්ඛකො
හුත්වා අත්තනා ලදං භුසං බාද. එතං දිසාසුලකඛණන්ති එතං
දිසාසුභාවස්ස කාරණං.

තතො නවිරස්සෙව තෙ මනුස්සා ආගමිංසු. මුනිකං සානෙත්වා
නාතප්පකාරෙහි පවිංසු. බොධිසනෙතා පුලලොහිතං ආහ දිවෙඨා
තෙ තාත! මුනිකොති? දිවෙඨං මෙ භාතීක! මුනිකස්ස භොජකු

එලකති. එතස්ස භතතතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන අමනාකං තිණපලාලභුසමෙව උතතමඤ්ච අනවජ්ඣඤ්ච දිසායුලකකිණඤ්චාති.

සන්ථා එවං ඛො තිං භික්ඛු! පුබ්බෙපි ඉමං කුමාරිකං නිසායස්ථිතිතකයමපඤ්චා මහාජනස්ස උතතරිහබ්බිකභාවං ගතොති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙන උකකණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපතතිඑලෙ පතිට්ඨාසි. සන්ථාපි අනුසන්ඨිං සට්ඨෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තදා මුනිකපුතරො උකකණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, ඵුලලකුමාරිකා එසා එව. ඵුලලලොභිතො ආනඤ්ඤා මහාලොභිතො පන අභමෙචාති.

මුනිකජාතකං.

කුරුඬගවගෙහා තතියො.

1. 4. 1.

කුරුඬකාති ඉදං සන්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අපරිසාරා වෙත්වා පාණීයං පිතං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. සාවණ්ණිකො කිර ඉව සභායකා දහරභික්ඛු ජනපදං ගන්ත්වා එකඟ්ථිං ඵාසුකට්ඨානෙ යථාජකාසයං වසිත්වා සමමාසථුද්ධං පසයිසාමාති පුත තතො නිකම්භිත්වා ජෙතවනාභිමුඛා පායිංසු. එකස්ස ගන්ථේ පරිසාරාවණං අත්ථි, එකස්ස නත්ථි, වෙපි එකතො පාණීයං පරිසාරාවෙත්වා පිචන්ති. තෙ එකදිවසං විවාදං අකාංසු. පරිසාරාවණසාමිකො ඉතරස්ස පරිසාරා වණං අදත්වා සයමෙව පාණීයං පරිසාරාවෙත්වා පිථි. ඉතරො පන පරිසාරාවණං අලභිත්වා පිපාසං සක්ඛාතරතුං අසකෙකානෙතො අපරිසාරාවෙත්වා පාණීයං පිථි. තෙ උභොපි අනුපුබ්බෙන ජෙතවනං ආගන්ත්වා සන්ථාරං වන්දිත්වා නිසීදිංසු. සන්ථා සමෙමාදනීයං කථං කත්වා කුතො ආගතන්ථාති පුච්ඡි. භනෙත! මයං කොසල්ජනපදෙ එකඟ්ථිං ගාමකෙ වසිත්වා තතො නිකම්භිත්වා කුමනාකං දස්සනන්ථාය ආගතාති. කච්චි පන සමග්ගා ආගතන්ථාති? අපරිසාරාවණකො ආභ අයං භනෙත! අනතරුමග්ගෙ. මයා සද්ධිං විවාදං කත්වා පරිසාරාවණං නාදාසිති. ඉතරෙ ආභ අයං භනෙත! අපරිසාරාවෙත්වාච ජනං සපපාණකං උදකං පිථිති. සච්චං කිර තිං භික්ඛු! ජාතං සපපාණකං උදකං පිථිති? ආමභනෙත! අපරිසාරාචිතං උදකං පිතං මයාති. සන්ථා භික්ඛු! පුබ්බෙ පණ්ණිතා දෙවනගෙර රජ්ජං කාරෙතො යුද්ධපරජ්ඣා සමුද්ධපිට්ඨෙන පලායනො ඉස්සරියං නිසායස්ස පාණ වධං න කාරිසාමාති තාව මහනතං යසං පරිච්චජිත්වා සුපණණ පොතකානං ජ්චිතං දත්වා රථං නිවත්තසිංසුති වත්වා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රජගහෙ එකො මගධරු රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො යථා එතරභි සකෙකා පුරිමෙ අත්තභාෂෙව මගධ රට්ඨෙ මචලගාමකෙ නිබ්බන්ති එවං තසම්භෙව මචලගාමකෙ

මහාකුලයා පුතෙකු හුණු නිබ්බන්ධි. නාමගහණදිවසෙ වසා මහකුමාරෙවෙව නාම අකංසු. සො වයප්පතෙකා මහමාණවොති පඤ්ඤාසිත්. අරභා මාතෘපිතරෙ සමානජාතියා කුලනො දුරිකං ආනයිංසු. සො පුත්තධිතාති වසිමානො දුතපති අහොසි. පඤ්ච සිලාති රක්ඛති. තසමිඤ්ච භාමෙ තිංසෙව කුලාති භොනති. තෙව තිංසකුලා මනුස්සා එකදිවසං භාමමජෙකි ධර්මා භාමකමම කරෙන්නති. බොධිසත්තො සිතට්ඨානෙ පාදෙති පංසුං විසුතිත්වා තං පදෙසං රමණීයං කත්වා අට්ඨාසි. අපඤ්ඤා එකො ආගන්ත්වා තසමි ධානෙ සිත්තො. බොධිසත්තො අපරං ධානං රමණීයං කත්වා අට්ඨාසි. තත්ථාපි අඤ්ඤා සිත්තො. බොධිසත්තො අපරමපි අපරමපිති සබ්බෙ සමපි සිතට්ඨානං රමණීයං කත්වා අපරෙත සමයෙන තසමි ධානෙ මණ්ඩපං කාරෙසි. මණ්ඩපමපි අපතෙත්වා සාලං කාරෙසි. තත් එලකාසතාති සන්ධිත්වා පාණීයවාටිං ධරෙසි. අපරෙත සමයෙන තෙපි තිංසජනා බොධිසත්තො සමානච්ඡදා අනෙසුං. තෙ බොධිසත්තො පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා තතො පට්ඨාය තෙති සද්ධිං පුඤ්ඤාති කරෙන්නො විවරති. තෙපි තෙතෙව සද්ධිං පුඤ්ඤාති කරෙන්නො කාලසොච වුට්ඨාය වාසිඵරසුමුසලගත්වා වතු මහාපරාදිසු මුසලෙන පාසාණෙ උබ්බතොත්වා පවට්ටනති. යානානං අක්ඛපටිසාතරුකෙබ්බි ගරන්ති. විසමං සමං කරෙන්නති. සෙත්තුං අත්ථරන්ති. පොක්ඛරණීයො බණන්ති. සාලං කරෙන්නති. දුතාති දෙනති. සිලාති රක්ඛන්ති. එවං යෙභුයෙසන සකලභාම වාසිනො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ ධර්මා සිලාති රක්ඛිංසු. අර්තෙසං භාමභොජනො විනෙත්ති අහං පුබ්බෙ එතෙසු සුරං පිවනෙත්තු පාණාතිපාතාදිති කරෙන්නෙත්තු වාටිකභාපණාදිවසෙතෙවෙව දණ්ඩ බලිවසෙත ව ධනං ලභාමි. ඉද්දති පන මසො මාණවො සිලං රක්ඛාපෙමිති තෙසං පාණාතිපාතාදිති කාතුං න දෙති. ඉද්දති පන තෙ පඤ්චසිලාති රක්ඛාපෙසාමිති කුදොධා රුජනං උපසඛක මිත්වා දෙව! බහු වොරු භාමසාතකාදිති කරෙන්නො විවරන්තිති ආහ. රජා තස්ස වචනං සුත්වා ගච්ඡ තෙ අනෙතීති ආහ. සො ගන්ත්වා සබ්බෙපි තෙ බන්ධිත්වා ආනෙත්වා ආනිත්වා දෙව! වොරුති රඤ්ඤා ආරෙවෙසි. රජා තෙසං කමමං අසොධෙත්වා ව ගන්ති තෙ මද්දපෙට්ඨාති ආහ. තතො සබ්බෙපි තෙ රජබ්ගණෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ගන්ති. ආනයිංසු. බොධිසත්තො තෙසං ඔවාදං අද්දසි තුලෙහ සිලාති ආවජෙජ්ජ. පෙසුඤ්ඤාකාරකෙ ව රඤ්ඤා ව ගන්තිති ව අත්තනො සරිරෙ ව එකසදිසමෙව මෙත්තං භාවෙට්ඨාති තෙ තථා අකංසු. අර්තෙසං මද්දනත්වාය ගන්ති. උපනෙත්තුං. සො උපනිගමානොපි න උපගච්ඡති. මහාචරිතං. විරචිත්වා පලායති. අඤ්ඤාමඤ්ඤා ගන්ති. ආනයිංසු. තෙපි තෙවෙව පලායිංසු. රජා එතෙසං ගන්ත්වා කිඤ්චි මසධං භවිස්සතිති විනෙත්වා විවිතථාති ආහ. විවිතනො අදිස්වා තන්ධිදෙවති ආහංසු. තෙතති කිඤ්චි මනං පරිවතෙත්තස්සති

පුළුල්ව තෙ අතී වෙ පරිවහනකමනානි රාජපුරිසා පුළුල්සු. බොධි සතෙතා අතීති ආහ. රාජපුරිසා අතී කිර දෙවැනි ආරොවයිසු. රාජා සලබපි තෙ පකෙකාසාපෙත්වා නුමහානං ජානනමනනං කපේ ථාති ආහ. බොධිසතෙතා අවොව දෙව! අසෙසු අමහානං මනෙතා නාමනත්ති අමෙහ පන තිංසමනතා ජනා පාණං න හනාම අදිනනං නාදියාම මිව්න න වරාම මුසාවාදං න කපේම මර්ජං න පිවාම මෙත්තං හාවෙම දුතං දෙම මග්ගං සමං කරොම. පොකවරණියො බණ්ණම සාලං කරොම අයං අමහානං මනෙතා ව පරිත්තසුච වසිසිවාති. රුජ් තෙසං පසතෙනා පෙසුසුසුකාරකය්‍ය සබ්බං ගෙහවිහවං තසුච තෙසසෙසුසුච දුසං කත්වා අදුසි. තං හත්තිසුච ගාමසුච තෙසසෙසුසුච අදුසි. තෙ තතො පට්ඨාය යථාරුචියා පුසුසුති කරොතො වතුමහාපපේ මහනතං සාලං කාරෙය්‍යාමාති වසිසිති. පකෙකාසා පෙත්වා සාලං පට්ඨපෙසු. මාතුගාමෙසු පන විගතව්ජ්ජනාය තස්සා සාලාය මාතුගාමානං පතති. තාදංසු. තෙන ව සමයෙන බොධි සතෙතා ගෙහෙ සුධම්මා විතතා නන්ද සුජාතාති වතෙය්‍යා ඉත්තියො ගොනති. තාසු සුධම්මා වසිසිතිනා සද්ධිං ඵකතො හුත්වා හාතික! ඉමිය්‍යා සාලාය මං ජේට්ඨිකං කරොතිති වත්වා ලඤ්ජං අදුසි. සො සාමුති සමපට්ඨිත්වා පඨමමෙව කණ්ණිකාරුකං සුකතාපෙත්වා තවෙත්ත්වා විජ්ඣිත්වා කාණ්ණිකං නිට්ඨාපෙත්වා වත්තෙත පට්ඨිවෙදෙත්වා ධපෙසි. අථ සාලං නිට්ඨපෙත්වා කණ්ණිකාරුකපතකාලෙ අහො අය්‍යා! ඵකං න සරිමහාති ආහ. කිං නාම හොති? කණ්ණිකා ලද්ධං වට්ටතිති. හොතු ආහරිස්සාමාති. ඉදුති ඡිත්තාරුකෙන නාතුං න සකකා පුබ්බෙ යෙව ඡිත්තිත්වා තවෙත්ත්වා විජ්ඣිත්වා ධපිතකණ්ණිකා ලද්ධං වට්ටතිති. ඉදුති කිං කාතබ්බන්ති සවෙ කස්සවි ගෙහෙ නිට්ඨපෙත්වා ධපිතවිකකායිකකණ්ණිකා අතී සා පරියෙසිතබ්බාති. තෙ පරියෙසනතා සුධම්මාය ගෙහෙ දිස්වා මුලෙන න ලතිසු. සවෙ මං සාලාය පතතිකං කපේම දය්‍යාමිති චුතොත පන මයං මාතුගාමානං පතති. න දර්ශනාති ආහංසු. අථ තෙ වසිසිති ආහ අය්‍යා! තුලෙහ කිං කපේම? ධපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකං අසුසු. මාතුගාමරති තට්ඨානං නාම නත්ති. ගණ්ණප් කණ්ණිකං, ඵවා සතෙන අමහානං කමමං නිට්ඨං ගමිය්‍යතිති. තෙ සාමුති කණ්ණිකං ගෙහත්වා සාලං නිට්ඨපෙත්වා ආසනඵලකාති සත්ථිත්වා පාණීයවාටියො ධපෙත්වා යාගුහතනං නිබන්ධිසු. සාලං පාකාරෙන පරික්ඛිපිත්වා වාරං යොජේත්වා අනෙතා පාකාරෙ වාඵකං ආකිරිත්වා බති පාකාරෙ තාලපතනි. රෙපෙසු. විතතාපි තසමිං ධාතෙ උය්‍යානං කාරෙසි පුපුපුපහඵලපහරුකෙනි අසුකොනාම තසමිං නත්ති නාහොසි. නන්දපි තසමිං යෙව ධාතෙ පොකවරණිං කාරෙසි පසුච්චෙණ්ණි පද්ධමෙති සසුත්තං රමණීයං. සුජාතා කිසුති අකාසි. බොධිසතෙතා මාතුලපට්ඨානං පිතුලපට්ඨානං කුලෙජේට්ඨාපවාසිකකමමං සව්චවාචං අථරුසවාචං අපිසුණවාචං මෙව්ජරවිතයනති ඉමාති සතෙතවතපදුති පුරෙත්වා :-

“මොහොතෙකුගේ ජනනාං කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසිනං,
 සණ්ඨං සබ්බසමානං පෙසුණෙය්‍යප්පායනං.
 මච්ඡෙත්තවනං යුත්තං සච්චං කොධාහිකුං තරං,
 තං චෙ දෙවා තාවතීංසා අහු සපුරිසො ඉති” යි. 2

එව. පාසංසිග්ගාව. අපඤ්චා ජිවිතපරියොසානෙ තාවතීංස
 ගවනෙ සකෙකාදෙවරුන් හුණා තිබෙනවා. තෙවියා සහාය තෙත්ව
 තිබෙනවා. තමා කාලෙ තාවතීංසගවනෙ අසුරු පට්ටසනාති.
 සකෙකා දෙවරුන් කිං නො සාධාරණෙන රජෙත්තාති අසුරෙ
 දිබ්බපාණං පායෙත්තා මනෙත සමානෙ පාදෙසු ගාහාපෙත්තා සිතෙරු
 පපානෙ බිපාපෙසි. තෙ අසුරගවනමෙව සමාපුණ්ණං. අසුරගවනං
 නාම සිතෙරුග්ගා ගෙවසීමතලෙ තාවතීංසදෙවලොකපාමාණමෙව,
 තත් දෙවතාං පාරිව්ත්තතකො විශ විතතපාටලී නාම කප්පවසිග්ග
 රුකෙකා නොති. තෙ විග්ගපාටලීයා පුප්ඵිතාය ජාතනති තායං
 අමානං දෙවලොකො, දෙවලොකගම් හි පාරිව්ත්තතකො පුප්ඵ
 තීති. අප් තෙ ජරසකෙකා අමෙත මනෙත කත්තා මහාසමුද්දපිට්ඨ
 බිපිත්තා අමානං දෙවතගරං ගණ්ඨි, තෙ මයං තෙත සද්ධිං
 යුජ්ඣත්තා අමානං දෙවතගරමෙව ගණ්ඨිග්ගාමාති කිට්ඨලීකා විශ
 ථමාං සිතෙරුං අහුසසුරුමානා උට්ඨතිංසු. සකෙකා අසුරු කීර
 උට්ඨිතාති හුණා සමුද්දපිට්ඨයෙව අබ්බුත්තනත්තා යුජ්ඣමානො
 තෙති පරාජිතො දිග්ඛිග්ගොජනසතිකෙන චෙජ්ඣනතරපෙන
 දකඛණ්ණසමුද්දාය මන්තමන්තකෙන පලාසිකුං අරදො. අප්පා
 රපො සමුද්දපිට්ඨෙන වෙගෙන ගච්ඡෙනො සිම්බලිවනං පකඛෙනො
 තස්ස ගමණමගෙන සිම්බලිවනං තාලවනං විශ ජිජ්ඣා ජිජ්ඣා
 සමුද්දපිට්ඨ පතති. සුපණ්ණපොතකා සමුද්දපිට්ඨ පරිවෙනනත්තා
 මහාරවං රපිංසු. සකෙකා මාතලිං පුට්ඨි සමම මාතලි! කිං සද්ද
 නාමෙස අතිකරුණො රපො වතනතීති? දෙව! කුමානං රථවෙගවි
 චුණ්ඨිතෙ සිම්බලිවනෙ පතනෙන සුපණ්ණපොතකා මරණගග
 තජ්ඣා එකවිථං විථවනතීති. මහාසකෙකා සමම මාතලි! මා
 අමෙත තිස්සාය එතෙ කිලමනහු, න මයං ඉස්සාරියං නිස්සාය පාණවධ
 කමිං. කරුමි, එතෙසං පන අත්තාය මයං ජිවිතං පරිච්චිත්තා
 අසුරතං දස්සාමි, තිවතතයෙතං රථනති වත්තා ඉමං ගාථමාග :-

කුලාවතා මාතලි! සිම්බලිගම්,
 ජිසාමුඛෙන පරිවර්ජගස්සු;
 කාමං වජ්‍යම අපුරෙසු පාණං,
 මාසිමෙ දිජ් විකුලාවා අගෙසුනති.

තත් කුලාවතාති සුපණ්ණපොතකා. මාතලිති සාරපි.
 අමනෙතසි. සිම්බලිගමනති පස්ස එතෙ සිම්බලිරුකෙක මලබ්බනතා
 සිතාති දස්සෙති. ජිසාමුඛෙන පරිවර්ජගස්සුති එතෙ එතස්ස රථස්ස

ඊසාමුඛවෙත යථා න හඤ්ඤානති එවං. තෙ පරිවජ්ජයස්සු. කාමං වජ්ම අසුරෙසු පාණිනති යදි අමෙහසු අසුරතං පාණං. චජනෙහසු එතෙසං සොඤ්ඤානති, කාමං. වජ්ම එකංසෙතෙව මයං අසුරෙසු අමානං. පාණං. වජ්ම. මාසිමෙ දිත් මිකුලාවා අමෙහසුනති ඉමෙ පන දිජා ඉමෙ ගරුලෙපොතකා විධායාමිප්පිණ්ණිකකුලාවකතාය මිකුලාවා මා අමෙහසු, මා අමහානං දුක්ඛං එතෙසං උපරි බීජ, නිවතනය නිවතනය රජනති. මානලිසඛිතාහකො තසං වචනං සුඤ්ඤා රථං. නිවතෙහසු අඤ්ඤාන මහෙහසු දෙවලොකානිමුඛං අකාසි. අසුර පන තං. නිවතනයමානමෙව දිසා අභි අඤ්ඤානිපි වකකවාලෙහි සකකා¹ ආගමජනති, බලං ලභිතා රථො නිවතොහ විසංසානිති මරණහස්සිතා පලාසිතා අසුරහවනමෙව පවිසිංසු. සකකාපි දෙවනගරං පවිසිතා විසු දෙවලොකෙසු දෙවගණෙන පරිවුතො නගරමජ්ඣෙ අට්ඨාසි. තසමිං බණෙ පඨවිං. භිද්දිතා යොජනසහසුබෙබ්බො වෙජයනතපාසාදෙ උට්ඨති, විජයනෙන උට්ඨිතතො වෙජයනොතෙව නාමං අකංසු. අථ සකකා පුන අසුරතං අනාගමණ්ණාය පඤ්ඤාසු ධානෙසු ආරකකං ධපෙසි. යං සකායං වුත්තං :-

“අනතරං විතනං අසුරිකපුරතං පඤ්ඤාසු ධානෙසු අභිරකකං,

උරගහරෙථි පයස්ස ව හාරි මදනසුතා වතුරෙ ව මහනතා”ති.

වෙ නගරානිපි යුද්ධෙහ ගහෙහුං අසකකුණ්ණයතාය අසුරික පුරති නාම ජානාති, දෙවනගරෙහි අසුරනගරෙහි. යදි අසුරා බලවතො හොනති අථ දෙවෙහි පලාසිතා දෙවනගරං පවිසිතා මාරෙ පිහිනෙ අසුරතං. සතසහස්සමි කිඤ්ඤි කාතුං න සකකානි යදි දෙවා බලවතො හොනති අථ අසුරෙහි පලාසිතා අසුරනගරස්ස මාරෙ පිහිනෙ සකකානං. සතසහස්සමි කිඤ්ඤි කාතුං න සකකානි. ඉති ඉමානි වෙ නගරානි අසුරිකපුරති නාම. තෙසං අනතරං එතෙසු උරගාදිසු පඤ්ඤාසු ධානෙසු සකකාන රකකං ධපිතා.

තත්ථ උරගසද්දෙන නාගා ගතිතා, තෙ උදකෙ බලවතො හොනති. තසමා සිතෙරුස්ස පඨමාලිඤ්ඤෙ තෙසං ආරකකා. කරෙථි සද්දෙන සුපණ්ණා ගතිතා, තෙසං කිර කරෙථි නාම පාණ්ණොජනං තෙන තං. නාමං ලභිංසු. දුතිශාලිඤ්ඤෙ තෙසං ආරකකා. පයස්සහාරි සද්දෙන කුමහණ්ණා ගතිතා දුනවරකකසා කිරෙන තතිශාලිඤ්ඤෙ තෙසං ආරකකා. මදනසුතසද්දෙන යකකා ගතිතා, විසමවාරිනො කිර තෙ යුධධස්සාණ්ණා වතුරාලිඤ්ඤෙ තෙසං ආරකකා. වතුරෙ ව මහනතානි වතනාගෙ මහාරජානො වුත්තා, පඤ්ඤාමාලිඤ්ඤෙ තෙසං ආරකකා. තසමා යදි අසුර කුපිතා ආවිලපිතො දෙවපුරං උපයනති පඤ්ඤාසු යං. හිරිනො පඨමං පරිගණ්ණං. තං උරගා පරිබාහිග්ගිට්ඨනති එවං සෙසෙසු සෙසා.

ඉමෙසු පන පඤ්චස්ථ ධාතෙසු ආරකඛං ධූපෙත්වා සකෙකක දෙවනාමිනෙද්¹ දිබ්බසම්පත්තියං අනුභවමානෙ සුඛමමා වට්ඨාමා තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්ති. කණ්ණිකාය දිනනතිස්සනෙදන වස්සා පඤ්චයොජනසතිකා සුඛමමා නාම දෙවමණ්ණිසභා උදපාදි යද්දා දිබ්බසෙතව්ජනතස්ස හෙට්ඨා යොජනපමාණෙ කඤ්චන පලලෙක නිසිනොත්තා සකෙකා දෙවනාමිනෙද් දෙවමනුස්සානං කත්තබ්බතිච්චාති තරොති. විතතාපි වට්ඨාමා තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්ති. උය්‍යානස්ස කරණතිස්සනෙදන වස්සා විතතලතාවනං නාම උය්‍යානං උදපාදි. නන්දපි වට්ඨාමා තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්ති. පොකකිරණි නිස්සනෙදන වස්සා නන්දනාම පොකකිරණි උදපාදි.

සුජාතා පන කුසලකමමස්ස අකතතතා එකස්මිං අරඤ්ඤකන්දරාය බකසකුණිකා හුත්වා නිබ්බත්තා. සකෙකා සුජාතා න පඤ්ඤායති, කත්තුවො නිබ්බත්තාති ආවජේරනොත්තා දිස්වා තත්ථ ගන්තවා තං ආදාය දෙවලොකං ගන්තවා තස්සා රමණීයං² දෙවනගරං සුඛමම දෙවසභං විතතලතාවනං නන්දපොකකිරණිඤ්ච දස්සෙත්වා එතා කුසලං කත්වා මග්ගං පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බත්තා, තං පන කුසලං අකත්වා තිරිච්ඡාතයොති යං නිබ්බත්තා, ඉතො පට්ඨාය සීලං රක්කාති තං ඔවදිත්වා පඤ්චස්ථ සීලෙසු පට්ඨාපෙත්වා තත්ථෙව නෙත්වා විස්සජේරසි. සාපි තතො පට්ඨාය සීලං රක්කාති. සකෙකා කතිපාගච්චයෙන සකකානුවො සීලං රක්කිතුන්ති ගන්තවා මච්ඡරූපෙන උත්තානො හුත්වා පුරතො නිපජ්ජි. සා මතමච්ඡකොති සඤ්ඤාය සීසෙ අග්ගගෙයි. මච්ඡා නබ්බුට්ඨං වාලෙයි. අථ තං ජීවති මඤ්ඤාති විස්සජේරසි. සකෙකා සාධු සාධු සකකිස්සයි සීලං රක්කිතුන්ති අගමායි. සා තතො චුතා බාරණසීයං කුමහ කාරගෙගෙ නිබ්බත්ති. සකෙකා කහනනුවො නිබ්බත්තාති තත්ථ නිබ්බත්තභාවං ඤාත්වා සුවණ්ණඵලාලුකානං යාතකං පුරෙත්වා මජ්ඣෙගාමස්ස මහලලකවෙසෙන නිසීදිත්වා ඵලාලුකාති ගණ්ඨථ, ඵලාලුකාති ගණ්ඨථාති උගෙකාසෙති මනුස්සා ආගන්තවා දෙති තාතාති ආගංසු. අගං සීලං රක්කකානං දෙමි, කුමෙග සීලං රක්කථාති? මයං සීලං තාම න ජාතාම, මුලෙන දෙතිති. න මග්ගං මුලෙන අත්ථො, සීලං රක්කකානඤ්ඤාචාගං දමමිති. මනුස්සා කො වායං³ ලාලකොති පකකමිස්සු. සුජාතා තං පට්ඨත්ති. සුත්වා මග්ගං ආනිතං භවිස්සතිති විනොත්තා ගන්තවා දෙති තාතාති ආග සීලං රක්කයි අමමාති? ආම රක්කාමිති. ඉදං මයා කුග්ගමෙව අත්ථාය ආගතනති සද්ධිං යාතකෙන ගෙගවාරෙ ධූපෙත්වා පකකාමි. සාපි යාවතායුකං සීලං රක්කිත්වා තතො චුතා වෙපවිත්තියං අසුරිද්දස්ස ධිතා හුත්වා නිබ්බත්ති. සීලාතිසංසෙත අභිරූපා අගොයි. සො තස්සා වශ්පපත්ත

1. ඉං. සකෙකා දෙවනාමිනෙද්,

2. ඉං. කොපි අයං.

කාලෙ මග්ගං ධීතා අතතනො විතරුචිතං සාමිකං ගණනතුඨි අසුරෙ සනතිපාතෙයි. සතොතා කතනනුබො සා තිබ්බතතාති ඔලො කෙනොතා තත් තිබ්බතතභාවං ඤාතො සුජාතා විතරුචිතං සාමිකං ගණනනති මං ගණනියාතිති අසුරවණ්ණං මාපෙතො තත් අගමායි. සුජාතං අලං කරුතො සනතිපාතවිතං. ආනෙතො විඤ්ඤා රුචිතං සාමිකං ගණනාති ආභංසු. සා ඔලොකෙනති සකකං දිස්වා පුබ්බෙපි සිතෙතවසෙන අයං මෙ සාමිකොති අග්ගතෙයි. සො තං දෙවතගරං ආනෙතො අසිසිතියාතං නාටිකාකොටිතං ජෙට්ඨිකං කතො යාවතාසුකං ධතො යථාකමමං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො එවං භික්ඛු* පුබ්බෙ පණ්ණිතා දෙවරුජං කාරයමානා අතතනො ජීවිතං පරිච්චජනනාපි පාණාතිපාතං න කරිංසු. ත්වං නාම එවරුපෙ තියසාණිකසාසනෙ පබ්බජිතො අපරිස්සාවිතං සප්පාණකං උදකං පිටිස්සයිති තං භික්ඛුං ගරහිතො අනුසන්ති. සට්ඨො ජාතකං සමොධානෙයි. තද මාතලීසංඝාගකො ආනන්දො අහොයි, සකෙකා පත අගමෙවාති.

කුලාවක ජාතකං.

1. 4. 2.

රුදං මනුඤ්ඤනති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරනො එකං බහුභග්ගිකං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙයි. වජ්ථු හෙට්ඨා දෙවධම්මජා තනෙ ට්ට්ඨතසද්දිසමෙව. සත්ථා තං භික්ඛුං සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු! බහුභග්ගොති පුච්ඡි. ආම භනෙතාති. කිං කාරණං ත්වං භික්ඛු! බහු භග්ගො ජාතොති. සො එතතතං සුත්ථාව කුද්ධො නිවාසනපාරු පණං ඡබ්බිතො ඉමිනාදුති නිගාරෙන විවරාමිති සජ්ථ පුරතො නඤ්ඤා අට්ඨායි. මනුස්සා ධී ධීති ආභංසු. සො තතො පලායිතො හිතායාවතො. භික්ඛු ධම්මසභායං සනතිසිනනා සජ්ථ නාම පුරතො එවරුපං කරියාතිති තස්ස අගුණකථං කපෙසුං. සත්ථා ආගතො කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සනතිසිනනාති භික්ඛු පුච්ඡි. භනෙත! සො හි නාම භික්ඛු තුම්භාකං පුරතො වතුපරිසමජේඛි හිරොත්තපං පභාය භාමදුරතො විඨ නඤ්ඤා ධතො¹ මනුස්සෙහි ජිගුච්ඡයමානො හිතායාවතතිතො සාසනා පරිභිනොති තස්ස අගුණ කථාය නිසිත්තමානාති. සත්ථා න භික්ඛවෙ! ඉදනෙව සො භික්ඛු හිරොත්තපාභාවෙන රතනසාසනා පරිභිනො, පුබ්බෙ ඉජ්ජරතත පටිලාභකොපි පරිභිනොයෙවංති වතො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ පඨමකපෙප වතුපදා සිහං රජාතං අකංසු. මච්ඡා ආනන්දමච්ඡං, සකුණං සුවණ්ණං, තස්ස පත සුවණ්ණං, සරජස්ස ධීතා හංසපොතිකා අභිරුපා අහොයි.² සො තස්සා වරං අදායි. යා

1. භුතො-කපෙයි.

2. හි, නොහි.

*. හික්ඛවෙ-ඉති සබ්බත්.

අතතනො විතතරුචිතං සාමිකං වාරෙසි. හංසරුචා තස්සා වරං දන්තං
 හිමවනෙන සබ්බසක්කුණේ සනතිපාතාපෙසි. නාතපසකාරු හංසමො
 රුදයො සක්කුණගණා සමාගනත්වා එකසමිං මහනෙන පාසාණතලෙ
 සනතිපතිංසු. හංසරුචා අතතනො විතතරුචිතං සාමිකං ආගනත්වා
 ගණනතුති ධිතරං පකෙකාසාපෙසි. සා සක්කුණසබ්බං ඔලොකෙනත්ති
 මණ්ඩවණණ්ඩවං විත්තපෙටුණං මොරං දිස්වා අයං මෙ සාමිකො
 හොතුති රෙවෙසි. සක්කුණසබ්බසා මොරං උපසබ්බකමිත්වා ආහංසු.
 සමම මොර! අයං රුජධිතා එතතකානං සක්කුණානං මජ්ඣේකා සාමිකං
 රෙවෙනත්ති තස් රුචිං උපපාදෙසිති. මොරෙ අජ්ජාපි තාව මෙ බලං
 න පස්සාතිති¹ අතිතුට්ඨියා හිරෙතතපපං හිඤ්ඤා තාව මහතො
 සක්කුණසබ්බසා මජ්ඣේකා පකෙකා පසාරත්වා නවවිතුං ආරභී.
 නවවනෙනා අපපට්ඨත්තො අහොසි. සුවණණ්ඩංසරුචා ලජ්ජතො
 ඉමස්ස නෙව අජ්ඣතතසමුට්ඨානා හිරි අභී. න බහිද්ධාසමුට්ඨානං
 ඔතතපපං නාස්ස භිනනාහිරෙතතපපස්ස මම ධිතරං දස්සාමිති
 සක්කුණසබ්බමජ්ඣේකා ඉමං භාජමාහ :-

රුදං මනුසුඤ්ඤං රුචිරං ව පිට්ඨි
 වෙච්චියවණ්ණපතිභා ව ගිවා,
 ව්‍යාමමනානි ව පෙටුණාති.
 නවෙන නෙ ධිතරං නො දදමිති.

තත් රුදං මනුසුඤ්ඤාති තකාරස්ස දකාගෙ තතො. රුදං
 මනාපං වස්සිතසද්දෙ මටුරෙති අනෙථ. රුචිරං ව පිට්ඨිති පිට්ඨිපි
 තෙ විත්තාවෙව සොහනා ව. වෙච්චියවණ්ණපතිභාති වෙච්චිය
 මණ්ඩවණණ්ඩසා. ව්‍යාමමනානිති එතව්‍යාමපමාණාති. පෙටුණා
 ගිති පිසුජාති. නවෙන නෙ ධිතරං නො දදමිති හිරෙතතපපං.
 හිඤ්ඤා නවවිතභාවෙනෙව තෙ එවරුපස්ස නිලලජ්ජස්ස ධිතරං
 නො දදමිති වත්වා හංසරුචා තස්මිංයෙව. පරිසමජ්ඣේකා අතතනො
 භාගිණෙය්‍යහංසපොතකස්ස ධිතරං අදුසි. මොරෙ හංසපොතිකං
 අලභීත්වා ලජ්ජත්වා තතොව උභෙධිත්වා² පලායි. හංසරුචා අතතනො
 වසනට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථ න භික්ඛවෙ! ඉදුනෙවෙස හිරොතතපපං හිඤ්ඤා රතත
 සාසනා පරිභිනො. පුබ්බෙ ඉඤ්ඤාතතපපිලාහතොපි පරිභිනොයෙ
 වාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සවෙත්වා ජාතකං සමො
 ධානෙසි. තද මොරො බහුගණිකො අහොසි. හංසරුචා පන අහ
 මෙවාති.

නවවර්ණකං.

1. ඉ., න පසුසිති.

2. ඉ., උභෙධිත්වා.

1. 4. 3.

සමමොදමානාති ඉදං සත්ථා කපිලවත්ථුං උපනිස්සාය නිත්‍රො
ධාරුමෙ විහරන්තො වුච්චකලහං ආරබ්භ කපේසි. සො කුණාල
ජාතකෙ ආචි හවිස්සති. තද්ද පන සත්ථා සද්දතකෙ ආමිනෙත්වා මහා
රාජා¹ සද්දතකානං අසද්දමසද්දං විනද්දො නාම න යුත්තො,
තිරච්ඡාතගතාපි හි පුබ්බෙ සමග්ගකාලෙ පච්චාමිනෙත අභිහවිත්වා
යද්ද විවාදමාපනනා තද්ද මහාවිනාසං පත්තොති වත්වා සද්දතිරුජ
කුලෙහි ආයාචිතො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙන්නෙ බොධි
සත්තො වට්ටකයොතියං නිබ්බත්තිත්වා අනෙකවට්ටකසහස්සපරි
වාරො අරසෙද්ද වසති. තද්ද එකො වට්ටකඋද්දකො තෙසං වස
නස්ථානං ගන්ත්වා වට්ටකවස්සිතං කත්වා තෙසං සනතිපතිතභාවං² සද්දත්වා
තෙසං උපරි ජාලං බිපිත්වා පරියන්තෙයු මද්දන්තො සබ්බෙ එකන්තො
කත්වා පච්ඡං පුරෙත්වා සරං ගන්ත්වා තෙ විනතිණීත්වා තෙන
මූලෙණ ජීවිකං කපෙපති. අපේකදිවසං බොධිසත්තො තෙ වට්ටකෙ
ආහ අයං සාකුණීකො අමහාකං සද්දතකෙ විනාසං පාපෙති, අහං
එකං උපායං ජාතාමි, යෙනෙස අලෙහ ගණතිතුං න සකස්සිති
ඉත්තොද්දති පට්ඨාය එතෙන කුමහාකං උපරි ජාලෙ බිත්තමිනෙත
එකෙකො එකෙකයමිං ජාලකබ්බෙ සීසං ධීපෙත්වා ජාලං උකම්පිත්වා
ඉච්ඡිතට්ඨානං හරිත්වා එකයමිං කණ්ටකගුලෙහි පකම්පථ, එවං සන්තො
හෙට්ඨා තෙන තෙන ධාන්තෙත පලායිස්සාමාති. තෙ සබ්බෙ සාමුති
පටිසුණිංසු. දුතියදිවසෙ උපරි ජාලෙ³ බිත්තො බොධිසත්තොත
වුත්තනෙයෙනෙව ජාලං උකම්පිත්වා එකයමිං කණ්ටකගුලෙහි බිපිත්වා
සයං හෙට්ඨාගාගෙන තතො තතො පලායිංසු. සාකුණීකස්ස
ගුලෙහිතො ජාලං මොවෙනෙයෙයෙව විකාලො ජාතො. සො කුච්ඡ
ගන්ථොව අගමාසි. පුත දිව්‍යතො පට්ඨායපි වට්ටකා තපේව
කරොන්ති. සොපි යාව සුරියස්සත්ථබ්බමණා ජාලමෙව මොවෙනො
කිසුචි අලතිත්වා කුච්ඡගන්ථොව ගෙහං ගච්ඡති. අථස්ස හරියා
කුච්ඡිත්වා තං දිවසෙ දිවසෙ කුච්ඡගන්ථො ආගච්ඡසි, අසද්දවපි
තෙ බහි පොසිතබ්බට්ඨානං අත්ථි මසෙද්දති ආහ. සාකුණීකො
හද්දො! මම අසද්දං පොසෙතබ්බට්ඨානං නත්ථි අපි ව බො පන
තෙ වට්ටකා සමග්ගා හුත්වා වරන්ති, මයා බිත්තමිත්තං ජාලං ආදාය
කණ්ටකගුලෙහි බිපිත්වා ගච්ඡන්ති, නබො පනෙතෙ සබ්බකාලමෙව
සමමොදමානා විහරිස්සන්ති, තිං මා වින්තයි, යද්ද තෙ විවාදමා
පජ්ජස්සන්ති තද්ද තෙ සබ්බෙව ආදාය තව මුඛං හාසගමානො
ආගච්ඡස්සාමිති වත්වා හරියාය ඉමං ගාථමාහ:-

සමමොදමානා ගච්ඡන්ති ජාලමාදාය පකම්පනො,
යද්ද තෙ විවදිස්සන්ති තද්ද එහිනති මෙ වසන්ති.

තත් සද්ද නොවිච්ඡේදයෙන් යුක්තව කාලයෙන් වට්ටනා නානා ලද්දකා නානාගාහා හුණා විච්ඡේදයෙන්, කලහං කර්මයෙන් අනෙකු. තද්ද එහිනිම පළ වන්නේ නිසාම කාලය සබ්බපි තෙ මම වසං ආගමිකයෙකු, අපාතං තෙ ගතෙකු, තව මුඛං ගාසයනොති ආගමිකයෙකු හරිතං සමුදයාසෙති.

කතිපාහලයෙකු පන අවමයෙකු එකො වට්ටනො ගොවරහුමි. ඔතරනො අසලනෙකු, අසුද්දයා සීසං අකකමි. ඉතරෙකු කො මං සීසෙ අකකමි කුණි. අහං අසලනෙකු අකකමි. මා කුණිති වුතෙකු ව කුණිතෙකු. තෙ පුතපුත කපේනා තිමෙව මසෙද්ද ජලං උකම්පිති අසුද්දමසුද්ද. විවාදං කරිසු. තෙසු විච්ඡේදනෙසු බොධිසත්තො විනොසි විවාදකො සොත්ථිභාවො නාම නත්ති, ඉද්දනෙව තෙ ජලං න උකම්පියනති, තතො මගනං විනාසං පාපුණියනති, සාකුණිකො ඔකාසං ලිහියනති, මයා ඉමසමි ධාතෙ න සකකා වසිතුනති සො අතතනො පරිසං ආදාය අසුද්දත් ගතො. සාකුණිකොපි බො කතිපාහලයෙකු ආගතො වට්ටකවසිතං වසිතො තෙසං සනති පතිතානං උපරි ජලං පකිපි. අපේකො වට්ටනො භුග්ගං කිර ජලං උකම්පනතෙකු මත්තෙකු ලොමාති පතිතාති, ඉද්දති උකම්පාති ආහ. අපරෙකු භුග්ගං කිර ජලං උකම්පනතෙකු විසු පකෙවසු පතතාති පතිතාති, ඉද්දති උකම්පාති ආහ. ඉති තෙසං තිං උකම්ප තිං උකම්පාති වදනොතසෙද්ද ව සාකුණිකො ජලං උකම්පිතො සබ්බපි තෙ එකතො කතො පච්ඡි පුරෙකො හරිතං ගාසයමානො ගෙහං අගමාසි.

සත්ථා එවං මහාරාජා! සද්දනානං කලහො නාම න සුතො, කලහො විනාසමුලමෙව හොතිති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො අනු සන්ති සට්ඨො ජාතනං සමොධානෙසි. තද්ද අපණ්ණිකවට්ටනො දෙව දනොති අහොසි. පණ්ණිකවට්ටනො පන අගමෙවති.

සමමාදමාන ජාතනං.

1. 4. 4.

න මං සිතං න මං උණනති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො පුරණද්විසිකාපලොහනං අරබ්භ කපේසි. තද්ද හි සත්ථා තං හිකුං සචං කිර තිං හිකුං! උකකණ්ඩුතොති පුච්ඡි. සචං ගතොති. කෙනාසි උකකණ්ඩුතොති? පුරණද්විසිකා මෙ හතෙත! මධුරහත්ථරසා නං ජහිතුං න සකෙකාමිති. අපං නං සත්ථා හිකුං! එසා හි ඉපි තව අතත්තාරිකා පුබ්බපි තිං එතං නිසාය මරණං පාපුණෙනො මං ආගම මරණං මුතෙතොති වතො අතිතං ආහරි:-

අතිතෙ බාරණසියං මුග්ගදතෙත රජු. කාරෙනො බොධි සත්තො තස්ස පුරෙහිතො අහොසි. තද්ද නෙවට්ටා තදියං ජලං බිපිසු. අපේකො මහාමවෙණි රතිවසෙක අතතනො මව්පියා සද්ධි. කිලමානො ආගමිති. තස්ස සා මව් පුරතො ගමිමානා ජාල

ගනිමි සාධිතො ජාලං පරිහරමානා ගතා. සො පන කාමයිඤ්ඤා
ලොලමචේජා ජාලකුච්ඡමෙව පවිට්ඨො. කෙවට්ටා තස්ස ජාලං පවිට්ඨ
භාවං ඤාතො ජාලා උක්ඛිපිතො මච්ජං ගහෙතො අමාරෙතොව වාලි
කාපිට්ඨං ඛිපිතො ඉමං අභිහාරෙසු පවිතො බාදිස්සාමාති අභිහාර
කරොති. සුලං තචේජනති. මචේජා එතං අභිහාරතාපනං වා. සුල
වේධනං වා අඤ්ඤං වා පන දුක්ඛං න මං කිලමෙති, යං පන
සා මච්ජේ අඤ්ඤං සො නුත ගතොති මයි දෙමනස්සං ආපජ්ජති
තදෙව මං බාධතිති පරිදෙවමානො ඉමං ගාථමාහ:-

න මං සීතං න මං උණං න මං ජාලසම් බාධනං,
යං ව මං මඤ්ඤතෙ මච්ජේ අඤ්ඤං සො රතියා ගතොති.

තත් න මං සීතං න මං උණං න මං ජාලසම් බාධනං උදකා තීභව
කාලෙ සීතං හොති, තසම්මපි ගතෙ උණං හොති, තදුභයං සක්ඛාය
න මං සීතං න මං උණං බාධතිති පරිදෙවති යමපි අභිහාරෙසු
පච්චතමුලකං දුක්ඛං හවිස්සති. තමපි සක්ඛාය න මං උණං නති
පරිදෙවතෙව. න මං ජාලසම් බාධනං යමපි මෙ ජාලසම් බාධනං
අහොසි තමපි මං න බාධෙතිති පරිදෙවති. සං ව මනති ආදිසු අයං
පිණ්ඩන්තො සා මච්ජේ මම ජාලෙ පතිතස්ස ඉමෙති කෙවට්ටති ගතිත
භාවං අජාතනති මං අපස්සමානා සො මචේජා ඉදති අඤ්ඤං මච්ජං
කාමරතියා ගතො හවිස්සතිති විනොති තං තස්සා දෙමනස්සප්පතොය
විනොතං මං බාධතිති වාලිකාපිට්ඨං තිපනොනා පරිදෙවති.

තසම් සමයෙ පුරෙතිතො දුසපරිසපරිට්ඨතො නභානන්තොය
තදීතීරං ආගතො. සො පන සබ්බරුතඤ්ඤා හොති. තෙනස්ස
මච්ජපරිදෙවනං සුතො එතදහොසි. අයං මචේජා කිලෙසපරි
දෙවනං පරිදෙවති, එවං ආතුරවිතොතො බො පනෙස මිග්ගමා
නොපි තිරයෙයෙව තිබ්බතතිස්සති, අභමස්ස අවස්සයො හවිස්සා
මිති කෙවට්ටානං සනතිකං ගන්තො ගමෙහා! තුලො අමානං එක
දිවසමපි ව්‍යඤ්ඤන්තොය මච්ජං න දෙථාති ආහ. කෙවට්ටා කිං
වදෙථ සාමි! තුලොකං රුවවනකමච්ජං ගණිතො ගච්ජථාති ආහංසු
අමානං අඤ්ඤාන කමමං නත්ථි ඉමඤ්ඤෙව දෙථාති ගණ්හථ
සාමිති. බොධිසත්තො තං උහොති හත්ථෙති ගහෙතො තදීතීරෙ
තිසිදිතො අමො මච්ජ! සවෙ තාහං අජ්ජ න පස්සෙය්‍යං ජීවිතකම්භං
පාපුණෙය්‍යාසි. ඉදති ඉතො පට්ඨාය මා කිලෙසවසිකො අහො
සිති ඔවදිතො උදතො විස්සජ්ජෙතො නගරං පාවිසි.

සන්තං ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො සච්චාති පකාසෙසි. සච්ච
පරියොසානෙ උක්ඛන්තිතතිකුලු සොතාපතතිථලෙ පතිඤ්ඤා. සන්තං
අනුසන්ති සවෙතො ජාතකං සමොධානෙසි. තද මච්ජේ පුරුණදුතිසිකා
අහොසි. මචේජා උක්ඛන්තිතතිකුලු, පුරෙතිතො අභමෙව අහොසිතති.

මච්ජජානකං.

1.4. 5.

සනති පත්තියාති ඉදං සන්ධා මගධෙසු වාරිකං වරමානො දුවහි
 නිබ්බාණං ආරබ්භ කපෙසි. එකසමිං හි සමයෙ සන්ධා මගධෙසු
 වාරිකං වරමානො අඤ්ඤාතරහම්. මගධගාමනෙ පිණ්ඩාය වරිත්ථා
 පච්ඡාභගතං පිණ්ඩපාතපටිකකනො නිකුක්ඛණපරිවුත්තො මග්ගං
 පටිපජ්ජි. තසම් සමයෙ මහාදුවො උට්ඨංහි. පුරතො ච පච්ඡතො ච
 බහු භික්ඛු, සොපි බො අග්ගි එකමුමො එකජාලො හුත්වා අවන්තර
 මානො ආගච්ඡතෙව. තත්තෙන පුට්ඨජනභික්ඛු මරණභගගිත්වා
 පට්ඨංහි. දය්‍යාම, තෙන දසිසට්ඨානං ඉතරො අග්ගි න ඔන්තරික්ඛ
 තිති අරණිසගිතං තිහරිත්වා අග්ගිං කරොන්ති. අපරෙ ආහංසු.
 ආවුසො! තුමෙහ කිං නාම කරොථ? ගගනමජෙඤ්ඤි සීතං චන්ද්‍රං පාචිත
 ලොකධාතුතො උගච්ඡන්තං සහස්සරංසිපතිමණිතං සුරියමණිලං
 චෙලාතිරෙ සීතා සමුද්ධං සිතොරං නිස්සාය සීතා සිතොරඤ්ඤ
 අපස්සන්තාවිය සදෙවනෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං අත්තන්තා සද්ධිං
 ගච්ඡන්තමෙව සමමාසමුද්ධං අනොලොකෙත්වා පට්ඨංහි. දෙමාති
 වදංථ? බුද්ධබලං නාම න ජානාථ? එථ සජ්ඣ සන්තිකං ගමිස්සාමාති.
 තෙ පුරතො ච පච්ඡතො ච ගච්ඡන්තා සරේඛපි එකතො හුත්වා
 දසබලස්ස සංගතිකං අගමංසු. සන්ධා මහාභික්ඛසංඝසචරිවරො අඤ්ඤ
 තරහම්. පදෙසෙ අට්ඨංසි. දුවහි අභිභවනො විය විරවනො
 ආගච්ඡති. ආගන්ත්වා තථාගතස්ස සීතට්ඨානං පච්ඡා තස්ස පදෙසස්ස
 සමන්තා සොලසකරිසමන්තං ණානං පත්තො උදකෙ ඔපිලාපිත
 තිණ්ණකාවිය නිබ්බාසි. විනිබ්බධතො චතතිංසකරිසමන්තට්ඨානං
 අවන්තරිත්වං නාසකම්. භික්ඛු සජ්ඣගුණකථං ආරභංසු අහො! බුද්ධානං
 ගුණා¹ නාම, අයං හි නාම අවෙතනො අග්ගි බුද්ධානං සීතට්ඨානං
 අවන්තරිත්වං න සකෙකාති උදකෙ තිණ්ණකාවිය නිබ්බාගති. අහො!
 බුද්ධානං ආනුභාවො නාමාති. සන්ධා තෙසං කථං සුත්වා න භික්ඛවෙ!
 එතං එතරගි මග්ගං බලං, යං ඉමං ගුම්පපදෙසං පච්ඡා එස අග්ගි²
 නිබ්බාගති. ඉදං පත මග්ගං පොරාණකසට්ඨබලං ඉමසමිං හි පදෙසෙ
 සකලමපි ඉමං කප්පං අග්ගි න ජලියංති. කප්පට්ඨිංපාටිකාරියං
 නාමෙතන්ති ආහ අථායමා ආනන්දෙ සජ්ඣ නිසීදනන්ධං චතුගුණං
 සංඝාරිං පඤ්ඤපෙසි. නිසීදි සන්ධා පලලඛකං ආභුජිත්වා භික්ඛුසංඝොපි
 තථාගතං චන්දිත්වා පරිවාරෙත්වා නිසීදි. අථ සන්ධා ඉදං තාව ගනන්ත!
 අම්හාකං පාකට්ටං, අතිතං පටිච්ඡන්තං, තං නො පාකට්ටං කරොථාති
 භික්ඛුහි ආයාචිතො අතිතං ආහරි:-

අතිතෙ මගධරට්ඨ තසමිංයෙව පදෙසෙ මහාසොධිසත්තො
 වට්ටකගොතිතං පටිසන්ති. ගතෙත්වා මාතුකුච්ඡතො ජානො, අණ්ඩ
 කොසං පදලෙත්වා නිකඛන්තකාලෙ මහාසෙණසුකප්පමාණො වට්ටක
 පොතකො අහොසි. අථ නං මාතාපිතරො කුලාවතෙ නිපජ්ජපෙත්වා

මුළුකුණකිනෙක ගොවරං ආහරිනා පොසෙනති තසා පනෙව පසාරෙතා ආකාසෙන ගමණබලං වා¹ පාදෙ උකඛිපිනා ඵලෙ ගමණබලං වා නඤ්ඤි පදෙසං සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ දවගහි ගණනාති. සො තසම්මපි සමයෙ මහාරවං රවනෙතා තං පදෙසං ගණති. සකුණසබ්බා අතතනො අතතනො කුලාවනෙහි තිත්තිමිනා මරණභයභීතා විරවනතා පලායන්ති. බොධිසත්තසාපි මාතෘපිතරො මරණභයභීතා බොධිසත්තං ඡබ්බිනිනා පලායංසු. බොධිසත්තො කුලාවනෙ තිපත්තකො ව ගීවා උකඛිපිනා අවජරිනා ආගච්ඡන්තං අග්ගිං දිසවා විනොසි සචෙ මග්ගං පනෙව පසාරෙතා ආකාසෙන ගමණබලං ගවෙය්‍ය උප්පත්තිනා අඤ්ඤාඤ්ඤි ගවෙච්ඡරං, සචෙ පාදෙ උකඛිපිනා ගමණබලං ගවෙය්‍ය පදවාරෙත අඤ්ඤාඤ්ඤි ගවෙච්ඡරං, මාතෘපිතරොපි බො මෙ මරණභයභීතා මං එකකං පහාය අතතානං පරිත්තායන්තා පලාතා, ඉදුති මෙ අඤ්ඤං පරිසරණං නඤ්ඤි, අතතාණොමහි අසරණො. කිනත්තුවො අජ්ජ මයා කාතුං වට්ටතීති. අපසං එතදගොසි ඉමසම්ම ලොකෙ සීලගුණො නාම අඤ්ඤි, සචෙ ගුණො නාම අඤ්ඤි, අතීතෙ පාරමිතො පුරෙතා බොධිතලෙ නිසී දිනා අභිසම්බුද්ධා සීලසමාධිපඤ්ඤාපිමුත්තිපිමුත්තිඤ්ඤාදය්‍යනසම්පන්නා සචොත්තද්දයකාරාඤ්ඤාබන්ධිසමන්තාගතා සබ්බසත්තසු සමප්පවත්ත මෙත්තාභාවතා සබ්බඤ්ඤාබුද්ධා නාම අඤ්ඤි, තෙහි ව පරිවිද්ධා ධම්මශුභො නාම අඤ්ඤි, මධි වාපි එකං සචං අඤ්ඤි සංවිජ්ජමානො එකො සභාවධම්මො පඤ්ඤායති. තසම අතීතෙ බුද්ධො චෙව තෙහි පරිවිද්ධාගුණෙ ව අවජ්ජනා මධි විජ්ජමානං සචං සභාවධම්මං ගහෙතා සචංකිරියං කතා අග්ගිං පරික්කමාපෙතා අජ්ජ මයා අතතනො චෙව සෙසසකුණානං ව සො ඤ්ඤාතං කාතුං වට්ටතීති. තෙනවුත්තං:-

“අඤ්ඤානෙ සීලගුණො සචං සොචෙය්‍යනුද්දයං,
තෙන සචෙවන කාභාමි සචංකිරියමුත්තමං.

ආවජ්ජනා ධම්මබලං සරිනා පුබ්බකෙ ජිනෙ,
සචංබලමපසාය සචංකිරියං අකාසහ” නති a

අප බොධිසත්තො අතීතෙ පරිනිබ්බුතානං බුද්ධානං ගුණෙ ආවජ්ජනා අතතති විජ්ජමානං සචංසභාවං ආරබ්භ සචංකිරියං කරොතො ඉමං ගාථමාහ:-

සනති පකා අපතනා සනති පාද අවඤ්ඤිනා,
මාතෘ පිතා ව තිත්තිනා ජාතවෙද! පරික්කමාති.

තත්ථ සනති පකා අපතනාති මග්ගං පකා නාම අඤ්ඤි උප ලබ්භන්ති. නො ව² බො සකා එතෙහි උප්පත්තිතුං ආකාසෙන ගතත්තති අපතනා. සනති පාද අවඤ්ඤිනාති පාදපි මෙ අඤ්ඤි. තෙහි පත මෙ වඤ්ඤිතුං පාදවාරගමණෙන ගතතුං න සකාති

අවඤ්ඤා, මානාපිනා ව නික්කන්තාති යෙ ව මං අඤ්ඤාත්තෙ යෙසුං තෙපි මරණභයෙන මානාපිතරො නික්කන්තා, ජානවෙදුති අග්ගිං ආලපති, සො හි ජාතො වෙදියති පඤ්ඤායති තයවා ජතවෙදෙති චුවොති, පමිශ්ශමාති පටිගච්ඡති වන්තාති ජාතවෙදං ආණාපෙති.

ඉති මහාසත්තො සචෙ මග්ගං පක්ඛානං අත්ථිභාවො වෙච්ච තෙ ව පසාරෙත්වා ආකාසෙ අපතනභාවොව සච්චං පාදානං අත්ථි භාවො වෙච්ච¹ උක්ඛිපිත්වා අවඤ්ඤානභාවො මානාපිතුන්තං මං කුලාවතො යෙව ඡ්ඤෙත්වා පලාතභාවො ව සචෙවා සභාවභූතොයෙව ජාත වෙදු! එතෙන සචෙවන ත්වං ඉතො පටික්කමාති කුලාවතො නිපතනානො ව² සච්චකිරියං අකාසි, තස්ස සහ සච්චකිරියාය සොලසකරිසමත්තෙ ආතෙ ජාතවෙදෙ පටික්කමි, පටික්කමත්තො ව නර්ඛාපයමානොව අරඤ්ඤං ගතො උදකෙ පත මපිලාපිතා උක්කා විය තත්ථෙව නිබ්බාසි, තෙන චූතං:-

“සහසච්චකතෙ මග්ගං මහා පඤ්ඤිතො සිඛි,

වජ්ජසි සොලසකරිසාති උදකං පත්වා යථා සිඛි”ති, a

තං පතෙතං ආනං සකලෙපි ඉමසමිං කපෙප අග්ගිනා අනභි භවතීයත්තා කපපට්ඨියපාටිභාරියං නාම ජතං, එවං බොධිසත්තො සච්චකිරියං කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකමමං ගතො,

සත්ථා න හික්ඛවෙ! ඉමස්ස වන්ග්ග අග්ගිනා අනජෙඤ්ඤාත්තරණං එතරගි මග්ගං බලං පොරාණං පතෙතං වට්ටකපොතකකාලෙ මග්ග මෙව සච්චබලන්ති ඉමං බමමදෙසනං ආගරිත්වා සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙවි සොතාපන්තා අහෙසුං කෙවි සකදුගාමිනො, කෙවි අනාගාමිනො අහෙසුං, කෙවි අරහත්තපපත්තාති, සත්ථාපි අනුසන්ති සචෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, තදු මානාපිතරො එතරගි මානාපිතරොව අහෙසුං, වට්ටකරාජා පත අභමෙචාති,

වට්ටකජාතකං.

1. 4. 6.

සං නිසසිනාති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්තො දඩ්ඨපණ්ණ සාලං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි, එකො කිරි භික්ඛු සඤ්ඤා සන්තිකෙ කමට්ඨානං ගහෙත්වා ජෙතවතතො නික්ඛමම නොසලෙසු එකං පච්චන්තභාවං උපතිස්සාය එකස්මිං අරඤ්ඤාද සෙතාසනෙ වසති, අරස්ස පඨමමාසෙයෙව පණ්ණසාලා ඩග්ගිත්ථ, සො පණ්ණසාලා මෙ දඩ්ඨා දුක්ඛං වසාමිත් මනුස්සානං ආවික්ඛි, මනුස්සා ඉදුති නො බෙත්තං පරිසුක්ඛං කෙදරෙ පායෙත්වා කරිස්සාම එතස්මිං පායිතෙ ඛිජං වපිත්වා ඛිජෙ චූතෙත වති, කත්වා වතියා කතාය නිබ්බාසිත්වා ලාසිත්වා මද්දිත්වාති එවං තං තං කමමං අපදිසන්තා

1. ඉං, තෙව. 2. ඉං, නිපතනාපිච්ච. a. වරියාපිටක-වට්ටකපොතවරියං.

ගෙව තෙමාසං විතීනාමෙසුං. සො හිකුටු තෙමාසං අබොධාසෙ
 දුක්ඛං. වසනොතා කමට්ඨානං. වසෙයිනා විසෙසං. නිබ්බන්ධනා.
 නාසකති. පචාරෙතා පන සජ්ජිතනිකං ගන්තවා වැදිනා ඵකමනෙත
 නිසිදි. සන්තා තෙන සද්ධිං. පටිසන්තාරං. කතා කිං හිකුටු! සුඛෙන
 වසං. චූන්තොසි? කමට්ඨානං. තෙ මන්තං. පත්තනති පුට්ඨි. සො
 තං. පටිතති. ආවිකතිනා සෙතාසනසප්පායස්ස මෙ අභාවෙන
 කමට්ඨානං. මන්තං න පත්තනති ආහ. සන්තා පුඛෙ හිකුටු!
 තීරවජානගතාපි අත්තනො සප්පායාසප්පායං ජාතියු. නිං කසමා න
 අඤ්ඤාසිති වතා අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං. බ්‍රහ්මදත්තෙ රජජං. කාරෙතෙන බොධි
 සත්තො සකුණ්ඨොති. නිබ්බන්ධනා සකුණ්ඨො පටිවුතො අරඤ්ඤ
 යතෙන සාබාවිටපසමපනාං. මහාරුක්ඛං. නිස්සාය වසති. අපේ
 කදිවසං. තස්ස රුක්ඛස්ස සාබාසු අඤ්ඤාමඤ්ඤං. සංසන්තිසු වුණ්ණං.
 පතති වුමො උට්ඨාති. තං දිස්වා බොධිසත්තො විනොසි ඉමා
 වෙ සාබා ඵවං. සංසමානා අග්ගිං විස්සජෙය්‍යනති, සො පතිනා
 පුරාණපණ්ණාති ගණ්ඨස්සති. තතො පට්ඨාය ඉමමපි රුක්ඛං.
 කොපෙස්සති. න සකතා ඉධ අමෙහති වසිතුං. ඉතො පලාසිනා
 අඤ්ඤාත් ගන්තුං. වට්ටති. සො සකුණ්ඨසියස්ස ඉමා ගාමමාහ:-

යං නිසිතිතා ජගතිරුහං විහබ්බමා ස්වායං අග්ගිං පමුඤ්චති,
 දිසා හජ්ජා වකකබ්බා! ජාතං සරණතො ගගන්ති.

තත් ජගතිරුහනති ජගති වුවවති පඨවි. තත් ජාතරුක්ඛො¹
 ජගතිරුහොති වුවවති. විහබ්බමාති විහං වුවවති ආකාසං. තත්
 ගමණතො පතති විහබ්බමාති වුවවන්ති. දිසා හජ්ජාති ඉමං රුක්ඛං.
 මුඤ්චිනා අඤ්ඤතො පලායන්තා වතස්සො දිසා හජ්ජා. වකකබ්බාති
 සකුණ්ණ ආලපති. තෙ හි උත්තමබ්බං ගලං. කදුචි කදුචි වබ්බංකරොනති
 තස්මා වකකබ්බාති වුවවන්ති. වබ්බා වා තෙසං උභොසු පස්සොසු
 පකවා ජාතාතිපි වකකබ්බා. ජාතාං සරණතො ගගන්ති අවතානං.
 අවස්සගරුක්ඛතොගෙව ගගං. නිබ්බන්ධනං, ඵථ අඤ්ඤාත් ගවජාමාති.

බොධිසත්තස්ස වචනකරා පණ්ණිතසකුණා තෙන සද්ධිං.
 ඵකපභාරෙතෙව උපපතිනා අඤ්ඤාත් ගතා. ගෙ පන අපණ්ණිතා
 තෙ ඵවමෙව ඵස බිඤ්ඤිතෙත උදකෙ කුමහිලෙ පස්සතිති තස්ස
 වචනං. අගතෙතා තත්තෙව වසිංසු. තතො නවිරස්සෙව බොධි
 සත්තෙන විතීතිතාකාරෙතෙව අග්ගි නිබ්බන්ධනා තං රුක්ඛං අග්ග
 හෙසි. වුමෙ ව ජාලාසු ව උට්ඨිතාසු වුමනා සකුණා අඤ්ඤාත් ගන්තුං.
 නාසකතිංසු අග්ගිමති පතිනා. විතාසං පාපුණ්ණිංසු.

සන්තා ඵවං හිකුටු! පුඛෙ තීරවජානගතාපි රුක්ඛගෙහ වසන්තා
 අත්තනො සප්පායාසප්පායං ජාතනති. නිං කසමා න අඤ්ඤාසිති
 ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිනා සම්මාති පකාසෙසි. සම්මපරියොසානෙ

සො හිකුටු සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සන්ධි අනුසන්ධි සමෙත්ථා ජාතකං සමොධානෙයි. තද බොධිසත්තස්ස චචතකරා සතුණා බුද්ධිපරිසා අනෙසුං, පණ්ඩිතසතුණො පත අනමෙවන්ති.

සතුණ ජාතකං.

1. 4. 7.

සෙ වද්ධමපමාසනාති හි ඉදං සන්ධි සාවන්ති. ගව්ජනො සාරි පුත්තනේරස්ස සෙතාසනපටිබාහනං ආරබ්භ කපෙයි. අනාථපිණ්ඩි කෙන හි විහාරං කාරෙත්වා දුතෙ පෙසිතෙ සන්ධි රාජගහා නිකුටම වෙසාලිං පන්තා තත්ථ යථාභිරන්තා. විහරිත්වා සාවන්ති. ගමිස්සාමිති මග්ගං පටිපජ්ජි. තෙන ච සමයෙන ඡබ්බග්ගියානං අනෙතවාසිකා පුරතො පුරතො ගන්ත්වා ථෙරානං සෙතාසනෙසු අග්ගිතෙසෙව ඉදං සෙතාසනං අමානං උපජ්ඣායස්ස ඉදං ආචරියස්ස ඉදං අමානකමෙව ගවිස්සතිති සෙතාසනාති පට්ටිඤ්ඤානති, පච්ඡා ආගතා ථෙරා සෙතාසනාති න ලභන්ති. සාරිපුත්තනේරස්සාපි අනෙතවාසිකා ථෙරස්ස සෙතාසනං පටිසෙසන්තා න ලභිංසු. ථෙරො සෙතාසනං අලභන්තො සන්ධි සෙතාසනස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං රුක්ඛවූලෙ නිසජ්ජාය ව වහ්නමෙන ව විනිකාමෙයි. සන්ධි පවුද්ධසමයෙ නිකුටමිත්වා උභකාසි. ථෙරොපි උභකාසි. කො ථසොති? අහං හන්තො! සාරිපුත්තොති. සාරිපුත්ත! ඉමාය වෙලාය ඉධ කිං කරොසීති? සො තං පචතති. ආරොවෙයි. සන්ධි ථෙරස්ස චචතං සුත්වා ඉදං තාව මයි ජීවන්තොයෙව හිකුටු අඤ්ඤාමඤ්ඤා. අගාරවා අපාතිස්සා විහරන්ති. ප්‍රතිබුද්ධතො නුබො කිං කරිස්සන්තිති ආචජ්ජන්තස්ස ධම්මසංවෙශො උදපාදි. සො පහාතාය රතතියා හිකුටුසඞ්ඝං සන්තිපාතාපෙත්වා හිකුටු පුච්ඡි සචං කිරි හිකුටුවෙ! ඡබ්බග්ගියා පුරතො පුරතො ගන්ත්වා ථෙරානං හිකුටුනං සෙතාසනං පටිබාහන්ති? සචං ගභවාති. තතො ඡබ්බග්ගියෙ ගරහිත්වා ධම්මං කරො කන්තා හිකුටු ආමන්තෙයි. කො නුබො හිකුටුවෙ! අග්ගාසනං අග්ගාදකං අග්ගපිණ්ඩිං අරහතීති? එකමෙව බතතියකුලා පබ්බජිතොති ආගංසු එකමෙව බ්‍රාහ්මණකුලා ගහපතිකුලා පබ්බජිතොති. අපරෙ විතයධරො ධම්මකට්ඨකො පඤ්ඤාස්ස ක්කාතස්ස ලාභි දුතියස්ස තතියස්ස වතුන්ධස්ස ක්කාතස්ස ලාභිති. අපරෙ සොතාපතො සකද්ගාමි අනාගාමි අරහා තෙවිජ්ජා ඡලහිඤ්ඤාති ආගංසු. එවං තෙති හිකුටුති අතතො අතතො රුචිවසෙන අග්ගාසනා දිරහානං කපිතකාලෙ සන්ධි ආග. න හිකුටුවෙ! මග්ගං සාසනෙ අග්ගාසනාදිති පන්තා බතතියකුලා පබ්බජිතො පමාණං. න බ්‍රාහ්මණ කුලා න ගහපතිකුලා පබ්බජිතො න විතයධරො, න සුත්තන්තිකො, තාහිධම්මකො, න පඨමජ්ඣානාදිලාභිකො, න සොතාපතොදයො

පමාණ. අපවො භික්‍ෂවෙ! ඉමෙයම් සංඝනෙ යථාබුද්ධං අභිවාදන පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමං සාමිපිකමං කාතබ්බං අග්ගාසනං අග්ගාදකං අග්ගපිණේඛා ලද්ධබේඛා ඉදමෙතථ පමාණං. තඤ්ඤා බුද්ධිතරො භික්ඛු එතෙසං අනුච්ඡිකො ඉදුති වො පන භික්ඛවෙ! සාරිපුත්තො මග්ගං අග්ගසාවකො අනුබම්බකපථවත්තකො මොනන්තර සෙනාසනං ලද්ධං අරහති සො ඉමං රතනි සෙනාසනං අලහනෙතො රුක්ඛමුලෙ විනිනාමෙසි. තුලෙහ ඉදුතෙව එවං අගාරවා අපඨකාං ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො කාලෙ නිනති කත්වා විහරිස්සාපාති. අප්පතෙසං ඔවාදදුතථාය පුබ්බෙ භික්ඛවෙ! තිරච්ඡානගතාපි තවො පතෙතං අමානං පඨරුපං යං මයං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අගාරවා අපඨකාං අසභාගවුත්තිනො විහරෙය්‍යාම අමෙහස්ස මහලුකතරං ජාතිනා තස්ස අභිවාදනාදීති කරිස්සාමාති සාධුකං වීමංසිත්වා අයං නො මහලුකොති ඤාත්වා තස්ස අභිවාදනාදීති කත්වා දෙවපථං පුරයමානා ගතාති වත්වා අතිතං අභරි:-

අතීතෙ හිමවන්තපසෙස එකං මහාතිශ්‍රොධං උපතිස්සාය තසො සභායා විහරිංසු තිහරිතො මක්කවො හත්ථි. තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං අගාරවා අපඨකාං අසභාගවුත්තිනො අගෙසු. අප්පතෙසං එතද භොසි න යුත්තං අමානං එවං විහරිතුං, යනනුත මයං යො නො මහලුකතරො තස්ස අභිවාදනාදීති කරොන්තා විහරෙය්‍යාමාති, කො පන නො මහලුකතරොති විනෙත්වා එකදිවසං අපෙසො උපායොති තයොපි ජනා තිශ්‍රොධමුලෙ තිසිදිත්වා තිත්තිරො ව මක්කවො ව හත්ථි පුච්ඡිංසු සමම හත්ථි! තං ඉමං තිශ්‍රොධරුක්ඛං කීවපමාණකාලතො පට්ඨාය ජානාමිති? සො අංග සමම! අහං තරුණපොතකකාලෙ ඉමං තිශ්‍රොධගච්ඡං¹ අන්තරාසත්ථිසු කත්වා ගච්ඡාමි අන්තරිත්වා සිත්තකාලෙ ව පන මෙ එතස්ස අග්ගසාවා නාහිං සට්ඨෙති එවාහං ඉමං ගච්ඡකාලතො පට්ඨාය ජානාමිති. පුත උභො ජනා පුරිමනෙත්තෙව මක්කවං පුච්ඡිංසු සො අංග අහං සමම! මක්කවච්ඡාපකො සමානො හුමියං තිසිදිත්වා හිමං අනුක්ඛි පිත්ථං ඉමෙස්ස තිශ්‍රොධපොතකස්ස අග්ගබ්බාරං බාදුමි එවාහං ඉමං බුද්ධකාලතො පට්ඨාය ජානාමිති අහං² ඉතරෙ උභො පුරිමන ගෙතෙව තිත්තිරං පුච්ඡිංසු සො අංග සමම! පුබ්බෙ අසුකග්ගිං තාම ආනෙ මහාතිශ්‍රොධරුක්ඛො අභොසි. අහං තස්ස එලාති බාදිත්වා එතග්ගිං ආනෙ වච්චං පාතෙසිං, තතො එසරුක්කො ජාතො එවාහං ඉමං අපාතකාලතො පට්ඨාය ජානාමි. තඤ්ඤා අහං තුලෙහ ටි ජාතියා මහලුකතරොති. එවං වුත්තෙ මක්කවො ව හත්ථි ව තිත්තිරපණ්ණිතං අහංසු. සමම! තං අමෙහි මහලුකතරො ඉතො පට්ඨාය මයං තව සක්කාරගරුකාරමානතවන්දනපුජනාතිවෙව අභිවාදනපච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමසාමිපිකමොති ව කරිස්සාම ඔවාදෙ

ව තෙ රාසාංග. නිං පත ඉතො පට්ඨාය අවතානං ඔවාදුක්ඛසාසනිං දදෙය්‍යාසිති. තතො පට්ඨාය නිකතිරො තෙසං ඔවාදං අදුසි, සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසි, සංගම් සිලාති සමාදිසි, තෙ තයොපි ජනා පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාය අඤ්ඤමඤ්ඤං සභාරවා සප්පතිස්සා සභාග වුත්තිනො හුත්වා ජීවිතපරියොසානෙ දෙවලොකපරායණො අනෙසුං.

තෙසං නිණ්ණං සමාදුතං නිකතිරියවුගමවරියං නාම අනොසි තෙ හි නාම හික්කවෙ! තිරව්ජානගතා අඤ්ඤමඤ්ඤං සභාරවා සප්පතිස්සා විහරිංසු තුලෙහ එවං ස්වාක්කාතෙ ධම්මවිතයෙ පබ්බජිත්වා කස්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං අභාරවා අප්පතිස්සා විහරථ? අනුජනාමි හික්කවෙ! ඉතො පට්ඨාය කුමතානං යථාබුද්ධිං අභිවාදනපටිවුට්ඨානං අඤ්ඤිකමමසාමිතිකමමං යථාබුද්ධිං අග්ගාසනං අග්ගාදනං අග්ග පිණ්ඩං න ඉතො පට්ඨාය ව නවකතරෙන බුද්ධිතරො සෙතාස නෙන පටිබාහිතබෙධො. යො පටිබාහෙය්‍ය ආපනතිදුක්ඛවස්සාති. එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං භාජමානා:-

යෙ වදාමපවායන්ති තඤ්ඤ ධම්මස්ස කොවිදු,

දිට්ඨොව ධම්මෙ පාසංසා සමපරායෙ ව සුගගතිති.

තත්ථ සෙ වදාමපවාසනාතිති ජාතිවද්ධො වයොවද්ධො ගුණ වද්ධොති තයො වදාං. තෙසු ජාතිසම්පන්නො ජාතිවද්ධො නාම. වයෙ සිතො වයොවද්ධො නාම. ගුණසම්පන්නො ගුණවද්ධො නාම. තෙසු ගුණසම්පන්නො වයොවද්ධො ඉමස්මිං ධාතෙ වද්ධොති අධිපොතො. අපවාසනාතිති ජෙට්ඨාපවාසිකකමමන පුජෙතති. ධම්මස්ස කොවිදුති ජෙට්ඨාපවායනධම්මෙ¹ කොවිදු කුසලා, දිට්ඨොව ධම්මෙති ඉමස්මිං යෙව අත්තභාවෙ. පාසංසාති පසංසාරභා. සම්පති සෙ ව සුගගතිති සමපරෙතබෙධ ඉමං ලොකං හිත්වා ගතතබෙධ පරලොකෙපි² තෙසං සුගගියෙව හොතිති. අයං පනෙත්ථ පිණ්ඩපෙථා හික්කවෙ! බත්තියා වා භොන්තු වුභමණො වා වෙස්සා වා සුදු වා ගහට්ඨා වා පබ්බජ්ජා වා තිරව්ජානගතා වා යෙ කෙවි සත්තා ජෙට්ඨා පටිතිකමම ඡෙත්තා කුසලා ගුණසම්පන්නානං වයොවුද්ධානං අපටිති. කතොති, තෙ ඉමස්මිං ව අත්තභාවෙ ජෙට්ඨාපටිතිකාරකාති පසංසං වණ්ණනං ථොමනං ලභන්ති³ කායස්ස ව හෙදු සග්ගෙ නිබ්බතතන්ති.

එවං සත්ථා ජෙට්ඨාපටිතිකමමස්ස ගුණං කපෙත්වා අනුසන්ති. සපෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තදු භජිතාහො මොග්ගලානො අනොසි. මක්කවෙ භාරිපුත්තො, තිහතිරපණ්ණිතො පත අභමෙවාති.

නිකතිර ජාතකං.

1. ඉං. ජෙට්ඨාපවායනධම්මස්ස.

3. සි ලභන්තා.

2. සි. සම්පරෙතබෙධ ඉමං ලොකා හිත්වා ගතතබෙධාපරලොකෙපි.

1. 4. 8.

තාවම නගතිකතිපසෙකැසුනි ඉදං සන්ධා ජේතවනෙ විහරන්තො
 විවරවර්ෂිකං භික්ඛුං ආරබ්භ කපේසි. එකො කිර ජේතවනවාසිකො
 භික්ඛු යං කිඤ්චි විවරෙ කාතතබ්බං ඡේදනසට්ඨනවිවරණ්ඩබ්බ
 නාදිකං කමමං තත්ථ සුකුසලො සො තාය කුසලතාය විවරං
 වණ්ණති තයමා විවරවර්ෂිකොත්ථෙව පඤ්ඤාගිත්ථ. කිං පනෙස
 කරොතිති? ජිණ්ණපිළොතිකාසු ගන්තමමං. දයොනො සුඵසයිකං
 මනාපං විවරං කන්ධා රජනපරියොසානෙ පිටොදකෙන රජන්ධා
 සංඛන සංඝිත්ථා උජ්ජලං මනුඤ්ඤං කන්ධා නික්ඛිපති, විවරකමමං
 කාතුං අජානන්තා භික්ඛු අගතෙ සංචකෙ ගගෙත්වා තස්ස සන්තිකං
 ආගන්ත්වා මයං විවරං කාතුං න ජානාම, විවරං නො කන්ධා
 දෙථාති වදන්ති. සො විවරං ආවුසො! කසිරමානං විරෙන තිට්ඨාති.
 මයා කතවිවරමෙව අපි ඉමෙ සංචකෙ අපෙත්වා ගණිත්වා ගච්ඡාති
 නිගරිත්වා දයොති, තෙ තස්ස වණ්ණසමුප්පාතං යෙව දිස්වා අන්තරං
 අජානන්තා විරන්ති සඤ්ඤාය අගතසංචකෙ විවරවර්ෂිකස්ස දන්ධා
 ගණිත්වා ගච්ඡන්ති. තං තෙති ථොකං කිලිට්ඨකාලෙ උණොදකෙන
 ධොවිගමානං අත්තනො පකඨී දයොති. තත්ථ තත්ථ ජිණ්ණට්ඨානං
 පඤ්ඤායති, තෙ විප්පට්ඨාගිනො නොනති. එවං ආගතාගතෙ පිළොති
 කාති වණ්ණෙත්තො සො භික්ඛු සබ්බත්ථ පාකථො ජාතො, යථාචෙස
 ජේතවනෙ තථා අඤ්ඤාතරස්මිං ගාමකෙපි එකො විවරවර්ෂිකො
 ලොකං වණ්ණෙතිති තස්ස සමහත්තා භික්ඛු ගන්තං! ජේතවනෙ කිර
 එකො විවරවර්ෂිකො එවං ලොකං වණ්ණෙතිති ආරොචයිංසු.

අථස්ස එතදහොසි ගායුහං තං නගරවාසිකං වණ්ණෙමිති පිළො
 තිකවිවරං අතිමනාපං කන්ධා සුරතං රජන්ධා තං පාරුපිත්ථා
 ජේතවනං අගමාසි. ඉතරෙ තං දිස්වා ව ලොහං උපාදෙත්වා
 ගන්තං! ඉමං විවරං කුමෙහති කතන්ති පුච්ඡි. අම ආවුසොති.
 ගන්තං! ඉමං විවරං මයං දෙථ. කුමෙහ අඤ්ඤා ලභිස්සාමිති,
 ආවුසො මයං ගාමවාසිකා දුලලහප්පච්චාය ඉමාහං කුග්ගං දන්ධා
 අත්තනා කිං පාරුපිස්සාමිති? ගන්තං! මම සන්තිකෙ අගතසංචකා
 අපි, තෙ ගගෙත්වා කුමාහං විවරං කරෙමාමි. ආවුසො! මයා
 එත්ථ ගන්තමමං දසයිකං තසි පත එවං වදන්තෙ කිං සකකා කාතුං?
 ගණ්ණාති තන්ති තස්ස පිළොතිකවිවරං දන්ධා අගතසංචකෙ ආදාය
 තං වණ්ණෙත්වා පකකාමි ජේතවනවාසිකොපි තං විවරං පාරුපිත්ථා
 කතිපාගච්චයෙන උණොදකෙන ධොවන්තො ජිණ්ණපිළොතික
 භාමං දිස්වා ලජ්ජොගාමවාසි විවරවර්ෂිකෙන කිර ජේතවනවාසිකො
 වණ්ණන්තොති තස්ස වණ්ණිතභාථො සඛිසමජෙකි පාකථො ජාතො.

අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං තං කථං කපේන්තා නිසිදිංසු.
 සන්ධා ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරස් කථාය සන්තිසින්නාති
 පුච්ඡි, තෙ තමන්ධං ආරෙචයිංසු. සන්ධා න භික්ඛවෙ! ජේතවන

වාසී විවරවහිසකො ඉදුනෙව අසෙසු වෙසෙවිති, පුබ්බෙපි වෙසෙවිසි
යෙව න ගාමවාසිකෙනපි ඉදුනෙව එස ජෙනවනවාසී විවර
වහිසකො වසවිතො පුබ්බෙපි වසෙවිතොයෙවාවි වඩා අතීතං ආගරි:-

අතීතෙ එකස්මි අරසුසුයතනෙ බොධිසත්තො අසුසුතරං පදු
මසරං නිසාය සීතෙ රුකෙඛ රුකඛදෙවතා හුචා නිබ්බන්ති. තද
අසුසුතරස්මි නාතිමහනෙත සරෙ නිදුසුසමයෙ උදකං මන්දං
අහොසි. බහු වෙත්ථ මච්ඡා හොනති. අපේකො බකො තෙ මච්ඡ
දිස්වා එකෙනුපායෙන ඉමෙ මච්ඡ වෙසෙවිතො බාදිස්සාමිති ගන්තො
උදකපරියන්තෙ විනෙතනෙතා නිසීදි. අථ නං මච්ඡා දිස්වා කිං.¹
විනෙතනෙතා නිසීනෙතාසීති පුච්ඡිසු. තුමහංකං විනෙතනෙතා
නිසීනෙතාමිති. අමහංකං කිං විනෙතසි අය්‍යාති? ඉමස්මි සරෙ
උදකං පරිත්තං ගොවරො මන්දෙ නිදුසුසා ව මහනෙතා. ඉදුනීමෙ
මච්ඡා කිංනාම කරිස්සානාති තුමහංකං විනෙතනෙතා නිසීනෙතාමිති.
අථ කිං කරොම අය්‍යාති? තුමෙහ සචෙ මයං වචනං
කරෙය්‍යාථ අහං චො එකෙකං මුඛතුණ්ඩකෙන ගහෙතො එකං
පසුච්චණ්ණපදුමසසුත්තං මහාසරං තෙත්වා විස්සජ්ජෙය්‍යාති.
අය්‍ය! පඨමකපටිකතො පටියාය මච්ඡානං වින්තනකබකො නාම
තත්ති. තං අලෙහසු එකෙකං බාදිතුකාමොසීති? නාහං තුමෙහ
මයං සද්දකනෙත බාදිස්සාමි. සචෙ පන සරස්ස අභිභාවං මයං
න සද්දහථ එකං මච්ඡං මයා සද්ධිං සරං පසිතුං පෙසෙථාති,

මච්ඡා තස්ස සද්දතිත්වා අයං ජලෙපි ථලෙපි සමන්තොති එකං
කාණ්ඩොමච්ඡං අදංසු ඉමං ගහෙත්වා ගච්ඡ්ථාති. සො තං ගහෙත්වා
තෙත්වා සරෙ විස්සජ්ජෙත්වා සබ්බං සරං දස්සෙත්වා පුත්තානෙත්වා තෙසං
මච්ඡානං සන්තිකෙ විස්සජ්ජෙසි. සොතෙසං මච්ඡානං සරස්ස සමපතති.
වණ්ණෙසි, තෙ තස්ස කථං සුචා ගන්තුකාමා හුචා සාධු අය්‍ය! අමෙහ
ගණිතිත්වා ගච්ඡාතිති ආහංසු. බකො පඨමං තං කාණ්ඩොමච්ඡ
මෙව ගහෙත්වා සරතිරං තෙත්වා සරං දස්සෙත්වා සරතිරෙ ජාතෙ
වරණරුකෙඛ නිලීඛිත්වා තං විටපනතරෙ පකඛිපිත්වා තුණ්ඩින
විජ්ඣනෙතා ජිවිතකතියං පාපෙත්වා මෙසං බාදිත්වා කණ්ටකෙ රුකඛ
මුලෙ පාතෙත්වා පුත ගන්තො විස්සට්ඨො මෙ සො මච්ඡා අසෙසු
ආගච්ඡතුති එතෙනුපායෙන එකෙකං ගහෙත්වා සබ්බමච්ඡකෙ
බාදිත්වා පුත ආගතො එකමච්ඡමපි නාද්දස.

එකො පනෙත්ථ කකකටකො අවසිට්ඨො. බකො තමපි බාදිතු
කාමො හුචා හො! කකකටක! මයා සබ්බෙ තෙ මච්ඡා තෙත්වා
පදුමසසුත්තෙන මහාසරෙ විස්සජ්ජිතා, එහි තමපි තෙස්සාමිති.
මහිගහෙත්වා ගච්ඡනෙතා කථං ගණිතිස්සාමිති? භසිත්වා ගණිතිත්වා ගමිස්සා
මිති. තං එවං ගහෙත්වා ගච්ඡනෙතා මං පාතෙස්සාමි, නාහං තයා
සද්ධිං ගමිස්සාමිති. මාහාසි අහං තං සුගතිතං ගහෙත්වා ගමිස්සාමිති.

කකකටකො: විනොසි ඉමස්ස මච්ඡි නොනි: සරෙ විස්සාජ්ඣනං
 නාමි නඤ්චි, සචෙ පන මං සරෙ විස්සාජ්ඣය්‍යාති ඉච්චිතං. කුසලං
 නොචෙ විස්සාජ්ඣය්‍යාති, ගිවමස්ස ඡ්ඤාති: ඡ්චිතං. හරිස්සාමිති.
 අථ නං එවමාහ සමම බක! න ඛො: නිං සුගතිතං ගහෙතුං සහබ්බස්සි,
 අච්ඡාතං පන ගහණං සුගහණං සවාහං අලෙඤ නව ගිවං ගහෙතුං
 ලහිස්සාමි, තව ගිවං සුගතිතං කනි: තයා සද්ධිං ගමිස්සාමිති.
 සො තං වඤ්ඤාතුකාමො එසමනාති අජානනො: සාධුති සමපට්ඨි
 කකකටකො අතතනො අලෙහි කමමාරසණ්ඩාසෙන විය තස්ස ගිවං
 සුගතිතං කනි: ඉද්දති ගච්ඡාති ආහ. සො තං නොනි: සරං දස්සොනි:
 වරණරුක්ඛාභිමුඛො පායාසි. කකකටකො ආහ මාතුල! අයං
 සරෙ එතො: නිං පන ඉතො: නෙසිති. බකො පියමාතුලකො අති
 හගිණිපුත්තොසි මෙ නිනාති වනි: නිං එස මං උකඛිපිනි: විව
 රනො: මයං. දුස්සොති සඤ්ඤං කරෙසි මඤ්ඤං පස්සොතං වර
 ණරුක්ඛමුලෙ කණටකරසිං, යථා මෙ තෙ සබ්බමච්ඡා බාදිතා තමපි
 තථෙව බාදිස්සාමිති ආහ.

කකකටකො: එතෙ¹ මච්ඡා අතතනො බාලතාය තයා බාදිතා
 අහං පන තෙ මං බාදිතුං න දස්සාමි, තඤ්ඤං පන විතාසං
 පාපපස්සාමි නිං ගි බාලතාය මයා වඤ්ඤාතභාවං නජානාසි මරනො:
 උභොපි මරිස්සාම එස තෙ සිසං ඡ්ඤාති: භූමියං බිපිස්සාමිති වනි:
 සණ්ඩාසෙන විය අලෙහි තස්ස ගිවං නිපට්ඨෙසි, සො වහතකතො
 මුඛෙන අකඛිති අයස්සනා පග්ගරනොත මරණභයතජ්ඣො: සාමි!
 අහං තං න බාදිස්සාමි ඡ්චිතං මෙ දෙහිති ආහ. යදි එවං ඔතරිනි:
 සරසමි. මං විස්සාජ්ඣතිති. සො නිවනානි: සරමෙව ඔතරිනි:
 කකකටකං සරපරියනොත පබ්බාපිට්ඨි ධූපෙසි. කකකටකො කතතරි
 කාය කුමුදනාලං කප්පෙනො: විය තස්ස ගිවං කප්පෙනි: උදකං
 පාවිසි. තං අච්ඡරියං දිස්වා වරණරුක්ඛෙ අභිවන්තාදෙවතා සාධුක්ඛාරු
 දදවානා වනං උනානාදයමානා මධුරස්සරෙන ඉමංගාථමාහ:-

නාවචනාතිකතිපපඤ්ඤා නිකතා: සුබමෙධි,
 ආරාධෙති නිකතිපපඤ්ඤා බකො කකකටකාමිවාති.

තත් නාවචනාතිකතිපපඤ්ඤා නිකතා: සුබමෙධිති නිකති
 වුවති වඤ්ඤාතා නිකතිපපඤ්ඤා වඤ්ඤාතපඤ්ඤා පුග්ගලො: තාය
 නිකතා: නිකතියා වඤ්ඤාතාය, නඅවචනා: සුබමෙධිති නිවච
 කාලෙ සුබසම්ඤ්ඤං පටිට්ඨාතුං න සකෙකාති එකංසෙන පන
 විතාසං පාපුණාතියෙවාති අන්තො. ආරාධෙති පටිලභති.
 නිකතිපපඤ්ඤා නිකරාපිකභාවා සිකතිපපඤ්ඤා පාපපුග්ගලො:
 අතතනා කතස්ස පාපස්ස එලං පටිලභති විඤ්ඤාති අන්තො, කථං?
 බකො කකකටකාමිව යථා බකො කකකටකා ගිවච්ඡෙදනං

පාපුණ්ණි, එවං පාපපුණ්ණලො අත්තනා කතමොපතො දිට්ඨධම්මෙ වා සම්පාරායං වා භයං ආරාධෙති පටිලභතිති. ඉමමන්තං පකාසෙතොනා මහාසතොනා වනං උත්තාදෙනොනා ධම්මං දෙසෙසි.

සන්තා න භික්ඛවෙ! ඉදුනෙව භාමවාසී විවරවඩ්ඪකෙනසව්ඤ්ඤිතො අතීතෙපි වස්ඤ්ඤිතොයෙවාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා අනුසන්ති. සචෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තදු සො ඛිකො ජෙතවන වාසී විවරවඩ්ඪකො අහොසි. කක්ඛටකො භාමවාසී විවරවඩ්ඪකො අහොසි. රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙවාති.

බ්‍රහ්මජාතකං.

1. 4. 9.

මහෙඤ්ඤ සොමණ්ණශො ජාය්මි ඉදං සන්තා ජෙතවනෙ විහරනො සාරිපුත්තකේරයං සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භ කපේසි. සො කිරි භික්ඛු සුච්චො අහොසි වචනකවමො ථේරයං මහනෙතනුස්සා හෙන උපකාරං කරොති. අපේකං සමයං ථේරො සන්තාරං ආපුච්ඡිත්වා වාරිකං වරනොනා¹ දුක්ඛිණාගිරිජනපදං අගමාසි. සො භික්ඛු තත්ථ ගතකාලෙ මානන්දොධි හුත්වා ථේරයං වචනං න කරොති. ආවුසො! ඉදං නාම කරොගිති වුත්තෙත පන ථේරයං පටිපකෙඛා හොති. ථේරො තස්ස ආසයං න ජානාති. සො තත්ථ වාරිකං වරිත්වා පුත ජෙතවනං ආගතො. සො භික්ඛු ථේරයං ජෙතවනවිහාරං ආගතකාලතො පට්ඨාය පුත තාදිසොව ජාතො ථේරො තථාගතස්ස ආරොවෙසි. හනෙත! මඟ්ගං එකො සද්ධිවිහාරිකො එකස්මිං ථානෙ සතෙන කීතදුසො විය හොති. එකස්මිං ථානෙ මානන්දොධි හුත්වා ඉදං නාම කරොගිති වුත්තෙත පටිපකෙඛා හොතිති. සන්තා නායං සාරිපුත්ත! භික්ඛු ඉදුනෙව එවං සිලො පුබ්බපෙස එකං ථානං ගතො සතෙන කීතදුසො විය හොති. එකං ථානං ගතො පටිපකෙඛා පටිසන්තු හොතිති වත්වා ථේරෙන යාවිතො අතීතං ආගරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුදුනෙත රජජං කාරෙතෙන බොධි සතොනා එකස්මිං කුටුච්ඡියකුලෙ පටිසන්ති. ගණ්ති, තස්සෙතො සභායතො කුටුච්ඡිකො සයං මහලුකො, භරියා පතස්ස තරුණී, සා තං තිස්සාය පුත්තං පටිලභි සො විනෙතසි අයං ඉන්ධිකා තරුණතො මමච්චයෙන කඤ්චිදෙව පුරිසං ගහෙත්වා ඉමං ධනං විනාසෙය්‍ය පුත්තස්ස මෙ න දදෙය්‍ය යනනුතාහං ඉමං ධනං පඨවිගතං කරෙය්‍යන්ති සරෙ නන්දං නාම දුසං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා එකස්මිං ථානෙ තං ධනං නිදගිත්වා තස්ස ආවිකගිත්වා තාත! නන්ද! ඉමං ධනං මම අච්චයෙන මඟ්ගං පුත්තස්ස ආවිකෙඛයාසි මා ව තං² පරිච්චජන්ති ඔවදිත්වා කාලමකාසි.

පුතෙතොපිසං අනුකතමෙන වයපපතො ජාතො අථ නං මාතා ආග තාත! තව පිතා නන්දං දසං ගහෙතො ධනං නිබ්බිතිං ආගරාපෙතො කුටුඛං සණ්ඨපෙතිති. සො එතදිවසං නන්දං ආග මාතුල! අපී කිංඤ්ච මග්ගං පිතරා ධනං නිදගිතනති? අම සාමිති. කුභිං තං නිදගිතනති? අරඤ්ඤ සාමිති. තෙනති ගච්ඡාමාති කුඤ්ඤ පිටකං ආදාය නිබ්බිතානං ගතො කාසං මාතුල! ධනනති ආග. නන්දො ආරාග්ග ධනමත්ථකෙ ඤාතො ධනං නිසාය මාතං උපා දෙතො අරො! දසිපුත! වෙටක! කුතො තෙ ඉමසමි. ආනෙ ධනනති කුමාරං අකෙකාසති කුමාරතරාතස්ස ඵරුසවචනං සුතො අසුණ්ණොතො විග්ග තෙනති ගච්ඡාමාති තං ගහෙතො පටිථවතතිතො පුත වෙතයො දිවසෙ අතිකකම්මො අගමාසි නන්දො තථෙව අකෙකාසති.

කුමාරො තෙන සද්ධිං ඵරුසවචනං අවතොව නිවතතිතො අසං දසො ඉතො පටිඨාය ධනං ආවිකක්ඛාමිති ගච්ඡති ගතො පත අකෙකාසති තත්ථ කාරණං න ඡනාමි අපී ඛො පත මෙ පිතුසකායො කුටුඛිකො තං පටිපුච්ඡො ජාතියාමිති බොධිසත්තස්ස සනතිකං ගතො සබ්බං තං පවතති. ආරොවෙතො කිනත්තො තාත! කාරණන්ත පුච්ඡි. බොධිසත්තො යසමි. තෙ තාත! ආනෙ සිතො නන්දො අකෙකාසති තත්ථෙව හෙ පිතු සත්තකං ධනං තස්මා තෙ යද් නන්දො අකෙකාසති තද් නං එති රෙ දස! කිං අකෙකාසති ආකම්බිතො¹ කුඤ්ඤ ගහෙතො තං ආතං භිද්ධො කුලසත්තකං ධනං නිගරිතො දසං උකම්පාපෙතො ධනං ආගරාති වතො ඉමං ගාථමාග:-

මඤ්ඤ සොවණ්ණයො රාසි සොවණ්ණමාලා ව නන්දකො
යත්ථ දසො ආමජාතො සිතො ථුලානි ගජ්ජති

තත්ථ මඤ්ඤති එවං අගං ඡනාමි සොචණ්ණයොති සුන්දරො වණ්ණො එතෙසනති සොවණ්ණොති, කාති තාති? රජතමණිකඤ්ඤන පවාලාදිරතනාති. ඉමසමි. ආනෙ සබ්බාතොති සුවණ්ණොති අධිපෙසනාති. තෙසං රාසි සොවණ්ණයො රාසි. සොචණ්ණමාලාවාති තුග්ගං පිතුසත්තකං සුවණ්ණමාලාපිව එතෙවොති මඤ්ඤමි. නන්දකො යත්ථ දසොති යසමි. ආනෙ සිතො නන්දකො දසො ආමජාතොති ආම අතං වො දසිති එවං දසව්ශං උපගතාය ආමදසිසංඛාතායදසියා පුතො, සිතො ථුලානි ගජ්ජතිති සො යසමි. ආනෙ සිතො ථුලානි ඵරුසවචනාතිවදති තත්ථෙව තෙ කුලධනං එවචගං තං මඤ්ඤමිති.

බොධිසත්තො කුමාරස්ස ධනගහණ්ණායං ආවිකම්, කුමාරො බොධිසත්තං වන්දිතො සරං ගතො නන්දං ආදාය නිබ්බිතානං ගතො යථානුසිඨං පටිපජ්ජිතො තං ධනං ආගරිතො කුටුඛං සණ්ඨපෙතො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ සිතො දුතාදීති පුඤ්ඤති කතො ජිවිතපරියො සානෙ යථාකමමං ගතො.

සඳා පුබ්බපෙස එවං සිලොගෙවාති වනි? ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො අනුසන්ධිං සට්ඨො ජතකං සමොධානෙයි. තද්ද නන්දෙ සාරි පුතතස්ස සද්ධිවිහාරිකො අගොයි. පණ්ඩිතකුටුඛිකො¹ පන අගමෙවාති.

නිශ්ශ්වාසකං.

1 4. 10.

කාමං පනාපි නිරසනති ඉදං සඳා ජෙතවනෙ විහරනො අනාඨපිණ්ඩිකං ආරභ්ව කපෙයි. අනාඨපිණ්ඩිකො හි විහාරමෙව ආරභ්ව වතුපණ්ණාසකොට්ඨකං බුද්ධිසාසනෙ පරිවච්ඡිතො විකිරිතො ංපෙතො තිණ්ණි රතතාති අඤ්ඤාත් රතනසඤ්ඤමෙව අනුපපාදෙතො සඳරි ජෙතවනෙ විහරනෙ දෙවයිකං තිණ්ණි මහාඋපට්ඨානාති ගච්ඡති පාතොව එකවාරං ගච්ඡති කතපාතරාසො එකවාරං සායණෙන එකවාරං අඤ්ඤාතිපි අනතරුපට්ඨානාති ගොනාතියෙව. ගච්ඡෙනො ව කිනනුවො ආදාය ආගතොති සාමණෙරා වා දහරා වා හත්මපි මෙ ඔලොකෙය්‍යනති තුච්ඡගජො නාම න ගතපුබ්බො. පාතො ව ගච්ඡෙනො යායුං ශාඛාපෙතො ගච්ඡති. කතපාත රාසො සප්පිතවතිතමුච්ඡාණ්ණාදිතිපි සායණසමයෙ ගතීමාලාවත් හත්තොති එවං දිවසෙ දිවසෙ පරිවච්ඡන්තස්ස පනස්ස පරිවච්ඡගෙ පමාණං තඤ්ඤි, බහුලොහාරුපර්වතොපියස්ස හත්තො පණ්ණෙ ආරොපෙතො අධාරසකොට්ඨකං ධනං ඉණං ගණිංසු. තෙ මහාසෙට්ඨි න ආහරාපෙති, අඤ්ඤා පනස්ස කුලසන්තකා අධාරස කොට්ඨො නදිතීරෙ කිදහිතො ඡපිතා වාතොදකෙන නදිකුලෙ හිනෙන මහාසමුද්ධං පට්ට්ඨා, තා යථාපිහිතලඤ්ඤිතා ව ලොහවාටියො අණ්ණවකුච්ඡයං පට්ට්ටනො විවරනති, ගෙගෙ පනස්ස පඤ්චනො හිංකුසතානං නිවච්ඡන්තං නිබද්ධමෙව ගොති, සෙට්ඨිනො හි ගෙහං හිංකුසංසස්ස වතුමහාපට්ඨ ඛන²පොකබරණ්ණිසදීසං සබ්බහිංකුතං මාතාපිතිට්ඨානෙ සීතං, තෙනස්ස සරං සමමාසමුද්ධොපි ගච්ඡති අසිතිමහාපේරාපි ගච්ඡන්තියෙව, සෙසහිංකුතං පන ආගච්ඡන්තානං.³ පමාණං නඤ්ඤි, තං පන සරං සත්තභූමිකං සත්තවාරකොට්ඨකපති මණ්ඩිතං තස්ස වතුන්තේ වාරකොට්ඨකෙ එකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා දෙවතා වසති සමමාසමුද්ධො ගෙහං පටිසන්තෙ අත්තනො විමානෙ ආයුං න සකෙකාති දරකෙ ගෙගෙතො ඔතරිතො භූමියං තිට්ඨති අසිතිමහාපේරෙ සුපි අවසෙසපේරෙසුපි පටිසන්තෙසු ව නිකමන්තෙසු ව තපේව කරොති සා විනෙතස්ස සමණෙ ව ගොතමෙ සාවකෙසු වස්ස ඉමං ගෙහං පටිසන්තෙසු මඤ්ඤං සුඛං නාම නඤ්ඤි නිවච්ඡකාලං ඔතරිතො ඔතරිතො භූමියං ආයුං නසක්ඛියාමි යථා ඉමෙ එතං සරං නප්පට්ඨි සනති තථා මයා කායුං චට්ටතිති.

1. ඉං. කුටුඛිකො.

2. ඉං. ඛණිත.

3. ඉං. ගච්ඡන්තානකුටුඛි.

අපේකදිවසං සංනුපගතසෙසං මහාකම්මනතිකසං සනතිං
ගනත්වා ඔහාසං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. කො ඵත්ථාති ව චුත්තා අහං චතුත්ථ
චාරකොට්ඨකෙ තිබ්බත්තදෙවතාති ආහ කසමා ආගතාසිති? භූමෙහ
සෙට්ඨිසං කිරියං න පසංථ අර්තනො පච්ඡමකාලං අනොලො
කෙත්වා ධනං නිගරිත්වා සමණං ගොතමං යෙව පුජෙති, ' න වණිජ්ජං
පයොජෙති, න කම්මනෙත පට්ඨපෙති, භූමෙහ සෙට්ඨිං තථා ඔවදථ,
යථා අත්තනො කම්මං කුරුති යථා ව සමණො ගොතමො සසා
වකො ඉමං සරං නාපට්ඨෙති තථා කරොථාති. අථ නං සො ආහ
බාල දෙවතෙ! සෙට්ඨි ධනං විසංජෙජ්ජෙනා නියොණිකෙ බුද්ධි
සාසනෙ විසංජෙජ්ජති සො සවෙ මං චූළාය ගහෙත්වා විකතිණිසංති
නෙවාහං කිංඤ්චි කපේසාමි ගච්ඡ තිත්ති. සා පුතෙකදිවසං
සෙට්ඨිනො ජෙට්ඨපුත්තං උපසංඝමිත්වා තපේව ඔවදි සො පි නං
පුරිමනෙයෙනෙව තජෙජ්ජි. සෙට්ඨිනා පන සද්ධිං තපේතුංයෙව
න සකෙකාති.

සෙට්ඨිනොපි තිරන්තරං දුතං දෙනකසං වොහාජෙ අක
රෙනකසං ආයෙ මජ්ඣිමනෙ ධනං පරිකඛයං අගමාසි. අරංසං අනුක්ක
මෙන දුමුද්දියපත්තකසං පරිභොගසාටකසංතභොජනාතිපි පුරුණ
සදිසාති නහවිංසු. එවං භූතොපි භික්ඛුසංඝසං දුතං දෙති පණිතං
පන කත්වා දුතුං න සකෙකාති. අථ නං එකදිවසං වන්දිත්වා
නිසින්නං සත්ථා දියති පන තෙ ගහපති! කුලෙ දුතනති පුච්ඡි.
සො දියත්ති ගනෙත! තඤ්ච ඛො කණාජකං බිලිඛගුත්තියනති
ආහ. අථ නං සත්ථා ගහපති! ලුබං දුතං දෙමිති මා විධනං සංකොච
සිත්ථ විත්තසම්මිං හි පණිතෙ බුද්ධිපච්චෙකබුද්ධිබුද්ධිසාවකානං දින්නං
දුතං ලුබං නාම න ගොති කයමා? විපාකමහන්තත්තාති ආහ.
විත්තමපි පණිතං කාතුං සකෙකාන්තකසං දුතං ලුබං නාම නන්දිති
වෙතං එවං වෙදිතබ්බං:-

“නන්දි විතෙත පසන්නමති අප්පිකා නාම දකඛිණො,
තථාගතෙ වා සමබුද්ධො අථ වා තස්ස සාවකෙ.

න තිරන්දි අනොමදස්සිසු පාරිවරියා බුද්ධොසු අප්පිකා,
සුක්කාය අලොණිකාය ව පසං ඵලං කුමමාසපිණ්ඩියා”ති.

අපරමපි නං ආහ, ගහපති! ත්වං තාව ලුබං දුතං දදමානො
අට්ඨන්නං අරියපුග්ගලානං දෙසි අහං වෙලාමකාලෙ සකලජලබුද්ධං
උන්නාමගලං කත්වා සත්තරත්තාති දදමානො පඤ්චමහානදියො
එකොසපුණ්ණං කත්වා විය ව මහාදුතං පවත්තයමානො තිසරණ
ගතං වා පඤ්චසීලරක්ඛණං වා කඤ්චි නාලත්ථං දකඛිණෙය්‍ය
පුග්ගලා නාම එවං දුලලහා තස්මා ලුබං මම දුතනති මා විධනං
සංකොචසිත්ථාති එවං ව පන වත්වා වෙලාමසුන්නං කපේසි.

අප්ථ චො සා දෙවතා ඉසාරකාලෙ සෙට්ඨිනා සද්ධිං කප්ථෙත්ථි
අසනෙකානති ඉද්දනායං දුග්ගතතතා මම වචනං ගණ්ඨස්සතිති මඤ්ඤ
මානා අභිසාරතතසමයෙ සිරිගෙහං පවිසිත්වා ඔහාසං ඵරිත්වා ආකාසෙ
අට්ඨාසි, සෙට්ඨි දිස්වා කො ඵසොති ආහං අහං මහාසෙට්ඨි! වතුන්වාර
කොට්ඨකෙ අබ්චත්වා දෙවතාති. කිමත්ථං ආගතාසිති? කුසං ඔවාදං
කප්ථෙත්ථි මා හුත්වාති. තෙන හි කප්ථෙතිති. මහාසෙට්ඨි! ත්වං පව්ඨිම
කාලං න විනෝගසි පුතභග්ගිතරො න ඔලොකෙසි සමණස්ස තෙ
ගොතමස්ස සාසනෙ බහුධනං විපජ්ඣන්තං සො ත්වං අතිවෙලං
ධනවිස්සජ්ජනෙන වා නවකම්මන්තානං අකරණෙනවා සමණං
ගොතමං තිස්සාය දුග්ගතො ජනො ඵවමසුතොපි සමණං ගොතමං
න මුඤ්ඤි අජ්ජාපි තෙ සමණං සරං පවිසන්තියෙව යං තාව
තෙහි නිතං තං න සකකා පච්චාතරපෙත්තුං ගතිතමෙව ගොචු ඉතො
පට්ඨාය පන සයං ව සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං මාගමිත්ථ
සාවකානඤ්ඤස්ස ඉමං සරං පවිසිත්තුං මා අද්දසි, සමණං ගොතමං
නිවත්තිත්වාපි අනොලොකෙනො අත්තනො වොහාසෙර ව වණ්ඤජ්ජං
ව කත්වා කුට්ඨමං සන්ධිපෙතිති.

අප්ථ නං සො ඵවමාහ අයං තයා මයං දුතබ්බඔවාදෙති. ආම
අයනති. තාදිසානං දෙවතානං සතෙනපි සහස්සෙතපි සතසහස්ස
තපි අකම්පනියො අහං දසබලෙන කතො මම හි සද්ධා සිතෙරු
විඤ්ඤා අවලං සුප්පතිට්ඨිතා මයා තියසාණිකෙ රතනසාසනෙ ධනං
විස්සජ්ජනං අයුත්තං තෙ කපිතං බුද්ධසාසනෙ පහාරෙ දිනොනා ඵව
රුපාය අනාවාරය, දුග්ගතාය කාලකණ්ණියා සද්ධිං තයා මම ඵක
ගෙගෙ වසනතිවමං නත්ති සිසං මම ගෙහා නික්කමිත්වා අඤ්ඤත්ථ
ගච්ජාති.

සා සොතාපන්තස්ස අරියසාවකස්ස වචනං සුත්වා භාතුං
අසනෙකානති අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා දුරකෙ ගජෙන
ගහෙත්වා නික්කමි. නික්කමිත්වා ව පන අඤ්ඤත්ථ වසනට්ඨානං අලග
මානා සෙට්ඨිං බමාපෙත්වා තජෙත්ථ වසිස්සාමිති නගරපරිශ්කාගක
දෙවපුත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. කෙනතෙත්ථ
ආගතාසිති ව පුත්තා අහං සාමි! අනුපට්ඨාසෙත්වා අනාථපිණිකෙත
සද්ධිං කප්ථෙසිං සො මං කුජ්ඣිත්වා වසනට්ඨානා නික්කමිති මං සෙට්ඨිස්ස
සන්තිකං තෙත්වා බමාපෙත්වා වසනට්ඨානං මෙ දෙට්ඨාති. කිං පන
තයා සෙට්ඨි පුත්තොති? ඉතො පට්ඨාය බුද්ධිපට්ඨානං සම්මුපට්ඨානං
මාකරි සමණස්ස ගොතමස්ස සරෙ පවෙසනං මා අද්දසිති ඵවං මෙ
පුත්තො සාමිති. අයුත්තං තයා පුත්තං සාසනෙ පහාරෙ දිනොනා
අහං තං ආදය සෙට්ඨිනො සන්තිකං ගන්තුං න උස්සහාමිති. සා තස්ස
සන්තිකා සම්මතං අලගිත්වා වතුන්තං මහාරජානං සන්තිකං අගමාසි
අතභිපි තප්ථෙව පටිකුක්ඛිතතා සකකං දෙවරජං උපසම්බුද්ධිත්වා තුං

පවතනී. ආවිකම්ත්‍රා අහං දෙව! වසතට්ඨානං අලගමානා දුරතො
හත්තෙන ගහෙත්වා අත්තාණා විවරම් කුමානං සිරියා මය්‍යං වස
තට්ඨානං දුපෙට්ඨාති සුට්ඨිතරං යාචි.

සොපි නං ආහ තයා අයුත්තං කතං ජිනසාසනෙ පහාලෙ
දිනෙහා අහමිපි තං නිය්‍යාය සෙට්ඨිනා සද්ධිං කප්ථං න සකෙකාමි
එකං පන තෙ සෙට්ඨිසාය බමනුපායං කප්ථස්‍යාමිති සාධු දෙව!
කප්ථෙතිති. මහාසෙට්ඨිසාය හත්තො මනුස්‍යෙහි පණ්ණො ආරොපෙත්වා
අට්ඨාරසකොට්ඨං ධනං ගතිතං අත්ථි තිං තස්‍ය ආයුත්තකවෙසං
ගහෙත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා තාති පණ්ණොති අද්දං කතිපයෙහි
යකඛතරුණෙහි පරිවාරිතා එකෙන හත්තෙන පණ්ණං එකෙන
ලෙබ්‍ඪේ. ගහෙත්වා තෙසං ගෙහං ගතවා ගෙහමජේඛි සීතා අත්තනො
යකඛානුභාවෙන තෙ උත්තාසෙත්වා ඉදං කුමානං ඉණ්පණ්ණං
අමානං සෙට්ඨි අත්තනො ඉස්සරකාලෙ කුමෙහ න කිඤ්චි ආහ
ඉද්දති දුග්ගතො ජාතො කුමෙහති ගතිතකභාපණාති දෙට්ඨාති
අත්තනො යකඛානුභාවං දස්‍යෙත්වා සබ්බාපි තා අට්ඨාරසහිරසුදු
කොට්ඨො සාධෙත්වා සෙට්ඨිසාය කුච්ඡකොට්ඨකෙ පුරෙත්වා අඤ්ඤං
අවිරවතිනදීතිරෙ තිතිතධනං නදීකුලෙ භිනෙන සමුදදං පටිට්ඨං
අත්ථි තමපි අත්තනො ආනුභාවෙන ආහරිත්වා කොට්ඨි පුරෙත්වා
අඤ්ඤමපි අසුකට්ඨානෙ නාම අස්‍යාමිකං අට්ඨාරසකොට්ඨත්තමෙව
ධනං අත්ථි තමපි ආහරිත්වා කුච්ඡකොට්ඨකෙ පුරෙති ඉමාති වතු
පණ්ණාසකොට්ඨි ඉමං කුච්ඡකොට්ඨකෙ පුරණෙන දණ්ඨකමමං
කත්වා මහාසෙට්ඨිං බමාපෙතිති.

සා සාධු දෙවොති තස්‍ය වචනං සමපට්ඨිත්වා වුත්තනායෙනෙව
සබ්බං ධනං ආහරිත්වා අට්ඨාරත්තසමයෙ සෙට්ඨිසාය සිරිගබ්‍හං පටි
සිත්වා ඔහාසං එරිත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. කො එසොති වුත්තෙ අහං
තෙ මහාසෙට්ඨි! වතුත්වාරකොට්ඨකෙ අබිවත්ථා අකුබාල
දෙවතා මයා මහාමොහමුලහාය බුද්ධගුණෙ අජාතිත්වා පුරිමෙසු දිව
සෙසු කුමෙහති සද්ධිං කිඤ්චි කට්ඨං තං මෙ දෙසං බමප් සකකස්‍ය
හි මෙ දෙවරජස්‍ය වචනෙන කුමානං ඉණං සාධෙත්වා අට්ඨාරස
කොට්ඨො සමුදදං ගතා අට්ඨාරසකොට්ඨො තසම්. තසම්. ණතෙ
අස්‍යාමිකධනස්‍ය අට්ඨාරසකොට්ඨොති වතුපණ්ණාස කොට්ඨො
ආහරිත්වා කුච්ඡකොට්ඨං පුරණෙන දණ්ඨකමමං කතං ජෙතවන
විහාරං ආරභිත පරිකයං ගතධනං සබ්බං සමපිණ්ණිතං වසතට්ඨානං
අලගමානා කිලමාමි මයා අඤ්ඤාණතාය කතං මනසි අකත්වා බමප්
මහාසෙට්ඨිති ආහ

අනාපට්ඨිණිකො තස්‍ය වචනං සුත්වා විනොසි අයං ව දෙවතා
දණ්ඨකමමං ව මෙ කතනති වදති අත්තනො ව දෙසං පටිජානාති
සුත්වා ඉමං විනොතත්වා අත්තනො ගුණෙ ජානාපෙස්‍යාති සමඛා

සමුද්ධායක නං දසෙසසාමිති. අථ නං ආහ අමම දෙවනෙ ! සමෙසි මං. බමාපෙකුකාමා සන්තුසනානිකෙ මං. බමාපෙතිති. සාධු එවං කරියාමි සන්තු පන මං. සනතිකං ගගෙහවා ගව්නාතිති. සො සාධුති වඩා විහා තාග රතනියා පාතොව තං ගගෙහවා සන්තු සනතිකං ගතවා තාග කතකමම. සබ්බං තපාගතස්ස ආරොවෙසි. සන්තා තස්ස වචනං ඉතියා ඉධ ගහපති ! පාපපුග්ගලොපි යාව පාපං න පච්චති තාව හද්දාති පස්සති යද පනස්ස පාපං පච්චති තද පාපමෙව පස්සති හද්දපුග්ග ලොපි යාව හද්දං න පච්චති තාව පාපාති පස්සති යද පනස්ස හද්දං පච්චති තද හද්දමෙව පස්සති වඩා ඉමා බමමපදෙ වෙ ගාථා අභාසී :-

“පාපොපි පස්සති හද්දං යාව පාපං න පච්චති,
 යද ව පච්චති පාපං අථ පාපො පාපාති පස්සති.
 හද්දොපි පස්සති පාපං යාව හද්දං න පච්චති,
 යද ව පච්චති හද්දං අථ හද්දො හද්දාති පස්සති”ති.

ඉමාසං ව පන ගාථානං පරියොසානෙ සා දෙවතා සොකා පතතිඵලෙ පතිට්ඨාසී සා වක්කමිතිතෙසු සන්තු පාදෙසු නිපතිතා මයා හනෙත ! රුගරතතාග දෙසද්ධියාග මොහමුලිහාග අවිජ්ජාකාය නුමනාකං ගුණේ අරාතනතියා පාපකං වචනං චුතතං තං මෙ බම ථාති සන්තාරං. බමාපෙතා මහාසෙසට්ඨිං. බමාපෙසි.

තසමි සමමය අනාඨපිණ්ඩිකො සන්තු පුරතො අත්තනො ගුණං කපෙසි හනෙත ! අයං දෙවතා බුද්ධපට්ඨානාදීනි මා කණ්ණිති වාරය මානාසි මං. වාරෙභුං නාසකඛි දුනං න දුතබ්බනති ඉමාග වාරිය මානොපහං අද්දසිමෙව නනු එස හනෙත ! මයාං ගුණොති ? සන්තා තිං බොසි ගහපති ! සොවාපනොගා අරියසාවනො අවලසද්ධො විසුද්ධදස්සනො නුයාං ඉමාග අපෙසසකධදෙවතාග වාරෙතනියා අවාරිතභාවො නාව්ජරියො යං පන පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අනුප්පනො බුද්ධො අපරිපනෙක සද්දණ්ණ ධීවා කාමාවචරියෙරෙන මාරෙන අනාසෙස ධර්මා සවෙ දුනං දස්සසි ඉමසමි. කිරියෙ පච්චියසිති අසිතිහන්ඨගච්ඡිරං. අබ්බාරකාසුං දසෙසවා මා දුනං අද්දසිති වාරිතා පද්මකණ්ණිකමජ්ජෙධි ධර්මා දුනං අදංසු ඉදං අච්ජරියනති වඩා අනාඨපිණ්ඩිකොග යාවිතො අතිතං ආහරි :-

අතිතෙ බාරණසියං බුහමදතො රජ්ජං කාරෙතො බොසි සතොගා බාරණසිසෙට්ඨියා කුලෙ නිබ්බතතිවා නාතපකාරෙති සුබුද්ධකරණෙති දෙවකුමාරෙ විග සංවද්ධියමානො අනුක්කමෙන විසුද්ධො පවා සොදසවස්සකාලෙයෙව සබ්බසිපෙසු නිපථතති. පතොගා. සො පිකුඅවමයෙන සෙට්ඨිට්ඨානෙ ධර්මා වතුසු නගරවා රෙසු වතස්සො දුතසාලා මජ්ජෙධි නගරස්ස එකං අත්තනො නිවෙ භතවා රෙ එකනති ඡ් දුතසාලා කාරෙතා මහාදුනං දෙති සිලං

රකති උපොසථකමමි. කරොති. අපේකදිවසං පාතරසවෙලාය
 බොධිසත්තස්ස නානග්ගරසෙ මනුස්සෙහොජනෙ උපතියමානෙ
 ඵකො පවෙච්ඡකබුද්ධො සත්තාභවවයෙන තිරෙධං උට්ඨාය භික්ඛාචාර
 වෙලං. සලලකෙඛ්ඛා අජ්ජ මයා බාරණසීසෙට්ඨස්ස ගෙභවාරං.
 ගතතුං චට්ටනීති නාගලතාදන්තකට්ඨං. බාදිඛා අනොතත්තදුභ
 මුඛං ධොවිඛා මනොසිලාතලෙ ඨිතො නිවාසෙඛා කායබ්ඛිතං
 බ්ඛිඛා විචරං පාරුපිඛා ඉද්ධිමයමත්තිකාපත්තං. ආදාය ආකාසෙනා
 ගතඛා බොධිසත්තස්ස භවෙන උපතීතමනෙන ගෙභවාරෙ අට්ඨාසි.

බොධිසත්තො තං දිස්වා ව ආසනා වුට්ඨාය තිපච්චාකාරං
 දස්සෙඛා පරිකමමකාරකං. ඔලොකෙසි තිං කරෙමි සාමීති ව වුත්තෙ
 අයස්ස පත්තං. ආභරථාති ආභ තං. බණ්ඤෙඤ්ච මාරෙ පාපිමා
 විකමපමානො උට්ඨාය අයං පවෙච්ඡකබුද්ධො ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ
 ආභාරං ලභි අජ්ජ අලභනො. විතස්සියාති ඉමං. ව විනාසෙස්සාමි
 සෙට්ඨිනො ව දුන්නාරයං කරියාමිති තං. බණ්ඤෙඤ්ච ආගන්ත්වා
 අන්තරවත්ථුමි අසීතිභත්ථමත්තං. අභිකාරකාසු. තිව්ඤ්ඤි. සා බදි
 රභිකාරපුණණා සමපජ්ජලිතා සජෙතීහුතා. අවිචිමහාතිරයො. විය
 බාසිත්ථ. තං පන මාපෙඛා සයං ආකාසෙ අට්ඨාසි. පත්තභරණත්ථාය
 ගච්ඡමානො පුරිසො තං දිස්වා මහාභයප්පත්තො නිවතති. බොධි
 සත්තො තිං තාත! තිවත්තොසීති පුට්ඨි. අයං සාමි! අන්තරවත්ථුමි
 මහති අභිකාරකාසු සමපජ්ජලිතා සජෙතීහුතාති. අප්ඤෙඤ්ච
 අප්ඤෙඤ්ච ඵං ආගතාගතා සබ්බෙපි භයප්පත්තා වෙගෙන පලාසිංසු.

බොධිසත්තො විනොසි අජ්ජ මයං. දුන්නාරයං කාතුකාමො
 වසවන්ති මාරෙ උය්‍යුත්තො භවිස්සති න බොපන ජනාති මාරසත්තෙ
 මරසභස්සොනාපි මයං. අකමපියභාවං, අජ්ජදුකි මයං. වා මාරස්ස
 වා බලමහන්නතං. ආනුභාවමහන්නතං. ජනියාමිති තං. යථාසජ්ජිත
 මෙව භත්තපාතිං සයං. ආදාය ගෙහා නික්ඛමම අභිකාරකාසුතටෙ
 ධුඛා ආකාසං උලොකෙඛා මාරං. දිස්වා කොසිඤ්ඤති ආභ. අහං
 මාරෙති. අයං අභිකාරකාසු තයා නිමමිතාති? ආම මයාති. කිමත්ථා
 යාති? තච දුකස්ස අන්තරයකරණත්ථාය ව පවෙච්ඡකබුද්ධස්ස චජ්චිත
 නාසන්නත්ථායාති. බොධිසත්තො තෙව තෙ අහං අත්තනො දුකස්ස
 අන්තරයං. න පවෙච්ඡකබුද්ධස්ස ජ්චිතන්නාරයං කාතුං. දස්සාමි අජ්ජ
 දුකි මයං. වා තුයං. වා බලමහන්නතං. ජනියාමිති අභිකාරකාසුයා
 තටෙ ධුඛා භනෙන! පවෙච්ඡකවරබුද්ධි!¹ අහං ඉමිස්සා අභිකාරකාසුයා
 අධොසිසො පතමානොපි න නිවත්තිස්සාමි කෙවලං. තුමෙහ මයා
 දින්නහොජනං පතිගණ්හථාති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ:-

කාමං පතාමි තිරයං උද්ධිපාදෙ අවංසිරො,
 නාතරියං කරියාමි හඤ්ඤාපිණං පටිග්ගහාති.

තනුයං පිණ්ඩනො: ගතො! පච්චක්ඛරබ්බා! සචෙ පහං
 නුභාකං පිණ්ඩපාතං දෙනො: එකංසෙනෙව ඉමං නිර්ණං උදා
 පාදෙ අවංශිප්පානුචා පතාමි තථාපි යදිදං අදානං ව අපිලියං ව
 අරියෙහි අකාතබ්බතො අනරියෙහි ව කාතබ්බතො අනිශ්චිතානි
 වුච්චති න තං අනිශ්චං කප්පිකාමි හඤ්ඉමං මයා දිගමානං පිණ්ඩං
 පටිගගහ පතිගගහාතිති. එත්ථ ව හඤ්චති වචස්සගාතො නිපාතො.

එවං වචා බොධිසත්තො දළහසමාදානෙන හත්තපාතිං ගගෙඤ්චා
 අඛාරකාසුමන්තොන පකඛනො, තාවදෙව අසීතිහත්ථගිහිග්ගං
 අඛාරකාසුයා තලතො උපරුපරිජාතං අත්තසත්තමං. එකං මහා
 පද්මං උග්ගන්තො බොධිසත්තස්ස පාදෙ පටිච්ඡි. තතො මහානුමඛ
 මතො රෙණු උග්ගන්තො මහාසත්තස්ස මුද්ධති ධ්වං සකලසරීරං
 සුවණ්ණවුණ්ණ සමොකිණ්ණමිව අකාසි. සො පද්මකණ්ණිකාය ධ්වං
 නානගාරසහොජනං පච්චකබ්බදාස්ස පතොන පතිට්ඨාපෙසි. සො තං
 පටිගගහො අනුමොදනං කත්වා පතො ආකාසො බිජිත්වා පස්සන්තස්සෙව
 මහාජනස්ස සයමපි වෙහාසං අබ්බුත්තන්තො නානපපකාරං වලාහක
 පතති. මද්දමානො විශ් නිමචන්තමෙව ගතො. මාරෙපි පරුජිතො
 දොමනස්ස පච්චා අත්තතො වසන්ට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තො
 පන පද්මකණ්ණිකාය සීතකොව මහාජනස්ස දානසීලසංවණ්ණනෙන
 ධම්මං දෙසෙඤ්චා මහාජනෙන පරිවුත්තො අත්තතො නිවෙසනමෙව
 පටිසිත්වා යාවච්චං දානාදීනි පුඤ්ඤාති කරිත්වා යථාකමං ගතො.

සත්ථා න ඉදං ගහපති! අච්ඡරියං යං ඤං එවං දස්සන්තසමපනො
 එතරති දෙවතායාන කම්පිතො පුබ්බෙ පණ්ණිනෙති කතමෙව අච්ඡරි
 යන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා අනුසන්ති. සථෙඤ්චා ජාතකං
 සමොධානෙසි. තදා පච්චකබ්බදාස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බාසි. මාරං
 පරජෙත්වා පද්මකණ්ණිකාය ධ්වං පච්චකබ්බදාස්ස පිණ්ඩපාතදා
 යකො බාරණසිසෙට්ඨි පන අගමෙවාති.

බද්ධඛාර ජාතකං.

කුලාවකවගො චතුරො.

1. 5. 1.

යො අනුකාමස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ලොසක
 තිස්සන්තරං නාම ආරබ්භ කපෙසි. කොපනෙස ලොසකතිස්සන්තරො
 නාමාති? කොසලරට්ඨ එකො අත්තතො කුලනාසකො කෙවට්ට
 පුත්තකො අලාභී හිකබ්බු. සො නිර නිබ්බන්තට්ඨානතො වසිත්වා
 කොසලරට්ඨ එකසමි. කුලසහස්සවාසෙ කෙවට්ටගාමෙ එකිස්සා
 කෙවට්ටියා කුච්ඡසමි. පටිසන්ති. ගණති. තස්ස පටිසන්තිගගහණ
 දිවසෙ තං කුලසහස්සං ජලහත්ථං තදිගං ව තලාකාදිසු ව මච්ඡ

පරියෙසනනං එකං බුද්ධකමච්ඡමපි නාලන්ත තතොපට්ඨාය ව තෙ කොට්ටා පරිභායනභියෙව තස්මිමපි නුච්ඡිනතෙයෙව තෙසං භාමො සත්තවායෙ අග්ගිනා දුට්ඨො සත්තවායෙ රඤ්ඤ දුට්ඨො. එවං අනුක්කමෙන දුග්ගතා ජාතා තෙ වින්තයිංසු පුබ්බෙ අමුතානං එවරුපං නන්ති ඉද්දති පන පරිභායාම අමුතානං අන්තරෙ එකාය කාලකණ්ණියා භවිතබ්බං වෙ වග්ගා ගොමාති පඤ්චපඤ්චකුලස තාති එකතො අගෙසු. තතො යත්තස්ස මාතාපිතරො සො කොට්ඨාසො පරිභායති ඉතරො වසිස්සී. තෙ තමපි කොට්ඨාසං විධා තමපි විධාති එවං යාව තමෙව කුලං එකං අහොසි තාව විහරිත්වා තෙසං කාලකණ්ණිභාවං ඤාත්වා පොපේත්වා තික්කවසීංසු.

අථස්ස මාතා කිවෙජ්ජන ජීවමානා පරිපඤ්ඤා ගලෙහා එකස්මිං ණාතෙ විජායි පච්ඡිමභවිකසායනං න සක්කා නාසෙත්තුං අනෙතා සපෙ ඥිපො විය භියස්ස හදයෙ අරහත්තස්ස උපතියස්සයො ජලති සා තං දුරකං පටිජ්ඣතිවා ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ එකමස්ස කපාලකං හත්ථෙ දත්වා පුත්තං එකං සරං පවිසාති පෙසෙත්වා පලාතා සො තතො පට්ඨාය එකකොව හුත්වා තත්ත භික්කං පරියෙසිත්වා එකස්මිං ණාතෙ සයති න නභායති න සරිරං පටිජ්ඣති පංසුපිසාවකො විය කිවෙජ්ජන ජීවිකං කපෙත්ති. සො අනුක්කමෙන සත්තවස්සිකො හුත්වා එකස්මිං ගෙහවායෙ උක්කලී ධොවනස්ස ඡ්ඨසීතට්ඨාතො කාකො විය එවෙකං සිත්ථං උච්චි තිත්වා බාදති.

අථ නං ධම්මසෙත්තාපති සාවන්ති. පිණ්ඩාය වරමානො දිස්වා අයං සතෙතා අතිකාරුඤ්ඤප්පත්තො කතරගාමවාසිකො හුබොති තස්මිං මෙත්තාවිග්ගං වස්සෙත්වා¹ එහි රෙති ආහං සො ගන්ත්වා පේරං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථ නං පේරෙ කතරගාමවාසිකොසි? කහං වා තෙ මාතාපිතරෙති පුච්ඡී. අහං හතෙතා! නිප්පච්චයො මයං මාතා පිතරෙ මං නිස්සාය කිලන්තමානාති මං ඡ්ඨෙත්වා පලාතාති. අපිපන පබ්බජියස්සිති? හතෙතා! අහං තාව පබ්බජෙය්‍යං මාදිසං පන කපණං කො පබ්බාජෙය්‍යාති? අහං පබ්බාජෙය්‍යාමිති, සාධු පබ්බාජෙත්වාති. පේරො තස්ස බාදනීයං ගොජනීයං දත්වා තං විහාරං තෙත්වා සහත්ථෙතෙව නභාපෙත්වා පබ්බාජෙත්වා පරිපුණ්ණවස්සං උපසම්පා දෙසි. සො මහලලකකාලෙ ලොසකතිස්සත්ථෙති පඤ්ඤාසිත්ථ නිප්පුඤ්ඤා² අප්පලාභො. තෙන කිර අසදිසදුතෙපි කුච්ඡිපුරො න ලදධිපුබ්බො ජීවිතසට්ඨකමත්තකමෙව ලභති. තස්ස භි පත්තන එකස්මිඤ්ඤෙව යාගුඋලුඤ්ඤා දිනෙත පත්තො සමතිත්තකො හුත්වා පඤ්ඤායති. අථ මනුස්සා ඉමස්ස පත්තො පුරෙති ගෙට්ඨා යාගු දෙනති. තස්ස පත්තන යාගු දනකාලෙ මනුස්සානං භාජනෙ යාගු අන්තරධායතිතිපි වදනති. බජ්ජකාදිසුපි එසෙවනගො. සො අපරෙතන

සමයෙන විපස්සනං වෛසඳිනා අග්ගඵලෙ අජිහනෙන පතිට්ඨිතොපි අපප්පාභොව අහොසි. අථස්ස අනුප්පබ්බෙන ආයුසංඛාරෙසු පරිභීනෙසු පරිනිබ්බාණදිවසො සම්පාපුණි.

ධම්මසෙනාපති ආචරේන්තො තස්ස පරිනිබ්බාණභාවං ඤාතො අයං ලෝසකනිස්සන්තරෙ අජ්ජපරිනිබ්බාධිස්සති. අජ්ජ මයං එතස්ස යාවදන්තං ආහාරං දුතුං වට්ටතිති නං ආදාය සාවච්චිං පිණ්ඩාය පාවසි. ථෙරෙ තං කිය්සාය තාව ඛුම්භුස්සාය සාවච්චියා හන්තං පසාපෙත්වා වන්දන මතභමපි නාලන්. අථ නං ථෙරෙ ගච්ඡාමිසො! ආසනසාලාය නිසිද්දති උයෝසාපේත්වා ඉමං ලෝසකස්ස දෙථාති ලද්ධාහාරං පෙසෙසි. තං ගහෙත්වා ගතා ලෝසකන්තරං අසරිත්වා සයමෙව භුංඤ්ජංසු.

අථ ථෙරස්ස උට්ඨාය විහාරං ගම්ණකාලෙ ලෝසකනිස්සන්තරෙ ගන්තො ථෙරං වන්දි, ථෙරෙ නිවහන්තො සීතකො ලඟ්ඨං තෙ ආවුසො! හත්තනාති පුච්ඡි. ලභිස්සාමි නො හනන්ති. ථෙරෙ සංවෙගප්පයොනා කාලං ඔලොකෙසි, කාලො අතික්කන්තො, ථෙරෙ භොතාමුසො! ඉධෙව නිසිද්දති ලෝසකන්තරං ආසනසාලාය නිසිද්දපෙත්වා කොසල රඤ්ඤෙ නිවෙසනං ආගමාසි. රජා ථෙරස්ස පතනං ගාහාපෙත්වා හත්තස්ස අකාලොති පතනපුරං වතුමධුරං දාපෙසි.

ථෙරෙ තමාදාය ගන්තො එහාමුසො තිස්ස! ඉමං වතුමධුරං භුංඤ්ජාති වන්තො ගහෙත්වාව අට්ඨාසි. සො ථෙරෙ¹ ගාරවෙන ලජ්ජන්තො න පරිභුංඤ්ජති, අථ නං ථෙරෙ එහාමුසො තිස්ස! අහං ඉමං පතනං ගහෙත්වා ධස්සාමි ත්වං නිසිද්දිත්වා පරිභුංඤ්ජ සචෙ ඉමං පතනං ගන්තො මුඤ්ඤෙය්සං කිංඤ්ඤි න භවෙය්සාති ආහං අථායසාමා ලෝසකනිස්සන්තරෙ අග්ගස්සරෙ ධම්මසෙනාපතිමිති පතනං ගහෙත්වා සීතෙ වතුමධුරං පරිභුංඤ්ජි, තං ථෙරස්ස අරිඨ්ඨිබලෙන පරික්කයං න අගමාසි, තදා ලෝසකනිස්සන්තරෙ යාවදන්තං උදරපුරං කන්තො පරිභුංඤ්ජි. තං දිවසමෙව ව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරිනිබ්බාධි සමමාසංඛ්‍රද්ධො සන්තකෙ ධන්තො සරීර නික්කපං කාරෙසි. ධාතුයො ගහෙත්වා වෙතියං කරිංසු.

තදා භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා ආවුසො! ලෝසකන්තරෙ අපුඤ්ඤෙ අප්පලාහි, එවරුපෙන නාම අපුඤ්ඤෙන අප්පලාහිනා කථං අරියධම්මො ලද්ධාති කපේන්තා නිසිද්දංසු. සන්තො ධම්මසභායං ගන්තො කායනුභ්ව භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සන්තිසීන්තාති පුච්ඡි තෙ ඉමාය නාම ගනන්ති ආරෙවෙසුං. සන්තො භික්ඛවෙ! එසො භික්ඛු අත්තන්තො අලාහිභාවං ව අරියධම්මලාහිභාවං ව අත්තන්තො අකාසි, අයං හි පුබ්බෙ පරෙසං ලාභන්තරං කන්තො අප්පලාහි ජාතො අතිවං උක්කං අන්තන්තාති විපස්සනාය සුත්තභාවස්ස ඵලෙන අරියධම්මලාහි ජාතොති වන්තො අනිතං ආහරි:-

අතීතේ කසළපසමොසමබ්‍රුද්ධිකාලේ අඤ්ඤාතරේ හිතබු එකං කුට්ඨේකං නිස්සංගාමකාවාසෙ වසති පකතතෙතො සීලවා විපස්සනාය යුත්තපසුතො, අපේකො බිණ්ණසව්‍යේරේ සමචත්තවාසං වසමානො අනුපුබ්බන්ත¹තස්ස හිතබුනො උපට්ඨාකකුට්ඨේකස්ස වසන ගාමං සමපතො. කුට්ඨේකො පේරස්ස ඉරියාපපේයෙව පසිදිත්වා පත්තං අද්දං සරං පවෙසෙත්වා සක්කව්වං භොජෙත්වා ථොකං ධම්මකථං සුත්වා පේරං වැදිත්වා හනෙත! අව්හාකං ධුරවිහාරමෙව ගච්ඡිථ මයං සායණ්ණසමයෙ ආගන්ත්වා පසිසියාමාති ආහ, පේරෙ විහාරං ගන්ත්වා තෙවාසිකන්තේරං වැදිත්වා ආපුට්ඡිත්වා එකමන්තං නිසීදි, සොපි තෙන සද්ධිං පටිසන්තාරං කත්වා ලද්ධො තෙ ආවුසො! හිතබ්බාගරේති පුට්ඡි, ආම ලද්ධොති කහං ලද්ධොති? තුමහාකං ධුර ගාමෙ කුට්ඨේකසරේති එවඤ්ච පන වත්වා අත්තනො සෙතාසනං පුට්ඡිත්වා පටිජග්ගත්වා පත්තවිවරං පටිසාමෙත්වා ක්කිත්තසුඛෙන ඵල සුඛෙන විනිතාමෙතො නිසීදි.

සොපි කුට්ඨේකො සායණ්ණ ගතිමාලඤ්ච ව දීපතෙලඤ්ච ගාගාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා තෙවාසිකන්තේරං වැදිත්වා හනෙත! එකො ආගන්තුකන්තේරේ අත්ථි ආගතො නුඛොති පුට්ඡි, ආම ආගතොති. ඉද්දති කහන්ති? අසුකසෙතාසනෙ නාමාති, සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වැදිත්වා එකමන්තං නිසීනො ධම්මකථං සුත්වා සීතලවෙලාය වෙතියං ව, බොධිං ව පුජෙත්වා දීපෙ ජාලෙත්වා උභොපි ජනෙ නිමිනෙත්වා ගතො, තෙවාසිකන්තේරෙපි බො අයං කුට්ඨේකො පරි හිනොතො සවායං හිතබු ඉමසමිං විශාරෙ වසියාති න මං එස කියමිං ව ගණ්ඩියාතිති පේරෙ අත්තනමන්තං ආපජ්ජිත්වා ඉමසමිං විහාරෙ එතස්ස අවසනාකාරො මයා කාතුං වට්ටනීති තෙන උපට්ඨාන වෙලාය ආගතො සද්ධිං කිංඤ්ච න කපේසි, බිණ්ණසව්‍යේරේ තස්ස අජ්ඣාසයං ජාතිත්වා අයං පේරෙ මම කුලෙ වා ගණෙ වා අපජ්ජි බ්‍රුද්ධිගාවා න ජානාතීති අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා ක්කිත්තසුඛෙන ඵලසුඛෙන විනිතාමෙසි.

තෙවාසිකොපි පුත දිවසෙ තබ්බිට්ඨෙන ගණ්ඩිං පහරිත්වා තබෙන මාරං ආකොටෙත්වා කුට්ඨේකස්ස ගෙහං අගමාසි, සො තස්ස පත්තං ගගෙත්වා පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසීදපෙත්වා ආගන්තුකන්තේරෙ කුතිං ගතෙතති පුට්ඡි, නාහං තච කුලුපකස්ස පචත්තිං ජානාමි, ගණ්ඩිං පහරනො මාරං ආකොටෙනො පබොධෙතුං නාසකම්භි යෙතො තච ගෙහෙ පඤ්ඤාගොජනං භුඤ්ජිත්වා ජීරපෙතුං අසකෙකාපොතො ඉද්දති නිද්දං ඔක්කනෙතායෙව ගවියාති තිං පසිදමානො එවරුපෙසු යානෙසු යෙව පසිදසිති ආහ, බිණ්ණසව්‍යේරෙපි අත්තනො හිතබ්බාමාරවෙලං සලලකෙතිවා සරීරං පටි ජග්ගත්වා පත්තවිවරමාදය අකාසෙ උපපතිත්වා අඤ්ඤාත් අගමාසි.

සො කුටුඬිකො නෙවාසිකන්ථරං සප්පිමධුකකකරුභිසංඛිතං පායාසං පායෙත්වා පතනං ගතිවුණ්ණෙති උබ්බට්ඨො පුත පුරෙත්වා හනෙත! සො ථෙරො මග්ගකීලනොයා භවිස්සති ඉදමස්ස හරථාති අද්දසි. ඉතරෙ අපථවිකම්පිත්වා ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො සචෙ සො භික්ඛු ඉමං පායාසං පිවිස්සති යිවාය ගහෙත්වා නිකාඤ්ඤිමානොපි න ගම්මස්සති, සචෙ පනාහං ඉමං පායාසං මනුස්සස්ස දස්සාමි පාකභං මෙ කමමං භවිස්සති, සචෙ උදකෙ ඔපිලාපෙස්සාමි උදකපිට්ඨං සප්පි පඤ්ඤාධිස්සති, සචෙ භූමියං ඡ්ඛෙඛිස්සාමි කාකසන්තිපානෙන පඤ්ඤාධිස්සති, තත්ථ හුබො ඉමං ඡ්ඛෙඛියන්ති උපධාරෙන්නො එකං ක්කාමකෙඛතං දිස්වා අභිගාරෙ විසුභිත්වා තත්ථ පක්ඛිපිත්වා උපරි අභිගාරෙති පටිවජ්ඣෙත්වා විහාරං ගතො. තං භික්ඛුං අදීස්වා විනෙතාසි අභිං සො භික්ඛු ඛිණ්ණසචෙ මම අජ්ඣාසයං විදිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතො භවිස්සති, අහො! මයං උදරගෙතු අපුත්තං කතන්ති තාවදෙවස්ස මහන්තං දෙමනස්සං උදපාදි. තතො පට්ඨායෙව ච මනුස්සපෙතො හුත්වා න විරස්සෙව කාලං කත්වා තිරයෙ නිබ්බත්ති.

සො ඛහුති වස්සසත්තසගස්සාති තිරයෙ පච්චිත්වා පකකාවසෙසෙන පටිපාටියා පඤ්චජාතිසතෙසු යනොයා හුත්වා එකදිවසමපි උදරපුරං ආහාරං න ලභී. එකදිවසං පත ගබ්භමලං උදරපුරං ලභී, පුත පඤ්චජාතිසතෙසු සුතබො අහොසි, තද්ධි එකදිවසං භත්තවමනං උදරපුරං ලභී, සෙසකාලෙ පත තෙන උදරපුරෙ ආහාරෙ නාම න ලභිපුබ්බො. සුතබයොතිතො පත වම්පිත්වා කාසිරට්ඨෙ එකසම්මානෙම දුග්ගතකුලෙ නිබ්බත්ති, තස්ස නිබ්බත්තිතො පට්ඨාය තං කුලං පරමදුග්ගතමෙව ජාතං නාභිතො උභිං උදකකඤ්ඤික මත්තමපි න ලභී තස්ස පත මිත්තවිඤ්ඤොති නාමං අහොසි. මාතා පිතරෙ ඡාතකදුකං අධිවාසෙත්වා අසකෙකාන්තා ගච්ඡ කාලකණ්ණිකාති තං පොථෙත්වා නිගරිංසු. සො අපථවිසරණො විවරන්නො බාරණසි. අගමාසි.

තද්ධි බොධිසත්තො බාරණසියං දිසාපාමොනොයා ආවරිගො හුත්වා පඤ්චමාණවකසතාති සිප්පං වාචෙති. තද්ධි බාරණසිවාසිනො දුග්ගතානං පරිස්සයං දත්වා සිප්පං සිකඛාපෙනති. අගමපි මිත්තවිඤ්ඤො බොධිසත්තස්ස සන්තිනෙ පුඤ්ඤසිප්පං සිකති. සො ඵරසො අනොවාදකමො. තං තං පහරන්නො විවරති, බොධිසත්තෙන ඔවදිගමානොපි ඔවාදං න ගණ්හාති, තං නිස්සාය ආයොපිස්ස මෙඤ්ජාපො. අථ සො මාණවසකති සද්ධිං ගණ්හිත්වා ඔවාදං අගණ්හන්නො තතො පලාසිත්වා ආභිණ්ඩන්නො එකං පට්ඨන්තොමං ගන්ත්වා හති. කත්වා ජීවති. සො තත්ථ එකාය දුග්ගතිත්ථා සංඤ්ඤා සංවාසං කපොසි. සා තං නිස්සාය වෙ දුරකෙ විජායි. ගාමවාසිනො අමානං සුසාසනං දුස්සාසනං ආරෙවෙය්‍යාසීති මිත්තවිඤ්ඤස්ස හති. දත්වා තං ගාම චාරෙ කුටිකාය වසාපෙසු. තං පත මිත්තවිඤ්ඤා නිස්සාය භෙදා

පච්චන්තගාමවාසිනෝ සත්තකඛානං රුජ්ජන්ති. අදංසු. සත්තකඛානං තලාකං ජිජ්ජි. තෙ වින්තසිංසු: අමහාකං පුබ්බෙ ඉමස්ස මිත්තවිඤ්ඤාය අනාගමනකාලෙ ඵවරුපං නන්ති, ඉද්දති පනස්ස ආගතකාලතො පටියාය පරිභායාමාති තං පොපේනා නිහරිංසු, සො අත්තතො දුරතෙ ගතෙත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්තො ඵකං අමනුස්සපරිග්ගහං අට්ඨං පාවිසි, තත්ථස්ස අමනුස්සා දුරතෙ ච හරියඤ්ච මාරෙත්වා මංසං බාදිංසු.

සො තතො පලාසිත්වා තතො තතො ආභිණ්ඩන්තො ඵකං ගමිරං. නාම පට්ටනගාමං නාවාවිස්සජ්ජනදිවසෙයෙව පත්වා කම්මකරෙ හුත්වා නාවං අභිරුහි, නාවා සමුද්දප්පිට්ඨේ සත්තාහං ගන්ත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සමුද්දමජෙක්ඛි ආකොටෙත්වා සිට්ඨාපිය අටියාසි, තෙ කාලකණ්ණිසලාකං වාරෙසුං, සත්තකඛානං මිත්ත විඤ්ඤායෙව පාපුණ්ඨි, මනුස්සා තස්සෙකං වෙණුකලාපකං දත්වා හත්ථෙ ගතෙත්වා සමුද්දෙ බිප්පිංසු, තස්මිං බිත්තමනො නාවා අගමාසි. මිත්තවිඤ්ඤායෙ වෙණුකලාපෙ නිපජ්ජත්වා සමුද්දප්පිට්ඨේ ගච්ඡන්තො කස්සපසම්මාසමුද්ධකාලෙ රක්ඛිතසීලස්ස ඵලෙන සමුද්දප්පිට්ඨකෙ ඵකස්මිං. ඵලිකවිමානෙ චතස්සො දෙවධිතරො පටිලහිත්වා තාසං සන්තිකෙ සුඛං අනුභවමානො සත්තාහං වසි. තා පන විමාන පෙතියො සත්තාහං සුඛං අනුභවනති සත්තාහං දුක්ඛං, දුක්ඛං අනු භවිතුං ගච්ඡමානා යාව මයං ආගච්ඡාම තාව ඉධෙව හොතිති චත්වා අගමංසු මිත්තවිඤ්ඤායෙ තාසං ගතකාලෙ වෙණුකලාපෙ නිපජ්ජත්වා පරතො ගච්ඡන්තො රජතවිමානෙ අට්ඨ දෙවධිතරෙ ලහි, තතොපි පරං ගච්ඡන්තො මණ්ඩිවිමානෙ සොළස, කණ්ක විමානෙ චතතිංස දෙවධිතරෙ ලහි, තාසමපි වචනං අකත්වා පරතො ගච්ඡන්තො අත්තරදීපකෙ ඵකං යක්ඛනගරං අද්දස තත්ථෙතා යක්ඛණි අජරුපෙන විවරති, මිත්තවිඤ්ඤායෙ තස්සා යක්ඛණිභාවං අජනන්තො අජමංසං බාදිස්සාමිති තං පාදෙ අග්ගතෙසි. සා යක්ඛානු භාවෙන තං උක්ඛිපිත්වා බිප්පි. සො තාය බිත්තො සමුද්දමත්තෙන ගන්ත්වා බාරාණසියං පරිබාපිට්ඨේ ඵකස්මිං කණ්ටකගුලබ්ධත්තෙ පතිත්වා පට්ටමානො භූමියං පතිට්ඨාසි.

තස්මිං ව සමයෙ තස්මිං පරිබාපිට්ඨේ රඤ්ඤාද අජිකා වරමානා වොරා හරන්ති, අජිකාගොපකා වොරෙ ගණ්ඨස්සාමාති ඵකමත්තං නිලිනා අට්ඨංසු. මිත්තවිඤ්ඤායෙ පට්ටිත්වා භූමියං ධීතො තා අජිකා දිස්වා වින්තසි, අහං සමුද්දෙ ඵකස්මිං. දීපකෙ අජිකං පාදෙ ගතෙත්වා තාය බිත්තො ඉධ පතිතො, සවෙ පතිද්දති ඵකං අජිකං පාදෙ ගතස්සාමි සා මං පරතො සමුද්දප්පිට්ඨේ විමානදෙවතානං සන්තිකෙ බිප්පියතිති. සො ඵවං අයොනිසො මනසි කරිත්වා අජිකං පාදෙ ගණ්ඨි. සා ගතිතමත්තා විරට්ඨි. අජිකාගොපකා ඉතොවිතො ව ආගන්ත්වා තං ගතෙත්වා ඵත්තකං කාලං රුජ්ඣලෙ අජිකා බාදුතො ඵස වොරෙති තං තොටෙත්වා බන්ධිත්වා රඤ්ඤාද සන්තිකං නෙත්ති.

තසම් බණ්ණ බොධිසත්තො පඤ්චසත්තමාණවකපරිවුත්තො නගරං
තික්කම්ම නගාසිතුං ගච්ඡන්තො මිත්තවිඤ්ඤං දිසවා සඤ්ජානිතො
තෙ මනුස්සො ආග, තාතා! අයං අමාකං අනෙතවාසිකො කාසමා
තං ගණ්හිත්වා? අජිකවොරකො අය්‍ය! එකං අජිකං පාදෙ ගණ්හි
තසමා ගතිතොති, තෙනහෙතං අමාකං දාසං කතවා දෙථ අමුහ
නිසාය ජිවිස්සතිති තෙ සාධු අය්‍යාති තං විස්සජ්ජන්තො අගමංසු.
අථ තං බොධිසත්තො මිත්තවිඤ්ඤං! තිං එතතකං කාලං කහං
වසිති පුච්ඡි, සො සබ්බං අතතතා කතකම්මං ආරොවෙසි, බොධි
සත්තො අත්තාමානං වචනං අකරොන්තො එතං දුක්ඛං පාප
ණන්ති වතො ඉමං ගාථමාග:-

යො අත්තාමස්ස ගිතානුකම්පිනො
ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං,
අජිතා පාදමොලුඛ
මිත්තකො විශ සොවතිති.

තත් අත්තාමස්සාති වධිං ඉච්ඡන්තස්ස, ගිතානුකම්පිනොති
තිතෙන අනුකම්පමානස්ස, ඔවජ්ජමානොති මුදුකෙන ගිතවිතෙතන
ඔවදියමානො, න කරොති සාසනොති අනුසරීං න කරොති
දුබ්බවො අනොවාදකො ගොති, මිත්තකො විශ සොවතිති යථා
අයං මිත්තවිඤ්ඤො අජාය පාදං ගගෙතො සොවති කිලමති එවං
තිවචකාලං සොවතිති ඉමාය ගාථාය බොධිසත්තො ධම්මං දෙසෙසි.

එවං තෙන ථෙරෙන එතතකෙ අද්ධානෙ තිසුයෙව අතතභාවෙසු
කුච්ඡිපුරො ලද්ධිපුබ්බො යකෙතික හුන්වා එකදිවසං ගබ්භමලං ලද්ධා
සුතබෙන හුන්වා එකදිවසං ගතතවමනං, පරිනිබ්බාණ්දිවසෙ ධම්ම
සෙතාපතිස්සානුභාවෙන චතුම්බුරං ලද්ධං එවං පරස්ස ලාභනන්තරය
කරණං නාම මහාදෙසකති වේදිතබ්බං.

තසම් පන කාලෙ සොපි ආවරියො මිත්තවිඤ්ඤොපි යථාකම්මං
ගතා¹, සත්ථා එවං තික්කවෙ! අතතතා අපපලාභිභාවඤ්ඤා අරියධම්ම
ලාභිභාවඤ්ඤා සයමෙව එස අකාසිති ඉමං ධම්මදෙසකං ආහරිතො
අනුසරීං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, තද මිත්තවිඤ්ඤො
ලොසකතිස්සන්තොරො අගොසි, දිසාපාමොක්ඛාවරියො පන අග
මෙවාති.

ලොසකජිතකං.

1. 5. 2.

යො අත්තාමස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤ
තරං ලොලභිකත්වං ආරබ්භ කපෙසි තස්ස ලොලභාවො නවක
තිපාතෙ කාකර්ජනකෙ ආවිහවිස්සති, තද පන තං තික්කු අයං

හනෙන! හිකුටු ලොලොති සැවු ආරෙවෙසු. අථ නං සන්තං සච්චං කිර තිං හිකුටු! ලොලොති පුච්ඡි. ආම හනෙනති. සන්තං පුබ්බෙපි තිං හිකුටු! ලොලො ලොලකාරණං ජීවිතකයං පතොනං පණ්ණිකාපි තං නිසංසං අත්තනො වසනට්ඨානා පරිහිනාති වත්වා අනිතං ආහරි:-

අනිතො බාරාණසියං බුහමදත්තො රජජං කාමරතෙන බොධි සත්තො පාරාපතයොති යං නිබ්බතති. තද්ද බාරාණසිවාසිනො පුඤ්ඤ කාමතාය තස්මිං තස්මිං ණතෙ සකුණානං සුඛවාසන්තාය ථූස පච්ඡියො ඔලුමෙඛනති, බාරාණසිසෙට්ඨිනොපි භ්ග්ගකාරකො අත්තනො මහානසෙ එතං ථූසපච්ඡි. ඔලුමෙඛනා ණපෙසි. බොධි සත්තො තත්ථ වාසං කපෙපසි. සො පාතොව නිකක්ඛිත්වා ගොවරෙ වරිත්වා සායං ආගන්ත්වා තත්ථ වසනො කාලං බෙපෙති. අපේක දිවසං එකො කාකො මහානසමත්තො ගච්ඡන්තො අමබ්බා නමෙලමච්ඡමංසානං වූපනවාසං ඝාසිත්වා ලොභං උප්පාදෙත්වා කිංතුවො නිසංසං ඉමං මච්ඡමංසං ලභියාමිති අවිදුරෙ නිසිදිත්වා පරිගණ්හනො සායං බොධිසත්තං ආගන්ත්වා මහානසං පටිසන්තං දිස්වා ඉමං පාරුපතං නිසංසං මච්ඡමංසං ලභියාමිති පුන දිවසෙ පාතොව ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස නිකක්ඛිත්වා ගොවරන්තාය ගමන කාලෙ පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අගමාසි.

අථ නං බොධිසත්තො කස්මා තිං සමම! අමෙහති සද්ධිං වර සිති ආහ, සාමි! තුමොතං කිරියා මග්ගං රුච්චති ඉතො පට්ඨාය තුමෙහ උපට්ඨතිසාමිති. සමම! තුමෙහ අඤ්ඤාගොචරං මයං අඤ්ඤා ගොචරං තුමෙහති අමොකමුපට්ඨානං ථූකකරනති සාමි! තුමොතං ගොචරගහගණකාලෙ අහමිපි ගොචරං ගහෙත්වා තුමෙහති සද්ධිං යෙව ගමියාමිති. සාමු කෙවලනෙන අපමනෙන හවිතබ්බනති එවං බොධිසත්තො කාකං ඔවදිත්වා ගොවරෙ වරනො තිණ්ඨිජා දිති බාදති, බොධිසත්තස්ස පන ගොචරගහගණකාලෙ කාකො ගන්ත්වා ගොමයපිණ්ඩං අපතෙත්වා පාණකෙ බාදිත්වා උදරං පුරෙත්වා බොධි සත්තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා සාමි! තුමෙහ අතිවෙලං වරථ අති බහුහකෙඛන නාම හවිතුං න චට්ටනිති වත්වා බොධිසත්තො ගොවරං ගහෙත්වා සායං ආගච්ඡන්තො සද්ධිං යෙව මහානසං පාමිසි. භ්ග්ග කාරකො අමොතං කපොතො අඤ්ඤාපි ගහෙත්වා ආගතොති කාකස්සපි පච්ඡි. ණපෙසි. තතො පට්ඨාය වෙ ජනා වසනති.

අපේකදිවසං සෙට්ඨියං බහුං මච්ඡමංසං ආහරිස්ස. තං ආදාය භ්ග්ගකාරකො මහානසෙ තත්ථ තත්ථ ඔලුමෙඛසි. කාකො තං දිස්වා ලොභං උප්පාදෙත්වා යෙව ගොවරභූමිං අගන්ත්වා මයා ඉදමෙව බාදි තබ්බනති රතති. තිංතිණ්ණෙනො නිපජ්ඡි. පුන දිවසෙ බොධිසත්තො ගොවරාය ගච්ඡන්තො එහි සමම! කාකාති ආහ, සාමි! තුමෙහ ගච්ඡමං මග්ගං කුච්ඡරොගො අජීති. සමම! කාකානං කුච්ඡරෙගො නාම කදචි න භූතපුබ්බො, රතති. තිස්ස යාමෙස්ස එකෙකස්මිං

යාමෙ මුච්ඡිතා හොනති දීපවට්ඨිං. ගලිතකාලෙ පන තෙසං මුහුත්තං තිත්ති හොති, තං ඉමං මච්ඡිමංසං බාදිතුකාමො භවිස්සාසි, එති මනුස්සපරිභොගො නාම තුමාකං දුපපරිභුඤ්ජයො, මා එව රූපං අකාසි, මයා සඤ්ඤායෙව ගොචරාය ගච්ඡාමිති. න සකෙකාමි සාමිති. තෙනති පඤ්ඤාසිංහාසි සකෙන කළෙමන ලොභවසං අගන්තො අපපමනො හොතිති තං ඔවදිත්වා බොධිසත්තො ගොචරාය ගතො භත්තකාරකො නානපපකාරං මච්ඡිමංසවිකතිං සම්පාදෙත්වා උසුමතිකමණ්ණං භාජනානි ථොකං විවරිත්වා රසපරිස්සා වණ්කරොපි. භාජනමන්තො ධූපෙත්වා බහි තිකමිත්වා සෙදං පුඤ්ජමානො අට්ඨාසි.

තස්මිං බණේ කාතො පච්ඡිතො සීසං උක්ඛිපිත්වා භත්තගෙහං ඔලොකෙනො තස්ස තිකමිත්තභාවං ඤාත්වා අයංදති මග්ගං මනොරථං පුරෙත්වා මංසං බාදිත්වා කාලො කිනත්තුවො මහාමංසං බාදමි උදුහු වුණ්ණිකමංසනති විනොත්තො වුණ්ණිකමංසෙන නාම බිප්පං කුච්ඡිං පුරෙත්වා න සකකා මහත්තං මංසබණ්ණං ආගරිත්වා පච්ඡිමං තිකමිපිත්වා බාදමානො නිපජ්ජිස්සාමිති පච්ඡිතො උප්පතිත්වා රසකරොපියං නිලිසි. සා කිලිති සද්දමකාසි. භත්තකාරකො තං සඤ්ඤා පුත්වා කිනත්තුවො එතනති පමිට්ඨා කාකං දිස්වා අයං දුට්ඨි කාතො මයා සෙට්ඨිතො පකකමංසං බාදිතුකාමො අහං බො පන සෙට්ඨිං. නිස්සාය ජීවාමි න ඉමං බාලං, කිළෙම ඉමිනාති වාරං පිඩාය කාකං ගහෙත්වා සකලසරිරෙ පත්තාති ලුඤ්චිත්වා අද්දසිඛිවෙරං ලොණජීරකාය කොට්ටෙත්වා අවලිලතකෙකන ආලොඤ්ජිත්වා තෙනස්ස සකලසරිරං මකෙතිත්වා තං කාකං පච්ඡිමං බිපි. සො අධිමත්තවෙද නාභිභූතො තිත්තිණ්ණායනො නිපජ්ජි. බොධිසත්තො සායං ආගන්තො තං වාසනප්පහනං දිස්වා ලොලකාක! මම වචනං අකත්වා තව ලොභං නිස්සාය මහාදුක්ඛං පත්තොසිති වත්වා ඉමං භාථමාන :-

යො අත්තකාමස්ස හිතානුකමපිනො

ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං,

කප්පාචාර්යාචාර්ය වචනං අකත්වා

අමිත්තභත්තංගතොව සෙතිති.

තත්ත කප්පාචාර්යාචාර්ය වචනං අකත්වාති පාරාපකස්ස හිතානුසාසනි වචනං අකත්වා. අමිත්තභත්තංගතො ව සෙතිති අමිත්තානං අනත්තකාරකානං දුක්ඛපාදකපුග්ගලානං භත්තං භත්තං ගතො අයං කාතො විය පුග්ගලො මහත්තං වාසනං පත්වා අනුසොචමානො සෙතිති.

බොධිසත්තො ඉමං භාථං වත්වා ඉද්දති මයා ව එතස්මිං ධාතෙ න සකකා වසිතුනති අඤ්ඤාත් ගතො. කාතො තත්තෙව ජීවිතකායං පත්තො. අපි නං භත්තකාරකො සම්මි. පච්ඡිමං ගහෙත්වා සඛකාරට්ඨානෙ ඡරෙයි.

සන්ධි න නිං හිකු! ඉදනෙව ලොලො පුබ්බපි ලොලො යෙව තඤ්ඤි පන තෙ ලොලාං නිසාය පණ්ඩිතාපි සකම්භා ආවාසා පරිභිතා හි ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිතො සම්මානි පකාසෙසි. සම්ම පරියොසානෙ සො හිකු ආනාගාමිථලං පනෙතා. සන්ධ අනුසන්ධිං සට්ඨො ජාතකං සමොධානෙසි. තද භානො ලොලහිකු ආනොසි. පාරාපනො පන අහමෙවානි.

කිසොගජානකං.

1. 5. 3.

සො අනුකාමස්සාති ඉදං සන්ධා ජේතවනෙ විහරනො අඤ්ඤතරං දුබ්බවිභිකුං ආරබ්භ කපෙසි. තං හි හගවා සම්මා නිර නිං හිකු! දුබ්බවොති පුච්ඡිතො සම්මා හනොති වුතො න නිං හිකු! ඉදනෙව දුබ්බවො පුබ්බපි දුබ්බවොයෙව දුබ්බවතො යෙව පණ්ඩිතානං වචනං අභානො සප්පච්ඡවෙ ජිවිතකම්භං පනො සිති වතො අතිතං ආගරි:-

අතීතෙ බාරණ්ඩියං බ්‍රහ්මදතො රජං. කාරෙතො බොධි සතො කාසිරට්ඨ මහාභොගකුලෙ නිබ්බතො විඤ්ඤානං පඤ්ඤා කාමෙසු ආදීනවං තෙකම්මෙව්වානිසංසං දිස්වා කාමෙ පහාය හිමවතො පටිසිත්වා ඉසිප්පබ්බජ්ජං පබ්බජිතො කසිණපරිකම්මං කත්වා පඤ්ඤානුසාරී අධිසම්මාපනතියො උපපාදෙත්වා ක්කානසුඛෙන විති නාමෙනො අපරභාගෙ මහාපරිවාරො පඤ්ඤාති තාපසසතෙති පරිවුතො ගණ්ඨා සන්ධා හුත්වා විහාසි.

අපෙකො ආසිවිසපොභානො අත්තනො ධම්මතාය වරනො අඤ්ඤතරස්ස තාපසස්ස අස්සමපදං පනො, තාපසො තස්මිං පුත්ත සිනෙහං උපපාදෙත්වා තං එකස්මිං වෙඨපබ්බෙ සයපෙත්වා පටි ජ්ඣනති තස්ස වෙඨපබ්බෙ සයනනො වෙඨකොත්ථෙව නාමං අකංසු. තං පුත්තසිනෙහෙන පටිජ්ඣනනො තාපසස්ස වෙඨක පිතාත්ථෙව නාමං අකංසු. තද බොධිසතො එකො නිර තාපසො ආසිවිසං පටිජ්ඣනති සුත්වා පනොසිත්වා සම්මා නිර නිං ආසි විසං ජ්ඣනසිති පුච්ඡිතො සම්මානි වුතො ආසිවිසෙන සද්ධිං විසාසො නාම නත්ති මා එවං ජ්ඣනසිති ආග. තාපසො ආග සො මෙ ආවරිය! පුතො නාගං තෙන විතා වතතිතුං සකම්භා මිති තෙනති එතස්සෙව සනතිකා ජිවිතකම්භං පාපුණ්ණියිති තාපසො බොධිසතස්ස වචනං න ගණ්ඨි ආසිවිසමි ජතිතුං නාසකම්.

තතො කතිපාගව්වයෙනෙව සබ්බෙ තාපසා ඵලාඵලන්ධා ගන්ත්වා ගතංගො ඵලාඵලස්ස සුලභභාවං දිස්වා වෙ තයො දිවසෙ තත්ථෙව වසිංසු. වෙඨකපිතාපි තෙති සද්ධිං ගව්ණෙනො

ආසිවිසං. වෙළුපබ්බසෙව සයාපෙත්වා පිදහිත්වා ගතො සො පුත තාපසෙහි සද්ධිං විහතීතව්වයෙන ආගන්ත්වා වෙළුකස්ස ගොවරං දස්සාමිති වෙළුපබ්බං උග්ගාවෙත්වා එහි පුතත! ජාතකොපිති හන්තං පසාරෙයි. ආසිවිසො විහතීතං නිරාගාරතාය කුණ්ඩිත්වා පසාරිත හන්ත ඩයිත්වා තාපසං තන්තෙව ජීවිතකල්පං පාපෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තාපසා නං දිව්වා බොධිසත්තස්ස ආරෙච්ඡුං. බොධි සත්තො තස්ස සරීරකිද්ධං කාරෙත්වා ඉසිගණ්ණස්ස මජ්ඣෙකි නිසි දිත්වා ඉසිතං ඔවාදවසෙන ඉමං ගාථමාහ.

යො අත්තාමස්ස හිතානුකම්පිනො,
ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං.
එවං සො නිගතො සෙති,
වෙළුකස්ස යථා පිතාති.

තත් එවං සො නිගතො සෙතීති යොති ඉසිතං ඔවාදං න ගණ්හාති සො යථා එස තාපසො ආසිවිසමුවෙ පුතීභාවං පත්වා නිගතො සෙති එවං මහාවිතාසං පත්වා නිගතො සෙතීති අන්තො. එවං බොධිසත්තො ඉසිගණ්ණං ඔවදිත්වා වහන්සැරෙ බුහමවිහාරෙ භාවෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බුහමලොකෙ උපපජ්ජි.

සත්ථපි න තිං හිකුඤ්ඤ! ඉදුන්තෙව දුබ්බවො පුබ්බෙපි දුබ්බවො යෙව දුබ්බවභාවෙනෙව ව ආසිවිසමුවෙ පුතීභාවං පත්තොති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසංඝිං සවෙත්වා ජතකං සමොධානෙයි. තද වෙළුකපිතා දුබ්බවහිකුඤ්ඤ අගොසි, සෙසපරිසා බුද්ධිපරිසා, ගණ්සත්ථා පන අහමෙවති.

වෙළුකජාතකං.

1. 5. 4.

සසමෙතා අමිත්තොති ඉදං සත්ථා මගධෙසු වාරිකං වරමානො අඤ්ඤතරසම්. ගාමකෙ බාලගාමිකමනුස්සො අරබ්භ කපෙයි. තථා ගතො කිර එකස්මිං සමයෙ සාවතීතො මගධරට්ඨං ගන්ත්වා තත්ථ වාරිකං වරමානො අඤ්ඤතරං ගාමකං සමපාපුණි. සො ව ගාමකො සෙභුසෙයන අනිබාලමනුස්සෙහියෙව උස්සනො, තන්තෙකදිවසං තෙ අනිබාලමනුස්සා සන්තිපතීත්වා ගො! අලෙහ අරඤ්ඤං පවි සිත්වා කම්මං කරෙන්නො මකසා බාදනති තප්පව්වසා අව්හාතං කම්මවෙජ්ඤෙ ගොති සබ්බව ධනුනිවෙව ආවුඩාති ව ආදාය ගන්ත්වා මකසෙහි සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා සබ්බමකසෙ විජ්ඣිත්වා ඡිද්දිත්වා ව මාරෙමාති මනතයිත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා මකසෙ විජ්ඣිස්සාමාති අඤ්ඤමඤ්ඤං විජ්ඣිත්වා ව පහරිත්වා ව දුක්ඛපපතො ආගන්ත්වා අනොගාමෙ ව ගාමමජ්ඣෙකි ව ගාමවාසෙ ව නිපජ්ජංසු.

සඳා හිඬුසබ්බපරිවුතො තං ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. අවසෙසා පණ්ඩිතමනුස්සා ගභවන්තං දිස්වා ගාමවාසෙ මණ්ඩපං කන්වා බුද්ධපමුඛස්ස හිඬුසබ්බස්ස මහාදුතං දන්වා සඳාරං වණ්ඤා තිසිදිංසු. සඳා තස්මිං තස්මිං ආනො පතිතමනුස්සෙ දිස්වා තෙ උපාසකො පුච්ඡි බහු ඉමෙ ගිලානමනුස්සා කිං එතෙති කතන්ති? හන්තො! එතෙ මනුස්සා මකසපුඬං කරිස්සාමාති ගන්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං විජ්ඣතිවා සංගිලානා ජිකාති. සඳා න ඉදුතෙව අතිබාලමනුස්සා මකසෙ පහරිස්සාමාති අත්තානං පහරන්ති පුබ්බෙපි මකසං පහරිස්සාමාති පරං පහරණකමනුස්සා අගෙසුංගෙවාති වන්වා තෙති මනුස්සෙගි යාවිතො අතිතං ආහරි:-

අතිතෙ බාධණසීයං බුහුදුතෙත රජජං කාසෙතෙත බොධි සතෙතො වණ්ඤිජාය ජිවිතං කපෙපති. තදා කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං පච්චන්තගාමෙ බහු වසිස්සති වසන්ති. තස්සෙකො පලිතවසිස්සති රුක්ඛං තච්ඡති. අප්පස්ස එකො මකසො තච්ඡලොහථාලකපිට්ඨසදිසෙ සිසෙ තිසිදිදන්වා සත්තියා පහරන්තොවි ය සීසං මුඛතුණ්ඩකෙන විජ්ඣති. සො අත්තන්තො සන්තිකො තිසින්නං පුග්ගං ආගතාත! මග්ගං සීසං මකසො සත්තියා පහරන්තො වි ය විජ්ඣති නිවාසෙති නන්ති. තාත! අධිවාසෙති එකපභාසෙත නං මාසෙස්සාමිති. තස්මිං සමයෙ බොධි සතෙතො පි අත්තන්තො ගණ්ඨං පරිගෙසමානො තං ගාමං පඤ්ඤා තස්සා වසිස්සති සාලාය තිසින්නො ගොති. අප් සො වසිස්සති පුග්ගං ආගතාත! ඉමං මකසං වාසෙතිති. සො වාසෙස්සාමි තාතාති තිබ්බණං මහාචරස්සං උක්ඛි පිඤ්ඤා පිඤ්ඤා පිට්ඨපසෙස්සාමාති මකසං පහරිස්සාමිති පිඤ්ඤා මන්තං විධා හිනිදි, වසිස්සති තස්සෙව ජිවිතකතියං පත්තො, බොධිසත්තො තස්ස තං කමමං දිස්වා පච්චාමිත්තොපි පණ්ඩිතොව සෙයෙසා සො හි දණ්ඩග යෙතොපි මනුස්සෙ න මාසෙස්සාතිති වින්තොවා ඉමං ගාථමාග:-

සෙයෙසා අමිත්තො මතියා උපෙතො

තස්සෙව මිත්තො මතිවිපපතිනො,

මකසං වධිස්සන්ති හි එළමුගො

පුත්තො පිඤ්ඤා අබ්බිදා උත්තමබ්බන්ති.

තඳා සෙයෙසාති පවෙරො උත්තමො. මතියා උපෙතොති පඤ්ඤාය සමන්තාගතො එළමුගොති ලාලාමුඛො බාලො. පුත්තො පිඤ්ඤා අබ්බිදා උත්තමබ්බන්ති අත්තන්තො බාලතාය පුත්තොපි හුන්වා පිඤ්ඤා උත්තමබ්බං මන්තං මකසං මාසෙස්සාමිති විධා හිනිදි. තස්මා බාලමිත්තො පණ්ඩිතො අමිත්තොව සෙයෙසාති ඉමං ගාථං වන්වා බොධිසත්තො උට්ඨාය ගන්වා යථාකමමං ගතො. වසිස්සතිස්සාපි ඤාතකා සරිරකිවමං අකංසු.

සඳා එවං උපාසකා! පුබ්බෙපි මකසං පහරිස්සාමාති පරං පහරණකමනුස්සා අගෙසුංගෙවාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ති. සට්ඨො ජිකාතං සමොධානෙයි. තදා ගාථං වන්වා පකකන්තො පණ්ඩිතවාණිජො පන අගමෙව අගොසින්නි.

මකසජ්ඣානං.

1. 5. 5.

සෙසො අමිතොති ඉදං සත්ථා ජේතවතෙ විහරන්තො එතං
අනාඨපිණ්ඩිකසෙට්ඨිනො දුසිං ආරබ්භ කපෙසි. අනාඨපිණ්ඩිකස්ස
කීර එතා රෝගිණී නාම දුසි අහොසි. තස්සා විහිපහරණධාරිනො
ආගන්තො මහලලිකා මාතා නිපජ්ජි. තං මක්ඛිකා පරිවාරෙත්වා සුචියා
විජ්ඣමනා විශ බාදනති. සා ධිවරා ආග අමම! මක්ඛිකා මං බාදනති
එතා වාරෙහිති. සා වාරෙස්සාමි අමමාති මුසලං උක්ඛිපිත්වා මාතු
සරීරෙ මක්ඛිකා මාරෙත්වා විනාසං පාපෙස්සාමිති මාතරං මුසලෙන
පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. තං දිස්වා මාතා මතාති රොදිත්වා
ආරභි. තං පවහතිං සෙට්ඨස්ස ආරොවෙත්තං. සෙට්ඨි තස්සා සරීරනිව්වං
කාරෙත්වා විහාරං ගන්තො සබ්බං තං පවහතිං සත්ථු ආරොවෙසි.
සත්ථා තඛො ගහපති! එසා මාතු සරීරෙ මධස්සිකා මාරෙමිති ඉද
තෙව මුසලෙන පහරිත්වා මාතරං මාරෙසි පුබ්බෙපි මාරෙසියෙවති
වත්වා තෙන යාපිතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාණස්සිං බ්‍රහ්මදගෙත රජ්ජං කාරෙන්න බොධිසත්තො
සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා පිතු අවමයෙන සෙට්ඨිධාරිනං පාපුණී.
තස්සාපි රෝගිණී නාම දුසි අහොසි සාපි අත්තනො විහිපහර
ණධාරිනං ආගන්තො නිපන්තාය මාතරං මක්ඛිකා මෙ අමම! වාරෙහිති
වුත්තා එවමෙවං මුසලෙන පහරිත්වා මාතරං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා
රොදිත්වා ආරභි. බොධිසත්තො තං පවහතිං සුත්වා අමිතොති හි
ඉමසමිං ලොකෙ පණ්ඩිතො ව සෙයොසාති විනෙන්වා ඉමං ගාථමාග:-

සෙයොසා අමිතො මෙධාවී යසෙව බාලානුකම්පකො,
පස්ස රෝගිණීකං ජමමිං මාතරං හන්තින සොචතීති.

තත්ථ මෙධාමිති පණ්ඩිතො සුද්දුඤ්ඤි විහාචී. සෙසෙවබාලානු
කම්පකොති එත්ථ ඝනති ලිඛිතවිපල්ලාසො කතො. චෙති නාමත්ථ
තිපාතො. යො නාම බාලො අනුකම්පකො තතො සතගුණෙන
සහස්සගුණෙන පණ්ඩිතො අමිතො හොන්නොපි සෙයොසා යෙවති
අත්ථා. අථවා ඝනති පටිසෙධනත්ථ තිපාතො තොවෙ බාලානු
කම්පකොති අත්ථා. ජමමිනා ලාමිකං දක්ඛං, මාතරං හන්තින
සොචතීති මක්ඛිකා මාරෙස්සාමිති මාතරං ගන්තො ඉදති අයං බාලි
සයමෙව රොදති පරිදෙවති, ඉමිනා කාරණෙන ඉමසමිං ලොකෙ
අමිතොති පණ්ඩිතො සෙයොසාති බොධිසත්තො පණ්ඩිතං පසං
සන්නො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි.

සත්ථා ත ඛො ගහපති! එසා ඉදතෙව මක්ඛිකා මාරෙස්සාමිති
මාතරං සාතෙසි පුබ්බෙපි සාතෙසියෙවති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා
අනුසක්ඛිං සෙට්ඨා ජාතකං සමොධානෙසි. තද මාතා යෙව මාතා
අහොසි, ධිතායෙව ධිතා, මහාසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසිනති.

රෝගිණී ජාතකං.

1. 5. 6.

නි වෙ අනිකුකුසලෙනාති ඉදං සන්තා අඤ්ඤතරස්මිං කොසල
 ගාමකෙ උය්‍යානදුසකං ආරබ්භ කපෙසි. සන්තා කීර කොසලෙසු
 වාරිකං වරමානො අඤ්ඤතරං ගාමකං සම්පාපුණි. තන්තො
 කුටුච්ඡිකො තථාගතං තිමනෙතඤා අත්තනො උය්‍යානෙ තිසිදුපෙතො
 බුද්ධපමුඛස්ස සම්ඝස්ස දුතං දතො ගනෙත! යථාරුචියා ඉමස්මිං
 උය්‍යානෙ විවරථාති ආග. භික්ඛු උච්චාය උය්‍යානපාලං ගගෙතො
 උය්‍යානෙ විවරන්තා එකං අඩගණ්ඨානං දිස්වා උය්‍යානපාලං
 පුච්ඡිස්ස උපාසක! ඉමං උය්‍යානං අඤ්ඤත්ථ සන්දර්චායං ඉමස්මිං පත
 ණ්නෙ කොචි රුකෙතො වා ගවෙත්වා වා නන්ති, කිනන්තුවො කාරණන්ති?
 ගනෙත! ඉමස්ස උය්‍යානස්ස රෙපනකාලෙ එකො ගාමදුරකො
 උදකං සිඤ්ඤතො ඉමස්මිං ණ්නෙ රුකවපොතකෙ උච්චුලං කතො
 මුලපමාණෙන උදකං සිඤ්ඤි. තෙ රුකවපොතකා මිලාසිතො මතා,
 ඉමිනා කාරණෙන ඉදං ණ්නං අඩගණං ජනන්ති. භික්ඛු සන්තරං
 උපසංකම්ඤා එතමන්තං ආරොවෙසුං, සන්තා න භික්ඛවෙ! සො
 ගාමදුරකො ඉදුනෙව ආරාමදුසකො පුබ්බෙපි ආරාමදුසකො යෙවංති
 වතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරණසියං
 නකබත්තං සොසසිංසු, නකබත්තතෙරිසද්දසවණකාලතොපථ්ථාය
 සකලනගරවාසිනො නකබත්තතිස්සිතකා හුතො විවරන්ති, තදුරඤ්ඤ
 උය්‍යානෙ බහු මිකකවා වසන්ති, උය්‍යානපාලො විනෙතසි නගරෙ
 නකබත්තං සුච්චං, ඉමෙ වානරෙ උදකං සිඤ්ඤථාති වතො අහං
 නකබත්තං කිළිස්සාමිති ජෙට්ඨකවානරං උපසංකම්ඤා සමම වානර
 ජෙට්ඨක! ඉමං උය්‍යානං තුමොකල්පි බහුපකාරං, තුමෙන එත්ථ පුථු
 එලපලලවාති බාදථ, නගරෙ නකබත්තං සුච්චං අහං නකබත්තං
 කිළිස්සාමි, යාවාගං ආගමිත්මි තාව ඉමස්මිං උය්‍යානෙ රුකවපොත
 කෙසු උදකං සිඤ්ඤිතුං සකස්සිස්සථාති පුච්ඡි. සාධු සිඤ්ඤිස්සාමිති. තෙනති
 අප්පමත්තා හොථාති උදකං සිඤ්ඤන්තො තෙසං වමමණෙතුවෙව
 දුරුකුටෙව දතො ගතො. වානරා වමමණෙතුවෙව දුරුකුටෙව ව ගගෙතො
 රුකවපොතකෙසු උදකං සිඤ්ඤන්ති, අථ නෙ වානරජෙට්ඨකො
 එවමාග හො! වානරා! උදකා නාම රක්ඛිතබ්බං තුමෙන රුකවපොත
 කෙසු උදකං සිඤ්ඤන්තො උප්පාටෙතො උප්පාටෙතො මුලං ඔලොකෙතො
 ගමිතරගතෙසු මුලෙසු බහුං උදකං සිඤ්ඤථ, අගමිතරගතෙසු අප්පං
 පච්ඡා අමොකං උදකං දුරුගං ගමිස්සතිති. තෙ සාධුති සමථිච්ඡිතො
 තථා අකංසු. තස්මිං සමයෙ එකො පණ්ණිනපුරිසො රාජ්ජය්‍යානෙ තෙ
 වානරෙ තථා කරොන්නෙ දිස්වා එවමාග. හො වානරා! කස්මා තුලෙග
 රුකවපොතකෙ උප්පාටෙතො උප්පාටෙතො මුලපමාණෙන උදකං
 සිඤ්ඤථාති? තෙ එවං නො වානරජෙට්ඨකො ඔවදතිති ආහංසු.
 සොතං වචනං සුතො අහො වත හො! බාලා අපණ්ණිතා අන්තං කරිස්සා
 මාති අන්තමෙව කරොන්තිති විනෙතො ඉමං ගාථමාග:-

න වෙ අනන්තකුසලෙන අත්ථවරියා සුඛාවහා,
භාපෙති අත්ථං දුමෙමධො කපි ආරාමිකො යථාති.

තත්ථ වෙති තිපාතමතතං. අනන්තකුසලෙනාති අනන්තේ අත්ථං තනෙ කුසලෙන, අත්ථේ ආයතනෙ කාරණේ අකුසලෙනවාති අත්ථො. අත්ථවරියාති වඩයිකිරියා. සුඛාවහාති එවරුපෙන අනන්තකුසලෙන කායිකවෙතයිකසුඛසංඛාරායං අත්ථං වරියා න සුඛාවහා, න සකකා ආවතිතුනාති අත්ථො, කිං කාරණං? එකතෙනවෙති භාපෙති අත්ථං දුමෙමධොති බාලපුග්ගලො අත්ථං කරියාමිති අත්ථං භාපෙති අනන්තමෙව කරොති. කපි ආරාමිකො යථාති යථා ආරාමෙ තිසුත්තො ආරාමරක්කණකො මකකවො අත්ථං කරියාමිති අනන්තමෙව කරොති එවං යො කොචි අනන්තකුසලො තෙන න සකකා අත්ථවරියං ආවතිතුං සො එකංසෙන අත්ථං භාපෙති යෙවංති.

එවං සො පණ්ඩිතපුරිසො ඉමාය භාපාය වානරජෙට්ඨකං ගරුතිත්වා අත්තනො පරිසං ආදාය උය්‍යානා තිත්තමි. සත්ථා න භික්ඛවෙ! එස භාමදුරකො ඉදුතෙව ආරාමදුසකො පුබ්බෙපි ආරාමදුසකො යෙවංති චත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨං ජත්තං සමොධානෙයි. තද වානරජෙට්ඨකො ආරාමදුසකාමදුරකො අහොයි. පණ්ඩිතපුරිසො පන අභමෙවංති.

ආරාමදුසකපාගතං

1. 5. 7.

න වෙ අනන්තකුසලෙනාති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො වාරුණිදුසකං ආරබ්භ කපෙයි. අනාඨපිණ්ඩිකස්ස කිර සභායො එකො වාරුණිවාණිජෙ තිබ්භං. වාරුණිං යොජෙත්වා හිරසුද්ද සුවණ්ණාදිති ගහෙත්වා වික්කිණන්තො මහාජනෙ සන්තිපතිතෙ තාත! තිං මුලං ගහෙත්වා වාරුණිං දෙතිති අනෙතවාසිකං ආණාපෙත්වා සයං නභාගිතුං අගමායි. අනෙතවාසිකො මහාජනයං වාරුණිං දෙනො; මනුස්සො අනතරන්තරා ලොණසකතිරා ආභරාපෙත්වා බාදනෙ දිස්වා සුරා අලොණිකා ගවිස්සති ලොණමෙත්ථ පකඛි පිස්සාමිති සුරාවාටියං නාළිමතතං ලොණං පකඛිපිත්වා තෙසං සුරං අදයි. තෙ මුඛං පුරෙත්වා පුරෙත්වා ජ්වෙදිත්වා කිං තෙ කතනාති පුච්ඡි. පුතුමෙහ සුරං පිච්ඡිත්වා ලොණං ආභරාපෙනෙත දිස්වා ලොණෙන යොජෙයිනති. එවරුපං නාම මනාපං වාරුණිං නාසෙයි බාලාති තං ගරුතිත්වා උට්ඨාසුට්ඨාය පකකන්තා. වාරුණිවාණිජෙ ආගන්ත්වා එකමපි අදිස්වා වාරුණිපායකා කභං ගතාති පුච්ඡි. සො තමත්ථං ආරොවෙයි. අථ නං ආවරියො බාල! එවරුපා නාම තෙ සුරා නාසිතාති ගරුතිත්වා ඉමං කාරණං අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරොවෙයි. අනාඨපිණ්ඩිකො අත්ථි නො ඉදං කථාපාගතනාති ජේතවනං ගන්ත්වා

සථාරං වන්දිතො එතමන්. ආරොවෙසි. සන්තා න එස ගහපති! ඉදුනෙව වාරුණීදුසකො පුබ්බෙපි වාරුණීදුසකොයෙවංති වන්තො තෙත යාවිතො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතො බොධි සත්තො බාරාණසියං සෙට්ඨි අහොසි. තං උපනිස්සාය එකො වාරුණී වාණිජේ ජීවති. සො තිබ්බණං සුරං යොජෙතො ඉමං විකතිණාගිති අනෙතවාසිකං වන්තො නගායිතුං ගතො. අනෙතවාසිකො තසම් ගතමත්තෙයෙව සුරාය ලොණං පකබිටිත්වා ඉමිනාව නයෙන සුරං විනාසෙසි. අපස්ස ආවරියො ආගන්ත්වා තං කාරණං යුත්වා සෙට්ඨිස්ස ආරොවෙසි. සෙට්ඨි අනන්තකුසලො නාම බාලා අන්තං කරිස්සාමාති අනන්තමෙව කරොන්ති වන්තො ඉමං භාපමාහ:-

න වෙ අනන්තකුසලෙන අන්තවරියා සුබාවහා,

භාපෙති අන්තං දුමෙමධො කොණ්ඩසෙද්දො වාරුණීං යථාති.

තන්ත කොණ්ඩසෙද්දො වාරුණීං යථාති යථා අයං කොණ්ඩසෙද්දො නාමකො අනෙතවාසිකො අන්තං කරිස්සාමිති ලොණං පකබිටිත්වා වාරුණීං භාපෙසි, පරිභාපෙසි, විනාසෙසි, එවං සබ්බොපි අනන්තකුසලො අන්තං භාපෙතිති. බොධිසත්තො ඉමාය භාපාය ධම්මං දෙසෙසි.

සථාපි න එස ගහපති! ඉදුනෙව වාරුණීදුසකො පුබ්බෙපි වාරුණීදුසකොයෙවංති වන්තො අනුසන්තො සට්ඨො ජිතකං සමො ධාතෙසි. තද්ද වාරුණීදුසකො ඉදුතිපි වාරුණීදුසකො අහොසි. බාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙවංති.

වාරුණී ජාතකං.

1. 5. 8.

අනුප්‍රායෙති සො අන්තනි ඉදං සන්තා ජේතවතෙ විහරතො දුබ්බවං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. තං භි භික්ඛුං සන්තා න නිං භික්ඛු! ඉදුනෙව දුබ්බවො පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙව තෙනෙව ව කාරණෙන පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා තිණ්ණෙන අසිනා විධා කත්වා ජිනොහො හුත්වා මග්ගෙ නිපතින්තං. තං ව එකකං නිස්සාය පුරිසසහස්සං ජීවි තකබ්බං පත්තන්ති වන්තො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතො එකසම්මං භාමකෙ අසුද්දතරො බ්‍රාහ්මණො වෙදබ්බං නාම මන්තං ජිතාති. සො කිර මන්තො අග්ගො, මහාරහො, නකබ්බත්තයොගෙ ලඤ්ඤි තං මන්තො පරිවත්තත්වා ආකාසෙ උලොකිතෙ ආකාසතො සත්තරත්තවස්සං වස්සති. තද්ද බොධිසත්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හාති. අපේකදිවසං බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තං ආදාය කෙනවිදෙව කිරිණීයෙන අත්තනො ගාමා නිකබ්බිත්වා වෙතිය

රට්ඨං අගමාසී. අනතරාමග්ගෙ එකස්මිං අරඤ්ඤට්ඨානෙ පඤ්ච සතා පෙසනකවොරා නාම පඤ්ඤාතං කරොන්ති. තෙ බොධිසත්තං ච වෙදබ්බමුහුණං ච ගණන්සු. කස්මා පනෙනෙ පෙසනකවොරාති මුච්චන්ති? තෙ කීර් වෙ ජනෙ ගහෙති. එකං ධනාගරණන්දාය පෙසෙනති, තස්මා පෙසනකවොරානෙව මුච්චන්ති. තෙපි ච පිතා පුතෙත ගහෙති. පිතරං තිං අමතාකං ධනං ආගරිති. පුතතං ගහෙති. යාතිති වදන්ති එතෙහුපායෙන මාතුධිතරො ගහෙති. මාතරං විස්සජ්ජන්ති. ජෙට්ඨකණ්ඨිට්ඨා ගහෙති. ජෙට්ඨකභාතීකං විස්සජ්ජන්ති. ආචරියනෙනවාසිනෙ ගහෙති. අනෙනවාසිකං විස්සජ්ජන්ති. තෙ තස්මිමපි කාලෙ වෙදබ්බමුහුණං ගහෙති. බොධිසත්තං විස්සජ්ජසු.

බොධිසත්තො ආචරියං වන්දිති. අහමෙකාහවිහව්වයෙන ආගමිස්සාමි, තුමෙහ මා භාසිත්ථ. අපි ච බො පන මම වචනං කරොථ, අජ්ඣ ධනවස්සාපනකතකබ්බතයොගො හවිස්සති, මා බො තුමෙහ දුක්ඛං අසහනො මනනං පරිවතෙතති. ධනං වස්සාපයිත්ථ, සවෙ වස්සාපෙස්සාථ තුමෙහ විනාසං පාපුණ්ණස්සාථ, ඉමෙ ච පඤ්චසතා වොරාති එවං ආචරියං ඔවදිති. ධනන්දාය අගමාසී. වොරාපි සුරියෙ අන්තෙන මුහුණං බන්ධිති. නිපජ්ජාපෙසු. තං බණ්ඤ්ඤව පාචිතලොකධාතුතො පරිපුණ්ණං වන්දමණ්ඤං උට්ඨති, මුහුණමණො නකබ්බතං. ඔලොකෙනෙනා ධනවස්සාපනකතකබ්බතයොගො ලද්ධා, කිමෙම දුක්ඛෙන අනුභුතෙන? මනනං පරිවතෙතති. රතන වස්සං වස්සාපෙති. වොරාතං ධනං දති. යථාසුඛං ගමිස්සාමිති විනෙතති. වොරෙ ආමනෙතසි හො වොරා! තුමෙහ මං කිමන්දාය ගණන්දාති? ධනන්දාය අය්‍යාති. සවෙ වො ධනෙන අන්තං ඛිපං මං බන්ධනා මොවෙති. සීසං නභාපෙති. අහතවන්දාති අච්ඡා දෙති. ගණති විලිංචාපෙති. පුප්ථාති පිලිඤ්ඤාපෙති. ණපෙථාති වොරා තස්ස කථං සුති. තථා අකංසු.

මුහුණො නකබ්බතයොගං ඤාති. මනනං පරිවතෙතති. ආකාසං උලලාකෙසී. තාවදෙව ආකාසං රතනාති පතීසු. වොරා තං ධනං සහකබ්ධිති. උතතරාසධෙහසු ගණන්කං කති. පාසිංසු. මුහුණොපි තෙසං පච්ඡිනොව අගමාසී අථ තෙ වොරෙ අඤ්ඤ පඤ්චසතා වොරා ගණන්සු. කිමන්දාය අමෙහ ගණන්දාති ච මුතතා ධනන්දායාති ආකංසු. යදි වො ධනෙන අන්තං එතං මුහුණං ගණන්දා එසො අකාසං උලලාකෙතො ධනං වස්සාපෙසී. අමතාකමෙපතං එතෙනෙව දින්නන්ති. වොරා වොරෙ විස්සජ්ජති. අමතාකමපි ධනං දෙතිති මුහුණං ගණන්සු. මුහුණො අහං තුමාකං ධනං දදෙය්‍යං ධනවස්සාපනකතකබ්බතයොගො පන ඉතො සංවච්ඡරමන්තෙහ ගමිස්සති. යදි වො ධනෙන අන්තං අධිවාසෙථ තද ධනවස්සං වස්සාපෙස්සාමිති අහං වොරා කුරුණිති. අමො! දුට්ඨමුහුණ!

අඤ්ඤාසං ඉදුනෙව ධනං වය්‍යාපෙඤ්ඤා අමෙත අඤ්ඤාං සංවච්ඡරං අබ්බාසාපෙසීති තිණ්ණන අසිනා බ්‍රාහ්මණං විධා ඡිද්ධිතාං මග්ගෙ ඡබ්බිතාං වෙගෙන අනුබන්ධිතාං තෙති වොරෙති සද්ධිං යුජ්ඣිතාං තෙ සබ්බෙපි මාරෙතාං ධනං ආදාය පුත වෙ කොට්ඨාසා හුතා අඤ්ඤාමඤ්ඤාං යුජ්ඣිතාං අබ්බිතියානි පුරිසසභානි ඝාතෙතාං එතෙන උපායෙන යාව වෙ ජනා අවසිට්ඨා අහෙසුං තාව අඤ්ඤාමඤ්ඤාං ඝාතයිංසු.

එවං තං පුරිසසභස්සං විනාසං පතතං, තෙ පත වෙ ජනා උපායෙන තං ධනං ආහරිතාං එකස්මිං ගාමසමීපෙ ගහණට්ඨානෙ ධනං පටිච්ඡාදෙතාං එකො බග්ගං ගහෙතාං රතබ්බෙනාං නිසීදි එකො තණ්ඩුලෙ ගහෙතාං හතතං පවාපෙත්තුං ගාමං පාවිසී. ලොහො ව නාමෙස විනාසමූලමෙවාති ධනසතතිකෙ නිසීනෙනාං විනෙතයි. තස්මිං ආගතෙ ඉමං ධනං වෙ කොට්ඨාසා හවිස්සන්ති, යනනුතාහං තං ආගතමතතමෙව බග්ගෙන පහරිතාං ඝාතෙස්සන්ති. සො බග්ගං සනනායතිතාං තස්ස ආගමණං ඔලොකෙනෙනාං නිසීදි. ඉතරොපි විනෙතයි තං ධනං වෙ කොට්ඨාසා හවිස්සන්ති, යනනුතාහං හතෙත විසං පකඛිපිතාං තං පුරිසං ගොජෙතාං ජීවිතකතයං පාපෙතාං එකකොව ධනං ගණ්ණයස්සන්ති. සො නිට්ඨිතෙ හතෙත සයං භුඤ්ජිතාං සෙසකෙ විසං පකඛිපිතාං තං ආදාය තත්ථ අග මාසී, තං හතතං ඔතාරෙතාං ධීතමතතමෙව ඉතරො බග්ගෙන විධා ඡෙතාං තං පටිච්ඡන්තෙ ආනෙ ඡබ්බිතාං තං ව හතතං භුඤ්ජිතාං සයමපි තත්ථ ජීවිතකතයං පාපුණි.

එවං තං ධනං නිස්සාය සබ්බෙපි විනාසං පාපුණිංසු. බොධි සතෙතාපි බො එකාගවිභවයෙන ධනං ආදාය ආගතො, තස්මිං ආනෙ ආවරියං අදිස්වා විපජ්ඣිණ්ණං පත ධනං දිස්වා ආවරියෙන මම වචනං අකතාං ධනං වය්‍යාපිතං හවිස්සති, සබ්බෙති විනාසං පතෙතති හවිතබ්බන්ති මහාමග්ගෙන පායාසී, ගච්ඡන්තො ආවරියං මහාමග්ගෙ විධා ඡිතාං දිස්වා මම වචනං අකතාං මතොති දුරුති උග්ගිරිතාං විතතං කතාං ආවරියං ක්කාපෙතාං වතපුපෙඨිති පුජෙතාං පරතො ගච්ඡන්තො ජීවිතකතයං පතෙත පඤ්චසතෙ, පරතො අබ්බිතියසතෙති අනුක්කමෙන අවසානෙ වෙ ජනෙ ජීවිතකතයං පතෙත දිස්වා විනෙතයි ඉමං විති උතුං පුරිසසභස්සං විනාසං පතතං, අඤ්ඤාති විති වොරෙති හවිතබ්බං, තෙපි සත්ථමතිත්තුං තසකඛිස්සන්ති, කහනනුබො තෙ ගතාති ගච්ඡන්තො තෙසං ධනං ආදාය ගහණට්ඨානපටිට්ඨමග්ගං දිස්වා ගච්ඡන්තො හණ්ණිකබ්බසං ධනස්ස රාසිං දිස්වා එකං හතතපාතිං අවත්ථරිතාං මතං අදදස. තතො ඉදං නාම තෙති කතං හවිස්සතිති සබ්බං ඤාතාං කහනනුබො සො පුරිසොති විවිතනෙනාං තමපි පටිච්ඡන්තෙ ආනෙ අපට්ඨං දිස්වා අමතාකමාවරියො මථී වචනං අකතාං අයතනො උබ්බවහාවෙන

අතතනාපි විනාසං පතෙනා, අපරමපි තෙන පුරිසසහස්සං විනාසිතං, අනුපායෙන වත අකාරණෙන අතතනො වඩ්ඪිං පථයමානා අමානාමාවරියො විය මහාවිනාසමෙව පාපුණියානතිති විනෙතනා ඉමං ගාථමාහ :-

අනුපායෙන යො අත්ථං ඉවත්ති සො විහඤ්ඤති,
වෙනා ගතිංසු වෙදබහං සබ්බෙ තෙ ව්‍යසනමජ්ඣගුති.

තත්ථ සො විහඤ්ඤතිති සො අනුපායෙන අතතනො අත්ථං වඩ්ඪිං සුඛං ඉවත්තමිති අකාලෙ වායාමං කරුණෙනා පුග්ගලො විහඤ්ඤති කිලමති මහාවිනාසං පාපුණාති. වෙනාති වෙතියරට්ඨවාසිනො වොරු. ගතිංසු වෙදබහනති වෙදබහමනතවසෙන වෙදබහනති ලද්ධ නාමං බ්‍රාහ්මණං ගතිංසු. සබ්බෙ ගත ව්‍යසනමජ්ඣගුති තෙ පි ව අතවසෙසා අඤ්ඤමඤ්ඤො* ඝාතයමානා ව්‍යසනං අගිගව්ජිංසු පටිලතිංසුති.

එවං බොධිසත්තො යථා අමානං ආවරියො අනුපායෙන අට්ඨානෙ පරක්කමං කරුණෙනා ධනං වසාපෙනා අතතනා ජීවිතකඛයං පතෙනා, අඤ්ඤසඤ්ඤා විනාසපථවරියො ජාතො. එව මෙව යො අඤ්ඤපි අනුපායෙන අතතනො අත්ථං ඉමත්තා වායාමං කරියාති සබ්බොසො† අතතනා ව විතසියියාති පරෙසං ව විනාසපථවරියො හවියාතිති වනං උත්තාදෙනා දෙවතාසු සාධුකාරං දදමානාසු ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙතා තං ධනං උපායෙන අතතනො ගෙහං ආහරිතා දුනාදිති පුඤ්ඤති කරුණෙනා යාව තාප්‍රකං ධර්මා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපථා පුරයමානො අගමාසි.

සත්ථාපි ත නිං භික්ඛු! ඉදුතෙව දුබ්බවො පුබ්බෙපි දුබ්බවො ව දුබ්බවතො පන මහාවිනාසං පතෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතා ජතකං සමොධානෙයි. තද වෙදබහබ්‍රාහ්මණො දුබ්බවභික්ඛු අහොසි. අනෙතවාසිනො පන අගමෙවාති.

වෙදබහජාතකං.

1. 5. 9.

නකඛතනං පතිමානෙහන නති ඉදං සත්ථා ජේතවතෙ විහරනො අඤ්ඤතරං ආජීවකං¹ ආරබ්භ කපේසි. සාවච්ඡියං කිරෙකං කුල ධිතරං ජනපදෙ එකො කුලපුතො අතතනො පුත්තස්ස වාරෙතා අසුකදිවසෙ නාම ගණනියාමිති දිවසං ධපෙතා තසං දිවසෙ සමපතෙත අතතනො කුලපිතං ආජීවකං පුච්ඡි, භතෙන! අජ්ජ මයං එකං මඩ්දලං කරියාම සොහනං නුබො නකඛතනනති. සො අයං මං පඨමං අපුච්ඡිතා දිවසං ධපෙතා ඉදං පටිපුච්ඡති

*. අඤ්ඤං-සබ්බන්.

† සබ්බො-සබ්බන්.

1. ඉං. ආජීවකං.

හොතු සිතබාපෙසාමිනනති කුරුකිවා අජ්ජසොභනං නකඛතනං, මා අජ්ජ මඛලං කරිත්ථ සචෙ කරිසාප මහාවිනාසො හවිසාතිති ආග තයමිං කුලෙ මනුසා තසා සද්දතිවා තං දිවසං න ගව්ඨිංසු නගරවාසිනො සබ්බං මඛලකිරියං කත්වා නෙසං අනාගමිණං දිසවා තෙහි අජ්ජදිවසො ඔපිතො නො ව බො ආගතා, අමහාකමපි බහුං වයකමමං ගතං, කිං නො තෙහි? අමහාකං ධීතරං අඤ්ඤාසා දසාමාති යථාකතෙනෙව මඛලෙන ධීතරං අඤ්ඤාසා අදංසු. ඉතරෙ පුත දිවසෙ ආගතවා දෙථ නො දුරිකනති ආහංසු. අථ නෙ සාවත්ථිවාසිනො ජනපදවාසිනො නාම තුමෙහ ගහපතිනා පාප මනුසා, දිවසං ඔපෙත්වා අවඤ්ඤාසා නාගතා ආගතමග්ගෙනෙව පටි ගව්ඨිතං, අමෙහි අඤ්ඤාසං දුරිකා දිනනාති පටිහාසිංසු. තෙ තෙහි සද්ධිං කලහං කත්වා යථාගතමග්ගෙනෙව ගතා.

තෙනපි ආජීවකෙන තෙසං මනුසානං මඛලනතරායකත භාවො භික්ඛුනමනතරෙ පාකටො ජතො තෙ භික්ඛු ධම්මසභායං සනතිපතිනා ආවුසො! ආජීවකෙන කුලසා මඛලනතරායො කතොති කථයමානා තිසිදිංසු. සත්ථා ආගතවා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරති කථාය සනතිසින්නාති පුච්ඡි තෙ ඉමාය නාමාති කථංසිංසු. න භික්ඛවෙ! ඉදුතෙවආජීවකො තසා කුලසා මඛලනතරායං කරෙති. පුබ්බෙපි එස තෙසං කුරුකිවා මඛලනතරායං අකාසිසෙ වාති වත්වා අතීතං ආගරි:-

අතීතෙ බාරුණසියං බ්‍රහ්මදතෙත රජ්ජං කාරෙනෙත නගරවා සිනො ජනපද වාසිනං ධීතරං වාරෙත්වා දිවසං ඔපෙත්වා අතතනො කුලපකං ආජීවකං පුච්ඡිංසු හනෙත! අජ්ජ අමහාකං එකා මඛල කිරියා, සොභනං නුබො නකඛතනති. සො ඉමෙ අතතනො රුචියා දිවසං ඔපෙත්වා ඉදුති මං පුච්ඡන්ති කුරුකිවා අජ්ජ නෙසං මඛල නතරායං කරිසාමිති විනොත්වා අජ්ජසොභනං නකඛතනං, සචෙ කරෙථ මහාවිනාසං පාපුණ්ණසාති ආග. තෙ තසා සද්දතිවා නාගමිංසු. ජනපදවාසිනො තෙසං අනාගමිණං ඤත්වා තෙ අජ්ජ දිවසං ඔපෙත්වා න ආගතා කිනොතා තෙහිති අඤ්ඤාසං ධීතරං අදංසු. නගරවාසිනො පුත දිවසෙ ආගතවා දුරිකං යාචිංසු. ජන පදවාසිනො තුමෙහ නගරවාසිනො නාම ජිනනගිරිකා ගහපතිනා, දිවසං ඔපෙත්වා දුරිකං න ගණිත්ථ, මයං තුමහාකං අනාගමිණ භාවෙන අඤ්ඤාසං අදමහාති. මයං ආජීවකං පටිපුච්ඡිවා නකඛතනං න සොභනනති නාගතා දෙථ නො දුරිකනති. අමෙහි තුමහාකං අනාගමිණභාවෙන අඤ්ඤාසං දිනනා, ඉදුති දිනනදුරිකං කථංපුත ආනෙසාමාති එව. තෙසු අඤ්ඤාමඤ්ඤා කලහං කරොනෙතපු, එකො නගරවාසි පණ්ඩිතපුරිසො එකෙන කමෙමන ජනපදං ගතො තෙසං නගරවාසිනං මයං ආජීවකං පුච්ඡිවා නකඛතනසා අසොභන භාවෙන නාගතාති කීපෙනනානං සුත්වා නකඛතෙතන කො අත්ථො නනු දුරිකාය ලභිභාවොව නකඛතනනති වත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

නකබ්බතං පඨමානෙන නතං අපේඛා බාලං උපව්වතා,
අපේඛා අපේඛා නකබ්බතං කිං කරියන්ති තාරකාති.

තත් පඨමානෙන නතාහි ඔලොකෙන නතං ඉද්දති නකබ්බතං හවියස්සති
ඉද්දති හවියස්සතිහි අංගමයමානං, අපේඛා බාලං උපව්වතාහි එතං නගර
වාසිකං බාලං දුරිකපටිලාහසිඬානො අපේඛා අතික්කතෙනො.
අපේඛා අපේඛා නකබ්බතනති යං අපේඛං පරියෙසෙනො වරති
සො පටිලදොධො අපේඛාව අපේඛා නකබ්බතං නාම. කිං කියස්සනති
නාරකාති ඉතරෙ පන අංකාසෙ තාරකා කිං කරියන්ති? කත
රත්ථං සාධෙන්නති අපේඛා. නගරවාසිනො කලහං කත්වා දුරිකං
අලහිත්වා අගමංසු.

සත්ථාපි න හිකබ්බවෙ! එස අඤ්චකො ඉද්දනෙවස්ස කුලස්ස
මඬගලනතරයං කරෙති පුතෙබ්බපි අකාසිතෙවති ඉමං ධම්මදෙසනං
අංගරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජනකං සමොධානෙසි. තද් අඤ්චකො
එතරති අඤ්චකොව අගොසි. තාතිපි කුලාති ඉද්දති කුලානෙව, ගාථං
වත්වා සිතො පණ්ණිකපුරිසො පන අගමෙවති.

නකබ්බත ජානකං.

1. 5. 10.

දුමේඛිකානති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො ලොකත්ථ
වරියං අරබ්භ කපෙසි. සා වාදසතිපාතෙ මහාකණ්ණජකතො අභි
හවියස්සති.

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජු. කාරෙතො බොධි
සතෙනා තස්ස රතෙකුසල අගමතෙසියං කුච්ඡිසමිං පටිසන්ධිං ගණ්හි.
තස්ස මාතුකුච්ඡිතො නිකබ්බතස්ස නාමගහණදිවසෙ බ්‍රහ්මදත්ත කුමා
රෙති නාමං අකංසු. සො සොළසවස්සදෙදසිකො¹ හුත්වා තසකසිලායං
සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා තිණණං වෙදනං පාරං ගන්ත්වා අට්ඨාරසනතං
විජ්ජට්ඨානානං නිපජ්ජන්ති. පාසුණී. අපස්ස පිතා ඔපරජු. අදසි.

තස්මිං සමයෙ බාරණසිවාසිනො දෙවතාමඬගලිකා ගොනති,
දෙවතා නමස්සනති බහුඅපේළකකුකකුටසුකරදයො වධිත්වා නානප්ප
කාරෙති පුප්ඵගකොති වෙව මංසලොහිතෙහි ව බලිකමං කරොනති.
බොධිසතෙනා විනොසි ඉද්දති සතො දෙවතාමඬගලිකා බහුං පාණ
වධං කරොනති, මහාජනො යෙභුයොපන අධිමමස්මිංයෙව නිවිට්ඨො,
අගං පිතු අවමයෙන රජු. ලහිත්වා එකමපි අකිලමෙත්වා උපායෙ
නෙව පාණවධං කාතුං න දස්සාමිති. සො එකදිවසං රථමභිරුක්ඛ
තගර නිකබ්බතො අද්දස එකස්මිං මහතො වටරුකෙබ්බ මහාජනං
සන්තිපතිතං තස්මිං රුජෙබ්බ නිබ්බන්තදෙවතාය සන්තිකො පුත්ත
බිකුයසධනාදිසු යං යං ඉච්ඡති තං තං පපෙන්නං, සො රථං

මරුඥාන නං රුකානං උපසඝඛකමිත්වා ගකුපුපෙථති පුජෙත්වා උදකෙන අභිසෙකං කත්වා රුකානං පදකක්ඛණං කත්වා දෙවතාමඛගලිකො හුත්වා දෙවතා නමස්සිත්වා රථං ආරුඥාන නගරමෙව පාවිසි.

තතො පට්ඨාය ඉමිනාව නිශාමෙන අනතරන්තරෙ තත්ථ ගතාවා දෙවතාමඛගලිකො විශ පුජං කරොති. සො අපරෙන සමයෙන පිතු අවචයෙන රජෙජ් පට්ඨාය වතස්සො අගනියො වජෙජ්ඣා දස රාජධිමම අකොපෙනො ධමමන රජං කාරෙනො විනොසි: මග්ගං මනො මත්තං පතො රජෙජ් පට්ඨිතොසම්, යං පනානං පුබ්බෙ එකං අත්ථං විනාසිං, ඉදුති තං මත්තං පාපෙස්සාමිති අමචෙව ව බ්‍රාහ්මණගහපතිආදයො ව සන්තිපාතාපෙත්වා ආමනෙකසි, ජාතාථ හො! මයා කෙන කාරණෙන රජං පතතති? ත ජුතාම දෙවති. අපි වොහං අසුකං නාම වටරුකානං ගකුදීති පුජෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා නමස්සමානො දිට්ඨපුබ්බොති? ආම දෙවති. තදුහං පත්තං අකාසිං සවෙ රජං පාපුණ්ණාමි බලි කමමං තෙ කරිස්සාමිති තස්සා මෙ දෙවතාය ආනුභාවෙන ඉදං රජං ලද්ධං, ඉදුතිස්සා බලිකමමං කරිස්සාමි, නුමෙහ පපඤ්චං අකත්වා බිප්පං දෙවතාය බලිකමමං සජෙජ්ථාති. කිං කිං ගණ්ණාම දෙවති? හො! අහං දෙවතාය ආයාචමානො යෙ මග්ගං රජෙජ් පාණාති පාතාදීති පඤ්චදුස්සිලකමමාති දසඅකුසලකමමපථෙ සමාදාය වතතිස්සනති තෙ සාතෙත්වා අනතවට්ටිමංසලොභිතාදීති බලිකමමං කරිස්සාමිති ආයාචිං. නුමෙහ එවං හෙරිං වරපෙථ අමානං රුජ උපරුජකාලෙයෙව එවං ආයාචි සවාහං රජං පාපුණ්ණාමි යෙ මෙ රජෙජ් දුස්සිලා හවිස්සනති තෙ සබ්බෙ සාතෙත්වා බලිකමමං කරිස්සාමිති සො ඉදුති පඤ්චවිධං දසවිධං දුස්සිලකමමං සමාදාය වතතමානානං දුස්සිලානං සහස්සං සාතාපෙත්වා තෙසං හදගමංසා දීති ගාභාපෙත්වා දෙවතාය බලිකමමං කාරෙතුකාමො එවං නගර වාසිනො ජාතනතුති. එවඤ්ච පත වත්වා යෙදුති ඉතො පට්ඨාය දුස්සිලකමම වතතිස්සනති තෙසං සහස්සං සාතෙත්වා යඤ්ඤං යජ්ඣා ආයාචනතො මුච්චිස්සාමිති එතමත්ථං පකාසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ:—

දුලමමධානං සහස්සෙන යඤ්ඤං මෙ උපයාචිතො,

ඉදුති ඛො හං යජ්ඣාමි බහු අධිමමිකො ජනොති.

තත්ථ දුලමමධානං සහස්සනාති ඉදං කමමං කාතුං වට්ටති ඉදං න වට්ටතිති අජාතනභාවෙන දසසු වා පත අකුසලකමමපථෙසු සමාදාය වතතනභාවෙන දුට්ඨා මෙධා එතෙසනති දුලමමධා, තෙසං දුලමමධානං, නිප්පඤ්ඤානං බාලපුග්ගලානං ගණිත්වා ගති තෙන සහස්සෙන. යඤ්ඤං මෙ උපයාචිතොති මයා දෙවතං උපසඝඛකමිත්වා එවං යජ්ඣාමිති යඤ්ඤං යාචිතො. ඉදුති මධා හං යජ්ඣාමිති සො අඤං ඉදුති ආයාචනෙන රජස්ස පටිලභිතො ඉදුති යජ්ඣාමි කිං කාරණං? ඉදුති හි බහු අධිමමිකො ජනො

තසමා ඉදුනෙව නං ගහෙනා බලිකමං කරියාමිති.
අමච්චා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා සාධු දෙවාති වාදසයොජ්ඣිකෙ
බාරණසීතගරේ හෙරිං වරපෙසුං. හෙරියා ආණං සුත්වා එකමපි දුස්සී
ලකමං සමාදායං නිනො එකො පුරිසොපි නානොසි. ඉති යාව බොධි
සත්තො රජං කාරෙසි තාව එකපුගගලොපි පඤ්චසු දසසු වා දුස්සීල
කමෙමසු එකමපි කමමං කරොනොතා න පඤ්ඤාසිත්ථ. එවං බොධිසත්තො
එකපුගගලමපි අභිලමෙතොතො සකලරට්ඨවාසිනො සීලං රතබාපෙත්වා
සයමපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිත්වා ජිවිතපරියොසානො අත්තනො
පරිසං ආදාය දෙවනගරං පුරෙතොතො අගමාසි.

සන්ධාපි න භික්ඛවෙ! තථාගතො ඉදුනෙව ලොකස්ස අත්ථං වරති,
පුබ්බෙපි වරියෙවාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා
ජත්තං සමොධානෙසි. තද පරිසං බුද්ධපරිසං අගෙසුං, බාරණසීරුජ
පන අගමෙවාති.

දුමමධජාගතං.

අත්ථකාමවගො පඤ්චමො.

පථමො පණ්ණාසිකො.

1. 6. 1

ආසිංසෙප්ථව පුරිසොති ඉදං සන්ධා ජේතවනෙ විහරනො
මස්සට්ඨවිරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. තං හි සන්ධා සච්චං කීර තිං
භික්ඛු! මස්සට්ඨවිරියොති පුච්ඡේ. ආම ගනොති ව ට්ටිතො තසමා
තිං භික්ඛු! එවරුපෙ නියසාණිකසාසනෙ විරියං. මස්සජ? පුබ්බ
පණ්ණිතා රජං පරිභාසිත්වාපි අත්තනො විරියෙ යත්වා නට්ඨමපි
යසං උපාදාසිංසුති වත්වා අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසීයං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙතො බොධි
සත්තො රඤ්ඤා අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිං නිබ්බතො, තස්ස නාම
ගහණදිවසෙ සීලවකුමාරෙති නාමං අකංසු. සො සොළසවස්සප
දෙසිකොව සබ්බසිපෙසු නිපථතතිං පත්වා අපරභාගෙ පිතු අවච
යෙන රජේ පතිවසීතො මහාසීලවර්ත නාම අහොසි ධම්මකො
ධම්මරුඡා. සො තගරස්ස වතුසු වාරෙසු වතස්සො, මජ්ඣෙකා එකං,
නිවෙසනවාරෙ එකනති ඡ දානසාලා කාරෙත්වා කපණ්ණිකානං
දානං දෙති සීලං රතබති. උපොසථකමමං කරෙති. බන්ධිමෙත්තො
නුද්දායසමපනො අසෙක නිසින්නං පුත්තං පරිනොසයමානො
විස සබ්බසත්තෙ පරිනොසයමානො ධම්මෙත රජං කාරති.
තස්සෙකො අමච්චා අනෙකපුරෙ පදුබ්බිත්වා අපරභාගෙ පාකටො
ජානො. අමච්චා රඤ්ඤා ආරෙවෙසුං. රුජා පරිගණනොතො අත්තනො

පව්වකඩනො ඤාතීය තං අමච්චං පසෙකාසාපෙතො අකුබලා ! අයුත්තං තෙ කතං, න තිං මම විජ්ඣෙ වසිතුං අරහසි, අත්තනො ධනං ච පුත්තදුරෙ ච ගහෙතො අඤ්ඤාත් යාතීති රට්ඨා පබ්බාපෙසි.

සො කාසිරට්ඨං අතික්කමම කොසලරාජානං උපට්ඨගන්තො අනුක්කමෙන රඤ්ඤා අබ්භන්තරෙ විසාසිකො ජාතො, සො එක දිවසං කොසලරාජානං ආහ දෙව ! බාරාණසිරජ්ජං නිමමක්කික මධුපටලසදිසං, රාජා අතිමුදුකො, අපෙපනෙව බලවාගනෙන සක්කා බාරාණසිරජ්ජං ගණිතිතුනති. රාජ තස්ස චචනං සුත්වා බාරාණසිරජ්ජං නාම මහා, අයං ච අපෙපනෙව බලවාගනෙන සක්කා ගණිතිතුනති ආහ, කීනනුබො පයුත්තකවොරො සියාති විනොතො පයුත්තකොසි මඤ්ඤාති ආහ. නාහං දෙව ! පයුත්තකො, සච්ච මෙව වදාමි, සච්ච මෙ න සද්දහථ මනුස්සෙ පෙසෙතො පව්වන්ත ගාමං හතාපෙඨං, තො මනුස්සෙ ගහෙතො අත්තනො සන්තිකං නිතෙ ධනං දත්වා විසාපෙජ්ජාතීති.

රාජා අයං අතිවිශ සුරො හුත්වා කප්ථති, විමංසිස්සාමි තාවාති අත්තනො පුරිසෙ පෙසෙතො පව්වන්තගාමං හතාපෙසි. තෙ වොරෙ ගහෙතො බාරාණසිරඤ්ඤා දස්සෙසුං. රාජා තෙ දිස්වා තාතා ! කයමා ගාමං හතථාති පුච්ඡි. ජිවිතුං අසකෙකාන්තා දෙව්ති. අථ කයමා මම සන්තිකං න ආගමිත්ථ ? ඉතො දුතී පට්ඨාය එවරුපං මාකරිත්ථාති තෙසං ධනං දත්වා විසාපෙජ්ජි. තෙ ගන්ත්වා කොසලරඤ්ඤා තං පචන්ති. ආරොචෙසුං. සො එත්තකෙනාපි ගන්තුං අවිසහන්තො පුත මජ්ඣෙකි ජනපදං හතාපෙසි. තෙපි වොරෙ රාජා තප්ථව ධනං දත්වා විසාපෙජ්ජි. සො එත්තකෙනාපි අගන්ත්වා පුත පෙසෙතො අත්තරවිජිගං විලුම්පාපෙසි. රාජ තෙතපි වොරානං ධනං දත්වා විසාපෙජ්ජියෙව. තදු කොසලරාජා අතිවිශ ධමමිකො රාජාති ඤාතො බාරාණසිරජ්ජං ගහෙස්සාමිති බලවාගනං ආදාය නිග්ගාසි.

තදු පත බාරාණසිරඤ්ඤා මත්තවාරණෙපි අතිමුඛං ආගච්ඡන්ත අතිවත්තනධමමා අසතියාපි සිසෙ පතන්තියා අසන්ත සතසභාවා සීලවගිහාරාජස්ස රුවියා සති සකලජලදිපෙ රජ්ජං ගහෙතුං සමත්ථා සහස්සමත්තා අගෙජ්ජවරසුරමහායොධා නොනති. තෙ කොසලරාජා ආගච්ඡතිති සුත්වා රාජානං උපසඬක්ඛිත්වා දෙව ! කොසලරාජා කිර බාරාණසිරජ්ජං ගණිතිස්සාමිති ආගච්ඡති, ගච්ඡාම නං අමහාකං රජ්ජසිමං අනොක්කන්තමත්තමෙව පොථෙත්වා ගණ්ඨා මාති වදිංසු. තාතා ! මං නිස්සාය අඤ්ඤාසං කීලමතකිච්චං තත්ථි, රජ්ජතිකා රජ්ජං ගණ්ඨනතු, මාගමිත්ථාති නිවාරෙසි. කොසලරාජා සිමං අතික්කමිත්වා ජනපදමජ්ඣං පාචිසි. අමච්චා පුතපි රාජානං උපසංකමිත්වා තද්ථෙව වදිංසු. රාජා පුරිමතයෙනෙව නිවාරෙසි. කොසලරාජා බතිතගරෙ යත්වා රජ්ජං වා දෙතු, සුද්ධං වාති සීලව

මහාරාජස්ස සාසනං පෙසෙසි. රාජා තං සුචා නචී මයා සද්ධිං
 යුද්ධං, රජං ගණ්ඨාතුභි පටිසාසනං පෙසෙසි. පුතපි අමච්චා රාජතං
 උපසඞ්කමිචා දෙව! ත මයං කොසලරඤ්ඤා නගරං පටිසිත්තුං
 දෙම බහිනගරෙයෙව තං පොථෙචා ගණ්ඨාමාති ආහංසු. රාජා
 පුරිමතයෙනෙව නිවාරෙචා නගරවාරාති අවාපුරාපෙචා සද්ධිං
 අමච්චසහස්සෙත මහාතලෙ පලඞ්කමජෙකි නිසිදි.

කොසලරාජා මහනෙතන බලවාහනෙත බාරණ්ඨිං පාවිසි.
 සො එකමපි පටිසත්තුං අපස්සනෙතා රඤ්ඤා නිවෙසනවාරං ගතචා
 අමච්චගණපට්ටුනො අපාරුතවාසෙ නිවෙසනෙ අලඞ්කතපටියතං
 මහාතලං ආරුග්ග නිසින්නං නිරපරාධං සීලවමහාරාජානං සද්ධිං
 අමච්චසහස්සෙත ගණ්ඨාපෙචා ගච්ඡ්ථ ඉමං රාජතං සද්ධිං අමච්චෙති
 පච්ඡාබාහං ගාලුභබ්බිතං බන්ධිචා ආමකසුසානං නෙචා ගලුප්ප
 මාණෙ ආවාටෙ බණ්ණිචා යථා එකොපි හත්ථං උක්ඛිපිත්තුං න සකෙකාති
 එවං පංසුං පක්ඛිපිචා නිබණ්ඨ, රතනිං සිගාලා ආගතචා එතෙසං
 කාතබ්බයුත්තකං කරිස්සන්තිති ආහ.

මනුස්සා වොරරඤ්ඤා ආණං සුචා රාජානං සද්ධිං අමච්චෙති
 පච්ඡාබාහං ගාලුභබ්බිතං බන්ධිචා නික්ඛාමෙසුං. තස්මිමපි කාලෙ
 සීලවමහාරාජා වොරරඤ්ඤා ආසාතමත්තමපි නාකාසි. තෙසුපි
 අමච්චෙසු එවං බන්ධිචා නිගමානෙසු එකොපි රඤ්ඤා වචනං භිද්දිත්තුං
 සමෙතා තාම නාභොසි. එවං සුචිතිතා කිරිස්ස පරිසා, අථ තෙ
 රාජපුරිසා සාමච්චා සීලවරාජානං ආමකසුසානං නෙචා ගලුප්ප
 මාණෙ ආවාටෙ බණ්ණිචා සීලවමහාරාජානං මජෙකි, උභොසු පස්සෙසු
 සෙසාමච්චෙති එවං සබ්බෙපි ආවාටෙ ඔතාරෙචා පංසුං ආකිරිචා
 සනං ආකොටෙචා අගමංසු. සීලවරාජා අමච්චෙ ආමනෙතචා
 වොරරඤ්ඤා උපරි කොපං අකචා මේත්තමේව භාවෙඨ
 තාතාති ඔවදි.

අථ අධිඤ්ඤාසමයෙ මනුස්සමංසං බාදිස්සාමාති සිගාලා ආග
 මංසු. තෙ දිස්වා රාජා ච අමච්චා ච එකප්පහාරෙනෙව සද්දං ම
 කංසු. සිගාලා භීතා පලාසිංසු. තෙ නිවත්තිචා ඔලොකෙනතා
 පච්ඡිතො කස්සපි අනාගමණ්ඨාචං ඤාචා පුත පච්චාගමිංසු. ඉහරෙ පි
 තථෙව සද්දං මකංසු. එවං යාව තතියං පලාසිචා පුත ඔලොකෙනතා
 තෙසු එකස්සාපි අනාගමණ්ඨාචං ඤාචා වජ්ඣාප්පතතා එතෙ
 ගටිස්සන්තිති සුරා හුචා නිවත්තිචා පුත තෙසු සද්දං කරොනෙත
 සුපි න පලාසිංසු. ජෙට්ඨකසිගාලො රාජානං උපගඤ්ඤී. සෙසා
 සෙසානං සන්තිකං අගමංසු. උපායකුසලො රාජා තස්ස අත්තනො
 සන්තිකං ආගතභාවං ඤාචා ඛිසිත්තුං ඔකාසං දෙනො විය ගිව.
 උක්ඛිපිචා තං ගිවං ඛසමානං ගනුකට්ඨිකෙන ආකඛිචා යනො
 පක්ඛිපිචා විය ගාලුභතං ගණ්ඨි. නාගබලෙන රඤ්ඤා ගනුකට්ඨිකෙන
 ආකඛිචා ගිවං දලුභං ගතිතසිගාලො අත්තානං මොචෙත්තුං.

අසකෙකානොනා මරණභයතජ්ජනො මහාවිරවං. විරවි. අවසෙසසි
 ගාලා තස්ස තං අට්ටස්සරං. සුත්වා එකෙන පුරිසෙන ගතිතො
 හවිස්සතීති අමචෙව උපසඛකමිතුං අසකෙකානො මරණභයතජ්ජනා
 සබ්බෙ පලාසිංසු. රඤ්ඤා හනුකට්ඨිකෙන දලහං කත්වා ගතිතසි
 ගාලෙ අපරාපරං සංසරනෙන පංසු සිවිලා අහොසි, සොපි සිගාලො
 මරණභයගීතො චතුති පාදෙති රඤ්ඤා උපරිමහාගෙ පංසුං
 අපබ්බුති. රාජා පංසුනො සිවිලභාවං ඤාත්වා සිගාලං විස්සරෙජ්ජනා
 නාගබලො ථාමසමපනොනා අපරාපරං සංවරනො උහො ගතෙ
 උකඛිපිත්වා ආවාටමුඛවට්ටිං. ඔලුබහ වාතච්ඡිනනවලාහකො විශ
 නිකමිත්වා සීතො අමචෙව අස්සාසෙත්වා පංසුං විසුතිත්වා සබ්බෙ
 උඤ්චිත්වා අමචෙවපරිවුතො ආමකසුසානෙ අට්ඨාසි.

තස්මි. සමයෙ මනුස්සා එකං මතමනුස්සං ආමකසුසානෙ
 ඡබ්බොනනා චිත්තං යකඩානං සීමනාරිකාය ඡබ්බසිසුං. තෙ යකඩා
 තං මතමනුස්සං භාජෙතුං අසකෙකානො මයං ඉමං භාජෙතුං ත
 සකෙකාම, අයං සිලවරජා ධම්මිකො, එස නො භාජෙත්වා දස්සති,
 එතස්ස සනතිකං ගච්ඡාමාති තං මතමනුස්සං පාදෙ ගගෙත්වා
 ආකඨ්ඨිනො රඤ්ඤා සනතිකං ගනත්වා දෙව! අථොකං ඉමං භාජෙත්වා
 දෙතිති ආහංසු. හො! යකඩා! අහං ඉමං තුලිකාකං භාජෙත්වා දදෙය්‍යං
 අපරිසුද්ධො පනච්ඡි, නහාසිස්සාමි නාවාති. යකඩා වොරරඤ්ඤා
 ධපිතවාසිතඋදකං අත්තනො ආනුභාවෙන ආහරිත්වා රඤ්ඤා තහා
 නත්ථාය අදංසු. නහාත්වා සීතස්ස සංහරිත්වා ධපිතෙ වොරරඤ්ඤා
 සාවතෙ ආහරිත්වා අදංසු. තෙ නිවාසෙත්වා සීතස්ස චතුජාතිගතා
 සමුග්ගං ආහරිත්වා අදංසු ගතො විලිමිත්වා සීතස්ස සුවණ්ණසමුග්ගෙ
 මණ්ඩිතාලවණෙටසු ධපිතාති නානා පුප්ථාති ආහරිත්වා අදංසු. පුප්ථාති
 පිලුතිත්වා සීතකාලෙ අඤ්ඤං කිං කරොමාති පුච්ඡිංසු. රාජා
 අත්තනො ඡාතකාකාරං. දයෙසි. තෙ ගනත්වා වොරරඤ්ඤා සමපා
 දිතං නානග්ගරසභොජනං ආහරිත්වා අදංසු රාජා නහාත්වානුලිතො¹
 මණ්ඩිතපසාධිතො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජි. යකඩා වොරරඤ්ඤා
 ධපිතවාසිතපාණීයං. සුවණ්ණතිඛිකාරෙනෙව සුවණ්ණසරකෙනපි
 සද්ධිං ආහරිංසු. අථස්ස පාණීයං පිවිත්වා මුඛං විකඩාලෙත්වා ගතෙ
 ධොවිතකාලෙ වොරරඤ්ඤා සමපාදිතං පඤ්චසුග්ගකපරිවාසං.²
 තමුලං ආහරිත්වා අදංසු. තං බාදිත්වා සීතකාලෙ අඤ්ඤං කිං
 කරොමාති පුච්ඡිංසු. ගනත්වා වොරරඤ්ඤා උඤ්ඡිකෙන නිකඛිතතං
 මඛලබ්බගං ආහරථාති. තමපි ගනත්වා ආහරිංසු. රාජා බග්ගං
 ගගෙත්වා තං මතමනුස්සං උජ්ජකං ධපාපෙත්වා මත්තමජ්ජෙඛ අසිනා
 පහරිත්වා වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා චිත්තං යකඩානං සමවිග්ගතමෙව
 විහජ්ජිත්වා අදාසි. දත්වා ච පත බග්ගං ධොවිත්වා සන්නයගිත්වා අට්ඨාසි.
 අථ තෙ යකඩා මුනුස්සමංසං බාදිත්වා සුතිතා හුත්වා තුට්ඨිතතො

අඤ්ඤං තෙ මහාරාජ! කිං කරොමාති පුළුච්ඡිංසු තෙනති තුමොහ අත්තනො ආනුභාවෙන මං වොරරඤ්ඤං සිරිගබ්බො ඔතාරොථ, ඉමෙ ච අමච්චෙ අත්තනො අත්තනො ගෙගෙ පතිට්ඨාපෙථාති, තෙ සාධු දෙවොති සමපට්ඨන්තො තථා අකංසු.

තස්මිං සමයෙ වොරරජ අලඛකතසිරිගබ්බො සිරිසයනපිට්ඨොති පනෙනා නිද්දයති. රාජා තස්ස පමත්තස්ස නිද්දයන්තස්ස බග්ග තලෙන උදරං පහරි. සො භිතො පබුරුකිත්වා දීපාලොකෙන සීලව මහාරාජානං සඤ්ජාතිත්වා සයනා වුට්ඨාය ඕතිං උපට්ඨපෙත්වා සිතො රාජානං ආහ මහාරාජ! එවරුපාය රත්තියා ගතිතාරකෙඛ පිතිත වාසෙ භවතෙ ආරක්ඛමනුස්සෙති නිරොකාසෙ ණානෙ බග්ගං සන්නායතිත්වා අලඛකතපටියතො කථං නාම තිං ඉමං සයනපිට්ඨං ආගතොති? රාජා අත්තනො ආගමණොකාරං සබ්බං විජාරතො කපෙසි. තං සුත්වා වොරරාජා සංවිග්ගමානසො මහාරාජ! අහං මනුස්සභූතොපි සමානො තුමාකං ගුණං න ඡානාමි, පරෙසං ලොකි තමංසවාදකෙති පත කතවළෙති එරුසෙති යකෙඛති තව ගුණා ඤාතා නදනාහං නරිඤ්ඤ! එවරුපෙ සීලසමපන්නො තසි දුබ්බිස්සා, මිති බග්ගං ආදාය සපථං කත්වා රාජානං බමාපෙත්වා මහාසයනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනා බුද්ධකමඤ්ඤානෙ නිපජ්ජන්තො පහාතාය රත්තියා උට්ඨිතෙ සුරියෙ හෙරිඤ්ඤාරාපෙත්වා සබ්බසෙණ්ණියො ච අමච්චවුගමණගහපතිකෙ ච සන්නිපාතාපෙත්වා තෙස්ස පුරතො ආකාසෙ පුණ්ණවඤ්ඤං උක්ඛිපන්නො විය සීලවරඤ්ඤං ගුණෙ කපෙත්වා පරිසමජෙකියෙව පුත රාජානං බමාපෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡා පෙත්වා ඉතො පට්ඨාය තුමාකං උපානෙනා වොරුපද්ගුවො මග්ගං භාරොමයා ගතිතාරකවා තුමාකං රජ්ජං කරොථාති වන්තො පෙසුඤ්ඤා කාරස්ස ආණං කත්වා අත්තනො බලවාහනං ආදාය සකරට්ඨ මෙව ගතො.

සීලවමහාරාජාපි ඛො අලඛකතපටියතො සෙතච්ඡන්තස්ස හෙට්ඨා සරහපාදකෙ කඤ්ඤනපල්ලඛෙකි නිසින්නො අත්තනො සමපත්තී ඔලොකෙත්වා අයං ච එවරුපා සමපත්ති අමච්චසහස්සස්ස ච ජිවිතපටිලාභො මයි විරියං අකරොන්නො න කිඤ්ඤි අහවිස්ස, විරියබලෙන පනාහං නට්ඨං ච ඉමං යසං පටිලිනිං, අමච්චසහස්සස්ස ච ජිවිතදානං අදාසිං, ආසාවෙජ්ජං ච ත අකත්වා විරියමෙව කත්තබ්බං, කතවිරියස්ස හි එලං නාම එවං සමජකිතීති වින්නත්වා උදන වසෙන ඉමං ගාථාමාහ :-

ආසිංසෙපෙව පුරිසො න නිබ්බිඤ්ඤායා ආණිතො,
පස්සාමි වොහං අත්තානං යථා ඉච්ඡං තථා අනුති.

තථ ආසිංසෙපෙචාති එවාහං විරියං ආරහන්නො ඉමමිනා දුක්ඛා බුඤ්ඤාස්සාමිති අත්තනො විරියබලෙ ආසං කරොපෙථ. කි ආණිතො යොති පණ්ණිතො උපායතුසලො යුත්තට්ඨානො

විරියං කරොනො අහං ඉමස්ස විරියස්ස ඵලං න ලභිස්සාමිති
න උක්කණ්ණස්ස, ආසාවේදකමමං න කරොය්‍යාති අනේවා,
සස්සාමි වොහං අත්තානිනි ඵත්ථ වොති නිපාතමත්තං. අහං
අජ්ජ අත්තානං සස්සාමි. සථා ඉච්ඡිං. නථා අනුති අහං හි ආවාටෙ
නිබානො තමහා දුක්ඛා මුඤ්චිත්වා පුත අත්තනො රජ්ජමපත්ති.
ඉච්ඡිං, සො අහං ඉමං සමපත්තිං සත්තං අත්තානං සස්සාමි යථෙ
වාහං පුඤ්ඤ ඉච්ඡිං. තථෙව මෙ අත්තා ජාතොති. ඵවං බොධි
සත්තො අහො වත හෙ! සීලසමපන්නානං විරියඵලං නාම සමිජ්ඣ
නීති ඉමාය ගාථාය උද්දනං උද්දනො යාවජ්චං. පුඤ්ඤාති කරිත්වා
යථාකමමං ගතො.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙසි. සච්ච
පරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවිරියො හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා
අනුසසිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද්ද පද්ධතාමච්චො දෙව
දත්තො අහොසි, අමච්චසහස්සං බුද්ධපරිසා, සීලවමහාරජා පන අහ
මෙවාති.

මහාසීලවජාතකං.

1. 6. 2.

වාසමෙථෙව පුරිසොති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො
ඔස්සට්ඨවිරියමෙව ආරබ්භ කපෙසි. තත්ථ යං වත්තබ්බං තං සබ්බං
මහාජනකජාතකෙ ආවි හවිස්සති. ජනකරාජා පන සෙතච්ඡත්තස්ස
ගෙට්ඨා නිසින්නො ඉමං ගාථමාහ :-

වාසමෙථෙව පුරිසො න නිබ්බිඤ්ඤාය පණ්ඩිතො,
සස්සාමි වොහං අත්තානං උදකා ඵලමුබ්බතනාති.

තත්ථ වාසමෙථෙවාති වායාමං කරොථෙව. උදකා ඵලමුබ්බතනාති
උදකතො ඵලමුබ්බතණ්ණං ඵලෙ පතිට්ඨිතං අත්තානං සස්සාමිති
ඉධාපි ඔස්සට්ඨවිරියො හික්ඛු අරහත්තපත්තො. ජනකරාජා සමමා
සමුද්ධොව අහොසිති.

බුලජනකජාතකං.

1. 6. 3.

නථෙව පුණ්ණාපාතියොති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො
විසමාරුණිං ආරබ්භ කපෙසි. ඵකං සමයං සාවන්තියං සුරධුත්තා
සනතිපතිත්වා මන්නාසිංසු සුරමුලං නො බිණං, කහනනු බො ලභිස්සා
මාති. අපෙකො කකඤ්චුත්තො ආග මා වින්නසිත්ථ, අනෙකො
උපායොති. කතරුපායො නාමාති? අනාඨපිණ්ඩිකො අභිගුලිමුද්දිකා
පිලනිත්වා මට්ටසාවකං නිවන්තො රාජ්ජපට්ඨානං ගච්ඡති, මයං සුර
පාතියං විසඤ්ඤිකීරණං ගෙසජ්ජං පකපිසිත්වා ආපාණං සඤ්ජාතො

නිසිදිනට අනාථපිණ්ඩකයා ආගමණකාලෙ ඉතො එහි මහාසෙට්ඨීති පකෙකාසිනා තං සුරං පායෙතා විසඤ්ඤාදිභූතයා අභිතුලිමුද්දානං ච සාටකෙ ච ගහෙතා සුරාමුලං කරියාමාති. තෙ සාධුති සමපට්ඨිතා තථා කතා සෙට්ඨියා ආගමණකාලෙ පටිමග්ගං ගන්තා සාමි ! ඉතො තාව ආගච්ඡ්ථ, අයං අමාකං සන්තිකෙ අතිමනාපා සුරා, ථොකං පිවිනා ගච්ඡ්ථාති වදිංසු. සොතාපනෙනා අරියසාවකො කිං සුරං පිවියාති? අනභිකො සමානොපි පන ඉමෙ ධුතෙත පරිගණකියාමිති තෙසං ආපාණභූමිං ගන්තා තෙසං කිරියං ඔලොකෙතා අයං සුරා ඉමෙහි ඉමිනා නාම කාරණෙන යොජ්ඨාති ඤාතා ඉතොදති පටියාය ඉමෙ ඉතො පලාපෙය්‍යාමිති විනෙතනා ආහ අරෙ! දුට්ඨවුතතා! තුලෙන සුරපාතියං හෙසජ්ජං පකඛිපිනා ආගතාගතෙ පායෙතා විසඤ්ඤා කතා විචම්පියාමාති ආපාණ මණ්ඩලං සජ්ජනා නිසින්නා කෙවලං ඉමං සුරං වණ්ණෙථ, එකොපි වො උකඛිපිනා පිවිතුං න උය්‍යගති, සවෙ අයං අයොජ්ඨකා අයා තුලෙන ච පිවෙය්‍යාථාති ධුතෙත තජ්ජනා තතො පලාපෙතා අත්තනො ගෙහං ගන්තා ධුතෙතති කතකාරණං තථාගතයා ආරො වෙය්‍යාමිති ජෙතවනං ගන්තා ආරොවෙසි. සත්ථ ඉදති තාව ගහ පති! තෙ ධුතතා තං වණ්ණෙථතුකාමා ජාතා පුබ්බ පන පණ්ඨි තෙපි වණ්ණෙථතුකාමා අගෙසුනති වතා තෙතයාවිතො අතීතංආහරි.

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදතෙත රජ්ජං කාරෙතෙත බොධි සතො බාරණසිසෙට්ඨී අහොසි. තදුපෙතෙ ධුතතා එවමෙව සමමනෙතා සුරං යොජෙතා බාරණසිසෙට්ඨියා ආගමණකාලෙ පටිමග්ගං ගන්තා එවමෙව කථසිංසු සෙට්ඨී අනභිකො හුතා තෙ පරිගණකිතුකාමො ගන්තා තෙසං කිරියං ඔලොකෙතා ඉදානාමෙ තෙ කාතුකාමා පලාපෙය්‍යාමි තෙ ඉතොති විනෙතනා එවමාහ හො! ධුතතා! සුරං පිවිනා රාජකුලං ගන්තුං නාම න සුතතං රාජානං දිස්වා පුත ආගච්ඡතෙත ජාතියාමි, තුලෙන ඉබෙව නිසිද්දාති රාජ්‍රපටියානං ගන්තා පට්ඨාගඤ්ජ. ධුතතා ඉතො එථ සාමිති. සො තත්ථ ගන්තා හෙසජ්ජං යොජ්ඨා පාතියො ඔලොකෙතා එවමාහ හො! ධුතතා! තුමාකං කිරියං මග්ගං න රුධ්වති, තුමාකං සුර පාතියො යථාසුරිතාව සීතා, තුලෙන කෙවලං සුරං වණ්ණෙථ න පන පිට්ඨ, සවායං මනාපා අයා තුලෙනපි පිවෙය්‍යාථ, ඉමාය පන විසසංසුතතාය හවිතබ්බනති තෙසං මනොරථං තිඤ්ඤොතා ඉමං ගාථමාහ :-

තථෙව පුණ්ණපාතියො අඤ්ඤායං වතතතෙ කථා,
ආකාරකෙන ජානාමි න වායං හද්දිකා සුරාති.

තත්ථ හථෙමාති යථා මයා ගමණකාලෙ දිට්ඨා, ඉදතිපි ඉමා සුරපාතියො තථෙව පුණ්ණ. අඤ්ඤායං වතතතො කථාති යා අයං තුමාකං සුරාවණ්ණෙනතථා වතති, සා අඤ්ඤව අභූතා

අතවජා, යදි හි එසා පුරා මනාපා අයුතු කුමෙහි පිවෙසාප, උපසිසානියො අවසියොයුං, කුමනානං පන එකෙනාපි සුරා න පිතා. ආකාරකෙන ජානාමිති තයො ඉමිනා කාරණෙන ජනාමි. න මායං හද්දිනා සුරානි නෙව අයං හද්දිනා සුරා, විසයොජ්ජාය එතාය හවිතබ්බනාති බුද්ධො ගහෙනො යපා න පුන එවරුපං කරොනති තපා තෙ තජ්ජො විසයජ්ජසි. සො යාවජ්චං දුනා දිති පුඤ්ඤති කරිත්වා යපාකමමං ගතො. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙ සනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද්ධුමනා එතරති බුද්ධා බාදණසිසෙට්ඨි පන අහනෙනන සමයෙනාති.

පුණ්ණපාතිජාතකං.

1. 6. 4.

නාසං රුකෙබ්බා දුරුරුකොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරනො එකං ඵලකුසලං උපාසකං ආරබ්භ කපෙසි. එකො කිරි සාවජ්චාසි කුටුම්භිකො බුද්ධපත්‍රමං සඞ්ඝං නිමනෙනො අත්තනො ආරාමෙ නිසිදුපෙත්වා යාගුවජ්ජකං දත්වා උය්‍යානපාලං ආණාපෙසි, භික්ඛුහි සද්ධිං උය්‍යානෙ විවරිත්වා අය්‍යානද අමොදිති නානාඵලාති දෙහිති. සො සාමුති සමපට්චිත්වා භික්ඛුසඞ්ඝං ආදාය උය්‍යානෙ විවරනො රුකකං ඔලොකෙත්වා එතං ඵලං ආමං, එතං න සුපකකං, එතං සුපකකනාති ජානාති. යං සො වදති තං තපෙච්ච හොති. භික්ඛු ගනත්වා තපාගතස්ස ආරොවෙසුං ගනෙත! අයං උය්‍යානපාලො ඵලකුසලො, භුමියං සීතොව රුකකං ඔලොකෙත්වා එතං ඵලං ආමං, එතං න සුපකකං, එතං සුපකකනාති ජානාති, යං සො වදති තං තපෙච්ච හොතිති. සත්ථා න භික්ඛවෙ! අයමෙව උය්‍යානපාලො ඵලකුසලො, පුබ්බෙ පන පණ්ණිනාපි ඵලකුසලො අගෙසුන්ති වත්වා අතිතං ආහරි :-

අතීතෙ බාදණසියං බ්‍රහ්මදනෙන රජු. කාරෙතෙන බොධි සතො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බතනිත්වා වයප්පනො පඤ්චති සකට්ඨ සතෙහි වණ්ණිජු. කරෙතො එකස්මිං කාලෙ මහාවතනතිඅට්ඨිං. පත්වා අට්ඨිමුඛෙ සත්ථා සබ්බෙ මත්‍රයො සනතිපාතාපෙත්වා ඉමිස්සා අට්ඨියා විසරුකවා නාම ගොනති, විසප්පනාති විසප්පථාති විස ඵලාති විසමමුති ගොනතියෙව, පුබ්බෙ කුමෙහි අපරිභුතතං යං කිඤ්චි පතනං වා පුප්ථං වා ඵලං වා ම අපරිපුච්ඡිත්වා මා බාදිත්වාති ආහ. තෙ සාමුති සමපට්චිත්වා අට්ඨිං ඔතරිංසු. අට්ඨිමුඛෙ ව එකස්මිං ගාමවාසෙ කිම්ඵලරුකො නාම අත්ථි; තස්ස බණ්ඩාබාපලාසපුප්ථ ඵලාති සබ්බාති අමබසද්ධිසානෙව ගොනති, න කෙවලං වණ්ණ සණ්ඨානතොව ගඤ්ඤසෙට්ඨියා අමපකකාති ඵලාති අමඵලසද්ධි සානෙව, බාදිත්වාති පන හලාහලවිසං විස තං බණ්ණියෙව ජිවිතකායං පාසොනාති පරතො ගඤ්ඤනා එකස්මිං ලොකපරිසා

අමරුකෙතො අයනති සඤ්ඤාය ඵලාති බාදිංසු. එකච්චෙ සත්ථාහං පුච්ඡිත්ථාච බාදිස්සමාති හතේන ගහෙත්වා අට්ඨංසු. තෙ සත්ථාහෙ ආගතෙ අය්‍ය! ඉමාති අමරුකාති බාදිමාති පුච්ඡිංසු. බොධිසත්තො නායං අමරුකෙතොති ඤාත්වා කිම්ඵලරුකෙතො නාමෙස නායං අමරුකෙතො, මා බාදිත්ථාති වාරෙත්වා යෙ බාදිංසු තෙපි වමාපෙත්වා වතුමධුරං. පායෙත්වා අරොගෙ අකාසි, පුබ්බෙ පන ඉමෙසමිං රුකකි මුලෙ මනුස්සා නිවාසං කපෙපත්වා අමරුකාතිති ඉමාති විසඵලාති බාදිත්වා ජීවිතකකියං පාපුණ්ණති. පුත දිවසෙ ගාමවාසිනො නිකකි මිත්වා මතමනුස්සෙ දිස්වා පාදෙ. ගණිත්වා පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ ඡබ්බෙත්වා සකටෙති සද්ධිංයෙව සබ්බන්තසං සන්තතං ගහෙත්වා ගච්ඡති.

තෙ තං දිවසමිදි අරුණ්ණගමණකාලෙයෙව මයං බලිවද්ද හවිස්සන්ති මයං සකටං, මයං හණ්ඩන්ති වෙගෙන තං රුකකි මුලං ගතත්වා මනුස්සෙ නිරොගෙ දිස්වා කථං තුලෙහ ඉමං රුකකි නායං අමරුකෙතොති ජනිත්ථාති පුච්ඡිංසු. තෙ මයං න ජානාමි, සත්ථ වාහරෙට්ඨිකො නො ජාතීති ආහංසු. මනුස්සා බොධිසත්තං පුච්ඡිංසු. පණ්ණිත! කිනති කත්වා තිං ඉමස්ස රුකකියං අනමරුකකිභාවං අඤ්ඤාසිති? සො විති කාරණෙති අඤ්ඤාසිතිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

නායං රුකෙතො දුරුරුහො නපි ගාමනො ආරකා,
ආකාරකෙන ජානාමි නායං සාදුඵලො දුමොති.

තත්ථ නායං රුකෙතො දුරුරුහොති අයං විසරුකෙතො ත දුකාරුහො උකකිපිත්වා ජාතිතියෙණි විය සුබ්බෙත ආරොගිතුං සකකාති වදති. නපි ගාමනො ආරකාති ගාමනො දුරෙ සීතොපි න හොති, ගාමවාරෙ සීතො යෙවාති දීපෙති. ආකාරකෙන ජානාමිති ඉමිනා දුට්ඨෙත කාරණෙනාහං ඉමං රුකකි ජානාමි, කිනති? නායං සාදුඵලො දුමොති සචෙ හි අයං මධුරඵලො අමරුකෙතො අහවිස්ස ඵලං සුබාරුහෙ අවිදුරෙ සීතෙ ඵතසමි. එකමිදි ඵලං ත භිට්ඨෙය්‍ය ඵලබාදකමනුස්සෙති තිච්චං පටිවුත්ථොව අස්ස, ඵලං අහං අත්තනො ඤාණෙන පටිච්ඡිදිත්වා ඉමස්ස විසරුකකිභාවං අඤ්ඤාසිතිති මහාජනය්‍ය ධම්මං දෙසෙත්වා සොඡගිමණං ගතො.

සත්ථාපි ඵලං හිකකිච්චෙ! පුබ්බෙ පණ්ණිතා ඵලකුසලා අහෙසුන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ති සටෙත්වා ජාතකං සමොධා නෙසි. තද්ද පරිසා බුද්ධිපරිසා අහෙසුං, සත්ථාහො පන අගමෙවති.

ඵලජාතකං

1. 6. 5.

යො අලිනෙන විනෙතනාති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවිරියං හිකක්ඛං ආරබ්භ කපෙසි. තං හි හිකක්ඛං සත්ථා ආමන්තෙත්වා සච්චං කිර තිං හිකක්ඛං! ඔස්සට්ඨවිරියොති පුච්ඡිත්වා

සචං. හගවාති චුතෙන හික්ඛු! පුබ්බෙ පණ්ඩිතා විරියං. කාතුං
සුත්තධර්මානෙ විරියං. කත්වා රජ්ජසම්පන්නි. පාපුණ්ණිති වත්වා
අතිතං ආහරි:-

අතිතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදුතෙන රජ්ජ. කාරෙනෙ බොධි
සත්තො තස්ස රඤ්ඤා අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමි. තිබ්බතති. තස්ස
නාමගහණදිවසෙ අධිසතං. බ්‍රාහ්මණෙ සබ්බකාමෙහි සන්නපොතො
ලක්ඛණාති පටිපුච්ඡි. ලක්ඛණකුසලා. බ්‍රාහ්මණා ලක්ඛණසම්පන්නි.
දිස්වා පුඤ්ඤසම්පන්නො මහාරාජ! කුමාරෙ කුමාරාකං අවචයෙන
රජ්ජ. පාපුණ්ණිති පඤ්චාට්ඨකමෙම පඤ්ඤාතො පානටො ජ්වු
දීපෙ අග්ගපුරිසො හවිස්සතීති ව්‍යාකරිංසු. බ්‍රහ්මණානං වචනං සුත්වා
කුමාරස්ස නාමං ගණහන්නා පඤ්චාට්ඨකුමාරොති නාමං අකංසු. අථ
නං විඤ්ඤාතං පත්වා සොළසවස්සපාදෙසෙ සිතං රාජා ආමනෙතො
තාත! සිප්පං උග්ගණ්ණාතීති ආහ තස්ස සන්නිකෙ උග්ගණ්ණාමි
දෙවාති? ගච්ඡ තාත! ගතොරරට්ඨි තාකසිලානගරෙ දිසාපා
මොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්නිකෙ උග්ගණ්ණ, ඉදමස්ස ආවරියස්ස
භාගං දදෙය්‍යාසීති සහස්සං දත්වා උයෙය්‍යාජෙසි. සො තත්ථ ගන්ත්වා
සිප්පං සික්ඛිත්වා ආවරියෙන දින්නං පඤ්චාට්ඨං ගහෙත්වා ආවරියං
චන්දිත්වා තකකසිලානගරතො නික්ඛමිත්වා සන්නධිපඤ්චාට්ඨො බාරා
ණසීමග්ගං පටිපජ්ජි. සො අන්නරාමග්ගෙ සිලෙසලොමයකෙත්ත
නාම අධිට්ඨිතං එකං අට්ඨිං පාපුණ්ණි. අථ නං අට්ඨිමුඛෙ මනුස්සා දිස්වා
හො මාණව! මා ඉමං අට්ඨිං පටිස¹ සිලෙසලොමයකෙත්තාමෙත්ථ
අත්ථි, සො දිට්ඨදිට්ඨමනුස්සෙ ජීවිතකායං පාපෙතීති වාරයිංසු.

බොධිසත්තො අත්තානං තකෙකතො අසම්භිතකෙසරසීහො
විය අට්ඨිං පාටිසීයෙව. තස්මිං අට්ඨිමජ්ඣං. සම්පන්නෙ සො යකෙත්තා
තාලමතො හුත්වා කුටාගාරමන්තං සීසං පත්තපාමාණාති අසබ්බිති
කන්දල²මකුලමත්තා වෙ දායා ව මාපෙත්වා සෙතමුඛො කබරකුච්ඡි
නීලහත්ථපාදෙ හුත්වා බොධිසත්තස්ස අත්තානං දස්සෙත්වා කහං
යාසි? තිට්ඨ හකෙත්තා මෙති ආහ. අථ නං බොධිසත්තො යකබ්බ!
අහං අත්තානං තකෙකත්වා ඉධ පටිට්ඨො, තිං අපමතො හුත්වා
මං උපගච්ඡෙය්‍යාසි විසපිතෙන හි තං. සරෙන විජ්ඣිත්වා එත්ථෙව
පාතෙස්සාමිති සන්නජෙත්ථො හලාහලවිසපිතං. සරං සන්නයතිත්වා
මුඤ්චි. සො යකබ්බස්ස ලොමෙසුයෙව අලලීයි. තතො අඤ්ඤානති
එවං පඤ්ඤාස සරෙ මුඤ්චි. සබ්බෙ තස්ස ලොමෙසුයෙව අලලීයිංසු.
යකෙත්තා සබ්බෙපි තෙ සරෙ පොඨෙත්වා අත්තතො පාදමුලෙයෙව
පාතෙත්වා බොධිසත්තං උපසංකමි.

බොධිසත්තො පුත්තපි තං තජෙත්ථො බග්ගං කට්ඨිත්වා පහරි,
තෙත්තංසබ්බාලායතො බග්ගො ලොමෙසුයෙව අලලීයි. අථ නං
කණ්ණයෙන පහරි. සොපි ලොමෙසුයෙව අලලීයි. තස්ස අලලීන

1. ඉංජි පාටිසි.

2. කන්දල-කත්ථි.

භාවං ඤාතො ඉක්කරෙන පහරි. සොපි ලොමෙසුයෙව අලලීයි. තස්ස අලලීතභාවං ඤාතො හො යකං! න තෙ අහං පඤ්චාමුඛ කුමාරෙ නාමාති සුභපුබ්බො? අහං තස්ස අභිධීතං අවමිං පථි සන්නො න ධනුආදීති තනෙකතො පථිටො, අත්තාතං යෙව පන තනෙකතො පථිටො, අජ්ජ තං පොඨෙතො චුණ්ණවිචුණ්ණං කරිය්සා මිති අභිධීතං නාම දසෙයො උනාදිතො දක්ඛිණ්හතෙතන ගතං පහරි. හතො ලොමෙසුයෙව අලලීයි. වාමහතෙතන පහරි, සොපි අලලීයි දක්ඛිණපාදෙන පහරි, සොපි අලලීයි. වාමපාදෙන පහරි, සොපි අලලීයි. සිසෙත තං පොඨෙතො චුණ්ණවිචුණ්ණං කරිය්සා මිති සිසෙත පහරි, තථි ලොමෙසුයෙව අලලීයි.

සො පඤ්චාමුඛතො පඤ්චසු ධානෙසු බද්ධො මලබ්බෙතොපි නිබ්බයො නිසාරජේවා අහොසි යසෙඛා විනෙතසි අයං එකො පුරිසසිහො පුරිසාජාතියො න පුරිසමත්තොව මාදියෙන නාමස්ස යනෙකන ගතිතස්ස සත්තාසමත්තමපි න හවිස්සති, මයා ඉමං මග්ගං හතන්නන එකොපි එවරුපො පුරිසො න දිට්ඨපුබ්බො, කල්මා නුබො එස න භායතීති සො තං බාදිතුං අවිසහන්නො කල්මා නුබො තිං මාණව! මරණභයං න භායසීති පුච්ඡි. කිං කාරණං යකං! හාසිය්සාමි? එකයමිං හි අත්තභාවෙ එකං මරණං නියතමෙව අපි ව මග්ගං කුච්ඡිති වජ්ජවුටං අපි සවෙ මං බාදිය්සි තං ච ආවුටං ජිරෙතුං න සක්ඛිය්සි, තං තෙ අත්තාති බණ්ඩාබණ්ඩං ජිඤ්ඤා ජිඤ්ඤායං පාපෙස්සති ඉති උභොපි නය්සිය්සාමි, ඉමිනා කාරණෙනාහං න භායමිති. ඉදං කිර බොධිසත්තො අත්තනො අබ්හත්තරෙ ඤාණාමුටං සන්ධාය කපෙසි.

තං සුචා යනෙකා විනෙතසි අයං මාණවො සච්චමෙව¹ භණ්ති ඉමස්ස පුරිසසිහස්ස සරිරතො මුග්ගබ්ජමත්තමපි මංසබණ්ඩං මග්ගං කුච්ඡි ජිරෙතුං න සක්ඛිය්සති විස්සජේස්සාමි නනති මරණභය තජ්ජතො බොධිසත්තං විස්සජේස්සාමි මාණව! පුරිසසිහො, තිං න තෙ අහං මංසං බාදිය්සාමි තිං අජ්ජ රුහුමුඛා මුත්තාවන්දො විස මම හත්තො මුච්චිතො ඤාතිසුභජ්ජමණ්ඩලං තොසෙන්නො යාගීති ආහ.

අප්පං තං බොධිසත්තො ආහ යකං! අහං තාව හච්ඡිය්සාමි තිං පන පුබ්බෙපි අකුසලං කතො එදෙස ලොගිතපාණි පරරුඬිරමංස හතෙකා යනෙකා නුචා නිබ්බත්තො සවෙ ඉධාපි ධනො අකුසල මෙව කරිය්සි අනිකාර අනිකාරමෙව² ගමිය්සි. මං දිට්ඨකා ලතො පට්ඨාය පන න සකකා තස්ස අකුසලං කාතුං, පාණ්ඩිපාත කමමං නාම තිරයෙ තිරවජ්ජනගොතිං පෙත්තිවිසයෙ අසුරකායෙ ච නිබ්බත්තති, මනුස්සෙසු නිබ්බත්තට්ඨානෙ අපපාසුකසංවත්ත තිකං භොතීති එවමාදිනා නයෙන පඤ්චාමුඛං දුස්සිලාසකමොතං

1. ඉං. භව්ජමෙව,

2. ඉං. අනිකාරං.

ආදීනවං පඤ්චනනං සීලානං ආනිසංසං ව කපේතො නානාකාර
ණෙති යකං තපේතො ධම්මං දෙසෙතො දමෙතො නිබ්බිසෙවනං
කතො පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙතො තස්සායෙව නං අවමියා බලී
පටිග්ගාහකං දෙවනං කතො අපමාදෙන ඔවදීතො අවමිතො
නිකමිතොනො අවමිමුඛෙ මනුස්සානං ආවිකම්මො සත්තඤ්ඤා
වුඛො බාරණසිං ගන්තො මාතාපිතරො දිස්වා අපරභාගෙ රජේ
පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජං කාරෙතොනො දුනාදිති පුඤ්ඤති කරිතො
යථාකමං අගමාසි. සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිතො අභි
සම්මුදො හුතො ඉමං ගාථමාහ :-

යො අලිනෙන විතෙතන අලිනමනසො නරො,
භාවෙති කුසලං ධම්මං යොගකෙතමස්ස පතතියා;
පාපුණේ අනුපුබ්බෙන සබ්බසංයොජනකතියනති.

තත්ථායං පිණ්ඩනො. යො පුරිසො අලිනෙන අසංකූටිතෙන
විතෙතන පකතියාපි අලිනමනො අලිනජ්ඣාසයො හුතො අත
වජ්ජවේන කුසලං සත්තනිංසබොධිපකතියගෙදං ධම්මං භාවෙති
වෙසිති විසාලෙන විතෙතන විපස්සනං අනුපුඤ්ඤති වතුභි
යොගෙහි වෙමස්ස නිබ්බාණස්ස පතතියා, සො එවං සබ්බසබ්බා
රෙසු අනිවං දුකං අනතතාති නිලකභිණං ආරොපෙතො තරුණ
විපස්සනතො පට්ඨාය උප්පන්නෙ බොධිපකතියධම්මෙ භාවෙතො
අනුපුබ්බෙන එකං සංයොජනමපි අතවසෙසෙතො සබ්බසංයොජ
නානං බයකරස්ස වතුත්ථමගස්ස පරියොසානෙ උප්පන්නතො
සබ්බසංයොජනකතියොති සබ්බං ගතං අරහත්තං පාපුණෙය්‍යාති.

එවං සත්ථා අරහත්තෙන ධම්මදෙසනාය කුටං ගහෙතො මත්තෙ
වතාරි සව්වාති පකාසෙසි. සව්වපරියොසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තං
පාපුණී සත්ථාපි අනුසන්ධිං සවෙතො ජාතනං සමොධානෙසි. තද
යකෙතො අඩ්ඨලිමාලො අහොසි, පඤ්ඤාචුට්ඨකුමාරෙ නාම අහමෙවාති.

පඤ්ඤාචුට්ඨකුමාරං.

1. 6. 6.

යො පහවෙති විතෙතනාති ඉදං සත්ථා සාවතීයං විහරෙතො
අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කපේසි. එතො කිර සාවතීවාසී කුල
පුතො සන්ත්ථු ධම්මදෙසනං සුතො රත්තසාසනෙ උරං දතො පබ්බජි.
අථස්ස ආවරිසුපජ්ඣායා ආවුසො! එකවිධෙන සීලං නාම දුට්ඨෙන
නිවිධෙන වතුරිධෙන පඤ්චවිධෙන ඡරිධෙන සත්තවිධෙන අට්ඨ
විධෙන නවවිධෙන දසවිධෙන බහුවිධෙන සීලං නාම, ඉදං චුල්ලසීලං
නාම ඉදං මජ්ඣිමසීලං නාම, ඉදං මහාසීලං නාම, ඉදං පාතිමොක්ඛ
සංවරසීලං නාම, ඉදං ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං නාම, ඉදං ආජීවපාරිසුද්ධි
සීලං නාම, ඉදං පච්චර්ජිපටිසෙවනසීලං නාමාති සීලං ආවිකතිනති. භො

විනෝදයා සිලං නාම අතිබහුං අභං ඵතතකං සමාදය වතරිතුං න සකඛියාමි සිලං පුරෙතුං අසකෙකානනයා නාම පබ්බජ්ජාය කො අපො? අභං ගිහි හුතො දුතාදීති පුඤ්ඤති ව කරියාමි පුතතදුරඤ්ච පොසෙය්‍යාමිති ඵවඤ්ච පන විනෝදතො හනො! අභං සිලං රකඛිතුං න සකඛියාමි, අසකෙකානනයා ව නාම පබ්බජ්ජාය කො අපො? අභං ගිතායාවතරියාමි; තුමහාකං පතතවිවරං ගණ්හපාති අභං.

අථ නං ආභංසු ආවුසො! ඵවං සනෙත දසබලං වජ්ඣතො යාතිති තෙ තං ආදය සජ්ඣ සනතිකං ධම්මසභං අගමංසු. සත්ථා දිස්වා ව කිං හිතවෙ! අනාපිකං හිතඤ්ඤං ආදය ආගතත්ථාති අභං හනො! අයං හිතඤ්ඤ අභං සිලං රකඛිතුං න සකඛියාමිති පතතවිවරං නියසා දෙනි, අථ නං මයං ගහෙතො ආගතාති. කසමා පන තුමෙහ හිතවෙ! ඉමස්ස හිතඤ්ඤා බහුං සිලං ආවිකඛ්ථ? යතතකං ඵස රකඛිතුං සකෙකාති තතතකමෙව රකඛියාති ඉතො පට්ඨාය තුමෙහ ඵවං මා කිඤ්ච අවජුත්ථ, අගමෙත්ථ කතතබ්බං ජනියාමිති ඵහි තිං හිතඤ්ඤ! කිනෙත බහුතා සිලෙන? නිණ්ණෙව සිලාති රකඛිතුං සකඛියාමිති? සකඛියාමි හනොති. තෙන හි තිං ඉතො පට්ඨාය කායොරං වවිවරං මනොවාරනති නිණ්ණ වාරාති රකඛි. මා කායෙන පාපකමං කරි මා වාචය මා මනසා ගවජ මා ගිතායාවතරි, ඉමාති නිණ්ණෙව සිලාති රකඛාති. ඵතතාවතා සො හිතඤ්ඤ භුට්ඨමානසො සාධු හනො! රකඛියාමි ඉමාති නිණ්ණ සිලාතිති සත්ථාරං වජ්ඣතො ආවරිසුපජ්ඣායෙති සද්ධිංයෙව අගමාසි.

සො තාති නිණ්ණ සිලාති පුරෙනොව අඤ්ඤාසි ආවරිසු පජ්ඣායෙති මයං ආවිකඛිතං සිලමපි ඵතතකමෙව තෙ පන අතතනො අබුද්ධිභාවෙන මං බුජ්ඣාපෙතුං නාසකඛිංසු සමො සඤ්චුද්ධො අතතනො බුද්ධිසුබුද්ධිතාය අනුතතරධම්මරුජතාය ඵතතකං සිලං නිසුයෙව වාරෙසු පකඛිපිත්වා මං ගණ්හාපෙසි, අවස්සයො වත මෙ සත්ථා ජානොති විපස්සනං වඩෙස්සිත්වා කති පාහෙනෙව අරහතෙන පතිට්ඨාසි.

තං පවතති. ඤාතො ධම්මසභායං සනතිපතිතා හිතඤ්ඤ ආවුසො! තං කිරි හිතඤ්ඤ සිලාති රකඛිතුං න සකෙකාමිති ගිතායාවතතනං සබ්බසිලාති නිහි කොට්ඨාසෙහි* පකඛිපිත්වා ගාහාපෙත්වා සත්ථා අර හතතං පාපෙසි. අහො! බුද්ධා නාම අවජරියමත්තසාති බුද්ධගුණෙ කප්පනො නිසිදිංසු. සත්ථා ආගතො කායනුත්ථ හිතවෙ! ඵත රහි කපාය සනතිසිනාති පුට්ඨ. ඉමාය නාමාති වුතෙන හිතවෙ! අතිගරුකොපි භාජරා කොට්ඨාසවසෙන භාජෙත්වා දිනොසාලනුකො විය හොති, පුරෙබ්බපි පණ්ණිතා මහනතං කඤ්චනකකිං. ලහිත්වා උකඛිපිතුං අසකෙකානො විහාගං කත්වා උකඛිපිත්වා අග මංසුති වත්වා අතිතං ආගරි :-

* නිසු කොට්ඨාසෙහි හවිතබ්බං.

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො එකස්මිං ගාමකෙ කස්සකො අහොසි සො එකදිවසං අඤ්ඤාතරස්මිං ඡ්ඛිතිගාමකෙ බෙත්තෙ කසිං කසති, පුබ්බෙ ච තස්මිං ගාමෙ එකො විභවසම්පන්නො සෙට්ඨි උරුමන්නපරිණාහං චතුහත්ථායාමිං කඤ්චනකකුඩං නිදහිත්වා කාලමකාසි, තස්මිං බොධි සත්තස්ස තඨගලං ලග්ගිත්වා අට්ඨාසි, සො මූලසන්නාතකං භවිස්සාතීති පංසුං විස්සන්නො තං දිස්වා පංසුනා පටිට්ඨාදෙත්වා දිවසං කසිත්වා අත්ථං ගතෙ සුරියෙ යුගතභගලාදීති එකමන්නෙ නික්ඛිපිත්වා කඤ්චනකකුඩං ගණ්හිත්වා ගට්ඨිස්සාමිති තං උක්ඛිපිත්වා නාසකති අසකෙකානො නිසීදිත්වා එතතකං කුට්ඨිගරණං භවිස්සාති, එතතකං නිදහිත්වා යපෙස්සාමි, එතතකෙත කම්මන්නෙ සංයො ජෙස්සාමි, එතතකං දුතාදිපුඤ්ඤාතිරියං භවිස්සාතීති චත්තාරෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි, තස්සෙවං විභත්තකාලෙ සො කඤ්චනකකුඩො සලලානුකො විය අහොසි, සො තං උක්ඛිපිත්වා සරං නෙත්වා චතුර්ධා විභජ්ඨා දුතාදීති පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතොති ගභවා ඉමං ධම්මදෙසනං අභරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාග :-

යො පහට්ඨින විත්තෙන පහට්ඨිමනසො තරො
භාවෙති කුසලං ධම්මං යොගකෙබ්බස්ස පතතියා,
පාපුණෙ අනුපුබ්බෙන සබ්බසංයොජනකබ්බතති.

තත්ථ පහට්ඨිනාති විනිවරණෙන, පහට්ඨිමනසොති තාය එව විනිවරණතාය පහට්ඨිමනසො සුවණණං විය පහංසිත්වා සමුප්පොති තසපපාසකතවිත්තො හුත්වාති අත්ථො.

එවං සත්ථා අරහත්තතිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙත්වා අනුස්ථිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, තද, කඤ්චනකකුඩං ලඞ්ඛිතරිසො අගමෙව අහොසිතති.

කඤ්චනකකුඩජානකං.

1. 6 7.

යස්සයෙන චතුර්ග්‍රහං ධම්මාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්නො දෙවදත්තස්ස වඩාය පරිසකකනං ආරබ්භ කපෙසි, තස්මිං හි සමයෙ සත්ථා දෙවදත්තො වඩාය පරිසකකතීති සුත්වා න භික්ඛවෙ! ඉදුනෙව දෙවදත්තො මස්සං වඩාය පරිසකකතී පුබ්බෙපි පරිසකකී යෙව තාසමත්තම්පි පත කාතුං න සකතීති වත්වා අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො කපියොති යං නිබ්බතතිත්වා වුද්ධිමත්ථාය අස්සපොතකප්ප මාණො ථාමසම්පන්නො එකවරෙ හුත්වා නදීතීරෙ විහරති, තස්සා පත නදියා වෙමජෙඤ්ඤා එකො දීපකො නාතප්පකාරෙති අඛිපණ් සාදිති එලරුකෙබ්බි සම්පන්නො බොධිසත්තො නාගබ්බො ථාම සම්පන්නො නදියා ඔරිමතීරකො උප්පතිත්වා දීපකස්ස ඔරුතො

නදීමජෙකි එතො පිට්ඨිපාසාණො අජි තසමිං නිපතති තතො උප්පතිනි, තසමිං දීපතො පතති. තත්ත නානප්පකාරති එලාති බාදිනි, සායං තෙනෙව උපායෙන පච්චාගන්ති; අතතතො වස නට්ඨානෙ වසිති; පුත දිවසෙපි තප්ථව කුරෙති. ඉමිනා නිශාමෙන තත්ත වාසං කපෙති.

තසමිං පත කාලෙ එතො කුමහිලො සපජාපතිතො තසා නදියා වසති. තසා සා හරියා බොධිසත්තං අපරාපරං ගච්ඡන්තං දිස්වා බොධිසත්තසා හදයමංසෙ දෙහලං උපාදෙති; කුමහිලං ආගමයං බො අය්‍ය! ඉමසා වානරිඤ්ජසා හදයමංසෙ දෙහලො උප්පන්නාති. කුමහිලො සාධු හොති! ලච්ඡිති වති; අජ්ජ තං සායං දීපකතො ආගච්ඡන්තමෙව ගණ්ඨසාමිති ගන්තවා පිට්ඨිපාසාණො නිපජ්ජි.

බොධිසත්තො දිවසං වරිති; සායණ්‍යසමයෙ දීපතො සීතොව පාසාණං ඔලොකෙති; අයං පාසාණො ඉදුති උච්චතරෙ බායති කීනත්‍රුබො කාරණෙනාති වින්නෙයි. තසා කීර උදකප්පමාණඤ්ච පාසාණප්පමාණඤ්ච සුවචන්දිතමෙව හොති. තෙනසා එතදහොසි අජ්ජ ඉමිසා නදියා උදකං තෙව හායති න වසිති, අථ ව පනායං පාසාණො මහාත්‍රුනි; පඤ්ඤායති, කච්චිත්‍රුබො එත්ත මයං ගහණන්දාය කුමහිලො නිපන්නාති. සො විමංසාමි නාව තතති තප්ථව ධම්මා පාසාණෙන සද්ධිං කප්ථන්නො විය හො පාසාණාති වති; පටිවචනං අලහන්නො යාවතතියං පාසාණාති ආහ. පාසාණො කිං පටිවචනං දස්සති? පුතපි තං වානරො කිං හො පාසාණ! අජ්ජ මයං පටිවචනං න දෙසිති ආහ.

කුමහිලො අද්ධා අඤ්ඤාසු දිවසෙසු අයං පාසාණො වානරිඤ්ජසා පටිවචනං අදුසි, දස්සාමිදුතිසා පටිවචනනාති වින්නෙති; කිං හො! වානරිඤ්ජා ආහ. කොසි තිනති? අහං කුමහිලොති. කිමත්තං එත්ත නිපන්නෙයිති? තව හදයමංසං පත්ථයමානොති බොධිසත්තො වින්නෙයි අඤ්ඤා මෙ ගමණමයො නත්ති අජ්ජ මයා එස කුමහිලො වඤ්ඤාතබ්බොති අථ තං එවමාහ, සමම කුමහිල! අහං අත්තාතං කුසං පරිවච්ඡිසාමි තිං ඉබං විවරිති; මං තව සනතිකං ආගත කාලෙ ගණ්ඨාතිති. කුමහිලාතං හි ඉබෙ විවෙට අකබ්භි නිමිලනාති සො තං කාරණං අසලලකෙති; ඉබං විවරි. අථසා අකබ්භි පිට්ඨිංසු සො ඉබං විවරිති; අකබ්භි නිමිලෙති; නිපජ්ජි. බොධිසත්තො තථාභාවං ඤාති; දීපකා උප්පතිතො ගන්තවා කුමහිලසා මත්තං අකකමිති; තතො උප්පතිතො විජ්ජුලකාවිය විජ්ජාත මානො පරතිරෙ අට්ඨාසි. කුමහිලො තං අච්ඡරියං දිස්වා ඉමිනා වානරිඤ්ජෙන අභිඅවෙජ්ජකං කතනාති වින්නෙති; හො වානරිඤ්ජ!

ඉමසම්. ලොකෙ වතුනි බමෙමි සමනනාගනො පුග්ගලො පච්චා මිතෙන අභිභවති; තෙ සබ්බෙපි තුග්ගං අබ්බන්තරෙ අභි මඤ්ඤති වත්ථා ඉමං භාජමාහ:-

යසෙතෙ වතුරෙ බමමා වානරිඤ්ඤ! යථා තව,

සචං බමෙමා ධිති වාගො දිට්ඨං සො අභිවත්තතිති.

තත්ථ යස්සාති යස්ස කස්සපි පුග්ගලස්ස. එතෙති ඉදුති වත්තබ්බෙ පච්චක්ඛතො නිදදිසති. වතුරෙ බමමාති වත්තාරො ගුණො. සච්චනති වට්ඨිසච්චා, මම සනතිකං ආගමිස්සාමිති හි වත්ථා මුසාචාදං අතත්ථා ආගතො යෙවාති එතං තෙ වට්ඨිසච්චං. බමෙමාති විචාරණපඤ්ඤා එවං කතෙ ඉදුන්තාම භවිස්සාතිති එසා තෙ විචාරණපඤ්ඤා. ධිතිති අබ්බාච්ඡන්තං විරියං වුච්චති එතමපි තෙ අභි වාගොති අත්ත පරිච්චාගො, තිං අත්තානං පරිච්චජිත්වා මම සනතිකං ආගතො, යමපනාහං ගණතිතුං නාසකම්, මය්හමෙවෙථ දෙසො. දිට්ඨනති පච්චාමිතතං. සො අභිවත්තතීති යස්ස පුග්ගලස්ස යථා තව එවං එතෙ වත්තාරො බමමා අභි සො යථා මං අජ්ජ ත්වා අතික්කන්තො තපෙව අත්තනො පච්චාමිතතං අතික්කමති අභිභවතිති.

එවං කුමහිලො බොධිසත්තං පසංසිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ගතො. සත්ථා න භික්ඛවෙ! දෙවදත්තො ඉදුනෙව මය්හං වඩාය පරි සක්කති පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවාති ඉමං බමමදෙසනං ආහරිත්වා අනු සන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තදු කුමහිලො දෙවදත්තො අහොසි, හරියාස්ස විඤ්චාමාණවිතා, වානරිඤ්ඤ පත අගමෙවාති.

වානරිඤ්ඤජාතකං.

1. 6. 8.

යස්ස එතෙති ඉදමපි සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො වඩාය පරි සක්කනමෙව ආරබ්භ කපෙසි අතීතෙ බාරාණසියං බුහමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතෙන දෙවදත්තො වානරයොතියං නිබ්බතතිත්වා හිම වත්තපදෙසෙ යුථං පරිහරන්තො අත්තානං පරිච්ච ජාතානං වානර පොතකානං වුද්ධිපපත්තා ඉමෙ යුථං පරිහරෙය්සුනති හයෙත දත්තති භසිත්වා තෙසං බිජ්ජාති උප්පාටෙති. තදු බොධිසත්තොපි තංයෙව පරිච්ච එකියා වානරියා කුච්ඡමි පටිසන්ධිං ගණති. අථ සා වානරී ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා අත්තනො ගබ්භං අනුරක්ඛමානා අඤ්ඤං* පබ්බතපාදං අගමාසි. සා පරිපක්කගබ්භා බොධිසත්තං විජාසි. සො වුද්ධිමත්ථාය විඤ්ඤතං පත්තො ථාම සමපනොනා අහොසි. සො එකදිවසං මාතරං පුච්ඡ අමම! මය්හං පිතා කහනති? තාත! අසුකසම්. නාම පබ්බතපාදෙ යුථං පරිහරන්තො වසතිති. අමම! තස්ස මං සනතිකං නෙතිති. තාත! න සක්කා තයා

පිතු සනතිකං ගනතුං, පිතා හි තෙ අතතානං පටිච්ච ජාතානං
 වානරපොතකානං යුථපරිහරණගයෙන දනෙනති ඛසිත්වා ඛිජාති
 උප්පාටෙතිති. අමම! නෙති මං තත්ථ අහං ජාතියාමිති. සා පුතතං
 ආදය තස්ස සනතිකං අගමාසි. සො වානරො අතතනො පුතතං
 දිස්වා ව අයං වසිස්සෙනා මය්හං යුථං පරිහරිතුං න දස්සති, ඉදුනෙව
 හරිතබ්බොති එතං ආලිඛගනො විය ගාලගං පිළෙත්වා ජීවිතකලයං
 පාපෙස්සාමිති විනෙතත්වා එහි තාත! එතතකං කාලං කහං ගතො
 සිති බොධිසත්තං ආලිඛගනො විය නිපටිලෙසි. බොධිසත්තො පත
 නාගබ්ලො ථාමසමපනො සොපි තං නිපටිලෙසි. අථස්ස අට්ඨිති
 භිජ්ජනාකාරපපතානි අගෙසුං. අථස්ස එතදුභොසි. අයං
 වසිස්සෙනා මං මාරෙස්සති නෙතනුබො උපායෙන පුරෙතරඤ්ඤව
 මාරෙස්සනති. තතො විනෙතසි. අයං අවිදුරෙ රක්ඛසපරිග්ගහිතො
 සරො, තත්ථ නං රක්ඛසෙන බාදපෙස්සාමිති. අථ නං එවමාහ.
 තාත! අහං මහලුකො ඉමං යුථං තුය්හං නියතාදෙමි අපේව තං
 රාජානං කරොමි. අසුතස්මිං නාම ධානෙ සරො අපි තත්ථ චෙ කුමුදි
 නියොතිස්සො උප්පලිතියො පඤ්ච පදුමිනියො පුප්ථානති, ගච්ඡ තතො
 පුප්ථානි ආහරාති. සො සාධු තාත! ආහරියාමිති ගතත්වා සහසා
 අනොතරිත්වා සමනතා පදං පරිච්ඡිදුනො ඔතිණ්ණපදංගෙව අඤ්ඤ,
 න උතතිණ්ණපදං. සොඉමිනා සරෙන රක්ඛසපරිග්ගහිතො¹හවිතබ්බං
 මය්හං පිතා අතතනා අසකෙකානො රක්ඛසෙන මං බාදපෙතු
 කාමො ගම්ඤ්ඤති, අහං ඉමං ව සරං න ඔතරියාමි, පුප්ථානි ව
 ගහෙස්සාමිති නිරුද්ධං ධානං ගතත්වා චෙගං ගහෙත්වා උප්පතිත්වා
 පරතො ගච්ඡෙනො නිරුද්ධාකාසෙ සිතානෙව චෙ පුප්ථානි
 ගහෙත්වා පරතීරෙ පති, පරතො ව ඔරිමතිරං ආගච්ඡෙනො තෙන
 වුපායෙන චෙ ගණ්ඨි, එවං උභොසු පස්සෙසු රාසිං කරොනො
 පුප්ථානි ව ගණ්ඨි, රක්ඛසස්ස ව ආණ්ඩානං න ඔතරි, අථස්ස
 ඉතො උහතරි උක්ඛිපිතුං න සක්ඛියාමිති තාති පුප්ථානි ගහෙත්වා
 එකස්මිං ධානෙ රාසිං කරොනාස්ස සො රක්ඛසො මයා එතතකං
 කාලං එවරුපො පඤ්ඤවා අච්ඡරියපුරිසො න දිට්ඨිපුබ්බො, පුප්ථානි
 ව නාම යාවදිච්ඡකං ගතිතාති මය්හං ව ආණ්ඩානං න ඔතරිති
 උද්ධං විධා භිදුනො උදකතො උට්ඨාය බොධිසත්තං උපසඤ්ඤ
 මිත්වා වානරිදු! ඉමස්මිං ලොකෙ යස්ස තයො ධමමා අපි සො
 පච්චාමිත්තං අතිභොති, තෙ සබ්බෙපි තව අබ්බතතරෙ අපි මඤ්ඤති
 වත්වා බොධිසත්තස්ස ථුතීං කරොනො ඉමං ගාථමාහ :-

යස්ස එතෙ තයො ධමමා වානරිදු යථා තව,

දක්ඛියං සුරියං පඤ්ඤා දිට්ඨං සො අතිවග්ගතිති.

තත්ථ දඤ්ඤිකානි දකඛ්භාවො, සමපතනභයං විධම්තුං ජාතන පඤ්ඤය සමපයුතනඋතතමවිරියසෙය්‍යතං නාමං. සුඤ්ඤිකානි සුරභාවො, නිබ්භයභාවසෙය්‍යතං නාමං. පඤ්ඤානි පඤ්ඤාපනපට්ඨපනාය උපාය පඤ්ඤායෙතං නාමං.

එවං සො දකරකඛසො ඉමාය භාජාය බොධිසත්තස්ස ථුතීං කත්වා ඉමානි පුප්ථානි කීමන්ථං හරසීති පුච්ඡි. පිතා මං රාජානං කාතුකාමො තෙන කාරණෙක හරාමීති. න සකකා තාදිසෙන උතතමපුරිසෙන පුප්ථානි ගතිතුං, අහං ගණ්ඨිකාමිති උකම්පිත්වා තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො අගමාසි. අථස්ස පිතා දුරතොච තං දිස්වා අහං ඉමං රකඛසභතං හවිස්සතීති පතිණිං, සොදනෙස රකඛසං පුප්ථානි භාගාපෙනොතා ආගච්ඡති ඉදුනිමිති නවෙඨානී විනොතනොතා සහ්‍යාධා හදයථාලනං පත්වා තත්ථෙව ජ්චිතකඛයං පතොතා. සෙසවානරා සනතිපතිත්වා බොධිසත්තං රාජානං අකංසු.

සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද්‍ය සුථපති දෙවදත්තො අහොසි, සුථපතිපුත්තො පන අගමෙවාති.

කසොධම්ම ජාතකං.

1. 6. 9.

ධම්මෙ ධම්මෙති ඉදං සත්ථ ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං දුබ්බවං ආරබ්භ කපෙයි. තඤ්ඤි භික්ඛුං සත්ථ සථවං කීර තිං දුබ්බ වොසීති පුච්ඡත්වා සථවං භගවාති වුත්තෙත න තිං භික්ඛු! ඉදුනෙව දුබ්බවො පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙවාති චන්තා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදනෙත රජං කාමරන්තෙ බොධි සත්තො හෙරිවාදකතුලෙ නිබ්බතතිත්වා ගාමිකෙ වසති. සො බාර්ණසියං නකඛතං සුඨිනති සුත්වා සමජ්ජමණ්ඩලෙ හෙරි. වාදෙත්වා ධනං ආහරිස්සාමිති පුත්තං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා හෙරි. වාදෙත්වා බ්‍රහ්ම ධනං ලභී, තං ආදාය අත්තනො ගාමං ගච්ඡන්තො වොරාට්ඨිං පත්වා පුත්තං නිරන්තරං හෙරි. වාදෙත්තං වාමරසී. තාත! නිරන්තරං අවාදෙත්වා මහාපටිපන්නා ඉස්සරහෙරි. විය අත්තරන්තරා වාදෙ තීති. සො පිතර් වාරියමානොපි හෙරිසද්දන්තෙව වොමර පලාපෙස්සාමිති චන්තා නිරන්තරමෙව වාදෙයි. වොර් පඨමඤ්ඤව හෙරිසද්දං සුත්වා ඉස්සරහෙරි හවිස්සතීති පලායිත්වා අභිවිය එකාබ්ඛං සද්දං සුත්වා නායං ඉස්සරහෙරි හවිස්සතීති ආගන්ත්වා උපධාරෙත්වා වෙයෙව ජනෙ දිස්වා පොපෙත්වා විථමිංසු. බොධිසත්තො කීවෙත්ත වත නො ලඛං ධනං එකාබ්ඛං කත්වා වාදෙත්තො නාසෙසීති චන්තා ඉමං භාජමාහ:-

ධම්මෙ ධම්මෙතාතිධම්මෙ අතීධන්තං හි පාපකං,
ධන්තෙත සතං ලඛං අතීධන්තෙත නාසිතන්ති.

තත් ධම්ම ධම්මෙති ධම්මෙය්, නො න ධම්මෙය්, හෙරිං වාදෙය් න න වාදෙය්හි අන්තො. නාතිධම්මෙති අතික්කමෙත්වා පන තිරන්තරමෙව කුත්වා න වාදෙය්, කිං කාරණං? අතිධනනං හි සාකෘතති තිරන්තරං හෙරිවාදං ඉද්දති අමාකං පාපකං ලාමකං ජාතං. ධනෙනානි සභං ලද්ධනති නගරෙ හෙරිවාදනෙන කභාපණ් සතං ලද්ධං. අතිධනෙනානි නාසිනනති ඉද්දති පන මෙ පුත්තෙන වචනං අකත්වා යම්දං අවපියං අතිධනනං තෙන අතිධනෙනානි සබ්බං නාසිතනති. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්තිං සචෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද්ද පුත්තො දුබ්බවතිකුටු අහොසි, පිත්තා පන අහමෙවාති.

හෙරිවාදජානකං.

1. 6. 10.

ධම්ම ධම්මෙති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො දුබ්බවමෙව ආරබ්භ කපෙයි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො සබ්බධම්මකතුලෙ තිබ්බතතිත්වා බාරාණසියං තත්තත්තෙ සුචෙයි පිතරං. ආදාය සබ්බධම්මකමෙමන ධනං ලභීත්වා ආගමණ් කාලෙ වොරාටපියං පිතරං තිරන්තරං සබ්බං ධම්මනං වාරෙයි. සො සබ්බසද්දෙන වොරෙ පලාපෙස්සාමිති තිරන්තරමෙව ධම්. වොග් පුරිමතයෙනෙව ආගන්ත්වා විඵම්පිංසු, බොධිසත්තොපි පුරිම තයෙනෙව ගාථං අභාසි:-

ධම්ම ධම්මෙ නාතිධම්මෙ අතිධනනාභුති පාපකං,

ධනෙනානාධිගතා හොගා තෙ තාතො විධම් ධම්මනති.

තත් ගො නාගො විධම් ධම්මනති තෙ සබ්බං ධම්මො ලද්ධහොගෙ මම පිත්තා පුත්තපුත්තධම්මෙනො විධම්මති විද්ධංසෙසි විනාසෙසිති. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්තිං සචෙත්වා ජාතකං සමොධා නෙයි. තද්ද පිත්තා දුබ්බවතිකුටු අහොසි, පුත්තො පන අහමෙවාති.

සබ්බධම්මජානකං.

ආසිංසවගෙගා ජ්චෙට්ඨා.

1. 7. 1.

අසා ලොකිජ්ජියො නාමාති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතතිකුටු ආරබ්භ කපෙයි. තස්ස වණ්ඤං උම්මදනතිජාතකෙ ආවිහවිස්සති. තං පන හිකුටු සත්ථා හිකුටු! ඉත්ථියො නාම අසා අසතියො ලාමකා පච්ඡිමිකා තිං එවරුපං ලාමකං ඉත්ථිං නිස්සාය කායමා උක්කණ්ඨිතොති වත්වා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං. බ්‍රහ්මදත්තෙ රජජං. කාරෙතො ඛොධි සතොතා. ගඤ්ඤාචරෙඨ තක්කසිලායං. බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බතතීනා. විඤ්ඤාතං. පතොතා තිසු වෙදෙසු සබ්බසිපෙය්‍යසු ච තීර්ථතතීචපතොතා. දිසාපාමොක්කො. ආවරියො අහොසි. තද්‍ය බාරණසියං. එකස්මිං. බ්‍රාහ්මණකුලෙ පුත්තස්ස ජතදිවසෙ අග්ගිං. ගහෙතො. අතිබ්බායන්නං. ථපසිංසු. අථ නං. බ්‍රාහ්මණකුමාරං. සොළසවස්සකාලෙ මාතාපිතරො. ආහංසු. පුත්ත! මයං තච ජාතදිවසෙ අග්ගිං. ගහෙතො. ථපසිවහ, සචෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණො. හවිතුකාමො තං. අග්ගිං. ආදාය අරඤ්ඤං. පරි සිත්වා. අග්ගිගචන්තං.¹ නමස්සමානො. බ්‍රහ්මලොකපරායණො. හොති, සචෙ අගාරං. ආවසිතුකාමො තක්කසිලං. ගන්තො. දිසාපාමොක්කස්ස ආවරියස්ස සන්තිතෙ සිප්පං. උග්ගණ්හිත්වා. කුට්ඨමං. සණ්ඨපෙඨිති. මාණවො. නාහං. සක්ඛස්සාමි අරඤ්ඤ අග්ගිං. පරිවරිතුං. කුට්ඨමමෙව සණ්ඨපෙස්සාමිති. මාතාපිතරො. වන්දිත්වා. ආවරියහංගං. සහස්සං. ගහෙතො. තක්කසිලං. ගන්තො. සිප්පං. උග්ගණ්හිත්වා. පච්ඡා. අගමාසි.* මාතාපිතරො. පතස්ස අනන්තිකා. සරාවාසෙන අරඤ්ඤ අග්ගිං. පරිවරාපෙතුකාමා. හොන්ති, අථ නං. මාතා. ඉත්තිනං. දෙසං. දස්සෙත්වා. අරඤ්ඤං. පෙසෙතුකාමා. සො. ආවරියො. පණ්ඩිතො. වාසොතො. සක්ඛස්සාති. මෙ පුත්තස්ස ඉත්තිනං. දෙසං. කපේතුන්ති. වින්තොත්වා. ආහ උග්ගතිතන්තො තාත! සිප්පන්ති? ආම අමාසි. අසාතමන්තාපි තෙ උග්ගතිතාති? න උග්ගතිතා. අමාසි. තාත යදි තෙ අසාතමන්තං. න උග්ගතිතං. කින්නාම තෙ සිප්පං. උග්ගතිතං? ගච්ඡ උග්ගහෙත්වා. එභිති. සො. සාධුති. පුත්ත තක්කසිලාභිමුඛො. පායාසි.

තස්සපි ආවරියස්ස මාතා. මහලුකා. විසංවස්සසතිකා. සො. තං. සහත්වා. තභාපෙත්තො. හොජේත්තො. පායෙත්තො. පරිජග්ගති. අඤ්ඤ මනුස්සා. තං. තථා. කරොන්තං. ජිගුච්ඡන්ති. සො. වින්තොසි. යනත්තාහං. අරඤ්ඤං. පරිසිත්වා. තත්. මාතරං. පරිජග්ගන්තො. විහ රෙය්‍යන්ති. අපේකස්මිං. විවිත්තෙ. අරඤ්ඤ උදකථාසුකථානෙ. පණ්ණසාලං. කාරෙත්වා. සප්පිතඤ්ඤාදිති. ආහරාපෙත්වා. මාතරං. උක්ඛිපිත්වා. තත්. ගන්තො. මාතරං. පරිජග්ගන්තො. වාසං. කපෙය්‍යසි.

සොපි ඛො. මාණවො. තක්කසිලං. ගන්තො. ආවරියං. අපස්සන්තො. කහං. ආවරියොති. පුච්ඡිත්වා. තං. පචන්ති. සුත්වා. තත්. ගන්තො. වන්දිත්වා. අට්ඨාසි. අථ නං. ආවරියො. කිනත්තුවො. තාත! අතීතිසං. ආගතොසිති? නත්ත අහං. තුමෙහි අසාතමන්තො. නාම. න උග්ගණ්හා. පිත්තොති? නො. පත තෙ අසාතමන්තෙ උග්ගණ්හිතබ්බෙ. කත්වා. කපේසිති? මග්ගං. මාතා. ආවරියාති. ඛොධිසතො. වින්තොසි. අසාත මන්තො. නාම. තෙවි. නන්ති, ඉමස්ස පත මාතා. ඉමං. ඉත්තිදෙසෙ. ජාතාපෙතුකාමා. හවිස්සාතිති.

අථ නං සාධු තාත! දය්‍යාමි තෙ අසාතමනෙන නිං අජ් ආදිං කන්‍ධා මම ණානෙ ණන්‍ධා මම මාතරං සහන්‍ධා නතාපෙනතා හොරෙනතා පායෙනතා පටිජය්‍යාහි, හන්‍ධාදාසිසපිට්ඨිසමබාහ නාදිති වය්‍යා කරොනෙතා අයෙය! ජරං පත්තකාලෙපි තාව තෙ එව රූපං සරිරං දහරකාලෙ කිදිසං අහොසිති හන්‍ධාපටිකමාදි කරණකාලෙ හන්‍ධාදාදිතං වණණං කප්ථෙය්‍යාසි, යං ව තෙ මම මාතා කප්ථති තං අලජ්ජෙනතා අනිගුහෙනතා මය්‍යං ආරොවෙය්‍යාසි එවං කරොනෙතා අසාතමනෙන ලව්ඨසි, අකරොනෙතා න ලව්ඨ සිති ආහ. සො සාධු ආවරියාති තය්‍ය වචනං සමපට්ඨන්‍ධා තෙනා පට්ඨාය සබ්බං යථාට්ඨතවිධානං අකාසි.

අථය්‍යා තත්ථිං මාණවෙ පුනපුන වණණෙමාණෙ අයං මයා සද්ධිං අභිරම්බුකාමො හට්ඨයාතිති අකාය ජරාජණණාය අබ්බන්තරෙ කිලෙසො උපපජ්ජි, සා එකදිවසං අත්තනො සරිරවණණං කථය මානං මාණවං ආහ මයා සද්ධිං අභිරම්බුං ඉව්ඨසිති? අයෙය! අහං තාව ඉවෙජ්ජය්‍යං, ආවරිතො පන ගරුකොති. සවෙ මං ඉව්ඨසි පුත්තං මෙ මාතරෙහිති. අහං ආවරියය්‍ය සන්තිකෙ එත්තකං සිප්පං උග්ගණන්‍ධා කිලෙසමත්තං නිසාය කිනති කන්‍ධා ආවරියං මාතරය්‍යා මිති? තෙනති සවෙ නිං මං න පට්ඨවජ්ජසි අහමෙව නං මාතරය්‍යාමිති.

එවං ඉප්පිතො නාම අසා ලාමිකා පට්ඨමිකා තථාරූපානාම වයෙ ඨිතා රාගවිත්තං උප්පාදෙත්වා කිලෙසං අනුවිත්තමානා එවං උපකාරකං පුත්තං මාතරතුකාමා ජතා. මාණවො සබ්බං තං කථං බොධිසත්තය්‍ය ආරොවෙසි. බොධිසත්තො සුචුට්ඨි තෙ මාණව! කතං මය්‍යං ආරොවෙනතානාති වන්‍ධා මාතු ආයුසංඛාරං ඔලොකෙනතා අජේච මරියාතිති ඥාත්වා එහි මාණව! චිමංසිය්‍යාමි නන්ති එකං උදුම්බරරුකං ජිජ්ඣන්‍ධා අත්තනො පමාණෙන කට්ඨරූපං කන්‍ධා සපිසං පාරුපිත්වා අත්තනො සයනට්ඨානෙ උත්තානං නිපජ්ජා පෙත්වා රජ්ජිකං බන්ධන්‍ධා අනෙත්වාසිකං ආහ තාත! එරසුං ආදාය ගන්‍ධා මම මාතු සඤ්ඤං දෙහිති. මාණවො ගන්‍ධා අයෙය! ආව රිතො පණණසාලාය අත්තනො සයනට්ඨානෙ නිපනෙතා, රජ්ජසඤ්ඤ මෙ බිද්ධා, ඉමං එරසුං ආදාය ගන්‍ධා සවෙ සකෙකාසි මාතරෙහි නන්ති ආහ. නිං මං න පට්ඨවජ්ජය්‍යාසිති? කිංකාරණං පට්ඨවජ්ජය්‍යා මිති? සා එරසුං ආදාය පට්ඨමානා උට්ඨාය රජ්ජසඤ්ඤාය ගන්‍ධා ගන්‍ධෙත්වා පරුමසිත්වා අයං මෙ පුත්තොති සඤ්ඤාය කට්ඨරූපය්‍ය ඉබ්බෙනා සාවකෙ අපනෙත්වා එරසුං ආදාය එකප්පතාපරෙනෙව මාතරය්‍යාමිති ගිව්‍යමෙව පගරිත්වා ඔන්ති සද්දෙ උප්පනෙන රුකක භාවං අඤ්ඤාසි.

අථ බොධිසත්තෙන කිං කරොසි අවමාති වුත්තෙව සඤ්ඤිතමතිති තන්‍ධෙව මරිත්වා පතිතා. අත්තනො කීර පණණසාලාය නිපත්තායපි තං බණං තාය මරිතබ්බමෙව. සො තය්‍යා මතභාවං ඥාත්වා සර්ථ

කිව්වං කව්වා ආලංඝනං නිබ්බාපෙත්වා වනපුප්පෙහි පුජෙත්වා මාණවං අද්දං පණ්ණසාලවාරෙ නිසිදිත්වා තාත! පාරිශෙකෙකා අසාත මනෙතා නාම නජී, ඉජ්ජයො අසාතා නාම, තව මාතා අසාත මනෙත උග්ගණ්ඨාති මම සනතිකං පෙසසමානා ඉජ්ජනං දෙසං ජානනන්තං පෙසෙසි. ඉද්දති පන තෙ පච්චක්ඛමෙව මම මාතු දෙසා දිට්ඨා, ඉමිතා කාරණන ඉජ්ජයො නාම අසා ලාමිකාති ජානෙය්‍යාසිති තං ඔවදිත්වා උයෙත්තාජෙසි. සො පි ආවරියං වන්දිත්වා මාතාපිතුනනං සනතිකං අගමාසි. අප් නං මාතා පුච්ඡි උග්ගතිතා තෙ අසාත මනනාති? ආම අමමාති. ඉද්දති කිං කරියාසි? පබ්බජිත්වා අග්ගිං පරිවරියාසි අභාරමජේඛි වසියාසිති? මාණවො මයා අමම! පච්චක්ඛතො ඉජ්ජනං දෙසා දිට්ඨා, අභාරෙත මෙ කිව්වං නජී පබ්බජියාමගනති අභ්‍යතනො අභිප්පායං පකාසෙතෙතා ඉමං ගාථමාන :-

අසා ලොකිජ්ජියො නාම චෙලා තාසං න විජ්ජති

සාරත්තා ව පගඛතා ව සිඛි සබ්බසසො යථා.

තා ගිත්වා පබ්බජියාමි විවෙකමනුබ්‍රාහ්මණති.

තත්ථ අසාති අසතිශ්‍යො ලාමිකා, අථවා සාතං චුච්චති සුඛං තං තාසු නජී, අභ්‍යතනි පටිබ්බච්චිත්තානං අසාතමෙව දෙනතිතිපි අසාතා, දුක්ඛා, දුක්ඛවත්තුගුතාති අත්ථො. ඉමස්ස පනත්ථස්ස සාධ තත්ථාය ඉදං සුතතං ආහරිතබ්බං :-

“මායා වෙ සා මරිචිව සොකො රෙගො චුප්පදො,

බර ව බක්ඛතා වෙතා මච්චුපාසො ගුහාසයො

තාසු යො විස්සසෙ පොසො සො නරෙසු තරංගමො”ති.

ලොකිජ්ජියොති ලොකෙ ඉජ්ජියො. චෙලා තාසං නවිජ්ජතිති අමම! තාසං ඉජ්ජනං කිලෙසුප්පතතිං පත්වා චෙලා සංවරො මරියාදු පමාණනනාමෙතං නජී. සාරත්තා ව පගඛතාවාති චෙලා ව එතාසං නජී පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස සාරත්තා අලලීනා, තථා කායපාගඛති යෙන වාචාපාගඛතියෙන මනොපාගඛතියෙනාති තිවිධෙන පාගඛති යෙන සමනනාගතත්තා පගඛතා වෙතා, එතාසං හි අනතරෙ කායවාරාදීති පත්වා සංවරෙ නාම නජී. ලොලා කාකපටිභාගාති දසෙය්‍යති. සිඛි සබ්බසසො යථාති අමම! යථා ජාලසිඛාය සිඛිති සඛිං ගතො අග්ගි නාම ගුරුගතාදිහෙදං අසුචිමපි සප්පිමඬුරාණි තාදිහෙදං සුචිමපි ඉට්ඨමපි අනිට්ඨමපි යං යදෙව ලහති සබ්බං සසති බාදති, තස්මා සබ්බසසොති චුච්චති. තථෙව තා ඉජ්ජියොපි නජී මෙණ්ඩගොමෙණ්ඩාදයො වා හොනතු හිතජ්චවා හිතකමමනනා බතතියාදයො. වා හොනතු උතතමකමමනනා හිනුක්ඛකච්ඡාචං අවිනෙතත්වා ලොකස්සාදවසෙන කිලෙසසත්ථෙව උප්පනෙත යං යං ලහනති සබ්බමෙව සෙවනතිති සබ්බසසසිඛිසදිසා හොනති, තස්මා සිඛි සබ්බසසො යථා තථාවෙතාති වෙදිතබ්බා. තා ගිත්වා සබ්බ

ජිහ්වාමිති අහං නා ලාමිකා දුක්ඛවැන්නා ඉත්ථිභ්‍යො හිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්‍යාමි. විජෙතමනුමුහුණෙනා කාය විජෙතො, විතතවිජෙතො උපධිවිජෙතොති තයො විජෙතො, තෙසු ඉධ කායවිජෙතොපි චට්ඨති විතතවිජෙතොපි ඉදං චුත්තං හොති, අහං අච්ච! පබ්බජ්‍යා කසිණපරිකමමං කත්වා අට්ඨසමාපත්තියො පඤ්චඅභිඤ්ඤා උපපාදෙත්වා ගණතො කායං කිලෙසෙහි ච විතතං විජෙවෙත්වා ඉමං විජෙතං මුහුණෙනො වෙඩ්ඪිනො මුහුලොකා පරායණො හවිස්සාමි, අලං මෙ අභ්‍යෙරනාති. එවං ඉත්ථිභ්‍යො ගර හිත්වා මාතාපිතරො වැන්නො පබ්බජ්‍යා චුත්තප්පකාරං විජෙතං මුහුණෙනො මුහුලොකපරායණො අහොසි.

සන්ධාපි එවං හිත්තු! ඉත්ථිභ්‍යො නාම අසා ලාමිකා දුක්ඛදුක්ඛාති ඉත්ථිතං අගුණං කපෙත්වා සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරිභ්‍යොසානෙ සො හිත්තු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සන්ධා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජතකං සමොධානෙසි. තද මාතා කාපිලානී, පිතා මහාකස්සපො අහොසි, අනෙතවාසිකො ආනන්දො, ආචරියො පත අහමෙවාති.

අසානමනනජානකං.

1. 7. 2.

යංමුහුණොති ඉදං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරනො උක්කණ්ඨිත මෙව අරබ්භ කපෙසි. තං හි සන්ධා සච්චං කිර තිං හිත්තු! උක්කණ්ඨිතොති පුච්ඡ්වා සච්චනාති චුත්තෙ හිත්තු! ඉත්ථිභ්‍යො නාම අරක්ඛියා පුබ්බ පණ්ඩිතා ඉත්ථි. ගබ්භතො පට්ඨාය රක්ඛනො රක්ඛිතුං නාසකම්පුති චත්වා අතිතං අභරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං මුහුදුතෙත රජ්ජං කාසෙරනෙත බොධි සතෙතො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිසම්. නිබ්බතතිත්වා වයපපතො සබ්බසිපෙපසු නිපථතති. පත්වා පිතු අච්චයෙන රජෙජ්ජ පතිට්ඨාය ධමෙමත රජ්ජං කාසෙරසි. සො පුරොගිතෙන සද්ධිං දුතං කිලුති කිලුතො පන:-

සබ්බා නදි වංකගතා සබ්බා කට්ඨමයා චතා,
සබ්බිත්ථියො කෙර පාපං ලහමානා නිවාතකෙති.

ඉමං දුතගිතං ගායනො රජතඵලෙන සුවණ්ණපාසකෙ බිපති. එවං කිලුතො පත රජා නිච්චං ජිනාති. පුරොගිතො පරාජයති, සො අනුක්කමෙන සෙර විහවෙ පරික්ඛයං ගච්ඡෙනෙ විනොසි. එවං සෙනත සබ්බං ඉමසම්. සෙර ධනං බිසිස්සති, පරිභ්‍යෙසිත්වා පුරිසනරං අගතං එකං මාතුගාමං සෙර කරිස්සාමිති. අපස්ස එතදහොසි අඤ්ඤාපුරිසං දිට්ඨපුබ්බං ඉත්ථි රක්ඛිතුං න සකම්භොමි ගබ්භතො පට්ඨායෙකං මාතුගාමං රක්ඛිත්වා තං වයපපතං වසෙ

ශපෙභ්වා එකපුරිසිකං කභ්වා ගාලං ආරකං සංවිදුහිභ්වා රාජ
කුලතො ධනං ආහරිස්සාමිති. සො ච අබ්බවිජ්ජාය ඡෙතො හොති.
අපෙකං දුග්ගතිථිං ගබ්බිණීං දිස්වා ධිතරං විජායිස්සාතිති ඤාතො
තං පකෙකාසාපෙභ්වා පරිබ්බයං දභ්වා සරෙයෙව වසාපෙභ්වා විජත
කාලෙ ධනං දභ්වා උයොජාපෙභ්වා තං කුමාරිකං අඤ්ඤාසං පුරි
සාතං දට්ඨං අදභ්වා ඉත්තිනංයෙව හත්ථ දභ්වා පොසාපෙභ්වා
වයපාතකාලෙ තං අතතනො වසෙ ධපෙසි. යාවචෙසා වඩ්ඪති
තාව රඤ්ඤා සද්ධිං දුතං න කිලිපිතං පන වසෙ ධපෙභ්වා මහාරාජ!
දුතං කිලාමාති ආහ. රාජා සාමුති පුරිමනෙයෙනෙව කිලි. පුරො
තිතො රඤ්ඤා ගාතිභ්වා පාසකං බිපනකාලෙ ධපෙභ්වා මම මාණ
විකන්ති ආහ. තතො පට්ඨාය පුරොතිතො ඒනාති, රාජා පරජියති.

බොධිසත්තො ඉමස්ස සරෙ එකපුරිසිකාය එකාය ඉත්තියා හවි
තබ්බන්ති පරිගණ්ඨාපෙත්තො අත්තිභාවං ඤාතො සීලමස්සා හිත්තු
පෙස්සාමිති එකං බුත්තං පකෙකාසාපෙභ්වා සකබ්බි පුරොතිතස්ස
ඉත්තියා සීලං හිත්තුන්ති ආහ. සකෙකාමි දෙවොති. අපස්ස රාජ
ධනං දභ්වා තෙන හි බිපං නිට්ඨාපෙතිති තං පතිණි

සො රඤ්ඤා සන්තිකා ධනං ආදාය ගනිට්ඨපවුණ්ණකපපුරාදීති
ගහෙභ්වා තස්ස සරතො අවිදුරෙ සබ්බගනිාපණං පසාරෙසි. පුරෙ
තිතස්ස පි ගෙහං සත්තභූමකං සත්තචාරකොට්ඨකං හොති. සබ්බෙ
සුපි චාරකොට්ඨකෙසු ඉත්තිනඤ්ඤාව ආරකෙතො. ධපෙභ්වා පන
බ්‍රාහ්මණං අඤ්ඤා පුරිසො ගෙහං පවිසිත්තුං ලහනෙතො නාම නත්ති
කවචරජධිතපච්ඡිමපි සොධෙත්තායෙව පචෙසෙන්නති. තං මාණවිකං
පුරොතිතොවෙව දට්ඨං ලහති. තස්සා ච එකා පරිවාරිකා ඉත්ති
අපස්සා සා පරිවාරිකා ගනිට්ඨපච්ඡුලං ගහෙභ්වා ගච්ඡන්ති තස්සෙව
බුත්තස්ස ආපණ්ණමිපෙන ගච්ඡති සො අයං තස්සා පරිවාරිකාති
සුට්ඨ ඤාතො එකදිවසං තං ආගච්ඡන්ති. දිස්වා ච ආපණ්ණ උට්ඨාය
ගන්තො තස්සා පාදමුලෙ පතිත්වා උභොති හත්ථති පාදෙ ගාලං
ගහෙභ්වා අමම! එතතකං කාලං කතං ගතාසිති පරිදෙවි.

අප සෙසාපි පසුත්තකවුත්තා එකමන්තං ධ්වං හත්ථපාදමුඛ
සණ්ඨානෙති ච ආකපෙපන ච මාතෘපුත්තා එකසදිසායෙවොති
ආහංසු සා ඉත්ති තෙසු කපෙත්තෙසු අතතනො අසද්ධිභ්වා අයං මෙ
පුත්තො ගවිස්සාතිති සයමපි රොදිත්තුං ආරති තෙ උභොපි කාදිභ්වා
රොදිභ්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං ආලිඛිතිභ්වා අට්ඨංසු. අප සො බුත්තො ආහ
අමම! කතං වසසිති? කිත්තරලීලතාය වසමානාය රුපග්ගපත්තාය
පුරොතිතස්ස දහරිත්තියා උපට්ඨානං කුරුමානා වසාමි තාතාති.
ඉද්ධි කතං යාසි අමමාති? තස්සා ගනිමාලාදීතං අත්ථායාති අමම!
කිත්තෙ අඤ්ඤාත්ථ ගතෙත ඉතො පට්ඨාය මමෙව සන්තිකා හරුති
මුලං අගහෙත්වා ඛනුති තමබුලතකෙකාලාදීනිවෙව නානා පුප්ථාති
ව අදසි

මාණවිකා බහුති ගකුපුප්ඵාදීති ආහරණීති. දිස්වා කිං අමම ! අජ්ජ අමතාකං බ්‍රාහ්මණෝ පසන්නොති ආහ. කය්‍යො එවං වදසීති? ඉමෙසං බහුභාවං දිස්වාති. න බ්‍රාහ්මණෝ බහුං මූලං අද්දසි මයා පනෙතං මයං පුත්තස්ස සන්තිකා ආනිතනති. තතො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණෙන දිත්තං මූලං අත්තනා ගහෙත්වා තස්සෙව සන්තිකා ගකුපුප්ඵාදීති ආහරති. ධුතෙනා කති පාහව්වයෙන ගිලානාලයං කත්වා නිපජ්ජි. සා තස්ස ආපණ්ඩාරං ගන්ත්වා තං අදිස්වා කහං මෙ පුත්තොති පුච්ඡි. පුත්තස්ස තෙ අථාසුකං ජිතනති. සා තස්ස නිපන්නට්ඨානං ගන්ත්වා තිසිදිත්වා පිට්ඨං පරිමජ්ජන්ති කින්නෙ තාත ! අථාසුකනති පුච්ඡි සො භුණ්ති අහොසි කිං න කපේසි පුත්තොති? අමම ! මරණෙනාපි භුයං කපේතුං න සකකාති. මයං අකපේත්වා කස්ස කපේසි තාතාති? අමම ! මයං අඤ්ඤං අථාසුකං නජි, තස්සා පන මාණවිකාය වණ්ණං සුත්වා පටිබද්ධවිත්තොසම් තං ලභනො ජිවිස්සාමි, අලභනො ඉධෙව මරිස්සාමිති. තාත ! මයං එසහාරො, මා ත්වං එතං තිස්සාය වින්තසීති තං අස්සා සෙත්වා බහුති ගකුපුප්ඵාදීති ආදාය මාණවිකාය සන්තිකං ගන්ත්වා පුත්තො මෙ අමම ! මම සන්තිකා තව වණ්ණං සුත්වා පටිබද්ධවිත්තො ජාතො කිං කාතබ්බනති? සචෙ ආනෙතුං සකකොථ මයං කතො කාසායෙව්‍යාති.

සා තස්සා වචනං සුත්වා තතො පට්ඨාය තස්ස ගෙහස්ස කණ්ණං කණ්ණංති බහුං කචචරං සංකැබිත්වා පුප්ඵපච්ඡයං ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති සොධනකාලෙ ආරක්ඛිත්වා උපරි ඡබ්බසි සා තෙන අට්ඨයමානා අපෙති, ඉතරා තෙනෙව ත්‍රියමෙන යා යා කිඤ්චි කපේති තස්සා තස්සා උපරි කචචරං ඡබ්බති තතො පට්ඨාය යං යං සා ආහරති වා හරති වා තං න කාචි සොධෙතුං උස්සහති තස්මිං කාලෙ සා තං ධුතනං පුප්ඵපච්ඡයං නිපජ්ජාපෙත්වා මාණවිකාය සන්තිකං අතිහරි. ධුතෙනා මාණවිකාය සීලං භිජ්ජිත්වා එකාගච්ඡං පාසාදෙයෙව අහොසි. පුරොගිතෙ බති නිකින්නෙන උභො අභිරමනති, තස්මිං ආගතෙ ධුතෙනා තිලියති. අථ නං සා එකාගච්ඡව්වයෙන සාමි ! ඉද්දති තව ගන්තුං වට්ටතිති ආහ. අහං බ්‍රාහ්මණං පහරිත්වා ගන්තුකාමොති. සා එවං හොතුති ධුතනං නිලීයාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණ ආගතෙ එවමාහ. ඉහං අග්ග ! භූමෙහස්ස විණං වාදෙන්නස්ස නච්චිතුං ඉච්ඡාමිති. සාධු හද්ද ! නච්චස්සුති විණං වාදෙසි. භූමෙහස්ස ඔළොකෙනෙහස්ස ලජ්ජාමි මුඛං පන වො සාච කෙන බන්ධිත්වා නච්චස්සාමිති. සචෙ ලජ්ජසි එවං කරොතිති. මාණවිකා සතසාචකං ගහෙත්වා තස්ස අකතිති පිදගමානා මුඛං බන්ධි. බ්‍රාහ්මණො මුඛං බන්ධාපෙත්වා විණං වාදෙසි සා මුහුත්තං නච්චිත්වා අග්ග ! අහං තෙ එකවාරං සීසෙ පහරිතුකාමාති ආහ. ඉජ්ජිලොලො බ්‍රාහ්මණො කිඤ්චි කාරණං අජානනො පහරුතිති ආහ. මාණවිකා ධුතතස්ස සඤ්ඤමදසි.

සො සණ්ඨිතං ආගතො වා භ්‍රාහ්මණස්ස පිට්ඨිපස්සො ධර්මා සිසෙ කප්පරෙන පහරි අකඛිති පතනාකාරපාතනාති අහෙසුං. සිසෙ ගණෙඤ්ඤා උට්ඨිති. සො වෙදනවෙට්ඨා හුත්වා ආහර තෙ හත්ථනති ආහ. මාණවිකා අතතනො හත්ථං. උකඛිපිත්වා තස්ස හත්ථෙ ධරෙපසි. භ්‍රාහ්මණො හත්ථො මුදුකො පහාරො පත ඵද්ධොති ආහ. ධුතෙනා භ්‍රාහ්මණං පහරිත්වා නිලීයි. මාණවිකා තස්මිං නිලීනෙ භ්‍රාහ්මණස්ස මුඛතො සාටකං මොවෙත්වා තෙලං ආදාය සිසෙ පහාරං සව්බොති. භ්‍රාහ්මණෙ බති තිකඛිනොන පුත සා ඉත්ථි ධුතතං පච්ඡියං නිපජ්ජා පෙත්වා නිහරි. සො රඤ්ඤො සනතිකං ගතො සබ්බං තං පච්ඡතීං ආරොවෙසි.

රාජා අතතනො උපට්ඨානං ආගතං භ්‍රාහ්මණං ආහ දුතං කිද්‍රාම භ්‍රාහ්මණාති. සාධු මහාරාජාති. රාජා දුතමණ්ඩලං සජ්ජාපෙත්වා පුරිමනෙයෙනෙව දුතගීතං ගායිත්වා පාසෙ බිපති. භ්‍රාහ්මණො මාණ විකාය තපස්ස භින්නාභාවං අජාතනො ධරෙපත්වා මම මාණවිකනති ආහ. එවං වදනොපි පරාජිතොයෙව. රාජා ජාතිත්වා භ්‍රාහ්මණ! කිං ධරෙසි? මාණවිකාය තෙ තපො භින්නො, තිං මාතුගාමං ගබ්හතො පට්ඨාය රකඛනො සතතස්ස ධානෙස්ස ආරාධං කරොනො රකඛිතුං සකඛිස්සාමිති මඤ්ඤයි? මාතුගාමො නාම කුච්ඡයං පකඛි පිත්වා වරනොනාපි රකඛිතුං න සකකා, එකපුරිසිකා ඉත්ථි නාම නත්ථි, තච මාණවිකා නච්චිතුකාමාවෙති වත්වා විණං වාදෙනාස්ස තච සාටකෙන මුඛං බන්ධිත්වා අතතනො ජාරං තච සිසෙ කප්ප රෙන පහරුපෙත්වා උයෙතාපෙසි, ඉදුනි කිං ධරෙසීති වත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

යං භ්‍රාහ්මණො අවාදෙසි විණං සමමුඛවෙසිතො,
අණ්ඩභුතා හතා හරියා තාස්ස කො ජතු විස්සෙති.

තත්ථ යං භ්‍රාහ්මණො අවාදෙසි විණං සමමුඛවෙසිතොති යෙන කාරණෙන භ්‍රාහ්මණො සතසාටකෙන සහ මුඛෙන වෙසිතො හුත්වා විණං වාදෙසි තං කාරණං න ජානාතීති අත්ථො. තමපි හි සා වඤ්ඤතුකාමා එවමකාසි. භ්‍රාහ්මණො පත තං ඉත්ථි බහුමාය භාවං න ජාතනො මාතුගාමස්ස සද්දගීත්වා මං එසා ලජ්ජතීති එවං සඤ්ඤි අහොසි; තෙනස්ස අඤ්ඤාණභාවං පකාසෙනො රුජ එවමාහ. අයමෙත්ථ අබ්භායො. අණ්ඩභුතාහතා හරියාති අණ්ඩං වුවවති බිජ්ජං, බිජ්ජභුතා මාතුකුච්ඡිතො අතිකඛින්නාලෙයෙව ආගතා ආනිතා, හතා වා පුට්ඨාති* අත්ථො. කා සා? හරියා පජ්ජ පතී පාදපරිවාරිකා. සා හි හතතවත්ථාදිති හරිතබ්බතාය භින්නසං වරතාය ලොකධම්මෙහි හරිතතාය වා හරියාති වුවවති. තාස්ස කො ජාතු විස්සෙති ජාතුති එකංසාධිවචනං. තාස්ස කුච්ඡිතො පට්ඨාය රකඛිමානාස්ස පි එවං විකාරං අපජ්ජන්තිස්ස හරියාස්ස කො

නාම පණ්ඩිතපුරිසො එකංසෙත විස්සසෙ? නිබ්බිකාරා එතා මග්ගනාති
කො සද්දගෙය්‍යාති අනේවා. අසද්ධිමව්වසෙන හි ආමන්තකෙසු
තිමන්තකෙසු විජ්ජමානෙසු මාතුභාමා නාම න සක්කා රක්ඛිතුනති.

එවං බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙසි. බ්‍රාහ්මණො
බොධිසත්තස්ස ධම්මදෙසනං සුචා නිවෙසනං ගනාතො තං මාණ
විකං ආහ. තයා කිර එවරුපං පාපකමමං කතනති? අය්‍ය! කො
එවමාහ? න කරොමි අහමෙව පහරිං න අඤ්ඤා කොචි, සවෙ
න සද්දහථ. අහං තුළෙහ ධූපෙතො අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස හන්ඨසම්ඵස්සං
න ජානාමිති සම්මකිරියං කතො අහං. පච්ඡිකිතො තුළෙහ සද්දහා
පෙස්සාමිති. බ්‍රාහ්මණො එවං හොතුති මහනතං දුරුරුසිං කාරෙතො
අහං. දතො තං පනෙකාසාපෙතො සවෙ අත්තනො සද්දහසි අහං.
පච්ඡාති ආහ.

මාණවිකා අත්තනො පරිවාරිකං පඨමමෙව සික්කාපෙසි. අමම !
තව පුත්තං තන්ඨ ගනාතො මම අහං. පච්ඡිකාකාලෙ හන්ඨගහණං
කාතුං වදෙහිති. සා ගනාතො තථා අවච. බ්‍රිතො ආගනාතො පරිස
මජ්ඣෙ අධිස්සි. සා මාණවිකා බ්‍රාහ්මණං වඤ්ඤාතුකාමා මහාජන
මජ්ඣෙ ධුමං බ්‍රාහ්මණ! තං ධූපෙතො අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස හන්ඨ
සම්ඵස්සං. නාම න ජානාමි ඉමිකා සවෙතන අයං අහං මා මං
කොපෙසිති අහං. පච්ඡිකුං ආරථො.

තස්මිං බණ්ඩෙ බ්‍රිතො පස්සථ පුරෙතිතබ්‍රාහ්මණස්ස කම්මං
එවරුපිං මාණවිං. අහං. පවෙසාපෙතිති ගනාතො තං මාණවිකං
ගනේ ගණති. සා හන්ඨං විස්සජ්ජාපෙතො පුරෙතිතං ආහ. අය්‍ය !
මම සම්මකිරියා භින්නා න සක්කා අහං. පච්ඡිකුනති. කිං කාරණංති?
අජ්ජ මයා එවං සම්මකිරියා කතා ධූපෙතො මම සාමිකං අඤ්ඤා
පුරිසස්ස හන්ඨසම්ඵස්සං න ජානාමිති. ඉදං වචනි ඉමිකා පුරිසෙන
ගනේ ගතිතාති. බ්‍රාහ්මණො වඤ්ඤාතො අහං ඉමායාති ඤාතො තං
පොපෙතො නිගරාපෙසි. එවං අසම්මමසමින්නාගතා කිරෙතා ඉප්පියො
කිම්මහනතම්පි පාපකමමං කතො අත්තනො සාමිකං වඤ්ඤාතුං නාහං.
එවරුපං කරෙමිති දිවසම්පි සපථං කුරුමානා නානාචිත්තාව
හොනති. තෙන වුත්තං :-

“වොරිතං බහුබුද්ධිතං යාසු සම්මං සුදුලුහං,
පිතං භාවො දුරාජානො මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගතං.

මුසා තාසං යථා සම්මං සම්මං තාසං යථා මුසා,
භාවො බහුතිණස්සෙව ඔමසනති වරං වරං.

වොරිතො කපිකා හෙතා වාලා ව පලසකරා,
තා කිඤ්චි න ජානනති යං මහස්සෙසු වඤ්චන”නති.

සත්ථා එවං අරක්ඛියො මානුෂාමොති ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛුසොතාපතතිඑලෙ පතිට්ඨති. සත්ථාපි අනුසංඝං සචෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තදු බාරාණසිරාජා අභමෙව අහොසිනති.

අණ්ඩගුහජාතකං.

1. 7. 3.

කොධතා අනවඤ්ඤාවාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුසෙද්දෙව ආරභ්භ කපෙසි. තඤ්ඤි සත්ථා සච්චං කිරිත්වා භික්ඛු! උක්කණ්ඨිතොති පුච්ඡිත්වා සච්චනති වුත්තෙ ඉත්ථියො නාම අනවඤ්ඤ මිත්තදුභා කසමා තා නිස්සාය උක්කණ්ඨිතොසිති චත්වා අනිතං ආභරි :-

අනිතෙ බාරණසියං බුහමදත්තෙ රජජං කාරෙත්තො බොධිසත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඣා ගඛගාතීරෙ අස්සමං මාපෙත්වා සමාපතතියො චෙව අභිඤ්ඤ ව නිබ්බත්තත්වා ක්කාතරතිස්සබෙන විහරති. තස්මිං සමයෙ බාරාණසිසෙට්ඨිනො ධිතා දුට්ඨකුමාරි නාම චණ්ඩා අහොසි එරුසා දුසකම්මකරෙ අකෙකාසති පහරති. අථ නං එකදිවසං ගහෙත්වා ගඛගාය කිලිස්සාමාති අගමංසු. තෙසං කිලන්තානං යෙව සුරියඤ්චගමණචෙලා ජාතා. මෙසො උට්ඨති. මනුස්සා මෙසං දිස්වා ඉත්තොචිත්තො ව චෙගෙන පලාසිංසු සෙට්ඨිධිතාය දුසකම්මකරු අජ්ජමෙහති එනිස්සා පිටසිං පසයිතුං වට්ටනිති තං අනෙතො උදකසම්මෙද්දෙව ඡබ්බිත්වා උත්තරිංසු. දෙවො පාවස්සි. සුරියොපි අත්ථං ගතො. අඤ්ඤාසෙරු ජතො. තෙ තාය විනාව ගෙහං ගතත්වා කභං සාති වුත්තෙ ගඛගාතො තාව උත්තිණ්ණො අථ නං න ජාතාම කභං ගතාති. ඤතකා විචිණ්ණිත්වාපි න පස්සිංසු.

සා මහාවීරවං විරවනති උදකෙන වුස්සමානා අඤ්ඤාත්තසමයෙ බොධිසත්තස්ස පණ්ණසාරාසම්පං පාපුණ්ණි සො තස්සා සද්දං සුත්වා මානුෂාමස්ස සද්දෙ පරිත්තාණමස්සා කරිස්සාමිති තිණ්ණකං ආදාය නදිතිරං ගතත්වා තං දිස්වා මා භාසි මා භාසිති අස්සාසෙත්වා නාග බලො- එමසම්පන්නො නදිං තරමානො ගතත්වා තං උක්ඛිපිත්වා අස්සමපදං ආනෙත්වා අග්ගිං කත්වා අදුසි. සිතෙ විගතෙ මධුරාති එලාඑලාති උපතාමෙසි. තාති බාදිත්වා සිතං කත්ථ වාසිකාසි? කථං ව ගඛගායං පතිතාසිති පුච්ඡි. සා තං පවතති. ආරෙවෙසි. අථ නං ත්වං එත්ථෙව වසාති පණ්ණසාරාය වසාපෙත්තො විහරිතං සයං අබ්බොකාසෙ වසිත්වා ඉදුති ගච්ඡාති ආග. සා ඉමං තාපසං සීලහෙදං පාපෙත්වා ගහෙත්වා ගමිස්සාමිති න ගච්ඡති. අථ ගච්ඡනෙක කාලෙ ඉත්තිකුත්තං ඉත්තිලිලහං දස්සෙත්වා තස්ස සීලහෙදං කත්වා ක්කාතං අත්තරධාපෙසි. සො තං ගහෙත්වා අරඤ්ඤයෙව වසති.

අප්ථ නං සා ආහ අය්‍ය ! කිං නො අරඤ්ඤවාසෙන? මනුස්ස පථං ගමිස්සාමාති. සො තං ආදාය එකං පථවනතගාමකං ගනත්වා තකක හතිශාච ජීවිතං කප්පෙත්වා තං පොසෙති. තස්ස තකකං විකතිණිත්වා ජීවතීති තකකපණ්ණිත්වාති නාමං අකංසු. අප්ථස්ස තෙ ගාමවාසිනො පරිබ්බයං දත්වා අවිහාකං සුසුත්තදුසුත්තකං ආවිකඛනොති එත්ථ වසාති ගාමවාසෙර කුටීයං වාසෙසුං.

තෙන ව සමයෙන වොරං පබ්බතා ඔරුක්ක පථවනතං පහරනති තෙ එකදිවසං තං ගාමං පහරිත්වා ගාමවාසිකෙහියෙව හණ්ණිකා උක්ඛිපාපෙත්වා ගච්ඡන්තා තවපි සෙට්ඨිධිතරං ගහෙත්වා අත්තනො වසන්ථානං ගනත්වා සෙසජනං විස්සජ්ජෙසුං. වොරජෙට්ඨිකො පන තස්සා රුපෙ බජ්ජිත්වා තං අත්තනො හරියං අකාසි. බොධි සත්තො ඉත්ථනනාමා කහනති පුච්ඡි. වොරජෙට්ඨිකෙන ගහෙත්වා අත්තනො හරියා කතාති ව සුත්වාපි න සා තත්ථ මයා විතා වසිස්සාති. පලාසිත්වා ආගච්ඡිස්සාති තස්සා ආගමණං ඔලො කෙනොති තත්ථෙව වසී. සෙට්ඨිධිතාපි විනන්තසී. අහං ඉධ සුඛං වසාමි. කදවි මං තකකපණ්ණිත්වා කිඤ්චිදෙව නිස්සාය ආගනත්වා, ඉතො ආදාය ගච්ඡෙය්‍ය, අපේතස්මා සුඛා පරිහාසිස්සාමි, යනාදි නාහං සමපියායමානා විය තං පකෙකාසාපෙත්වා ඝාතාපෙය්‍යනති සා එකං මනුස්සං පකෙකාසිත්වා අහං ඉධ දුක්ඛං ජීවාමි තකක පණ්ණිත්වා මං ආගනත්වා ආදාය ගච්ඡතුති සාසනං පෙසෙසි.

සො තං සාසනං සුත්වා සද්දහිත්වා තත්ථ ගනත්වා ගාමවාසෙර ධත්වා සාසනං පෙසෙසි. සා නිකඛමිත්වා තං දිස්වා අය්‍ය ! සචෙ මයං ඉද්දති ගච්ඡිස්සාම වොරජෙට්ඨිකො අනුබ්‍රතීත්වා උහොපි අලේඛ ඝාතෙස්සාති රතතිහාගෙ ගච්ඡිස්සාමාති තං ආනෙත්වා හොජෙත්වා කොට්ඨකෙ තිසීද්දපෙත්වා සායං වොරජෙට්ඨිකස්ස ආගනත්වා සුරං පිවිත්වා මත්ත කාලෙ සාමි ! සචෙ ඉමාය වෙලාය තච සපක්කං පස්සෙය්‍යාසී කීනති නං කරෙය්‍යාසීති අහ. ඉද්දඤ්චිදඤ්ච කාරිස්සාමිති. කිං පන සො දුරෙ? නනු කොට්ඨකෙ තිසිනෙතාති? වොරජෙට්ඨිකො උක්කං ආදාය තත්ථ ගනත්වා තං දිස්වා ගහෙත්වා ගෙහමජේඛි පාතෙත්වා කප්පරාදිති යථාරුචිං ඵපාපෙසී. සො පොටියමානොපි අඤ්ඤං කිඤ්චි අවත්වා කොට්ඨාසභාසාදාදා ම පිසුණා චිත්තදුගිකාති එත්ත කමෙව වදති. වොරෙ තං පොපේත්වා බ්‍රතීත්වා නිපජ්ජාපෙත්වා සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සසී. පබ්බතො ජිණ්ණාසාය සුරාය පුත තං පොපේත්වා ආරති.

සොපි තාතෙව වත්තාරි පදනි වදති. වොරො විනෙතසී අයං එවං පොටියමානොපි අඤ්ඤං කිඤ්චි අවත්වා ඉමාතෙව වත්තාරි පදනි වදති පුච්ඡිස්සාමි නනති. තස්සා සුත්තගාවං ඤත්වා තං පුච්ඡි. අමො ! කිං එවං පොටියමානොපි කසමා එතාතෙව පදනි වදසීති?

තකකපණ්ඩිතො තෙනති පුණ්ණාතිති තං කාරණං ආදිතො පට්ඨාය කපේසි. අහං පුබ්බෙ අරඤ්ඤවාසිකො එකො තාපසො ක්කානලාභී යාහං එතං ගම්භාය වුග්ගමානං උත්තාරෙත්වා පටිජග්ගිං. අප මං එසා පළොභෙත්වා ක්කානා පරිභාපෙසි. යාහං අරඤ්ඤං පභාය එතං පෙසෙහෙනො පච්චන්තගාමකො වසාමි. අපේසා වොරෙහි ඉධානීතා අහං දුක්ඛං වසාමි. ආගන්ත්වා මං නෙතුති මග්ගං සාසනං පෙසෙත්වා ඉදුති තච හත්ථෙ පාතෙසි. ඉමිනා කාරණෙනාහං එවං කපේමිති. වොරො විනෙතෙසි. යා එසා එවරුපෙ ගුණසම්පන්නෙ උපකාරකේ එවං විපට්ඨපජ්ජි සා මග්ගං කතරන්නාම උපද්දවං න කතරෙය්‍ය භාරෙතබ්බා එසාති. සො තකකපණ්ඩිතං අස්සාසෙත්වා තං පබ්බොධෙත්වා ඛග්ගං ආදාය තික්කම්ම එතං පුරිසං ගාමවාරෙ සාතෙස්සා මිති වත්වා තාය සද්ධිං බහිගාමං ගන්ත්වා එතං හත්ථෙ ගණ්ණාති තං තාය හත්ථෙ ගාභාපෙත්වා ඛග්ගං ආදාය තකකපණ්ඩිතං පභරන්නො විශ තං. විධා ජිඤ්ඤා සසීසං නභාත්වා¹ තකකපණ්ඩිතං කතිපාහං පණ්ණිතගොජනෙන සන්තපෙත්වා ඉදුති කහං ගමිස්ස සිති ආහ. තකකපණ්ඩිතො 'සරාවාසෙන මෙ කිච්චං. නත්ථි ඉසි පබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ජත්වා තත්ථෙව අරඤ්ඤං වසිස්සාමිති ආහ තෙන හි අහමි පබ්බජ්ජාමිති උභොපි පබ්බජ්ජත්වා තං අරඤ්ඤායතනං ගන්ත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ ව සමාපත්තියො තිබ්බතෙතත්වා ජිවිත පරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං. සත්ථා ඉමානි චෙ වජ්ඣති කපේත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

කොධනා අකතඤ්ඤා ව පිපුණා ව විභෙදිකා,
බ්‍රහ්මචරියං වර භික්ඛු ! සො සුඛං න විභාසිතිති.

තත්‍රායං පිණ්ඩත්ථො-භික්ඛු ! ඉත්ථියො නාමෙතා කොධනා උපන්තං කොධං නිවාරෙතුං න සකෙකානති. අභිගඤ්ඤා ව අතිම භන්තමි උපකාරං න ජනනති. පිපුණා ව පියසුඤ්ඤභාවකරණමෙව කථං කපේනති. විභෙදිකා මිත්තෙ භිඤ්ඤාති මිත්තගෙදනකථං කථන සීලායෙව. එවරුපෙහි පාපකමෙහි සමන්තාගතා එතා කිත්තෙ එතාහි? බ්‍රහ්මචරියං වර භික්ඛු ! අයං හි මෙථුනවීරහි පරිසුද්ධිසෙන බ්‍රහ්මචරියං නාම තං වර. සො සුඛං න විභාසිති සො තං එතං බ්‍රහ්මචරියවාසං වසන්නො ක්කානසුඛං මග්ගසුඛං ඵලසුඛං ව න විභාසිති. එතං සුඛං නවිජතිස්සයි. එතග්ගා සුඛා න පරිභාසිස්සයිති අත්ථො. න පරිභාසිතිතිපි පාඨො. අයමෙවත්ථො.

සත්ථා ඉමං ඛම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙසි. සච්ච පරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පට්ඨති. සත්ථාපි ජාතකං සමොධානෙසි. තද වොරජෙට්ඨකො ආනන්ද අහොසි. තකකපණ්ඩිතො පන අහමෙවාති.

න තකකපණ්ඩිතං.

1. 7. 4.

මාසු නැදි ඉවත්ති මනති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උපාසකං ආරබ්භ කපෙයි. එකො කීර සාවච්චියාසි උපාසකො තිසු සරණෙසු පඤ්චසුව සිලෙසු පතිට්ඨිතො බුද්ධිමාමකො ධම්ම මාමකො සඤ්ඤාමාමකො හරියා පනස්ස දුස්සිලා පාපධම්මා යං දිවසං මිච්ඡාචාරං වරති. තං දිවසං සතකීතා දුසි විය භොති. මිච්ඡාචාරස්ස පන අකතදිවසෙ සාමිනී විය භොති වණ්ඤා ඵරුඤා සො තස්සා භාවං ජාතිතුං න සකෙකාති. අප් තාය උබ්බාලෙහා බුබුපට්ඨානං නගවත්ති. අප් නං එකදිවසං ගකිපුප්ථාති ආදාය ආගන්තො වැදිළා නිසින්නං සත්ථා ආහ. කිනනුඛො තිං උපාසක! සත්තට්ඨදිවසෙ බුද්ධිපට්ඨානං නාගවත්ති? සරණි මෙ භනෙන! එකස්මිං දිවසෙ සතකීතා දුසි විය භොති. එකස්මිං සාමිනී විය වණ්ඤා ඵරුඤා, අහං තස්සා භාවං ජාතිතුං න සකෙකාමි, ස්වාහං තාය උබ්බාලෙහා බුද්ධිපට්ඨානං නාගවත්ති. අප්ස්ස වචනං සුළා සත්ථා උපාසක! මාතුගාමස්ස භාවො නාම දුර්ජානොති පුබ්බෙපි තෙ පණ්ඨිතා කප්පිංසු. තිං පන තං භවසංඛිපග්ගතතා සලලකෙට්ඨානං සකෙකාසීති වළා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං බුහවදනෙන රජ්ජං කාරෙනෙත බොධි සත්තො දිසාපාමොකෙකො ආවරියො හුළා පඤ්චමාණවකසතාති සීලං සිත්තාපෙති. අපෙකො තිරොරට්ඨිවාසිකො බුහවණ්ණමාණවකො ආගන්තො තස්ස සතකීතෙ සීපපං උග්ගණ්ණනෙතො එකාය ඉප්පියං පටිබද්ධිවිතො හුළා තං හරියං කළා තස්මිංයෙව බාරණසී නගරෙ වසනො වෙ තිස්සො වෙලා ආවරියස්ස උපට්ඨානං න ගවත්ති. සා පනස්ස හරියා දුස්සිලා පාපධම්මා. මිච්ඡාචාරං විණ්ණ දිවසෙ දුසිවිය භොති. අවිණ්ණදිවසෙ සාමිනීවිය වණ්ඤා ඵරුඤා භොති. සො තස්සා භාවං ජාතිතුං අසකෙකානෙතො තාය උබ්බාලෙහා ආකුලවිතො ආවරියස්ස උපට්ඨානං න ගවත්ති. අප් නං සත්තට්ඨ දිවසෙ අතිකකම්මා ආගතං කිං මාණව! න පඤ්ඤාසීති ආවරියො පුච්ඡි. සො හරියා මං ආවරිය! එකදිවසං ඉවත්ති පත්ථති, දුසි විය නිගතමානා භොති, එකදිවසෙ සාමිනීවිය පද්ධා වණ්ඤා ඵරුඤා, අහං තස්සා භාවං ජාතිතුං න සකෙකාමි, තාය උබ්බාලෙහා ආකුල විතො තුට්ඨානං උපට්ඨානං නාගතොවතීති. ආවරියො එවමෙතං මාණව! ඉප්පියො නාම අනාචාරං විණ්ණදිවසෙ සාමිකං අනු වත්තනති දුසිවිය නිගතමානා භොති, අනාවිණ්ණදිවසෙ පන මානත්ථා හුළා සාමිකං න ගණෙනති, එවං ඉප්පියො නාමෙතා අනාචාරා දුස්සිලා තාසං භාවොනාම දුර්ජානො තාසු ඉවත්නතීසුපි අතිවත්නතීසුපි මජ්ඣිමෙකෙනෙව ගවිතබ්බනති වළා තස්සාචාද වසෙන ඉමං භාට්මාහ :-

මා සු නැදි ඉවත්ති මං මා සු සොචි න ඉවත්ති,

පිතං භාවො දුර්ජානො මිව්ඤ්ඤාවොදකෙ ගතනති.

තත්ථ මාසු නිද්දි ඉච්ඡති මනති සුකාරෙ නිපාතමත්තං. අයං ඉත්ථි මං ඉච්ඡති පණේති මයි සිනෙතං කාරොතිති මා තුස්සි. මාසු භොවිති ඉච්ඡතිති අයං මං න ඉච්ඡතිතිපි මා සොවි, තස්සා ඉච්ඡමානාය තන්දි. න ඉච්ඡමානාය ව සොකං අකත්වා මජ්ඣිකෙත්වා භොගිති දිපෙති පීනං භාවො දුරාජාභොගි ඉත්ථිනං භාවො නාම ඉත්ථිමායාය පටිච්ඡන්නත්තා දුරාජානො, යථා කිං? මච්ඡකෙත්වාදකෙ ගතනති යථා මච්ඡගමණං උදකෙන පටිච්ඡන්නත්තා දුරාජානං තෙනෙව සො කෙවට්ටෙ ආගතෙ උදකෙන ගමණං පටිච්ඡාදෙත්වා පලායති, අත්තානං ගණන්තුං නදෙති, එවමෙව ඉත්ථියො මහනාමපි දුස්සීලකමං කත්වා මයං එවරූපං න කරෙමාති අත්තනා කතකමමං ඉත්ථිමායාය පටිච්ඡාදෙත්වා සාමිකෙ වඤ්ඤානති. එවං ඉත්ථියොනාමෙතා පාපකමො දුරචාරා, තාසු මජ්ඣිකෙත්වායෙව සුඛිතො භොගිති.

එවං බොධිසත්තො අනෙකවාසිකස්ස ඔවාදං අදුසි. තතො පඬාය සො තස්සා උපරි මජ්ඣිකෙත්වා අභොසි. සාපිස්ස හරියා ආවරියෙන කිරි මේ දුස්සීලභාවො ඤාතොති තතො පට්ඨාය න අනාචාරං වරි. සාපි තස්ස උපාසකස්ස ඉත්ථි සීමමාසමබ්බුද්ධොති කිරි මයං දුරාචාර භාවො ඤාතොති තතො පට්ඨාය පාපකමමං නාම න අකාසි.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරි යොසානෙ උපාසකො භොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා අනුසකිං සට්ඨෙත්වා ජිතකං සමොධානෙසි. තදු ජයමපතිකායෙව ඉදුති ජයමපතිකා. ආවරියොපන අහමෙව අභොසිනති.

දුර්ජාතජාතනං.

1. 7. 5.

යථා නිද්දි ව පණො වාති ඉදං සත්ථා ජේතවතෙ විහරන්තො තථාරූපංයෙව උපාසකං ආරබ්භ කපේසි. සො පන පරිගණනෙන්තො තස්සා දුස්සීලභාවං ඤාත්වා ව ගණන්තො විත්තව්‍යාකුලතාය සත්තථ දිවසෙ උපට්ඨානං න අගමාසි. සො එකදිවසං විහාරං ගතත්වා තථා ගතං වන්දිත්වා නිසින්නො කසමා සත්තට්ඨදිවසාති නාගතොසීති වුත්තෙ හරියා මේ ගනෙත! දුස්සීලා තස්සා උපරි ව්‍යාකුලවිත්ත තාය නාගතොවෙති ආග. සත්ථා උපාසක! ඉත්ථිසු අනාචාරා එතාති කොපං අකත්වා මජ්ඣිකෙත්තෙව ගවිතුං වට්ටතිති පුබ්බෙපි තෙ පණිත්තා කථසිංසු, කිං පන ගවන්තරෙන පටිච්ඡන්නත්තා තං කාරණං න සලලකෙතිසීති වත්වා තෙන යාචිතො අතිතං ආහරි :-

අතිතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදුත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධි සත්තො පුරිමතයෙත්තෙව දිසාපාමොකො ආවරියො අභොසි. අථස්ස අනෙකවාසිකො හරියාය දෙසං දිස්වා ව්‍යාකුලවිත්තතාය කතිපාතං අනාගත්වා එකදිවසං ආවරියෙන පුච්ඡිතො තං කාරණං.

නිවෙදෙයි. අපිසා අවරියො තාන! ඉතියො නාම සබ්බසාධාරණා
තාසු දුස්සිලා එතාති පණ්ඩිතා කොපං න කරොන්තිති වන්තො ඔවාද
වසෙන ඉමං ගාථමාහ :-

යථා නදී ව පනො ව පාණාගාරං සභා පපා,
එවං ලොකීජීයො නාම නාසං කුණ්ඩනති පණ්ඩිතාති.

තත්ත්වය ආදීනි යථා අනෙකතිත්තං නදී නගානත්තං සමපත්තං
සමපත්තානං වණ්ඩාලාදීනං බන්ධනාදීනමපි සාධාරණා න තත්ත්ව
කොචි නගාසිත්තුං න ලභති නාම. පණ්ඩිතාති ආදීසුපි යථා මහා
මග්ගොපි සබ්බසං සාධාරණො, න කොචි තෙන ගන්තුං න ලභති
පාණාගාරමපි සුරාගෙහං සබ්බසං සාධාරණං යො යො පාතුකාමො
සබ්බො තත්ත්ව පටිසංචාරො, පුඤ්ඤජීවෙති තත්ත්ව තත්ත්ව මුක්තානං
නිවාසත්තං කතා සභාපි සාධාරණා, න තත්ත්ව කොචි පටිසිත්තුං
න ලභති මහාමග්ග පාණීයවාටියො රූපෙනා කතා පපාපි
සබ්බසං සාධාරණා, න තත්ත්ව කොචි පාණීයං පිටිත්තුං න ලභති.
එවං ලොකීජීයො නාම එවමෙව. තුන මාණව! ඉමසමිං ලොකෙ
ඉතියොපි සබ්බසාධාරණා තෙනෙව සාධාරණධර්මාන නදීපත්ති
පාණාගාරසභාපපාදිසා. තයමා නාසං කුණ්ඩනති පණ්ඩිතා
එතාසං ඉතිනං ලාභිකා එතා අනාචාරා දුස්සිලා සබ්බසාධාරණාති
විනොන්තො පණ්ඩිතා ඡෙකා බුද්ධසම්පන්නා න කුණ්ඩනතිති.

එවංබොධිසත්තො අනෙකවාසිකස්ස ඔවාදං අදුසි, සො තං ඔවාදං
සුන්වා මණ්ඩනො අගොසි. හරියාපියසා අවරියෙන කිරමති ඤාතාති
තතොපට්ඨාය පාපකමං න අකාසි තස්සපි උපාසකස්ස හරියා
සත්ථාරා කිරමති ඤාතාති තතොපට්ඨාය පාපකමං න අකාසි.

සත්ථා ඉමං බමමදෙසනං ආහරිත්වා සචවාති පකාසෙයි. සචවපරි
යොසානෙ උපාසකො සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථාපි අනු
සන්ධිං සචෙත්වා ඡාතකං සමොධානෙයි. තදා ජයමපතිකා ව එත
රති ජයමපතිකා. අවරියබ්‍රාහ්මණො පන අහමෙව අගොසිනති.

අනගිරතිජානනං.

1. 7. 6.

එතා ඉච්ඡා සුරෙ ආසිති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො
සංකිලෙසං ආරබ්භ කපෙයි. එකො කිර සාවච්චිවාසි කුලසුතො
සත්ථා බමමදෙසනං සුන්වා රත්තසාසනෙ උරං දන්තා පබ්බජිත්වා
පටිපන්නො යොගාවච්චරො අවිසස්සධර්මධර්මානො හුන්වා එකදිවසං
සාවච්චිං පිණ්ඩාය වරමානො එතං අලභිකතපටිඤ්ඤං ඉතිං
දිස්වා සුභවසෙන ඉන්ද්‍රියාති තිත්ථිත්වා ඔලොකෙයි. තස්සබ්බන්තරෙ
කිලෙසො වලි, වාසියා ආනොටිතබිරුකොවිඤ්ඤා අගොසි. සො
තතො පට්ඨාය කිලෙසවසිකො හුන්වා නෙව කායස්සාදං න විතතස්සාදං

ලහති. හතකම්භසප්පටිභාගො සාසනෙ අනභිරතො පරුලුහකෙස
නබලොමකිලිට්ඨවිවරො අගොසි. අථස්ස ඉන්ද්‍රියවිකාරං දිස්වා
සභායකා භික්ඛු කීනත්‍රුවො තෙ ආවුසො! න යථා පොරාණාති
ඉන්ද්‍රියාතීති පුච්ඡිංසු. අනභිරතොයම් ආවුසොති. අථ නං තෙ සත්ථු
සන්තිකං. නයිංසු. සත්ථා කිං භික්ඛවෙ! අතිව්ජමානං භික්ඛුං ආදාය
ආගතත්ථාති පුච්ඡි. අයං හනෙන! භික්ඛු අනභිරතොති. සචං භික්ඛුති?
සචං භගවාති කො තං උක්කණ්ඨාපෙසීති? අහං හනෙන! පිණ්ඩාය
වරතොයා එකං ඉන්ද්‍රියං ඉන්ද්‍රියාති භින්දිත්වා ඔලොකෙසිං. අථ මෙ
කිලෙසො චලි. තෙනමහි උක්කණ්ඨිතොති. අථ නං සත්ථා අනව්ජ
රියමෙනං භික්ඛු! යං තිං ඉන්ද්‍රියාති භින්දිත්වා විසභාගාරමමණං සුභ
වසෙන ඔලොකෙනොයා කිලෙසෙහි කම්පිතො, පුබ්බෙ පඤ්චාභිඤ්ඤ
අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො ක්‍රිත්තබලෙන කිලෙසෙ විකබ්භොත්වා විපුඬ
විත්තො ගහනතලවරා බොධිසත්තාපි ඉන්ද්‍රියාති භින්දිත්වා විසභාගා
රමමණං ඔලොකයමානා ක්‍රිත්තා පරිභාසිත්වා කිලෙසෙහි කම්පිතා
මහාදුක්ඛං අනුභවිංසු. නති සිනෙරුඋප්පාටනකවාතො හන්දිමත්ත
මුණ්ඩපබ්බතකං. මහාජම්බුරුවමුලකවාතො ජින්නතපෙව විරුලුහ
ගව්ජකං මහාසමුදදං වා පන සොසනකවාතො බුද්ධකතදාකං කියම්චි
දෙව ගණනාති* එවං උත්තමබුද්ධිනං නාම විපුද්ධිවිත්තානං බොධි
සත්තානං අඤ්ඤාණභාවකරා කිලෙසා තයි කිං ලජ්ජස්සන්ති? විපුද්ධාපි
සත්තා සම්බලිස්සන්ති. උත්තමයසසම්බුද්ධිනොපි ආයසකාසං පාපු
ණන්ති චත්වා අතිතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරාණසීයං බ්‍රහ්මදුතෙන රජං. කාරෙතෙන බොධි
සත්තො කාසිරට්ඨි එකස්ස මහාවිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කුලෙ*
තිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පතොයා සබ්බසිප්පානං පාරං ගන්ත්වා කාමෙ
පහාය ඉසිපබ්බජං. පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අභිඤ්ඤ
ච සමාපත්තියො ච උප්පාදෙත්වා ක්‍රිත්තස්ස වේදිනාමෙතොයා
භිමවත්තපපදේසෙ වාසං කප්පෙසි. සො එකස්මිං කාලෙ ලොණච්ඡිලි
සෙවනත්ථාය භිමවත්තො ඔත්තිත්වා බාරාණසීයං. පත්වා රාජ්‍යභානෙ
චසිත්වා පුත්‍ර දිවසෙ කතසරීරපටිජග්ගතො රත්තවාකමයං නිවාසන
පාරුපණං සණ්ඨපෙත්වා අජිතං එකස්මිං අංසෙ කත්වා ජටාමණ්ඩලං
බුක්ඛිත්වා බාරිකාජමාදාය බාරාණසීයං භික්ඛාය වරමානො රඤ්ඤ
සරවාරං. පාපුණි රාජා වස්ස වරිගාවිභාරෙයෙව පසිදිත්වා පකෙකා
සාපෙත්වා මහාරහෙ අසනෙ නිසිදුපෙත්වා පණිතෙන බාදතීය
භොජනියෙන සන්නප්පෙත්වා කතානුමොදනං උය්‍යානෙ වසනත්ථාය
යාචි.

සො සමපට්චජිත්වා රාජගෙගෙ භුඤ්ජිත්වා රාජකුලං ඔවදමානො
තස්මිං උය්‍යානෙ සොලසවස්සාති වසී. අපේකදිවසං රාජා කුපිතං
පච්චන්තං. වූපසමෙත්‍රං ගව්ජතො මුදුලකමණං නාම අග්ගමගෙසි.

†. ගණනාතිගණිතබ්බං.

*. මහාවිභවස්ස බ්‍රාහ්මණකුලෙ-ඉති සබ්බත්.

අපමනතා අයස්ස උපට්ඨානං කරෙහිති චන්දා අගමාසි. බොධි සපෙනා රඤ්ඤෙ භතකාලතො පට්ඨාය අත්තනො රුච්චනවෙලාය ගෙහං ගව්ඡති. අපේකදිවසං මුද්‍රලකබණ්ණා බොධිසත්තස්ස ආහාරං සම්පාදෙත්වා අජ්ඣ අයොසා පිරායතිති ගඤ්ඤාදනෙන තභාසිත්වා සබ්බාලභිකාරපතිමණ්ඩිතා මහාතලෙ චුල්ලසයනං පඤ්ඤපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ආගමණං ඔලොකයමානා තිපජ්ජි.

බොධිසත්තොපි අත්තනො වෙලං සල්ලකෙඛන්දා ක්කානා වුට්ඨාය ආකාසෙනෙව රාජතිවෙසනං අගමාසි. මුද්‍රලකබණ්ණා වාකවිරසද්ධං සුත්ථාච අයොසා ආගෙනාති වෙෂගත උට්ඨිති, තස්සා වෙගෙන උට්ඨි භනතියා මට්ට්ඨාපතො භස්සි. තාපසො සිහපඤ්ඤරෙන පවිසනො දෙවියා විසභාගරුපාරමමණං ඉන්ද්‍රියාති හින්ද්‍රිතා සුභවසෙන ඔලො කෙසි. අප්පස්ස අබ්භන්තරෙ කිලෙසො චලි, පහවබ්බරුකෙබා විශ අහොසි. තාවදෙවස්ස ක්කානං අත්තරධාසි. ජින්නපකෙබා කාතො විශ අහොසි. සො සීතකොච ආහාරං ගහෙත්වා අභුඤ්ඤිත්වාච කිලෙසකමපිතො පාසාදා ඔරුග්ගා උය්‍යානං ගන්ත්වා පණණසාලං පවිසිත්වා ඵලකන්ථරසයනස්ස හෙට්ඨා ආහාරං උපෙත්වා විසභාගා රමමණෙ බද්ධො කිලෙසගතිනා ඩය්‍යමානො නිරාහාරතාය සුකබ මානො සත්තදිවසාති ඵලකන්ථරකෙ තිපජ්ජි.

සත්තමෙ දිවසෙ රාජා පච්චන්තං වුපසමෙත්වා ආගතො නගරං පදකක්ඛණං කත්වා තිවෙසනං අගන්ත්වාච අය්‍යං පස්සාමිති උය්‍යානං ගන්ත්වා පණණසාලං පවිසිත්වා තං නිපන්තො දිස්වා එකං අපාසුකං ඡන්දං මඤ්ඤෙති පණණසාලං සොධාපෙත්වා පාදෙ පරිමජ්ජන්තො කිං අය්‍ය! අපාසුකන්ති පුච්ඡි. මහාරාජ! අඤ්ඤං මෙ අපාසුකං තන්හි, කිලෙසවසෙන පනච්ඡි පටිබද්ධවිනොගා ජානොති. කහං පටිබඞ්ගෙන අය්‍ය! විත්තන්ති? මුද්‍රලකබණ්ණාය මහාරාජති. සාධු අය්‍ය! අහං මුද්‍ර ලකබණ්ණං තුමානං. දමමිති තාපසං ආදාය තිවෙසනං පවිසිත්වා දෙවිං සබ්බාලභිකාරපතිමණ්ඩිතං කත්වා තාපසස්ස අදාසි. දදමා නොයෙව මුද්‍රලකබණ්ණාය සඤ්ඤමදාසි තයා අත්තනො බලෙන අය්‍යං රක්ඛතුං වායමිතබ්බන්ති. සාධු දෙව! රක්ඛස්සාමිති. තාපසො දෙවිං ගහෙත්වා රාජතිවෙසනා ඔතරි.

අප් නං මහාචාරතො නික්ඛන්තකාලෙ අය්‍ය! අමානං එකං ගෙහං ලඤ්ඤං වට්ටති. ගව්ඡ රාජනං ගෙහං යාචාතිති ආහ. තාපසො ගන්ත්වා ගෙහං යාචි. රාජා මනුස්සානං චච්චකුට්ඨිච්චං සාධයමානං එකං ඡධ්ධිතං ගෙහං දාපෙසි සො දෙවිං ගහෙත්වා තන්හි අගමාසි. සා පවිසිතුං න ඉච්ඡති. කිං කාරණං න පවිසසිති? අසුචිභාවෙනාති. ඉදාති කිං කරෙමිති? පටිජග්ගාති නන්ති චන්දා රඤ්ඤෙ සන්තිකං පෙසෙත්වා ගව්ඡ කුඤ්ඤං. ආහර පච්ඡි. ආහරාති ආහරාපෙත්වා අසුචි. ච සභිකාරඤ්ඤා ඡධ්ධාපෙත්වා ගොමයං. ආහරාපෙත්වා ලිච්ඨා පෙත්වා පුත්තපි ගව්ඡ මඤ්ඤං. ආහර දීපං ආහර අත්ථරණං. ආහර වාටිං.

ආහර සටං ආහරති එකමෙකං ආහරාපෙඤ්ඤා පුත උදකාහරණාදීතං අත්ථාය ආණාපෙසි, සො සටං ආදාය උදකං ආහරිතො වාටිං පුරෙතො තභානොදකං සපේඤ්ඤා සයනං අත්ථරි.

අථ තං සයනෙ එකතො නිසීදනං දුසිකාසු ගහෙතො තව සමණභාවං වා බ්‍රාහ්මණභාවං වා ත ජාතාසිති ඔතමෙඤ්ඤා අයතනො අභිමුඛං ආකට්ඨි, සො තස්මිං කාලෙ සතිං පටිලභී, එතතකෙ පත කාලෙ අඤ්ඤාභී අහොසි, එවං අඤ්ඤාණකරණං නිලෙසා නාම. “කාමච්ඡද්දතිවරණං හික්කිවෙ! අකිකරණං අඤ්ඤාණකරණං”නති ආදිමෙත්ථ වතතබ්බං, සො සතිං පටිලභිතො විනෙතසි, අයං තණ්හා වසිමානා මම වතුහි අපායෙහි සිසං උක්ඛිපිතුං ත දස්සති, අපේඤ්ඤා මයා ඉමං රඤ්ඤා නිශ්ශාදෙතො හිමවනතං පටිසිතුං වට්ටනිති සො තං ආදාය රාජානං උපසඞ්ඝමිතො මහාරාජ! තව දෙවියා මය්‍යං අත්ථො තත්ථි, කෙවලං මෙ ඉමං නිස්සාය තණ්හා වට්ඨිතාති වතො ඉමං භාට්මාන :-

එකා ඉච්ඡා පුරෙ ආසි අලඞ්ඛා මුද්දලකකණං,

යතො ලඞ්ඛා අලාරකඛි ඉච්ඡා ඉච්ඡං විජායථාති.

තත්‍රායං පිණ්ඩන්තො, මහාරාජ! මය්‍යං ඉමං තව දෙවිං මුද්දලකකණං අලභිතො පුරෙ අහොවතායං එතං ලභෙය්‍යනති එකා ඉච්ඡා ආසි එකාව තණ්හා උපපජ්ඣි, යතො පත මෙ අයං ආලාරකඛි විසාලනෙතො සොහතලොචනා ලඞ්ඛා අථ මෙ සා පුරිමිකා ඉච්ඡා ගෙහතණං උපකරණතණං උපහොගතණනති උපරුපරි අඤ්ඤං නාතපසකාරං ඉච්ඡං විජායථ ජනෙසි, උප්පාදෙසි, සා ඛො පත මෙ එවං වසිමානා ඉච්ඡා අපායතො සිසං උක්ඛිපිතුං ත දස්සති, අලමෙම ඉමාය තිං යෙව තව හරියං ගණන, අහං පත හිමවනතං ගමිස්සාමිති.

තාවදෙව නට්ඨං ක්කිතං උප්පාදෙතො ආකාසෙ නිසිනෙතො බ්‍රමමං දෙසෙතො රඤ්ඤා ඔවාදං දත්වා ආකාසෙනෙව හිමවනතං ගතො පුත මනුස්සපථං නාම නාගමාසි බ්‍රහ්මවිහාරෙ පත භාවෙතො අපරිනිතජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං බ්‍රමමදෙසනං ආහරිතො සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරි යොසානෙ සො හික්කු අරහත්තෙයෙව පතිට්ඨාසි, සත්ථාපි අනුසන්තිං සටෙතො ජාතකං සමොධානෙසි, තද් රජා ආනන්දො, මුද්දලකකණං උපලභිතො, ඉසි පුත අගමෙවාති.

මුද්දලකකණාජාතකං.

1. 7. 7.

උච්ඡෙධන දෙව! මෙ පුතෙතාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො අඤ්ඤාතරං ජාතපදිත්ථිං ආරබ්භ කපෙසි, එකස්මිං හි සමයෙ කොසලරට්ඨි තය්‍යේ ජනා අඤ්ඤාතරස්මිං අවච්ඡිමුඛෙ කසන්ති.

තසම්. සමයෙ අනෙකා අවමයං වොරා මනුසො විච්චිනා පලා
 යිංසු. තෙ වොරෙ පරියෙසිනා අපයානනා තං ණානං ආගන්තා
 තුමෙත අවමයං විච්චිනා ඉදුති කසාකා විය හොථාති තෙ
 වොරං ඉමෙති ඛණ්ඩා ආනෙතා කොසලරක්ඛෙය්‍ය අදාසු. අපේකා
 ඉප්ඵි ආගන්තා අව්ච්ඡාදනමෙව දෙථ, අව්ච්ඡාදනමෙව දෙථාති පරි
 දෙවනති පුතපුත රාජනිවෙසනං පරියාති. රාජ තසා සද්දං
 සුචා දෙවිමියා අව්ච්ඡාදනනි ආහ. සාටකං ගහෙතා අගමංසු.
 සා තං දිසා නාහං එතං අව්ච්ඡාදනං යාමාමි, සාමිකව්ච්ඡාදනං යාමා
 මිති ආහ. මනුසො ගන්තා රක්ඛෙය්‍ය නිවෙදයිංසු, න කීරෙසා ඉමං
 අව්ච්ඡාදනං කපේති, සාමිකව්ච්ඡාදනං කපේතිති. අථ නං රාජා
 පකෙකාසාපෙතා චං කිර සාමිකව්ච්ඡාදනං යාවසීති පුච්ඡි. ආම
 දෙව! ඉප්ඵියා හි සාමිකො අව්ච්ඡාදනං නාම, සාමිකවති අසති
 සහසාමුලමි සාටකං තිවත්ථා තහසායෙව නාම. ඉමසො පනත්ථසා
 සාධනත්ථො:-

“තහසා නදී අනෙදිකා නංගං රට්ඨං අරජකං,
 ඉප්ඵිපි විධවා තහසා යසාපි දසහාතරො”ති.

ඉදං සුතනං ආහරිතබ්බං. රාජා තසා පසනෙතා ඉමෙ තෙ
 තසො ජනා තෙ හොන්ති පුච්ඡි. එකො මෙ දෙව! සාමිකො,
 එකො භාතා, එකො පුතෙතාති. රාජා අගනෙත තුට්ඨො ඉමෙසු
 තිසු එකං දෙමි, කතමං ඉච්ඡසීති පුච්ඡි. සා ආහ. අහං දෙව! ජීව
 මානා එකං සාමිකං ලභියාමි පුතතමි ලභියාමෙව මාතා
 පිතුනනං පත මෙ මතතතා භාතාව දුලලහො භාතරමෙව දෙති
 දෙවොති. රාජා තුසසිචා තයොපි විසොජ්ජසි. එවං තං එකිකං
 නිසාය තයො ජනා දුක්ඛතො මුතතා තං කාරණං භික්ඛසමෙස
 පාකටං ජතං. අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං සනතිපතීනා ආවුසො!
 එකං ඉප්ඵිං නිසාය තයො ජනා දුක්ඛා මුතතාති තසා ගුණ
 කථාය තිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්තා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරති
 කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිනා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ න භික්ඛවෙ!
 එසා ඉප්ඵි ඉදුතෙව තෙ තයො ජනෙ දුක්ඛා මොවෙසි, පුබ්බෙපි
 මොවෙසිතෙවොති වත්ථා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතෙත තයො
 ජනා අට්ඨිමුඛෙ කසනතිති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තදු පත රක්ඛෙය්‍ය
 තිසු ජනෙසු කං ඉච්ඡසීති වුත්තෙ සා ආහ. තයොපි දදුං න
 සකෙකාථ දෙවොති? ආම න සකෙකාමිති. සවෙ තයො දදුං න
 සකෙකාථ, භාතරමෙව දෙවොති. පුතතකං වා සාමිකං වා ගණ්ණ කීනෙත
 භාතරති ව වුත්තා එතෙ නාම දෙව! සුලභා, භාතා පත දුලලහොති
 වත්ථා ඉමං ගාථමාහ:-

උච්ඡිකෙව දෙව! මෙ පුතෙතා පපේ ධාවනතියා පති,
 තසාදි දෙසං න පසාමි යතො සොදරියමානතෙති.

තත් උච්ඡේදන දෙව! මෙ පුතෙතාති දෙව! මග්ගං පුතෙතා උච්ඡේදනෙව, යථාති අරඤ්ඤං පවිසිත්වා උච්ඡේදන කත්වා සාතං උච්චිණ්ණිත්වා තත් පකඛිපනතිං උච්ඡේදන සාතං නාම සුලභං හොති, එවං ඉත්ථිං පුතෙතාපි සුලභො උච්ඡේදන සාතසද්දේසොව, තෙන වුත්තං-උච්ඡේදන දෙව! මෙ පුතෙතාති. පථෙ ධාවනතියං පතීති මග්ගං ආරුක්ක එකිකාය ගච්ඡමානායපිති ඉත්ථිං පතී නාම සුලභො, දිට්ඨදිට්ඨොයෙව හොති. තෙන වුත්තං-පථෙ ධාවනතියං පතීති. **භාසව දෙසං න පස්සාමි යනො සොදුට්ඨමානසෙනි යමො** පන මෙ මාතාපිතා තත්ථි, තස්මා ඉදුති තං මාතුකුච්ඡසඛිංතං අඤ්ඤං දෙසං න පස්සාමි, යතො අහං සමානෙ උදරෙ ජාතන්තා සහඋදරියසඛිංතං භාතරං ආනෙය්‍යං, තස්මා භාතරංයෙව මෙ දෙවොති. රාජා සචචං එසා වදහීති තුට්ඨවිත්තො තයොපි ජනෙ බ්‍රහ්මනාගාරතො ආනෙත්වා අදුසි. සා තයොපි තෙ ගහෙත්වා ගතා.

සත්ථාපි න භික්ඛවෙ! ඉදුනෙව පුබ්බපෙසා ඉමෙ තයො ජනෙ දුක්ඛා මොවෙසියෙවාති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනු සක්ඛිං සට්ඨෙත්වා ජාතකං සමොධානෙගි. අතීතෙ වත්තාරො එතරගි වත්තාරෙව, රාජ පත අහං තෙන සමයෙනාති.

උච්ඡේදනජාතකං.

1. 7. 8.

සග්ගං මනො නිවිසග්ගීති ඉදං සත්ථා සාකෙතං නිස්සාය අඤ්ඤ න වනෙ විහරන්තො එකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කප්ථෙසි. ගගවතො කීර්තිකුසව්‍යපරිවුත්තස්ස සාකෙතං නිස්සාය* අඤ්ඤ නවතං පවිසන කාලෙ එකො සාකෙතතගරවාසි මහලලකබ්‍රාහ්මණො තගරතො බ්‍රහ්ම ගච්ඡන්තො අනතරවාසෙ දසබලං දිස්වා පාදෙසු පතීත්වා ගොපථකෙසු ගාලනං ගහෙත්වා තාත! තනු නාම පුතෙතගි ජිණ්ණ ඤාලෙ මාතාපිතරෙ පටිජග්ගිතබ්බො? කස්මා එතතකං කාලං අමානං අත්තානං න දස්සෙසි? මයා තාව දිට්ඨොසි, මාතරං පත පසගිභුං එතීති සත්ථාරං ගහෙත්වා අත්තතො ගෙහං අගමාසි. සත්ථා තත් ගතත්වා නිසීදි පඤ්ඤාතෙන ආසනෙ සද්ධිං භික්ඛුසමෙසන. බ්‍රාහ්මණීපි ආගතත්වා සද්ධි පාදෙසු පතීත්වා තාත! එතතකං කාලං කහං ගතොසි? තනුනාම මාතාපිතරො මහලලකා උපධ්‍යාතබ්බොති පරිදෙවි. පුත්තධිතරෙපි එප් භාතරං වඤ්ථාති වඤ්ථෙසි. උභො තුට්ඨමානසා මහාදුතං අදංසු. සත්ථා ගත්තතිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා තෙසං විනතමපි ජනානං ජරාසුතනං කප්ථෙසි. සුත්තපරියොසානෙ උභොපි අනාගාමිථලෙ පතීට්ඨතිංසු. සත්ථා උට්ඨායාසනා අඤ්ඤ වතමෙව අගමාසි. භික්ඛු ධම්මසභායං සනනිසිත්තා කථං සමුට්ඨා පෙසුං ආවුසො! බ්‍රාහ්මණො තථාගතස්ස පිතා සුඤ්ඤාදනො මාතා

* සාකෙති. නිස්සාය පවිසනකාලෙ-ඉතිසබ්බන්.

මහාමායාති ජානාති, ජානනොවා සද්ධිං, බ්‍රාහ්මණීයා තථාගතං අමානං පුතොති වදති. සත්ථාපි අධිවාසෙති කිනන්‍රවො කාරණනති? සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා හික්ඛවෙ! උභොපි තෙ අතතො පුතතමෙව පුතොති වදන්ති වචා අතිතං ආහරි:-

හික්ඛවෙ! අයං බ්‍රාහ්මණො අතීතෙ තීරනතරං පඤ්චජාති සතාති මයං. පිතා අහොසි, පඤ්චජාතිසතාති චුලලපිතා පඤ්චජාතිසතාති මහාපිතා, එසාපි බ්‍රාහ්මණී තීරනතරමෙව පඤ්චජාති සතාති මාතා අහොසි, පඤ්චජාතිසතාති චුලලමාතා, පඤ්චජාති සතාති මහාමාතා. එවාහං දියසිජාතිසහයං බ්‍රාහ්මණියා ගජෙඨ සංවසෙය්‍යා දියසිජාතිසහයං බ්‍රාහ්මණීයා ගජෙඨ සංවසෙය්‍යාති තීණී ජාතිසහයාති කපෙඨා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

යස්මිං මනො නිවිසති විතතං වාපි පසිදති,

අදිට්ඨපුබ්බකෙ පොසෙ කාමං තස්මිම්පි විසංසෙති.

තත්ථ-සස්මිං මනො නිවිසති යස්මිං පුග්ගලෙ දිට්ඨමනෙත යෙව විතතං පතිට්ඨාති. චිත්තං වාපි පසිදති යස්මිං දිට්ඨමනෙත විතතං පසිදති මුද්‍රකං හොති. අදිට්ඨපුබ්බකෙ පොසෙති පකාතිතා තස්මිං අතතභාවෙ අදිට්ඨපුබ්බපි පුග්ගලෙ. කාමං නාස්මිම්පි විසංසෙති අනුභූතපුබ්බසිතෙතෙතෙව තස්මිම්පි පුග්ගලෙ එකංසෙන විසංසෙති විසංසං ආපජ්ජතියෙවාති අත්ථො.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසංඝිං සටෙචා ජාතකං සමොධානෙසි. තද්‍ර බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච එතෙ එව අහෙසුං. පුතොති අහමෙවාති.

සාමෙතජාතකං.

1. 7. 9

ධිරසුද්ධං චිත්තං විසංවනනනති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො ධම්මෙසනාපතිං ආරබ්භ කපෙසි. ථේරස්ස කීර පිට්ඨබජ්ජකං බාදන කාලෙ මනුස්සා සඞ්ඝස්ස බහුං පිට්ඨබාදනීයං ගහෙත්වා විහාරං අග මංසු. හික්ඛසඞ්ඝස්ස ගතිතාවසෙසං බහුං අතීරිතතං අහොසි. මනුස්සා හනෙත! අනොගාමනානම්පි ගණනථාති ආහංසු. තස්මිං ඛණේ ථේරස්ස සද්ධිවිහාරී දහරෙ අනොගාමෙ හොති තස්ස කොට්ඨාසං ගහෙත්වා තස්මිං අනාගච්ඡනෙත අති දිවාහොතිති ථේරස්ස අදංසු. ථේරෙන තස්මිං පරිභූතෙත දහරො අගමාසි. අථ නං ථේරෙ මයං ආවුසො! තුංගං ංපිතබාදනීයං පරිභූඤ්ජිමාති ආහ. සො මග්ගිරං නාම හනෙත! තස්ස අපට්ඨනති ආහ. මහාථේරස්ස සංවෙහො උදපාදි. සො ඉතො පට්ඨාය පිට්ඨබාදනීයං න බාදිස්සාමිති අධිබ්බිති. තතො පට්ඨාය කීර සාරිපුතතෙත්ථේරෙන පිට්ඨබාදනීයං නාම න බාදිතපුබ්බං, තස්ස පිට්ඨබාදනීයං අබාදනභාවො හික්ඛසමෙස

පානවො ජානො, හික්ඛු තං කථං කථෙන්නා ධම්මසභායං සන්නිසීදිංසු. අථ සන්ථා කායනුත්ථ හික්ඛවෙ! එතරගි කථාය සන්නිසීන්නාති පුච්ඡි. ඉමාය නාමාති ව ටුනෙත හික්ඛවෙ! සාරිපුතො, එකවාරං ජහිතකං ජිවිතං පරිච්ඡන්තොපි න ගණ්හතියෙවාති වතො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බුහමදනෙත රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තොපි විසවෙජ්ඣුලෙ නිබ්බතතිත්වා වෙජ්ඣකමෙත ජිවිතං කපෙපති. අපෙකං ජතපදමනුස්සං සපෙපා ඛසී. තස්ස ඤාතකා පමාදං අකත්වා බිපපං වෙජ්ජං ආනයිංසු. වෙජ්ජා ආහ කීන්නාව ඔසබෙන පරිභාසිත්වා විසං භරුම්? දට්ඨසප්පං ආවාහෙත්වා දට්ඨයා නතො තෙනෙව විසං ආකඛ්ඤාපෙමීති?† සප්පං ආවාහෙත්වා විසං ආකඛ්ඤාපෙතිති. සො සප්පං ආවාහෙත්වා තයා අයං දට්ඨොති ආහ. ආම මයාති. තයා දට්ඨථානතො තිංශෙව මුඛෙන විසං ආකඛ්ඤාතිති. මයා එකවාරං ජහිතකවිසං පුත න ගහිතපුබ්බං නාහං මයා ජහිතවිසං කඛ්ඤාමිති. සො දුරුති ආහරාපෙත්වා අහිං කත්වා ආහ සවෙ අත්තතො විසං නාකඛ්ඤි ඉමං අහිං පවිසාති. සපෙපා අපි අහිං පවිසිස්සාමි තෙවධාතනා එකවාරං ජහිතවිසං පච්චාවමිස්සාමිති වතො ඉමං ගාථමාහ :-

ධිරත්ථු තං විසං වන්නං යමහං ජිවිතකාරණා,
වන්නං පච්චාවමිස්සාමි මතමෙව ජිවිතා වරනති.

තත්ථ-ධිරත්ථුති ගරහණෙත්ථ නිපාතො. නං විසන්ති යමහං ජිවිතකාරණා වන්නං විසං පච්චාවමිස්සාමි*තං වන්නං විසං ධිරත්ථු. මතමෙව ජිවිතාවරනති තස්ස විසස්ස අපච්චාවමනකාරණා යං අහිං පවිසිත්වා මරණං තං මම ජිවිතතො වරනති අත්තො.

එවඤ්ච පන වතො අහිං පවිසිත්තුං පායාසී. අථ නං වෙජ්ජා නිවාරෙත්වා නං පුරිසං ඔසබෙති ව මනෙතගි ව නිබ්බිසං අරෙහංකත්වා සප්පස්ස සිලාති දත්වා ඉතො පට්ඨාය මා කඤ්චි විගෙශෙතිති විස්සජෙසී.

සන්ථාපි න හික්ඛවෙ! සාරිපුතො, එකවාරං ජහිතකං ජිවිතමපි පරිච්ඡන්තො පුත ගණ්හතීති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සවෙත්වා ජතකං සමොධානෙසී. තද්ද සපෙපා සාරිපුතො අනොසී, වෙජ්ජා පත අහමෙවාති.

විසවනනජානකං.

1. 7. 10.

න නං ජිතං ඝාටු ජිතනති ඉදං සන්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො විතතහත්ථසාරිපුත්තකේරං ආරඞ්ඤ කථෙසී. සො කීර සාවඤ්ඤං එකො කුලදුරංකො. අපෙකදිවසං කඛිත්වා අගච්ඡන්තො විහාරං

පවිසිතා, එකසා පෙරසා පතතො සිතිං. මධුරං පණිතො ජනං ලභිතා විනොසි. මයං රතං දිවං සහජෙන නානාකමාති කුරුමානාපි එවරුපං මධුරාගාරං න ලභාම, මයාපි සමණෙහ ගවිතබ්බන්ති සො පබ්බජිතා මාසඥාමාසවයෙන අයොතිසො මහසිකරොනො කිලෙසවසිකො හුතා විබහමිතා පුත හතොන කිලමනො; ආගනතා පබ්බජිතා අභිධම්මං උගගණ්ති. ඉමිනාව උපායෙන ඡවාරෙ විබහමිතා පබ්බජිතො තතො සහනමෙ ගිකුඬු හාවෙ සහනපසකරණිකො හුතා බහු භිකුඬු ධම්මං වාචෙතො; විපසානං වසෙසිතා අරහතං පාපුණි. අපසා සහායකා භිකුඬු කිනතුචො ආවුසො! විත! පුබ්බෙ විය තෙ එතරහි කිලෙසා න වසින්නති පරිහාසං කරිංසු. ආවුසො! අහබ්බාදනාහං ඉතො පටිඨාය ගිහිහාවසාති. එවං තස්මිං අරහතං පතො ධම්ම සහායං කපා උදපාදි. ආවුසො! එවරුපසා නාම අරහතසා උපනිසායෙ සති ආයමා විතතභජ්සාරිපුතො ඡකඛට්ඨං උපබ්බජිතො, අහො! මහාදෙසො පුට්ඨනභාවොති. සත්ථා ආගනතා කායභුජ්ඣ භිකුඛවෙ! එතරහි කපාය සනතිසින්නාති පුච්ඡිතා ඉමාය නාමාති වුතො භිකුඛවෙ! පුට්ඨනවිතං නාම ලහුකං දුනතිගහං ආරම්භවසෙන ගනතා අලලියති එකවාරං අලලිතං න සකකා හොති ඛිපපං මොච්ඡං. එවරුපසා විධායා දමපො සාධු දන්ත මෙව හි තං සුඛං ආවහති.

“දුනතිගහසා ලහුතො යත් කාමතිපාතිනො,
විතසා දමපො සාධු විතං දන්තං සුඛාවහං”^a.

තසා පත දුනතිගහණතාය පුබ්බෙ පණිතා එකං කුඤ්ඤාචාර්යං නිසාය තං ජභිකුං අසනෙකානො ලොභවසෙන ඡකඛට්ඨං උපබ්බජිතා සහනමෙ පබ්බජිතහාවෙ කිංතං උපපාදෙතා තං ලොභං නිගගණ්තිංසුති වතා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං මුග්ගදතො රජං කාරෙතො බොධි සතො; පණ්ණිකකුලෙ නිබ්බතතිතා විඤ්ඤානං පාපුණි. කුඤ්ඤා පණිතොතිසා නාමං අහොසි. කුඤ්ඤාකෙහ භුමිපරිකමං කතා සාකඤ්චව අලාබ්බකුලාණ්ඩිඑලාඑකාදිති වපිතා; තාතිපි විකසිණිනො; කපණ්ඨිවිකං කපෙති. තං සියං එකං කුඤ්ඤාකං ධපෙතා අඤ්ඤං ධනං නාම නත්ති. සො එකදිවසං විනොසි, කිමෙම සර වාසෙන? නිකමිතා පබ්බජිතාමිති. අපෙකදිවසං කුඤ්ඤාකං පටිච්ඡන්තාධානෙ ධපෙතා ඉසිපබ්බජ්. පබ්බජිතා; තං කුඤ්ඤාක මහුසාරිතා ලොභං ඡිද්දිතං අසනෙකානො කුණ්ඩකුඤ්ඤාකං නිසාය උපබ්බජි. එවං දුතියං තතියමිති ඡවාරෙ තං කුඤ්ඤාකං පටිච්ඡන්තො ධානෙ තිකසිතිතා, පබ්බජිතොවෙවුපබ්බජිතො ව

a බම්මපද-විතවසන.

සත්තමෙ පන වාසෙ විනොති, අහං මම ඉමං කුණ්ඩකුඤ්ඤකං
 නිසංසං පුනපුනං උප්පබ්බජිතො ඉද්දති තං මහානදියං පක්ඛි
 පිච්චා පබ්බජිසංගිති. නදීතිරං ගතො සවස්ස පතිතධ්මානං
 පසයිසංගි පුනාගතො උඤ්ඤානාමතා ගවෙයොති තං කුඤ්ඤකං
 දණ්ඩ ගහෙති නාගබලො පාමසමපනොනා සීසස්ස උපරිභාගෙ
 තික්කිතො. ආවිඤ්ඤාති අක්කිති නිමිලෙති නදීමජ්ඣෙති ඛිපිති,
 ජිතං මෙ ජිතං මෙති තික්කිතො. සිහනාදා නදි. තසමිං බණ්ණ
 බාරණසිරාජා පච්චන්තං වූපසමෙති ආගතො නදියා සීසං තභා
 සිති සබ්බාලුකාරපතිමණ්ඩිතො ගජික්කිනෙති ගච්ඡමානො තං
 බොධිසත්තස්ස සද්දං සුචා අයං පුරිසො ජිතං මෙති වදති, කොහුබො
 එතෙන ජිතො? පකෙකාසථ නනති පකෙකාසාපෙති හො! පුරිස!
 අහං තාව විජිතසම්භාවො ඉද්දති ජයං ගහෙති ආගච්ඡාමි, තයා
 පන කො ජිතොති පුච්ඡි. බොධිසත්තො මහාරාජ! තයා සම්භාව
 සහස්සමපි සම්භාවසහස්සමපි ජිතං තෙන දුර්ජිතමෙව කිලෙසානං
 අජිතතතා අහං පන මම අබ්භන්තරෙ ලොහං නිග්ගණ්ණෙනො
 කිලෙසෙ ජණ්ණිනති කප්පෙනොයෙව මහානදිං ඔලොකෙති ආපො
 කසිණාරමණං කුතං තිබ්බතෙති සමපත්තානුභාවො ආකාසෙ
 නිසිදිති රඤ්ඤා ඛමමං දෙසෙතො ඉමං ගාථමාහ :-

ත තං ජිතං සාධු ජිතං යං ජිතං අවජියති,
 තං බො ජිතං සාධු ජිතං යං ජිතං නාවජියති'ති.

තත්-න නං ජිතං සාධු ජිතං යං ජිතං අවජියති යං පච්චා
 මිත්තෙ පරාජණ්ණිති රථං ජිතං පටිලඛං පුන ජිතෙති පච්චා
 මිත්තෙති අවජියති තං ජිතං සාධුතාම න හොති. කසමා? පුන
 අවජියතො. අපරො තයො, ජිතං වුවිති ජයො, යො පච්චා
 මිත්තෙති සද්ධිං සුර්කිති අබිගතො ජයො පුන තෙසු ජණ්ණෙනසු
 පරාජයො හොති සො න සාධු න සොහතො. කසමා? යසමා පුන
 පරාජයොව හොති. නං බො ජිතං සාධු ජිතං යං ජිතං නාව
 ජියති යං බො පන පච්චාමිත්තෙ නිමිලෙති ජිතං පුන තෙති
 නාවජියති, යො වා එකවාරං ලදො ජයො පුන පරාජයො නහොති
 තං ජිතං සාධු ජිතං සොහතං. සො ජයො සාධු සොහතො නාම
 හොති. කසමා? පුන නාවජියතො. තසමා තිං මහාරාජ!
 සහස්සකවතුවපි සත්තසහස්සකවතුවපි සම්භාවසීසං ජණ්ණිතිපි සම්භාව
 යොබො නාම නහොති. කිං කාරණං? අත්තනො කිලෙසානං අජි
 තතතා. යො පන එකවාරමපි අත්තනො අබ්භන්තරෙ කිලෙසෙ
 ජණ්ණිති අයං උත්තමො සම්භාවසීසයොබොති ආකාසෙ නිසින්නො
 එවං බුද්ධිලිප්තාය රඤ්ඤා ඛමමං දෙසෙති. උත්තමසම්භාවයොබ
 භාවො පනෙත් :-

“යො සහස්සං සහස්සෙන සඛිතාමෙ මානුසෙ ජිණේ,
එකං ච ජේය්‍ය අත්තානං ස වෙ සඛිතමුජ්ජතතමො” ති. 2

ඉදං සුත්තං සාධකං. රඤ්ඤා පන ධම්මං සුඤ්ඤායෙව
තදඛ්‍යාප්‍යාණවසෙන කිලෙසා පටිණා පබ්බජ්‍යාය විතතං තම්,
රාජබලස්සාපි තපෙව කිලෙසා පටිඨංසු.

රාජා ඉද්දති කුමෙත කතං ගම්ස්සථාති බොධිසත්තං පුච්ඡි.
භිමවතතං පටිඨිත්වා ඉභිපබ්බජ්‍යං පබ්බජ්‍යාමි මහාරාජාති. තෙනාති
අභවපි පබ්බජ්‍යාමිති බොධිසත්තෙනෙව සද්ධිං තිකම්මි. බලකායො
බ්‍රාහ්මණගහපතිකා සබ්බා සෙණීයොති සබ්බොපි තඤ්ඤං. ථානෙ
සනතිපතිතො ජනකායො රඤ්ඤා සද්ධිංයෙව තිකම්මි. බාරණසී
වාසිනො අමානං කීර රාජා කුද්දලපණ්ඩිතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා
පබ්බජ්‍යාභිමුචො හුත්වා සද්ධිං බලකායෙනෙව තිකම්මෙනා, මයං
ඉධ කිං කරස්සාමාති වාදසයොජනිකාය බාරණසීයා සකල නගර
වාසිනො නිකම්මංසු, වාදසයොජනිකා පරිසා අනොසි. තං ආදාය
බොධිසත්තො භිමවතතං පාටිසි. සකකස්ස දෙවරඤ්ඤා නිසිතතා
සතං උණ්ණාකාරං දස්සෙසි.

සො ආවජ්ජමානො කුද්දලපණ්ඩිතො මහාභිතිකම්මණං
තිකම්මෙනාති දිස්වා මහාසමාගමො ගම්ස්සති වසනට්ඨානං ලඤ්ඤං
චට්ටනීති විස්සකමම. අමනෙත්වා තාත! කුද්දලපණ්ඩිතො මහාභි
තිකම්මණං තිකම්මෙනා වසනට්ඨානං ලඤ්ඤං චට්ටනී, ත්වං භිම
වතතපපදෙසං ගන්ත්වා සමභුමිභාගෙ දීඝසො කිංසයොජනං විත්ථා
රතො පණ්ණරාසොජනං අස්සමපදං මාපෙහිති ආහ. සො සාධු
දෙවාති පටිස්සුත්වා ගන්ත්වා තථා අකාසි අයමෙත්ථ සඤ්චිපො.
විත්ථායෙ පන හත්ථිපාලජාතකෙ ආවිහවිස්සති. ඉද්දඤ්ච භි තඤ්ච
එකපරිචේදමෙව.

විස්සකමමොපි අස්සමපදෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා දුස්සද්ද
ම්ගෙ ව සකුණෙ ව අමනුස්සෙ ව පටිකකමාපෙත්වා තෙන තෙන
දිසාභාගෙන එකපදිකමග්ගං නිහරිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව
අගමාසි. කුද්දලපණ්ඩිතොපි තං පරිසං ආදාය භිමවතතං පටිඨිත්වා
සකකදත්තියං අස්සමපදං ගන්ත්වා විස්සකමමත මාපිතං පබ්බජිත
පරිකාරං ගගෙත්වා පඨමං අත්තනා පබ්බජිත්වා පච්ඡා පරිසං
පබ්බාජෙත්වා අස්සමපදං භාජෙත්වා අදාසි. සත්ත රජ්ජාති ජබ්බිඨංසු
කිංසයොජනං අස්සමපදං පුරි. කුද්දලපණ්ඩිතො සෙසකසිණේසුපි
පරිකමම. කත්වා බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා පරිසාය කමමට්ඨානං
ආවිකම්මි. සබ්බෙ සමාපත්තිලාභිනො හුත්වා බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා
බ්‍රහ්මලොකපරායණං අනෙසුං. යෙ පන තෙසං පාරිවරියං අකංසු
තෙ දෙවලොකපරායණං අනෙසුං.

සථා එවං. හිකඛ්වෙ! විතතනනාමෙතං. කිලෙසවසෙන අලලීතං දුමොවයං. භොති උප්පන්නා ලොහධම්මා දුප්පජ්ඣා එවරුපෙපි පණ්ණිතො අඤ්ඤාණේ කරෙන්නරිති ඉමං ධම්මදෙසනං. ආහරිත්වා සම්මානි පකාසෙසි. සම්මපරියොසානෙන කෙවි සොතාපනනා අසෙසුං. කෙවි සකදුගාමිනො කෙවි අනාගාමිනො. කෙවි අරහත්තං පාපුණ්ණං. සථාපි අනුසංඝං සට්ඨං ජතං සමොධානෙසි. තද රාජ ආනන්දො අනොසි. පරිසා බුද්ධපරිසා කුද්දලපණ්ණිතො පන අහමෙවති.

කුද්දලපාතකං.

ඉට්ඨවගොගා සතතිමො.

1. 8. 1.

සො පුබ්බෙ ඤාණිසානිති ඉදං. සථා ජෙතවනෙ විහරනො කුට්ඨමියපුත්තතිස්සන්තරං. ආරබ්භ කපෙසි. එකස්මිං කීර දිවසෙ සාමප්ථිවාසිනො අඤ්ඤාමඤ්ඤං සභායකා තිංසමිත්තා කුලපුත්තා ගනුපුප්ථවන්තදීති ගහෙත්වා සන්ථු ධම්මදෙසනං සුණ්ණාමාති මහා ජතපරිවුත්තා ජෙතවනං. ගනත්වා නාගමාලකසාලමාලකාදිසු පොකං නිසිදිත්වා සායණසමයෙ සන්තරි සුරතිගනිවාසිත්තා ගනුකුරිතො නිකම්භිත්වා ධම්මසභං ගනත්වා අලංකිතබුද්ධාසනෙ නිසින්නො සපරි වාරා ධම්මසභං ගනත්වා සන්තරං. ගනුපුප්ථගි පුජෙත්වා වක්කඛිති තලෙසු පුලලපදුමසසිරිකෙසු පාදෙසු වැදිත්වා එකමන්තං. නිසින්නා ධම්මං සුණ්ණං. අප් නෙසං එතදහොසි යපා යපා ඛො මයං ගගවතා ධම්මං. දෙසිතං ආජානාම පබ්බජෙය්‍යාමාති. තෙ තථාගතස්ස ධම්ම සභාතො නිකම්භනකාලෙ තථාගතං උපසඛිකම්භිත්වා වැදිත්වා පබ්බජ්‍යං. යාචිංසු, තෙසං සථා පබ්බජ්‍යං අදුසි.

තෙ ආවරිසුපජ්ඣායෙ ආරාධෙත්වා උපසම්පදං ලභිත්වා පඤ්ච වස්සානි ආවරිසුපජ්ඣායානං සනතිකො වසිත්වා වෙ මාතිකා පඣුණං කත්වා කප්පියාකප්පියං. ඤාත්වා තිස්සො අනුමොදනා උග්ගණ්ණිත්වා විවරානි සිබ්බෙත්වා රජිත්වා සමණධම්මං කරිස්සාමාති ආවරිසු පජ්ඣායෙ ආපුච්ඡිත්වා සන්තරං. උපසඛිකම්භිත්වා වැදිත්වා එකමන්තං. නිසිදිත්වා මයං ගනන්ත! ගවෙසු උක්කණ්ණිත්වා ජාතිජරාව්‍යාධිමරණ භයභීතා තෙසං නො සංසාරපරිමොචනත්තා කම්මට්ඨානං කපෙ ථාති යාචිංසු. සථා තෙසං අට්ඨතිංසාය කම්මට්ඨානෙසු සප්පායං විවිණ්ණිත්වා කම්මට්ඨානං කපෙසි.

තෙ සන්ථු සනතිකො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සන්තරං. වැදිත්වා පදකම්ණං කත්වා පරිවෙණං ගනත්වා ආවරිසුපජ්ඣායෙ මලොකෙත්වා පත්තවිවරං. ආදාය සමණධම්මං කරිස්සාමාති නිකම්මිංසු.

අප් නෙසං අබ්භත්තරෙ එකො හිකඛු නාමෙත කුට්ඨමියපුත්ත තිස්සන්තරෙ නාම ඤාසිතො හිතවිරියො රහගිඥො. සො එවං විනොසි අහං නෙව අරඤ්ඤා වසිතුං, න පඨානං පදතිතුං, න

නිකබාවරියාය යාපෙතුං සකඛිස්සාමි, නො මෙ ගමණෙන අන්තො? නිවහනිස්සාමිති සො විරියං ඔස්සජ්ඣා තෙ හික්ඛු අනුගන්තො නිවහති. තෙපි බො හික්ඛු කොසලෙසු වාරිකං වරමානා අසුඤ්ඤ කරං පච්චන්තගාමං ගන්තො තං උපනිස්සාය එකස්මිං අරුඤ්ඤයතනෙ වස්සං උපගන්තො අන්තො තෙමාසං සට්ඨන්තො වායමන්තො විපස්ස නාගබ්බං ගාභාපෙඤා පඨවිං උත්තාදයමානා අරහත්තං පඤා චුත්ථවස්සා පමාසෙත්වා පටිලද්ධිගුණං සත්ථ ආරොවෙස්සාමාති තනො නිකබමිත්වා අනුපුබ්බත ජෙතවතං පඤා පත්තවිවරං පටිසාමෙත්වා ආවරිසුපජ්ඣායෙ දිස්වා තථාගතං දට්ඨකාමා සත්ථ සන්තිකං ගන්තො වන්දිත්වා නිසීදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං මුලුපටිසත්ථාරං අකාසි තෙ කඤ්ඤපටිසත්ථාරං අත්තන්තා පටිලද්ධිගුණං තථාගතස්ස ආරොවෙසුං. සත්ථා තෙ හික්ඛු පසංසි.

කුටුබ්බියපුත්තනිස්සන්තෙරො සත්ථාරං තෙසං ගුණකථං කපේන්තං දිස්වා සග්ගපි සමණධම්මං කාතුභාගමා ජාතො, තෙපි බො හික්ඛු මග්ගපි ගන්තො! තමෙව අරුඤ්ඤවාසං ගන්තො වසිස්සාමාති සත්ථාරං ආපුච්ඡිංසු. සත්ථා සාමුඛි අනුජාති, තෙ වන්දිත්වා පරිවෙණං අගමංසු. අථ සො කුටුබ්බියපුත්තනිස්සන්තෙරො රත්තිගාගසමනන්තරෙ අවමා රද්ධිවිරියො හුත්වා අතිවෙගෙන සමණධම්මං කරෙන්නො මජ්ඣිම යාමසමනන්තරෙ ආලම්බණථලකං නිස්සාය සීතකොව නිද්දයන්නො පරිවහතිත්වා පතිතො උභරට්ඨිකං හිජ්ජි. වෙදනා මහන්තා ජාතා. තෙසං හික්ඛුතං තං පටිජගන්තොතං ගමණං න සමපජ්ජි.

අථ නෙ උපට්ඨානවෙලායං ආගතෙ සත්ථා පුච්ඡි නනු කුමෙහ නිකබවෙ! යෙව ගමිස්සාමාති හියෙසා ආපුච්ඡිතාති? ආම ගන්තො! අපිව බො පනමානං සභායකො කුටුබ්බියපුත්තනිස්සන්තෙරෙ අකාලෙ අතිවෙගෙන සමණධම්මං කරෙන්නො නිද්දහිතුතො පරි වහතිත්වා පතිතො උභරට්ඨිකස්ස හින්නො, තං නිස්සාය අලොකං නමණං ත සමපන්නන්ති. සත්ථා න නිකබවෙ! ඉදුන්තවෙස අත්තනො භීතවිරියභාවෙන අකාලෙ අතිවෙගෙන විරියං කරෙන්නො කුමමානං ගමණන්තරායං කරොති පුබ්බපෙස කුමමානං ගමණන්තරායං අකාසි යෙවාති වත්වා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ ගක්ඛාරරවෙදා තකකසිලායං බොධිසත්තො දිසාපා මොක්කො ආවරියො හුත්වා පඤ්ඤමාණවකසතාති සිප්පං උග්ගණ්ඨා පෙති. අථස්ස තෙ මාණවා එකදිවසං දුරුං ආහරණත්ථාය අරුඤ්ඤං ගන්තො දුරුති උදධිරිංසු. තෙසං අන්තරෙ එකො කුසිතමාණවො මහන්තං වරණරුක්කං දිස්වා සුක්ඛරුක්කො එකොති සඤ්ඤය මුහුත්තං තාව නිපජ්ජිත්වා පච්ඡා රුක්කං අභිරුහිත්වා දුරුති පාතෙත්වා ආදාය ගමිස්සාමිති උත්තරසාවකං පත්තිත්වා නිපජ්ජිත්වා කාකච්ඡ මානො ක්ඛිං මකකම්. ඉත්තර මාණවකා දුරුකලාපෙ බන්ධිත්වා ආදාය ගච්ඡන්තා තං පාදෙන පිට්ඨියං පහරිත්වා පබොධෙත්වා අගමංසු.

කුසිතමාණවො උට්ඨාය අකඛිති පුඤ්ජනා පුඤ්ජනා අභිගත නිද්දෙව තං රුක්ඛං අභිරුහිත්වා සාවං ගතෙත්වා අත්තනො අභි මුඛං ආකඨ්ඪිත්වා හඤ්ජනො හිජ්ජිත්වා උට්ඨිතකොට්ඨා අත්තනො අකඛිං භික්ඛුපෙත්වා එකෙන හන්තන තං පිඩාය එකෙන හන්තන අලලදුරුති හඤ්ජිත්වා රුක්ඛනො ඔරුඤ්ඤ දුරුක්කලාපං ඛනිත්වා උක්ඛි පිත්වා වෙගෙන ගතත්වා තෙති පාතිතානං දුරුතං උපරි පාතෙයි. තං දිවසං ව ජනපදගාමිකෙ එකං කුලං සෙව බ්‍රාහ්මණවාචකං කරිස්සා මාති ආචරියං නිමන්තයිංසු. ආචරියො මාණවකෙ ආහ තාතා! සෙව එකං ගාමං ගන්තබ්බං, තුලෙහ පත නිරාහාරා න සකඛිස්සාපි ගන්තුං, පාතොව යාගුං පවාපෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා අත්තනා ලභ්භිකොට්ඨාසං ව අම්බානං පත්තකොට්ඨාසං ව සබ්බං ආදාය ආගච්ඡාති.

තෙ පාතොව යාගුපාවනත්ථාය දාසිං උට්ඨාපෙත්වා බිප්පං නො යාගුං පවාහිති ආහංසු. සා දුරුති ගණ්ඨනාති උපරි සීතාති අලල වරණ දුරුති ගතෙත්වා පුතපුත මුඛවාතං දදමානාපි අග්ගිං උජ්ජාලෙතුං අසකෙකානති සුරියං උට්ඨාපෙයි. මාණවකා අති දිවා ජාතො ඉදාති න සකකා ගන්තුනති ආචරියස්ස සන්තිකං අගමිංසු. ආචරියො කීං තාතා! න ගතත්ථාති? අම ආචරිය! න ගතමානාති. කීං කාරණාති? අසුකො නාම කුසිතමාණවො අමෙග්ගි සද්ධිං දුරුවනං ගන්ත්වා වරණ රුක්ඛමුලෙ නිද්දසිත්වා පච්ඡා වෙගෙනාරුඤ්ඤ අකඛිං භික්ඛුපෙත්වා අලල වරණදුරුති ආහරිත්වා අමෙග්ගි ආනිතදුරුතං උපරි පකඛිපි, යාගු පාවිකා තාති සුක්ඛදුරුසඤ්ඤාය ගතෙත්වා යාව සුරියස්සග්ගමණො උජ්ජාලෙතුං නාසකඛි, ඉමිනා නො කාරණෙන ගමණන්තරායො ජාතොති. ආචරියො මාණවෙන කතකාමං සුත්වා අභිබාලානං කමමං නිස්සාය එවිරුපාව පරිහානි හොතිති වත්වා ඉමං ගාමං සමුට්ඨාපෙයි :-

යො පුබ්බෙ කරණීයාති පච්ඡා සො කාතුමිච්ඡති,
වරණකට්ඨහඤ්ජාව සපච්ඡා මනුතප්පතිති.

තත්ථ-සපච්ඡා මනුතප්පතිති යො කොචි පුග්ගලො ඉදං පුබ්බෙ කත්තබ්බං. ඉදං පච්ඡාති අවිමෙසිත්වා පුබ්බෙ කරණීයාති පඨමමෙව කත්තබ්බකමොති පච්ඡා කරොති, අයං වරණකට්ඨහඤ්ජා අම්බානං මාණවකො විග්ගෙයො බාලපුග්ගලො පච්ඡා අනුතප්පති සොචති පරිදෙව තිති අන්තො. එවං බොධිසත්තො අන්තවාසිකානං ඉමං කාරණං කපෙත්වා දුතාදීති පුඤ්ඤාති කත්වා ජිවිතපරියොසානෙ යථා කමමං ගතො.

සත්ථා න භික්ඛවො! ඉදං නෙවෙස තුමානං අන්තරායං කරොති පුබ්බෙපි අකාසියෙවාති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සවෙත්වා ජාතං සමොධානෙයි. තද අකඛිගෙදම්පතො මාණවො උරුගෙදම්පතො භික්ඛු අහොසි, සෙසමාණවා බ්‍රහ්මපරියා, ආචරිය බ්‍රාහ්මණො පත අගමෙවාති.

වරණජානනං.

1. 8. 2

අකතකුසුමා සොසයාති ඉදං සන්ථා වෙළවනෙ විහරනො
දෙවදතං ආරබ්භ කපෙසි. ධම්මසභායං භික්ඛු ආවුසො! දෙව
දනො අකතකුසුමා, තථාගතස්ස ගුණෙන ජාතාතීති කපෙන්නා
තිසිද්ධංසු. සන්ථා ආගන්තු, කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය
සන්තිසින්නාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ ත භික්ඛවෙ!
ඉදනෙව දෙවදනො අකතකුසුමා පුබ්බෙසි අකතකුසුමෙව, ත
කදුච්ඡිමයං ගුණං ජාතාතීති චත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරී:-

අතීතෙ බාරණසියං බුහුමදනෙත රජං කාලෙතෙත බොධි
සතොයා හිමවන්තපදෙසෙ ගන්ථියොති යං තිබ්බතී. සො මානු
කුච්ඡිතො තිබ්බතොයා සබ්බසෙතො අහොසි රජතපුඤ්ඤසන්තිහො
අකබ්භි පනස්ස මණ්ඩලදිසාති පඤ්ඤායමානපඤ්ඤපසාදාති අහෙසුං,
මුඛං රත්තකමල සදිසං, සොණ්ඩා රත්තසුචණ්ණඛිත්ත පඨමණ්ඩිත
රජතදුමං විය, වත්තාරො පාද කතලාබාපරිකමා විය, එවමස්ස දසති
පාරමිති අලඛිතො රුපග්ගපදනො අත්තභාවො අහොසි. අථ නං
විඤ්ඤාතං පතො සකලහිමවනෙත වාරණං සන්තිපත්තිං උපට්ඨ
ගන්තා විවරිංසු. එවං සො අසීතිසභස්ස වාරණපරිවාරො හිමවන්තප
දෙසෙ වසමානො අපරභාගෙ ගණේ දෙසං දිස්වා ගණමා කාය
විවෙකස්ස ව අතීසංසං* එකතොව අරඤ්ඤ වාසං කපෙපසි. සිල
වන්තොය ව පනස්ස සිලවනාගරාජජාතෙව නාමං අහොසි. අපේකො
බාරණසිවාසිකො සිලවරකො හිමවන්තං පටිසිත්වා අත්තනො අප්ථව
ගණකං ගවෙසමානො දිසා වචන්දපෙතුං අසනෙකානො මග්ග
මුළොහා හුත්වා මරණභයභිතො බාහාපග්ගග්ග පරිදෙවමානො වරහි.

බොධිසතො තස්ස තං බලවපරිදෙවිතං සුත්වා ඉමං පුරිසං
දුක්ඛා මොවෙස්සාමිති කාරුඤ්ඤෙන වොදිතො තස්ස සන්තිකං අග
මාසි. සො තං දිස්වා ව භිතො පලායි. බොධිසතො තං පලායන්තං
දිස්වා තත්තෙව අට්ඨාසි. සො පුරිසො බොධිසතං සීතං දිස්වා
අට්ඨාසි. බොධිසතො පුත අගමාසි. සො පුත පලායිත්වා තස්ස
සීතකාලෙ රුත්වා විනෙතසි. අයං වාරණො මම පලායන්තකාලෙ
තිට්ඨති, සීතකාලෙ අගච්ඡති, නායං මයං අනන්තකාමො ඉමමිහා
පන මං දුක්ඛා මොවෙතුකාමොව හවිස්සතීති සුරො හුත්වා අට්ඨාසි.
බොධිසතො තං උපසඛිකමිත්වා කසමා හො! ත්වං පුරිස! පරිදෙව
මානො විවරසීති පුච්ඡි. සාමි! දිසා වචන්දපෙතුං අසනෙකානො
මග්ගමුළොහා හුත්වා මරණභයෙනාති.

අථ නං බොධිසතො අත්තනො වසන්තො නෙත්වා කතීපාහං
එලාථලෙහි සන්තපෙත්වා හො පුරිස! මා හාසි, අහං තං මනුස්සපථං
නෙස්සාමිති අත්තනො පිට්ඨා තිසිදුපෙත්වා මනුස්සපථං පාගාසි.

*. කායවිවෙකස්ස එකතොව-ඉතිසඛිත්ත.

අථ බො සො මිත්තදුගී පුරිසො සචෙ කොපි පුච්ඡිංසාති ආවික්ඛිතබ්බං. භවිංසාතිති බොධිසත්තස්ස පිට්ඨෙ නිසින්නායෙව රුක්ඛනිමිත්තං. පබ්බතනිමිත්තං උපධාරෙන්නාව භවත්ති. අථ නං බොධිසත්තො අරඤ්ඤ නිහරිතො බාරාණසිගාමි මහාමග්ගෙ ධපෙතො හො පුරිස! ඉමිනා මග්ගෙන භවත් මග්ගං. පන වසතට්ඨානං. පුච්ඡිතොපි අපුච්ඡිතොපි මා කස්සපි ආවික්ඛිති තං උයොසාපෙතො අත්තනො වසතට්ඨානංයෙව අගමාසි.

අථ සො පුරිසො බාරණසිං ගන්තො අනුච්චරන්නො දන්තකාරවිජ්ජා පතො දන්තකාරෙ දන්තවිකතියො කුරුමානෙ දිස්වා කිංචන හො! ජීවදන්තවෙ ප්ලභිතො ගණ්ඨය්‍යාපාති? හො කිං වදසි? ජීවදන්තො නාම මිත්තජීවදන්තො මහග්ගතරොති. තෙනති අහං වො ජීවදන්තං ආහරිස්සාමිති පාථෙය්‍යං ගහෙතො බරකකවං. ආදාය බොධිසත්තස්ස වසතට්ඨානං අගමාසි. බොධිසත්තො තං දිස්වා කිමිදං ආගතොසිති පුච්ඡි අහං සාමි! දුග්ගතො කපණො, ජීවතුම සකෙකාන්නො තුළෙහ දන්තබණ්ඩං යාපිතො සචෙ දස්සථ තං ආදාය ගන්තො වික්ඛිණිතො තෙන මුලෙන ජීවිස්සාමිති ආගන්තො. හො තු හො! දන්තං තෙ දස්සාමි, සචෙ දන්තකප්පනන්දාය කකවබණ්ඩං. අප්ථිති කකවං ගහෙතො ආගතොහි සාමිති තෙනති දන්ත කකචෙන කන්තිතො ආදාය භව්ජාති බොධිසත්තො පාදෙ සම්මිඤ්ජන්තො ගොති සිත්තකං නිසීදි. සො භස්ස චෙපි අග්ගදන්ත උජ්ඣි. බොධිසත්තො තෙ දන්ත සොණ්ඩාය ගහෙතො හො! පුරිස! නාහං එතෙ දන්තො මග්ගං අප්පියා අමනාපාති දුමි, ඉමෙති පන මෙ සහස්සගුණෙන සත සහස්සගුණෙන සබ්බබ්මපටිච්චධනසමන්තා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤදන්තාව පියතරු, තස්ස මෙ ඉදං දන්තදානං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤපටිච්චකිනන්දාය හොතුති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤස්ස ආවජ්ජනං කතො දන්තයුගලං අදසි.

සො තං ආදාය ගන්තො වික්ඛිණිතො තස්මිං මුලෙ බිණෙ පුත බොධිසත්තස්ස සන්තිතං ගන්තො සාමි! තුමාකං දන්තෙ වික්ඛිණිතො ලභිමුලං මග්ගං. ඉණ්සොධනමිත්තමෙව ජාතං, අවසෙස දන්තෙ දෙථාති ආහ. බොධිසත්තො සාමුත්ති පටිසංසුණිතො පුරිමත යෙතෙව කප්පාපෙතො අවසෙසදන්තෙ අදසි. සො තෙපි වික්ඛිණිතො පුත ආගන්තො සාමි! ජීවතුං න සකෙකාමි, මුලදායා මෙ දෙගිති ආහ. බොධිසත්තො සාමුත්ති වතො පුරිමතයෙතෙව නිසීදි. සො පාපපුරිසො මහාසඤ්ඤා රජතදුමසදිසං සොණ්ඩං මද්දමානො කෙලාසකුටසදිසං කුමාහං අභිරුහිතො උහො දන්තකොටියො පණ්ඩියා පහරන්නො මංසං විසුගිතො කුමාහං ආරුක්ඛා බරකකචෙන මුලදායා කපෙපතො පකකාමි.

බොධිසත්තස්ස දස්සනුපචාරං විජ්ජනෙන විජ්ජනෙනයෙව පන තස්මිං. පාපපුරිසෙ වතුනහුතාධිකාති විශොජ්ජනසතසංස්සාති බහලස්සතපඨවි සිනෙරුසුගනිරුද්ධො මහාහාරෙ දුග්ගකි ජෙගුච්ජාති

ගුරුමුත්තාදීනි ව ධාරෙත්තුං සමන්තාපි තස්ස අගුණ්ණසිං ධාරෙත්තුං අසකෙතානති විශ හිජ්ජන්ති විවරමදුසි. තාවදෙව අවිච්ඡිකාකිර යතො ජලා තික්ඛමිති. නං මිත්තදුගිපුරිසං කුලසන්නතෙත කමලොත පාරුපතනී විශ පරික්ඛිපිති. ගණ්ණි. එවං තස්ස පාප පුත්තලස්ස පඨවිං පටිවිඨනාලො තස්මිං වතසණ්ඨි අභිවත්තා රුක්ඛ දෙවතා අතතඤ්ඤා මිත්තදුගි පුත්තලො වක්ඛවතකිරජං දන්තාපි නොසෙත්තුං න සක්කානි¹ වතං උත්තාදෙත්තා ධම්මං දෙසගමානා ඉමිං ගාමමාන :-

අතතඤ්ඤස්ස පොසස්ස නිව්වං විවරදස්සිනො,
සබ්බං වෙ පඨවිං දජ්ජා නෙව නං අතිරාධයෙති.

තත්-අතතඤ්ඤස්සානි අතතනො කතගුණං අජාතනත්තං. පොසස්සානි පුරිසස්ස. විවරදස්සිනොනි චිද්දමෙව ඕකාසමෙව ඕලො කෙතනස්ස සබ්බං වෙ පඨවිං දජ්ජානි සවෙපි තාදිසස්ස පුත්තලස්ස සකලං වක්ඛවතකිරජං. ඉමිං වා පත මිතාපඨවිං පටිවනෙතනා පඨ වොජං දදෙග්ග. නෙම නං අභිරාධයෙති එවං කරුණෙතාපි එව රුපං කතගුණවිද්ධංසකං කොචි පටිනොසෙත්තුං වා පසාදෙත්තුං වා න සතතුණ්ණයානි අත්තො. එවං සා දෙවතා තං වතං උත්තාදෙත්තා ධම්මං දෙසෙසි. ලොබිසෙත්තො යාවතාපුකං ධන්වා ගරාකමිං අගමාසි.

සත්තා න හික්ඛවෙ! දෙවදත්තො ඉදුනෙව අතතඤ්ඤා පුබ්බපි අතතඤ්ඤායෙවානි වන්ති ඉමිං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ති ජාතකං සමො ධානෙසි. තද මිත්තදුගි පුත්තලො දෙවදත්තො අනොසි, රුක්ඛ දෙවතා සාරිපුත්තො, සීලවතාගරජා පත අතමෙවානි.

සීලවතාගරජාතකං.

1. 8. 3.

සවිමං. කිරිමමාන. සුඤ්ඤා ඉදං සත්තා වෙච්චනෙ විතරත්තො වඩාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කපෙසි. හික්ඛුසබ්බස්මිං හි ධම්මසකායං නිසිදිත්ති ආවුතො! දෙවදත්තො සත්ථු ගුණං න ජාතානි වඩායෙව පරිසක්කනානි දෙවදත්තස්ස අගුණං කපෙත්තෙ සත්තා ආතනත්ති කායත්තත් හික්ඛවෙ! එතරඤ්ඤා කපාය සන්තිසිත්තානි පුච්ඡිත්ති ඉමාය තාමානි වුත්තො න හික්ඛවෙ! ඉදුනෙව දෙවදත්තො මස්සං වඩාය පරිසක්කනානි පුබ්බපි පරිසක්කනායෙවානි වන්ති අනිතං ආහරි :-

අනිතෙ බාණ්ණසීයං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං. කාරෙත්තෙ තස්ස දුට්ඨකුමාරෙ තාම පුත්තො අනොසි. කක්ඛලො ඵරුසො පතවා සිව්සොපමො අතකෙතාසිත්ති වා අපහරිත්ති වා කෙතවි සද්ධිං න කපෙති. සො අත්තොජනස්ස ව බිහිජ්ජනස්ස ව අභිමච්චි පතිත

රජ. විශ්‍ය බාදිතුං ආගතපිසාවො විශ්‍ය ච අමනාපො අගොසි
 උබ්බජ්ඣයො. සො එකදිවසං නදීකිලං කිලිකුකාමො මහනෙතන
 පරිවාරෙන නදීතිරං අගමාසි. තඤ්ඤං බණ්ණං මහාමෙඝො උට්ඨති.
 දිසා අකුකාරා ජාතා සො දුසපෙසසජ්ඣං ආහ, එථ හණ්ණං! මං
 ගහෙතො නදීමජ්ඣං තෙතො නහාපෙතො ආනෙතොති. තෙ තං තත්ථ
 තෙතො කිං නො රුජ්ඣ කරිස්සන්ති? ඉමං පාපපුරිසං එතේව මාරෙ
 මාති මන්තයිති. එත්ථ ගච්ඡ කාලකණ්ණිති උදකෙ තං මපිලාපෙතො
 පච්චිත්තති. තීරෙ අට්ඨංසු. කහං කුමාරොති ච චුත්තෙත න මයං.
 කුමාරං පස්සාම මෙසං උට්ඨිතං දිස්වා උදකෙ නිමුජ්ඣන්ති. පුරතො
 ආගතො හවිස්සන්ති. අමච්චා රඤ්ඤා සන්තිකං අගමංසු. රුජා
 කහං මෙ චුත්තොති පුච්ඡී. න ජාතාම දෙව! මෙඝෙ උට්ඨිතෙ
 පුරතො ආගතො හවිස්සන්ති සඤ්ඤාය ආගතමානාති. රාජා චාරං
 විචරපෙතො නදීතිරං ගන්ත්වා විවිණ්ඨාති තත්ථ තත්ථ විවිණ්ණාපෙසි.
 කොපි කුමාරං නාදාස. සො පි බො භෙසකුකාරෙ දෙවෙ වස්සනෙත
 නදියා චුත්තමානො එකං දරුක්කන්ති. දිස්වා තත්ථ නිසිදිති. මරණ
 ගහන්ත්තො පරිදෙවමානො ගච්ඡති.

තඤ්ඤං පන කාලෙ බාරණ්ඩිවාසී එකො සෙට්ඨී නදීතිරෙ
 වත්තාලීසකොට්ඨනං නිදගිති. ධනතණ්ණාය ධනපිට්ඨී සපෙපා
 හුන්ති නිබ්බන්ති. අපරෙ තඤ්ඤොයෙව පදෙසෙ තිංසකොට්ඨො
 නිදගිති. ධනතණ්ණාය තත්ථෙව උඤ්ඤෙ හුන්ති නිබ්බන්ති. තෙසං
 වසන්තො උදකං පාවිසී. තෙ උදකස්ස පට්ඨිමග්ගෙනෙව නික්ක
 මිති. සොතං ජිඤ්ඤා ගන්ත්වා තං රුජකුමාරෙන අභිනිසිත්තං
 රුක්කක්කන්ති. පතො එකො එකං කොටිං ඉතරො ඉතරං ආරුක්ක
 බන්ධිට්ඨෙව නිපජ්ජංසු. තස්සායෙව බො පන නදියා තීරෙ එකො
 සිමමලීරුක්කො අත්ථී තත්ථෙකො සුවපොතකො වසති. සොපි
 රුක්කො උදකෙන බොතමුලො නදීපිට්ඨී පති. සුවපොතකො
 දෙවෙ වස්සනෙත උපාතිති. ගන්තුං අසකෙකානෙතා ගන්ත්වා තස්සෙව
 බන්ධස්ස එකපස්සෙ නිලිසී. එවං තෙ වත්තාරෙ ජනා එකතො
 චුත්තමානා ගච්ඡන්ති.

බොධිසත්තොපි බො තඤ්ඤං කාලෙ කාසිරිට්ඨී උදිච්චාහමණ
 කුලෙ නිබ්බන්ති. චුච්චපත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඣා එකඤ්ඤං
 නදීතිවත්තෙන පණ්ණසාලං මාපෙතො වසති. සො අභිසරත්තසමයෙ
 වත්තමමානො තස්ස රුජකුමාරස්ස බලවපරිදෙවනසදාං සුන්ති.
 විනෙතසි මාදිසෙ නාම මෙත්තානුදදාසමපනෙත තාපසෙ පස්සනො
 එතස්ස පුරිසස්ස මරණං අසුත්තං, උදකතො උදාරිති. තස්ස
 ජීවිතදානං දස්සාමිති. සො තං මා හාසි මා හාසිති අස්සාසෙති. උදක
 සොතං ජිඤ්ඤා ගන්ත්වා තං දරුක්කන්ති. එකාය කොටියා ගහෙතො
 ආකඨ්ඨිනො නාගබලො ථාමසමපනො එකවෙගෙන තීරං පතො
 කුමාරං උක්කිපිති. තීරෙ පතිට්ඨාපෙසී. තෙපි සපාදයො දිස්වා

උක්ඛිපිතා අස්මපදං තෙනා අහං ජාලෙනා තෙ දුබ්බලතරාති පඨමං සපාදිතං සරීරං සෙදෙනා පච්ඡා රාජකුමාරස්ස සරීරං සෙදෙනා තමපි අරොහං කතා ආහාරං දෙනෙතාපි පඨමං සපාදිතංයෙව දතා පච්ඡා තස්ස ඵලාඵලාති උපතාමෙසි.

රාජකුමාරෙ අයං කුටතාපසො මං රාජකුමාරං අගණෙනා තිරච්ඡානගතානං සමානං කරොතීති බොධිසත්තෙ ආසානං බන්ධි. තතො කතිපාගව්වයෙන සබ්බසුපි තෙසු ථම්බලපාතෙතසු නදියං ඔසෙ පච්ඡෙනෙ සපො තාපසං වන්දිතා ආහ:- හතෙත! තුලෙහි මග්ගං මහාඋපකාරෙ කතො, න ඛො පතාහං දුට්ඨිඥ අසුකට්ඨානෙ මෙ වත්තාලීස තිරඤ්ඤකොට්ඨො නිදගිතා ධර්මා තුලාතං ධනෙන කිලෙව සති සබ්බමෙතං ධනං තුලාතං දතුං සකෙකාමි, තං ධානං ආගන්වා දීඝාති පකෙකාසෙය්‍යාථාති වතා පකකාමි. උඤ්ඤොපි තප්ථව තාපසං නිමනෙතො අසුකට්ඨානෙ ධර්මා උඤ්ඤාති පකෙකාසෙය්‍යාථාති වතා පකකාමි. සුචො පත තාපසං වන්දිතා හතෙත! මග්ගං ධනං නන්ති, රත්තසාලීති පත චො අපෙඨ සති අසුකතනාම මග්ගං වසතට්ඨානං, තන්ති ගන්වා සුචාති පකෙකාසෙය්‍යාථ. අහං ඤාතකානං ආරොවෙනා අනෙක සකවසුරමනෙත රත්තසාලීයො ආහාරාපෙඨා දතුං සකෙකාමිති වතා පකකාමි. ඉතරො පත මිත්තදුගී ධම්මසුධම්මතාය කිඤ්චි අවතා ඵව තං අත්තනො සන්තිකං ආගතං මාසෙය්‍යාමිති විනෙතො හතෙත! මසි රජෙ පතිට්ඨිතෙ ආගච්ඡෙය්‍යාථ අහං චො වතුගි පච්චයෙගි උපට්ඨගිස්සාමිති වතා පකකාමි.

සො ගන්වා න විරසෙව රජෙ පතිට්ඨාසි. බොධිසත්තො විමංසිස්සාමි තාව තෙති පඨමං සපාසං සන්තිකං ආගන්වා අවි දුරෙ ධර්මා දීඝාති පකෙකාසි. සො ඵකවචනෙනෙව තික්ඛමිතා බොධිසත්තං වන්දිතා හතෙත! ඉමග්ගං ධානෙ වත්තාලීස තිරඤ්ඤ කොට්ඨො, තා සබ්බාපි නිගරිතා ගණ්හථාති ආහ. බොධිසත්තො ඵවමන්ති උපානෙත කිලෙව ජාතිස්සාමිති තං නිවනෙතො උඤ්ඤාසං සන්තිකං ගන්වා සද්දමකාසි. සොපි තප්ථව පටිපජ්ඣ. බොධිසත්තො තමපි නිවනෙතො සුචස්ස සන්තිකං ගන්වා සුචාති පකෙකාසි. සොපි ඵකවචනෙනෙව රුක්ඛග්ගතො ඔතරිතා බොධිසත්තං වන්දිතා කී. හතෙත! මග්ගං ඤාතකානං වතා ගිමවනපදෙසතො තුලාතං සංජාතසාලී ආහාරාපෙමිති පුච්ඡි. බොධිසත්තො අපෙඨ සති ජාතිස්සාමිති තමපි නිවනෙතො ඉදුගි රාජතං පරිගණ්හිස්සාමිති ගන්වා රාජ්‍යොනෙ වසිතා පුත දිවසෙ ආකප්ප සමපතං කතා තික්ඛාචාරවනෙත තගරං පාවිසි.

තස්මිං බණ්ණ සො මිත්තදුගී රාජා අලංකතගන්තිකාවර ගතො මහනෙතන පටිවාරෙන තගරං පදකම්භං කරොති. සො බොධිසත්තං දුරතොව දිත්වා අයං කුටතාපසො මම සන්තිකෙ

භූතා භූතා වසිතුකාමො ආගතො, යාව පරිසමජ්ජේ අතතතා මයං කතගුණං නප්පකාසෙති තාවදෙවය්ස සිසං ඡිත්ථපෙය්සාමිති පුරිසෙ ඔලොකෙසි. කිං කරෙම දෙවාති ච චූත්තෙත එසකුටතාපසො මං කිඤ්චි යාවිතුකාමො ආගච්ඡති මඤ්ඤා, එතස්ස කාලකණ්ණික තාපසස්ස මං පසයිතුං අදන්තාව එතං ගහෙතා පච්ඡා බාහං බක්ඛිතා වතුකෙක වතුකෙක පහරන්තා නගරා තික්කාමෙතා ආසාතනෙ සිසමය්ස ඡිත්ථිතා සරිරං සුලෙ උත්තාසෙථාති ආහ. තෙ සාධුති සමථිච්ඡිතා ගන්තා තිරපරාධං මහාසත්තං බක්ඛිතා වතුකෙක වතුකෙක පහරන්තා ආසාතනං නෙතුං ආරභිංසු. බොධිසත්තො පහට පහටට්ඨානෙ අමම තාතාති අකඤ්චිතා තිබ්බිකාරො ඉමං ශාථමාහ:-

සචචං කිරෙවමාහංසු නරා එකච්චියා ඉධ,

කට්ඨං විපලාවිතං සෙය්සා නතෙවෙකච්චියො නරෙති.

තත්ථ-සචචං කිරෙවමාහංසුති අවිතථමෙව කිර එවං වදන්ති. නග් එකච්චියා ඉධාති ඉධෙකචෙව පණ්ඩිතපුරිසා. කට්ඨං විපලාවිතං සෙය්සාති නදියා වුග්ගමානං සුක්කදුරුං විපලාවිතං උත්තාරෙත්වා ථලෙ ඝපිතං සෙය්සා සුඤ්ජරතරෙ, එවං හි වදමානා තෙ පුරිසා, සචචං කිර වදන්ති. කිං කාරණා? තං හි යාගුහතතාදීතං පච නත්ථාය සිතාතුරානං විසිවතත්ථාය අඤ්ඤාසමිච්චි පරිසය්සානං හරණත්ථාය උපකාරං හොති. නතෙවෙකච්චියො නරෙති එකචෙව පත මිත්තදුග්ගි අකතඤ්ඤා පාපපුරිසො ඔසෙත වුග්ගමානො හතෙ ගහෙතා උත්තාරිතො නතෙව වරං තථාහි අහං ඉමං පාපපුරිසං උත්තාරෙත්වා ඉමං අතතනො දුක්ඛං ආහරින්නි. එවං පහටපහ ටට්ඨානෙ ඉමං ශාථමාහ.

තං සුත්වා යෙ තත්ථ පණ්ඩිතපුරිසා තෙ ආහංසු කිං පත හො! පබ්බජිත! තයා අමුතාකං රඤ්ඤා අත්ථි නොවී ගුණො කතොති? බොධිසත්තො තං පචතති. ආරෙවෙත්වා එවමිමං මහො සතො උත්තාරෙනො අහමෙව අතතනො දුක්ඛං අකාසිං. න වත මෙ පොරුණකපණ්ඩිතානං වචනං කතනති අනුග්ගරිත්වා එවං වදමිති ආහ. තං සුත්වා බතතිගමුග්ගණාදයො නගරවාසිනො ස්වායං මිත්තදුග්ගි රුජ් එවං ගුණසමපන්නස්ස අතතනො ජිවිතදාය කස්ස ගුණමයනමිච්චි න ජානාති තං නිස්සාය කුතො අමුතාකං වඩ්ඪි ගණනථ නනති කුපිතා සමන්නතො උට්ඨතිත්වා උසුසගතිපාසාණ මුග්ගරාදිපපහාරෙහි හත්ථික්කඤ්ඤාමෙව තං සාතෙත්වා පාදෙ ගහෙත්වා කඬ්ඪිත්වා පරිබාපිට්ඨෙ ඡ්ඤේඛිත්වා බොධිසත්තං අභිසිඤ්චිත්වා රජෙජ්ජ පතිට්ඨාපෙසුං.

සො ධම්මෙක රජුං කාරෙනො පුත එකදිවසං සප්පාදයො පරිගණිතුකාමො මහනෙතන පරිවාරෙන සප්පස්ස වසනට්ඨානං ගන්තා දිසාති පකෙකාසි. සප්පා ආගන්තා වඤ්චිතා ඉදනෙත සාමි! ධනං ගණ්ඨාති ආහ. රාජා වත්තාලීසගිරඤ්ඤාකොට්ඨනං අමචෙව

පරිවැරදීම¹ උණුරු සහතික ගනවා උණුරු පකෙකයි.
 ජොපි ආගනවා වැඩිකි කිසිකොට්ඨක නිකාදෙයි. රජ තවම
 අමෙව් පරිවැරදීම¹ සුවසි වසනවා ගනවා සුවසි පකෙකයි
 ජොපි ආගනවා පාද වැඩිකි කිසි! සාලි! ආගනම් ආග.
 රජ සාලි අපේ සහි ආගනයි එහි ගව්නමානි සහතිකයා
 හිරිසැකැට්ති සද්ධි. තෙ තෙයාපි ජනෙ ගාගාපෙකි නගර.
 ගනවා පාසාදවෙර මහාතල. ආරුහන ධන. සංගොපාපෙකි
 සපසස වසනත්ත සුවසිනාලි. උණුරු එළිකලක. සුවසි
 සුවසිපසැර. කාදපෙකි සපසස ව සුවසි ව ගොජනත්ත
 දෙවසික. කසුනිතතටතෙ මුලාපේ උණුරු ගනිසාලිනෙල
 දුපෙයි දුකැදිති ව පුසැකුනි කෙරැති. එවෙන වතනැරෙපි
 ජනා ගව්ව. සමගා සමෙමාදමාන විහරිකි ජිවිතකියෙ
 යථාතම. අගමසු.

සඳා න භික්ඛවෝ! දෙවදනොනා දුදුනෙව මඤ්ඤං වධාය පරි
සක්කති පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවති වන්ධා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහ
රිත්වා අනුසන්ධිං සුචෙත්වා ජාතනං සමොධානෙසි. තදු දුර්ථරාජ
දෙවදනොනා අනොසි, සපොසා සාරිපුට්ඨොනා, උණුරේ මොග්ගල්ලානො,
සුමො ආනන්දෝ, රජුං පනොනා ධම්මරාජා පන අභමෙවති.

සම්ම. තීරණයකි.

1. 8. 4.

සාධු සම්මුඛලා, ඤාතීහි ඉදං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරන්තො උදකකලගෙ අත්තනො ඤාතකානං මහාචිතාසං පච්චුපට්ඨිතං ඤාතො ආකාසෙන ගන්තො රොහිණියා නදියා උපරි පලලෙඝිකා නිසිදිත්වා නීලරංසිං විසාජ්ජත්වා ඤාතකෙ සංචෙජ්ජත්වා ආකාසා ඔරුයා නදීතිරෙ නිසින්නො තා කලහං ආරබ්භ කථෙසි, අය මෙත්ථ සඤ්චෙපො, වින්දාරො පන කුණාලජාතකෙ ආචී භවිස්සති. තද්ද පන සන්ධා ඤාතකෙ ආමන්තෙත්වා මහාරාජා! කුලෙහ ඤාතකා, ඤාතකෙහි නාම සමයෙහති සමෙමාදමානෙහි භවිතුං වට්ටති, ඤාත කානං හි සාමයහියා සති පච්චාමිත්තා න ඔකාසං ලභනාති, තිස්සානු තාව මුත්තසභුතා, අචෙතනානං රුක්ඛානමපි සාමග්ගිං ලඤ්ඤාං වට්ටති, අනිත්තං හි ත්ථිවන්තපාදෙසෙ මහාවාතො සාලවනං පහරි, තස්ස පන සාලවනයා අඤ්ඤාඤ්ඤාරුක්ඛගච්ඡගුමෙලකාහි සමඬ්ඬාතො එකරුක්ඛමපි පානෙත්තුං අසකෙකානො මත්ථකමත්ථකෙනෙව අහ මාසි, එකං පන අභ්ගණෙ සිතං සාධාවිට්ඨපසමපනනමපි මහාරුක්ඛා අඤ්ඤාති රුක්ඛෙහි අසමඬ්ඬාතො උමුලෙත්වා ගුමියං පානෙසි, ඉමිතා කාරණෙන කුලෙහතිපි සමයෙහති සමෙමාදමානෙහි වසිතුං වට්ටතිති වතා තෙහි යාවිතො අනිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං. බ්‍රහ්මදෙනෙ රජු. කාරෙනෙ පඨමං උප්පන්නො වෙස්සවණො මහාරජ වපි. සතොතො අඤ්ඤං වෙස්සවණං. ධර්මසි. එතස්මිං වෙස්සවණෙ පරිවතෙන පච්ඡා නිබ්බන්ත වෙස්සවණො රුක්ඛගච්ඡග්ගච්ඡලකානං අත්තනො අත්තනො රුච්චිකට්ඨානෙ විමානං ගණ්ණනතුති සාසනං පෙසෙසි. තද්ධ බොධිසතො හිමවන්තප්පදෙසෙ එතස්මිං සාලවනෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. සො ඤාතො ආහ නුලොහ විමානාති ගණ්ණනා අභිගණ්ණසීතරුක්කෙසු මා ගණ්ණිත්ථ ඉමස්මිං. පන සාලවනෙ මයා ගතිත විමානං පරිවාරෙත්වා ගණ්ණපාති. තත්ථ බොධිසත්තස්ස චචනකර පණ්ණිතදෙවතා බොධිසත්තස්ස විමානං පරිවාරෙත්වා විමානාති ගණ්ණිංසු. අපණ්ණිතා පන කීං අමොකං අරඤ්ඤං විමානෙති? මයං මනුස්සපථෙ ගාමනිගමරාජධානිවාරෙසු විමානාති ගණ්ණියාම, ගාමාදයො හි උපතියාය වසමානා දෙවතා ලාභශාසකප්පත්තා භොන්තිති මනුස්සපථෙ අභිගණ්ට්ඨානෙ නිබ්බන්තමහාරුක්කෙසු විමානාති ගණ්ණිංසු. අපේකස්මිං දිවසෙ මහති වාතවුට්ඨි උප්පජ්ඣි. වාතස්ස* අතිථංගිතාය දලහමුලා චනජේට්ඨකරුක්කාපි සමග්ගසාඛා විටපා සමුලා නිපතීංසු. තං පන අඤ්ඤමඤ්ඤං සමිනිනෙන සීත සාලවනං පත්වා ඉත්තොවිතො ව පහරන්නො එකරුක්කමපි පාතෙත්වා නාසකඛි. හග්ගවිමානා දෙවතා නිප්පට්ඨකරණා දුරතෙ ගතේසු ගහෙත්වා හිමවන්තං ගන්ත්වා අත්තනො පචතති. සාලවනෙ දෙවතානං කථසිංසු. තා තාසං එවං ආගතභාවං බොධිසත්තස්ස ආරෙච්ඡං. බොධිසතො පණ්ණිතානං චචනං අගහෙත්වා නිප්පච්චියට්ඨානං ගතා නාම එවරුපාව භොන්තිති චත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ :-

සාධු සමිහුලා ඤාති අපි රුක්කා අරඤ්ඤජා,
වාතො වහති එකට්ඨං බ්‍රහ්මනමපි චනසපතීන්ති.

තත්ථ-සමිහුලා ඤාති වාතාරෙ උපාදය තතුතතරිං සත සහස්සමපි සමිහුලා නාම එවං සමිහුලා අඤ්ඤමඤ්ඤං නියාය වසන්නා ඤාතො. සාධුති සොහනා පසත්ථා, පරෙහි අප්පඛංසියාති අත්තො. අපි රුක්කා අරඤ්ඤජාති තිට්ඨන්තු මනුස්සගුතා අරඤ්ඤ ජාතරුක්කාපි සමිහුලා අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථොහන සීතා සාධුයෙව රුක්කානමපි හි සප්පච්චයභාවොව ලග්ගි. වට්ටති. වාතො වහති එකට්ඨන්ති පුරන්ධිමාදිහෙදො වාතො වායන්නො අභිගණ්ට්ඨානෙ සීතං. එකට්ඨං එකකමෙව සීතං. බ්‍රහ්මනමපි චනසපතීන්ති සාඛා විටපසමන්තං මහාරුක්කමපි වහති, උමුලෙත්වා පාතෙතිති අත්තො.

බොධිසතො ඉමං කාරණං කපේත්වා ආයුක්කියෙ යථාකමං ගතො. සත්ථාපි එවං මහාරජා! ඤාතො තාව සාමග්ගියෙව

ලඟු වට්ටා. සමහරා සමෝදමානා පියසංවාසමෙව වසථාති
ඉමං ඛමමදෙසනං ආහරිතො ජාතකං සමොධානෙයි. තද්ද දෙවතා
බුද්ධපරිසා අනෙසුං, පණ්ඩිතදෙවතා පත අනමෙවති.

රුකබ්බමජානනං.

1. 8. 5.

අභික්ඛනං පජ්ජනනාති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනෙතා
අතනනා වසාසිතවසාසං ආරබ්භ කප්ථෙයි. එකස්මිං කීර් සමයෙ
කොසලරට්ඨං දෙවො න වසයි. සසායාති මිලායනති. තෙසු තෙසු
ථානෙසු තලාකපොකබරණීසරං සුසායනති. ජේතවනවාරකොට්ඨක
සමීපෙ ජේතවනපොකබරණීයාපි උදකං ජීර්ණං. කලලගහණං පවි
සිත්වා නිපනෙත මව්පාත්‍රයෙ කාකකුලලාදයො කණ්ණසදිසෙති
තුණෙති කොට්ටො නිහරිතො නිහරිතො විපථාදමානෙ බාදනති
සත්ථා මව්පාත්‍රයානං තං වසනං දිස්වා මහාකරුණං උසායන
හදයො අරුර් මයා දෙවං වසාපෙතුං වට්ටනීති පතානාය රතනියා
සරීරපරිප්පනං කත්වා භික්ඛාචාරවෙලං සලලකෙත්වා මහාභික්ඛ
සබ්බපරිවුත්තො බුද්ධලීලහාය සාවජිං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා පච්ඡාභතනං
පිණ්ඩපාතපරික්කනෙතො සාවජිතො විහාරං ගමිතො ජේතවන
පොකබරණීයා සොපාණෙ ධත්වා ආනන්දනේරං ආමනෙතයි. ආනන්ද !
උදකසාටිකං ආහර, ජේතවනපොකබරණීයං නභාසියාමිති. නනු
ගනෙතා! ජේතවනපොකබරණීයං උදකං ජිනනං කලලමතත
මෙව අවිසිට්ඨනති? ආනන්ද ! බුද්ධබලං නාම මහනං ආහර තිං
උදකසාටිකනති. පේරෙ ආහරිතො අද්දයි. සත්ථා එකෙන අනෙතන
උදකසාටිකං නිවාසෙත්වා එකෙනනෙතන සරීරං පාරුපිත්වා ජේත
වනපොකබරණීයං නභාසියාමිති සොපාණෙ අට්ඨායි.

තං බණ්ණෙඤ්ඤව සකකස්ස පණ්ණිකබ්බලසීලාසනං උණ්ණාකාරං
දස්සෙයි. සො කිනත්‍රුඛොති ආවජේරනෙතා තං කාරණං ඤාත්වා
වසාමලාභකදෙවරාජනං පකෙකාසාපෙත්වා තාත! සත්ථා ජේත
වනපොකබරණීයං නභාසියාමිති ධුරසොපාණෙ සිත්වා, බිප්පං
සකලකොසලරට්ඨං එකමොසං කත්වා වසාපෙතිති. සො සංඛුති
සමපටිච්ඡිත්වා එකං වලාහකං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා මෙස
ගීතං භායනෙතා පාවිනලොකධාතුමුඛො පකබන්දි, පාවිනදිසාභාගෙ
බලමණ්ණිලමතනං එකං මෙසපට්ටං උට්ඨාය සතපට්ටසහස්සපට්ටං
හුත්වා අභික්ඛනනං විජ්ජිතං නිව්ජාරනං අධොමුඛං ධම්ම
උදකකුමාකාරෙන වසාමානං සකලං කොසලරට්ඨං මහොසෙන
විස අපේක්ඛාත්ථි. දෙවො අවජිනනාධාරං වසානෙතො මුත්‍රතෙතනෙව
ජේතවනපොකබරණීයං පුරෙයි ධුරසොපාණං ආහම්ම උදකං
අට්ඨායි.

සත්ථා පොකරණියං නහාසිත්වා රතනදුපට්ඨං තිවාසෙත්වා
කායබ්බතං බන්ධිත්වා සුගතමහාවිවරං එකංසගතං කත්වා භික්ඛු
සංඝපරිවුත්තො ගන්ත්වා ගඤ්ඤාපරිවෙණේ පඤ්ඤාතනවරබුද්ධාසනෙ
නිසීදිත්වා භික්ඛුසංඝෙන වතෙන දසසිතො උට්ඨාය මණිසොපාණ
ඵලනෙ ධුත්වා භික්ඛුසංඝස්ස ඔවාදං දත්වා උයෝපෙත්වා සුරභි
ගඤ්ඤාපරිං පවිසිත්වා දක්ඛිණෙන පයෝන සීභසෙය්‍යං කපෙපත්වා
සායණසමයෙ ධම්මසභායං සන්තිපත්තානං භික්ඛුනං පය්‍යථාචුසො!
දසසලස්ස බන්ධිමෙතනානුද්දයසමපත්තිං විවිධසයෝසු මිලායනෙනසු
නාතාරලාසයෙසු සුස්සනෙනසු මච්ඡකච්ඡපෙසු මහාදුක්ඛං පාපු
ණ්ණෙනසු කාරුඤ්ඤං පටිච්ච මහාජනං දුක්ඛා මොවෙස්සාමිති උදක
සාපිකං තිවාසෙත්වා ජේතවනපොකරණියං ධුරසොපාණේ ධුත්වා
මුහුත්තෙන සකලකොසලරට්ඨං මහොසෙන ඔපිලාපෙනො විය
දෙවං වස්සාපෙත්වා මහාජනං කායිකවෙතසීකදුක්ඛතො මොවෙත්වා
විහාරං පවිට්ඨොති කථාය වතනමානාය ගඤ්ඤාපරිතො නික්ඛමිත්වා
ධම්මසභං ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරභි කථාය සන්ති
සින්නාති පුච්ඡත්වා ඉමංය නාමාති වුත්තෙත න භික්ඛවෙ! තථාගතො
ඉදුනෙව මහාජනෙ කිලමනෙත දෙවං වස්සාපෙසි පුබ්බෙ තීරව්න
යොතිංයං තිබ්බත්තිත්වා මච්ඡරාජකාලෙපි වස්සාපෙසියෙවාති වත්වා
අතිතං ආහරි :-

අතිතෙ ඉමස්මිංයෙව කොසලරට්ඨේ ඉමිස්සාව සාවත්තියා ඉමස්මිං
යෙව ජේතවනපොකරණියට්ඨානෙ එකා වලලිගහණපරික්ඛිත්තා¹
කඤ්ඤා අහොසි. තදු බොධිසත්තො මච්ඡයොතිංයං තිබ්බත්තිත්වා
මච්ඡගණපරිවුත්තො තත්ථ පටිවසති. යථා පන ඉදුති එවමෙව.
තදුපි තස්මිං රට්ඨේ දෙවො න වසයි. මනුස්සානං සස්සාති
මිලාසිංසු. වාපිආදිසු උදකං ජිජ්ජි. මච්ඡකච්ඡපා කලලගහණං
පවිසිංසු. ඉමිස්සාපි කඤ්ඤාය මච්ඡා කලලගහණං පවිසිත්වා තස්මිං
තස්මිං ආනෙ නිලිසිංසු. කාකාදයො තුණ්ණික කොට්ටෙත්වා
නිහරිත්වා බාදිංසු.

බොධිසත්තො ඤ්ඤාසංඝස්ස තං වාසනං දිස්වා ඉමං හි එතෙසං
දුක්ඛං ධුපෙත්වා මං අඤ්ඤා මොවෙත්වා සමජේතා නාම නත්ති,
සච්චකිරියං කත්වා දෙවං වස්සාපෙත්වා ඤ්ඤාතෙ මරණදුක්ඛා
මොවෙස්සාමිති කාලවණ්ණං කද්දුමං විධා විසුතිත්වා නික්ඛමිත්වා
අඤ්ඤාතරුක්ඛසාරසිතිකවණ්ණමහාමච්ඡා සුධොතලොතිතඛකමණි
සදිසාති අකඛිති උමමිලෙත්වා ආකාසං උලොකෙත්වා පඤ්ඤාතන
දෙවරජස්ස සද්දං දත්වා හො පඤ්ඤාතන! අහං ඤ්ඤාතෙ තිස්සාය
දුක්ඛිතො, ඤා. මසි සීලවනෙන කිලමනෙන කසමා. දෙවං න වස්සා
පෙසි? මයා සමානජාතිකානං බාදනට්ඨානෙ තිබ්බත්තිත්වා තණ්හා
ලප්පමාණමපි මච්ඡං ආදිං කත්වා බාදිතපුබ්බො නාම නත්ති, අඤ්ඤාදි

මෙ පාණො ජීවිතා න වොරෙපිතපුබ්බො, ණ්ථිතා සචෙවන දෙවං
වස්සාපෙච්ඤා ඤාතිසංඝං මෙ දුක්ඛා මොවෙහිති වච්ඤා පරිවාරක
වෙට්ඨං ආණොපෙනො විය පඤ්ඤානං දෙවරාජානං ආලපෙනො
ඉමං ගාථමාග :-

අභිජන්තය පඤ්ඤන ! නිබ්බං කාකස්ස නාසං,
කාකං සොකාය රතෙහි මඤ්ඤ සොකා පමොවයාති.

තත්-අභිජන්තය පඤ්ඤනාති පඤ්ඤනො වුවවති මෙසො,
අයං පන මෙසවසෙන ලභ්භිතාමං වස්සවලාභකදෙවරාජානං
ආලපති. අයං කිරස්ස අධිපායො, දෙවො නාම අනභිජන්තනො
විජ්ජතා අභිච්ඡාරෙනො වස්සනොපි න සොගති, තස්මා චං
අභිජන්තනො විජ්ජතා නිච්ඡාරෙනො වස්සාපෙහිති. නිබ්බං
කාකස්ස නාසංයාති කාකා කලලං පටිසිඤ්ඤා සිතෙ මචෙත්තුණෙකින
කොටෙච්ඤා නිහරිතා බාදනති, තස්මා තෙසං අනො කලලෙ
මච්ඡා නිබ්බිති වුවවනති, තං කාකසංඝස්ස නිබ්බං දෙවං වස්සාපෙනො
උදකෙන පටිච්ඡාදෙච්ඤා නාසෙහිති. කාකං සොකාය රතෙහිති
කාකසංඝො ඉමිස්සා කන්දරාය උදකෙන පුණ්ණාය මචෙත් අලභ
මානො සොචස්සති, තං කාකගණං චං ඉමං කන්දරං පුරෙනො
සොකාය රතෙහි, සොකස්සත්ථාය පාපය යථා අනො තිජ්ඣාන
ලක්ඛණං සොකං පාපුණාති එවං කරෙහිති අනො, මඤ්ඤ සොකා
පමොවයාති එත්ථ වකාරො සච්ඡිකිනො, එවං මං මම
ඤ්ඤතෙ ව සංඝො ව ඉමං මරණසොකා මොවෙහිති. එවං
සොඝසෙනො පරිවාරකවෙට්ඨං ආණොපෙනො විය පඤ්ඤනං
ආලපිතා සකලකොසලරට්ඨ මහාවස්සං වස්සාපෙච්ඤා මහාජනං
මරණදුක්ඛා මොවෙච්ඤා ජීවිත්පරියොසානෙ යථාකමං ගතො.

සත්ථා න භික්ඛවෙ ! තථාගතො ඉදිතෙව දෙවං වස්සාපෙති,
පුබ්බෙපි මච්ඡයොතියං නිබ්බෙනොපි වස්සාපෙසියෙවති වච්ඤා
ඉමං බමමදෙසනං ආහරිතා අනුසන්ඨිං සටෙච්ඤා ජාතකං සමො
බානෙසි. තද්ද මච්ඡගණො බුද්ධපරිසං අහොසි, පඤ්ඤනදෙවරුන්
ආනෙද්ද, මච්ඡරුන් පන අගමෙවති.

මච්ඡජාගතං.

1. 8. 6.

අසංකියොමති 'ගාමමහිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරෙනො
එකං සාවත්ථිසං උපාසකං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සොතා
පෙනො අරියසාවකො. කෙනවිදෙව කරණියෙන එකෙන සකට
සත්ථවානෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජිතා එකසමිං අරඤ්ඤාධාරෙන
සකවාති මොවෙච්ඤා බක්ඛාචාරබතෙ කතෙ සත්ථවානස්ස අවිදුරෙ
අඤ්ඤාතරසමිං රුක්ඛමුලෙ වඞ්ඝමති. අප්තතනො කාලං සලලකෙච්ඤා

පඤ්චසතා වොරා බන්ධාවාරං විලුම්පියාමාති බනුමුග්ගරාදිහත්තා
 නං ඝාතං පරිවාරයිංසු. උපාසකොපි වඛකමයෙව. වොරා නං දිස්වා
 අඬා එස බන්ධාවාරං රක්කිනො භවිස්සති, ඉමස්ස නිද්දං ඔක්කන්ත
 කාලෙ විලුම්පියාමාති අප්පෙක්ඛාන්තරිකුං අසනෙකාන්තා තත්ථ
 තත්තෙව අට්ඨංසු. සොපි උපාසකො පඨමයාමෙපි මජ්ඣිමයාමෙපි
 පච්ඡිමයාමෙපි වඛකමසෙද්දෙව අට්ඨාසි. පච්චුසකාලෙ ජනෙ වොරා
 ඕකාසං අලහන්තා ගතිනෙ පාසාණමුග්ගරාදයො ඡ්ඤෙඛිත්වා පලා
 යිංසු. උපාසකොපි අත්තනො කමමං නිට්ඨාපෙත්වා පුත්ත සාවත්ථි.
 ආගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඞ්ගමිත්වා භනෙන්! අත්තානං රක්කමානා
 පරං රක්කිතා භොන්තිති පුච්ඡි. ආම උපාසක! අත්තානං රක්කිනො
 පරං රක්කිති, පරං රක්කිනො අත්තානං රක්කිතිති. සො යාව
 සුභාසිතමිදං භනෙන්! භගවතා, අහං එකෙන සත්ථවාගෙන සද්ධිං
 මග්ගං පටිපන්නො රුක්කිමුලෙ වඛකමන්නො මං රක්කියාමිති
 සකලසත්ථං රක්කිතිති ආහ. සත්ථා උපාසක! පුබ්බෙපි පණ්ණිතා
 අත්තානං රක්කිනො පරං රක්කියාමුති වත්ථා තෙන යාවිභො
 අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බුහමදන්නෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධි
 සන්නො බුහමණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයපපන්නො කාමෙසු ආදීතවං
 දිස්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්නෙ වසන්නො ලොණමලිල
 සෙවනත්ථාය ජනපදං ආගන්ත්වා ජනපදවාරිකං වරන්නො එකෙන
 සත්ථවාගෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා එකමිමං අරඤ්ඤට්ඨානෙ
 සත්තෙ නිවිට්ඨෙ සත්ථතො අවිදුරෙ ඤානසුබෙන විනිනාමෙන්නො
 අඤ්ඤාතරමිමං රුක්කිමුලෙ වඛකමං අට්ඨාසි. අථ බො පඤ්චසතා
 වොරා සායමාසහත්තස්ස භුත්තකාලෙ නං සකටසත්ථං විලුම්පියා
 මාති ආගන්ත්වා පරිවාරයිංසු. තෙ තං තාපසං දිස්වා සවෙ අයං
 අමෙග පසසියාති සත්ථවාසිකානං ආරොවෙස්සති එතස්ස නිද්දපගත
 වෙලාය විලුම්පියාමාති තත්තෙව අට්ඨංසු. තාපසො සකලමපි රතතිං
 වඛකමයෙව. වොරා ඕකාසං අලහිත්වා ගතිතගතිනෙ මුග්ගරපාසාණ
 ඡ්ඤෙඛිත්වා සකටසත්ථවාසිතං සද්දං දත්වා භො සත්ථවාසිනො! සවෙ එස
 රුක්කිමුලෙ වඛකමණ්ණකතාපසො අජ්ජ නාහවිස්ස සබ්බෙ මහාවිලොපං
 පත්තා අහවිස්සථ සෙව තාපසස්ස මහාසකකරං කරෙය්‍යාථාති වත්ථා
 පකකමිංසු. තෙ පහාතාය රතතිස්ස වොරෙහි ඡ්ඤිතෙ මුග්ගර
 පාසාණ දයො දිස්වා හිතා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වජ්ඣිත්වා
 භනෙන්! දිට්ඨා වො වොරාති පුච්ඡංසු. ආමාමුසො! දිට්ඨාති. භනෙන්!
 එතකකෙ වො වොරෙ දිස්වා භයං වා සාරජ්ජං වා න උප්පජ්ජති?
 බොධිසත්තො ආමුසො! වොරෙ දිස්වා භයං නාම සධිතස්ස භොති
 අහං පන නිද්ධිනො, යවාහං කිං භාගියාමි? මග්ගං හි භාමෙපි
 අරඤ්ඤපි වසත්තස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා තත්තීති වත්ථා තෙසං
 ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ:-

අසඬකියොමහි භාමමහි අරඤ්ඤ නඤ්ඤ මෙ භයං,
උජ්මග්ගං සමාරුළොහා මෙත්තාය කරුණාය වාති.

සන්ධි-අසඬකියොමහි භාමමහි සඬකාය නිසුත්තො පතිට්ඨි
තොති සඬකියො, න සඬකියො අසඬකියො, අහං භාමෙ වසත්තොපි
සඬකාය අපභිභිත්තො අසඬකියො නිබ්බයො නිරාසවෙකාති
දීපෙති. අරඤ්ඤති භාමභාමුපචාරවිතිවුත්තො ථානෙ. උජ්මග්ගං
සමාරුළොහා මෙත්තාය කරුණාය වාති අහං තිකවතුකකඡකාති
කාති මෙත්තාකරුණාති කායවංකාදිවිරහිතං උජ්ම බ්‍රහ්මලොකභාමී
මග්ගං ආරුළොහාති වදති. අථ වා පරිසුද්ධිලතාය කායවච්ඡිමනො
වඬකවිරහිතං උජ්ම දෙවලොකමග්ගං ආරුළොහාමහිති දසෙසඬා
තනො උත්තරිං මෙත්තාය කරුණාය ව පතිට්ඨිත්තො උජ්ම බ්‍රහ්ම
ලොකමග්ගමපි ආරුළොහාමහිතිපි දසෙසති අපරිහිතඡකාතසංගි
ඵකත්තො බ්‍රහ්මලොකපරායණත්තො මෙත්තාකරුණාදයො උජ්ම
මග්ගා නාම.

ඵචං බොධිසත්තො ඉමාය භාථාය ධම්මං දෙසෙසඬාතුට්ඨවිත්තොති
තෙහි මනුසෙසති සක්කතපුජ්ජනො යාවජ්චං වත්තායෙ බ්‍රහ්මවිහාරෙ
භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

සන්ධි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසංගිං සංවෙත්වා ජාතකං
සමොධානෙසි. තද්‍ය සන්ධිවාසිනො බුද්ධිපරිසා අනෙසුං, තාපසො පත
අභමෙවාති.

අසංකිසන්තකං.

1. 8. 7.

ලාසුහි සිද්ධන්ති ඉදං සන්ධි ජෙතවනෙ විහරන්තො සොළස
මහාසුපිනෙ ආරඬක කපෙසි. ඵකදිවසං කිරි නොසලමහාරජා රතනිං
නිද්දපගතො පච්ඡිමෙ යාමෙ සොළස මහාසුපිනෙ දිස්වා භිත්තසිතො
පබ්‍රුණිත්වා ඉමෙසං සුපිනාතං දිට්ඨන්තො කිත්තුවො මෙ භවිස්ස
තීති මරණභයතප්ප්ජනො සංකපිට්ඨෙ නිසිත්තංකොව විනිත්තාමෙසි.
අථ නං පභාතාය රතනියං බ්‍රාහ්මණපුරොගිතා උපසඬකමිත්වා සුඛ
මසසිත් මහාරාජාති පුච්ඡංසු. කුතො මෙ ආචරියා සුඛං? අජ්ජාහං
පච්චුසසමයෙ සොළස මහාසුපිනෙ පසයිං සොමහි තෙසං දිට්ඨ
කාලතො පට්ඨාය භයප්පත්තො, වදෙථ ආචරියාති. සුත්වා ජාතිස්සා
මාති වුත්තො බ්‍රාහ්මණානං දිට්ඨසුපිනෙ කපෙත්වා කිත්තුවො මෙ
ඉමෙසං දිට්ඨකාරණං භවිස්සතිති පුච්ඡ. බ්‍රාහ්මණා හන්තෙ විබ්බතිංසු.
කඛො හන්තෙ විබ්බතථාති ව වුත්තො කකඛලා මහාරාජ! සුපිනාති,
කා නෙසං නිප්පත්ති භවිස්සතිති? රජ්ජනනරායො ජිවිත්තනරායො
භොගත්තරායොති ඉමෙසං තිණණං අත්තරායානං අඤ්ඤතරෙති.
සප්පටිකමමා අප්පටිකමමාති? කාමං ඵනෙ සුපිනා අතිඵරුසත්තො

අපථවිකමො, මයං පන තෙ සපථවිකමෙම කරිස්සාම, එතෙ පටික්ඛ මාපෙත්තුං අසනෙකානතානං අමහාතං සික්ඛිතභාෂවා නාම කිං කරිස්සානිති? කිං පන කඛො පටික්ඛමාපෙස්සථාති? සබ්බවතුකෙකන යඤ්ඤං යජිස්සාම මහාරුජාති, රාජා භිතතසිතො තෙන හි ආවරියා මම ජිවිතං තුමහාතං හන්තේ, බිප්පං මෙ සොත්ථිං කරෙථාති ආහ.

බ්‍රාහ්මණො බහුං ධනං ලභිස්සාම බහුං ඛජ්ජහොජ්ජං ආහරා පෙස්සාමාති හට්ඨතුට්ඨා මා විනාසි මහාරාජාති රාජතං සමස්සා සෙත්වා රාජ්‍යතිවෙසනා නික්ඛමිත්වා බහිතගරෙ යඤ්ඤවාටං කඛො බහු වතුපදගණේ ථුතුපතීතෙ කඛො පක්ඛිගණේ සමාහරිත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච ලභුං වට්ඨතිති පුතපුත සංසරනති අථ ඛො මලලිකා දෙවී තං කාරණං ඤාත්වා රාජාතං උපසඤ්ඤාති, පුච්ඡි කිනත්තු ඛො මහාරාජ! බ්‍රාහ්මණො පුතපුත සංසරනති? සුඛිතා තිං, අමහාතං කණ්ණමුලෙ ආසිවිසං වරනතං න ජානාසිති. කිං එතං මහාරාජති? මයං එවරුපා දුස්සුපිතා දිට්ඨා, බ්‍රාහ්මණො තිණ්ණං අනතරායානං අඤ්ඤතරො පඤ්ඤයතිති වත්වා තෙසං පටිඝාතාය යඤ්ඤං යජාමාති වත්වා පුතපුත සංසරනති.

කිං පන තෙ මහාරාජ! සද්දෙවතෙ ලොකෙ අභ්‍යබ්‍රාහ්මණො සුපිතපටිකමං පුච්ඡිතොති? කතරෙ පනෙස හද්දෙ! සද්දෙවතෙ ලොකෙ අභ්‍යබ්‍රාහ්මණොති? සද්දෙවතෙ ලොකෙ අභ්‍යපුඤ්ඤං සබ්බඤ්ඤං විසුඬං නික්ඛිලෙසං මහාබ්‍රාහ්මණං න ජානාසි? සො හි හගවා සුපිතනතරං ජනෙය්‍ය; ගච්ඡ තං පුච්ඡි මහාරාජාති, සාධු දෙවීති රුජ විහාරං ගන්ත්වා සන්තාරං වන්දිත්වා තිසිදි.

සන්තො මධුරස්සරං තිව්තරෙත්වා කිනත්තුඛො මහාරාජ! අතිපා ගෙව ආගතොසිති ආහ. අහං හනෙත! පච්චිසසමයෙ සොළස මහාසුපිනෙ දිස්වා භිතො බ්‍රාහ්මණානං ආරෙවෙසිං, බ්‍රාහ්මණො කක්ඛලො මහාරුජ! සුපිතා, එතෙසං පටිඝාතනත්ථාය සබ්බවතුකෙකන යඤ්ඤං යජිස්සාමාති යඤ්ඤං සජේජනති, බහු පාණා මරණභය තජ්ජිතා, තුලෙහ ව සද්දෙවතෙ ලොකෙ අභ්‍යපුඤ්ඤා, අතිතාතා ගතපච්චුප්පනං උපාදාය නත්ථි සො ඤෙය්‍යධම්මො යො වො ඤාණ මුඛෙ ආපාථං නාගච්ඡිති, එතෙසං මෙ සුපිතානං තිප්ථතති. කතෙථ හගවාති.

එවමෙතං මහාරුජ! සද්දෙවතෙ ලොකෙ මං ධිපෙත්වා අඤ්ඤා එතෙසං සුපිතානං අනතරං වා තිප්ථතති. වා ජතිතුං සමන්තො නාම නත්ථි, අහං තෙ කතෙස්සාමි, අපි ව ඛො තිං දිට්ඨතියාමෙ තෙව සුපිනෙ කතෙහිති. සාධු! හනෙතති රුජ දිට්ඨතියාමෙනෙව කතෙන්නො :-

උසභා රුක්ඛා ගාවියො ගවා ව

අස්සො කංසො සිගාලී ව කුම්බො,

පොක්ඛිරණී ව අපාත වන්දනං :-

ලාපුනි සිද්ධති සිලා පලවනති
මහාසුපිනකතං කණ්ණසප්ප ගිලනති;
කාකං සුචණ්ණං පරිවාරයනති
තසාවකා එළකානං භයාගීති.

ඉමං මාතිකං නික්කපිනා කපෙසි. කථං? හනෙත! එකං තාව සුපිනං එවං අද්දසං වතභාසෙ අසුඤ්ඤානවණ්ණං කාලිඋසභා යුජ්ඣස්සා මාති වතුති දිසාති රුජ්ඣණං. අංගනාමා උසගයුග්ගං පසසිය්සාමාති මහාජනෙ සනතිපතීනෙ යුජ්ඣනාකාරං දස්සෙත්වා නදිත්වා ගජ්ඣත්වා අයුජ්ඣත්වා පටිකකනතා. ඉමං පඨමං සුපිනං අද්දසං. ඉමස්ස කො විපා කොති? මහාරුජ! ඉමස්ස විපාකො තෙව තව ත මම කාලෙ භවිය්සති, අනාගතෙ පන අධමමිකානං කපණරුජ්ඣනං අධමමිකානං ව මනුස්සානං කාලෙ ලොකෙ විපට්ටතතමානෙ කුසලෙ ඔස්සනෙන අකුසලෙ උස්සනෙන ලොකස්ස පරිභායනකාලෙ දෙවො න සමමා වසිය්සති මෙසපාද ව ජිජ්ඣස්සනති, සස්සාති මිලාසිය්සනති, දුඛිකං භවිය්සති, වසිය්තුකාමා විය වතුති දිසාති මෙසා උට්ඨතිත්වා ඉජ්ඣිකාති අතපප පඤ්චානං විනිශ්චිතං තෙමනභයෙන අනෙතා පවෙසිතකාලෙ පුරිසෙසු කුද්දලපිටකභජෙසු අංග්‍රිං බතිනත්ථාය නික්කනෙනසු වස්සනාකාරං දස්සෙත්වා ගජ්ඣත්වා විජ්ජතා නිව්ඡාරෙත්වා තෙ උසභා විය අයුජ්ඣත්වා අවසිත්වා පලාසිය්සනති. අයමෙතස්ස විපාකො, කුස්සං පන තපපවඨයා කොච අනතරයො නත්ති, අනාගතං ආරබ්භ දිට්ඨි සුපිනො එස, බ්‍රාහ්මණා පන අතතනො ජිවිතවුත්ති. නිස්සාය කප්පියි. එවං සත්ථා සුපිනස්ස නිපථනති. කපෙත්වා අංග දුතියං කපෙති මහාරුජාති.

දුතියං හනෙත! එවං අද්දසං බුද්දකා රුක්ඛාවෙව ගච්ඡා ව පඨමං භිජ්ඣත්වා විදජ්ඣමතතමපි රතනමතතමපි අනුගනත්වා පුප්ථනති වෙව එලනති ව ඉමං දුතියං අද්දසං. ඉමස්ස කො විපාකොති? මහාරුජ! ඉමස්සාපි විපාකො ලොකස්ස පරිනිතකාලෙ මනුස්සානං පටිත්තායුකකාලෙ භවිය්සති, අනාගතස්මිං හි සත්තා තිබ්බරුහා භවිය්සනති, අසමපතතවඨාව කුමාරියො පුරිසනතරං ගතවා උතු නියො වෙව ගබ්භිනියො ව හුත්වා පුත්තධිතාති වසිය්සනති, බුද්දක රුක්ඛානං පුප්ථං විය හි තාසං උතුනිභාවො, එලං විය ව පුත්ත ධිතරො භවිය්සනති. ඉතොනිදනමපි තෙ භයං නත්ති තතියං කපෙති මහාරුජාති.

තාවියො! හනෙත තදහු ජතානං වච්ඡානං බිරං පිට්ඨනතියො අද්දසං. අයං මෙ තතියො සුපිනො ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි විපාකො අනාගතෙ එව මනුස්සානං ජෙට්ඨාපචායිකකමස්ස තට්ඨ කාලෙ භවිය්සති, අනාගතස්මිං හි සත්තා මාතාපිතුසු වා සසසුසසු රෙසු වා ලජ්ජං අනුපට්ඨපෙත්වා සයමෙව කුටුඛං සංවිද්භනතා ව සාසව්ඡාදනමතතමපි මහලුකානං දතුකාමා දස්සනති අද්දකු

කාමා න දස්සනති මහලුකා අනාථා අසයංවසී දුරතො ආරාධෙත්වා ජිවිස්සනති තදහු ජාතානං චච්ඡිකානං බීරං පිචන්තා මහාගාවිශෝ විශං ඉතොතිදුනම්පි තෙ හයං තත්ථි චතුත්ථං කප්ථෙතිති.

ධුර්වානෙහ හනෙත! ආරොහපරිණාහසමපනෙන මහාගොණෙ යුගපරම්පරය අයොජෙත්වා තරුණෙ ගොදමෙමි ධුරෙ යොජෙන්නෙ අදදසං; තෙ ධුරං චතිතුං අසනෙකානතා ඡබ්බිමිත්වා අට්ඨංසු, සකටාති තප්පවත්තිංසු අයං මෙ චතුත්ථො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි විපාකො අනාගතෙ එව අධම්මකරුජුතං කාලෙ හවිස්සති, අනාගතසම්මං හි අධම්මකතපණරුජුතො පණ්ඩිතානං පවෙණ්ණකුස ලාභං කමමං තිත්ථරණසමත්ථානං මහාමත්තානං යසං න දස්සනති ධම්මසභායං විනිච්ඡයට්ඨානෙනපි පණ්ඩිතෙ වොහාරකුසලෙ මහලුකෙ අමච්චෙව න ධම්මසභානති තබ්බිපරිතානං පත තරුණතරුණානං යසං දස්සනති, තථාරූපෙ එව ච විනිච්ඡයට්ඨානෙ ධම්මසභානති, තෙ රුජකමාතිචෙව යුත්තායුත්තාසුචි අජාතනතා තෙව තං යසං උක්ඛිපිතුං සක්ඛිස්සනති, න රුජකමාති තිත්ථරිතුං. තෙ අසනෙකානතා කමමධුරං ඡබ්බිමිස්සනති, මහලුකාපි පණ්ඩිතාමච්චා යසං අලහනතා නිව්වාති තිත්ථරිතුං සමත්ථාපි නිං අමහාකං එතෙති? මයං බාගිරිකා ජාතා, අබහනනරිකා තරුණදුරකා ජාතිස්සනතීති උප්පනනාති කමමාති න කාරිස්සනති, එවං සබ්බථාපි තෙසං රාජුතං භාතියෙව හවිස්සති, ධුරං චතිතුං අසමත්ථානං චච්ඡදමානං ධුරෙ යොජිතකාලො විශ ධුරවාහානං මහාගොණානං යුගපරම්පරය අයොජිතකාලො විශ හවිස්සති. ඉතොතිදුනම්පි තෙ හයං තත්ථි පඤ්චමං කප්ථෙතිති.

හනෙත! එකං උහනො මුඛං අස්සං අදදසං, තස්ස විසු පසෙසු යවසං දෙනති සො විහි මුඛෙහි බාදති, අයං මෙ පඤ්චමො සුපිනො ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ අධම්මකරුජුතාලෙ යෙව විපාකො හවිස්සති, අනාගතසම්මං හි අධම්මකබාලරුජානො අධම්මකෙ ලොලමනුස්සෙ විනිච්ඡයෙ ධම්මසභානති, තෙ පාප පුඤ්ඤසු අනාදර බාලා සභායං තිසිදිත්වා විනිච්ඡයං දෙනතා උභිනනම්පි අත්ථපච්චෙතිකානං හත්ථතො ලඤ්චං ගහෙත්වා බාදිස්සනති අස්සා විශ විහි මුඛෙහි යවසං ඉතොතිදුනම්පි තෙ හයං තත්ථි ඡට්ඨං කප්ථෙතිති.

හනෙත! මහාජනො සතසහස්සගණණිකං සුවණ්ණපාතිං සමමජ්ඣත්වා ඉධ පස්සාවං කරෙතිති එකස්ස ජරසිභාලස්ස උපතා මෙයි. තං තත්ථ පස්සාවං කරෙන්නං අදදසං. අයං මෙ ඡට්ඨො සුපිනො. ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි විපාකො අනාගතෙ යෙව හවිස්සති අනාගතසම්මං හි අධම්මකා විජාතිරාජානො ජාති සමපනනානං කුලපුත්තානං ආසංකාය යසං නදස්සනති අකුලී නොව වච්ඡෙත්ථස්සනති එවං මහාකුලාති දුග්ගතාති හවිස්සනති ලාමක

කුලාති ඉසාරාති. තෙ ව කුලිනපුරිසා ජිවිතුං අසකෙකානතා ඉමෙ නිසාය ජිවිසාමාති අකුලිනානං ධිතරෙ දසානති, ඉති තාසං කුලධිතානං අකුලිනෙති සද්ධිං සංවාසො ජරසිභාලසා සුවණ්ණපාතියං පසාචකරණසදිසො භවිසාති. ඉතොතිදුතමපි තෙ භයං නන්ති. සත්තමං කපෙතිති.

හනෙත! එකො පුරිසො රජු. වට්ටො, වට්ටො පාදමුලෙ නිකඛිපති, තෙන නිසින්නපිඨසා හෙට්ඨා සධිතා එකා ජාතසිභාලි තසා අජානනාසොච තං බාදති. එවාහං අද්දසං. අයං සයනමො සුපිනො. ඉමසා කො විපාකොති? ඉමසාපි අනාගතෙයෙව විපාකො භවිසාති අනාගතසම්මං හි ඉන්ද්‍රියො පුරිසලොලා සුරලොලා අලං කාරලොලා විසිබාලොලා ආමිසලොලා භවිසානති, දුසසිලා දුර වාරා, තා සාමිනෙති කසිගොරකබාදීති කමමාති කතො කිවෙන්න කසිරෙන සමභතං ධනං ජරෙති සද්ධිං සුරමපිවනතා මාලාගති විලෙපනං ධාරයමානා අනෙතාගෙයෙ අව්වාසිකමපි කිවං. අනො ලොකෙතො ගෙයෙ පරිකෙටසසා උපරිභාගෙන ජිද්ධාතෙතිපි ජරෙ උපධාරයමානා සෙව වපිතබසුත්තකං ඛිජමපි කොට්ටො යාගුහතබජ්ජකාති සමපාදෙතො බාදමානා විලුපිසානති හෙට්ඨා පිඨකෙ නිපන්නජාතසිභාලි විය වට්ටො, වට්ටො, පාදමුලෙ නිකඛිතතරජු. ඉතොතිදුතමපි තෙ භයං නන්ති අධෂ්මං කපෙතිති.

හනෙත! රජවාලෙ බහුති තුව්ක්කුමෙහති පරිවාලෙතො ධසිතං එකං මහනං පුරිතකුමහං අද්දසං, වසනාලෙපි පන වණ්ණා වතුති දිසාති වතුති අනුදිසාති ව සටෙති උදකං ආහරිතො ආහරිතො පුරිතකුමහමෙව පුරෙනති, පුරිතපුරිතං උදකං උගාරිතො පලායති, තතොපි පුතපපුත තතෙව උදකං ආසිඤ්ඤානති, තුව්ක්කුමෙහ මිලොකෙනතොපි නන්ති. අයං මෙ අධෂ්මො සුපිනො. ඉමසා කො විපාකොති? ඉමසාපි අනාගතෙයෙව විපාකො භවිසාති අනාගතසම්මං හි ලොකො පරිභාසිසාති, රට්ඨං නිරොජං භවිසාති, රජනො දුග්ගතා කපණා භවිසානති, යො ඉසාරො භවිසාති තසා භණ්ඩාගාරෙ සතසහසාමතො කහාපණා භවිසානති, තෙ එවං දුග්ගතා සබෙඛ ජාතපදෙ අහතනොච කමෙම කාරෙසානති, උපද්දතා මනුසා සකෙ කමමනෙත ඡෙඛිතො රාජුතඤ්ඤාව අත්ථාය පුබ්බණ්ණාපරණ්ණාති ව වපනතා රකවනතා ලායනතා මද්දනතා පවෙසෙනතා උච්ඡ්කෙටතොති කරෙතො යනතාති කරෙතො යනතාති වාසෙනතා එණ්ඩාදීති පවනතා පුප්ථාරාමෙ ව එලාරාමෙ ව කරොනතා තත්ත තත්ත නිප්පනාති පුබ්බණ්ණාදීති ආහරිතො රඤ්ඤා කොට්ඨාගාරමෙව පුරෙසානති, අත්තනො ගෙගෙසු තුව්ක්කොට්ඨකෙසු මිලොකෙනතොපි න භවිසානති, තුව්ක් තුව්ක්කුමෙහ අනොලොකෙනො පුරිතකුමෙහ පුරණසදිසමෙව භවිසාති. ඉතොතිදුතමපි තෙ භයං නන්ති. නවමං කපෙතිති.

හනෙත! එකං පඤ්චපද්ධමසඤ්ඤානං ගමිතං සබ්බතොතිත්ථං පොකකිරණිං අද්දසං, සමනතතො දිපදවතුපාදා ඔතරිත්වා තත්ථ පාණීයං පිවනති. තස්සා මජ්ඣේ ගමිතරිට්ඨානෙ උදකං ආවිලං, තීරපපදෙසෙසු දිපදවතුපාදානං අක්කමණ්ඨොනෙ අවජං විපසනන මනාවිලං එවාහං අද්දසං. අයමෙම නවමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ එව විපාකො හවිස්සති. අනාගතස්මිං හි රාජනො අධමමිකා හවිස්සනති, ඡන්දදිවසෙන අගතිං ගවජ්ඣනා රජං. කාමරස්සනති ධමමෙන විනිවජ්ජයං නාම න දස්සනති ලඤ්චවිතනකා හවිස්සනති ධනලොලා රට්ඨවාසිකෙසු නෙසං ඛනති මෙතොනුද්දයං නාම න හවිස්සනති කකබ්බො එරුසා උච්ඡ්වයනෙන උච්ඡ්වගණිකා විය මනුස්සො පිළෙනාං පිළෙනාං තානපකාරෙහි බලිං උපපාදෙත්වා ධනං ගණිතස්සනති. මනුස්සා බලිපිළිතා කිසුචි දාතුං අසකෙකානතා ගාමනිගමාදයො ඡන්දෙතිත්වා පච්චනතං ගන්ත්වා වාසං කපෙපස්සනති මජ්ඣිමජ්ඣනපදෙ සුඤ්ඤා හවිස්සති. පච්චනතො සත්වාසො සෙත්ථාපි පොකකිරණීයං මජ්ඣේ උදකං ආවිලං පරි යනෙත විපසනනං. ඉතොතිදුතමපි තෙ හයං නත්ථි. දසමං කපෙතිති.

හනෙත! එකිස්සායෙව ඤාමනියා පච්චමානං ඔදනං අපාකං අද්දසං. අපාකනති විදරෙත්වා විහජ්ඣිත්වා ඝපිතං විය තිහාකාරෙහි පච්චමානං එකස්මිං පස්සෙ අතිකිලිනෙනා හොති එකස්මිං උත්තඤ්ඤාලො එකස්මිං සුපකෙකාති. අයමෙම දසමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව විපාකො හවිස්සති අනාගතස්මිං හි රාජනො අධමමිකා හවිස්සනති, තෙසු අධමමිකෙසු රුජ්ජත්තාපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකාපි තෙගමජ්ඣනපදාපිති සමණ බ්‍රාහ්මණෙ උපාදාය සබ්බෙ මනුස්සා අධමමිකා හවිස්සනති. තතො තෙසං ආරකඛදෙවතා බලිපටිග්ගාතිකා දෙවතා රුකඛදෙවතා ආකාසට්ඨදෙවතාති එවං දෙවතා පි අධමමිකා හවිස්සනති. අධමමිකා රාජ්ජනං රජෙජ් වාතා විසමා බරා වාසිස්සනති, තෙ ආකාසට්ඨ විමානාති කමෙපස්සනති, තෙසු කමපිතෙසු දෙවතා ඤාපිතා දෙවං වසතිතුං න දස්සනති. වස්සමානොපි සකලරට්ඨ එකපභාරෙත න වසතිස්සති. වස්සමානොපි සබ්බත්ථ කසිකමස්ස වා වපසකමස්ස වා උපකාරො හුත්වා න වසතිස්සති, යථා ව රට්ඨ එවං ජනපදෙපි ගාමෙපි එකත්ථාකසරෙපි එකපභාරෙත න වසතිස්සති, තත්ථාකස්ස උපරිගාගෙ වස්සනෙතො හෙට්ඨාගාගෙ න වසතිස්සති හෙට්ඨා වස්සනෙතො උපරි න වසතිස්සති, එකස්මිං භාගෙ සස්සං අති වස්සෙත නාසෙස්සති, එකස්මිං අවස්සනෙන මිලාපෙස්සති, එකස්මිං සමො වස්සමානො සමපාදෙස්සති එවං එකස්ස රඤ්ඤා රජෙජ් වුත්ථ සස්සා තිපසකාරා හවිස්සනති, එකඤ්ඤාමනියා ඔදනො විය. ඉතො තිදුතමපි තෙ හයං නත්ථි. එකාදසමං කපෙතිති.

හනෙන! සතසහස්සගණණකං වන්දනසාරං පුත්තිතනෙකත විකති
ණනෙන අද්දසං. අයං මෙ එකාදසමො සුපිනො. ඉමස්ස කො
විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ එව මස්සං සාසනෙ පරිභායනෙන
විපාකො භවිස්සති, අනාගතස්මිං හි පච්චයලොලා අලජ්ජිතික්ඛු බහු
භවිස්සන්ති, තෙ මයා පච්චයලොලුප්පං නිමමපේවා කපිතධම්ම
දෙසනං විවරදිවතුපච්චයහෙතු පරෙසං දෙසෙස්සන්ති, පච්චයෙහි
මුඤ්චිතො නිත්ථරණපකෙඛ ධිතො නිබ්බාණාභිමුඛං කතො දෙසෙතුං
න සක්ඛිස්සන්ති, කෙවලං මම ව්‍යඤ්ජනසමපත්තිං චෙව මධුරසද්දං ච
සුත්වා මහග්ගාති විවරාදිති දස්සන්ති චෙව දුකුකාමො ච හොන්තිති
දෙසෙස්සන්ති, අපරෙ අන්තර්විච්චතුකකරාජවාරාදිසු නිසිදිත්වා කභා
පණ්ඩිපාදමාසකරුපාදිතිපි නිස්සාය දෙසිස්සන්ති, ඉති මයා නිබ්බා
ණගණණකං කතො දෙසිතං ධම්මං. චතුපච්චයන්තායචෙව කභාපණ්ඩි
කභාපණානං අන්තො ච විකතිණිත්වා දෙසෙනතො සතසහස්සගණණකං
වන්දනසාරං පුත්තිතනෙකත විකතිණන්තො විය භවිස්සන්ති, ඉතො
නිදනමපි තෙ භයං නත්ති, වාදසමං කපේතිති.

හනෙන! තුච්ඡලාපුති උදකෙ සිදන්තාති අද්දසං, ඉමස්ස කො
විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ අධම්මිකරාජකාලෙ ලොකෙ විපරි
චත්තනෙනයෙව විපාකො භවිස්සති, තද්ධි රාජනො ජනිතසමපන්නානං
කුලපුත්තානං යසං න දස්සන්ති, අකුලිනානංයෙව දස්සන්ති, තෙ
ඉස්සරා භවිස්සන්ති, ඉතරෙ දලිද්දා රාජසමමුඛෙපි රාජචාරෙපි
අමච්චසමමුඛෙපි විනිව්ඡයට්ඨානෙපි තුච්ඡලාබ්‍රසදිසානං. අකුලිනා
නඤ්ඤව කථා ඔසිදිත්වා ධිතො විය නිව්චලා සුප්පතිඝිතා භවිස්සති,
සමසකන්තිපාතෙසුපි සමසකමමගණකමමට්ඨානෙසු චෙව පත්තවිවර
පරිවෙණාදිවිනිව්ඡයට්ඨානෙසු ච දුස්සිලානං පාපපුග්ගලානඤ්ඤව
කථා නිය්‍යාණිකා භවිස්සති න ලජ්ජිතික්ඛුනන්ති එවං. සබ්බථාපි
තුච්ඡලාපුසිදන්තාලො විය භවිස්සති, ඉතො නිදනමපි තෙ භයං
නත්ති. තෙරසමං කපේතිති.

හනෙන! මහනම්මහන්තො කුටාගාරප්පමාණා සනසිලා නාමා
විය උදකෙ පලවමානා අද්දසං. ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි
තාදිසෙයෙව කාලෙ විපාකො භවිස්සති, තද්ධි අධම්මිකරාජනො
අකුලිනානං යසං දස්සන්ති තෙ ඉස්සරා භවිස්සන්ති කුලිනා දුග්ගතා
තෙසු න කෙවි ගාරවං. කාරිස්සන්ති ඉතරෙසුයෙව කාරිස්සන්ති රුජ
සමමුඛෙ වා අමච්චසමමුඛෙ වා විනිව්ඡයට්ඨානෙ වා විනිව්ඡයකුස
ලානං සනසිලාසදිසානං කුලපුත්තානං කථා න ඔගාහිත්වා පතිට්ඨි
තිස්සති. තෙසු කපේනෙතසු කිං ඉමෙ කපේන්තිති ඉතරෙ පරි
භාසමෙව කාරිස්සන්ති, හික්ඛුසන්තිපාතෙපි චුත්තප්පකාරෙසු ආනෙසු
තෙව පෙසලෙ හික්ඛු ගරුකාතබ්බ මඤ්ඤිස්සන්ති, නාපි තෙසං
කථා පරිශොගාහිත්වා පතිට්ඨතිස්සති. සිලානං පලවනකාලො විය
භවිස්සති, ඉතොනිදනමපි තෙ භයං නත්ති. වුද්දසමං කපේතිති.

හනො! බුදුකමටුකපුපථපමාණා මණ්ඩුකියෝ මහනො කණහ සපො වෙහෙත අනුබන්ධා උපපලනාලො විය ඡිත්තා ඡිත්තා මංසං බාදිතා ගිලනතියෝ අද්දසං. ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි ලොකෙ පරිභායනො අනාගතෙ එව විපාකො හවිස්සති තද හි මනුස්සා තිබ්බරාගජාතිකා කිලෙසානුවතතිකා හුතා තරුණතරුණානං අතතනො හරියානං වසෙ වතතිස්සනති ගෙහෙ දසකමම කරුදයොපි ගොමහිසාදයොපි තිරඤ්ඤසුවණණමපි සබ්බං තාසං යෙව ආයතනං හවිස්සති, අසුකං තිරඤ්ඤසුවණණං වා පරිච්ඡද්දි ජාතං වා කහනති වුතෙත යත්ථ වා තත්ථ වා හොතු කිං කුයතිමිතා ව්‍යාපාරෙන? තිං මයං සරෙ සතතං වා අසතතං වා ජාතිකුකාමො ජාතොති වතා නානපපකාරෙහි අකෙකාසිතා මුඛසතතිති කොටෙවතා දසවෙවකෙ විය ව අතතනො වසෙ කතා අතතනො ඉස්සරියං පවතෙතස්සනති. එවං මටුකපුපථපමාණානං මණ්ඩුකපොති කාතං ආසිවිසෙ කණහසපො ගිලනකාලො විය හවිස්සති. ඉතො තිදතමපි තෙ හයං නත්ති. පණණරසමං කපෙතිති.

හනො! දසහි අසඬුමෙහි සමන්තාගතං ගාමගොවරං කාකං කඤ්චනවණ්ණතාය සුවණ්ණාති ලද්ධතාමෙ සුවණ්ණරාජහංසෙ පරිවාරෙද්වො අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ දුබ්බලාජකාලෙයෙව විපාකො හවිස්සති, අනාගතසමිං හිරාජකො හත්තිපාදිසු අකුසලා යුග්ගසු අවිසාරදා හවිස්සනති, තෙ අතතනො රජෙජ විපතතිං ආසංකමානා සමානජාතිකානං කුලපුත්තානං ඉස්සරියං අද්දතා අතතනො පාදමුලිකතහාපකකප්පකාදිතං දස්සනති ජාතීගොතතසමපනතා කුලපුත්තා රාජකුලෙ පතිට්ඨං අලහමානා ජිවිතං කපෙපතුං අසමත්ථා හුතා ඉස්සරියෙ සිතෙ ජාතීගොතතතිතෙ අකුලිනෙ උපස්ඨනතා විවරිස්සනති, සුවණ්ණරාජහංසෙහි කාකස්ස පරිවාරිතකාලො විය හවිස්සති. ඉතො තිදතමපි තෙ හයං නත්ති. සොලසමං කපෙතිති.

හනො! පුබ්බෙ දිපිනො එළකෙ බාදනති. අහං පත එළකෙ දිපිනො අනුබන්ධා මුරුමුරුති බාදනො අද්දසං, අප්ඤ්ඤ තසා වකා එළකෙ දුරතො දිස්වා තසිතා හයපපතා හුතා එළකානං හයා පලාසිතා ගුමබගහණාති පවිසිතා තිලිසිංසු. හි කාරො පනෙත්ථ තිපාතමතතමෙව. එවාහං අද්දසං. ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ අධමමිකරාජකාලෙයෙව විපාකො හවිස්සති, තද හි අකුලිනා රාජවලලහා ඉස්සරා හවිස්සනති. කුලිනා අපඤ්ඤතා දුග්ගතා. තෙ රාජවලලහා රාජනං අතතනො කථං ගාහාපෙතා විනිච්ඡයදානාදිසු බලවෙනො හුතා කුලිනානං පවෙණ්ඤාගතානං බෙතතවත්ථාදිති අමහංකං සතතකාති එතානති අභිසුඤ්ඤා තෙ න තුමහාකමමහාකනති ආගතවා විනිච්ඡයදානාදිසු විවදනො වෙතලතාදිති පහරාපෙතා ගිවාය ගහෙතා අපකඛ්ඨාපෙතා

අතතනො පමාණං ත ජනාථ අමෙහති සසීං විවදථ? ඉදං චො රඤ්ඤා කපේතො හත්ථපාදවේදනාදිති කාරෙණාමාති සන්තපේස්සනති තෙ තෙසං හයෙකු අතතනො සන්තකාති චජ්ඣති කුමානංයෙවෙ තාති ගණ්ඨාති නියාදෙතො අතතනො ගෙහාති පවිසිතො භිතා නිපජ්ස්සනති. පාපභික්ඛුපි පෙසලෙ භික්ඛු යථාරුචිං විගෙදෙස්සනති තෙ පෙසලා භික්ඛු පවිසරණං අලභමානා අරඤ්ඤං පවිසිතො ගහණ්ඨානෙසු නිලීයස්සනති. එවං හිතජ්වෙමති වෙව පාපභික්ඛුති ච උපද්දනාතං ජාතීමන්තකුලප්පතාතං වෙව පෙසලාතං භික්ඛුතං ච එළිකාතං හයෙන තසාවකාතං පලායතකාලො විය හවිස්සති. ඉතොතිදුතමපි තෙ හයං තජ්ඣ. අයමපි හි සූපිතො අනාගතඤ්ඤව ආරබ්භ දිවෙයාං. බ්‍රාහ්මණො පත න ධම්මසුධම්මතාය තසි සිතෙතෙන කප්පිංසු බහුං ධනං ලභිස්සාමාති ආමිසවක්ඛුතාය ජීවිතවුතති. තිස්සාය කප්පිංසුති.

එවං සත්ථා සොළසන්තං මහාසූපිනාතං නිපථනති. කපේතො න බො මහාරජ! එතරහි තිඤ්ඤව ඉමෙ සූපිතො අදදස, පොරුණකරාජනොපි අදදසංසු බ්‍රාහ්මණොපි තෙසං එවමෙව ඉමෙ සූපිතො ගෙහො යඤ්ඤමත්තෙකෙ බිපිංසු, තතො පණ්ඩිතෙහි දින්නත නයෙන ගන්තො බොධිසත්තං පුළුඪිංසු. පොරුණකොපි තෙසං ඉමෙ සූපිතො කපේන්තා ඉමිනාව නියාමෙන කපේසුනති වතො තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි :-

අතිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්. කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිතො වයපාතො ඉසිපබ්බජ්. පබ්බජිතො අභිඤ්ඤවෙව සමාපතතියො ච නිබ්බතොතො හිම චන්තපපදෙසෙ ක්කාතකිළං කිළන්නො විහරති. තද් බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො ඉමිනාව නියාමෙන ඉමෙ සූපිතො දිස්වා බ්‍රාහ්මණෙ පුළුඪි. බ්‍රාහ්මණො එවමෙව යඤ්ඤං යජ්ඣං ආරභිංසු. තෙසු පුරෙ හිතස්ස අන්තවාසි මාණවො පණ්ඩිතො වෘත්තො ආචරියං ආහ ආචරියං! කුමෙහති මයං තයො වෙදෙ උග්ගණ්ඨාපිතා නනු තෙසු එකං මාරෙතො එකස්ස සොභිකමස්ස කරණන්තාම තත්ථිති? තාත! ඉමිනා උපායෙන අමානං බහුං ධනං උපාජ්ස්සති. තං පත රඤ්ඤා ධනං රක්ඛිතුකාමො මඤ්ඤති. මාණවො තෙන හි ආචරියං! කුමෙහ කුමානං කමමං කරොථ අහං කුමානං සනතිතෙ කිං කරිස්සාමිති විවරන්නො රඤ්ඤා උපාතං අගමාසි.

තං දිවසඤ්ඤව බොධිසත්තොපි තං කාරණං ඤාතො අජ් මසි මනුස්සපථං ගතෙ මහාරජතස්ස බක්ඛිතා මොකෙබා හවිස්සතිති ආකාසෙන ගන්තො උපායෙන ඔතරිතො සුවණ්ණපටිමා විය මඩල සිලාතලෙ නිසිදි. මාණවො බොධිසත්තං උපසම්බුද්ධිතො වජ්ඣො එකමන්තං නිසිදිතො පටිසන්දාරං අකාසි, බොධිසත්තොපි තෙන

සද්ධිං මධුරපරිසන්ධාරං කන්ධා කිනත්තුවො මාණව! රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙහිති පුච්ඡි. භනෙන! රාජා නාම ධම්මිකො අපි ච බො පන තං බ්‍රාහ්මණා අතිත්ථ පක්ඛන්දපෙනති. රාජා සොළස සුපිනෙ දිස්වා බ්‍රාහ්මණානං ආරොවෙසි. බ්‍රාහ්මණා යඤ්ඤං යජ්ඣන් මාති ආරඬ්වා, කිනත්තුවො භනෙන! අයං නාම ඉමෙසං සුපිනානං නිපථතති රාජානං සඤ්ඤපෙනවා තුමාකං මහාරජනං භයා මොවෙතුං න චට්ඨති? මයං බො මාණව! රාජානං න ජානාම රාජාපි අමෙහ න ජානාති. සවෙ පන ඉධාගන්ත්වා පුච්ඡෙය්‍ය කපෙ ය්‍යාමස්ස මයන්ති. මාණවො අහං භනෙන! ආනෙස්සාමි. තුමෙහ මමාගමණං උදික්ඛන්තා ඉහුත්තං නිසිද්ධාති බොධිසත්තං පටි ජානාපෙනවා රඤ්ඤ සන්තිකං ගන්ත්වා මහාරජ! එකො ආකාස චාරිකො තාපසො තුමාකං උය්‍යානෙ ඔත්තන්වා තුමෙහි දිට්ඨි සුපිනානං නිපථතති. කපෙස්සාමිති තුමෙහ පකෙකාසතිති ආහ.

රාජ තස්ස කථං සුත්වා තාවදෙව මහනෙතන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා තාපසං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිනෙනා පුච්ඡි. තුමෙහ කීර භනෙන! මයා දිට්ඨසුපිනානං නිපථතති. ජනාථාති? ආම මහාරජාති. තෙන හි කපෙථාති. කපෙමි මහාරජ! යථාදිට්ඨි තාව සුපිනෙ මං සාවෙහිති. සාධු භනෙතති රාජ :-

උසහා රුක්ඛා ගාවිසො ගවා ච
අස්සො කංසො සිගාලී ච කුම්බා,
පොක්ඛරණී ච අපාක වන්දනං.

ලාපුති සිද්ධති සිලා පලවන්ති
මඤ්ඤිකියො කණ්ඨසපෙස ගිලන්ති,
නාකං සුවණ්ණං පරිවාරයන්ති
තසාවකා එළකානං භයා හිති.

වත්වා පසෙතදිරඤ්ඤ කපිතනියාමෙනෙව සුපිනෙ කපෙසි. බොධිසත්තොපි තෙසං ඉද්දති සන්ධාරා කපිතනියාමෙනෙව විත්වා රතො නිපථතති. කපෙත්වා පරියොසානෙ සයං ඉදං කපෙසි :-

විපරියාසො වත්තති න ඉධමන්ති.

තත්‍රායං අත්ථො-අයං මහාරජ! ඉමෙසං සුපිනානං නිපථතති, යං පනෙත්තං තෙසං පටිස්ථාතන්ධාය යඤ්ඤකමං වත්තති තං විපජි යාසො වත්තති විපරිතතො වත්තති. විපල්ලාසෙන වත්තතිති ට්‍රිත්තං හොති. කිං කාරණං? ඉමෙසං හි නිපථතති නාම ලොකස්ස විපරිවත්තනකාලෙ අකාරණස්ස කාරණන්ති ගහණකාලෙ කාරණස්ස අකාරණන්ති ශ්‍රිධ්වනකාලෙ අභූතස්ස භූතන්ති ගහණකාලෙ භූතස්ස අභූතන්ති ජඤනකාලෙ අලජ්ජනං උස්සන්තකාලෙ ලජ්ජනං ච පරිහිනකාලෙ භවිස්සති. නිසිධමන්ති ඉද්දති පන තව චා මම චා

කාලෙ ඉධ ඉමසමි පුරිසසුගෙ වතතමානෙ එනෙසං නිපථතති නතී. තස්මා එනෙසං පටිසාතාය වතතමානං යඤ්ඤකමමං විපල්ලාසෙන වතතති, අලනෙන න නතී නෙ ඉතොතිදුතං. භයං වා ඡලතිතතතං වාති මහාපුරිසො රාජතං. සමස්සාසෙත්වා මහාජතං. බ්‍රහ්මානාමොවෙත්වා පුත ආකාසෙ යත්වා රඤ්ඤ ඔවාදං දත්වා පඤ්ඤ සිලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා ඉතො පට්ඨාය මහාරුජ! බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා පසුසාතයඤ්ඤං නාම මා යජාති ධම්මං. දෙසෙත්වා ආකාසෙ තෙව අත්තනො වසනට්ඨානං අගමාසි.

රාජපි තස්ස ඔවාදෙ සිතො දුනාදීති පුඤ්ඤති කත්වා යථා කමමං ගතො. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සුපිතපච්චයා තෙ භයං නතී හරෙතං. යඤ්ඤනති යඤ්ඤං හාරෙත්වා මහාජතස්ස ජිවිතදුතං දත්වා අනුයක්ඛිං සට්ඨෙත්වා ජාතතං සමොධානෙසි. තද රාජා ආතනෙද්‍ය අහොසි, මාණ්ඩො සාරිපුත්තො තාපසො පත අගමෙවති.

පරිනිබ්බුතෙ පත භගවති සධ්විතිකාරකා උසභා රුක්ඛාදීති එකාදය පද්‍යති අට්ඨකථං ආරොපෙත්වා “ලාපුති”ති ආදීති පඤ්ඤ පද්‍යති එකං ගාථං කත්වා එකකතිපාතපාළිං ආරොපෙසුනති.

මහාසුට්ඨපාගතං.

1. 8. 8.

උභො බඤ්ඤාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මච්ඡරිය කොසියසෙට්ඨිං. ආරබ්භ කපෙසි. රාජගහනගරස්ස කීර අවිදුරෙ සකකරං නාම නිගමො, තන්තෙකො මච්ඡරියකොසියො නාම සෙට්ඨි අසීතිකොට්ඨිගවො පටිවසති. සො තිණ්ණෙන තෙලබ්‍රහ්මතතමපි නෙව පරෙසං දෙති. න අත්තනා පරිච්ඡාදති. ඉති තස්ස තං විභව ජතං. නෙව පුතතදුරාදීතං න සමණ්ඩ්‍රාහ්මණානං අත්ථං අනුභොති. රක්ඛසපරිග්‍රහතිතපොකකරණී වීර අපරිභොගං නිට්ඨති.

සත්ථා එකදිවසං පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපතතිතො වුද්ධාය සකලලොකධාතුයං. බොධනෙය්‍යබ්බිවෙ ඔල්ලාකෙනෙතො පඤ්ඤ වතතාග්‍රිසයොජනමන්තෙකෙ වසනතස්ස තස්ස සෙට්ඨිනො සපජාපති කස්ස සොතාපතතිඵලසුපතිස්සයං අදදස. තතො පුරිමතරදිවසෙ පත රාජතං. උපට්ඨාතුං රාජගෙහං ගත්වා රාජ්‍රපට්ඨානං කත්වා ආගච්ඡන්තො එකං ඡාතජ්ඣතතං. ජතපදමනුස්සං කුමමාසපුරං කපලලපුච්චං. බාදනං දිස්වා තත්ථ පිපාසං. උපපාදෙත්වා අත්තනො සරං ගත්වා විනෙතසි, සවාහං කපලලපුච්චං. බාදිතුකාමොමහිති වක්ඛාමි බහු මයා සද්ධිං. බාදිතුකාමා ගවිස්සනති, එවං මෙ බහුති තණ්ඩුලසප්පිථාණීතාදීති පරිකකයං ගමිස්සනති. න කස්සවි කපෙස්සා ඕති තණ්හං අධිවාසෙන්නො විවරති. සො ගච්ඡන්තො කාලෙ

උපානුප්පානුකථානො ඛමනිසන්තගනෙනාජානො. තතො තණ්හං අභිවාසෙත්තුං අසනෙකානො; ගබ්භං පටිසිඤ්ඤා මඤ්ඤාං උපගුහිත්වා තිපජ්ජි. එවං ගතොපි ඛතභාතිහසෙන කායංවි කිඤ්ඤි න කථෙසි.

අථ නං හරියා උපසඤ්ඤාමිත්වා පිට්ඨං පරිමජ්ජිත්වා කිං තෙ සාමි! අථාසුකතති පුච්ඡි. න මෙ කිඤ්ඤි අථාසුකං අපීති. කිනත්තුවො තෙ රාජා කුපිතොති? රාජාපි මෙ න කුප්පතිති. අථ කිං තෙ පුත්ත ධිතාහි වා දුසකම්මකරාදීහි වා කිඤ්ඤි අමනාපං කතං අපීති? එව රුපමපි නත්ති. කිසම්පි පන තෙ තණ්හා අපීති? එවං වුත්තෙපි ඛතභාතිහසෙන කිඤ්ඤි අවත්වා තිස්සද්දෙව තිපජ්ජි. අථ නං හරියා කථෙහි සාමි! කිසම්. තෙ තණ්හාති ආහ. සො වචනං පරිහිලනො විය අත්ති මෙ එකා තණ්හාති ආහ. කිං තණ්හා සාමිති? කපලපුච්චං බාදිතුකාමොලතිති. අථ කිමන්තං න කථෙසි? කිං තුං. දළිඳ්දො? ඉදුති සකලසකබරතිගම්මාපිනං පභොනකෙ කපලපුච්චෙ පටිස්සාමිති? කිං තෙ තෙති? තෙ අත්තනො කම්මං කත්වා බාදිස්සන්ති. තෙන හි එකරච්ඡවාසිනං පභොනකෙ පවා මිති? ජනාමභන්තව මහාධනභාවන්ති. ඉමසම්. ගෙහමනෙත සබ්බසං පභොනකං කත්වා පවාමිති? ජනාමභන්තව මහජ්ඣාසයභාවන්ති. තෙන හි තෙ පුත්තදුරමත්තස්සෙව පභොනකං කත්වා පවාමිති? කිං තෙ එතෙතිති? කිං පන තුග්ගං වම්මං ව පභොනකං කත්වා පවාමිති?. තුං කිං කරිස්සසීති?. තෙන හි එකස්සෙව තෙ පභොනකං කත්වා පවා මිති? ඉමසම්. ණානෙ පච්චමානං බහු පච්චාසිංසන්ති. සකලතණ්ඩුලෙ ණපෙත්වා භින්නතණ්ඩුලෙ ව උද්ධානකපලාදීති ව ආදාය ථොකං බිරසපිමඬුථාණිතං ව ගහෙත්වා සත්තභූමකායං පාසාදාය උපරි මහාතලං ආරුග්ග පව, තත්ථාහං එකකොව තිසීදිත්වා බාදිස්සාමිති සා සාධුති පටිස්සුණිත්වා ගහෙතබ්බං ගාභාපෙත්වා පාසාදං අභිරුග්ග දුසිගො විස්සජ්ජිත්වා සෙට්ඨං පකෙකාසාපෙසි. සො ආදිතො පච්චාය වාරුති පිදහනො සබ්බවාරෙසු සුචිසට්ඨකාදගො දත්වා සත්තමං තලං අභිරුහිත්වා තත්ථ පි වාරං පිදහිත්වා තිසීදි. හරියාපිස්ස උද්ධානෙ අග්ගිං ජලෙත්වා කපලලකං ආරොපෙත්වා පුච්චෙ පටිතුං ආරභි.

අථ සත්ථා පාතොව මහාමොග්ගලානන්තරං ආමනෙතයි, එසො මොග්ගලාන! රාජගහස්ස අවිදුරෙ සකබරතිගමෙ මච්ඡරියකො සියසෙට්ඨි කපලපුච්චෙ බාදිස්සාමිති අඤ්ඤාසං දස්සන්තගෙන සත්තභූමකපාසාදෙ කපලපුච්චෙ පවාපෙති තුං තත්ථ ගන්ත්වා තං සෙට්ඨං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා උගොපි ජයමපතිකෙ පුච්චෙ ව බිරසපිමඬුථාණිතාදීති ව ගාභාපෙත්වා අත්තනො බලෙන ජේත වනං ආනෙති, අජාහං පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං විහාරෙයෙව තිසීදිස්සාමි. පුච්චෙගෙව ගත්තතිචං කරිස්සාමිති ආහ. ථෙරෙ සාධු භනෙත්වා සත්ථ වචනං සමපට්චිත්වා තාවදෙව ඉඨිබලෙන තං තිගමං ගන්ත්වා තස්ස පාසාදාය සිහපඤ්ජරවාරෙ සුතිවත්ථො සුපාරුතො ආකාසෙයෙව මණ්ණිරූපකං විය අට්ඨාසි.

මහාසෙට්ටිනෝ පේරා දිසාව හදයමංසං කළපි, සො අහං එව රූපාකඤ්ඤාව හයෙන ඉමං ආනං ආගතො අයං ව ආගන්තු වාතපානවායෙර සීතොති ගහෙනබ්බගහණං අපසංසන්නො අග්ගිමි පක්ඛිත්තලොණසක්කරා විය රෙසෙන තට්ඨවායනොති එවමාහ සමණ! ආකාසෙ ධ්වං තාව කිං ලභියාසි? ආකාසෙ අපදෙ පදං දසොන්වා වඛ්ඛමන්නොපි නෙව ලභියාසිති ආහ. පේරෙ තසම් යෙව ආනෙ අපරාපරං වඛ්ඛමි, සෙට්ටි වඛ්ඛමන්නො කිං ලභියාසි? ආකාසෙ පලලඬෙක නිසිදමානොපි න ලභියාසියෙවාති ආහ. පේරෙ පලලඬං ආභුජ්ඣා නිසිදි. අප නං තිසින්නො කිං ලභියාසි? ආගන්තු වාතපානඋමායෙර සීතොපි න ලභියාසිති ආහ. අප පේරෙ උමායෙර අධාසි. අප නං උමායෙර සීතො කිං ලභියාසි? ධූමායනොපි න ලභියාසියෙවාති ආහ. පේරෙ ධූමාසි. සකලපා සාදද එකධූමො අහොසි. සෙට්ටිනෝ අක්ඛිනං සුච්ඡං විජ්ඣිත කාලො විය ජතො ගෙහජ්ඣානහයෙන පන තං පජ්ජනොති න ලභියාසිති අවචා වින්නාසි අයං සමණො සුට්ඨ ලග්ගො අලඬා න ගම්ඤ්ඤි. එකමස්ස පුචං දූපෙස්සාමිති හරියං ආහ. හද්දෙ! එකං චුද්දපුචං පච්ඡා සමණස්ස දචා උයෙතාජෙති නනති.

සා පොකඤ්ඤාව පිට්ඨං කපලපාතිංසං පක්ඛිපි මහාපුච්චො හුචා සකලං පාතිං පුරෙචා උද්ධුමානො අධාසි. සෙට්ටි නං දිසවා බහුං තයා පිට්ඨං ගතිතං ගවිස්සාතිති සයමෙව දබ්බිකණ්ණෙන පොකං පිට්ඨං ගහෙත්වා පක්ඛිපි. පුච්චො පුරිමපුච්චතො මහන්තතරෙ ජානො, එවං යං යං පච්චි සො සො මහන්තමහනොති හොති.

සො නිබ්බින්නො හරියං ආහ හද්දෙ! ඉමස්ස එකං පුච්චං දෙතිති තස්සා පච්ඡිතො එකං පුච්චං ගණනන්තියා සබ්බෙ එකාබද්ධා අලලිසිංසු. සා සෙසිං ආහ. සාම! සබ්බෙ පුච්චා එකතො ලග්ගා විසුං කාතුං න සකෙකාමිති. අහං කාරියාමිති සොපි කාතුං නාසක්ඛි. උභො ජනා කොටියං ගහෙත්වා කඬ්ඤානොපි වියොජෙතුං නාසක්ඛිංසුයෙව අපස්ස පුච්චති සද්ධිං වායමන්තස්සෙව සරිරතො සෙදා චුච්චිංසු. පිපාසා ව පච්ඡිජ්ජි.

තතො හරියං ආහ. හද්දෙ! න මෙ පුච්චති අන්තො පච්ඡියා සද්ධිංයෙව ඉමස්ස භික්ඛුස්ස දෙතිති. සා පච්ඡිං ආදාය පේරං උප්පඬමි. පේරෙ උභින්නමපි ධම්මං දෙසෙසි. තිණ්ණං රතනානං ගුණං කපෙසි. අජචි දින්නං අජචි සිට්ඨන්ති දාතාදිනං එලං ගහන තලෙ වන්දං විය දසොසි. තං සුච්චා පසන්නවිතො සෙට්ටි හනොති! ආගන්තු ඉමසම්. පලලඬෙක නිසිදිත්වා පුච්චෙ පරිභුඤ්ජාති ආහ.

පේරෙ මහාසෙසි! සමමාසමුද්ධො පුච්චෙ බාදියාමිති පඤ්චති භික්ඛුසතෙති සද්ධිං. විහාරෙ නිසින්නො තුමාකං රූචියා සති සෙසි හරියං පුච්චෙ ව බීරාදිති ව ගණ්ඨාපෙඨ සන්ථි සන්තිකා ගම්ඤ්ඤාමාති

ආහ. කහං පන භනෙත! එතරගි සන්ථාති? ඉතො පඤ්චවත්තාද්‍රිය
 යොජ්නමත්තො ජේතවනවිහාරෙ සෙට්ඨිති. භනෙත! කාලං අත
 තික්කමිත්වා එතතතං අද්ධානං කථං ගමියාමාති? මහාසෙට්ඨි!
 නුමහං රුචියා සති අහං වො අත්තනො ඉද්ධිබලෙන තෙසාංමි,
 නුමහං පාසාදෙ සොපාණසීසං අත්තනො ආනෙයෙව භවිස්සති
 සොපාණපරියොසානං පන ජේතවනවාරකොට්ඨිකෙ භවිස්සති. උපරි
 පාසාදු හෙට්ඨාපාසාදං ඔතරණකාලමත්තෙන වො ජේතවනං
 තෙසාංමිති. සො සාධු භනෙතති සම්පට්ඨි. ථෙරෙ සොපාණ
 සීසං තපේව කත්වා සොපාණපාදමූලං ජේතවනවාරකොට්ඨිකෙ
 හොතුති අබ්ච්ඡාසි. තපේව අහොසි.

ඉති ථෙරෙ සෙට්ඨිං ව සෙඨිහරියං ව උපරිපාසාදු හෙට්ඨා
 ඔතරණකාලතො ඛිප්පතරං ජේතවනං සම්පාපෙසි. තෙ උහොපි
 සන්ථාරං උපසඬකමිත්වා කාලං ආරොවෙසුං. සන්ථා භත්තභංගං පටි
 සිත්වා පඤ්ඤාතනවරබුද්ධාසනෙ නිසීදි සද්ධිං භික්ඛුසඤ්ඤාන, මහා
 සෙඨි බුද්ධපමුඛස්ස සඬක්ඛායා දක්ඛිණොදකං අදාසි. හරියා තථා
 භතස්ස පතෙත පුච්චෙ පතිට්ඨාපෙසි. සන්ථා අත්තනො යාපනමත්තං
 ගණති. පඤ්චසතා භික්ඛුපි තපේව ගණතිංසු. සෙඨි බිරසපට්ඨෙ
 සකඛරා දදමානො අගමාසි.

සන්ථා පඤ්චගි භික්ඛුසඤ්ඤාන සඬිං භත්තභිවචං නිට්ඨාපෙසි,
 මහාසෙඨිපි සඬිං හරියාය යාවදන්ථං බාදි, පුච්චානං පරියොසානමෙව
 න පඤ්ඤායති, සකලවිහාරෙ භික්ඛුනං ව විසාසාදානං ව දිනෙනපි
 පරියනෙතො න පඤ්ඤායති. භනෙත! පුච්චා පරික්ඛයං න ගච්ඡන්ති
 භගවතො ආරොවෙසුං, තෙන හි ජේතවනවාරකොට්ඨිකෙ ඡබ්බ
 ථාති. අථ නෙ වාරකොට්ඨිකස්ස අවිදුරෙ පබ්බාරථානෙ ඡබ්බසිංසු
 අජ්ජාපි තං ආනං කපලපුච්චපබ්බාරනෙතව පඤ්ඤායති, මහාසෙට්ඨි
 සහ හරියාය භගවතනං උපසඬකමිත්වා එකමනතං අදාසි. භගවා
 අනුමොදනං අකාසි, අනුමොදනාපරියොසානෙ උහොපි සොතා
 පතථිඵලෙ පතිට්ඨාය සන්ථාරං වැදිත්වා වාරකොට්ඨිකෙ සොපාණං
 ආරුහං අත්තනො පාසාදෙයෙව පතිට්ඨංසු.

තතොපට්ඨාය මහාසෙට්ඨි අසීතිකොට්ඨානං බුද්ධාසනෙයෙව
 විකිරි. පුන දිවසෙ සමමාසමුද්දො සාවච්ඡියං පිණ්ඩය වරිත්වා
 ජේතවනං ආගමි භික්ඛුනං සුගතොවාදං දත්වා ගතිකුටිං පටිසිත්වා
 පතිසලලීතෙ සායණභසමයෙ ධම්මසභායං සනතිපතිත්වා භික්ඛු
 පස්සථාමුසො! මහාමොග්ගලානපේරස්සානුභාවං මච්ඡරියසෙට්ඨිං
 මුත්තෙතනෙව දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා පුච්චෙ භාගාපෙත්වා
 ජේතවනං ආනෙත්වා සන්ථි සමමුඛං කත්වා සොතාපතථිඵලෙ පතිට්ඨා
 පෙසි, අහො! මහානුභාවො ථෙරෙති ථෙරස්ස භුණ්කථං කපේතනා
 නිසීදිංසු. සන්ථා ආගන්ත්වා නායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරගි කථාය සනති
 සිත්තාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ භික්ඛවෙ! කුලදමකෙන

නාම භික්ඛුනා කුලං අවිහෙසෙතිං අකිලමෙණිං පුප්ථතො රෙණුං
ගණ්ඨනෙතන හමරෙන විශ උපසඤ්ඤාමිතිං බුද්ධාගුණ ජානාපෙ
තබ්බන්ති චතිං ථෙරං පසංසන්නො:-

“යථාපි හමරෙ පුප්ථං වණ්ණගතිං අහෙසං,
පලෙති රසමාදය එවං භාමෙ මුනි වරෙ”ති. a

ඉමං ධම්මපදෙ ගාථං චතිං උත්තරිමපි ථෙරස්ස ගුණං පකාසෙත්තුං
න භික්ඛවෙ! ඉදුනෙව මොග්ගලානෙන මච්ඡරියසෙට්ඨි දමිතො,
පුබ්බෙපි තං දමෙතිං කමමථලසමිතිං ජානාපෙසියෙවාති චතිං
අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාලෙතෙත බාරණසියං
ඉලලීසො නාම සෙට්ඨි අහොසි අසිතිකොට්ඨිහවො පුරිසදොස
සමනනාගතො ඛජ්ජො කුණ්ඨි විසමඅක්ඛිමණ්ඩලො අස්සඥො අප්ප
සන්නො මච්ඡරී, තෙව අඤ්ඤාසං දෙති න සයං පරිභුඤ්ජති රක්ඛස
පරිග්ගතිතපොකබරණී විශස්ස ගෙහං අහොසි. මාතෘපිතරෙ පතස්ස
යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා දයකා දුතපතිනො, සො සෙට්ඨිට්ඨානං
ලභිතියෙව කුලවංසං නාසෙතිං දුතසාලං ක්කාපෙතිං යාවකෙ
පොථෙතිං නික්ඛඤ්ඤාසං ධනමෙව සණ්ඨාපෙසි. සො එකදිවසං
රාජ්ජට්ඨානං කතිං අත්තනො සිරං ආගමිත්තො එකං මග්ග
කිලන්තං ජාතපදමනුස්සං එකං සුරාවාරකං ආදය පිඨකෙ නිසි
දිතිං අභිලසුරං සකාසකං පුරෙතිං පුරෙතිං පුතිමච්ඡකෙන
උත්තරිග්ගෙගත පිටන්තං දිස්වා සුරං පාතුකාමො හුතිං විනෙතසි.

සවාහං සුරං පිටියොමි මධි පිටතො බහු පිටිතුකාමා ගවිස්සන්ති
එවං මෙ ධනපරික්ඛයො ගවිස්සතිති. සො තණ්හං අබ්බාසෙන්නො
විචරිතිං ගමිත්තො ගමිත්තො කාලෙ අබ්බාසෙත්තුං අසකෙකානො
විහතකප්පාසො විශ පණ්ඩුසරිරෙ අහොසි ධම්නිසාත්තගත්තො ජතො.
අප්ථකදිවසං ගබ්භං පටිසිතිං මඤ්චකං උපගුතිතිං නිපජ්ජි. තමෙනං
හරියං උපසඤ්ඤාමිතිං පිට්ඨිං පරිමජ්ජිතිං කින්නො සාමි! අථාසුකන්ති
පුච්ඡි. සබ්බං හෙට්ඨා කට්ඨනිකාමෙනෙව වෙදිතබ්බං. තෙන හි
එකකස්සෙව තෙ පගොනකං සුරං කරොමිති පත වුත්තෙ ගෙහෙ
සුරාය කාරියමානාය බහු පට්ඨාසිංසන්ති. අත්තරාපණතො ආහර
පෙතිංපි න සකකා ඉධ නිසින්නෙන පාතුන්ති මාසකමන්තං දතිං
අත්තරාපණතො සුරාවාරකං ආහරපෙතිං වෙට්ඨෙතන ගාහාපෙතිං
තගරා නික්ඛමම කදිතීරං ගන්තිං මහාමග්ගසමිපෙ එකං ගුට්ඨං පටි
සිතිං සුරාවාරකං සපාපෙතිං ගමිත් තිත්ති වෙට්ඨකං දුරෙ නිසිද
පෙතිංකොසකං පුරෙතිං සුරං පාතුං ආරභි.

පිතාපතස්ස දුතාදීනං පුඤ්ඤානං කතන්තා දෙවලොකෙ සකෙකා
හුතිං නිබ්බන්ති. සො තස්මිං බණ් පට්ඨන්ති හුට්ඨො මෙ දුතග්ගං
උදහු නොති ආවජ්ජෙන්නො තස්ස ව අප්පටන්ති. පුත්තස්ස ව

කුලවංසං නාසෙච්චා දුතසාලං ක්වපෙච්චා යාවතෙ නික්කබ්බිච්චා මච්ඡරියභාවෙ පතිට්ඨාය අසෙසසං දුතබ්බං භවිස්සාතිති භයෙන ගුලිං පවිසිච්චා එකකසෙසව සුරං පිටතභාවකුච දිස්වා ගච්ඡාමි තං සඤ්ඤාභෙච්චා දමෙච්චා කමමඵලසමඛාං ජානාපෙච්චා දුතං දුපෙච්චා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධනාරහං කරෙමිති මනුස්සපථං ඔතරිච්චා ඉලලීසසෙට්ඨිනා නිබ්බිසෙසං බස්සකුණිං විසමවක්ඛලං අත්තභාවං නිමිණිච්චා රාජගහනගරං පවිසිච්චා රසෙසසං නිවෙසන වාසෙර ධුච්චා අත්තනො ආගතභාවං ආරොවාපෙච්චා පවිසතුති වුත්තෙත පවිසිච්චා රාජානං වන්දිච්චා අට්ඨාසි.

රාජා කීං මහාසෙට්ඨි! අවෙලාය ආගතොසිති ආහ. ආගතොච්චි දෙව! සරෙ මෙ අසිතිකොටිමත්තං ධනං අනී, තං දෙවො ආහ රාපෙච්චා අත්තනො භණ්ඩාගාරෙ පුරාපෙතුති. අලං මහාසෙට්ඨි! තව ධනතො අමානං ගෙහෙ බහුතරං ධනනති. සථෙ දෙව! කුමාහං කමමං නනී. යථාරුචියා නං ගහෙච්චා දුතං දමමිති. දෙති මහාසෙට්ඨිති. සො සාධු දෙවොති රාජානං වන්දිච්චා නික්කමිච්චා ඉලලීසසෙට්ඨිනො ගෙහං අගමාසි, සබ්බෙ උපට්ඨාකමනුස්සා පරි වාසෙසං එකොපි නායං ඉලලීසොති ජාතිකුං සමන්තො නනී. සො ගෙහං පවිසිච්චා අනෙතාඋමාරෙ ධුච්චා දෙවාරිකං පකෙකාසා පෙච්චා යො අසෙසසං මයා සමාතරුපො ආගතො මමෙතං ගෙහනති පවිසිකු. ආගච්ඡති තං පිට්ඨිං පහරිච්චා නිගරෙය්ඝාථාති වච්චා පාසාදං ආරුහං මහාරහෙ ආසනෙ නිසිදිච්චා සෙට්ඨිහරිං පකෙකා සාපෙච්චා සිතාකාරං දසෙසච්චා හදෙ! දුතං දෙමාති ආහ. තස්ස තං වචනං සුච්චා ව සෙට්ඨිහරියා ව පුත්තධිතරො ව දුසකමමකරා ව එත්තකං කාලං දුතං දුකුං විත්තමපි නනී, අජ්ජ පන සුරං පිවිච්චා මුදුට්ඨෙතො හුච්චා දුකුකාමො ජාතො භවිස්සාතිති වදිංසු.

අථ නං සෙට්ඨිහරියා යථාරුචියා දෙථ සාමිති ආහ. තෙන ති හෙරිවාදකං පකෙකාසාපෙච්චා සුචණ්ණරජතමණිමුත්තාදීති අනීකා ඉලලීසසෙට්ඨිස්ස සරං ගච්ඡනතුති සකලතගරෙ හෙරිං වරාපෙඨිති. සා තථා කාරෙසි. මහාජනො පච්ඡපසිබ්බකාදීති ගහෙච්චා වාසෙ සනතිපති. සකෙකා සත්තරත්තපුරෙ ගබ්බෙ විව රාපෙච්චා කුමාහං දමමි යාවදන්තං ගහෙච්චා ගච්ඡාති ආහ. මහාජනො ධනං නිහරිච්චා මහාතලෙ රාසිං කච්චා ආගතභාජනාති පුරෙච්චා ගච්ඡති.

අස්සෙතරො ජනපදමනුස්සො ඉලලීසසෙට්ඨිනො ගොණෙ තස්සෙව රපෙ යොජෙච්චා සත්තති රත්තෙති පුරෙච්චා තගර නික්කමම මහාමහං පටිපස්සිච්චා තස්ස ගුලිස්ස අවිදුරෙන රථං පාජෙතො වස්සසතං ජීව සාමි! ඉලලීසසෙට්ඨි! තනුතියායදති මෙ යාවජීවං කමමං අකච්චා ජීවිතබ්බං ජාතං, තථෙව රපො, තථෙව ගොණො, තථෙව ගෙහෙ සත්තරත්තනාති; තෙව මාතරො

දිනනාති න පිතරා තනනියාය ලද්දාති සාමිති සෙට්ඨිනො
 ගුණකරං කපෙනො ගව්ඨති. සො තං සද්දං සුත්වා තිතගසිනො
 විනොසි. අයං මම නාමං ගහෙත්වා ඉද්දසුද්දසුච්චි වදන්ති. කච්චිනුඛො
 රඤ්ඤ මම ධනං ලොකස්ස දිනනනති ගුඛො තිකඛමිත්වා ගොණෙව
 රථසුච්චි සඤ්ජාතිත්වා අරෙ! වෙටක! මය්හං ගොණා මය්හං රථොති
 වත්වා ගනත්වා ගොණෙ නාසාරජ්ජයං ගණ්ඨි. ගහපතීනො රථා
 ඔරුග්ග අරෙ! දුට්ඨවෙටක! ඉලලීසමහාසෙට්ඨි සකලතගරස්ස දුතං
 දෙති තිං කිං අහොසිති පතඛද්දිත්වා අසණ්ඨො පාතෙනො විශ
 ඛිනෙති පහරිත්වා රථං ආදාය අගමාසි.

සො පුත කමමානො උට්ඨාය පංසුං පුඤ්ඤිත්වා පුඤ්ඤිත්වා වෙගෙන
 ගනත්වා රථං ගණ්ඨි. ගහපතීනො ඔහරිත්වා කෙසෙසු ගහෙත්වා
 නාමෙත්වා කපරපභාසරෙති කොට්ටත්වා ගලෙ ගහෙත්වා ආගත
 මය්හාතිච්චං බිටිත්වා පකකාමි. එතතාවතාස්ස සුරාමදො ඡීජ්ජ.

සො කමමානො වෙගෙන නිවෙසනවාරං ගනත්වා ධනං ආදාය
 ගව්ඨනො අවොහා! කිං නාමෙතං? රාජ මම ධනං විලුප්පාපෙතීති
 තං තං ගනත්වා ගණ්ඨාති. ගතිතගතිතා පහරිත්වා පාදමුලෙගෙව
 පාතෙනති, සො වෙදනාමනො ගෙහං පටිසිතුං ආරභී. වාරපාලා
 අරෙ! දුට්ඨගහපතී! කහං පටිසසිති වංසපෙසිකාති පොථෙත්වා
 ගිව්ඨාය ගහෙත්වා නිගරිංසු.

සො ධූපෙත්වා ඉදුති රාජානං නත්ති මෙ අසෙසු කොටි පටි
 සරණොති රඤ්ඤ සනතිකං ගනත්වා දෙව! මම ගෙහං තුලෙහ
 විලුප්පාපෙතාති? නාහං සෙට්ඨි! විලුප්පාපෙමි නනු තිමෙව ආගනත්වා
 සවෙ තුලෙහ න ගණ්ඨාම අහං මම ධනං දුතං දස්සාමිති තගරෙ
 හෙරිං වරාපෙත්වා දුතං අදාසිති? නාහං දෙව! තුලාකං සනතිකං
 ආගච්ඡාමි, කිං තුලෙහ මය්හං මච්ඡරියභාවං න ජානාමි? අහං
 තිණගෙහන තෙලබ්බුමපි න කස්සපි දෙමි. යො දුතං දෙති තං
 පනෙකාසාපෙත්වා විමංසම දෙවති.

රාජා සකකං පනෙකාසාපෙසි. විනනං ජනානං විසෙසං නෙව
 රාජා ජනාති න අමච්චා. මච්ඡරියසෙට්ඨි කිං දෙව! අයං සෙට්ඨි අහං
 සෙට්ඨිති ආහ. මයං න සඤ්ජානාම, අත්ථි තෙ කොටි සඤ්ජානනකොති?
 හරියා මෙ දෙවති. හරියං පනෙකාසාපෙත්වා කතරෙ තෙ සාමිකොති
 පුච්ඡිංසු. සා අයනති සකකස්සෙව සනතිකෙ අට්ඨාසි. පුතතඨිතරෙ
 දුහකමචකරදයො පනෙකාසාපෙත්වා පුච්ඡිංසු. සතෙබ්බ සකකස්සෙව
 සනතිකෙ තිට්ඨනති.

පුත සෙට්ඨි විනොසි මය්හං සිසෙ පිළකා අත්ථි කෙසෙසි
 පටිච්ඡන්තා. තං බො පන කප්පකො එව ජනාති තං පනෙකා
 සාපෙස්සාමිති. සො කප්පකො මං දෙව! සඤ්ජානාති තං පනෙකා
 සාපෙසිති ආහ. තග්ගිං පන කාලෙ බොධිසත්තො තස්ස කප්පකො
 ඉතාති. රාජා තං පනෙකාසාපෙත්වා ඉලලීසසෙට්ඨිං ජානාසිති පුච්ඡි,

සීසං ඔලොකෙනිඤ්ඤා සඤ්ජානාමි දෙවොති. තෙන හි විනතමපි සීසං ඔලොකෙනිති. තස්මිං බණේ සකෙකා සීසෙ පිළකං මාපෙසි. බොධි සකෙකා විනතමපි සීසං ඔලොකෙනොනො පිළකා දිඤ්ඤා මහාරාජ! විනතමපි සීසෙ පිළකා අත්ථෙව නාහං එතෙසු එකස්සාපි ඉලලීස භාවං සඤ්ජානිතුං සකෙකාමිති වතීඤ්ඤාං භාටමාහ :-

උභො බඤ්ජා උභො කුණ්ඨි උභො විසමවකුලා,
උභිනනං පිළකා ජතා නාහං පස්සාමි ඉලලීසනති.

තත්ථ-උභොති වෙපි ජතා. බඤ්ජාති කුණ්ඨකපාදා, කුණ්ඨිති කුණ්ඨහත්ථා. විසමවකුලාති විසමඅක්කිමණිකුලා කෙකරා. පිළකාති විනතමපි එකස්මිං යෙව සීසපඨදෙසෙ එකසන්ධානාව පිළකා ජතා. නාහං පස්සාමිති අහං ඉමෙසු අයං නාම ඉලලීසොති න පස්සාමි. එකස්සාපි ඉලලීසභාවං න ජනාමිති අවොච.

බොධිසත්තස්ස වචනං සුඤ්ඤා සෙට්ඨි කම්පමානො ධනසොකෙන සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසකෙකානොනො තත්ථෙව පති. තස්මිං බණේ සකෙකා නාහං මහාරාජ! ඉලලීසො සකෙකාහමස්මිති මහ තිස්සා සක්කලීලහාය ආකාසෙ අට්ඨාසි. ඉලලීසස්ස මුඛං පුඤ්ඤාඤ්ඤා උදකෙන සිඤ්චිංසු. සො උට්ඨාය සක්කං දෙවරාජානං වර්ද්ධා අට්ඨාසි. අප්ථං නං සකෙකා ආහං ඉලලීස! ඉදං ධනං මම සත්තකං න තච අහං හි තෙ පිතා තිං මම පුත්තො අහං දුනාදිති පුඤ්ඤාති කතො සක්කත්තං පත්තො කම්පන මෙ වංසං උපවර්ජිතො අදුන සිලො හුඤ්ඤා මච්ඡරියෙ පතිට්ඨාය දුනසාලා ක්කාපෙතො යාවතෙ නික්කඛිතිතො ධනමෙව සන්ධිපෙසි, තං තෙව තිං පරිභුඤ්ඤාසි. න අඤ්ඤා, රක්ඛසපරිහ්නතිතං විශ තිට්ඨති, සචෙ මෙ දුනසාලා පාන තිකා කතො දුනං දස්සාසි ඉච්චතං කුසලං, නො චෙ දස්සාසි සබ්බං තෙ ධනං අනතරධාපෙතො ඉමිනා ඉන්ද්‍රවර්ජරෙන සීසං ජිනිතො ජිවිතකඛයං පාපෙස්සාමිති ආහ.

ඉලලීසසෙට්ඨි මරණභයෙන සන්නජ්ජිතො ඉතො පට්ඨාය දුනං දස්සාමිති පරිඤ්ඤා අදාසි. සකෙකා තස්ස පරිඤ්ඤා ගතොතො ආකාසෙ නිසින්නකොච ධම්මං දෙසෙතො තං සිලෙසු පතිට්ඨාපෙතො සක්කට්ඨානමෙව අගමාසි. ඉලලීසොපි දුනාදිති පුඤ්ඤාති කතො සග්ග පරායණො අහොසි.

සත්ථා ත භික්ඛවෙ! ඉදං තෙව මොග්ගලානො මච්ඡරියසෙට්ඨිං දමෙති, පුබ්බෙපෙස ඉමිනා දම්මතොයොති වතීඤ්ඤාං ධම්මදෙසනං ආහරිතො අනුසක්ඛිං සචෙතො ජාතකං සමොධානෙසි. තද ඉලලීසො මච්ඡරියසෙට්ඨි අහොසි. සකෙකා දෙවරාජා මොග්ගලානො, රාජා ආනන්දො, කප්පකො පත අහමෙවාති.

ඉලලීසත්තකං.

1. 8. 9.

සතො විදුන්නා ව භතා ව ගාවොති ඉදං සන්තා ජේතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං අමචං ආරබ්භ කපේසි. කොසලරඤ්ඤා කීර එකො අමචො රාජානං ආරාධෙත්වා පච්චන්තතාමෙ රුජබලිං ලභිත්වා වොරෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා අතං මනුස්සො ආදාය අරඤ්ඤං පවිසිස්සාමි තුච්චො ගාමං විලුච්චිත්වා උපඛිං මයං දදෙ යතාපාති වත්වා පභෙව මනුස්සො සන්තිපාතෙත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා වොරෙසු ආගන්ත්වා ගාවිශො සාතෙත්වා මංසං බාදිත්වා ගාමං විලුච්චිත්වා ගතෙසු සායණ්ඤාමයෙ මහාජනපරිවුත්තො ආගච්ඡති. තස්ස න විරෙතෙව තං කමමං පාකටං ජාතං. මනුස්සා රඤ්ඤා ආරොවෙසුං. රුජපි තං පනෙත්වාසාපෙත්වා දෙසං පතිට්ඨාපෙත්වා සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා අඤ්ඤං ගාමභොජකං පෙසෙත්වා ජේත වනං ගන්ත්වා භගවතො එතමන්තං ආරොවෙසි. භගවා න මහාරුජ ! ඉදුනෙව එස එවංසිලො, පුබ්බපි එවං සිලොයෙවොති වත්වා තෙන යාවිත්තො අනිතං ආහරි :-

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙතෙන රුජ එකස්ස අමචවස්ස පච්චන්තගාමං අදාසි. සබ්බං පුරිමසදිසමෙව, තදා පන බොධිසත්තො වණ්ඤ්ජාය පච්චන්තෙ විවරන්තො තසමිං ගාමකෙ නිවාසං කපෙපසි. සො තසමිං ගාමභොජකෙ සායණ්ඤාමයෙ මහා ජනපරිවාරෙන හෙරියා වජ්ජමානාය ආගච්ඡන්තො අයං දුට්ඨ භොජකො වොරෙහි එකතො හුත්වා ගාමං විලුච්චාපෙත්වා වොරෙසු පලාසිත්වා අට්ඨිං පවිට්ඨෙසු ඉදුති උපසන්නපසන්නො විශ හෙරියා වජ්ජමානාය ආගච්ඡති ඉමං ගාමමාහ :-

සතො විදුන්නා ව භතා ව ගාවො
දඩ්ඨාති ගෙහාති ජනො ව නිත්තො,
අපාගමා පුත්තගතාය පුත්තො
බරසාරං දෙණ්ඨිමං වාදයන්තොති.

තන්ත-සතොති යද. විදුන්නා ව භතා වාති විලුච්චිත්වා ව නිතා, මංසං බාදනන්තාය ව භතා. ගාවොති ගොරුපාති. දඩ්ඨාතිති අග්ගිං දත්තා කාපිතාති. ජනො ව නිත්තොති කරමරගාහං ගහෙත්වා නිත්තො, පුත්තගතාය පුත්තොති ගතපුත්තාය පුත්තො. නිලලජ්ජාති අන්තො. ජිනනතිරොධනපසස්ස හි මාතා නාම තන්ති. ඉති සො තස්සා ජිවන්තොපි ගතපුත්තට්ඨානෙ නිට්ඨතිති ගතපුත්තාය පුත්තො නාම හොති. බරසාරනති එභිසද්දං දෙණ්ඨිමනති පටගහෙරි.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාපාය තං පටිභාසි න විරෙතෙව ව තස්ස තං කමමං පාකටං ජාතං. අපසා රුජ දෙසානුරූපං නිග්ගහං අකාසි, සන්තා න මහාරුජ ! ඉදුනෙවෙස එවං සිලො පුබ්බපි

එවං සිලොයෙවාති වඩා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො අනුසංඝවෙතො ජාතකං සමොධානෙයි. තද්ද අමුවො ඉද්දති අමුවො යෙව්, භාජාය උද්භාරකපණ්ඩිතමනුස්සො පන අහමෙවාති.

බරණ්ණරජානකං.

1. 8. 10.

යං නො පටික්ඛන්ති. පුරෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අසුඤ්ඤාතරං විකප්පිතං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙයි. එකො කිර භික්ඛු ආවුසො! අමානං ජාතිසමා ජාති, ගොතනසමං ගොතනං නාම නත්ති, මයං එවරුපෙ නාම මහාබතතියකුලෙ ජාතා ගොතනත වා කුලප්පදෙසෙන වා අමෙහි සදිසො නත්ති. අමානං සුවණ්ණ රජතාදීනං අන්තො නත්ති. දුස්කම්මකරාපි නො සාලිමංසොදනං භුඤ්ජන්ති. කාසිකවත්ථං නිවාසෙනති කාසිකවිලෙපනං විලිපෙනති මයං පබ්බජිතභාවෙන එතරහි එවරුපාති ලුබ්භාති භොජනාති භුඤ්ජාමි, ලුබ්භාති විවරාති ධාරෙමාති පෙරනවකමජ්ඣිමානං භික්ඛුනං අන්තරෙ විකප්පෙනො ජාතිආදිවසෙන වමෙහන්තො වඤ්ඤෙනො විවරති.

අපංසු එකො භික්ඛු කුලප්පදෙසං පරිගණ්හිතො නං විකප්පන භාවං භික්ඛුනං කපෙයි. භික්ඛු ධම්මසංභායං සන්තිපතිනා ආවුසො! අපුසො නාම භික්ඛු එවරුපෙ නිශ්ඤාණිකසාසනෙ පබ්බජිතො විකප්පෙනො වමෙහන්තො වඤ්ඤෙනො විවරතිති එතංසු අගුණං කපෙයි. සත්ථා ආගන්තො කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සන්තිසින්නාති පුට්ඨො ඉමාය නාමාති වුත්තෙ න භික්ඛවෙ! සො භික්ඛු ඉදන්තෙව විකප්පෙනො වමෙහන්තො වඤ්ඤෙනො විවරති පුබ්බෙපි විකප්පෙනො වමෙහන්තො වඤ්ඤෙනො විවරති වඩා අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාණ්ණසියං බුහමදත්තෙ රජං කාරෙන්න බොධි සත්තො. එකසමිං නිගමගාමෙ උදිවවුබ්භණ්ණකුලෙ නිබ්බන්තො වයප්පත්තො තක්කසිලාය දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ තයො වෙදෙ අධාරස විජ්ජාධාරානාති උග්ගහෙතො සබ්බසිප්ප නිප්පත්තිං පත්වා වුලුඬනුග්ගහපණ්ඩිතො නාම අසොසි. සො තක්කසිලාතො නික්ඛමිතො සබ්බසමයසිප්පාති පරියෙසමානො මහිංසකරධං අගමාසි. ඉමසමිං පන ජාතකෙ බොධිසත්තො පොකං රස්සො ඔත්තාකාරො අසොසි. සො වින්තසි සවාහං කඤ්චි රාජානං උපසඞ්කම්ස්සාමි සො එවං රස්සසරිරො තිං කිං අමානං කරියා සිති වක්ඛති යනුක්ඛාහං ආරොහපරිනාහසමපන්නං අභිරුපං එකං පුරිසං එලකං කන්ධා තස්ස පිට්ඨිවුත්ථායාය ජිවිතං කප්පෙග්ගන්ති.

සො තථාරූපං පුරිසං පරියෙසමානො හිමසෙනස්ස නාමෙකස්ස තනනවායස්ස තනනං විනනට්ඨානං ගනනා තෙන සද්ධිං පටිසන්ධාරං කතා සමම ! නිං කිං නාමොසිති පුට්ඨි. අහං හිමසෙනො නාමාහි. කිං පන නිං එවං අභිරූපො උපධිසමපනොනො හුත්වා ඉමං ලාමකකමමං කරෙසිති? ජීවිත්තුං අසනෙකානෙතාහි. සමම ! මා එතං කමමං කරි සකලජලේද්දිපෙ මයා සද්දිසො ධනුග්ගහො නාම නඤ්චි, සචෙ පනාහං කඤ්චි රාජානං පසොය්‍යං සො මං එවං රසොයා අයං කිං අමහානං කරිය්‍යතීති කොපෙය්‍ය නිං රාජානං දිස්වා අහං ධනුග්ගහොති චක්ඛසි රාජා තෙ පරිබ්බයං දත්වා වුත්තා තිබ්බං දස්සති. අහං තෙ උප්පන්නකමමං කරෙනො තච පිට්ඨිච්ඡායාය ජීවිස්සාමි, එවං උභොපි සුඛිතා භවිස්සාම. කරෙති මම චචනනති අහ. සො සාධුති සමපට්ඨි.

අථ නං ආදාය බාරාණසිං ගනනා සයං වුලලධනුපට්ඨානො හුත්වා තං පුරතො කතා රාජවායෙර ධත්වා රඤ්ඤ ආරෙවාපෙසි. ආගච්ඡතුති ච වුත්තො උභොපි පටිසිත්වා රාජානං චන්දිත්වා අට්ඨංසු. කිං කාරණං ආගතත්වාති ච වුත්තො හිමසෙනො අහ අහං ධනුග්ගහො මයා සද්දිසො සකලජලේද්දිපෙ ධනුග්ගහො නඤ්චි. කිං පන ලභනො මං උපට්ඨතිස්සාසිති? අද්ධමාසෙ සහස්සං ලභනො උපට්ඨතිස්සාමි දෙවති. අයං තෙ පුරිසො කො හොතිති? වුලලඋපට්ඨානො දෙවති. සාධු උපට්ඨාහති. තතො පට්ඨාය හිමසෙනො රාජානං උපට්ඨහති. උප්පන්නං කිච්චං පනස්ස බොධි සතොති තිත්ථරති.

තෙන බො පන සමයෙන කාසිරට්ඨි එකසමිං අරඤ්ඤ ඛත්තනං මත්තස්සාන්තං සඤ්චරණමග්ගං ව්‍යග්ගො ඡ්ඛිධාපෙති. ඛත්ත මත්තස්ස ගහෙත්වා ගහෙත්වා බාදති. තං පචත්තං රඤ්ඤ ආරො වෙසුං. රාජා හිමසෙනං පනෙකාසාපෙත්වා සක්ඛියසි තාන ! නං ව්‍යග්ගං ගණිතුනති අහ. දෙව ! කිං ධනුග්ගහො නාමාහං යදි ව්‍යග්ගං ගහෙත්තුං න සනෙකාමිති? රාජා තස්ස පරිබ්බයං දත්වා උය්‍යාරෙසි. සො ඝරං ගනනා බොධිසත්තස්ස කපෙසි. බොධි සතො සාධු සමම ! ගච්ඡාති අහ. කිච්චන න ගමිය්‍යසිති? අම න ගමිය්‍යාමි උපායං පන තෙ ආචික්ඛිය්‍යාමිති. ආචික්ඛි සමමාහි. නිං ව්‍යග්ගස්ස චසනට්ඨානං සහසා එකභොව මා අගමාසි, ජාන පදමත්තස්ස පන සනතිපානෙත්වා එකං වා වෙ වා ධනුසහස්සාති ගාහාපෙත්වා තඤ්ච ගනනා ව්‍යග්ගස්ස උට්ඨිතභාවං ඤාත්වා පලාසිත්වා එකං ගුමං පටිසිත්වා උදරෙන තිපජේඡය්‍යාසි, ජානපදව ව්‍යග්ගං පොපෙත්වා ගණිස්සානති, තෙති ව්‍යග්ග ගතිනෙ නිං දනෙතති එකං චලලිං ඡිඤ්චි කොටියං ගහෙත්වා මතව්‍යග්ගස්ස සනතිකං ගනනා හො ! කෙනෙස ව්‍යග්ගො මාරිතො? අහං ඉමං ව්‍යග්ගො ගොණං මිඤ්චලලියා ඛන්ති රඤ්ඤ සනතිකං තෙස්සාමිති චලලිං.

අන්ධය යුමිම පවිටේය. මයා වලලියා අනාභතාය එව කෙනෙස මාරිතොති කපේයයයි. අප තෙ ජානපද භිතතසිතා සාමි ! මා රඤ්ඤ ආවිකතාති බහුං ධනං දස්සනති. ව්‍යගෙසා තයා ගතිතො භවිස්සති රඤ්ඤපි සනතිතා බහුං ධනං ලභිස්සසිති. සො සාමුති ගතත්වා බොධිසතෙන න කපිතනියාමෙනෙව ව්‍යග්ගං ගතෙත්වා අරඤ්ඤං ඛෙමං කත්වා මහාජනපරිවුතො බාරාණසිං ආගන්ත්වා රාජානං දිස්වා ගතිතො මෙ දෙව ! ව්‍යගෙසා අරඤ්ඤං ඛෙමං කතනති ආහ. රාජා නුටේයා බහුං ධනං අදුසි.

පුතෙකදිවසං එකං මග්ගං මහිසො ඡබ්බාපෙතිති රඤ්ඤ ආරොචයිංසු. රජා තපේව භිමසෙනං පෙසෙසි. සොපි බොධි සතෙන න දිනනායෙන ව්‍යග්ගං විය තමපි ගතෙත්වා ආගඤ්ඤි. රජා පුත බහුං ධනං අදුසි, මහනතං ඉස්සරියං ජාතං සො ඉස්සරිය මදමතෙනා බොධිසතෙන අවඤ්ඤං කත්වා තස්ස වචනං න ගණ්ඨාති නාහං තං නිස්සාය ජිවාමි, කිං තුඤ්ඤෙව පුරිසොති ආදිති එරස වචනාති වදති.

අප කතිපාහව්වයෙනෙවෙතො සපතනරජා ආගන්ත්වා බාරණසිං උපරුක්ඛිත්වා රජං වා දෙතු. යුද්ධං වාති රඤ්ඤ සාසනං පෙසෙසි. රාජ යුජ්ඣාතිති භිමසෙනං පෙසෙසි. සො සබ්බසත්තාහ සත්තදොඤ්ඤා භව්වෙසං ගතෙත්වා සුසත්තාදායස්ස වාරණස්ස පිටේයි තිසිදි. බොධිසතොපි තස්ස මරණභයෙන සබ්බසත්තාහසත්තබො භිමසෙනස්සෙව පච්ඡිමාසනෙ තිසිදි. වාරණො මහාජනපරිවුතො නගරවාරෙන නිකම්භිත්වා සඛ්භාමයිසං පාපුණි. භිමසෙනො යුද්ධ ගෙරිසද්දං සුත්වා කමපිතුං ආරදො බොධිසතො ඉදුතෙස හත්තිපිට්ඨා පතිත්වා මරිස්සතිති හත්තිතො අපතනත්ථං භිමසෙනං යොතෙන න පරික්ඛිපිත්වා ගණ්ඨි, භිමසෙනො සමපහාරට්ඨානං දිස්වා මරණභයතප්පිතො සරිරවලඤ්ඤා න හත්තිපිට්ඨං දුසෙසි. බොධි සතො නබො තෙ භිමසෙන ! පුරිමෙන පච්ඡිමං සමෙති. තිං පුබ්බෙ සඛ්භාමයොධො විය අහොසි. ඉදුති හත්තිපිට්ඨං දුසෙසිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

යං තෙ පවිකත්තිතං පුරෙ
අප තෙ පුතිසර සජනති පච්ඡා,
උභයං නසමෙති භිමසෙන !
යුද්ධිකපා ව ඉදඤ්ච තෙ විභඤ්ඤනති.

තත්ථ-සං ගෙ පවිකත්තිතං. පුරෙති යං තයා පුබ්බෙ කිං තුඤ්ඤෙව පුරිසො නාහමපි සංගාමයොධොති විකත්තිතං වඟ්ගවචනං වුතතං, ඉදං තාව එකං. අප ගෙ පුතිසර සජනති පච්ඡාති අප තෙ ඉමෙ පුතිභාවෙන සරණභාවෙන ව පුතිසරති ලද්ධිනාමා. සරිරවලඤ්ඤාධාර සජනති වලඤ්ඤනති පග්ගරනති. පච්ඡාති තතො

පුරෙ විකැපිතතො අපරභාගෙ ඉදං ඉමසමිං සඛාමයිසෙති අන්තො.
උභයං න සමෙති හිමසෙනාති ඉදං හිමසෙන! උභයං න සමෙති.
කතරං? සුඛකථා ච ඉදං ච තෙ විහඤ්ඤානති යා ච පුරෙ කපිතා
සුඛිකථා යං ච තෙ ඉදං විහඤ්ඤා නිලමපො හපිපිට්ඨං දුසනා
කාරපපතො විසාදොති අන්තො.

එවං බොධිසත්තො තං ගරහිතො මා හාසි සමම! කසමා මයි
සිතෙ විහඤ්ඤාසිති හිමසෙනං හපිපිට්ඨිතො ඔතාරෙතො තහාසිතො
ගෙහමෙව ගවිජාති උග්ගසාරෙතො අජ් මයා පාකටෙන හවිතුං
වට්ටතිති සඛාමං පවිසිතො උනනදිතො බලනොට්ඨකං හිඤ්ඤා
සපතනන්ජානං ජීවගාහං ගාහාපෙතො බාරණසිරිසෙඤ්ඤා සනතිකං
අගමාසි. රාජ් තුට්ඨො බොධිසත්තං මහනතං යසං අදාසි. තතො
පට්ඨාය චුලුබහුග්ගහපණ්ණිතොති සකලජ් බුදිපෙ පාකටො අගොසි.
සො හිමසෙනං පරිබ්බයං දුතො සකට්ඨානමෙව පෙසෙතො දුතා
දිති පුඤ්ඤාති කතො යථාකමං ගතො.

සන්තා න හිකබ්බෙ! ඉදංතෙවෙස හිකබ්බු විකැපෙති, පුබ්බපි
විකැපියෙවති වතො ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිතො අනුසන්ධිං සටෙතො
ජාතකං සමොධානෙසි. තද් හිමසෙනො විකැපිකහිකබ්බු අගොසි,
චුලුබහුග්ගහපණ්ණිතො පත අගමෙවති.

හිමසෙනන්තනං.

වරණවග්ගො අදිමො.

1. 9. 1.

අපාසිමග්ග අනවමිමාති ඉදං සන්තා කොසමිංයං උපතිස්සාය
සොසිතාරමෙ විහරන්තො සාගතන්තොරං ආරබ්භ කපෙසි. හගවති
සාවන්තියං වස්සං වසිතො වාරිකාගමණෙන හඳුවතිකං නාම නිගමං
සමපතෙන ගොපාලකා පසුපාලකා කස්සකා පථාපිතො ච සන්තාරං
දිස්වා වන්ති මා හන්තො! හගවා අබ්බතින්තො අගමාසි. අබ්බතින්තො
ජවිලස්ස අස්සමෙ¹ අබ්බතින්තො නාම නාගො ආසිට්ඨො සොර
විසො, සො හගවන්තං විහරෙය්සාති වාරයිස්ස. හගවා තෙසං කථා
අසුණන්තො විශ් තෙසු යාවතියං වාරයමානෙසු පි අගමාසියෙව.

තත්තදං හගවති හඳුවතිකාය අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරහිමං චත
සණ්ඨා විහරන්තො තෙන සමයෙන බුද්ධිපට්ඨානො සාගතො නාම
පෙරෙ පොථුජ්ජතිකාය ඉද්ධියා සමන්තාගතො තං අස්සමං. උප
සඬකමිතො තස්ස කාගරජස්ස වසනට්ඨානෙ තිණසන්තාරකං පඤ්ඤා
පෙතො පලුභිකත නිසිදි නාගො මකං අසහමානො බුමාසි,

1. ඉං. ජවිලස්සම.

පේරෙපි බුමායි. නාභො පජ්ජලි, පේරෙපි පජ්ජලි. නාභස්ස තෙජෝ පේරං න බාධති. පේරස්ස තෙජෝ නාභං බාධති. එවං සො ඛණ්ණක තං නාභරාජානං දමෙතො සරණෙසු වෙව සිලෙසු ව පතිට්ඨාපෙතො සජු සනතිකං අගමායි.

සන්ධාපි හඳුවතිකායං යථාභිරන්තං විහරිතො කොසමිං අග මායි. සාගතතේරෙන නාභස්ස දම්තභාවො සකලජනපදං පන්ථි. කොසමිතිගරවාසිනො සජු පවට්ඨගමණං කතො සන්ධාරං වජ්ඣතො සාගතතේරස්ස සනතිකං ගතතො වජ්ඣතො එකමන්තං ඕතා එව මාභංසු හනෙත! යං තුමාකං දුලලහං තං වදෙය්‍යාථ තදෙව මයං පටියාදෙය්‍යාමාති. පේරෙ තුණ්හි අභොයි. ජබ්බග්ගියාපතාභංසු. ආවුසො! පබ්බජිතානං නාම කාපොතීකා සුරු දුලලහා වෙව මතා පාව සවෙ තුමෙහ පේරස්ස පසන්නා කාපොතීකං සුරං පටියා දෙදාති. තෙ සාබ්බති සමපට්ටිතො සන්ධාරං ස්වාත්තාය නිමන්තෙතො නගරං පටිසිතො අත්තනො අත්තනො ගෙහෙ පේරස්ස දය්‍යාමාති කාපොතීකං පසන්නං පටියාදෙතො පේරං නිමන්තෙතො සරෙ සරෙ පසන්නං අදංසු. පේරෙ පිටිතො සුරමදමතො නගරතො තික්කමන්තො වාරන්තරෙ පතිතො විපලපමානො තිපජ්ජි.

සන්ධා කතහත්තකිවෙවො නගර තික්කමන්තො පේරං තෙතා කාරෙන නිපන්නො දිස්වා ගණ්හථ භික්කවෙ! සාගතනති ගාභා පෙතො ආරාමං අගමායි. භික්කු පේරස්ස සිසං තථාගතස්ස පාදමුලෙ කතො තං තිපජ්ජාපෙසුං. සො පටිත්තතිතො පාදෙ තථාගතාභිමුඛෙ කතො තිපජ්ජි. සන්ධා භික්කු පටිපුට්ඨි කින්නුඛො භික්කවෙ! යං පුබ්බෙ සාගතස්ස මයි ගාරවං තං ඉද්දති අපීති? නත්ති හනෙතති. භික්කවෙ! අමබතිත්තං නාගරාජානං කො දමෙසීති? සාගතො හනෙතති. කිං පනෙතරහි භික්කවෙ! සාගතො උදකදෙඬුභකමපි දමෙතුං සකකුණෙය්‍යාති? නොහෙතං හනෙත! අපිනු භික්කවෙ! එවරුපං පාතුං යුත්තං යං පිටිතො එවං විසඤ්ඤී හොතිති? අයුත්තං හනෙතති.

අප්ච වො හගවා පේරං ගරහිතො භික්කු ආමන්තෙතො සුරුමෙ රසපාණේ පාවිතභික්කනා සික්කාපදං පඤ්ඤපෙතො උට්ඨායාසතා ගකුකුටිං පාටිසි. ධම්මසභායං සනතිපතිතා භික්කු සුරමෙරයපා ණස්ස අවණ්ණං කථසිංසු. යාව මහාදෙසඤ්ඤවතං ආවුසො! සුරු පාණ්ණනාම තාව පඤ්ඤසම්පන්නා නාම ඉද්ධිමන්තං සාගතං යථා සජු ගුණමත්තමපි න ජනාති තථා අකාසිති. සන්ධා ආගතො කායනුත්ථ භික්කවෙ! එතරහි කථාය සනතිසිත්තාති පුට්ඨිතො ඉමාය නාමාති වුත්තෙත න භික්කවෙ! ඉද්දනෙව සුරං පිටිතො පබ්බජිතා විසඤ්ඤීනො හොතති. පුබ්බෙපි අගෙසුංගෙවාති වතො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං. බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං. කාරෙතෙතෙ බොධි
සතෙතා. කාසිරටො උදිච්චාභමණකුලෙ නිබ්බතතිතා. වයප්පතෙතා.
ඉසිපබ්බජ්. පබ්බජිතා. අභිඤ්ඤා ව සමාපතයියො ව උපාදෙතා.
කොනකිලං කිලනොතා. හිමවනාපදෙසෙ වසති, පඤ්චාති අනෙතවා.
සිකසතෙති පරිවුතො. අථ තං වසානසමයෙ සමපතෙත අනෙත
වාසිකා. ආහංසු ආවරිය! මනුස්සපථං ගතො. ලොණවේලං සෙවිතො.
ආගච්ඡාමාති. ආවුසො! අහං ඉධෙව වසියාමි. තුමො පත ගතො.
සරිරං සතාපෙතො. වසාං විතීනාමෙතො. ආගච්ඡාමාති. තෙ සාධුති
ආවරියං. වන්දිතො බාරණසියං ගතො. රාජ්‍යසානෙ වසිතො. පුතදිවසෙ
බතිවාරගාමෙයෙව භික්ඛාය වරිතො. සුතිතා. හුතො. පුතදිවසෙ
තගරං. පවිසිංසු. මනුස්සා. සමීපියායමානා භික්ඛං. අදංසු. කතිපා
ගච්ඡෙයන ව රඤ්ඤාපි ආරෙවෙසුං. දෙව! හිමවනාතො. පඤ්ච
සතා ඉසයො ආගතො. උයානෙ වසන්ති. සොරතපා පරිවාරිතින්ද්‍රියා.¹
සිලවනොති. රුජ් තෙසං. ගුණිණි සුතො. උයානං ගතො. වන්දිතො.
කතපටිසන්ධො. වසානං. වාතුමාසං තත්ත්ව වසනන්ධං පටිඤ්ඤං.
ගහොති. නිමනොසි. තෙතො. පට්ඨාය රුජගෙහෙයෙව භුඤ්ජිතො.
උයානෙ වසන්ති.

අපේකදිවසං තගරෙ සුරාතකකතං. නාම අනොසි. රාජ පබ්බ
ජිතානං. සුරා දුලලහාති බහුං. උතතමං. සුරං. දපෙසි. තාපසා. සුරං.
පිවිතො. උයානං ගතො. සුරාමදමනා. හුතො. එකවෙච්ඡායං. තවිංසු,
එකවෙච්ඡායං. සු. නවිතො. ගායිතො. බාරියාදිති අවන්තිතො. නිඤ්ඤා
සුරාමදෙ ජිනෙත පමුජ්ඣිතො. තං අතතො. විපකාරං. දිසා. ත
අමොති පබ්බජිතසාරූපං. කතනති රෙදිතො. පරිදෙවිතො. මයං.
ආවරියෙන විතාභුතතො. එවරූපං. පාපං. කරිමාති. තං. බණ්ඤ්ඤාව
උයානං. පහාය හිමවනං. ගතො. පටිසාමිතපරික්ඛාද්. ආවරියං.
වන්දිතො. නිසිදිතො. කිනත්‍රු. බො. තාතා! මනුස්සපථෙ භික්ඛාය අසීල
මමානා. සුබං. වසිත් සමග්ගවාසං. ව පත වසිත්ති. පුච්ඡිතා. ආවරිය!
සුබං. වසිමහ, අපි ව බො. මයං. අපාතබ්බසුතතං. පිවිතො. විසඤ්ඤාභුතා.
සතිං. පච්චුපට්ඨපෙතුං. අසනෙකානො. නවිමහ. වෙච්ඡා. ගායිමහ. වාති
එතමන්. ආරෙවෙනො. ඉමං. ගාථං. සමුට්ඨාපෙතො. ආහංසු :-

අපාසිමහ අනවිමහ අගාසිමහ රුද්ධිම ව

විසඤ්ඤාකරණිං. පිතො. දිට්ඨා. නාහුමහ. වාතරුති.

තත්-අපාසිමහාති සුරමපිවිමහ, අනවිමහාති. තං. පිවිතො. ගතො.
පාදෙ. ලාලෙනා. නවිමහ, අගාසිමහාති. මුඛං. විවරිතො. ආයත
නෙත සරෙන ගායිමහ. රුද්ධිමහාති. පුත විපට්ඨසාරිනො. එවරූපං.
නාම අමොති. කතනති. රොද්ධිමහ, දිට්ඨානාහුමහ. වාතරුති. එවරූපං.
සඤ්ඤාභුතාසතො. විසඤ්ඤාකරණිං. සුරං. පිතො. එතදෙව. සාධු
යං. වාතරු. නාහුමහාති.

1. සි. ඉං. පරිමාරිතින්ද්‍රියා. භා-පරමජිතින්ද්‍රියා.

එවං තෙ අත්තනො අගුණං කපෙසුං. බොධිසත්තො ගරුසං වාසරතිතානං නාම එවරුපං ගොතියෙවාති තෙ තාපසෙ ගරුතිඤා පුත එවරුපං මාකරිත්වාති තෙසං ඔවාදං දත්වා අපරිතිතජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරයණො අහොසි.

සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. ඉතොපට්ඨාය හි අනුසන්තිං සටෙත්වාති ඉදමපි න වකංඛාමි. තද ඉසිගණො බුද්ධිපරිසා අහොසි, ගණසත්ථා පන අගමෙවාති.

සුඛපාණජාතකං.

1. 9. 2.

අතික්කම්ම රමණංභනති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො එකං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. ඉමස්ස පන ජාතකස්ස කස්සප සම්මාසම්බුද්ධිකාලිකං වත්ථුං දසකතිපාතෙ මහාමිත්තවිඤ්ඤාජාතකො ආවිහවිස්සති. තද පන බොධිසත්තො ඉමං ගාථමාග :-

අතික්කම්ම රමණං සද්ධමතං ව දුහං,

ස්වාසි පාසාණමාසිනො යසමා ජීවං න මොක්ඛසිති.

තත්ථ-රමණංභනති තසම් කාලෙ එළිකස්ස නාමං, එළිකපාසාදං ව අතික්කනෙත්වාසිති දීපෙති. සද්ධමතං. මාති රජතස්ස නාමං, රජතපාසාදං ව අතික්කනෙත්වාසිති දීපෙති. දුහංභනති මණිනො නාමං, මණිපාසාදං ව අතික්කනෙත්වාසිති දීපෙති. ස්වාසිති සොසිත්වං. පාසාණමාසිනොති උරවක්කං නාම පාසාණමයං වා හොති රජතමයං වා මණිමයං වා තං පන පාසාණමයං සො ව තෙත ආසිනො අභිනිවිටෙඨා අපේඛාත්ථටො තසමා පාසාණෙන ආසිනතො පාසාණාසිනොති වත්තබ්බෙ වාඤ්ඤාසසිවසෙන මකාරං ආදාය පාසාණමාසිනොති වුත්තං. පාසාණං වා ආසිනො තං උරවක්කං ආසජ්ජ පාපුණිත්වා සිතොති අත්ථො. සසමා ජීවං හ මොක්ඛසිති යසමා උරවක්කා යාව තෙ පාපං න බියති තාව ජීවෙනොත්ථව න මුච්චිස්සි තං ආසිනොසිති.

ඉමං ගාථං වත්වා බොධිසත්තො අත්තනො දෙවට්ඨානමෙව ගතො. මිත්තවිඤ්ඤොපි උරවක්කං උක්ඛිපිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවමානො පාපකමෙම පරික්ඛිණෙණ යථාකමමං ගතො. සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද මිත්තවිඤ්ඤො දුබ්බවහික්ඛු අහොසි. දෙවරුජ පන අගමෙවාති.

මිත්තවිඤ්ඤාජාතකං.

1. 9. 3.

මිත්තො ගටෙ සත්තපදෙනි ගොතිති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො එකං අනාථපිණ්ඩිකස්ස මිත්තං ආරබ්භ කපෙසි. සො කීර අනාථපිණ්ඩිකෙන සද්ධිං සහපංසුකිළිතො එකාවරියස්සෙව

සනතිනෙ උගන්තිහසිපෙපා නාමෙන කාලකණ්ණිකාම. සො
ගච්ඡන්තො කාලෙ දුග්ගතො හුන්වා ජීවිතුං අසකෙකානොනා සෙට්ඨිනො
සනතිකං අගමාසි. සො තං සමයාසෙත්වා පරිබ්බයං දන්වා අත්තනො
කුටුඛං පරිවන්තපෙසි. සො සෙට්ඨිනො උපකාරකො හුන්වා සබ්බ
ක්ඛිට්වාති කරොති. තං සෙට්ඨියා සනතිකං ආගතකාලෙ තිට්ඨ
කාලකණ්ණි! තිසිද කාලකණ්ණි! භුඤ්ජ කාලකණ්ණිති වදන්ති.
අපෙකදිවසං සෙට්ඨිනො මිත්තාමච්චා සෙට්ඨිං උපසඬ්ඛමිත්වා එව
මාහංසු මහාසෙට්ඨි! මා එතං තච සනතිනෙ කරි. තිට්ඨ කාලකණ්ණි!
තිසිද කාලකණ්ණි! භුඤ්ජ කාලකණ්ණිති හි ඉමිනා සද්දෙන
යකෙකාපි පලායෙය්‍ය න වෙස තයා සමානො දුග්ගතො දුරුපෙතො
ක්කිං තෙ ඉමිනාති. අනාඨපිණ්ඩිකො නාමං නාම වොහාරමත්තං
න තං පණ්ඩිතා පමාණං කරොන්ති සුතමඬ්ඛලිකෙන නාම භවිතුං
න වට්ටති, න සක්කා මයා නාමමත්තං තිස්සාය සහපංසුතිත්‍රිතං
සහායං පරිවච්ඡිතුන්ති තෙ. වචනං අනාද්‍ය එකදිවසං අත්තනො
භොගහාමං ගච්ඡන්තො තං ගෙහරක්කකං කන්වා අගමාසි.

චොර සෙට්ඨි කිරි ගාමකං ගතො ගෙගමයා විලුම්භියාමාති
නාතාටුඛන්තා රත්තිහාගෙ ආගන්ත්වා ගෙගං පරිවාරෙසුං, ඉතරෙපි
චොරතඤ්ඤව ආගමණං ආසඬ්ඛමානො අතිද්‍යානෙන්වා තිසිදි,
සො චොරතං ආගතහාවං ඤන්වා මනුස්සෙ පබ්බොධෙත්වා තිං
සඬ්ඛං ධම තිං ආශ්‍රිඬ්ඛං¹ වාදෙහිති මහාසමුප්පං කාරෙන්නො විශ
සකලතිවෙත්තං එකඤ්ඤං කාමරසි. චොර සුඤ්ඤං ගෙගන්ති දුස්සුතං
අවෙගති ඉධෙව මහාසෙට්ඨිති පාසාණමුග්ගරුදීති තත්ත්ව ඡ්ඛෙද්ධත්වා
පලාසිංසු.

පුතදිවසෙ මනුස්සා තත් තත් ඡ්ඛෙත්තෙ පාසාණමුග්ගරුද්දෙය
දීත්වා සංවෙගපපත්තා හුන්වා සවෙ අජ්ජ එවරුපො බුද්ධිමපන්නො
සරවිවාරකො නාගවිස්ස වොරෙති යථාරුචියා පවිසිත්වා සබ්බගෙහං
විලුත්තං අස්ස, ඉමං දල්ඛමිත්තං තිස්සාය සෙට්ඨිනො වඩ්ඪි ජාතාති
තං පසංසිත්වා සෙට්ඨියා භොගහාමකො ආගතකාලෙ සබ්බං තං
පවත්තිං ආරොචසිංසු.

අථ තෙ සෙට්ඨි අවොච කුලෙග එවරුපං මම ගෙහරක්කකං
මිත්තං තික්කඤ්ඤාපෙඨ සවායං කුලාකං වචනෙන මයා තික්කඬ්ඪිතො
අස්ස අජ්ජ මෙ කුටුඛං කිඤ්චි නාගවිස්ස නාමං නාම අපමාණං
හිතචිත්තමෙව පමාණන්ති තස්ස උත්තරිතරං පරිබ්බයං දන්වා අත්ති
දුති මෙ ඉදං කථාපාගතන්ති සංච්ඡි සනතිකං ගන්ත්වා ආදිකො
පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. සන්තා න බො ගහපති!
ඉදුතෙව කාලකණ්ණිමිත්තො අත්තනො මිත්තස්ස සරකුටුඛං
රක්කති, පුබ්බෙපි රක්කියෙවති වන්තා තෙන යාමිතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං. බුහුදුකෙන රජු. කාරෙනෙහි බොධි සතො මහායසො සෙට්ඨි අහොසි. තස්ස කාලකණ්ණි නාම මිත්තොති සබ්බං පච්චුප්පනනසද්ධිසමෙව. බොධිසතො හොග ගාමනො ආගතො තං පවතති. පුළුඬා සවෙ මයා කුලිකාකං වච තෙන එවරුපො මිත්තො තිකකඩිතො අස්ස අජු මෙ කුටුඬං. කියුච්චි නාහවිස්සාති වචා ඉමං ගාථමාග :-

මිත්තො හවෙ සතපදෙන හොති

සභායො පන වාදසකෙන හොති,

මාසඛිමාසෙන ව සුඤ්ඤි හොති

තතුතනරි. අතතසමොපි ඉහාති.

සොහං කථං අතතසුඛස්ස හෙතු,

විරසනුත්තං කාලකණ්ණි. ජහෙය්‍යනති.

තත්ථ-හමෙති නිපාතමතො, මෙතොයතිති මිත්තො, මෙතති. පච්චුප්ථාපෙති සිතෙහං කැරෙතීති අනෙ. සො පනෙස සතප පදෙන හොතිති එකතො සතපදවිතිගාරගමණමිත්තෙන හොතිති අනෙ. සභායො පන වාදසකෙන හොතිති සබ්බතිච්චාතං. එකතො කරණවසෙන සබ්බිතිපපේසු සහගච්ඡතිති සභායො, සො පනෙස වාදසකෙන හොති වාදසාහං. එකතො නිවාසෙන හොතිති අනෙ. මාසඛිමාසෙන වා මාසෙන වා අඛිමාසෙන වා. සුඤ්ඤි හොතිති සුඤ්ඤිසමො හොති. තතුතනරිනති තතො උතතරි. එකතො වාසෙන, අතතසමොපි හොති යෙව. ජහෙය්‍යනති එවරුපං සභායං කථං ජහෙය්‍යනති මිත්තරසෙ ගුණං කපේසි. තතො පට්ඨාය පුත කොපි තස්සතතරෙ වතො නාම නාහොසි. සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා ජනකං සමොධානෙසි. තද්ද කාලකණ්ණි ආතද්ද අහොසි, බාරණසියෙට්ඨිපන අගමෙවාති.

කාලකණ්ණිජාතකං.

1. 9. 4.

ආගෙගාමිවෙජ්ජ පරමං ව ලාභනති ඉදං සත්ථ ජේතවනෙ විහරෙනො එකං අත්ථකුසලං පුතො ආරබ්භ කපේසි. සාවච්ඡියං හි එකස්ස මහාවිහවස්ස සෙට්ඨිනො පුතො ජාතියා සතතවස්සා පසුඤ්චා අත්ථකුසලො. සො එකදිවසං පිතරං උපසඤ්ඤාමිත්වා අත්ථස්ස මාරපසුභං නාම පුච්ඡි. සො තං න ජනාති. අථස්ස එතදහොසි අයං පසුඤ්ඤා අතිසුමුමො, යපෙත්වා සබ්බසුඤ්ඤාමුඛං අසුඤ්ඤා උපරි ගවෙග්ගෙන හෙට්ඨා ව අවිචිතා පරිච්ඡිනෙන ලොකසනතිවාසෙ එතං පසුභං කපේතුං සමන්තො නාම නත්ති. සො පුතො ආද්දං බහුං මාලාගනිවිලෙපනං ගාහාපෙත්වා ජේතවනං ගතත්වා සත්ථාරං පුජෙත්වා වන්දිත්වා එකමතො නිසීනො ගගවතො එතදවොච

අයං භනෙන! දුරතො පඤ්ඤවා, අත්ඤාසලො, මං අත්ඥා පාර පඤ්ඤං නාම පුච්ඡි, අහං තං පඤ්ඤං අජනනෙනා කුමාසං සන්තිකං ආගතො, සාධු මෙ භගවා තං පඤ්ඤං කපේතුති. සත්ථා පුච්චෙපාහං උපාසක! ඉමිනා කුමාරකෙනෙනං පඤ්ඤං පුට්ඨා මයා වස්ස කපිතො, තද නං එසජ්ජාති, ඉද්දති පත භවසංඛේප භවත්තා න සලලෙනෙතිති වතා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං බුහමදතෙන රජ්ජං කාරෙනෙන බොධි සතො මහාවිභවො සෙට්ඨි අහොසි. අත්ඥා පුතො සත්තවසසිතො ජනියා, පඤ්ඤවා අත්ඤාසලො සො එකදිවසං පිතරං උපසංඝමිත්වා තාත! අත්ඥා පාරං නාම කිනති අත්ඥා පාරපඤ්ඤං පුච්ඡි. අත්ඥා පිතා තං පඤ්ඤං කපේතො ඉමං භාජමාහ:-

ආරොග්ගමිචේ පරමං ව ලාභං
සීලං ව ප්‍රධානුමතං සුතං ව,
ධම්මානුවතනී ව අලීනතා ව
අත්ඥා වාර පමුඛා ඡලෙනෙති.

තත්ථ-ආරොග්ගමිචේ පරමං ව ලාභනති චකාරෙ නිපාතමත්තං. තාත! පඨමමෙව ආරොග්ගසංඛිතං පරමං ලාභං ඉචේත්යාති ඉමමත්ථ. දීපෙනො එවමාහ. තත්ථ ආරොග්ගං නාම සරීරස්සවෙව විත්තස්ස ව අරොග්ගාවො අනාතුරතා. සරීරෙ හි රොගාතුරෙ නෙව අලද්ධං භොගලාභං උපපාදෙතුං සකෙකාති න ලද්ධං පරිභුඤ්ඤාං අනාතුරෙ පත උභයවෙපතං සකෙකාති විතෙන ව කීලෙසාතුරෙ නෙව අලද්ධං කානාදීලාභං උපපාදෙතුං සකෙකාති න ලද්ධං පුත සමාපතනිවසෙන පරිභුඤ්ඤාං, එතස්මිං අනාරොග්ගෙ සති අලද්ධාපි ලාභො න ලබනති, ලද්ධාපි තීරණකො භොති, අසති පතෙතස්මිං. අලද්ධාපි ලාභො ලබනති ලද්ධාපි සාත්ථකො භොතිති ආරොග්ගං පරමො ලාභො නාම තං සංඛිප්පමං ඉච්ඡිතං. ඉදමෙකමත්ථස්ස වාරතනි අයමෙත්ථ අත්ථො. සීලං වාති ආචාරසීලං, ඉමිනා ලොක වාරිත්තං¹ දස්සෙති. ප්‍රධානුමතනි ගුණප්‍රධානං පණ්ණිතානං අනු මතං, ඉමිනා ඤ්ඤාසම්පන්නානං ගරුතං ඔවාදං දස්සෙති. සුතං වාති කාරණිකස්සිතං සුතං. ඉමිනා ඉමස්මිං ලොකෙ අත්ථිකස්සිතං බාහු සචං දස්සෙති. ධම්මානුවතනී වාති තිව්ධස්ස සුවරිතධම්මස්ස අනු වත්තනං ඉමිනා දුච්චරිතධම්මං වජ්ජෙත්වා සුවරිතධම්මානුවත්තන භාවං දස්සෙති. අලීනතා වාති විත්තස්ස අලීනතා අතීතො ඉමිනා විත්තස්ස අසංකොචං පණ්ණිතභාවං උත්තමභාවං දස්සෙති. අත්ඥා පාර පමුඛා ඡලෙනෙති අත්ථො නාම වධිති තස්ස වධිත්තස්ස ලොකීයලොකුත්තරස්ස අත්ඥා එතෙ පමුඛා උත්තමා ඡ වාර උපායා අධිගමමුඛාතිති.

එවිට බොධිසත්තෝ පුතෙකුට අත්වාරපසුකර කපේයි. සො තනොපට්ඨාය තෙසු ඡත්ත ධම්මෙසු විතති. බොධිසත්තොපි දුතාදීති පුඤ්ඤති කතො යථාකමම. ගතො. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො ජාතකං සමොධානෙයි. තද පුතොතොව පවුට්ඨත්තො පුතො මහාසෙට්ඨි පත අගමෙවංති.

අත්ථායමාරජානකං.

1. 9. 5.

ආසන්නිදෙසං නාඤ්ඤායාති ඉදං සත්ථා ජේතවතෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ණිකතිකුටුං ආරබ්භ කපේයි. අඤ්ඤාතෙකිකි ර කුල පුතො, බුද්ධිසාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො එකදිවසං සාවස්සියං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලභිකතඉත්ථිං දිස්වා උක්කණ්ණිකාං අථ නං ආවරිසුපජ්ඣායා සජ්ඣ සනතිතං ආනසිංසු. සත්ථා සවටං කිරිතො භික්ඛු! උක්කණ්ණිකොති පුච්ඡිතො සම්මතො වුතො පඤ්ඤාකාම භූණා නාමෙවෙ භික්ඛු! පරිභොගකාලෙ රමණීයා සො පත තෙසං පරිභොගො තිරයාදිසු පටිසන්ධියකතො කම්පකකථලපරිභොග සදිසො තොති. කම්පකකථලං නාම වණ්ණගකිරසෙසුතො බාදිතං පත අනොති බණ්ණිතො ජීවිතකතියං පාපෙති. පුබ්බෙ බහුජතා තස්ස දෙසං අදිස්වා වණ්ණගකිරසෙසු බජ්ඣිතො තං ඵලං පරිභුඤ්ඤිතො ජීවිතකතියං පාපුණ්ණිසුති වත්වා අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං බුහුමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධි සත්තො සත්ථවාහො හුත්වා පඤ්චගි සකටසතෙති පුබ්බන්තොපරන්තං ගච්ඡන්තො අට්ඨිමුඛං පත්වා මහුස්සෙ සනතිපාතෙත්වා ඉමිස්සා අට්ඨියා විසරුකවා නාම අත්ථි. මා බො මං අනාපුච්ඡා පුබ්බෙ අබාදිතපුබ්බාති ඵලාති බාදිත්ථාති ඔවදි. මහුස්සා අට්ඨිං අභික්ක මිත්වා අට්ඨිමුඛෙ එකං කම්පකකරුකං ඵලභාරතමිතසංඛං අඤ්ඤාසංසු. තස්ස ඛනිසාබාපත්තඵලාති සණ්ඨානවණ්ණරසගනෙකි අමබ සදිසාතෙව. තෙසු එකවෙව වණ්ණගකිරසෙසු බන්ධිතො අමබඵල සඤ්ඤාය ඵලාති බාදිංසු. එකවෙව සත්ථවාහං පුච්ඡිතො බාදිස්සා මාති ගහෙත්වා අට්ඨංසු. බොධිසත්තො තං ඨානං පත්වා තෙ ගහෙත්වා සීතෙ ඵලාති ඡබ්බාපෙත්වා යෙ බාදමානා අට්ඨංසු තෙ වමනං කාරෙත්වා තෙසං භෙසජ්ජං අදුසි. තෙසු එකවෙව අරොහා ජාතා පඨමමෙව බාදිත්වා සීතා පත ජීවිතකතියං පත්වා බොධිසත්තොපි ඉච්ඡිතට්ඨානං සොස්සිතා ගන්ත්වා ලාභං ලභිතො පුත සකට්ඨානමෙව ආගන්ත්වා දුතාදීති පුඤ්ඤති කතො යථාකමම. ගතො. සත්ථා තං චන්ද්‍රං කපේත්වා අභිසම්මුදොධො හුත්වා ඉමං ගාථමාග:-

ආයතිදෙසං නාඤ්ඤාය යො කාමෙ පතිසෙවති,

විපාකත්තෙ හතනති තං කම්පකකම්ම හකම්මතනති.

තත්-ආයතියදසං නාසැකූසාති අනාගත දෙසං නාසැකූස අජාතිනාති අජෙතං. සො භාගෙ පතිසෙවනිති යො වත්තකාමෙ ව කිලෙසකාමෙ ව පතිසෙවති. විපාකගෙන හඬනති නිනති තෙ කාමා තං පුරිසං අත්තනො විපාකසංඛාතෙ අනෙත නිරයාදිපු උපපන්නං නාතප්පකාරෙන දුක්ඛෙන සංයොජ්ජමානා හතනති. කථා? කිමපකාමෙව හඬනනති යථා පරිභොගකාලෙ වණණ හඬරසසම්පන්නයා මනාපං කිම්පකකථං අනාගතං දෙසං අදිස්වා හකම්හං අනෙත හතති ජීවිතකම්හං පාපෙති එවං පරිභොගකාලෙ මනාපාපි කාමා විපාකකාලෙ හතනතිති දෙසනං යථානුසංඝිං පාපෙත්වා සථාති පකාසෙයි. සච්චපරියොසානෙ උකක චංචිතතිකුටු සොතාපත්තිථං පාපුණි. සෙසපරිසංයපි කෙවි සොතාපන්නා කෙවි සකදානාමිනො කෙවි අනාගාමිනො කෙවි අරහනො අහෙසුං. සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා ජාතකං සමොධා නෙයි. තද පරිසං බුද්ධපරිසං අහෙයි. සත්ථාගො පන අහමෙවති.

කිමපකාමජාතකං.

1. 9. 6.

සිලං කිතරව කලාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො ඵකං සිලවීමංසකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙයි.

සො නිර් තොසලරාජානං නිසාය ජීවති. නිසරණගතො අබණ්ඩපඤ්චිලො, තිණණං වෙදනං පාරගු. රජා අයං සිලවාති තස්ස අතිරෙක්කමොනං කරෙති. සො විනෙතයි, අයං රජා මය්‍යං අසැකූති බ්‍රාහ්මණෙති අතිරෙක්කමොනං කරෙති අතිවිය මං ගරුං කතා පස්සති, නිනත්තුවො එස මම ජාතීගොත්තකුලපදෙස සිප්පසම්පන්නි. නිසාය ඉමං සමොනං කරෙති, උදුහු සිලසම්පන්නි. විමංසිස්සාමි තාවති.

සො එකදිවසං රුජ්ථධානං ගතවා සරං ආගමන්තො ඵකස්ස ගෙරසැකූතිකස්ස ඵලකතො අනාපුච්ඡිත්වා එකං කානාපණං ගහෙත්වා අගමායි, ගෙරසැකූතිකො බ්‍රාහ්මණෙ ගරුභාවෙන නිසුට්ඨි අවත්වා තිසිදි පුත්‍ර දිවසෙ වෙ කතාපණෙ ගණති, ගෙරසැකූතිකො තප්ථව අධිවාසෙයි. තතියදිවසෙ කතාපණෙවුට්ඨිං අග්ගගෙයි. අථ නං ගෙරසැකූතිකො අජර්තෙ තතියො දිවසො රුජ්ඣුට්ඨිං විලුම්පන්නස්සාති රාජකුටුභවිලුම්පකවොරෙ මෙ ගතිතොති තිකතිත්තුං සිරිමි. අථ නං මහුස්සා ඉතොවිතොවාගන්වා විරතුති ත්වං සිලවා විය විචරිති වෙ තයො පතාරෙ දත්වා බ්‍රහ්මා රසැකූතිකෙසුං. රජා විප්පරිසාරි හුත්වා කස්මා බ්‍රාහ්මණ! එවරුපං දුස්සිලකම්මං කරෙ සිති වත්වා ගමන්ථස්ස රාජාණං කරෙථාති ආහ. බ්‍රාහ්මණො නාහං මහාරජ! වොරෙති ආහ. අථ කස්මා රුජ්ඣුට්ඨිකස්ස ඵලකතො

කතාපණේ ගණිතී? එත. මයා තයි මම අතිසමානං කරෙනො කිනනුවො රජා මම ජාතිආදීනි නිසාය අතිසමානං කරෙති, උදුහු සිලං නිසායාති විමසනජාය කතං, ඉදුති පන මයා එකං සෙන ඤාතං යථා සිලමෙව නිසාය තයා මම සමානො කතො න ඡතියාදීනි, තථාහි මෙ ඉදුති රජාණං කාරෙසිති සවාහං ඉමිනා කාරණෙන ඉමිසමි. ලොකෙ සිලමෙව උත්තමං සිලං පමු බතති සංකතිට්ඨානං ගතො, ඉමිසං පනාගං සිලසං අනුච්ඡිතං කරෙනො ගෙහෙ සිතො කිලෙසෙ පරිභුඤ්ජෙනො න සත්තිසාමි කාතුං, අප්පෙව ජෙතවනං ගතො සත්ථ සත්තිකෙ පබ්බජිසාමි පබ්බජං. මෙ දෙහි දෙවොති වතො රාජනං අනුජානාපෙතො ජෙත වනාහිමුවො පායාසි.

අථ නං ඤාතිසුගජ්ඣකවං සත්තිපතිතො නිවාරෙත්ථාපසංකොත්තො නිවතති. සො සත්ථ සත්තිකං ගතො පබ්බජං යාමිතො පබ්බජං. ව උපසම්පදං ව ලගිතො අවිසංඛිතමතෙනො විපසානං වඩ්ඪිතො අරහතනං පතො සත්ථරං උපසම්භවිතො ගතො! මයං පබ්බජා මත්තං පතොති අඤ්ඤං ව්‍යාකාසි. තස්ස තං අඤ්ඤව්‍යාකාරණං හික්කුසවෙස පාකටං ඡතං. අපේකදිවසං ධම්මසතායං සත්තිපතිතා හික්කු ආවුසො! අසුකොනාම රඤ්ඤ උපට්ඨාකමුභමණො අත්තනො සිලං විමසිතො රජානං ආපුච්ඡිතො පබ්බජිතො අරහතෙත අතිධි තොති තස්ස ගුණං කථමොනා නිසිදිංසු. සත්ථ ආගතො කායනුත්තිකවෙ! එතරති කල්පය සත්තිසිත්තාති පුච්ඡිතො ඉමාය නාමාති වුත්තෙත න හික්කවෙ! ඉදුති අයමෙව මුභමණො අත්තනො සිලං විමසිතො පබ්බජිතො අත්තනො පතිට්ඨං අකාසි. පුබ්බෙපි පණ්ඩිතො අත්තනො සිලං විමසිතො පබ්බජිතො අත්තනො පතිට්ඨං කරිංසුති වතො අතිතං ආගරි :-

අතීතෙ බාරාණසියං මුභමදත්තෙ රජං කාරෙනෙ බොධි සත්තො තස්ස පුරෙහිතො අතොසි දුතාධිමුත්තො සිලජ්ඣාසයො අවණ්ඨපඤ්ඤාසිලො රජා සෙසමුභමණෙහි අතිරෙකං තස්ස සමානං කරෙතිහි සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. බොධිසත්තෙ පන බත්තිතො රඤ්ඤ සත්තිකං නියමානෙ අතිගුණිකා අත්තරවිජියං සප්පං කිලාපෙනො තං නඩගුට්ඨං ගණනති හිවාය ගණනති ගලෙ වෙසෙනති, බොධිසත්තො තෙ දිස්වා මා තාතා! එතං සප්පං නඩගුට්ඨං ගණනථ මා හිවාය මා ගලෙ වෙසෙථ, අයං හි වො ඛසිතො ජිවි තකඛයං පාපෙය්‍යාති ආහ. අතිගුණිකා අයං මුභමණ! සප්පා සිලවා ආචාරසම්පන්නො තාදිසො දුස්සිලො න ගොති. තං පන අත්තනො දුස්සිලතාය අනාචාරෙන රජකුටුබ්බවිලම්පකවොරෙහි බත්තිතො නිගසිති ආහංසු, සො විනොසි. සප්පාපි තාව අධිසන්නො අවිගෙසෙනො සිලවෙනොති නාමං ලහනති. නිමිඛ පන මනුස්ස භූතා? සිලංයෙව ඉමිසමි. ලොකෙ උත්තමං. නත්ති තතො උත්තරි තරනති. අථ නං තෙතො රඤ්ඤ දයෙසු.

රජා කී. ඉදං නාතාති පුට්ඨි. රාජකුටුමවිලුමපකවොරෙ
දෙවොති. තෙනතිස්ස රාජණං කරෙථාති. බ්‍රාහ්මණො නාහං මහා
රජ! වොරෙති ආහ. අථ කසමා කතාපණෙ අග්ගහෙතීති ව චුතොතා
පුරිමනගෙතෙව සබ්බං ආරෙවෙනො සාහං ඉමිනා කාරණෙන
ඉමසමි. ලොකෙ සිලමෙව උත්තමං සිලං පාමොක්කනති සනතිථානං
ගතොති වනා තිට්ඨතු නාව ඉදං ආසිවිසොපි තාව අඛසනොතා
අවිහෙසෙනො සිලවාති වත්තබ්බතං ලහති. ඉමිනාපි කාරණෙන
සිලමෙව උත්තමං සිලං පවරනති සිලංවණෙණෙනො ඉමංගාථමාහා:-

සිලං කිරෙව කල්‍යාණං සිලං ලොකෙ අනුත්තරං
පස්ස ඝොරවිසො නාහො සිලවාති න හඤ්ඤතිති.

තත්-සිලං කිරෙවාති කායවාචාවෙනෙති අවිතික්කමණසඛාතං
ආචාරසිලමෙව. කිංති අනුස්සවවසෙත වදති. කල්‍යාණනති සුඤ්ජ
තරං. අනුත්තරනති ජෙට්ඨකං සබ්බගුණදායකං. පස්සාති අත්තනා
දිට්ඨකාරණං අභිමුඛං කරෙනොතො කපෙසි. සිලවාති න හඤ්ඤතිති
ඝොරවිසොපි සමානො අඛසන අවිහෙසනමත්තකෙන සිලවාති පසංසං
ලහති. න හඤ්ඤති න විහඤ්ඤතිති ඉමිනාපි කාරණෙන සිලමෙව
උත්තමනති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය රඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙත්වා
කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඣා භිමවත්තං පටිසිත්වා පඤ්ච
අභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තත්වා බ්‍රහ්මලොකපරයයණො
අහොසි. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධා
තෙසි. තද්‍ර රාජපරිසා බුද්ධපරිසා අහොසි, පුරෙහිත්වා පත
අතමෙවාති.

සිලමං සජානකං.

1, 9, 7.

ස්ස මධ්‍යලා සමුග්ගාති ඉදං සත්ථා වෙඨවනෙ විහරෙනො
එකං සාටකලක්කණ්ඩ්‍රාහමණං ආරබ්භ කපෙසි.

රාජගහවාසිකො කිරෙතො බ්‍රාහ්මණො කොතුහලමධ්‍යලිකො
තිස්ස රතනෙස්ස අප්පසනො මිච්ඡාදිට්ඨි අහෙසා මහද්ධිනො මහා
හොහො, තස්ස සමුග්ගෙ ධජිතං සාටකයුතං මුසිකා බාදිංසු. අථස්ස
සිංහං නතාසිත්වා සාටකෙ ආහරථාති චුත්තකාලෙ මුසිකාය බාදිත
ගාවං ආරෙවයිංසු. සො විනොසි සවෙ ඉදං මුසිකදට්ඨං සාටක
යුතං ඉමසමි. ගෙගෙ හවිස්සති මහාවිනාසො හවිස්සති, ඉදං හි
අවමධ්‍යලං, කාලකණ්ණිසදිසං, පුත්තධිතාදිතමපි දසකමකරදීනං
මා න සක්කා දතුං යො හි ඉදං ගණ්ඨස්සති සබ්බස්ස මහාවිනාසො
හවිස්සති ආමකපුසානෙ තං ජබ්බාපෙස්සාමි. නබො පත සක්කා
දසාදීනං ගතෙ දතුං තෙ හි එත් ලොහං උප්පාදෙත්වා ඉමං.

ගහෙහි: විනාස: පාපුණෙයුග: පුතතයා නං ගහේ දයා:මිනි. සො පුතතං පනෙකාසාපෙහි: තමන්: ආරෙවෙහි: කමි නං තාත! ගහේන අපුසිහි: දණ්ඩකෙන ගහෙහි: ආමකසුසානෙ ජබ්බිහි: සසිසං නතාසිහි: එහිනි පෙසෙයි.

සන්ධි බො: නං දිවසං පව්වසසමයෙ වෙනෙය්බන්ධෙ මලා කෙනෙහි: ඉමෙසං පිතාපුතතානං සොතාපතතිඵලයා උපතිසයං දිසා: මගපීරිං ගහෙහි: මගඵදුකො: විස ගනහි: ආමකසුසාන වාරෙ කිසිදි ජබ්බණ්ණබුධිරසමයො විසයජ්ජනෙහි: මාණ්වො පිතු වචනං සමුප්පිහි: අගාරසප්පං විස නං යුතසාටකං යට්ඨි කොටියා ගහෙහි: ආමකසුසානවාරං පාපුණි. අථ නං සන්ධා කිං කරෙයි මාණ්වොති ආහ. හො ගොතම! ඉදං සාටකයුගං මුසිකාය දට්ඨං, කාලකණ්ණිසදිසං, හලාහලවිසුපමං, මම පිතා අඤ්ඤ ඵතං ජබ්බිනෙහි: ලොහං උප්පාදෙහි: ගණ්ණය්සාති හසෙන මං පතිණි අගමෙතං ජබ්බිහි: සිසං නතාසියා:මිනි ආගතොමි හො ගොතමාහි. තෙන හි ජබ්බිහිනි. මාණ්වො ජබ්බිසි. සන්ධා අමාකසුසානි වට්ටහිනි තසා සමමුඛා වචමංගලං හො ගොතම! ඵතං කාලකණ්ණිසදිසං මා ගණ්ණි මාගණ්ණි තසමිං වාරයමානෙ යෙව ගහෙහි: වෙඵචනාහිමුසො පායායි. මාණ්වො වෙගෙන ගනහි: පිතු ආරෙවෙයි තාත! මයා ආමකසුසානෙ ජබ්බිතං සාටක යුගං සමණො ගොතමො අමාකං වට්ටහිනි මයා වාරියමානොපි ගහෙහි: වෙඵචනං ගතොති.

බ්‍රාහ්මණො විනෙකයි. නං සාටකයුගං අවමංගලං කාලකණ්ණි සදිසං හං වලඤ්ඤානෙහි: සමණොපි ගොතමො තසාසිසාහි. විහා රෙපි තසාසිසාහි. තතො අමාකං ගරහා හවිසාහි. සමණයා ගොතමයා අඤ්ඤ බුහු සාටකෙ දහි: තං ජබ්බාපෙය්සාමිනි. සො බුහු සාටකෙ ගාහාපෙහි: පුතෙතන සද්ධිං වෙඵචනං ගනහි: සන්ධාරං දිසා: එකමනතං සිතො ඵවමාහ. සඵමං කිර තෙ හො ගොතම! ආමකසුසානෙ සාටකයුගං ගතිතනති? සඵමං බ්‍රාහ්මණාහි. හො ගො තම! තං සාටකයුගං අවමංගලං කුලෙහ නං පරිභුඤ්ඤානා තසාසිසාඵ සකලවිහාරෙපි තසාසිසාහි, සඵම වො කිවාසනං වා පාරුපණං වා නප්පහොති ඉමෙ සාටකෙ ගහෙහි: තං ජබ්බාපෙ ඵාහි. අථ නං සන්ධා මයං බ්‍රාහ්මණ! පබ්බජිතා නාම අමාකං ආමකසුසානෙ අනතරවිටියං සංකාරධානෙ තහානතිතෙ මහා මහෙහි ඵවරුපෙසු සානෙසු ජබ්බිතා වා පතිතා වා පිලොතිතා වට්ටහි, කමපන න ඉදුනෙව පුබ්බපි ඵමං ලද්ධිකොසෙවති වහි: තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි: -

අතිතෙ මහධරට්ඨ රුජගහනගරෙ ධම්මකො මහධරුජ රජුං කාරෙයි, තදු බොධිසතො එකසමිං උද්ච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිහි: විඤ්ඤාතං පතොතො ඉධිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජි: අභිඤ්ඤ ව

තැන්-සක මඩලා සමුහනැති යසස අරගතො බිණිසවසස
 දිට්ඨමිඛලං සුතමඩලං මුතමිඛලනති එතෙ මඩලා සමුච්ඡිනනා.
 උසාතා සුපිනා ව ලකඛණා වාති එවරුපො චන්ද්‍රයානො හවිසසති,
 එවරුපො සුරියනානො හවිසසති, එවරුපො නකතිත්තනානො
 හවිසසති, එවරුපො උක්කාපානො හවිසසති, එවරුපො දිසාඛානො
 හවිසසතිති ඉමෙ පඤ්ච මහාඋපාතා, නානප්පකාරකා සුපිනා, සුහත
 ලකඛණං දුබහලකඛණං ඉභිලකඛණං පුරිසලකඛණං දාසලකඛණං
 දුසිලකඛණං අසිලකඛණං උසහලකඛණං ආට්ඨිලකඛණං චන්ද්‍රලකඛ
 ණනති එවමාදිකාති ලකඛණාති ඉමෙ ව දිට්ඨිට්ඨානා යසස සමුතතා
 න එතෙහි උපාතාදිහි අත්තනො මඩලං වා අවමිඛලං වා පඨෙවති.
 සමිඛලපදසමිතිපනොති ජො බිණිසවො සබ්බමිඛලපදසමිති
 විතොනා අතික්කනොනො පජතිත්වා ජිතො. සුගසොගාධිගතො හ ජායු
 මෙතිති කොධො ව උපනානො ව මකො ව පලාසොවාති ආදිකා
 නසෙත වෙ වෙ එක්තො ආගතතිඡලසා සුහා නාම. කාමසොනො

භවයොහො දිවියොහො අවිජ්ජායොහොති ඉමෙ සංඝාතෙ රොජන භාවතො වත්තාතෙ යොහා නාම. තෙ යුගා ව යොහා වාති¹ යුග යොහෙ අධිගතො අතිහවිතො ගතො විතිවතොසු සමතිකතනො බිණ්ඤ්චො හිකු. න ජාතුමෙතිති පුත පටිසන්තිවසෙත එකංසෙ නෙව ඉමං ලොකං න එති නාගව්ජිති.

එවං සත්ථා ඉමාං ගාථාං බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙති. පුත සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො සද්ධිං පුතෙතත සොතාපතතිඑලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි. තද එතෙව පිතාපුත්තා අගෙසුං. තාපසො පන අගමෙවාති.

මහලංකනකං..

1. 9 8.

කල්‍යාණිමෙව මුඤ්ඤෙය්‍යාති ඉදං සත්ථා සාවතීයං විහරනො ඔමසවාදසිකතාපදං ආරඬ්ඛ කපෙසි. චෙපි චන්ද්‍රිති හෙට්ඨා තන්දි විසාලජාතකෙ වුත්තසදිසානෙව. ඉමස්මිං පන ජාතකෙ බොධි සතො ගඤ්ඤරරථො තකකසිලායං අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සාරථෙහා නාම බලිවද්දො අහොසි. සත්ථා ඉදං අතිතචන්ද්‍රිං කපෙතො අතිසමුද්දො හුතො ඉමං ගාථමාන:-

කල්‍යාණිමෙව මුඤ්ඤෙය්‍ය නති මුඤ්ඤෙය්‍ය පාපිකං,
මොකෙඛා කල්‍යාණීයං සාධු මුත්තා තපති පාපිකනති.

තත්-කල්‍යාණිමෙව මුඤ්ඤෙය්‍යාති වතුදෙසවිතිමුත්තං කල්‍යාණී. සුඤ්ජරං අතචජං. වාවමෙව මුඤ්ඤෙය්‍ය විස්සජ්ජෙය්‍ය කපෙය්‍ය. නති මුඤ්ඤෙය්‍ය පාපිකනති පාපිකං ලාමිකං පරෙසං අපජියං අම නාපං න මුඤ්ඤෙය්‍ය න කපෙය්‍ය. මොකෙඛා කල්‍යාණීසා සාධුති කල්‍යාණවාචාය විස්සජ්ජනමෙව ඉමස්මිං ලොකෙ සාධු සුඤ්ජරං හද්දකං. මුත්තා තපති පාපිකනති පාපිකං එරුසං වාවං මුඤ්ඤිතො විස්සජ්ජිතො කපෙතො සො පුත්තලො තපති සොචති කිලමතිති.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො ජාතකං සමොධානෙසි. තද බ්‍රාහ්මණො ආතජ්ඤො අහොසි, බ්‍රාහ්මණී උපාලවණණා, සාරථෙහා පන අගමෙවාති.

සාරමහජාතකං

1. 9. 9.

වාචාව කිර තෙ ආසිති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරනො එකං කුහකං ආරඬ්ඛ කපෙසි. කුහණචන්ද්‍රිං උද්දලජාතකෙ අවි හවිස්සති.

අතිනෙ බැරණසියං බුහමදතෙන රජං කාරෙනෙත් එකං
 ගාමකං උපනිස්සාය එකො කුට්ඨිලකුහකතාපසො වසති. එකො
 කුටුමිකො තස්ස අරඤ්ඤ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා තත්ථ නං
 වාසෙත්තො අත්තනො ගෙගෙ පණ්ණිතාගාරෙන පටිජග්ගති. සො
 තං කුට්ඨිලං සීලවා එකොති සද්දතිත්වා චොරගයෙන සුවණ්ණ
 තික්ඛසතං තස්ස පණ්ණසාලං තෙත්වා භූමිගතං කත්වා ඉදං ඕලො
 කෙය්‍යාසි හනෙත්ති ආහ අප්ඨ නං තාපසො පබ්බජිතානං නාම
 ආවුසො! එවරූපං කපේතුං න වට්ටති, අමහාකං පරසන්නකෙ
 ලොහො නාම නජීති ආහ, සො සාධු හනෙත්ති තස්ස වචනං
 සද්දතිත්වා පකකාමි. දුට්ඨතාපසො සකකා එත්තකෙන ජීවිතුනති
 කතිපාහං අතිකතාමෙත්වා තං සුවණ්ණං ගගෙත්වා අත්තරාමග්ගෙ
 එකසමිං ධානෙ ධූපෙත්වා ආගන්වා පණ්ණසාලායමෙව වසිත්වා පුත
 දිවසෙ තස්ස ගෙගෙ භත්තතිවං කත්වා එවමාහ. ආවුසො! මයං
 තුමෙහ තිස්සාය විරං වසිමහ අතිවිරං එකසමිං ධානෙ වසන්නානං
 මනුස්සෙති සද්ධිං සංසග්ගො හොති, සංසග්ගො ව නාම පබ්බජිතානං
 මලං තස්මා ගච්ඡාමහනති වත්වා තෙන පුතපුතං යාථියමානොපි
 නිවත්තිතුං න ඉච්ඡි. අප්ඨ නං සො එවං සනෙත්ත ගච්ඡ්ඨ හනෙත්ති
 යාවගාමචාරං අනුගන්වා තිවත්ති. තාපසො ථොකං ගන්ත්වා ව
 ඉමං කුටුමිකං මයං වඤ්ඤතුං වට්ටතිති විනෙත්වා ජවානං
 අත්තරෙ තිණං ධූපෙත්වා පටිනිවත්ති. කුටුමිකො කිං හනෙත්ත!
 නිවත්තිත්වාති පුච්ඡි. ආවුසො! තුමහාකං ගෙගච්ඡන්තො මෙ
 ජවාපු එකං තිණං ලග්ගං අදින්නාදුතං ව නාම පබ්බජිතානං න
 වට්ටති තං ආදාය ආගතොමහිති. කුටුමිකො ජ්ඣෙතිත්වා ගච්ඡ්ඨ
 හනෙත්ති වත්වා තිණසලාකමපි නාම පරසන්නකං න ගණන්ති අහො
 කුකකුච්චකො මෙ අයොහති පසිදිත්වා වඤ්ඤිත්වා උයොපජෙයි.

තද පුත බොධිසත්තෙන හණ්ඩත්ථාය පච්චන්තං ගච්ඡන්තං
 තසමිං නිවෙසනෙ නිවාසො ගතිත්වා හොති, සො තාපසස්ස වචනං
 සුත්වා අදාය ඉමිනා දුට්ඨතාපසෙන ඉමස්ස කිඤ්චි ගටං හවිස්ස
 තීති කුටුමිකං පුච්ඡි. අජි පත තෙ සමම! කිඤ්චි එතස්ස තාප
 සස්ස සතතිකෙ තික්ඛිත්තනාහි? අජි සමම! සුවණ්ණතික්ඛිත්තනති.
 තෙන හි ගච්ඡ්ඨ නං උපධාරෙහිති, සො පණ්ණසාලං ගන්ත්වා තං
 අදිත්වා වෙගෙනගන්ත්වා නජී සමමාති ආහ, න තෙ සුවණ්ණං
 අඤ්ඤාන ගතිතං තෙනෙව කුහකතාපසෙන ගතිතං, එති තං අනු
 බක්ඛිත්වා ගණන්මාති වෙගෙන ගන්ත්වා කුට්ඨතාපසං ගණන්තිත්වා හතෙති
 ව පාදෙති ව පොපේත්වා සුවණ්ණං ආගරූපෙත්වා ගණන්සු, බොධි
 සත්තො සුවණ්ණං දිස්වා තික්ඛිත්තං ගරමානො අසජ්ජිත්වා තිණ
 මතෙන සත්තොසිති වත්වා තං ගරහනො ඉමං ගාථමාහ :-

වාචාව කිර තෙ අසි සණ්ඨා සබ්ලභාණිනො,
 තිණමතෙන අසජ්ජිත්වා නො ව තික්ඛිත්තං ගරන්ති.

තත්-වාචාව කීර්තන ආසි සණ්ඨා සබ්ලභාණ්ණොති පබ්
ජිතානං තිණ්ණිකමපි අදිනනං ආදානං ත වට්ඨනීති ඵලං සබ්ලං මුද්
වචනං වදනකසස වාචා ඵල කීර්තන සණ්ඨා ආසි වචනමනනමෙව මට්ටං.
අහොසිති අනේවා. තිණ්ණිකමන අසජ්ජිකාති කුට්ඨරිල! ඵසිසා
තිණ්ණලාකාය කුකකුට්ටං. කුරුමානො තං සතොතා ආසතොතා
ලගොතා අහොසි. ගො ව නිකඛිසයා, හරනති ඉමං පන නිකඛි
සතං හරනොතා අසතොතා තිලලගොතා ජාතොසිති.

ඵලං බොධිසතොතා තං හරතිතා මාසු පුත කුට්ඨරිල! ඵල
රුපමකාසිති ඔවාදං දත්තා යථාකමං ගතො. සත්ථා ඉමං බමම
දෙසනං ආහරිතා න භික්ඛවෙ! ඉදුතෙවෙස භික්ඛු කුතකො
පුබ්බෙපි කුතකොගෙවෑති වත්තා ජාතකං සමොධානෙසි, තද කුට්
තාපසො කුහකභිකුටු අහොසි, පණ්ණිතපුරිසො පන අගමෙවෑති.

කුහකභිකුටු.

1. 9. 10.

ගො පුබ්බෙ කුහකලාසාණ්ඨාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහ
රනොතා අනාථපිණ්ඩකං ආරබ්භ කපෙසි. තස්ස කීර්තනො පච්චන්ත
වාසිකො සෙට්ඨි අද්ධිසහායො අහොසි. සො ඵකද පච්චන්ත
උට්ඨානකහණ්ඩස්ස පඤ්ච සකට්ඨනාති පුරෙතා කමමනතිකමනුසො
ආහ, ගච්ඡ්ථ හො! ඉමං හණ්ඩං සාවතී: නෙත්වා අමානං සහා
යස්ස අනාථපිණ්ඩකමහාසෙට්ඨස්ස පච්චකෙති විකතිණ්ඩා පටි
හණ්ඩං ආහරථාති. තෙ සාමුති තස්ස වචනං සමපට්ඨත්තා සාවතී:
ගනත්වා මහාසෙට්ඨි දිස්වා පණ්ණාකාරං දත්තා තං පච්චතී. ආරෙ
වෙසුං. මහාසෙට්ඨි ස්වාගතං වොති තෙසං ආවාසං ව පරිබ්බයං
ව දුපෙත්වා සහායස්ස සුඛං පුට්ඨත්තා හණ්ඩං විකතිණ්ඩා පටිහණ්ඩං
දුපෙසි. තෙ පච්චන්තං ගනත්වා තමත්ථං අතනනො සෙට්ඨස්ස ආරෙ
වෙසුං.

අථාපරහාගෙ අනාථපිණ්ඩිකොපි තපෙව පඤ්ච සකට්ඨනාති
තත්ථ පෙසෙසි. මනුස්සා තත්ථ ගනත්වා පණ්ණාකාරං ආදාය පච්චන්ත
වාසිකසෙට්ඨිං පයසිංසු. සො කුතො ආගච්ඡ්ථාති පුට්ඨත්තා සාවතීතො
කුමානං සහායස්ස අනාථපිණ්ඩිකස්ස සනතිකාති වුතො අනාථ
පිණ්ඩිකොති කසසි පුරිසස්ස නාමං හවිස්සතීති පරිහාසං කත්වා
පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ගච්ඡ්ථ තුලෙහති උගෙසාජෙසි. නෙව නිවසං
න පරිබ්බයං දුපෙසි. තෙ සයමෙව හණ්ඩං විකතිණ්ඩා පටිහණ්ඩං
ආදාය සාවතී: ආගනත්වා සෙට්ඨස්ස තං පච්චතී. ආරෙවෙසුං.

අථ සො පච්චන්තවාසි පුතපි ඵකවාරං තපෙව පඤ්ච සකට්
සතාති සාවතී: පෙසෙසි. මනුස්සා පණ්ණාකාරං ආදාය මහාසෙට්ඨිං
පයසිංසු. තෙ පන දිස්වා අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගෙගෙ මනුස්සා මයං

සාමි! එතෙසං නිවාසෙඤ්ච ගතත්තෙඤ්ච පරිබ්බයෙඤ්ච ජාතියාමාති වත්වා තෙසං සකථාති බ්බිතගරෙ තථාරූපෙ යානෙ මොවාපෙත්වා නුලෙභ ඉධෙව වසථ අමානං. චො සරෙ යාගුහත්තෙඤ්ච පරිබ්බයො ව හවියාතිති ගන්වා දුසකම්මකරෙ සන්තිපාපත්වා මුත්තිමයං මිමනත්තරෙ පසෙඤ්ච සකථසතාති විලුපිත්වා නිවාසනපාරූපණාතිති තෙසං අවජ්ඣිත්වා ගොණෙ පලාපෙත්වා සකථාති විවක්කාති කත්වා භූමියං යපෙත්වා වක්කාතිපි ගණන්ත්වා ව අගමංසු. පච්චන්ත වාසිනො නිවාසනමත්තසාපි සාමිකා අනුත්වා භිතා වෙගගන පලාසිත්වා පච්චන්තමෙව ගතා. සෙට්ඨියං මනුසාපි තං පචත්තිං මහාසෙට්ඨිනො ආරොවෙසුං. සො අත්ථිදුතිදං කරාපාහතනති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ආදිනො පට්ඨාය සබ්බං තං පචත්තිං ආරුචෙසි. සත්ථා න චො ගහපති! සො පච්චන්තවාසි ඉදුනෙව එවංසිලො පුබ්බෙපි එවංසිලකොව අහොසිති වත්වා තෙත යාවිනො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදුන්න රජං කාරෙන්නෙ බොධි සන්නො බාරාණසියං මහාවිහවො සෙට්ඨි අහොසි. තසෙසන්නො පච්චන්තවාසිනො සෙට්ඨි අද්ධිසකායොති සබ්බං අතීතවත්ථුං පච්චප්පනතවත්ථුසද්දිසමෙව. බොධිසන්නො පන අත්තනො මනුසෙසති අජ්ඣ අලෙහති ඉදං නාම කතනති ආරුචිතෙ පඨමං අත්තනො කතං උපකාරං අජානන්තා පච්ඡාපි එවරූපං ලහනතියෙවාති වත්වා සමපත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාන:-

යො පුබ්බ කතකල්‍යාණො කතත්ථො නාවබුජ්ඣති,
පච්ඡා කිවෙව සමුප්පන්න කතතාරං නාධිගච්ඡතිති.

තත්‍රායං පිණ්ඩත්ථො-ධතතියාදිසු සො කොපි පුරිසො පුබ්බෙ පඨමතරං අසෙඤ්ඤන කතකල්‍යාණො කතුපකාරො කතත්ථො නිපථාදිතකිවෙවා නුත්වා තං පරෙත අත්තති කතං කල්‍යාණං වෙව අත්ථෙඤ්ච න ජානාති සො පච්ඡා අත්තනො කිවෙව සමුප්පන්න තසා කිවෙසා කතතාරං නාධිගච්ඡති න ලගතිති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙත්වා දුනාදිති පුඤ්ඤති කත්වා යථාකමං ගතො. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජතකං සමොධානෙයි. තදු පච්චන්තවාසි ඉදුතපි පච්චන්තවාසියෙව, බාරාණසියෙට්ඨි පන අගමෙවාති.

අනාඤ්ඤාජානනං.

අපාසිමහවග්ගො නවමො.

1. 10. 1.

ලිතතං පරමෙන තෙජසාති ඉදං සත්ථං ජෙතවනෙ විහරන්තො
 අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගං ආරබ්භ කාපෙසි. තස්මිං කීර කාලෙ
 භික්ඛු විවරාදිති ලභිත්වා යෙභුයෙසන අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති,
 තෙ වතතාගේ පච්චයෙ අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජමානා යෙභුයෙසන
 කීරයතිරව්ජානගොතිනො නමුවන්ති. සත්ථං තං කාරණං ඤාත්වා
 භික්ඛුනං අනෙකපරියායෙහි ධම්මකථං කපෙත්වා අපච්චවෙක්ඛිත
 පරිභොගෙ ආදිනවං දසෙස්වා භික්ඛවෙ! භික්ඛුනා නාම වතතාගේ
 පච්චයෙ ලභිත්වා අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජතුං න වට්ටති, තස්මා
 ඉතො පට්ඨාය පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජෙය්‍යාපාති පච්චවෙක්ඛණ
 විධිං දසෙස්වන්තො “ඉධ භික්ඛවෙ! භික්ඛු පටිසංඛායොතිසො
 විවරං පටිසෙවති සීතස්ස පටිසාතායා”ති ආදිනා නයෙන තන්ති.
 යපෙත්වා භික්ඛවෙ! වතතාගේ පච්චයෙ එවං පච්චවෙක්ඛිත්වා පරි
 භුඤ්ජතුං වට්ටති, අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො නාම හලාහලවිසපරි
 භොගසදිසො පොරාණකා හි අපච්චවෙක්ඛිත්වා දෙසං අජනිත්වා
 විසං පරිභුඤ්ජත්වා විපාකානො මහාදුක්ඛං අනුභවිංසුති වත්වා
 අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරාණසීයං බුහුමදත්තෙ රජං කාරෙන්නෙ බොධි
 සත්තො අඤ්ඤතරසමිං මහාභොගකුලෙ තිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො
 අක්කට්ඨත්තො අහොසි. අපාපගේ කුටකට්ඨත්තො බොධිසත්තෙන
 සද්ධිං කිලන්තො අත්තන්තො ජයෙ වත්තමානෙ කෙළිමණ්ඩලං න
 භිඤ්ජති, පරාජයකාලෙ පන අක්කට්ඨත්තො බුබ්බෙ පක්ඛිපිත්වා අක්කට්ඨ
 නට්ඨාති කෙළිමණ්ඩලං භිඤ්ජත්වා පක්ඛමති. බොධිසත්තො තස්ස
 කාරණං ඤාත්වා හොතු ජාතිස්සාමෙත්ථ පතිරුපන්ති අක්කට්ඨ ආදාය
 අත්තන්තො සිරෙ හලාහලවිසෙහ රඤ්ජෙත්වා පුත්තපුත්ත පුත්තාපෙත්වා
 තෙ ආදාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එහි සමම! අක්කට්ඨි කිලාමාති
 ආහ. සො සාධු සමමාති කෙළිමණ්ඩලං සරේත්වා තෙන සද්ධිං
 කිලන්තො අත්තන්තො පරාජයකාලෙ එකං අක්කට්ඨත්තො බුබ්බෙ පක්ඛිපි,
 අපාතං බොධිසත්තො තපා කාරොන්තං දිස්වා ගිලාති තාව පච්ජා
 ඉදංනාමෙත්තන්ති ජාතිස්සසීති වොදෙතුං ඉමං ගාථමාහ :-

ලිතතං පරමෙන තෙජසා
 ගිලමක්ඛං පුරිසො න බුජ්ඣති,
 ගිල රෙ! ගිල පාපට්ඨන්තක!
 පච්ජා හෙ කට්ඨකං හවිස්සන්තිති.

තත්ථ-ලිතතන්ති මක්ඛිතං රඤ්ජන්තං. පරමෙන තෙජසාති උත්තම
 තෙජසා සමපන්නෙන හලාහලවිසෙහ ගිලන්ති ගිලන්තො. අක්කට්ඨන්ති
 ගුලකං. නබුජ්ඣන්ති අයං මෙ ගිලතො ඉදං නාම කරිස්සන්තිති න
 ජාතාති. ගිල රෙති ගිලාති අරෙ! ගිලාති පුත්තපි වොදෙන්නො වදති.
 පච්ජා හෙ කට්ඨකං හවිස්සන්තිති ඉමසමිං තෙ අක්කට්ඨ ගිලිතෙ පච්ජා
 එතං විසං තිබ්බණං හවිස්සන්තිති අත්ථො.

සො බොධිසත්තස්ස කපේන්තස්සෙව විසවෙගෙන මුච්ඡිතො අකකිති පරිවතෙත්තො බන්ධං නාමෙත්වා පති, බොධිසත්තො ඉද්දතිස්ස ජිවිතදුතං දුතුං වට්ටතිති ඔසධපරිභාෂිතං වමනසොගං දත්වා වමෙත්වා සපපිථාණිතමධුසකකරාදසො බාදපෙත්වා අරොගං කත්වා පුත ඵවරුපං මාකාසිති ඔවදිත්වා දුතාදීති පුඤ්ඤති කත්වා යථාකමමං ගතො, සන්තා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා තිත්තවෙ! අපච්චවෙක්ඛිත පරිභොගො නාම අපච්චවෙක්ඛිත්වා කතවිසපරිභොගසදිසො හොතිති වත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද්ද පණ්ණිභවුත්තො අහ මෙව අහොසිං. කුට්ඨුත්තො පනෙත්ති න කපියති, යථා වෙත්ති ඵලං සබ්බත්ති, යො පන ඉමස්මිං කාලෙ න පඤ්ඤයති සො න කපියත්තෙවාති.

උත්තරජායකං.

1. 10. 2.

උත්තරෙධි සුරමච්ඡන්තිති ඉදං සන්තා ජෙතවතෙ විහරන්තො ආයස්මනං ආනන්දං ආරබ්හ කපේසි. එකස්මිං හි සමයෙ කොසල රඤ්ඤ ඉන්ද්‍රියො වින්තසිංසු බුද්ධිපාදෙද නාම දුලලහො, තථා මනුස්සපටිලාහො පරිපුණ්ණායතන්තා ව, මයඤ්ච ඉමං දුලලහං බණ්ණම වායං ලභිත්වාපි අත්තනො රුපියා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං වා සොත්තුං පුජං වා කාත්තුං දුතං වා දුතුං න ලභාම, මඤ්ජුසාය පක්ඛිත්තො විශ වසාම රඤ්ඤ කපේත්වා අමතානං ධම්මං දෙදසතුං අනුච්ඡිතිකං එකං භික්ඛුං පසන්නාසාපෙත්වා තස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොස්සාම, තනො යං සක්ඛිස්සාම තං ගණ්ණිස්සාම දුතාදීති ව පුඤ්ඤති කරිස්සාම, ඵලං නො අයං බණ්ණපටිලාහො සඵලො භවිස්සතිති. තා සබ්බාපි රාජනං උපසඞ්කමිත්වා අත්තනා වින්තිතකාරණං කථ සිංසු. රුජ සාධුති සමපට්ඨති.

අපේකදිවසං රුජා උය්‍යානකිලිං කිලිතුකාමො උය්‍යානපාලං පසන්නාසාපෙත්වා උය්‍යානං සොට්ඨතිති ආහ. උය්‍යානපාලො උය්‍යානං සොට්ඨෙත්තො සන්තාරං අඤ්ඤතරස්මිං රුක්කිමුලෙ නිසින්නං දිස්වා රඤ්ඤ සන්තිකං ගන්ත්වා සුඛං දෙව! උය්‍යානං අපිච්චන්ති අඤ්ඤතරස්මිං රුක්කිමුලෙ භගවා නිසින්නොති ආහ. රාජ සාධු සමම! සන්ති සන්තිකෙ ධම්මමපි සොස්සාමාති අලභිතතරථං අභිරුක්ඛ උය්‍යානං ගන්ත්වා සන්ති සන්තිකං අගමාසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ ඡත්ත පාණ්ණිනාමෙතො අනාගාමී උපාසකො සන්ති සන්තිකෙ ධම්මං සුණ මාතො නිසින්නො හොති. රුජ නං දිස්වා ආසඞ්කමානො මුහුත්තො ණ්ඩා පුත සවායං පාපකො හවෙය්‍ය න සන්ති සන්තිකෙ නිසිදිත්වා ධම්මං සුණෙය්‍ය අපාපකෙන ඉමිනා භවිතබ්බන්ති වින්තත්වා සන්තාරං උපසඞ්කමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. උපාසකො බුද්ධිගාරවෙන රඤ්ඤ පච්චුට්ඨානං වා වන්දනං වා නාකාසි. තෙනස්ස රාජා අනත්තමනො අහොසි.

සඤ්ඤා තසං අනන්තමනභාවං ඤාතො උපාසකස්ස ගුණං කපේසි.
අයං මහාරාජ! උපාසකො ඛත්තසුතො ආගතාගමො කාමෙසු
චිතරාගොති රාජා න ඉමිනා ඔරකෙන හවිතබ්බං යස්ස සඤ්ඤා
ගුණං වණේණතිච්චිනෙනො උපාසක! වදෙය්‍යාසි යෙන තෙ
අඤ්ඤාති ආග. උපාසකො! සාධුති සමපට්ඨති. රාජා සඤ්ඤා සනතිකෙ
ධම්මං සුඤ්ඤා සඤ්ඤා පදනම්ණං කඤ්ඤා පනකාමි.

සො එකදිවසං උපරි පාසාදෙ මහාවාතපානං විවරිතො සීතො
තං උපාසකං භුත්තපාතරාසං ඡත්තමාදය ජෙතවනං හවින්නං
දිස්වා පනෙකාසාපෙතො එවමාහ. තිං කිර උපාසක! ඛත්තසුතො
අමානං ව ඉතිඤ්ඤා ධම්මං සොතුකාමාදෙව උග්ගහතුකාමා ව
සාධු වතස්ස සවෙ තාසං ධම්මං වාචෙය්‍යාසිති. දෙව! ගිහිනං නාම
රාජනෙනපුරෙ ධම්මං දෙසෙතුං වා වාචෙතුං වා නප්පතිරූපං
අය්‍යානමෙව පතිරූපනති. රාජා සවිමෙස වදනීති තං උග්ගො
ජෙතො ඉතිඤ්ඤා පනෙකාසාපෙතො හඤ්ඤ! අහං තුමානං. ධම්ම
දෙසනඤ්ඤා ව ධම්මවාචනඤ්ඤා ව සඤ්ඤා සනතිකං හනො එකං
තිකුං යාමාමි අසීතියා මහාසාවකෙසු කතරං යාමාමිති ආග. තා
සබ්බාපි මනෙනො ධම්මහණ්ඩාගාරිකං ආනන්දනේරමෙව රෙවෙසු.
රාජා සඤ්ඤා සනතිකං හනො වන්දිතො එකමනං නිසිනොනා එව
මාහ. හනෙන! අමානං ගෙහෙ ඉතිඤ්ඤා ආනන්දනේරස්ස සනතිකෙ
ධම්මං සොතුඤ්ඤා උග්ගහතිතුං ව ඉවන්නති. සාධු වතස්ස සවෙ
ජෙතෙ අමානං ගෙහෙ ධම්මං දෙසෙය්‍යවෙව වාචෙය්‍යවාති. සඤ්ඤා
සාධුති සමපට්ඨති. පේරං ආණාපෙසි.

තතො පට්ඨාය රඤ්ඤා ඉතිඤ්ඤා පේරස්ස සනතිකෙ ධම්මං
සුඤ්ඤාති වෙව උග්ගහනනති ව. අපේකදිවසං රඤ්ඤා චූළාමණී
නට්ඨො. රාජා තස්ස නට්ඨභාවං සුඤ්ඤා අමට්ඨෙව ආණාපෙසි සබ්බෙ
අනෙකාවලඤ්ඤානමනුස්සෙ ගහෙතො චූළාමණී. ආහරාපෙට්ඨාති.
අමට්ඨා මාතුගාමෙ ආදිං කඤ්ඤා චූළාමණී. පරිපුට්ඨනො අදිස්වා
මහාජනං කීලමෙනති. තං දිවසං ආනන්දනේරො රාජනිවෙසනං
පට්ඨො. යථාතා ඉතිඤ්ඤා පුබ්බෙ පේරං දිස්වා හට්ඨානුට්ඨා ධම්මං
සුඤ්ඤාති වෙව උග්ගහනනති ව තථා අකඤ්ඤා සබ්බා දෙම
තස්ස පාත්තොව අනෙසු. තතො පේරෙන කසො තුමෙහ අප්ප එවරූපා
ජාතාති පුට්ඨිනා එවමාහංසු. හනෙන! රඤ්ඤා චූළාමණී. පරියෙසා
මාති අමට්ඨා මාතුගාමෙ උපාදය අනෙකාවලඤ්ඤානෙ කීලමෙනති
න ජානාම කස්ස කිං හවිස්සති තෙතමා දෙමතස්ස පාත්තාති.
පේරො මා විනෙතට්ඨාති තා සමස්සාසෙතො රඤ්ඤා සනතිකං හනො
පඤ්ඤාතාසනෙ නිසීදිතො මණි කිර තෙ මහාරාජ! නට්ඨාති පුට්ඨි.
ආම හනෙනති. අසකම් පන තං ආහරාපෙතුනති? හනෙන! සබ්බං
අනෙකාජනං ගහෙතො කීලමෙනෙතොපි න සනෙකාමි ආහරාපෙතුනති.
මහාරාජ! මහාජනං අකීලමෙනොව ආහරණුපායො අතිති. කත

රූපායෝ හනෙතති? පිණ්ඩදුතං මහාරාජාති? කතරපිණ්ඩදුතං හනෙතති? මහාරාජ! යතතකෙසු ආසව්‍යා අත්ති තෙ ගණනා එකෙ කස්ස එකෙකං පලාලපිණ්ඩං වා මහරිකාපිණ්ඩං වා දන්තං ඉමං පච්චුස කාලෙ ආහරිතො අසුකට්ඨානෙ නාම පාතෙථාති වත්තබ්බං යෙන ගතිතො හවිස්සති සො තස්මිං පක්ඛිපිතො ආහරිස්සති, සචෙ පඨම දිවසෙයෙව පාතෙතති ඉච්චතං කුසලං, නො චෙ පාතෙතති දුතියදිවසෙපි තතියදිවසෙපි තථෙව කාතබ්බං, එවං මහාජනො ච න කිලමිස්සති, මණ්ණිඤ්ච ලභිස්සසිති එවං වතො ථෙරො අගමාසි.

රාජ චුත්තානගෙනෙව තයෝ දිවසෙ දූපෙසි, නෙව මණ්ණි. ආහරිංසු. ථෙරෙ තතියදිවසෙ ආගන්තො කිං මහාරජ! පාතිතො මණ්ණිති පුච්ඡි. න පාතෙතති හනෙතති. තෙන හි මහාරජ! මහා තලස්මිඤ්ඤච පරිච්ඡන්තට්ඨානෙ මහාවාරිං සපාපෙතො උදකස්ස පුරුපෙතො සාණ්ණි පරික්ඛිපාපෙතො සබ්බෙ අනෙතාවලඤ්ජන මුත්තස්සා ව ඉත්ථියො ව උත්තරසඞ්ඛං කන්තො එකෙකොව අනෙතා සාණ්ණි පරිසිතො හන්ධොවිතො ආගච්ඡන්ති වදෙහිති. ථෙරෙ ඉමං උපායං ආචික්ඛිතො පක්කාමි. රාජ තථා කාරෙසි. මණ්ණිචොරෙ විනෙතසි ධම්මහණ්ඩාහාරිකො ඉමං අධිකරණං ආදය මණ්ණි. අදස්සා පෙතො මස්සකාසිස්සතිති අට්ඨානමෙතං පාතෙත්තුංදුති වට්ටනිති මණ්ණි. පරිච්ඡන්තං කන්තො ආදය අනෙතාසාණ්ණි පරිසිතො වාරියං පාතෙතො නික්ඛමි. සබ්බෙසං නික්ඛන්තකාලෙ උදකං ඡබ්බිතො මණ්ණි. අද්දසංසු.

රාජ ථෙරං නිස්සාය මහාජනං අකිලමෙතො ව මෙ මණ්ණි ලඤ්ඛාති තුස්සි. අනෙතාවලඤ්ජනමුත්තස්සාපි ථෙරං නිස්සාය මහාදුක්ඛනො මුත්තමාති තුස්සිංසු. ථෙරස්සානුභාවෙන රඤ්ඤාදි චූළාමණ්ණි ලඤ්ඛාති ථෙරස්සානුභාවො සකලනගරෙ චෙව භික්ඛුසංඝෙ ව පාකවො ජාතො. ධම්මසභායං සන්තිසිත්තා භික්ඛු ථෙරස්සා ගුණං වණ්ණංසිංසු. ආවුසො! ආනන්දථෙරො අත්තනො බහුසුත්තාය පණ්ණිචෙවන උපායකුසලතාය මහාජනං අකිලමෙතො උපායෙනෙව රඤ්ඤාදි මණ්ණි. දස්සෙසිති. සන්තො ආගන්තො කායනුත්තං භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සන්තිසිත්තාති පුච්ඡිතො ඉමාය නාමාති චුත්තෙත න භික්ඛවෙ! ඉදුති ආනන්දෙනෙව පරහන්ඨගතං හණ්ඩං දස්සිතං, පුබ්බෙපි පණ්ණිතා මහාජනං අකිලමෙතො උපායෙනෙව තීරච්ඡානගන්තූපගතහණ්ඩකං දස්සෙසිංසුති වතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බුහමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො සබ්බසිපෙපසු නිප්ථගති. පත්තො තස්සෙව අමච්චො අගොසි. අපෙකදිවසං රාජ මහත්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්තො වනන්තරාති විචරිතො උදකකිලං කිලිතුකාමො මඞ්ගලපොක්කරණ්ණි. ඕකරිතො ඉන්ද්‍රාගාරමපි පක්කාසි. ඉත්ථියො අත්තනො අත්තනො

සිසුපභගිවුපභාදිති ආගරණාති ඔවුඤ්චිති, උත්තරාසඛෙහසු පක්ඛි පිත්ථා සමුග්ගපිට්ඨසු ඵපෙත්ථා දුසියො පටිච්ඡාපෙත්ථා පොකබරණි. ඔතරිංසු.

අපේකා උය්‍යානමක්කටි සාබ්‍යතරෙ නිසිනනා දෙවී. පිළිකු නාති ඔවුඤ්චිති, උත්තරාසඛෙහ පක්ඛිපිත්ථා සමුග්ගපිට්ඨා ඵපය මානං දිස්වා තස්සා මුත්තාභාරං. පිළිකුකාමා හුත්වා දුසියා පමාදං ඔලොකයමානා නිසිදි, දුසිපි තං රක්ඛමානා තහං තහං ඔලොකයමානා නිසිනනායෙව පටිලාභිකුමාරති. මක්කටි තස්සා පමාද භාවං ඤාත්වා වාතවෙගෙන ඔතරිත්වා මහාමුත්තාභාරං ගිවාය පටි මුඤ්චිත්වා වාතවෙගෙන උප්පත්තිත්වා සාබ්‍යතරෙ නිසිදිත්වා අඤ්ඤාසං මක්කටිතං දස්සනභයෙන එකස්මිං සුසිරට්ඨානෙ ඵපෙත්වා උපසන්තු පසන්තා විශ් තං රක්ඛමානා නිසිදි.

සාපි ඛො දුසි පටිබුජ්ඣිත්වා මුත්තාභාරං අපස්සනති කම්පමානා අඤ්ඤා උපායං අදිස්වා පුරිසො දෙවියා මුත්තාභාරං ගහෙත්වා පලා තොති මහාචිරවං චිරවි. ආරක්ඛමනුස්සා තතො තතො සන්තිපත්තිත්වා තස්සා වචනං සුත්වා රඤ්ඤා ආරොවසිංසු. රුජ් වොරං ගණ්හපාති ආහ. පුරිසා උය්‍යානා නික්ඛම්තිත්වා වොරං ගණ්හපා ගණ්හපාති ඉතො පිත්ථො ව ඔලොකෙත්ති.

අපේකො ජනපදෙ බලිකාරකපුරිසො තං සද්දං සුත්වා කම්ප මානො පලාසි. තං දිස්වා රුජ්පුරිසා අයං වොරො ගවිස්සතිති අනු බ්‍රුමිත්වා තං ගහෙත්වා පොථෙත්වා අරෙ! දුට්ඨවොර! එවං මහාසාරං නාම පිළිකුතං අවහරිස්සමිති පරිභාසිංසු.¹ සො විනෙතසි සවාහං න ගණ්හාමිති වක්ඛාමි අජ්ජ මෙ ජීවිතං නත්ති, පොථන්තායෙව මං මාරෙස්සනති සම්පට්ච්ඡාමි නන්ති සො ආම සාමි! ගතිතං මෙති ආහ. අථ තං බ්‍රුමිත්වා රඤ්ඤා සන්තිකං තස්මිංසු. රුජාපි තං පුච්ඡි ගතිතං තෙ මහාසාරපිළිකුතනනති, ආම දෙවාති. ඉදං තං කහන්ති? දෙව! මයා මහාසාරං නාම මඤ්චපිඨමපි න දිට්ඨපුබ්බං සෙට්ඨි පන මං මහාසාරපිළිකුතං ගණ්හාපෙසි සොහං ගහෙත්වා ව තස්ස අදුසිං සො තං ජානාතිති.

රුජ් සෙට්ඨිං පකෙකාසාපෙත්වා ගතිතං තෙ ඉමස්ස ගත්තො මහාසාරපිළිකුතනනති පුච්ඡි. ආමදෙවාති. කහං තන්ති? පුරොගිතස්ස මෙ දින්නනති. පුරොගිතමපි පකෙකාසාපෙත්වා තප්ථව පුච්ඡි, යොපි සම්පට්ච්ඡිත්වා ගකුබ්බස්ස මෙ දින්නනති ආහ. තමපි පකෙකාසාපෙත්වා පුරොගිතස්ස තෙ ගත්තො මහාසාරපිළිකුතං ගතිතනති පුච්ඡි. ආම දෙවාති. කහං තන්ති? කිලෙසවසෙන මෙ වණ්ණදුසියා දින්නනති. තමපි පකෙකාසාපෙත්වා පුච්ඡි. සා න ගණ්හාමිති ආහ තෙ පඤ්ච ජනෙ පුච්ඡන්තානඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථං ගතො.

රජා ඉදහි විකාලො ජානො ඥෙව ජාතිස්සාමාති තෙ පඤ්ච ජනෙ අමච්චානං දඬා නගරං පාවිසි. බොධිසත්තො විනොතසි ඉදං පිළිඤ්ඤානං අනොච්චලඤ්ඤාත්තං වධං, අයං ච ගහපතීනො බහිවලඤ්ඤා, වාසෙපි බලවා රක්ඛවා, තසමා අනොච්චලඤ්ඤාත්තානම්පි නං ගහෙත්වා පලාසිතුං න සක්කා, එවං තෙව බහිවලඤ්ඤාත්තානං න අනොච්චලඤ්ඤාත්තානං ගහණ්ණපායො දිස්සති, ඉමිනා දුග්ගතමනුස්සො න සෙට්ඨිස්ස මෙ දින්නනති කපේනොතන අත්තනො මොක්ඛත්ථාය කපිතං හවිස්සති, සෙට්ඨිනාපි පුරොගිතස්ස මෙ දින්නනති කපේනොතන එකතො හුත්වා තිත්ථරිස්සාමිති විනොතත්වා කපිතං හවිස්සති පුරොගිතොපි ගතිබ්බස්ස මෙ දින්නනති කපේනොතන බක්ඛිනාගාරෙ ගතිබ්බං නිස්සාය පුබ්බෙ වසිස්සාමාති විනොතත්වා කපිතං හවිස්සති ගතිබ්බො නාපි වණ්ණදුසියං මෙ දින්නනති කපේනොතන අනුක්කණ්ණිනා වසිස්සාමාති විනොතත්වා කපිතං හවිස්සති, ඉමෙහි පඤ්චගිපි අවොරෙති ගතිබ්බං, උයානෙ මක්ඛවා බහු, පිළිඤ්ඤානෙ එතිස්සා මක්ඛවිතො ගතො ආරුලොගත ගති තබ්බනති.

සො රාජානං උපසග්ගමිත්වා මහාරාජ! වොරෙ අමහාකං නිය්‍යා දෙථ මයං තං කිච්චං සොධෙස්සාමාති ආහ. රාජා සාධු පණ්ණිත! සොධෙහිති තස්ස නිය්‍යාදෙසි. බොධිසත්තො අත්තනො දුසපුරිසෙ පක්කොසිත්වා තෙ පඤ්ච ජනෙ එකස්මිඤ්ඤෙව ණානෙ වසාපෙත්වා සමනතා ආරක්ඛං කත්වා කණ්ණං දඬා යං තෙ අඤ්ඤෙවඤ්ඤං කපේනති තං මයං ආරොචෙථාති වත්වා පක්කාමි, තෙ තථා අකංසු.

තනො මනුස්සානං සනතිසිත්තවෙලාය සෙට්ඨි තං ගහපතීනං ආහ අරෙ! දුට්ඨගහපතීන! තයා අහං මයා වා තං කතා දිට්ඨපුබ්බො? කද තෙ මයං පිළිඤ්ඤානං දින්නනති ආහ. සාම මහාසෙට්ඨි! අහං මහාසාරං නාම රුක්ඛසාරපාදකං මඤ්චපිට්ඨකම්පි න ජනාමි! තං නිස්සාය පන මොක්ඛං ලභිස්සාමිති එවං අවචං, මා මෙ කුජ්ඣ සාමිති. පුරොගිතොපි සෙට්ඨි ආහ මහාසෙට්ඨි! තං ඉමිනා අත්තනො අදින්නකමෙව මයං කථං අදුසිති? මයම්පි වෙ ඉස්සරු, අමහාකං එකතො හුත්වා සීතකාලෙ කමං ඛිප්පං නිප්පජ්ජිස්සතිති කපේසිනති. ගතිබ්බොපි පුරොගිතං ආහ බුග්ගණ්ණ! කද තයා මයං පිළිඤ්ඤානං දින්නනති? අහං තං නිස්සාය වසනට්ඨානෙ සුඛං වසිස්සාමිති කථෙසිනති. වණ්ණදුසිපි ගතිබ්බං ආහ අරෙ! දුට්ඨගතිබ්බ! අහං කද තව සනතිකං ගතපුබ්බං තං වා මම සනතිකං ආගතපුබ්බො, කද තෙ මයං පිළිඤ්ඤානං දින්නනති? හගිණ්ණි! කිං කාරණං කුජ්ඣසි? අමෙහසු පඤ්චසු එකතො වසනොසු සරවාසො හවිස්සති අනුක්කණ්ණමානා සුඛං වසිස්සාමාති කපේසිනති.

බොධිසත්තො පයොජිතමනුස්සානං සන්තිකා තං කථං සුඛා තෙසං තත්තතො අවොරභාවං ඤාතො මහකවියා ගතිතපිළිකිනං උපායෙනෙව පාතෙස්සාමිති ගෙනෙක්ඛමයාති බහුති පිළිකිනාති කාරා පෙත්වා උය්‍යානෙ මහකවියො ගාභාපෙත්වා හත්ථපාදගිවාසු ගෙනෙක්ඛ පිළිකිනාති පිළිකිපෙත්වා විස්සජෙජසි. ඉතරං මහකවි පිළිකිනං රතබමානා උය්‍යානෙයෙව නිසීදි.

බොධිසත්තො මනුස්සෙ ආණ්‍යෙපෙසි. ගවජ්ථ තුමෙහ උය්‍යානෙ සබ්බමහකවියො උපධාරොථ යස්සා තං පිළිකිනං පස්සථ තං උච්ඡාසෙත්වා පිළිකිනං ගණ්හපාති. තාපි බො මහකවියො පිළිකිනං තො ලඞ්ඛනාති තුට්ඨපගට්ඨා උය්‍යානෙ විවරතෙයො තස්සා සන්තිකං ගතත්වා පස්සථ අමහාකං පිළිකිනනාති ආගංසු. සා මහකං අසගමානා කිං ඉමිනා ගෙනෙක්ඛපිළිකිනෙනාති මුත්තාභාරං පිළිකිත්වා නිකබ්බි.

අථ තං තෙ පුරිසා දිස්වා පිළිකිනං ඡබ්බාපෙත්වා ආගරිත්වා බොධිසත්තස්ස අදංසු. සො තං ආදාය රඤ්ඤා දස්සෙත්වා ඉදං තෙ දෙව! පිළිකිනං තෙ පඤ්චපි අවොරං ඉදං පත උය්‍යානෙ මහකවියා ආභතනාති ආහං කථං පත තෙ පණ්ඩිත! මහකවියා හත්ථං ආරුලභාභො ඤාතො? කථං තෙ ගතිතනාති? සො සබ්බං ආවිකබ්බි. රජා තුට්ඨමානසො සඛ්භාමසීසාදිසු තාම සුරදයො ඉච්ඡිතබ්බා ගොනාති බොධිසත්තස්ස පුත්රිං කාරෙතො ඉමං ගාථමාන:-

උක්කට්ඨෙ සුරම්ච්ඡනාති මනත්සු අකුතුහලං,
පියඤ්ච අනනාපාණමහි අතෙථ ජතෙ ව පණ්ඩිතනාති.

තත්ථ-උක්කට්ඨෙති උපකට්ඨෙති උගතො බුලෙහ සඛ්භාමෙ සමථ භාරෙ වත්තමානෙති අතො. සුරම්ච්ඡනාති අසතිශාපි මත්තෙ පතමානාය අපලාසිතං සුරං ඉච්ඡනාති, තසමිං බණෙ එවරුපො සඛ්භාමයොධො පතෙත්තබ්බො ගොති. මනත්සු අකුතුහලනාති කතතබ්බාකතතබ්බිතිවිචං සමන්තනකාලෙ උපපන්න මනත්සු යො අකුතුහලො අවිකිණ්ණවාචො මනතං න භිඤ්ඤා තං ඉච්ඡනාති තාදිසො තෙසු ධාතෙසු පතෙත්තබ්බො ගොති. පියඤ්ච අනනාපාණමහිති මධුරෙ අනනාපාණෙ පච්චිපට්ඨිතෙ සහපරිභුඤ්ජනත්ථාය පියපුගලං පතෙත්තනා තාදිසො තසමිං කාලෙ පතෙත්තබ්බො ගොති. අතෙථ ජාතෙ ව පණ්ඩිතනාති අත්භවතිරෙ ධම්මභවතිරෙ කිංචිපි දෙව කාරණෙ වා පඤ්ඤා වා උපපන්න පණ්ඩිතං විචක්ඛණං ඉච්ඡනාති තථාරුපො හි තසමිං සමයෙ පතෙත්තබ්බො ගොතිති.

එවං රාජා බොධිසත්තං වණ්ණෙත්වා ථොමෙත්වා සතවස්සං වස්සෙතො මහාමෙඝො විශ් සත්තති රතතෙති පුජෙත්වා තස්සො වාදෙ ඵළා දානාදිති පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකමං ගතො.

බොධිසත්තොපි යථාකලං ගතො, සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහ රිත්වා ථෙරස්ස ගුණං කපේති, ජාතකං සමොධානෙයි. තද රාජා ආනන්දෙ අහොසි, පණ්ණිතාමච්චො පන අහමෙවාති.

මහාසාරජානකං.

1. 10. 3.

න විසෂයෙ අවිසෂයෙත්ති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො විසෂායසංඝාතනං ආරබ්භ කපේසි. තත්ථිං කිර සමයෙ යෙතුයෙසන භික්ඛු මාතරා නො දින්නං, පිතරා නො දින්නං භාතරා භගිණීයා වුලු මාතර වුලුපිතරා මාතුලෙන මාතුලාණීයා දින්නං, අවනාකං ගිහී කාලෙපි භික්ඛුකාලෙපි එතෙ දුතුං සුයතරුපා වාති සද්දතීති දින්නෙ වත්තාගෙ පච්චයෙ විසෂයත්ථ හුත්වා අපච්චෙවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති. සත්ථා තං කාරණං සද්දත්ති භික්ඛු තං මයා ධම්මදෙසනං කාතුං වට්ඨතීති භික්ඛු සන්තීපාතාපෙත්වා භික්ඛවෙ! භික්ඛුනා නාම සද්දතීතිපි අසද්දතීතිපි දින්නතො වත්තාගෙ පච්චයෙ පච්චෙවෙක්ඛිත්වාපි පරිභොගො කාතඤ්ඤා, අපච්චෙවෙක්ඛිතපරිභොගං කත්වා හි කාලං කුරුමානො භික්ඛු යක්ඛපෙතඅත්තභාවතො න බුච්චති, අපච්චෙවෙක්ඛිතපරිභොගො නාමෙස විසපරිභොගසදිසො ටිසං හි විසෂායිකෙන දින්නකම්පි අවිසෂායිකෙන දින්නකම්පි මාරෙතියෙව පුබ්බෙපි විසෂායෙක දින්න විසං පරිභුඤ්ජන්ති ජීවිතකකයං පත්තොති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො මහාවිහවො සෙට්ඨි අහොසි. තස්සෙකො ගොපාලකො කිට්ඨසම්බාධසමයෙ ගාමො ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තත්ථ ගොපලලිකං කත්වා රක්ඛන්තො වසති. සෙට්ඨිනො ව කාලෙන කාලං ගොරසං ආහරති. අප්පං ගොපලලිකාය අවිදුරෙ සීහො නිවාසං ගණ්හි. ගාවිනං සීහසන්නාසෙන මිලාතානං බිරං මඤ් අහොසි. අප් නං එකදිවසං සප්පිං ආදාය ආගතං සෙට්ඨි පුච්ඡි කිනත්තුවො සමම! ගොපාලක! මඤ් සප්පිති? සො තං කාරණං ආවිද්ධි. අත්ථි පන සමම! තස්ස සීහස්ස තත්ථි පවිබ්බොති? අත්ථස්ස සාම! එකාය මිගමාතුකාය සද්ධං සංසග්ගොති. සක්කා පන තං ගාගාපෙත්තාති? සක්කා සාමිති. තෙතුති නං ගහෙත්වා තස්සා කලාටතො පඬියාය සරිරෙ ලොමාති විසසන පුගප්පනං රජිත්ව සුක්ඛාපෙත්වා. වෙ තයො දිවසෙ අතික්කාමෙත්වා තං මිගමාතුකං වික්කපේති, සො තස්සා සිනෙහෙන සරිරං ලෙහිත්වා ජීවිතකකයං පාපුණ්ණති. අප්පං වම්මනබද්දාවෙව වසඤ්ඤා ගහෙත්වා ආගමෙත්ඤ් යසාසිති හලාහලවිසං දත්වා උයෙසාපේසි. සො ගොපාලකො ජාලං බිසිත්වා උපායෙන තං මිගමාතුකං ගණ්හිත්වා තථා අකාසි. සීහො

තං දිස්වාම බලවසිනෙහෙන තස්සා සරීරං ලෙහිනා ජීවිතකතියං පාපුණි ගොපාලකොපි චමමාදීති ගහෙනා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමාසි. බොධිසත්තො තං කාරණං ඤාතො පරෙස්ස සිනෙතො නාම න කතනබ්බො, එවං බලසම්පන්නොපි සිනො මගරාජ කීලෙස චසෙන සංසඤ්ඤා නිස්සංග මිගමාතුකාය සරීරං ලෙහනොනා විස පරිභොගං කතො ජීවිතකතියං පනෙනාති චතො සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාන :-

න විස්සසෙ අවිස්සජේ විස්සජේපි න විස්සසෙ,
විස්සාසා භයමජේති සිහංච මිගමාතුකාති.

තත්ත්වය සබ්බෙපජේ. යො පුබ්බෙ සභායො අත්තති අවිස්සජේ, අහොසි තත්ථි. අවිස්සජේ යො පුබ්බෙපි තිබ්බයො අත්තති විස්සා සිකො යෙව තත්ථි. විස්සජේපි න විස්සසෙ නෙව විස්සාසං කරෙය්. කිං කාරණං? විස්සාසා භයමජේති යො හි මිත්තෙපි අමිත්තෙපි විස්සාසො තතො භයමෙව ආගච්ඡති. කථං? සිහංච මිගමාතුකා යථා මිත්තසත්ථවචසෙන කතවිස්සාසාය මිගමාතුකාය සන්තිකා සිහස්ස භයං අජේතං උපගතං සම්පත්තනාති අජේතං. යථා චා විස්සාසචසෙන සිහං මිගමාතුකා අජේතා උපගතාති අජේතං.

එවං බොධිසත්තො සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙතො දුතාදීති පුඤ්ඤාති භූතො යථාකම්මං ගතො. සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො ජනකං සමොධානෙසි. තදු මහාසෙට්ඨි අගමෙව අහොසිනති.

විස්සාසගොඡනාත්තකං.

1. 10. 4.

සො නුතො සො සිනොති ඉදං සත්ථා වෙසාලියං උපනිස්සාය පාටිකාරුමෙ විහරනො සුතකතීතං. ආරම්භ කපෙසි. එකත්ථි. හි සමයෙ සුතකතීතො සඤ්ඤා උපට්ඨානො හුතො පත්තවිවරමාදාය විවරමානො කොරකතීතියස්ස ධම්මං රොචෙනො දසබලස්ස පත්තවිවරං නිශ්පාදෙතො කොරකතීතියං නිස්සංග වසිතො තස්ස*කාල කඤ්ඤාකපුරයොති යං තිබ්බතතකාලෙ ගිහී හුතො නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්ස උත්තරිමනුස්ස ධම්මො අලම්ඵියඤ්ඤාදස්ස තවිසෙසො තුක්කපරියාහනං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති වීමංසාහු වරිතං සංපටිභාණං යස්ස ච බවාස්ස අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො සො න නිශ්පාති තකකාරස්ස සමමා දුක්ඛකතියායාති වෙසාලියං තිණණං පාකාරානං අත්තරෙ විවරනො සඤ්ඤා අවණණං භාසති. අථායමො සාරිපුත්තො පිණ්ඩාය වරනො තස්සොචං අවණණං ගාසනස්ස සුතො පිණ්ඩපාතපටිකකනො නමත්ථි. භගවතො ආරුචෙසි. භගවා කොධනො සාරිපුත්ත! සුතකතීතො මොස

පුරිසො කොධවසෙනෙවමාහ. කොධවසෙනාපි පන සො න නිශ්ශාති
 තක්කරස්ස සමොදුක්ඛකයායාති වදනොනා අජාතිනාපි මග්ගං ගුණ
 මෙව හාසති, න ඛො පන සො මොසපුරිසො මග්ගං ගුණං ජනාති,
 මග්ගං හි සාරිපුත්ත! ඡ අභිඤ්ඤා නාම අත්ථි, අයමපි මෙ උත්තරි
 මනුස්සධම්මොව දසබලාති අත්ථි වතුචෙසාරජ්ඣඤ්ඤං අත්ථි, වතු
 යොතිපරිචේදකඤ්ඤං අත්ථි, පඤ්චගතිපරිචේදකඤ්ඤං අත්ථි,
 අයමපි මෙ උත්තරිමනුස්සධම්මොව එවං උත්තරිමනුස්සධම්මසමනනා
 ගතං පන මං යො එවං වදෙය්‍ය නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්ස
 උත්තරිමනුස්සධම්මොති සො තං වාචං අප්පහාය තං විතතං අප්ප
 හාය තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිකස්සජ්ඣා යථාහතං නික්ඛිතොනා එවං
 නිරයෙති එවං අත්තනො විජජමානඋත්තරිමනුස්සධම්මස්ස ගුණං
 කපේතො සුත්තකථනො නිර සාරිපුත්ත! කොරකඛතතිගස්ස දුක්කර
 කාරිකාය මිච්ඡාතපෙ පසනෙනා මිච්ඡාතපෙ පසිදනෙනන පන
 මසි එව පසිදිදුං වට්ටති, අහං හි ඉතො එකනවුතිකප්පමන්තො
 අත්ථි නුඛො එන්ත සාරොති බාහිරකමිච්ඡාතපං විමංසනො වතු
 රභ්ගසමනනාගතං බුහුවරියවාසං වසිං තපස්සි සුදං හොමි පරම
 තපස්සි ලුඛො සුදං හොමි පරමලුඛො, ජෙගුච්ඡි සුදං හොමි පරම
 ජෙගුච්ඡි පටිවිතොනා සුදං හොමි පරමපටිවිතොනාති වන්තො ථෙරෙන
 යාවිතො අතිතං ආහරි :-

අතිතෙ එකනවුතිකප්පමන්තො බොධිසත්තො බාහිරකතපං
 විමංසියාමිති ආජිවකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අවෙලනො අහොසි
 රජෙජලලිකො. පටිවිතොනා අහොසි එකවිහාරි මනුස්සො දිස්වා
 මගො විශ පලායි. මහාවිකට්ඨොජනො අහොසි, වච්ඡකගොම
 යාදිති පරිභුඤ්ජි. අප්පමාදවිහාරන්තො අරඤ්ඤෙ එකස්මිං භිංස
 ණතො වනසණ්ඨි විහාසි, තස්මිං විහරනො හිමපාතසමයෙ
 අත්තරට්ඨකෙ රතති. වනසණ්ඨො නික්ඛමිත්වා අබ්බොකාසෙ විහරිත්වා
 සුරියෙ උග්ගතෙ වනසණ්ඨං පටිසති, සො යථා රතති. අබ්බො
 කාසෙ හිමොදකෙන නිනොනා තපේව දිවා වනසණ්ඨතො පග්ග
 රනෙනති උදකබ්බික්ඛි තෙමසි එවං අහොරතතං සීතදුක්ඛං අනුභොති
 ගිමානං පන පච්ඡිමෙ මාසෙ දිවා අබ්බොකාසෙ විහරිත්වා රතති.
 වනසණ්ඨං පටිසති, සො යථා දිවා අබ්බොකාසෙ ආතපෙත පරි
 ලාභප්පතොනා තපේව රතති. නිවාතෙ වනසණ්ඨං පරිලාභං පාපු
 ණාති සරිරං සෙදධාරං මුච්චන්ති. අර්ථස්ස පුබ්බෙ අසුත්තපුබ්බො අයං
 භාථා පටිභාසි :-

සොතතොනො සොසිතො එකො භිංසණ්කෙ වනෙ,
 නග්ගො නවග්ගිමාසිතො එසනාපසුතො මුතිති.

තන්ත-සොහතොනාති සුරියසන්නාපෙන සුත්තතො. සොසිතොති
 හිමොදකෙන සුසිතො සුට්ඨිතිනො. එකො භිංසණ්කෙ වනෙති
 යන්ත පටිථානං යෙභුයෙත්ත ලොමාති හංසනාති තථාරූපෙ භිංස

ණකෙ වනසඤ්ඤා එකො අදුතියොව අභොසිනති දීපෙති. නිගග්ගා නවග්ගිමාසිනොති නග්ගො ව නව අග්ගිමාසිනො තථා සිතෙන පිළියමානොපි තෙව නිවාසනපාරුපනං වා ආදිසිං න අග්ගිං ආගමම නිසිදිනති දීපෙති. එසනාපසුනොති අබ්‍රහ්මවරියොපි තස්මි. බ්‍රහ්ම වරියසඤ්ඤා හුත්වා බ්‍රහ්මවරියමෙවෙනං එසනා ව ගවෙසනා ව උපායො බ්‍රහ්මලොකස්සාති එවං තාය බ්‍රහ්මවරියොසනාය පසුතො අනුසුතො උසුත්තං. ආපනො අභොසිනති දයොති. මුනීති මුනි ඛො එස මොනන්දාය පටිපනොති එවං ලොකෙන සමා විතො අභොසිනති දීපෙති.

එවං වතුරධගසමන්නාගතං පන බ්‍රහ්මවරියං වරිත්වා “ඛොධි සතො මරණකාලෙ උපට්ඨිතං නිරයනිමිතං දිස්වා ඉදං වනසමා දුතං නිරන්තරාති ඤාත්වා තං ඛණඤ්ඤාව තං ලභ්මි. භික්ඛු, සමාදිට්ඨිං ගගෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බතති. සන්ධා ඉමං ධම්ම දෙසනං ආගරිත්වා ජතං සම්මාධානෙයි. අහං තෙන සමයෙන සො ආජීවකො අභොසිනති.

ලොමහංසජාතකං.

1. 10. 5.

අනිවච්චා වන සංඛ්ඛාගිති ඉදං සන්ධා පරිනිබ්බාණමඤ්ඤා නිපනොනා ආනන්දපෑරස්ස මා භනන්ත! භගවා ඉමස්මිං බ්‍රහ්මක නගරකෙ ත්‍යාදිවචනං ආරබ්භ කපෙයි. තථාගතෙ ජෙතවනෙ විහරන්තෙ සාරිපුත්තපෑරෙණ නතතිකපුණ්ණමාය නාලකගාමකෙ ජනොවරකෙ පරිනිබ්බාසි. මහාමොග්ගලානො කතතිකමාසස්සෙව කාලපකෙඛ අමොවාසියං. එවං පරිනිබ්බුතෙ අග්ගසාවකයුගෙ අහමපි කුසිනාරායං පරිනිබ්බාසියාමිති අනුපුප්ඛෙත වාරිකංවරමානො තත්ථ ගතත්වා යමකසාලානමන්නරෙ උත්තරසීසකෙ මඤ්ඤාතෙ අනුට්ඨාන සෙය්‍යාය නිපජ්ජි.

අථ නං ආයස්මා ආනන්දපෑරෙණ මා භනන්ත! භගවා ඉමස්මිං බ්‍රහ්මකනගරකෙ විසමෙ උජ්ජිගලනගරකෙ සාමානගරකෙ පරි නිබ්බාසි, අඤ්ඤාසං වම්පාරාජගහාදීනං මහානගරනං අඤ්ඤාත රස්මිං භගවා පරිනිබ්බාසතුති යාමි. සන්ධා මා ආනන්ද! ඉමං බ්‍රහ්මකනගරං උජ්ජිගලනගරකං සාමානගරකනති වදෙති අහං හි පුඛෙඛ සුදස්සනවක්ඛවන්තිරජකාලෙ ඉමස්මිං. නගරෙ වසිං, තද ඉදං වාදසයොජ්ජිකෙන රතනපාකාරෙන පරික්ඛින්නං මහානගරං අභොසිති වත්වා ථෙරෙන යාමිතො අතීතං ආගරන්තො මහාසුදස්සන සුත්තනතං කපෙයි.

තද පන මහාසුදස්සනං සුධම්මපාසාද මතරිත්වා අවිදුරෙ සත්ත රතනමයෙ තාලවතෙ පඤ්ඤාත්තස්මිං කපමිමඤ්ඤාතෙ දක්ඛිණෙන පුස්සෙන අනුට්ඨානසෙය්‍යාය නිපන්නං දිස්වා ඉමාති තෙ දෙව!

වතුරසිති නගරසහස්සානි කුසාවතීරජබාතිපමුබාති, එත් ඡන්දං කණ්ණිති සුභද්දං දෙවියං වුතෙන මහාසුදස්සනො මා දෙවි! එවං අවච අථ ඛො එත් ඡන්දං විතෙති මා අපෙචං අකාසිති එවං මං ඔවද්දති වතො කිං කාරණං දෙවාති පුච්ඡිතො අජ්ජාහං කාල කිරියං කට්ඨාසමිති, අථ නං දෙවි රුදමානා අනඛිති පුඤ්ඤිතො කිවෙත්ත කසිරෙන තථා වතො රොදි පරිදෙවි, සෙසාපි වතුරසිති සහස්සා ඉත්ථියො රොදිංසු පරිදෙවිංසු, අමච්චාදිසුපි එකොපි අධි වාසෙත්තුං නාසංඛි සබ්බෙපි රොදිංසු, බොධිසත්තො අලං ගණේ! මා සද්දමකන්ථාති සබ්බෙ නිවාරෙත්තුං දෙවිං, අමනෙත්තො මා කුං දෙවි! රොදි මා පරිදෙවි තිලඵලමත්තොපි හි සබ්බාරො නිවෙත්තුං නාම තත්ථි සබ්බෙපි අතිච්චා ගෙදතබ්බමා එවාති වතො දෙවිං, ඔව දන්නො ඉමං ගාථමාහ:-

අතිච්චා වත සබ්බාරා උප්පාදවයබ්බමිතො,
උප්පජ්ජිතො නිරුජ්ඣනාති තෙසං වුපසමො සුඛොති.

තත්-අතිච්චා වත සබ්බාරොති හදෙද! සුභද්දෙවි! යත්තකා කෙහිවි පච්චයෙහි සමාගන්ත්වා කතා ඛන්ධායතනාදයො සබ්බාර සබ්බෙ තෙ අතිච්චායෙව නාම, එතෙසු හි රුපං අතිච්චං, විඤ්ඤාණං අතිච්චං වක්ඛුං අතිච්චං, ධම්මා අතිච්චා යං කිඤ්චි සවිඤ්ඤාණක අවිඤ්ඤාණකරතනං සබ්බං තං අතිච්චමෙව ඉති අතිච්චා වත සබ්බාරොති ගණ්ණ නාමො? උප්පාදවයබ්බමිතොති සබ්බෙයෙතෙ උප්පාදව්බමිතො වෙච වයබ්බමිතො ව උප්පජ්ජනහිජ්ජනසන්ධායෙව නාමො අතිච්චාති වෙදිතබ්බො, යයමා ව අතිච්චා තසමා උප්පජ්ජිතො නිරුජ්ඣනාති උප්පජ්ජිතො සිතිං පච්චාපි නිරුජ්ඣනාතියෙව, සබ්බෙවගෙතෙ තිබ්බත්ත මානා උප්පජ්ජනතිනාමහිජ්ජමානා නිරුජ්ඣනාති නාම තෙසං උප්පාදෙ සතියෙව සිතිනාම ගොති, සිතියා සතියෙව ගච්ඡො නාම ගොති න හි අනුප්පන්නස්ස සිති නාපි සිතං අහෙජ්ජනකං නාම අත්ථි, ඉති සබ්බෙපි සබ්බාර ඵණ්ණි ලක්ඛණාති පච්චා තත්ත තත්තෙව නිරුජ්ඣනාති තයමා සබ්බෙපිමෙ අතිච්චා ඛණ්ණිකා ඉත්තරු අද්ධුචා පභව්තුනො වලිතා සමීරිතා අනුධුනියා පයාතා තාවකාලිකා නිස්සාරා තාව කාලිකායෙව මායාමරිටිපේණසදිසා තෙසු හදෙද! සුභද්දෙවි! කසමා සුඛසඤ්ඤං උප්පාදෙසි? එවං පත ගණ්ණ තෙසං වුපසමො සුචොති සබ්බවච්චවුපසමතතො තෙසං වුපසමො නාම තිබ්බාණං තදෙවෙකං එකත්තතො සුඛං අඤ්ඤං සුඛං නාම තත්ථිති.

එවං මහාසුදස්සනො අමතමහාතිබ්බාණෙන දෙසනාය කුටං ගහෙත්වා අවසෙසස්සාපි මහජනස්ස දුතං දෙථ සීලං රත්තථ උපොසථකසීමා කරොථාති ඔවාදං දන්තා දෙවලොකපරායණො අගොසි, සන්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං අගාරිත්වා ජිතකං සමොධානෙසි, තද්ද සුභද්දෙවි රාත්රලමානා අගොසි, පරිනායකරතනං රුහුලො සෙසපරිසා බුඬිපරිසා, මහාසුදස්සනො පත අගමෙවාති.

මහාසුදස්සනාත්තකං.

1. 10. 6.

සමතිනතිකා. අනවසේසසනනි ඉදං සන්ධා සුමනරට්ඨේ සෙනතං.¹
 නාම නිගමං උපතිස්සාය අඤ්ඤාතරසමිං වනසණේවා විහරන්තො ජන
 පදකල්‍යාණීසුතනං. ආරබ්භ කපේසි. තත්‍ර හි ගගවා “සෙය්‍යථාපි
 භික්ඛවෙ! ජනපදකල්‍යාණී ජනපදකල්‍යාණීති ඛො භික්ඛවෙ! මහා
 ජනකායො සනතිපතෙය්‍ය සා ඛො පනස්ස ජනපදකල්‍යාණී පරම
 පාසාවිනී නවෙව පරමපාසාවිනී ගීතෙ ජනපදකල්‍යාණී නවවති
 ගායතීති ඛො භික්ඛවෙ! නිදොසොමන්තාය මහාජනකායො සනති
 පතෙය්‍ය. අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ඒවිතුකාමො අමරිතුකාමො
 සුඛකාමො දුක්ඛපටිකක්‍ඛුලො, තමෙනං එවං වදෙය්‍යං අයං තෙ
 අමෙභාපුරිස! සමතිතතියො තෙලපතො අන්තරේන ව මහාසමයං
 අන්තරේන ව ජනපදකල්‍යාණීයා භාරෙතබ්බො, පුරිසො ව තං
 උක්ඛිත්තාසිකො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධියාති යතේව තං
 ථොකමපි ඡ්ඛේධස්සපි තතේව තෙ සිරංපාතෙස්සාමිති තං කිමමඤ්ඤථ
 භික්ඛවෙ! අපිනු සො පුරිසො අමුං තෙලපතං අමතසිකරිත්වා
 බතිද්ධා පමාදං ආහරෙය්‍යාති? නොහෙතං හන්තො! උපමා ඛො
 මයායං භික්ඛවෙ! කතා අත්ථස්ස විඤ්ඤපනාය අයමෙත්ථ අත්ථා
 සමතිතතියො තෙලපතොති ඛො භික්ඛවෙ! කායගතායෙතං
 සතියා අභිච්චනං තස්මාතිහ භික්ඛවෙ! එවං සික්ඛිතබ්බං කායගතා
 නො සති භාවිතා හවිස්සති සුසමාරද්ධාති එවං හි වො භික්ඛවෙ!
 සික්ඛිතබ්බං”නති. ඉමං ජනපදකල්‍යාණීසුතනං සාන්ධං සව්‍යඤ්ඤා
 කපේසි.

තත්‍රායං සචේධපත්ථො. ජනපදකල්‍යාණීති ජනපදවති කල්‍යාණී
 උත්තමා ඡ්ඛේධසරතිතා පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතා සා හි යස්මා
 නාතිදිසා නාතිරස්සා නාතිකිසා නාතිජුලා නාතිකාලී නාවොද්ධා
 අතික්කන්තා මානුසකං වණ්ණං අපාත්තා දිබ්බං වණ්ණං, තස්මා
 ඡ්ඛේධසරතිතා, ඡ්විකල්‍යාණං මංසකල්‍යාණං නභාරුකල්‍යාණං
 අට්ඨිකල්‍යාණං වයොකල්‍යාණන්ති ඉමෙහි පන පඤ්චති කල්‍යා
 ඤෙහි සමන්තාගතන්තා² පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතා නාම, තස්සා හි
 ආගන්තුකොභාසකිච්චංනාම නජී, අත්තනො සරිරෙහාසෙනෙව වාද
 සහත්ථො ථාතෙ ආලොකං කරෙති පියඛුසාමා වා හොති සුවණ්ණ
 සාමා වා අයමස්සා ඡ්විකල්‍යාණතා, වත්තාරෙ පනස්සා හත්ථපාද ඉම
 පරියොසානඤ්ඤා ලාබාපරිකමකතා විය රත්තපවාලරත්තකමල
 සදිසං හොති, අයමස්සා මංසකල්‍යාණතා. වීසති නවපත්තාති
 මංසතො අමුත්තට්ඨානෙ ලාබාරසපුරිතාති විය මුත්තට්ඨානෙ බිර
 ධාරසදිසාති අයමස්සා නභාරුකල්‍යාණතා. වතතිංස දන්තා සුථය්‍යතා
 සුඛොත්තවජ්ජරපනති විය ඛායනති අයමස්සා අට්ඨිකල්‍යාණතා. වීසං
 වස්සසතිකාපි පන සමානා සොළසවස්සද්දෙසිතා විය හොති නිබ්බලී

පළිතා; අයමස්සා වශොකලාණතා. පරමපාසාවිහිති එත් පත පසවතං පසවො පවතති අත්තො. පසවොයෙව පාසාවො, පරමො පාසාවො පරමපාසාවො, සො අස්සා අත්තී පරමපාසාවිහි, තවෙව ච ගිතෙව උත්තමපවතති සෙසකිරියා උත්තමමෙව නවං. නවංති ගිතස්ස භායතීති වුත්තං භොති. අඨ පුට්ඨස්ස ආගපෙත්ඤාති න අත්තනො රුචියා ආගපෙත්ඤ. අයං පතෙත් අධිපායො. අපෙචං මහාජන මජ්ඣෙ ජනපදකලාණස්සා නවමානාය සාධුසාධුති සාධුකාරෙසු ච අභිභූලිපොඨනෙසු වෙලුකෙඛපෙසු ච වත්තමානෙසු තං පවතති. සුත්වා රාජ ඛනිනාගාරතො එකං පුරිසං පතෙකාසාපෙත්වා නිගලාති හිත්තීයා සමතිත්තකං සුපරිපුණ්ණං තෙලපත්තං. තස්ස ගතෙත් දත්වා උපහාගි ගතෙත්ති දලිහං ගාභාපෙත්වා එකං අසිහත්තං පුරිසං. ආණාපෙසි, එතං ගතෙත්වා ජනපදකලාණස්සා සමජ්ජව්ඨානං ගවජයතෙත්ව වෙස පමාදං ආගමම එකමපි තෙලබ්ඤ්ඤං ඡබ්බෙති තතෙත්ව ස්ස සිසං ඡිත්තී. සො පුරිසො අසිං උක්ඛිපිත්වා තං තජ්ජනෙතා තත් තෙසි සො මරණභයතජ්ජතො ජිවිඤ්ඤාමායා පමාදවසෙත තං අමතසිකත්වා සතිමපි අක්ඛිති උමමිලෙත්වා තං ජනපදකලාණස්සා න ඔලොකෙසි. එවං භුත්තපුබ්බමෙවෙනං වත්තං. සුත්තො පත පරිකප්පවසෙතෙතං. වුත්තනති වෙදිතබ්බං. උපමා වො මායානති එත් පත තෙලපත්තස්සා තාව කායගතාසතියා ඔපමසංසන්දනං කතමෙව. එත් පත රාජා විය කමමං දට්ඨබ්බං, අසි විය කිලෙසා උක්ඛිත්තාසිකපුරිසො විය මාරු, තෙලපත්තනත්තපුරිසො විය කායගතාසතියාචෙකා විපස්සකයොභාවවරො, ඉති හගවා කායගතාසතියං භාවෙත්තාමෙත හික්ඛුනා තෙලපත්තගතෙත්ත තෙන පුරිසෙන විය සතියං අවිසංජ්ජත්වා අප්පමධෙතන කායගතාසතියාචෙතබ්බාති ඉමං සුත්තං. ආගරිත්වා දසෙසසි. හික්ඛු ඉමං සුත්තං. ච අත්තං. ච සුත්වා එවමාහංසු. දුක්ඛරං හතෙන! තෙන පුරිසෙන කතං තථාරුපිං. ජනපදකලාණස්සා අනොලොකෙත්වා තෙලපත්තං. ආදය ගවජනෙතනාති. සත්තං න හික්ඛවෙ! තෙන දුක්ඛරං කතං සුකරමෙවෙනං, කසමා? උක්ඛිත්තාසිකෙන පුරිසෙන සත්තජ්ජත්වා නියස මානසාය, යං පත පුබ්බෙ පණ්ණිනා අප්පමාදෙන සතියං අවිසංජ්ජත්වා අතිසක්ඛං. දිබ්බරුපමපි ඉත්තියාති හිත්තීයා අනොලොකෙත්වා ච ගතත්වා රජං. පාපුණ්ණංසු එතං දුක්ඛරනති වත්වා අතිතං. ආගරි:-

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙතෙන බොධිසත්තො තස්ස රතෙසු පුත්තසත්තස්ස සබ්බකණ්ඩො. හුත්වා නිබ්බතතිත්වා අනුපුබ්බෙන විද්දන්තං පාපුණ්ණං. තද ව රතෙසු ගෙනෙ පච්චෙකබ්බාදා භුක්ඛන්ති බොධිසත්තො තෙසං වෙය්‍යාවචං. කරෙති. සො එකදිවසං විනෙතසි, මම බහු භාතරො ලච්ඡාමි හුමො අහං ඉමසමි. තගරෙ කුලසත්තකං රජං. උදහු නොති. අඨස්ස එතදභොසි. පච්චෙකබ්බාදො පුච්ඡිත්වා ජාතියාමිති. සො

දුතියදිවසෙ පච්චිකඛුදොසු ආගතෙසු ධම්මකරකං ආදාය පාණීයං පරික්ඛාවෙතො පාදෙ ධොවිතො මනෙබ්බො තෙසං අනාරබ්ථජකං බාදිතො නිසින්නකාලෙ වන්දිතො එකමන්තං නිසින්නො තමන්ථං පුච්ඡි. අථ නං තෙ අවොචුං කුමාර! න තං ඉමසම් නගරෙ රජ්ජං ලභියාසි ඉතො පන වීසංයොජනසතමන්ථකෙ ගක්ඛාරරට්ඨ තක්ක සිලානගරං නාම අත්ථි තන්ථ ගනතුං සකෙකානොතො ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ රජ්ජං ලච්ඡසි. අනාරාමයෙන පන මහාවත්තනි අට්ඨියං පරිපච්චො අත්ථි, තං අට්ඨිං පරිගරිතො ගච්ඡන්තාසා යොජනසතිකො මයොහො හොති, උජ්ජකං ගච්ඡන්තාසා පඤ්ඤාස යොජනාති, සො හි අමනුස්සකන්තායෙ නාම තන්ථ යකඛිණීයො අනාරාමයෙන ගාමෙ ව. සාලායො ව මාපෙතො උපරි සුවණ්ණතාරකවිචිත්තවිතානං මහාරගං සෙය්‍යං පඤ්ඤාපෙතො නානාවිරූපවට්ඨාණීයො පරික්ඛි පිතො දිබ්බාලුකාරෙහි අත්තගාවං මනෙබ්බො සාලාසු නිසිදිතො ගච්ඡන්තො පුරිසෙ මධුරාහි වාචාහි සබ්බණ්ඩිතො කිලානාරූපා විය පඤ්ඤායථ ඉධාගන්තො නිසිදිතො පාණීයං පිවිතො ගච්ඡාති පකෙකා සිතො ආගතානං ආසනාති දතො අත්තනො රූපලිලිහාවිලාසෙහි පලොභෙතො කිලෙසවසිකෙ කතො අත්තනා සද්ධිං අජ්ඣාචාරෙ කතෙ තන්ථෙව තෙ ලොභිතෙන පග්ගරන්තො බාදිතො ජීවිතකකයං පාපෙනති. රූපගොචරසත්තං රූපෙනෙව ගණ්ණනති, සද්දගොචරං මධුරෙන ගීතවාදිතසද්දෙන, ගක්ඛගොචරං දිබ්බගෙහිති, රසගොචරං දිබ්බෙන නානග්ගරසගොජ්ජෙන, ථොට්ඨබ්බගොචරං උගතො ලොභිතකූපධානෙහි දිබ්බසයනෙහි ගණ්ණනති, සවෙ ඉන්ද්‍රියාති භින්දිතො තා අනොලොකෙතො සතිං පච්චුප්ඨාපෙතො ගම්ඝාසි සත්තමෙ දිවසෙ තන්ථ රජ්ජං ලභියාසිති. බොධිසත්තො හොතු ගනෙන! තුමාසං ඔවාදං ගහෙතො කිං තා ඔලොභකස්සාමිති පච්චිකඛුදොසි පරිත්තං කාරාපෙතො පරිත්තවාළිකඤ්ඤව පරිත්ත උදකඤ්ඤ පරිත්තසුත්තඤ්ඤ ආදාය පච්චිකඛුදොසි ව මාතුාපිතයෙ ව වන්දිතො නිවෙසනං ගතො අත්තනො පුරිසෙ ආග. අහං තක්ක සිලායං රජ්ජං ගහෙතුං ගච්ඡාමි තුමෙහ ඉධෙව භිට්ඨාති අථ නං පඤ්ඤ ජනා ආහංසු. මගමපි ආගච්ඡාමාති න සක්කා තුමෙහි ආගනතුං අනාරාමයෙන කිර යකඛිණීයො රූපාදිගොචරෙ මනුස්සො එවඤ්ඤවඤ්ඤ රූපාදීහි පලොභෙතො ගණ්ණනති, මහාපරිපච්චො, අහං පන අත්තානං තක්කෙතො ගච්ඡාමිති. කිංපන දෙව! මයං තුමෙහි සද්ධිං ගච්ඡන්තා අත්තනො පියාති රූපාදීහි ඔලොකෙස්සාම? මයං හි තන්ථෙව ගම්ඝාමාති. බොධිසත්තො තෙනති අපමන්තා ගොථාති තෙ පඤ්ඤජනෙ ආදාය මග්ගං පටිපජ්ජ. යකඛිණීයො ගාමාදීහි මාපෙතො නිසිදිංසු. තෙසු රූපගොචරො පුරිසො තා යකඛිණීයො ඔලොකෙතො රූපාරමණෙ පටිබද්ධො ථොකං ඔතිසි. බොධිසත්තො කිං හො! ථොකං ඔතිසිති ආග. දෙව! පාදා මෙ රුජනති ථොකං සාලාය නිසිදිතො ආගච්ඡාමිති. අමො!

එතා යකඩ්ඪේයො මා ඉඹා පතෙයිති. යං තොති තං තොතු න
 සතෙකාමී දෙවාති. තෙතති පඤ්ඤාධිත්තාසීති ඉතරෙ වතතාතො
 ආදය අගමාසි. සොපි රුපගොවරකො තාසං සතතිකං අගමාසි,
 තා අතතුතා සද්ධිං අත්තාමාතර කතෙ තං තතෙව ජීවිතතනියං
 පාපෙතා පුරතො ගතවා අඤ්ඤං සාලං මාපෙතා නානාතුරියාති
 ගතෙතා ගායමානා නීසිදිංසු තත් සද්දගොවරකො ඔභිසි. තමපි
 බාදිතා පුරතො ගතවා නාතපතාතර ගනිකරණෙති පුරෙතා
 ආපණං පසාතෙතා නීසිදිංසු. තත් ගනිගොවරකො ඔභිසි. තමපි
 බාදිතා පුරතො ගතවා නාතගාරසානං දිබ්බගොජනානං ගාජ
 නාති පුරෙතා ඔදනිකාපණං පසාතෙතා නීසිදිංසු. තත් රස
 ගොවරකො ඔභිසි. තමපි බාදිතා පුරතො ගතවා දිබ්බසයනාති
 පඤ්ඤාපෙතා නීසිදිංසු. තත් ඵොට්ඨබ්බගොවරකො ඔභිසි. තමපි
 බාදිංසු. බොධිසත්තො එකකොව අතොසි. අපෙතා යකඩ්ඪේ අති
 බරමතො වතායං අගං තං බාදිතා ව නිවතතිත්තාමීති බොධි
 සත්තං පච්ඡෙතො පච්ඡෙතො අගමාසි. අවරියං පරතාගෙ වත
 කමමිකාදයො යකඩ්ඪේ දිත්වා අයං තෙ පුරතො ගච්ඡෙතො පුරිසො
 නිං. තොතිති පුච්ඡිංසු. කොමාරසාමිකො මෙ අග්ගාති අපෙතා!
 අයං එවං සුතුමාර පුප්ඵදම්මදිසා සුවණ්ණවණ්ණං සුමාරිකා
 අතතොකො සුලං ඡන්ඩානා ගවන්තං තතෙතවා නිකඛන්තා, කත්ම
 එතං අතිලමෙතා ආදය න ගච්ඡිති? තෙසා අග්ගා! මග්ගං පජපති
 යකඩ්ඪේ එසා; එතාය මෙ පඤ්ච මනුස්සා බාදිතාති. අග්ගා! පුරිසා
 නාම සුභිකාලෙ අතතොකො පජපතියො යකඩ්ඪේයොපි කරොති
 පෙතිතියොපිති. සා ගච්ඡමානා ගබ්බිඪේවණ්ණං දසෙතො පුත
 සකිංචිතවණ්ණං කතා පුතං අමෙතනාදය බොධිසත්තං අනු
 බන්ධි. දිට්ඨිදිට්ඨා පුරිමිතයෙනෙව පුච්ඡති බොධිසත්තොපි තපෙව
 වතා ගච්ඡෙතො තතෙසිලං පාපුඤ්ඤි. සා පුතං අතතරාපෙතො
 එතිකාව අනුබන්ධි. බොධිසත්තො තතරවාරං ගතවා එතිත්තා සාලාය
 නීසිදි. සා බොධිසත්තං තෙජෙන පවිසිතුං අසතෙකානාති දිබ්බ
 රුපං මාපෙතා සාලාමාතර අට්ඨාසි. තත්ම සමයෙ තතෙසිලාතො
 රජ උග්ගානං ගච්ඡෙතො තං දිත්වා පවිබ්භවිතො හුතා ගච්ඡි
 මග්ගා සත්තමිකඅග්ගාමිකගාවං ඡන්ධාති මනුස්සං පෙසෙසි. සො
 තං උපසවකමිතො සත්තමිකාසීති පුච්ඡි. ආම අග්ගා! අයං මෙ
 සාලාය නීසිතො සාමිකොති. බොධිසත්තො තෙසා මග්ගං පජපති
 යකඩ්ඪේ එසා, එතාය මෙ පඤ්ච මනුස්සා බාදිතාති ආග. සා පුරිසා
 නාම අග්ගා! සුභිකාලෙ යං ඉච්ඡති තං වදන්ති ආග. සො
 උභික්කමපි වචනං රඤ්ඤ ආරොපෙසි. රජ අග්ගාමිකගණං නාම
 රජසත්තකං. තොතිති යකඩ්ඪේ පතෙකාසාපෙතො එකගජිපිට්ඨ
 නීසිද්දපෙතො තතරං පදකම්ණං කතා පාසාදං ආරාග්ගා තං අග්ග
 මතෙසිට්ඨාතෙ සපෙසි. ඉසා නතාතානුලිපෙතො සායමාසං භුඤ්ඤි

සිරිසංයනං අභිරුහි. සාපි යක්ඛිණී අත්තනෙකු උපකප්පකකං ආහාරං
 ආහරිත්වා අලභිකතපටියත්තා සිරිසංයනෙ රඤ්ඤ සද්ධිං නිපජ්ජිත්වා
 රඤ්ඤෙ රතිවසෙන සුඛසම්පටිත්තං නිපන්නතාලෙ එකෙන
 පසොන පරිවත්තිත්වා පරොදි. අථ නං රුජ් කිං හදෙ! දුරදසිති
 පුට්ඨි. දෙව! අහං තුලෙහති මග්ගෙ දිස්වා ආනිතා තුලිතාභ්‍යාසෙ
 ගෙහෙ බහු ඉපිට්ඨො සාහං සප්පතීනං අත්තරෙ වසමානා කථාය
 උප්පන්නාය කො තුග්ගං මාතරං වා පිතරං වා ගොතතං වා ජාතිං
 වා ජාතාති? ත්වං අත්තරමග්ගෙ දිස්වා අනිතා නාමාති සිසෙ ගෙහත්වා
 නිපට්ඨිත්වා මාතා විශ මඛකු හවිස්සාමි, සචෙ තුලෙහ සකලරජජ්
 ඉස්සරියඤ්ඤි ආණ්ඤා මග්ගං දදෙය්‍යාථ කොචි මග්ගං විතතං
 කොපෙත්වා කප්ථං න සක්ඛිස්සතිති. හදෙ! මග්ගං සකලරට්ඨි
 වාසිතො න කිඤ්ඤි ගොනති. නාහං එතෙසං සාමිකො යෙ පන
 රුජාණං කොපෙත්වා අකත්තබ්බං කෙරෙති තෙසඤ්ඤවාහං
 සාමිකො ඉමිනා කාරණෙන න සක්කා තුග්ගං සකලරට්ඨි
 ඉස්සරියඤ්ඤි ආණ්ඤා දාතුනති. තෙනති දෙව! සචෙ රට්ඨි වා
 නගරෙ වා ආණං දාතුං න සකෙකාථ අනෙතාතිවෙසනෙ අනෙතා
 වළඤ්ඤානකානං උපරි මම වසංවත්තනත්වාය ආණං දෙථ දෙවති.
 රුජා දිබ්බප්ථොට්ඨිබ්බෙන බද්ධො තස්සා වචනං අතික්කමිතුං
 අසකෙකුනෙතා සාධු හදෙ! අනෙතාවළඤ්ඤානකෙසු තුග්ගං ආණං
 දවමි ත්වං එතෙ අත්තනො වසෙ වත්තාපෙතිති ආහං. සා සාධුති
 සම්පට්ඨිත්වා රඤ්ඤෙ නිද්දං භික්කන්නතාලෙ යක්ඛිනගරං ගන්ත්වා
 යකෙක පකෙකාසිත්වා අත්තනා රුජානං ජීවිතකඩයං පාපෙත්වා
 අට්ඨිමත්තං සෙසෙත්වා සබ්බං නහාරුවමමමංසලොතිතං බාදි.
 අවසෙසසංකමා මහාචාරතො පට්ඨාය අනෙතාතිවෙසනෙ කුක්කුට
 කුක්කුරෙ ආදිං කත්වා සබ්බෙ බාදිත්වා අට්ඨිසෙසෙ අකංසු. පුන
 දිවසෙ වාරං යථාපිහිතමෙව දිස්වා මනුස්සා ඵරසුති කවාටාති
 කොට්ටත්වා අනෙතා පටිසිත්වා සබ්බං තිබ්බානං අට්ඨිකපරිපුණ්ණං
 දිස්වා සච්චං වත සො පුරිසො ආහ නායං මග්ගං පජාපති යක්ඛිණී
 එසාති. රුජා පන කිඤ්ඤි අජාතිත්වා ව නං ගෙහෙ අත්තතො ගරියං
 අකාසි. සා යකෙක පකෙකාසිත්වා සබ්බං ජනං බාදිත්වා ගතා හවිස්ස
 තිති ආහංසු. බොධිසත්තොපි තං දිවසං තස්සායෙව සාලායං පරිත්ත
 වාලිකං සිසෙ පක්ඛිපිත්වා පරිත්තසුත්තං පරික්ඛිපිත්වා බග්ගං ගෙහත්වා
 භිතකොච අරුණං උට්ඨාපෙසි. මනුස්සා සකලරාජතිවෙසනං
 සොධෙත්වා හරිතුපලිත්තං කත්වා උපරි ගනෙති විලිඞ්ඨිත්වා පුප්ථාති
 විකිරිත්වා පුප්ථදමාති ඔසාරෙත්වා ධූපං දත්වා නවමාලා බක්ඛිත්වා
 සම්මන්ත්‍රායංසු ගො! යෝ සො පුරිසො දිබ්බරූපං මප්පත්වා පච්ඡතො
 ආගච්ඡන්ති යක්ඛිණී ඉන්ද්‍රියාති හින්ද්‍රිත්වා ඔලොකනමත්තමපි න
 අකාසි, සො අතිවිශ උලාරසත්තො ධිතිමා ඤ්ණසම්පන්නො තාදිසෙ
 පුරිසෙ රජජං අනුසාසනෙත සබ්බං රට්ඨං සුඛිතං හවිස්සති, තං
 රුජානං කෙරෙමාති. අථ සබ්බෙ අමච්චා ව නාගරා ව ඒකවජ්ඣ

හුචා බොධිසත්තං උපසම්මතචා දෙව! කුමෙහ ඉමං රජු.
කාමරථානි නගරං පවෙසෙත්වා රතනරුසිමිති ධූපෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා
තකකසිලාරුජානං අකංසු. සො චත්තාරි අගතිගමණානි චජ්ජත්වා
දස රුජඛිමෙම අනොපෙත්වා ධම්මෙත රජුං කාමරතොයා දුතාදීනි
පුඤ්ඤති කත්වා යථාකමමං ගතොෆ. සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා
අභිසම්බුද්ධො හුචා ඉමං ගාථමාන :-

සමතිත්තකං අනවසෙසකං තෙලපතනං යථා පරිහරෙය්‍ය,
එවං සචිත්තමනුරතෙකි පත්ථොනො දීසං අගතපුබ්බනති.

තත්ථ-සමතිත්තකිත්තනති අනොයා මුඛවට්ටිලෙඛං පාපෙත්වා සමා
රිතං. අනවසෙසකනති අනවසිඤ්චනකං අපරික්ඛාමණකං කත්වා.
තෙලපතනනති පකඛිත්තතිලතෙලපතනං. පරිහරෙය්‍යානි හරෙය්‍ය
ආදය ගවේෂය්‍ය. එවං සචිත්තමනුරතෙකිති තං තෙලහරිතං පතනං
විශ අත්තනො විතතං කායගතාසතියා ගොවරෙ වෙච සමපයුත්ත
සතියා වානි උභිත්තමනතරෙ පකඛිපිත්වා යථා මුහුත්තමපි බහිද්ධා
ගොවරෙ න විකඛිපති තථා පණ්ණිතො යොගාවචරෙ රතෙකය්‍ය
ගොපෙය්‍ය කිං කාරණා? එතස්ස හි :-

දුනතිග්ගහස්ස ලහුතො යත්ථ කාමතිපාතිනො,
විත්තස්ස දමපේ සාධු විත්තං දුනතං සුඛාවහං. a

තය්‍යා:-සුදුදුසං සුතිපුණං යත්ථ කාමතිපාතිනං,
විත්තං රතෙකප්.මෙධාපි විත්තං ගුත්තං සුඛාවහං. a.

ඉදං හි:-දුරඛමිං එකවරං අසරීරං ගුතාසයං,
යෙ විත්තං සඤ්ඤමෙස්සනති මොක්ඛනති මාරබන්ධනා. a

ඉතරස්සපන:-අනවට්ඨිතවිත්තස්ස සද්ධමමං අවිජානතො,
පරිපලවපසාදස්ස පඤ්ඤා න පරිපුරති. a.

විරතමමට්ඨානසහායස්ස පන :-

අනවස්සුතවිත්තස්ස අනත්වාහතවෙතසො,
පුඤ්ඤපාපපතිතස්ස නත්ථි ජ්ඣරතො හයං. a

තස්මා එතං:-එඤ්ඤං වපලං විත්තං දුරකං දුනතිවාරයං,
උජුං කරොති මෙධාපි උසුකායෙව තෙජනං. a

එවං උජුං කරොතො සචිත්තමනුරතෙකි. පත්ථොනො දීසං
අගතපුබ්බනති ඉමස්මිං කායගතාසතිකමමට්ඨානෙ කමිමං ආරභිත්වා
අනමතගෙහ සංඝාරෙ අගතපුබ්බං දීසං පතෙතොයා පිහෙතොයා
වුත්තනගෙතෙව සකං විතතං රතෙකය්‍යානි අත්ථා. කා පතොසා
දීසා නාම? :-

මාතෘපිතෘ දිසාපුබ්බා ආචරියො දකඛිණො දිසා
පුත්තදුරා දිසා පච්ඡා මිත්තාමච්චා ච උත්තරා
දසකමමකර හෙට්ඨා උද්ධං සමණ්ත්වාහමිණා,
එතා දිසා නමස්සෙය්‍ය අලමනො කුලෙ ගිහිනි.^a

එත් එතා ච පුත්තදුරදෙයො දිසාති වුත්තා.

දිසා චතස්සො විදිසා චතස්සො
උද්ධං අබො දසදිසා ඉමායො,
කතමං දිසං නිට්ඨති නාගරජා
යමගුසා සුපිනෙ ඡබ්බිසාණනති.^b

එත් පුරුෂිමාදිහෙදා දිසා ච දිසාති වුත්තා.

අගාරිනො අනනදපාණවත්ථදා
අච්ඡාසිකා නමපි දිසං වදනති,
එසා දිසා පරමා සෙතකෙතු!
යං පඤ්ඤා දුකඛි සුඛිනො හවන්ති.^c

එත් පන තිබ්බාණං දිසාති වුත්තං. ඉධාපි තදෙව අධිපෙත්තං.
තං හි බයං විරුගනති ආදිති දිසස්සති තසමා දිසාති වුච්චති. අනම
තස්සෙත පන සංඝායෙර තෙනවි බාලපුපුරුත්තෙන සුපිනෙනපි අගත
පුබ්බතාය අගතපුබ්බා දිසා නාමාති වුත්තං. තං පත්ථයනෙනන
කායගතාසනියා යොගො කරණීයොති. එවං සත්ථා තිබ්බාණෙන
දෙසනාකුටං ගතෙත්වා ජාතතං සමොධානෙසී. තදා රාජපරිසා බුද්ධි
පරිසා අහොසී, රජපපත්තකුමාරෙ පන අහමෙවති.

නෙලපත්තජාතකං.

1. 10 7.

ජීවිකාඤ්ච මහං දිසාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො
එකං නාමසිද්ධිකං හිතමුං ආරබ්භ කපෙසි.

එකො කිර කුලපුත්තො නාමෙන පාපකො නාම. සො
සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො හිතමුති එසාචුසො! පාපක! නිට්ඨා
චුසො! පාපකාති වුච්චමානො විනෙතසී, ලොකෙ පාපකං නාම
ලාමකං කාලකණ්ණිභුතං වුච්චති, අඤ්ඤං මධ්‍යලපටිසංයුතං
නාමං ආහරපෙස්සාමිති. සො ආචරිසුපජ්ඣායෙ උපසඞ්කමිත්වා
හන්තො! මයං නාමං අවමධ්‍යලං අඤ්ඤාලෙව නාමං කණරොති
ආහ. අථ තං තෙ එවමාහංසු ආචුසො! නාමං නාම පණ්ණන්තිත්තං
නාමෙන කාපි අනුසිද්ධිනාම නත්ති. අත්තනො නාමෙනෙව

a. දිසාතිකාය.

b. ජගුත්තජාතක.

c. සෙතකෙතුජාතක.

සනතුටො භොතිති. සො පුතපුත යාවිජෙව. තස්සායං නාම සිද්ධිකභාවො භික්ඛුසඛෙස පාකටො ජනො. අපේකදිවසං ධම්ම සභායං සනතිසිනානා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං. ආවුසො! අසුකො කිර භික්ඛු නාමසිද්ධිකො මඛගලං නාමං ආභරාපෙතීති. අථ සථා ධම්මසභං ආගන්තො කායනුථ භික්ඛවො! එතරභි කථාය සනති සිනානා පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තො න භික්ඛවො! සො ඉදු තෙව නාමසිද්ධිකො පුබ්බපෙස නාමසිද්ධිකොයෙවාති වත්වා අතීතං ආතරි :-

අතීතෙ තක්කසිලායං බොධිසත්තො දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතාති මනෙත වාවෙසි. තස්සෙකො මාණවො පාපකො නාම නාමෙත. සො එහි පථපක! යාති පාපකාති වුච්ච මානො විනොසි මග්ගං නාමං අවමඛගලං අඤ්ඤං නාමං ආභර පෙසාමිති. සො ආවරියං උපසඛකමිත්වා ආවරිය! මග්ගං නාමං අවමඛගලං අඤ්ඤමෙව නාමං කරෙථාති ආහ. අථනං ආවරියො අවොච ගච්ඡ තාත! ජනපදවාරිකං වරිත්වා අත්තනො අභිරුචිතං එකං මඛගලං නාමං ගහෙත්වා එහි ආගතස්ස තෙ නාමං පරි වත්තෙත්වා අඤ්ඤං නාමං කරිස්සාමිති. සො සාමුත්ති පාපෙය්‍යං ගහෙත්වා තික්ඛනො ගාමෙන ගාමං වරනොනා එකං නගරං පාපුණ්ඤි.

තත්ථවෙකො පුරිසො කාලකතො ජීවිතො නාම නාමෙත සො තං ඤාතිජනෙන ආලාහනං නියමානං දිස්වා කිංනාමකො නාමෙස පුරිසොති පුච්ඡි. ජීවකො නාමෙසොති. ජීවකොපි මරතීති? ජීවකොපි මරති අජීවකොපි මරති, නාමං නාම පණ්ණතතිමත්තං, තිං බාලොති මඤ්ඤති. සො තං කථං සුත්වා නාමෙ මජ්ඣිමෙකො හුත්වා අනෙකානගරං පාවිසි. අපේකං දුසිං හති. අදදමානං සාමිකා වාගෙ තිසිදුපෙත්වා රජ්ජයා පහරනති තස්සා ව ධනපාලිති නාමං භොති. සො අනුතරවිපියා ගච්ඡෙනො තං පොටියමානං දිස්වා කඛමා ඉමං පොපේථාති පුච්ඡි. හතිං දාහුං න සකෙකාතීති. කිම්පතස්සා නාමනා? ධනපාලිතාමාති. නාමෙත ධනපාලිසමානාපි හතිමත්තං දාහුං න සකෙකාතීති? ධනපාලියොපි අධනපාලියොපි දුග්ගතා භොනති නාමං නාම පණ්ණතතිමත්තං. තිං පත බාලොති මඤ්ඤති. සො නාමෙ මජ්ඣිමත්තගරෙ හුත්වා නගර කික්ඛමම මග්ගං පටිපනොනා අත්තරමග්ගෙ මග්ගමුලොකං පුරිසං දිස්වා අමො! කිං කරෙන්නො විවරසීති පුච්ඡි. මග්ගමුලොකමහි සාමිති. කිම්පත තෙ නාමනා? පණ්ණො නාමාති පණ්ණාපි මග්ගමුලොක භොනතීති? පණ්ණොපි අපණ්ණොපි මග්ගමුලොක භොති නාමං නාම පණ්ණතති මත්තං. තිං බාලොති මඤ්ඤති. සො නාමෙ අභිමජ්ඣිමෙකො හුත්වා බොධිසත්තස්ස සනතිකං ගන්තො කිං තාත! නාමං රෙවෙත්වා ආගතොසිති ව වුත්තො ආවරිය! ජීවකාපි නාම මරනති අජීවකාපි ධනපාලියොපි දුග්ගතා භොනති අධනපාලියොපි, පණ්ණාපි මග්ග

මූලිකා හොතැති අපස්සාපි නාමං නාම පණ්ණාසකානි නාමෙන සිද්ධිනත්ථි, කමමනෙව සිද්ධි, අලං මය්‍යං අඤ්ඤාන නාමෙන තදෙව මෙ නාමං හොතුති ආහ, බොධිසත්තො තෙන දිට්ඨස්සව කතස්සව සංසඤ්ඤා ඉමං ගාථමාහ:-

ඒවකස්සව මහං දිස්වා ධනපාලිස්සව දුග්ගතං,
පස්සකස්සව චතෙ මුලිකං පාපකො පුනරුගතොති.

තත්ථ පුනරුගතොති ඉමාති තිණ්ණි කාරණාති දිස්වා පුන ආගතො. රකායෙ සංචිචසෙන වුත්තො.

සත්ථ ඉමං අතීතං ආහරිතා න තික්කවෙ! ඉදුතෙවෙස නාම සිද්ධිකො පුබ්බෙපෙස නාමසිද්ධිකොයෙවාති වතා ජාතකං සමො ඛාතෙසි. තද නාමසිද්ධිකො ඉදුතිපි නාමසිද්ධිකොයෙව, ආවරිත පරිසා බුද්ධිපරිසා, ආවරිතො පත අහමෙවාති.

නාමසිද්ධිජාතකං.

1. 10. 8.

සාධු බො පණ්ණිතො නාමාති ඉදං සත්ථ ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං කුට්වාණිජං ආරබ්භ කපෙසි. සාවත්ඨියං හි වෙ ජනා එකතො චණ්ණිජං කරෙන්නා හණ්ඨං සකපෙතාදිය ජනපදං ගන්ත්වා ලඬු ලාහා පච්චාගමිංසු. තෙසු කුට්වාණිජො විනෙතසි. අයං බහු දිවසෙ දුබ්භාජනෙතවෙව දුක්ඛසෙය්‍යයං ව කිලන්තො, ඉදුති අත්තනො සරෙ නානග්ගරසෙහි යාවදන්තං සුභොජනං භුඤ්ජිතා අජ්රකොත මරිය්‍යති, අපාහං ඉමං සබ්බං හණ්ඨං තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා එකං තස්ස දුරකාතං දස්සාමි, වෙ කොට්ඨාසෙ අත්තනො ගහෙස්සා මිති. සො අජ්ර භාජෙස්සාමි යෙව භාජෙස්සාමාති හණ්ඨං භාජෙතුං න ඉවති අපං නං පණ්ණිතවාණිජො අකාමකං නිපට්ඨෙත්වා භාජ පෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිතා කතපටිසත්ථායෙ අති පපඤ්ඤා තෙ කතො ඉධාගන්ත්වාපි විරෙත බුද්ධිපට්ඨානං ආගතො සිති වුත්තෙත තං පටිත්තං හගවතො ආරෙවෙසි. සත්ථා න බො සො උපාසක! ඉදුතෙව කුට්වාණිජෙ පුබ්බෙපි කුට්වාණිජොයෙව ඉදුති පත තං වස්සෙවතුකාමො ජාතො පුබ්බෙ පණ්ණිතෙපි වස්සෙවතුං උස්සාහිති වතා තෙන යාපිතො අතීතං ආහරි. -

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො බාරණසියං වාණිජතුලෙ තිබ්බත්ති. නාමගහණදිවසෙ වස්ස පණ්ණිතොති නාමමකංසු. සො වයපතො අඤ්ඤාන වාණිජෙත සද්ධිං එකතො හුත්වා චණ්ණිජං කරෙති. තස්ස අති පණ්ණිතොති නාමං. අහොසි. තෙ බාරණසිතො පස්සවති සකට

සතෙති හණ්ඨං ආදාය ජනපදං ගන්තො වණ්ණිජ්ජං කතො ලභි
ලාභා පුත ඛාරණසිං ආගමිංසු. අප් නෙසං හණ්ඨභාරජනකාලෙ
අතිපණ්ණිතො ආග මයා වෙ කොට්ඨාසා ලභිබ්බාති. කිං කාරණං?
ත්තිං පණ්ණිතො අහං අතිපණ්ණිතො, පණ්ණිතො එකං ලභ්බං අර
හති, අතිපණ්ණිතො වෙති. තනු අමතානං විනාහවිට්ඨි හණ්ඨමුලමි
භොණාදයොපි සමසමායෙව කසමා තිං වෙ කොට්ඨාසෙ ලභ්බං
අරහසිති? අතිපණ්ණිතභාවෙනාති, එවං තෙ කපං වසේසිත්වා කලහං
අකංසු. තතො අතිපණ්ණිතො අනේකො උපායොති විනේතත්වා
අත්තතො පිතරං එකසමිං සුසිරරුකෙක පවෙසෙත්වා තිං අමෙහසු
ආගතෙසු අතිපණ්ණිතො වෙ කොට්ඨාසෙ ලභ්බං අරහතීති වදෙය්‍යා
සිති වත්වා බොධිසත්තං උපසංඝිකමිත්වා සමම! මයං විනානං කොට්ඨා
සානං යුත්තභාවං වා අයුත්තභාවං වා එසා රුකකදෙවතා ජානාති එති
නං පුච්ඡිස්සාමාති තං තත්ථ තෙත්වා අයෙස! රුකකදෙවතෙ! අමතානං
අට්ටං පච්ඡ්ඤති ආග. අප්පස පිතා සරං පරිවතෙත්වා තෙනති කපේ
ථාති ආග. අයෙස! අයං පණ්ණිතො, අහං අතිපණ්ණිතො; අමෙහති
එකතො වොහාරො කතො, තත්ථ කෙන කිං ලභිබ්බනති? පණ්ණි
තෙන එකො කොට්ඨාසො අතිපණ්ණිතෙන වෙ ලභිබ්බාති. බොධි
සතෙතා එවං විනිවජ්ජනං අට්ටං සුත්වා ඉදුති දෙවතාභාවං වා අදෙ
වතාභාවං වා ජාතිස්සාමිති පලාලං ආහරිත්වා සුසිරං පුරෙත්වා
අගතිං අදුසි. අතිපණ්ණිතස්ස පිතා ජලාය ප්‍රථකාලෙ අධිජක්ඛා
මෙන සරිරෙන උපරි ආරුක්ඛා සාවං ගුහෙත්වා මලමනෙතො භූමියං
පතිත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

සාධුබො පණ්ණිතො තාම නතෙව අතිපණ්ණිතො,
අතිපණ්ණිතෙන පුතෙනන මතමිති උපකුලිතොති.

තත්ථ-සාධුබො පණ්ණිතො නාමාති ඉමසමිං ලොකෙ පණ්ණිවෙවන
සමන්තාගතො කාරණාකාරණඤ්ඤ පුත්තලො සාධු, සොහතො,
අතිපණ්ණිතොති තාමමතෙත්ත අතිපණ්ණිතො කුටපුරිසො නතෙව
වරං. මතමති උපකුලිතොති ථොකෙනවති කිමො අධිජක්ඛාමකොව
මුත්තොති අනේසං.

තෙ උභොපි මජ්ඣෙති නිජිත්වා සමඤ්ඤව කොට්ඨාසං ගණ්ණිත්වා
යථාකමිමං ගතා. සත්ථා පුබ්බපෙස කුටවාණිජෙයෙවති වත්වා
ඉමං අතිතං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තදු කුටවාණිජො
පච්චුසන්නො කුටවාණිජොව, පණ්ණිතවාණිජෙ පත අහමෙවති.

කුටවාණිජජනකං.

1. 10. 9.

පරෙසසභස්ස සමාගනානති ඉදං සත්ථා ජෙනවතෙ විහ
රතො පුපුර්ජනපුච්ඡකං පඤ්ඤං ආරභ කපෙසි. මඤ්ඤං සරහභි
ජතකේ ආවි හවිස්සති.

එකසමී. පත සමයෙ හිකුළු බිමමසහාය. සනතිපතිතා ආවුසො! දසබලෙන සබ්බිනෙතන කපිතං. බිමමසෙනාපතිසාරිපුතො වින්දා රෙන ව්‍යාකාසිති ථෙරස්සා ගුණකර්මය නිසිදිංසු. සන්ධා ආගනත්වා කායනුත්ථ හිකබ්බෙ! එතරහි කර්මය සනතිසිත්තාති පුච්ඡන්තී ඉමාය නාමාති වුතො න නිකබ්බෙ! සාරිපුතො ඉදනෙව මයා සබ්බිනෙතන භාසිතං. වින්දා රෙන ව්‍යාකරොති, පුබ්බෙපි ව්‍යාකාසි යෙවාති වත්තා අතිතං. ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදනෙත රජජං. කාරෙනෙත බොධි සතො උදිව්වබ්බාගමණකුලෙ නිබ්බතතිත්වා තක්කසීලායං. සබ්බ සිප්පාති උග්ගණතිත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ඣා පඤ්චා හිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපතතියො නිබ්බතෙතත්වා හිමවනෙත විභාසි. පරි වාරොපියස්ස පඤ්ච තාපසසතාති අගෙසුං. අට්ඨස්ස ජෙට්ඨනෙතවාසී වස්සාරතසමයෙ උපසිංහං. ඉසිගණං ආදාය ලොණවිලිලසෙවනත්වාය මනුස්සපථං අගමාසි. තද් බොධිසත්තස්ස කාලකිරියසමයො ජාතො අථ තං අනෙතවාසිකා කතරො වො ගුණො ලද්ධාති අබිගමං. පුච්ඡිංසු. සො නත්ථි කිඤ්චිති වත්තා ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බතති. බොධිසත්තා හි අරුපසමාපතතිලාභිතො හුත්වාපි අහබ්බවිතාතතො ආරුපෙප න නිබ්බතතනති. අනෙතවාසිකා ආවරියස්ස අබිගමො නත්ථිති ආලාභනෙ සක්කාරං න කරිංසු. ජෙට්ඨනෙතවාසිකො ආගනත්වා කහං ආවරියොති පුච්ඡන්තී කාලකතොති සුත්වා අපි ආවරියං අබිගමං. පුච්ඡන්තීති ආහ. ආම පුච්ඡමාති. කිං කපෙ සිති? නත්ථි කිඤ්චිති තෙන වුත්තං. අට්ඨස්ස අමෙහි සක්කාරො න කතොති ආහංසු. ජෙට්ඨනෙතවාසිකො තුමෙහ ආවරියස්ස වචනත්ථං න ජාතිත්ථ, ආකිඤ්ඤාඤ්ඤායතනසමාපතතිලාභී ආවරියොති ආහ. තෙ තසමී. පුනපුන කපෙනෙපි න සද්දහිංසු. බොධිසතො තං කාරණං ඤාත්වා අක්ඛබාලා මම් ජෙට්ඨනෙතවාසිකස්ස න සද්දහනති ඉමං. තෙසං කාරණං පාකටං කරියාමිති බ්‍රහ්මලොකා ආගනත්වා අස්සමපදමීන්තෙ මහනෙතනානුභාවෙන ආකාසෙ යත්වා අනෙතවා සිකස්ස පඤ්ඤානුභාවං වණ්ණෙනෙතො ඉමං භාථමාහ:-

පරෙසහස්සමපි සමාගතානං

කතෙද්දස්සං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා,

එකොව සෙයොසා පුරිසො සපඤ්ඤා

යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථනති.

තත්ථ-පරෙසහස්සමපි අතිරෙකසහස්සමපි, සමාගතානනති සනතිපතිතානං භාසිතස්ස අත්ථං ජාතිත්වං අසකෙකාන්තානං බාලානං. කතෙද්දස්සං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤාති තෙ එවං. සමාගතා අපඤ්ඤා ඉමෙ බාලා තාපසා විග්ග වස්සසතමපි වස්සසහස්සමපි රෙදෙයුං. පරිදෙවෙයුං රෙදමානාපි පත අත්ථං වා කාරණං වා තෙව ජනෙ යුග්ගනති දිපෙති. එත්ථිකාම සෙයොසා සුචිසොසපඤ්ඤාති එවරුපානං.

බාලානං පරෙසසසස්සතොපි එතො පණ්ණිනපුරිසොව සෙයොතා වරතරෙති අනේවා. කිදිසො සපඤ්ඤාදි? යො හාසිනස්ස විජානාති අනුන්ති ස්වායං ජෙට්ඨනෙතවාසිතො වියාති.

එවං මහාසතොතො ආකාසෙ සීතොව ධම්මං දෙසෙත්වා තාපස ගණං බුද්ධාපේත්වා බුහුලොකමෙව ගතො. තෙපි තාපසා ජීවිත පරියොසානෙ බුහුලොකපරයණං අනෙසුං. සන්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද්ද ජෙට්ඨනෙතවාසිතො සාරි පුත්තො අහොයි. මහාබ්‍රහ්මා පන අහමෙවාති.

පරෙසසසස්සජාතකං.

1. 10. 10.

අසානං සාගරූපෙනාති ඉදං සන්ථා කුණ්ඩියනගරං උපනිස්සාය කුණ්ඩානවනෙ විහරන්තො කොළියරුජධිගරං සුප්පවාසං උපාසිකං ආරබ්භ කපේසි. සා හි තස්මිං සමයෙ සත්ත වස්සාති කුවරිතා ගබ්භං පරිහරිත්වා සත්තාහං මුළුගබ්භා අහොයි. අබිමත්තා වෙදනා වතතිංසු සා එවං අබිමත්තවෙදනාහිතුන්තාපි සම්මාසම්බුද්ධො වතසො හගවා, යො එවරූපස්ස දුක්ඛස්ස පහාණාය ධම්මං දෙසෙති, සුපටිපන්නො වතස්ස හගවතො සාවකසඬෙසා, යො එවරූපස්ස දුක්ඛස්ස පහාණාය පටිපන්නො, සුසුඛං වත තිබ්බාණං යතෙව රූපං දුක්ඛං නන්ති ඉමෙහි තීති විතතෙකාහි අබිවාසෙයි. සා සාමිකං පනෙකාසිත්වා තං ව අත්තනො පවත්ති. වන්දනසාසනං ව ආරෙවෙතුං සන්ථු සන්තිකං පෙසෙයි. සන්ථා වන්දනසාසනං සුත්වා ව සුඛිති හොතු සුප්පවාසා කොළියධිතා, සුඛිති අරෙගා අරෙගං පුත්තං විජයතුති ආහ. සහවචනෙනෙව පන හගවතො සුප්පවාසා කොළියධිතා සුඛිති අරෙගා අරෙගං පුත්තං විජයයි. අපස්සා සාමිකො ගෙහං ගන්ත්වා තං විජාතං දිස්වා අවුරියං වතු හොති අතිවිය තථාගතස්සානුභාවෙන අවුරියබ්බුතවිත්තජාතො අහොයි. සුප්පවාසාපි පුත්තං විජයිත්වා සත්තාහං බුද්ධිපමුඛස්ස සඬස්ස දුතං ඤාතුකාමා පුත තිමන්තණන්ථාය තං පෙසෙයි.

තෙන ඛො පන සමයෙන මහාමොග්ගලානස්ස උපට්ඨානෙන බුද්ධිපමුඛො සඬෙසා නිමන්තීතො හොති. සන්ථා සුප්පවාසාය දුතස්ස ඕකාසදුතන්ථාය ථෙරං තස්ස සන්තිකං පෙසෙත්වා තං සඤ්ඤාපාපෙත්වා සත්තාහං තස්සා දුතං පටිග්ගසෙසි සද්ධිං හික්කුසඬෙසන. සත්තමෙ පන දිවසෙ සුප්පවාසා පුත්තං සිව්ලිකුමාරං මණෙත්වා සන්ථාථඤ්ඤව හික්කුසඬෙසඤ්ඤව වන්දපෙයි. තස්මිං පටිපාටියා සාරි පුත්තන්තෙරස්ස සන්තිකං නිතෙ ථෙරෙ තෙන සද්ධිං කවිවිතෙ සිව්ලි! බමතියන්ති පටිසන්ථාරං අකායි. සො කුතො මෙ ගනෙත!

සුඛං සවාහං සත්ත වසාහි ලොභකුම්බියං. වසිනති ඵෙරෙන සද්ධිං.
 එවරුපං කථං කපෙසි. සුප්පවාසාං තස්ස වචනං. සුත්වා සත්තාහ
 ජාතො මෙ පුතොන අනුබුද්ධොති ධම්මසෙත්තාපතිනා සද්ධිං. මනෙත
 තිති සොමනස්සප්පත්තා අසොසි. සත්ථං අපිනු සුප්පවාසෙ! අසොසොපි
 එවරුපෙ පුතොන ඉච්ඡිති ආහ සචෙ හනෙත! එවරුපෙ අසොසො
 සත්ත පුතොන ලභෙය්‍යං. ඉච්ඡෙය්‍යමෙවාහනති. සත්ථං උදනං. උද
 නෙත්වා අනුමොදනං කත්වා පකකාමි. සිවලිකුමාරොපි ඛො සත්ත
 වසසිකකාලෙයෙව සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බරුත්වා පරිපුණ්ණ
 වසොං උපසම්පදං ලභිත්වා, පුසොසො ලාභග්ගප්පත්තො හුත්වා පඨවිං.
 උත්තාදෙත්වා අරහත්තං පත්වා පුසොසොවත්තානං අත්තරෙ එත
 දක්ඛට්ඨානං පාපුණ්ණි. අපෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසත්තායං සනතිපතිත්වා
 ආවුසො! සිවලිකෙරො නාම එවරුපො මහාපුසොසො පඤ්ඤා පත්තො
 පච්ඡිමභිකසත්තො සත්ත වසාහි ලොභකුම්බියං. වසි සත්තාහං.
 මුලභගබ්බභාවං ආපජ්ජි, අහො! මාතාපුත්තා මහත්තං දුක්ඛං අනු
 භවිංසු, කිනනුවො කමමං අකංසුති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථං
 තත්ථගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සනතිසිත්තාති
 පුච්ඡිත්වා ඉමං නාමාති වුත්තෙ භික්ඛවෙ! සිවලිකො මහාපුසොසො
 වතො ව සත්ත වසාහි ලොභකුම්බියං. නිවාසො ව සත්තාහං. මුලභ
 ගබ්බභාවප්පත්ති ව අත්තනා කතකමමමුලකාව, සුප්පවාසායපි සත්ත
 වසාහි කුච්ඡිනා ගබ්බපරිහරණදුක්ඛස්ථො සත්තාහං. මුලභගබ්බ
 දුක්ඛස්ථො අත්තනා කතකමමමුලකමෙවාති වත්වා තෙති යාවිතො
 අතිතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්‍යං කාරෙත්තෙ බොධි
 සත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡියමි. පටිසන්ති. ගණිත්වා
 වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණිත්වා පිතු අවච
 යෙන රජ්‍යං පත්වා ධම්මෙන රජ්‍යං කාරෙසි. තස්මිං සමයෙ
 කොසලමහාරජා මහත්තොති බලෙන ආගන්ත්වා බාරණසිං ගහෙත්වා
 තං රාජානං මාරෙත්වා තස්සෙව අග්ගමහෙසිං අත්තනො අග්ග
 මහෙසිං අකාසි. බාරණසිරසොසො පන පුතොන පිතු මරණකාලෙ
 තිඤ්ඤානවාරෙන පලාසිත්වා බලං සංගරිත්වා බාරණසිං ආගන්ත්වා
 අවිදුරෙ තිසිදිත්වා තස්ස රසොසො පණ්ණං පෙසෙසි. රජ්‍යං වා
 දෙතු යුද්ධං වාහි. සො යුද්ධං දෙමිති පටිපණ්ණං පෙසෙසි. රජ
 කුමාරස්ස පන මාතා තං සාසනං සුත්වා යුද්ධෙන කමමං නත්ති¹
 සබ්බදිසාසු සඤ්චාරං පච්ඡිත්වා බාරණසිත්තගරං පරිවාරෙතු,
 තතො දුරුදකතත්තපරිකම්බෙත කිලනතමනුස්සං නගරං විතාව
 යුද්ධෙන ගණිත්වාසිති පණ්ණං පෙසෙසි. සො මාතු සාසනං
 සුත්වා සත්ත දිවසාති සඤ්චාරං පච්ඡිත්වා නගරං රුක්ඛි. නාගරා
 සඤ්චාරං අලගමානා සහගමෙ දිවසෙ තස්ස රසොසො සිසං ගහෙත්වා

කුමාරයා අදංසු. කුමාරො නගරං පවිසිත්වා රජුං ගතොති. ආසු පරියොසානෙ යථාකලමං ගතො, සො එතරහි සත්ත දිවසාති සඤ්චාරං පච්ඡිදිත්වා නගරං රුක්ඛිත්වා ගතිතකමමතිස්සාදෙත සත්ත වස්සාති ලොහකුමරියං වසිත්වා සත්තාහං මූලගබ්බහාවං ආපජ්ජි. යං පත සො පදුමුත්තරපාදමූලෙ ලාභිතං අඤ්ඤා හවෙය්‍යනති මහාදුතං දත්වා පඤ්ඤා අකාසි. යඤ්ච විපසයිබුද්ධි කාලෙ නාගරෙති සද්ධිං සහස්සග්ගනකං ගුලදධිං දත්වා පඤ්ඤා අකාසි, තස්සානුභාවෙන ලාභිතං අඤ්ඤා ජාතො සුප්පවාසාපි නගරං රුක්ඛිත්වා ගණ්ඨ තාතාති පෙසිතභාවෙන සත්ත වස්සාති කුච්ඡිනා ගබ්බං පරිහරිත්වා සත්තාහං මූලගබ්බහා ජාතො. සඤ්ඤා අතීතං ආහරිත්වා අභිසලබ්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාග :-

අසානං සානරූපෙන පියරූපෙන අපජියං,
දුක්ඛං සුඛස්සරූපෙන පමනතමතිවත්තතිති.

තඤ්ඤා-අසානං සානරූපෙනාති අමධුරමෙව මධුරපතිරූපකෙන. පමනතමතිවත්තතිති අසානං අපජියං දුක්ඛනති එතං තිව්බලපි එතෙක සානරූපාදිනා ආකාරෙන සතිවිප්පවාසවසෙන පමනතං පුග්ගලං අතිවත්තති අතිහවති අජේඛාඤ්ඤාතිති අජේඛා.

ඉදං හගවතා යඤ්ච තෙ මාතාපුත්තා ඉමිනා ගබ්බපරිහරණ ගබ්බවාසසංඛිතෙන අසානාදිනා පුබ්බෙ නගරං රුක්ඛිතසාතාදි පතිරූපකෙන අජේඛාඤ්ඤා යඤ්ච ඉදං සා උපාසිකා පුත්තපි සත්තකවත්තං එවරූපං අසානං අපජියං දුක්ඛං පෙමවත්තූගුතෙන පුත්තසංඛිතෙන සාතාදිපතිරූපකෙන අජේඛාඤ්ඤා හුත්වා තථා අවච්ඡි, තං සබ්බමපි සංඛාය චුත්තනති වෙදිතබ්බං. සඤ්ඤා පත ඉමං බ්බමදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද නගරං රුක්ඛිත්වා රජුප්පත්තකුමාරෙ සිවලී අගොසි, මාතා සුප්පවාසා, පිතා පත බාහුණසිරුජා අගමෙවති.

අසානරූපජාතකං.

ලීනවටගෙහාදසමො

මජ්ඣිමො පණ්ණාසකො.

1. 11. 1.

පරෙසතඤ්ඤාපි සමාගතානං
කායෙය්‍යං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා,
එකොව සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤා
යො භාසිතස්ස විජානාති අත්තති.

ඉදං ජාතකං වජ්ඣතො ව වෙය්‍යාකරණතො ව සමොධානතො ව පරෙසහස්ස ජාතකසද්දිසමෙව. කෙවලං හෙත්ථ ක්‍රියාසෙසස්ස නති පදමනතමෙව විසෙසො. තස්සන්තො, වස්සසත්ථෙයි අපඤ්ඤා ක්‍රියායෙය්‍යං ඔලොකෙය්‍යං උපධාරෙය්‍යං එවං ඔලොකෙනනාපි පන අත්ථං වා කාරණං වා න පස්සනති, තස්මා යො භාසිතස්ස අත්ථං ජානාති, සො එතොව සප්පඤ්ඤා සෙය්‍යොති.

පරෙසහජාතකං.

1. 11. 2.

සො දුක්ඛපුට්ඨාය භවෙය්‍ය නාණන්ති ඉදං සත්ථා ජේතවතෙ විහරන්තො එකං පණණිකං උපාසකං ආරබ්භ කපේසි. සො කිර ඥාවන්ථිවාසී උපාසකො, නානප්පකාරකාති මූලපණණාදිති වෙව ලාබුකුභණ්ඩාදිති ව විකකිණිතො ජීවිකං කපොති. තස්සෙකා ධිතා අභිරුපා පාසාදිකා ආචාරසීලසම්පන්නා හිරේතතප්පසමන්තාගතා කෙවලං තිව්වප්පහසිතමුඛා, තස්සා සමානකුලෙසු වාරෙය්‍යන්තාය ආගතෙසු සො විනොසි ඉමිස්සා වාරෙය්‍යං වහන්ති අයඤ්ච තිව්වප්පහසිතමුඛා කුමාරිකාධමෙම පන අසති කුමාරිකාය පරකුලං ගතාය මාතාපිතුනං ගරහා හොති. අනිත්තුවො ඉමිස්සා කුමාරිකා ධමෙමා නත්ථිති විමංසිස්සාමි නන්ති ණො එකදිවසං ධිතරං පච්ඡිං ගාභාපෙතො පණණන්තාය අරඤ්ඤං ගන්තිවිමංසනවසෙන කිලෙස නිසිතො විශ හුත්වා රහස්සකථං කපේතො තං හන්තේ ගණ්ඨි. සා ගතිකමන්තාව රෙදනති කන්දනති අයුත්තමෙතං තාත! උදකතො අග්ගිපාතුභාවසද්දිසං, මා එවරුපං කරෙථාති ආහ. අමම! මයා විමංසනන්තාය ත්වං හන්තේ ගතිතා, වදෙති අනිද්දති තෙ කුමාරිකා ධමෙමාති? ආම තාත! අනි, මයා හි ලොභවසෙන න කොචි පුරිසො ඔලොකිතපුබ්බොති. සො ධිතරං අස්සාසෙතො සරං නෙත්වා මඛලං කත්වා පරකුලං පෙසෙත්වා සත්ථාරං වන්දිස්සාමිති ගතිමා ලාදිහන්තො ජේතවතං ගන්තිවිමංසනන්තාය වන්දිත්වා පුජේත්වා එක මන්තං තිසිදි. විරස්සාගතොසිති ව ටුට්ඨෙත තමන්තං ගහවතො ආරෙවෙසි. සත්ථා උපාසක! කුමාරිකා විරං පට්ඨාය ආචාරසීල සම්පන්නාව, ත්වං පන න ඉදුතෙව එවං විමංසසි, පුබ්බෙපි විමංසි යෙවාති වත්වා තෙත යාවිතො අනිතං ආහරි:-

අතිතෙ බාරුණසියං බ්‍රහ්මදුතෙත රජං කාරෙතෙත බොධි සතෙතා අරඤ්ඤා රුක්ඛදෙවතා හුත්වා තිබ්බන්ති. අපේකො බාරුණසියං පණණිකඋපාසකොති වජ්ඣං පච්චුප්පන්නසද්දිසමෙව. තෙත පන සා විමංසනන්තාය හන්තේ ගතිතා ධිතා පරිදෙවමානා ඉමං ගාථමාහ:-

ගො: දුකඩපුට්ඨාය ගවෙය්‍ය තාණං.
 සො මෙ පිතා දුග්ගි වනෙ කරොති,
 සා කස්ස කන්තුම් චතස්ස මජ්ඣෙ
 ගො තාගිතා සො සහසා කරොතිති.

තනි-සො දුකඩපුට්ඨාය ගවෙය්‍ය නාණනාති කාසිකවෙනසිකෙති
 දුකෙති පුට්ඨාය තාගිතා පරිත්තාසිතා පතිට්ඨා ගවෙය්‍ය සො මෙ
 පිතා දුග්ගි වනෙ කරොතිති සො මග්ගං දුකඩපරිත්තායකො පිතාව
 ඉමසම්. ණතෙ එවරුපං මිත්තදුග්ගිකම්මං කරොති, අත්තනො ජාතාය
 ධිතරි විතික්කමණං. කතත්තුං මඤ්ඤාතිති අන්තො. සා කස්ස කන්තුම්
 කස්ස රොදුම් නො මෙ පතිට්ඨා ගවිස්සාතිති දීපෙති. ගො නාගිතා
 සො සහසා කරොතිති ගො මග්ගං තාගිතා රක්ඛිතා අවස්සගො
 ගවිත්තුං අරහති සො පිතාගෙව සාගසිකම්මං. කරොතිති අන්තො.

අපි නං පිතා අස්සාසෙත්වා අම්ම! රක්ඛිතත්තාසිති පුච්ඡි. ආම
 තාත! රක්ඛිතො මෙ අත්තාති. සො තං සරං නෙත්වා මඛලං.
 කත්වා පරකුලං පෙසෙසි. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා
 සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං. සමොධානෙසි. සච්චපරියොසානෙ
 උපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාති. තද්ද පිතාව එතරගි පිතා,
 ධිතාව ධිතා, තං කාරණං පච්චක්කිතො දිට්ඨරුක්කිදෙවතා පත
 අගමෙව්‍යාති.

පණ්ණිකජානකං.

1. 11. 3.

යත්ථ චෙට්ඨි නිවසතිති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො අනාථ
 පිණ්ඩිකං ආරබ්භ කපේසි. අනාථපිණ්ඩිකො කිරි හොගගාමං ගන්ත්වා
 ආගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ වොරෙ දිස්වා අත්තරාමග්ගෙ වසිත්තුං.
 න යුත්තං සාවඤ්චමෙව ගම්ස්සාමිති වෙගෙන ගොණේ පාඤ්ඤා
 සාවඤ්චමෙව ආගන්ත්වා පුත දිවසෙ විහාරං ගන්තො සන්ති එතමන්.
 ආරොවෙසි. සත්ථා පුබ්බෙපි ගහපති! පණ්ණිතා අත්තරාමග්ගෙ
 වොරෙ දිස්වා අත්තරා අවිලම්බිතා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව
 ගම්.සුග්ගි වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුදුතෙන රජං කාරෙතෙන බොධි
 සත්තො මහාවිගවො සෙට්ඨි හුත්වා එකං ගාමකං නිමන්තණං භුඤ්ජ
 නත්ථාය ගන්ත්වා පච්චාගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ වොරෙ දිස්වා
 අත්තරාමග්ගෙ අවසිත්වා වෙගෙන ගොණේ පාඤ්ඤා අත්තනො
 ගෙහමෙව ආගන්ත්වා නානග්ගරසෙගි භුඤ්ජිත්වා මහාසයනෙ
 නිපන්තො වොරානං හත්තො මුඤ්ඤිත්වා නිබ්බයට්ඨානං අත්තනො
 ගෙහං ආගතොමිති උද්ගතවසෙන ඉමං ගාථමාග:-

යළු වෙරි තිවසති න වසෙ තත්ථ පණ්ඩිතො,
එකරතනං විරතනං වා දුක්ඛං වසති වෙරිසුති.

තත්ථ-වෙරිති වෙරවෙනනාසම්ඛිති පුග්ගලො, තිවසතිති පතිට්ඨාති. න වසෙ තත්ථ පණ්ඩිතොති සො වෙරි පුග්ගලො යයම්. ණානෙ පතිට්ඨිතො හුත්වා වසති තත්ථ පණ්ඩිතො පණ්ඩිවෙන සමන්තාගතො න වසෙය්‍ය, කිං කාරණං? ඒකරතනං විරතනං වා දුක්ඛං වසති වෙරිසුති වෙරිතං. හි අනතරෙ වසනො එකා හවපි විහවපි දුක්ඛමෙව වසතිති අන්‍යො.

එවං බොධිසත්තො උදුතං උදුතෙත්වා දුතාදීති පුඤ්ඤති කත්වා යපාකමමං ගතො, සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද් අහමෙව බාරණසීසෙට්ඨී අභොසිනති

වෙරිජ්ජානං.

1. 11. 4.

චතුබ්බි අට්ඨජ්ඣගමාති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවතිකුට්ඨං ආරබ්භ කපේසි. වජ්ජිං ගෙට්ඨා මිත්තවිඤ්ජතකෙ වුත්තනායෙතෙව විජාරෙතබ්බං. ඉදං පන ජාතකං කස්සපබුද්ධි කාලිකං, තුසම්. හි කාලෙ උරවක්කං උභබ්බිත්ථා තිරසෙ පච්චමානො එකො තේරසිකො සත්තො ගන්තො! කීනත්තුවො පාපං අකාසිනති බොධිසත්තං පුට්ඨි. බොධිසත්තො තයා ඉදඤ්චිදඤ්ච පාපකමමං කතනති වත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

චතුබ්බි අට්ඨජ්ඣගමා අට්ඨාහිපි ව සොලුස,
සොලුසාහි ව බතතිංස අත්ථිව්ඡං වක්කමාසදො;
ඉවජාහතස්ස පොසස්ස වක්කං හමති මත්ථකෙති.

තත්ථ-චතුබ්බි අට්ඨජ්ඣගමාති සමුද්දනතරෙ වතස්සො විමාන පෙතිසො ලගිත්වා තාහි අසනතුට්ඨො අත්ථිව්ඡතාය පරතො ගතත්වා අපරං අට්ඨාගිගතොසිති අන්‍යො. සෙසපදවසෙපි එසෙවනගො. අත්ථිව්ඡං වක්කමාසදොති එවං සකලාභෙන අසනතුට්ඨො අත්ථිව්ඡං අත්ථ අත්ථ ඉවජන්තො පරතො පරතො ලාභං පත්ථන්තො. ඉදුති වක්කමාසදොති ඉදං උරවක්කං පතොයයි. තස්ස තෙ එවං ඉවජාහ නාස්ස පොසස්සාති තණ්හාය හතස්ස උපහතස්ස තව. වක්කං හමති මත්ථකෙති පාසාණවක්කං අයවක්කනති ඉමෙසු විසු බුරුමාරං අය වක්කං තස්ස මත්ථකෙ-පුතපුත පතනවසෙන හමන්තං දිස්වාථවමාහ.

වත්වා ව පන අත්තනො දෙවලොකමෙව ගතො, සොපි තිරස සත්තො අත්තනො පාපෙ බිණ්ණ යපාකමමං ගතො, සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද් මිත්තවිඤ්ජකො දුබ්බවතිකුට්ඨං, දෙවපුත්තො පන අහමෙවති.

මිත්තවිඤ්ජානං.

1. 11. 5.

බහුමෙපගං. වනෙ කට්ඨිනති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරනො; එකං උත්තසිතසිකුට්ඨං ආරබ්භ කපෙසි. සො කිර සාවච්ඡි වාසි එකො; කුලපුත්තො; සඤ්චු ධම්මදෙසනං සුත්ථා පබ්බජිතො; මරණභිරුකො; අහොසි. රත්තිට්ඨානදිවට්ඨානෙසු වාතංග වා විජ්ජනංග සුකබ්බදණ්ඩකංග වා පපත්තනංග පකම්මිච්ඡාපදානං වා සද්දං සුත්ථා මරණභයතජ්ජිතො; මහාරවං රවනො; පලායති තංග හි මරිතබ්බං. මයාති සතිමත්තමපි නඤ්චි. සචෙ හි සො අහං මරිත්තාමිති ජෙනෙය්‍ය න මරණො; භායෙය්‍ය, මරණසතිකම්මට්ඨානංග පන අභාවිතත්තාව භායති. තංග සො මරණභිරුකභාචො; භික්ඛුසමෙස පාකටො; ජිතො. අපෙකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථා සමුට්ඨා පෙසුං ආවුසො! අසුකො නාම භික්ඛු මරණභිරුකො; මරණං භායති භික්ඛුනා; නාම අවංගං. මයා මරිතබ්බනති මරණසතිකම්මට්ඨානං භාචෙච්ඡා වට්ටතිති. සත්ථා ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරසි කථාය සන්තිසිතනාති පුට්ඨිතො; ඉමංග නාමාති වුත්තෙත තං භික්ඛුං පකෙකාසාපෙච්ඡා සච්චං. කිර තං මරණභිරුකො;ති පුට්ඨිතො; සච්චං ගනොති වුත්තෙත භික්ඛවෙ! මා එතංග භික්ඛුනො; අනත්තමනා හොථ, නායං ඉදුනෙව මරණභිරුකො; පුබ්බපි මරණභිරුකො; යෙවාති වතො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙතෙත බොධි සත්තො; හිමමනෙත රුක්ඛදෙවතා; හුත්ථා නිබ්බතති. තග්ගිං කාලෙ බාරාණසිරුත් අත්තනො; මහලභඤ්චං ආනඤ්ඤකාරණං සිත්තා පෙච්ඡා; හත්ථාවරිශානං අදාසි. තං ආලාභෙ නිවච්චං බන්ධිතො; තොමර හත්ථා මනුස්සා; පරිවාරෙත්වා ආනඤ්ඤකාරණං කාරෙතති. සො තං කාරණං කාරියමානො; වෙදනා අභිවාසෙත්වා; අසකෙකානො; ආලාණං හිඤ්චිතො; මනුස්සෙ පලාපෙච්ඡා; හිමමනං; පාවිසි. මනුස්සා; තං ගහෙත්වා; අසකෙකානො; නිවතතිංසු. සො තත්ථ මරණභිරුකො; අහොසි. වාතසද්දති සුත්ථා කම්පමානො; මරණභයතජ්ජිතො; සොණ්ඩං විට්ඨතිතො; වෙගෙන පලායති. ආලාභෙ බන්ධිතො; ආණඤ්ඤකාරණං කරණකාලොචිගංග හොති. කායංගදං වා විත්තංගදං වා අල ගනො; කම්පමානො; විවරති. රුක්ඛදෙවතා; තං දිංචා බකිම්මිපෙඨති; ඉමං ගාථමාහ:-

බහුමෙපතං වනෙ කට්ඨිං වානො; හඤ්ඤති දුබ්බලං,
තංග වෙ භායසි නාග! කිසො ඤුත හවිංගසිති.

තත්ථායං පිණ්ඩත්ථො-ගං එතං දුබ්බලං කට්ඨිං පුරත්ථමාදිභෙදෙ වානොහඤ්ඤති තං ඉමංගිං වනෙ බහුං සුලභං තත්ථ තත්ථ සංවිජ්ජති සචෙ තං තංග ගාසසි එවං සනෙත නිවච්චං හිතො මංසලොති තකංගං පච්චා කිසො ඤුත හවිංගසි, ඉමංගිං පන වනෙ තව ගංග නාම නඤ්චි, තංගා ඉතො; පට්ඨාය මාහාසිති.

එව. දෙවතා තසා ඔවාදං අදුසි. සොපි තතො පට්ඨාය
තිබ්බසො අහොසි. සන්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො සවානි
පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. සම්මපරිඥාසානෙ සො භික්ඛු
සොතාපතතිඵලෙ පතිට්ඨති. තද නාමො අයං භික්ඛු අහොසි,
රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව්හි.

දුබ්බද්විකවිකර්මය.

11. 1. 6.

සුඛං වත ම. ජීවනනනි ඉදං සන්ථා ජේතවතෙ විහරනො
ථුල්ලකුමාරිකපලොභනං ආරබ්භ කපෙසි. වජ්ඣං තෙරසකතිපාතෙ
ථුල්ලනාරදකසාපජාතකෙ ආවිහවිසාති. තං පන භික්ඛු! සන්ථා
සම්මං කිර තිං භික්ඛු! උක්කණ්ණිකොති පුච්ඡිතො සම්මං ගගවානි
වුත්තෙ කන්ථ තෙ විතතං පටිබ්බානනි පුච්ඡි. සො එකිංසා ථුල්ල
කුමාරිකායාති අහ. අථ නං සන්ථා අයං තෙ භික්ඛු! අනන්තා
රිකා පුබ්බෙපි තිං එතං නිසායාය සිලව්‍යසනං පත්වා කම්පනො
විවරමානො පණ්ණිතෙ නිසායාය සුඛං ලභිති වතො අනිතං ආහරි:-

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදතෙත රජ්‍යං කාරෙතෙනති අනිත
වජ්ඣමි ථුල්ලනාරදකසාපජාතකෙයෙව ආවිහවිසාති. තද පන
බොධිසතෙතො සායං එලාඵලෙ ආදාය ආගන්තො පණ්ණසාලං පටි
සිත්වා විවරිතො¹ පුත්තං ථුල්ලතාපසං එතදවොච තාත! තිං අඤ්ඤසු
දිවසෙසු දුරුති ආහරසි පාණීයං පරිභොජනීයං ආහරසි, අග්නිං
කරොසි, අජ්ජ පන එකමි අකත්වා කයමා දුමමුඛො පජ්ඣායනො
තිපනොසිති? තාත! කුලේගසු එලාඵලන්ද්‍රාය ගතෙසු එකා ඉජ්ඣ
ආගන්තො මං පලොභෙත්වා ආදාය ගන්තුං ආරඬා, අහං පන
කුලෙහති විසාජ්ජනො ගමිසාමිති න ගව්ණිං. අසුකට්ඨානෙ පන
තං නිසීදපෙත්වා ආගතොමි ඉදුනි ගව්ණමහං තාතාති. බොධි
සතෙතො න සකසා එතං නිවතෙතකුන්ති ඤාත්වා තෙතති තාත!
ගව්ණි, එසා පන තං නෙත්වා යද මව්ණමංසාදිති වා බාදිකුකාමා
ගවිසාති සප්පිලොණතණ්ඩුලාදිති වා පනසා අන්තො ගවිසාති
තද ඉදඤ්ඤිදඤ්ඤාහරාති තං කිලමෙසාති තද මයාං ගුණං සරිත්වා
පලාසිත්වා ඉධෙවාගවේණ්‍යාසිති විසාජ්ජෙසි. සො තාය සද්ධිං
මනුසාපථං අගමාසි. අථ නං සා අත්තනො වසං ගමෙත්වා මංසං
ආහර මව්ණිං ආහරති යෙන යෙන අජ්ජිකා ගොති තං තං ආහරා
පෙති. තද සො අයං මං අත්තනො දසං විය කම්මකරං විය ව
කත්වා පිලෙතිති පලාසිත්වා පිතු සන්තිකං ආගන්තො පිතරං වන්දිත්වා
සිතකොච ඉමං ගාථමාග:-

සුඛං වත ම. ජීවනනං පටිමානා උදඤ්චි,
වොරි ජායපව්‍යාදෙන තෙලං ලොණඤ්චි යාවතිති.

තත්ථ-සුඛං චන මං ජීවිතගතති තාත ! නුමහංකං සනතිකෙ මං සුඛං ජීවනං, පවමානාති තාපයමානා පිළයමානා යං යං බාදිතු කාමා හොති තං තං පවමානා. උදකං අඤ්චනති එතායාති උදඤ්චති. වාරිතො වා කුපතො වා උදකං උය්යිඤ්චනසවිකායෙනං නාමං. සා පන උදඤ්චති උදකං විය සවිකාය යෙන යෙනත්තිකා හොති තං තං ආකඤ්චියෙවොති අපත්ථා. චොදී "ආසප්පාපදෙහාති හරියාති නාමෙත එකා චොරි මං මධුරවචනෙන උපලාපෙත්වා තත්ථ නෙත්වා තෙලං ලොණඤ්ච යඤ්ච අඤ්ඤවපි ඉච්ඡති තං සබ්බං යාවති, දුසං විය කමමකරං විය ච කත්වා ආහරපෙතිති තස්සා අගුණං කපෙසි.

අථ නං බොධිසත්තො අස්සාසෙත්වා හොතු තාත ! එහි නිමමෙතං භාවෙහි කරුණං භාවෙහිති වහ්නායෙ බ්‍රහ්මවිහාරෙ අවික්ඛි කසිණපරිකමමං ආවිහ්නි, සො න විරයෙසව අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ව නිබ්බතෙත්වා බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා සද්ධිං පිතරා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. සච්චපරියොසානෙ සො හිනක්ඛු සොතා පතතිඵලෙ පඨිට්ඨති. තද්‍ය පුලලකුමාරිකාව එතරහි පුලලකුමාරිකා පුලලතාපසො උකකණ්ඨිතහිනක්ඛු අහොසි. පිතා පන අහමෙවොති.

උදඤ්චනිජාතකං.

1. 11. 7.

සාධු චො සිප්පකං නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරනො එකං හංසපහරණං හිනක්ඛු ආරබ්භ කපෙසි. සො කීරෙකො සාවස්ථිවාසි කුලපුත්තො, සාලිකතකසිපෙප නිපථතං. පත්තො සාලිකතකසිපපනති සකබරාබ්පණසිප්පං වුවවති, සො එකදිවසං ධම්මං සුත්වා සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා උපසම්පදං ලභි. න පන සිකඛාකාමො න පටිපත්තිසාරකො අහොසි. සො එකදිවසං එකං දහරහිනක්ඛු ආදාය අවිරවති. ගනත්වා නහාසිත්වා නදිතීරෙ අට්ඨාසි. තසම්. සමයෙ වෙ සෙතහංසා ආකාසෙත ගච්ඡනති, සො තං දහරමාහ ඉමං පච්ඡිමහංසං සකබරය අක්ඛිමති පහරිත්වා පාද මූලෙ පාතෙමිති. ඉතරෙ කථං පාතෙය්යි? න සකඛිසසසි පහරි තුනති ආහ. ඉතරෙ තිට්ඨතු තාවස්ස ඔරතො අහ්නි පරතො අක්ඛිමති නං පහරාමිති ඉද්දති පන තං අසන්නං කපෙසිති. තෙතති උපධාරෙහිති එකං තියංසං සකබරං ගතෙත්වා අඛ්‍යාලියා ගන්නත්වා යස්ස හංසස්ස පච්ඡතො බිපි. සා රුනති සද්දං අකාසි. හංසො පරියස්සයෙන හවිතබ්බනති නිවතතිත්වා සද්දං සොතුං ආරභි. ඉතරෙ තයම්. බණෙ එකං වට්ටසකබරං ගතෙත්වා තස්ස නිවතතිත්වා ඔලො කෙන්නස්ස පරහාසෙ අක්ඛිං පහරි, සකබරා ඉතරමපි අක්ඛිං විනි විස්සිත්වා රහා හංසො මහාරවං රවනොතා පාදමූලෙයෙව පති.

තතො තතො භික්ඛු ආගන්තො ගරහිතො අනනුවර්තීකං තෙ කතන්ති
සත්ථු සන්තිකං තෙතො ගන්තො! ඉමිනා ඉදං නාම කතන්ති තමන්තං.
ආරොවිංසු. සන්තා තං භික්ඛුං ගරහිතො න භික්ඛවො! ඉදුනෙවෙස
එතස්මිං සිපෙප කුසලො පුබ්බපි කුසලොව අහොසිති වන්තො
අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙතෙකෙ බොධි
සත්තො තස්ස අමච්චො අහොසි, තස්මිං කාලෙ රක්ඛෙය්‍ය පුරො
ගිතො අභිමුඛෙණ හොති බහුභාණී තස්මිං කප්ථෙතො රජො අක්ඛෙය්‍ය
මකාසමෙව න ලභන්ති. රජා විනේනසි කදා නුබො එතස්ස වච
නුපච්චේදකං කඤ්චි ලභියාමිති සො තතො පට්ඨාය තථාරූපං
එකං උපධාරෙතො විවරති. තස්මිං කාලෙ බාරණසියං එකො
පිඨසප්පි සක්කරාබ්‍යපණ්ණසිපෙප නිපථන්ති. පත්තො හොති. ගාමදුරකා
තං රථකං ආරොපෙත්වා ආකඛ්‍යමානා බාරණසිතගරවාරමුලෙ
එකො විට්ඨසමපත්තො මහාතිශ්‍රොධො අත්ථි, තන්තොතො සමපරි
වාරෙත්වා කාකණිකාදිති දත්වා ගජිරූපකං කර අස්සරූපකං
කරති වදන්ති. සො සක්කරා බිපිත්වා බිපිත්වා තිශ්‍රොධපණ්ණ
නානාරූපාති දස්සෙති. සබ්බාති පණණාති ජිද්දතෙව අහෙසුං. අප
බාරණසි රජා උය්‍යානං ගච්ඡේතො තං ධානං පාපුණී. උය්‍යාරණං
ගයෙන සබ්බෙ දුරකා පලායිංසු. පිඨසප්පි තත්ථෙව නිපජ්ජි. රජා
තිශ්‍රොධමුලං පත්වා රථෙ නිසිනොනා පත්තානං ජිද්දතාය ජායං
කබරකබරං දිස්වා උලෙය්‍යකෙතො සබ්බසං පත්තානං ජිද්දතාම.
දිස්වා කෙතෙතාති එවං කතානිති පුච්ඡි. පිඨසප්පිනා දෙවති.
රජා ඉමං නිස්සාය බ්‍රාහ්මණස්ස වචනුපච්චේදං කාතුං සක්කා
ගවිස්සතිති විනේනතො කහං පිඨසප්පිති පුච්ඡි. විචිණ්ණො මුලනතෙර
නිපන්තං දිස්වා අයං දෙවති අහංසු. රජා තං පක්කකාසපෙත්වා
පරිසං උය්‍යාරෙත්වා පුච්ඡි අමහාකං සන්තිකෙ එකො මුබරබ්‍රාහ්මණො
අත්ථි සක්කියසි නං නිස්සද්දං කාතුන්ති? නාළිමත්තා අජලණ්ඩිකා
ලභන්තො සක්කියාමි දෙවති. රජා පිඨසප්පිං සරං තෙත්වා අනො
සාණීයං නිසිද්දපෙත්වා සාණීයං ජිද්දං කාරෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ජිද්දති
මුඛං ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා නාළිමත්තා සුක්කං අජලණ්ඩිකා
පිඨසප්පියා සන්තිකෙ ධර්මපෙත්වා බ්‍රාහ්මණං උපට්ඨානකාලෙ ආගතං
තුස්මිං ආසනෙ නිසිද්දපෙත්වා කථං සමුට්ඨාපෙසි. බ්‍රාහ්මණො
අක්ඛෙය්‍යයං මකාසං අදත්වා රක්ඛෙය්‍ය සද්ධිං කප්ථතුං ආරභී. අපස්ස
සො පිඨසප්පි සාණීව්ජිද්දෙන එකෙකං අජලණ්ඩිකං මක්කිකං පථෙව
සෙත්තො විය කාලුකලමිතියෙව පාතෙති. බ්‍රාහ්මණො ආගතා
ගතං නාළියං තෙලං පථෙසෙත්තො විය ගිලති. සබ්බා පරික්කයං
ගමිංසු. තස්ස තා නාළිමත්තා අජලණ්ඩිකා කුච්ඡියං පට්ඨාමා අභිසංලභ
කමත්තා අහෙසුං. රජා තාසං පරික්කණ්භාවං ඤත්වා ආග. ආවරිය!
තුලෙහ අභිමුබරතායු නාළිමත්තා අජලණ්ඩිකා ගිලන්තා කිඤ්චි න

ඡන්දිත්ව ඉතොදුති උත්තරිං ජීරපෙත්තුං න සක්ඛිස්සථ ගච්ඡ්ථ පියඛිතු
දකං පිවිත්වා ඡබ්බිත්වා අත්තානං අරොගං කරොථාති. බ්‍රාහ්මණො
තතො පට්ඨාය පිහිතමුඛො විය හුත්වා කප්ථෙනත්තාපි සඛිං අකථන
සිලො අහොසි. රජා ඉමිනා මෙ කණ්ණසුඛං කතන්ති පිඨසප්පියස්ස
සතසහයසුඛානතො චතුසු දිසාසු චතුස්සාරෙ ගාමෙ අදුසි. ඛොධි
සත්තො රාජනං උපසඛිකම්මිතො දෙව! සිප්පං නාම ලොකෙ පණ්ණි
තෙහි උග්ගණ්ණිතබ්බං, පිඨසප්පිනා සාලිතතකමත්තන්තාපි අයං
සමපත්ති ලද්ධාති චත්වා ඉමං ගාථමාහ:-

සාමුඛො සිප්පකං නාම අපි යාදිසනිදිසං,
පස්ස බ්‍රහ්මප්පහාරෙන ලද්ධා ගාමා චතුද්දිසාති.

තත්-පස්ස බ්‍රහ්මප්පහාරෙනාති පස්ස මහාරජ! ඉමිනා නාම
බ්‍රහ්මස්ස පිඨසප්පිනො අජලණ්ණිකාපහාරෙන චතුද්දිසා චත්තාරෙ
ගාමා ලද්ධා අබ්‍රහ්මසං සිප්පානං කො ආනිසංසපරිචේදෙති
සිප්පගුණං කප්ථසි.

ඡන්දා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද
ජ්ඣස්පි අයං හිකුසු අහොසි. රාජ ආනන්දෙ පණ්ණිතාමචේවා පන
අගමෙවාති.

සාලිතතජාතකං.

1. 11. 8.

සිකෙක්ඛාසා සිකතිකබ්බානිති ඉදං සන්ථා වෙසාලියං උපතිස්සාය
මහාවතෙ කුට්වාගාරසාලායං විහරන්තො එකං ලිච්ඡිං ආරබ්භ
කප්ථසි. සො කීර ලිච්ඡි රාජා සද්ධො පසනෙනා බුද්ධිපමුඛං හිකුසු
සඛස්ස නිමනෙත්තො අත්තනො නිවෙසනෙ මහාදුතං පවනෙත්ති.
හරියා පනස්ස ථුලඛපච්චඛිතා උද්ධුමාතකනිමිත්තසදිසා අනාකප්ප
සමපන්නා අහොසි. සන්ථා ගත්තකිච්චාවසානෙ අනුමොදනං කත්වා
විහාරං ගන්ත්වා හිකුසුතං ඔවාදං දත්වා ගක්ඛකුටිං පාවිසි. හිකුසු
ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං. ආවුසො! තස්ස නාම ලිච්ඡි
රඤ්ඤෙ තාව අභිරුපස්ස තාදිසා හරියා ථුලඛපච්චඛිතා අනාකප්ප
සමපන්නා කථං සො තාය සද්ධං අභිරමනීති? සන්ථා ආගන්ත්වා
කායනුස්ථ හිකුසුවෙ! එතරහි කථාය සන්තිසිත්තාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය
නාමාති වුත්තෙ න හිකුසුවෙ! එස ඉදුතෙව පුබ්බෙපි ථුලසරීරය
එව ඉත්ථිසා සද්ධං අභිරමනී චත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණ්ණියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙනෙත බොධි
සත්තො තස්ස අමචේවා අහොසි. අපේකා ජාතපදිපි ථුලසරීර අනා
කප්පසමපන්නා හතිං කුරුමානා රාජඛණ්ණස්ස අවිදුරෙන ගච්ඡමානා
සරීරවලඤ්ඤපිළිකා හුත්වා නිවන්සාටකෙන සරීරං පටිච්ඡාදෙත්වා නිසී

දිනා සරිවළඤ්ඤා ඉඤ්ඤා නිපාමෙව උට්ඨාසී. තස්මිං ඛණේ බාරුණසිරුජා වාතපානෙන රුජබහුණං ඔලොකෙනෙතා තං දිස්වා විනෙතසි අයං එවරුපෙ අභිගණට්ඨානෙ සරිවළඤ්ඤා ඉඤ්ඤාමානා හිරේතතපපං අපභාය නිවාසනෙනෙව පටිච්ඡන්තා හුන්වා සරිවළඤ්ඤා මොවෙනා නිපපං උට්ඨිතා, ඉමං තිරේගාය හවිතබ්බං එභිස්සා වජ්ඣ විසදා¹ හවිස්සති. විසදෙ¹ පන වජ්ඣස්මිං එකො පුත්තො ලබ්බමානො විසදෙ¹ පුඤ්ඤවා හවිස්සති. ඉමං මයං අග්ගමහෙසිං කාතුං වට්ටතිති. සො තස්සා අපරිග්ගතිතභාවං ඤාත්වා ආණාපෙනා අග්ගමහෙසිට්ඨානං අදාසී. සා තස්ස පියා අහොසි මනාපා න වරය්සෙව එකං පුත්තං විජාසී. සො පනස්සා පුත්තො වනකවනාති රුජ අහොසි බොධිසත්තො තස්සා සමපතති. දිස්වා තථාරූපං වචනොකාසං ලභිත්වා දෙව! සික්ඛිතබ්බසුත්තකං නාම සිප්පකං කස්වා න සික්ඛිතබ්බං? යත්රති නාමායං මහාපුඤ්ඤා හිරේතතපපං අපභාය පටිච්ඡන්තොතා කාරෙන සරිවළඤ්ඤා කුරුමානා තුලෙහ ආරුධෙත්වා එවරුපං සමපතති. පතතාති වත්වා සික්ඛිතබ්බසුත්තකානං වණ්ණං කපේනෙතා ඉමං භාජමාහ :-

සිකෙධය්‍ය සික්ඛිතබ්බාති සනති සච්ඡේදනො ජනා,
බාහියාපි සුභන්තන රුජානමභිරුධසීති.

තත්ථ-සනති සච්ඡේදනාති තෙසු තෙසු සිප්පෙසු සච්ඡද ජනා අත්ථියෙව. බාහියාති බහිජනපදෙ ජනා සංවද්ධා ඉංග්‍රී. සුභන්තනනාති හිරේතතපපං අපභාය පටිච්ඡන්තොතාකාරෙන හතනං සුභන්තනනාම තෙන සුභන්තනන. රුජානමභිරුධසීති දෙවං අභිරුධෙත්වා ඉමං සමපතති. පතතාති.

එවං මහාසත්තො සික්ඛිතබ්බසුත්තකානං සිප්පානං ගුණං කපේසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද ජයම්පතිකා එතරති ජයම්පතිකාව, පණ්ඩිතාමචෙවා පන අහමෙවාති.

බාහිසජාතකං

1. 11. 9.

සඵගෙනා පුට්ඨො හොතිති ඉදං සත්ථා සාවඤ්ඤං විහරෙනො මහාදුග්ගතං ආරබ්භ කපේසි. සාවඤ්ඤං හි කදවි එකමෙව කුලං බුද්ධිපමුඛස්ස සම්බස්ස දුතං දෙනි. කදවි තිණි වත්තාරි එකතො හුන්වා කදවි ගණබකුතෙන කදවි විවිසභාගෙන කදවි සකලතගරං ඡන්දකං සංහරිත්වා තද පන විවිහතතං නාම අහොසී. අථ මහස්සා බුද්ධිපමුඛස්ස සම්බස්ස යාගුං දත්වා ඛජ්ජකං ආහරථාති ආහංසු. තද

පතෙතො පරෙසං භතිකාරකො දුග්ගතමනුස්සො තස්සා විවිධං
 වසමානො විනොසි අහං යායං දාහං න සකඛස්සාමි ඛජ්ජකං පත
 දස්සාමිති සණ්ඨාසණ්ඨා කුණ්ඩකං වට්ටාපෙති උදකෙන තෙමෙති,
 අකකපණ්ණෙන වෙසෙති, කුකකුලෙ පවති, ඉදං බුද්ධස්ස දස්සා
 මිති තං ආදාය ගතවා සඤ්චු පුරතො සීතො ඛජ්ජකං ආහරථාති
 එකස්මිං වචනෙ චුතතමතො සබ්බපඨමං ගතවා තං පුචං සඤ්චු
 පතො පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථා අසොකෙති දීයමානං ඛජ්ජකං අග්ගෙති,
 තමෙව පුච්චජ්ජකං පරිභුඤ්ජි. තස්මිසොකෙති පත ඛණ්ණ සමා
 ස්ඤ්ඤෙති කීර් මහාදුග්ගතස්ස කුණ්ඩකජ්ජකං අජ්ඣවජ්ජිති, පරි
 භුතතනති සකලතගරං එකකොලාගලමගොසි. රජරජමහාමතො
 දසො අතතමසො දෙවාරිකෙ උපාදාය සබ්බව සනතිපතිති,
 සත්ථාරං වඤ්චිති, මහාදුග්ගතං උපසඬකමිති, හඤ්ච හො! සතං
 ගගෙති, වෙ සතාති ගගෙති, පස්සා සතාති ගගෙති, අමාකං
 පතති, දෙතිති වදිංසු. සො සත්ථාරං පටිපුච්ජිති, ජතිස්සාමිති
 සඤ්චු සනතිකං ගතවා තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා ධනං ගගෙති,
 වා අගගෙති, වා සබ්බසත්තානං පතති, දෙතිති ආහ. සො ධනං
 ගගෙති, ආරති, මනුස්සා දිගුණවතුගුණඅට්ඨගුණාදිවසෙත දදන්තා
 නව තිරිසොකොට්ඨො අදංසු. සත්ථා අනුමොදනං කති, විහාරං
 ගතවා හික්කුම්භවතො දස්සිතො සුගතොවාදං දති, ගතිකුටිං පාවිසි.

රාජා සායණසමයෙ මහාදුග්ගතං පතෙත්වා පෙති, සෙට්ඨිට්ඨා
 නෙන පුජෙසි. හික්කු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු. ආවුසො!
 සත්ථා මහාදුග්ගතෙන දිනනං කුණ්ඩකපුච්චං අජ්ඣවජ්ජනො අමතං
 වීය පරිභුඤ්ජි මහාදුග්ගතොපි බ්‍රහ්ම ධනං ව සෙට්ඨිට්ඨානං ව ලතිති,
 මහාසම්පතති. පතෙතාති. සත්ථා ආගතවා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ!
 එතරති කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ජිති, ඉමාය නාමාති වුතො න
 භික්ඛවෙ! ඉදංනෙව මයා අජ්ඣවජ්ජනෙන තස්ස කුණ්ඩකපුච්චො
 පරිභුතො පුබ්බ රුක්ඛදෙවතා හුත්වාපි පරිභුතොයෙව තද්ධපි
 වෙස මං නිස්සාය සෙට්ඨිට්ඨානං අලන්ථවාති වති, අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදනෙන රජ්ජං කාරෙතො බොධි
 සත්තො එකස්මිං එරණ්ඩරුකෙව රුක්ඛදෙවතා හුත්වා තිබ්බතති.
 තද්ධ තස්මිං ගාමිකෙ මනුස්සා දෙවතාමභිලිකාංගොනති. අපේකස්මිං
 ජණ්ණ සම්පතො මනුස්සා අතතො අතතො රුක්ඛදෙවතානං
 බලිකම්මං අකංසු. අපේකො දුග්ගතමනුස්සො තෙ මනුස්සො රුක්ඛ
 දෙවතා පටිජග්ගතො දිස්වා එකං එරණ්ඩරුකං පටිජග්ගි. තෙ
 මනුස්සා අතතො අතතො දෙවතානං නානප්පකාරාති මාලා
 ගතිවිලෙපනාදීති වෙව ඛජ්ජකොජ්ජකාති ව ආදාය ගවජිංසු. සො
 පත කුණ්ඩකපුච්චොදෙව උච්චෙතො ව උදකං ආදාය ගතවා එරණ්ඩ
 රුක්ඛස්ස අවිදුරෙ රුක්ඛා විනොසි, දෙවතා නාම දිබ්බඛජ්ජකාති

බාදනති. මඤ්ඤං දෙවතා ඉමං කුණ්ඩකපුවං න බාදියාති, කිං ඉමං අකාරණෙන නාසෙමි* අහමෙව නං බාදියාමිති තතොව නිවන්ති. බොධිසත්තො ඛනිවිටපෙ ධර්මා හො පුරිස! සචෙ නිං ඉස්සරෙ හවෙය්‍යාසි මඤ්ඤං මධුරබජ්ජකං දදෙය්‍යාසි නිං පන දුග්ගතො අහං තව පුවං න බාදිතො අඤ්ඤං කිං බාදියාමි? මා මෙ කොට්ඨාසං නාසෙමිති වතො ඉමං භාදමාහ :-

යථ නොනා පුරිසො හොති තථ නනා තස්ස දෙවතා,
අහරෙතං කණං පුවං මා මෙ භාහං විනාසයාති.

තත්ථ-සථ නොනාති යථාරූපභොජනො. තථ නනාති තස්ස පුරි සස්ස දෙවතාපි තථාරූපභොජනාව හොති. අහරෙතං කණං පුවන්ති එතං කුණ්ඩකෙන පකකපුවං අනෙති මයං භාහං මා විනාසෙමිති.

සො නිවන්තිතො බොධිසත්තං ඔලොකෙතො බලිකමමකාසි. බොධිසත්තො තතො ඔජං පරිභුඤ්ජිතො පුරිස! නිං කිමත්ථං මං පටිජ්ඣකසීති අහං දුග්ගතොමිති සාමි! තං නිස්සංය දුග්ගතභාවතො මුඤ්චිතුකාමතාය පටිජ්ඣනාමිති. හො පුරිස! මා වින්තයි තයා කතඤ්ඤාස්ස කතවෙදිනො පුජ් කතා ඉමං එරණං පරිකිපිතො නිබ්බුමහියො ගිව්‍යාය ගිවං අහවම් සීතා, නිං රඤ්ඤෙ අවිකිත්තො සකපෙති ධනං අහරිතො රාජභග්ගෙ රාසිං කාරෙහි, රාජා තෙ තුස්සිතො සෙට්ඨිට්ඨානං දස්සනිති වතො බොධිසත්තො අන්තරධාසි සො තථා අකාසි. රාජා තස්ස සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි. ඉති සො බොධිසත්තං නිස්සංය මහාසමපතති. පඤ්ඤා යථාකමමං ගතො, සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං අහරිතො ජාතකං සමොධානෙසි. තද දුග්ගතොව එතරහි දුග්ගතො, එරණධරුකබදෙවතා පන අහමෙවති.

කුණ්ඩකපුවජානං.

1. 11. 10.

සබ්බසංභාරකො නිජජීති අයං සබ්බසංභාරකපඤ්ඤා සබ්බා කාරෙන උම්මග්ගජානකො ආචී භවිස්සති.

සබ්බසංභාරකපඤ්ඤා නිවසිතො.

පරොසනිවගො එකාදසමො.

1. 12. 1.

භංගි නිං මඤ්ඤාසිති අයමපි ගද්දහපඤ්ඤා උම්මග්ගජානකො යෙව ආචී භවිස්සති.

ගද්දහපඤ්ඤා නිවසිතො.

1. 12. 2!

සෙන සතභූතිලබ්බා වානි අයමපි අමරාදෙවිපසෙකො නාම තනෙව අවි හවිසාති.

අමරාදෙවිපසෙකො නිසිනො.

1. 12. 3.

සද්දහාසි සිංහලසාති ඉදං සන්ථා වෙළවනෙ විහරනො දෙවදත්තං ආරබ්භ කපෙසි. තස්මිං හි සමයෙ භික්ඛු ධම්මසභායං සනතිපඨිකා ආවුසො! දෙවදත්තෙන පඤ්ච භක්ඛුසතාති ආදාය ගයාසිසං ගන්තො යං සමයෙණ ගොතමො කරොති න සො ධම්මො යමහං කරොමි අයමෙව ධම්මොති තෙ භික්ඛු අත්තනො ලද්ධං ගාභාපෙච්ඡා ආනප්පතං මුසාවාදං කථා සඛ්ඤා භිද්ධිකා එකසිමාය වෙ උපොසථා කතාති දෙවදත්තස්ස අගුණකථං කපෙනො නිසිදිංසු. සන්ථා ආගන්තො කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිකා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ න භික්ඛවෙ! දෙව දත්තො ඉදත්තෙව මුසාවාදී පුඤ්ඤපි මුසාවාදියෙවති වනො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බුහමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතො බොධි සතො පුසානවතෙ රුක්ඛදෙවතා හුච්ඡා නිබ්බන්ති. තද් බාරාණසියං නක්ඛතං සුචං මනුස්සා යක්ඛබලිකමං කරොමාති තෙසු තෙසු වච්චරජ්ජාදිසු ආනෙසු මච්ඡමංසාදීති විපකිරිකා කපාලකෙසු බහුං සුරං ධපසිංසු. අපෙකො සිංහලො අධර්මතෙ සමයෙ නිඛම්මතෙ නගරං පවිසිකා මච්ඡමංසං බාදිකා සුරං පිවිකා පපුනතාගගච්ඡන්තරං පවිසිකා යාව අරුණ්ණගමණො නිදදං ඔක්කම්, සො පබුරුකිකා ආලොකං දිසා ඉදති නික්ඛමිතුං න සක්කාති මග්ගසම්පං ගන්තො අදිස්සමානො නිපජ්ජිකා අසෙසු මනුස්සෙ දිසාපි කිසුම් අවතා එකං බ්‍රාහ්මණං මුඛධොවනත්ථාය ගච්ඡන්තං දිසා විනොසි බ්‍රාහ්මණා නාම ධනලොලා ගොන්ති ඉමං ධනෙන පලොභෙකා යථා මං උපකච්ඡන්තරෙ කතා උත්තරා සභෙගන පරිච්ඡාදෙකා නගරා නිගරති තථා කරිස්සාමිති. සො මනුස්සභාසාය බ්‍රාහ්මණාති ආහ. සො නිවත්තිකා නො මං පක්කාස නිති ආහ. අහං බ්‍රාහ්මණාති. කිං කාරණාති? බ්‍රාහ්මණ! මයං වෙ කභාපණසතාති අනි, සවෙ මං උපකච්ඡන්තරෙ කතා උත්තරා සභෙගන පරිච්ඡාදෙකා යථා න කොචි පස්සති තථා නගරා නික්ඛා මෙතුං සක්කාසි භුග්ගං තෙ කභාපණ දස්සාමිති. බ්‍රාහ්මණො ධනලොභෙන සාධුති සම්පරිච්ඡිකා තං තථා කතා ආදාය නගරා නික්ඛමිකා පොකං අගමාසි. අථ නං සිංහලො පුච්ඡ කතරං ආහං බ්‍රාහ්මණාති. අසුකං නාමාති. අසෙසු පොකං ආහං ගච්ඡාති. එවං පුනපුන වදන්තො මහාසුභංසං පච්ඡා ඉධ මං ඔතාපෙතිති ආහ. තත්ථ නං ඔතාපෙති. සිංහලො තෙනති බ්‍රාහ්මණ! උත්තරසාවකං

පක්ෂරාති ආහ. සො ධනලොභෙන සාධුති පක්ෂරී. අථ නං ඉමං රුක්ඛමුලං බණ්ඩිති පඨවිබණනෙ යොජේතියා බ්‍රාහ්මණස්ස උත්තර සාටකං අභිරුක්ඛා වතුසු කණ්ණෙසු මජ්ඣෙකා වාති පඤ්චසු ධානෙසු සරීරකියස්සන්දං පානෙතියා මනෙතියා චෙව තෙමෙතියා ව සුසානවතං පාවිසි. බොධිසත්තො රුක්ඛවිටපෙ ධතියා ඉමං ගාථමාග :-

සද්දහාසි සිගාලස්ස සුරපිතස්ස බ්‍රාහ්මණ !

සිප්පිකානං සතං නත්ති කුතො කංසසතා දුවෙති.

තත්-සද්දහාසිති සද්දහෙයි. අයමෙව වා පාඨො, පතියාය සිති අන්තො. සිප්පිකානං සතං නත්ති එතස්ස හි සිප්පිකානං සතමි නත්ති. කුතො කංසසතා දුවෙති චෙ කහාපණසතාති පතස්ස කුතොයෙවාවිති.

බොධිසත්තො ඉමං ගාථං වතියා ගච්ඡ බ්‍රාහ්මණ ! තව සාටකං ඩොවිතියා නහාසිතියා අත්තනො කමමං කරෙහිති වතියා අත්තර ධාසි බ්‍රාහ්මණො තථා කතියා වඤ්චිතො වතමිති දොමනස්සපත්තො පකකාමි. සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතියා ජාතකං සමොධානෙයි.

තද්‍ය සිගාලො දෙවදත්තො අහොසි. රුක්ඛදෙවතා පත අහ මෙවාවිති.

සිගාලජනකං

1. 12. 4.

බහුත්වනි අප්පච්ඡනි වාති ඉදං සත්ථ ජේතවතෙ විහරන්තො චෙ මහලුකන්තරෙ අරබ්භ කපෙයි. තෙ කීර ජනපදෙ එකස්මිං අරඤ්ඤවාසෙ වස්සං වසිතියා සත්ථ දස්සනත්ථාය ගච්ඡස්සාමාති පාඨෙය්‍යං සජ්ජේතියා අජ්ජ ගච්ඡාම සෙව ගච්ඡාමාති මාසං අතික්කාමෙතියා පුත පාඨෙය්‍යං සජ්ජේතියා තපෙව මාසං පුත මාසනති එවං අත්තනො කුසිතභාවෙන චෙව නිවාසට්ඨානෙ ව අපෙක්කාය තයො මාසෙ අතික්කමිතියා තතො නික්ඛමම ජේතවතං ගන්තියා සභාගට්ඨානෙ පතව්චිරං පටිසාමෙතියා සත්ථාරං පසයිංසු. අථ තෙ හිංකු පුච්ඡිංසු විරං වො ආවුසො! බුද්ධිපට්ඨානං අකරෙන්නානං කස්මා එවං විරාසිත්ථාති? තෙ තමත්ථං ආරෙවෙසුං. අථ නෙසං සො ආලසිය කුසිතභාවො හිංකුසණ්ඨෙස පාකටො ජාතො, ධම්මසභායමි තෙසං හිංකුතමෙව ආලසියභාවං නිස්සාය කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථ ආගන්තියා කායසුත්ථ හික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිතියා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ තෙ පකෙකාසාපෙතියා සචං කීර කුමෙහ හික්ඛවෙ! අලසා කුසිතාති පුච්ඡිතියා සචං ගන්තෙති වුත්තෙ ත හික්ඛවෙ! ඉදන්තෙවතෙ අලසා, පුබ්බෙපි අලසා චෙව නිවාසට්ඨානෙ ව සාලයා සාපෙක්කාති වතියා අතිතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදේවතෙ රජං කාරෙනෙත බාරණසී නදියං තයො මව්ඡ අහෙසුං. බ්‍රහ්මිනතී අපච්ඡිනතී මිතච්ඡිනතී තෙසං නාමාති, තෙ අරඤ්ඤතො මනුස්සපථං අගමිංසු. තත් මිතච්ඡිනතී ඉතරෙ වෙ එවමාන අයං මනුස්සපථො නාම සාසඤ්ඤා සපච්ඡිතයො, කෙවට්ඨා තානප්පකාරාති ජාලකුමිණාදීති ඛිපිනා මවෙඡ ගණ්හනතී, මයං අරඤ්ඤමෙව ගව්ඡාමාති. ඉතරෙ වෙ ජනා අලසතාය වෙව අමිසගිඤ්ඤාය ව අජ්ඣ ගව්ඡාම සෙව ගව්ඡාමාති තයො මාසෙ අතිකකාමෙසුං. අථ කෙවට්ඨා නදියං ජාලං ඛිපිංසු. බ්‍රහ්මිනතී ව අපච්ඡිනතී ව ගොවරං ගණ්හනතා පුරතො ගව්ඡනතී. තෙ අතතතො අකිබාලතාය ජාලගනිං අසලලකෙඛනිා ජලකුච්ඡිමෙව පවිසිංසු. මිතච්ඡිනතී පව්ඡතො අගව්ඡනො ජාලගනිං සලලකෙඛනිා තෙසඤ්ච ජාලකුච්ඡිං පවිට්ඨහාවං. ඤාතා ඉමෙසං කුසිතානං අකිබාලානං ජීවිතදානං දස්සාමිති විනොතනා බිහිපස්සෙත ජාලකුච්ඡිට්ඨානං ගතනා ජාලකුච්ඡිං ඵාලෙතා තිකකනනසදිසො හුතා උදකං ආලොලෙනො ජලස්ස පුරතො පතිතා පුත ජාලකුච්ඡිං පවිසිතා පව්ඡිමහාගෙන ඵාලෙතා තිකකනනසදිසො උදකං ආලොලෙනො පව්ඡිමහාගෙන පති. කෙවට්ඨා මව්ඡා ජාලං ඵාලෙතා ගතාති මඤ්ඤමානා ජාලකොටියං ගහෙතා උකඛිපිංසු. තෙ වෙපි මව්ඡා ජාලතො මුඤ්චිතා උදකෙ පතිංසු. ඉති තෙති මිතච්ඡිනතී තිස්සාය ජීවිතං ලභ්ථං. සත්ථ ඉමං අතීතං අභරිතා අභිසම්මුද්ධා හුතා ඉමං ගාථමාන :-

බ්‍රහ්මිනතී අපච්ඡිනතී ව උගො ජාලෙ අබජ්ඣරෙ,
මිතච්ඡිනතී අමොවෙසි උගො තත් සමාගතාති.

තත්-බ්‍රහ්මිනතී බ්‍රහ්මිනතතාය විතකකබ්‍රලතාය එවං ලභිතාමො. ඉතරෙසුපි විසු අගමෙව නයො. උගො ගාථා සමාගතාති මිතච්ඡිනතී. තිස්සාය ලභ්ථජීවිතා තත් උදකෙ පුත උගොපි ජනා මිතච්ඡිනතා සඤ්ඤා සමාගතාති අත්ථා.

එවං සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං අභරිතා සම්මානි පකාසෙතා ඡතකං සමොධානෙයි. සම්මපරියොසානෙ මහලකා හිකුක්කු සොතා පතතිඵලෙ පතිට්ඨතිංසු. තද් බ්‍රහ්මිනතී ව අපච්ඡිනතී ව ඉමෙ වෙ අහෙසුං, මිතච්ඡිනතී පත අහමෙවාති.

මිතච්ඡිනතීජාතකං.

1. 12. 5.

සාසඤ්ඤාමනුසාසනීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරෙනො එකං අනුසාසිකං හිකුක්කුණිං ආරබ්භ කපෙයි. සා කිර සාවච්ඡිවාසිති එකා කුලධිතා. පබ්බජිතා උපසම්පන්නකාලතො පට්ඨාය සමණ ධම්මෙ අනනුසුතතා අමිසගිඤ්ඤා හුතා යත් අඤ්ඤා හිකුක්කුණියො

නා ගව්න්තති තාදිසෙ නගරස්ස එකදෙසෙ පිණ්ඩාය වරති. අපස්සා මනුස්සා පණිතං පිණ්ඩපාතං දෙනති. සා රසතණ්ඨාය බණ්ඩානා සචෙ ඉමසම්. පදෙසෙ අඤ්ඤපි භික්ඛුණීයො පිණ්ඩාය වරිස්සනති මග්ගං. ලාභො පරිභාසිස්සති, යථා එතං පදෙසං. අඤ්ඤා නාගව්න්තති එවං. මයා කාතුං වට්ටතිති විනොතනා භික්ඛුණීඋපස්සයං ගනත්වා අයෝ! අසුකට්ඨානෙ වණ්ණො ගජී, වණ්ණො අයෝ වණ්ණො කුකකුගෙ වරති. සපරිස්සයට්ඨානං. මා තත්ථ පිණ්ඩාය වරිත්තාති භික්ඛුණීයො අනුසාසති, තස්සා සුචා එකා භික්ඛුණීපි තං පදෙසං ගිවං. පරිවතොතනා න ඔලොකෙසි. තස්සා එකසම්. දිවසෙ තසම්. පදෙසෙ පිණ්ඩාය වරන්තියා වෙගෙනෙකං ගෙහං. පටිසන්තියා වණ්ණො මෙණ්ඩසකා පහරිත්වා උග්රට්ඨිකං භිජ්ඣි. මනුස්සා වෙගෙන උපධාවිත්වා විධා භින්නං. උග්රට්ඨිකං එකතො බණ්ඩානා තං භික්ඛුණී. මඤ්ඤවනාදාය භික්ඛුණීඋපස්සයං. තසිංසු. භික්ඛුණීයො අයං අඤ්ඤ භික්ඛුණීයො අනුසාසිත්වා සයං තසම්. පදෙසෙ වරන්ති උග්රට්ඨි. භිජ්ජපෙත්වා ආගතාති පරිභාසං අකංසු. තච්චි තාය කතකාරණං න වරස්සෙව භික්ඛුසමෙස පාකටං අහොසි. අපේකදිවසං ධම්ම සභායං භික්ඛු ආවුසො! අනුසාසිකභික්ඛුණී අඤ්ඤ අනුසාසිත්වා සයං තසම්. පදෙසෙ වරමානා වණ්ණාන මෙණ්ඩකෙන උග්රං භිජ්ජපෙසීති තස්සා අගුණකථං කපේසුං. සත්ථා ආගන්තො කාය නුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සන්තිසින්නාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ න භික්ඛවෙ! ඉදුතෙව පුබ්බපෙසා අඤ්ඤ අනු සාසතියෙව, සයං පන න වතනති නිට්ඨකාලෙ දුකකමෙව අනු භොතිති වත්වා අතිතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජජං කාරෙත්තෙ බොධි සත්තො අරඤ්ඤ සකුණයොනියං නිබ්බන්ධිත්වා වයපපත්තො සකුණජෙට්ඨකො හුත්වා අනෙකසකුණසතපරිවාජො නිමවන්තං පාවිසි. තස්ස තත්ථ වසනකාලෙ එකා වණ්ඩා සකුණිකා මහාවතනති මග්ගං. ගනත්වා ගොවරං ගණ්ඨාති. සා තත්ථ සකට්ඨි පතිතාති විභිමුග්ගකිජාදිති ලභිත්වා යථාදාති ඉමං. පදෙසං. අඤ්ඤ සකුණා නාගව්න්තති තථා කරිස්සාමිති විනොතනා සකුණසසිස්සා ඔවාදං දෙති. මහාවතනති මහාමග්ගො නාම සප්පට්ඨයො, ගජීඅස්සා දයො චෙව වණ්ඩගොණසුත්තයානාදිති ව සඤ්චරන්ති, සහසා උප්පතිතුච්චි න සකකා භොති, න තත්ථ ගන්තබ්බන්ති. සකුණසමෙසා තස්සා අනුසාසිකාචෙව නාමං අකාසි. සා එකදිවසං වතනති මහා මග්ගෙ වරන්ති මහාමග්ගෙ වෙගෙනාගව්න්තස්සා යානස්ස සද්දං සුචා නිවතතිත්වා ඔලොකෙත්වා දුරෙ තාවාති වරතියෙව අප් නං යානං. වාතවෙගෙන සිසමෙව සම්පාපුණි සා උට්ඨාතුං නාසකම්. වනෙකන විධා භිජ්ජිත්වා ගතා, සකුණජෙට්ඨකො සකුණෙ සමා නෙත්තො තං අදිස්වා අනුසාසිකා න දිස්සති උපධාරෙට්ඨ නන්ති

ආහ. සකුණා උපධාරෙනා තං මහාමග්ගෙ වෙධා ජිනනං දිස්වා සකුණජෙට්ඨකස්ස ආරොවෙසුං. සකුණජෙට්ඨකො සා අඤ්ඤා සකුණිකා වාරෙත්වා සයං තත්ථ වරමානා වෙධා ජිනනා කිරාති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ :-

යායඤ්ඤමනුසාසති සයං ලොලුප්පවාරිණී,
සායං විපකතිකා සෙති හතා වහෙකත සාළිකාති.

තත්ථ-සායඤ්ඤමනුසාසති යි යකාරො පදසන්නිකරෙ. යා අඤ්ඤා අනුසාසතිති අත්ථො. සයං ලොලුප්පවාරිණීති අත්තනා ලොලුප්පවාරිණී සමානා. සායං විපකතිකා සෙතිති සා විගතපකධා හුත්වා මහාමග්ගෙ සයති. හතා වහෙකත සාළිකාති යානවහෙකත හතා සාළිකා සකුණිකාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද අනුසාසිකා සකුණිකා අයං අනුසාසිකා භික්ඛුණී අභොසි, සකුණජෙට්ඨකො පන අහමෙවාති.

අනුසාසිකජාතකං.

1, 12, 6.

අතිකරමකරවජිසාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවජික්ඛුං ආරබ්භ කපෙයි. තස්ස වජුං නවකතිපාතෙ ගිජ්ඣ ජාතකෙ ආවි හවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං ආමන්තෙත්වා භික්ඛු ! න තං ඉදුනෙව දුබ්බවො පුබ්බෙපි දුබ්බවො දුබ්බවහාවෙනෙව පණ්ඩිතානං ඔවාදං අකරෙන්නො සත්තිප්පහාරෙන ජීවිතකධො පතෙතාසිති වත්ථා. අතිතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො ලඛ්ඤනවකයොති යං පටිසංඝිං ගතෙත්වා වයප්පත්තො පඤ්ඤවා උපායකුසලො අභොසි. සො එකස්ස නවකස්ස සත්තිකෙ සත්තිලඛ්ඤනසිප්පං සික්ඛිත්වා ආවරියෙත සද්ධිං සිප්පං දසෙස්සන්නො විවරති. ආවරියො පනස්ස වතුන්තඤ්ඤාව සත්තීතං ලඛ්ඤනසිප්පං ජානාති න පඤ්චනනං. සො එකදිවසං එකසමිං ගාමකෙ සිප්පං දසෙස්සන්නො සුරුමදමත්තො පඤ්ච සත්තියො ලඛ්ඤස්සාමිති පටිපාටියා ඔපෙයි. අථ නං බොධිසත්තො ආහ ආවරිය ! තං පඤ්ච සත්තිලඛ්ඤනසිප්පං න ජානාසි එකං සත්තිං හර සවෙ ලඛ්ඤස්සසි පඤ්චමාය සත්තියා විබො මරියාසිති. සො සුට්ඨත්තතාය තං හිමයං පමාණං න ජනාසිති තස්ස වචනං අනාදිසිත්වා වතස්සො ලඛ්ඤත්වා පඤ්චමාය සත්තියා දණ්ඩනෙ මධුකප්‍රපථං විස ආවුතො පරිදෙවමානො තිපජ්ජි. අථ නං බොධිසත්තො පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා ඉමං ව්‍යසනං පතෙතාසිති ඉමං ගාථමාහ :-

අතිකරමකරවරිය ! මග්ගමෙපනං න රුච්චති,
වතුත්ථ ලඛ්ඤසිත්වාන පඤ්චමියගමිං ආවුතොති.

තත්- අතීතරමනාවටියොති ආවරිය! අරු නිං අතිකරං අකර, අතතනො කරණනො අතිරෙකකරණං අකරිති අනේ, මිඤ්ඤමෙපිතං නිරුච්චතීති මයං අනන්තවාසිකයාපි සමානස්ස එතං තව කාරණං න රුච්චති, තෙන තෙ අතං පඨමමෙව කපේසිනති දීපෙති. චතුසේ ලබ්භිසිධානාති චතුසේ සත්තිථලෙ අපතිත්වා අත්තාතං ලබ්භිසිත්වා, පඤ්චමියස්මි. ආවුනොති පණ්ණිතාතං වචනං අගණනෙනා ඉදං පඤ්චමාය සත්තියා ආවුනොසිති.

ඉදං වත්වා ආවරියං සත්තිනො අපනෙත්වා කතතබ්බසුත්තකං අකාසි. සත්වා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද ආවරියො අයං දුබ්බවො අහොසි. අනන්තවාසිකො පන අගමෙවති.

දුබ්බවජාතකං.

1. 12. 7.

අවුග්ගනා අතිබලනාති ඉදං සත්වා ජේතවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කපේසි. තස්ස වජ්ඣං තෙරසතිපාතෙ තක්කා රියජාතකෙ ආච්ඡි හවිස්සති. සත්වා පන න හිතබ්බවෙ! කොකාලිකො ඉදංතෙව අත්තනො වාචං තිස්සාය නට්ඨා පුබ්බපි තට්ඨායෙවති වත්වා අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදතෙත රජුං කාරෙන්නෙ බොධි සතෙතා උදිච්චමුභමණකුලෙ නිබ්බතතිත්වා වයපපතෙතා තක්කසි ලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණතිත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජුං පබ්බ ජිත්වා පඤ්චාභිඤ්ඤ අට්ඨසමාපතතියො නිබ්බතෙතසි. හිමවතනප දෙසෙ සබ්බො ඉසිගණො සනතිපතිත්වා තං ඔවාදවරියං කත්වා දුරිවාරෙසි. සො පඤ්චනනං ඉසිසතාතං ඔවාදවරියො හුත්වා කුත කුලාය කිලුනෙතා හිමවතෙත වසි. තද එකො පඤ්ඤරෙගතාපසො කුඨාරිං ගතෙත්වා කට්ඨං එලෙති. අපේකො මුඛරතාපසො තස්ස සනතිකෙ නිසීදිත්වා ඉධ පහාරං දෙති ඉධ පහාරං දෙතිති තං තාපසං රෙගෙසි. සො කුර්ණිත්වා තදති මෙ තිං දුරුථාලනක සිප්පං සික්ඛාපණකාවරියොති තිණ්ණං කුඨාරිං උක්ඛිපිත්වා එකප හාරෙතෙව ජිවිතකයං පාපෙසි. බොධිසතෙතා තස්ස හරිරක්ඛිට්ඨං කාරෙසි.

තද අස්සමනො අවිදුරෙ එකස්මි. වච්ඡිකපාදෙ තිත්තිරෙ වසති. සො සායං පාතං වච්ඡිකමත්තෙ ධත්වා මහාවස්සිතං වසි. තං සුත්වා එකො ඵලුකො තිත්තිරෙන ගවිතබ්බනති සලුසඤ්ඤාය ගතත්වා තං චිධිත්වා ආදාය ගතො. බොධිසතෙතා තස්ස සද්දං අසුණෙනො අසුකට්ඨාතෙ තිත්තිරෙ වසති, කිනත්තුවො තස්ස සද්දො න සුගතීති තාපසෙ පුබ්බි. තෙ තස්ස තමත්ථං ආරෙවවුසං. සො උහොපි තාති කාරණං සංසන්දන්වා ඉසිගණමජෙබ්බ ඉමං ගාථමාග :-

අවමුග්ගතා අතිබලතා අතිවෙලං ජහාසිතා,
චාචාහතති දුමෙමධං තිත්තිරං චාතිවසිතනති

තත්ත-අවමුග්ගතාති අතිඋග්ගතා. අතිබලතාති පුතපුතහාස
නෙත අතිබලසභාවා. අතිවෙලං. පහාසිතාති අතිකතනවෙලා
පමාණාතිකකමෙන හාසිතා. තිත්තිරං-චාතිවසිතනති යථා තිත්තිරං
අතිවසිතං හති තථාඵවරුපා චාචා දුමෙමධං බාලපුග්ගලං හතතිති.

එවං බොධිසත්තො ඉසිගණස්ස ඔවාදං දත්වා චත්තාණේ බුහම
විහාණේ භාවෙත්වා බුහමලොකපරයණො අහොසි. සත්ථාපි න තිකිකිවෙ!
කොකාලිකො ඉදුනෙව අත්තනො චචනං තිස්සාය නටේවා, පුබ්බෙපි
තස්සියෙවාති ඉමං ධමමදෙසනං ආහරිත්වා ජාතනං සමොධානෙසි.
තද්දු දුබ්බචතාපසො කොකාලිකො අහොසි, ඉසිගණො බුද්ධිපරිසා.
ගණසත්ථා පන අහමෙවාති.

තිත්තිරජානකං.

1. 12. 8.

නාචිග්ගතයනො පුට්ඨොති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො
උතතරසෙට්ඨිපුත්තං ආරාහ කපේසි. සාවච්ඡියං කිර උතතරසෙට්ඨි
නාම අහොසි මහාවිහවෙ. තස්ස හරියාය කුච්ඡියං එකො පුඤ්ඤවා
සත්තො බුහමලොකා චවිත්වා පටිසන්ති. ගහෙත්වා වයපපනො
අභිරුපො අහොසි බුහමවණ්ණේ. අපේකදිවසං සාවච්ඡියං කතතික
ජණේ නකබනොන සුටේඨ සබ්බො ලොකො නකබතනතිස්සිතො
අහොසි. තස්ස සභායකා අඤ්ඤා සෙට්ඨිපුත්තා සපජ්ජතිකා අගෙසු.
උතතරසෙට්ඨිපුත්තස්ස පන දීඝරතනං බුහමලොකෙ වසිතතතා
කිලෙසෙසු විතනං න අලලීයති. අථස්ස සභායකා උතතරසෙට්ඨි
පුත්තස්සාපි එකං ඉත්ති ආනෙත්වා නකබතනං කිලීස්සාමාති සමන්ත
සිත්වා තං උපසඤ්ඤාමිත්වා සමම! ඉමස්මි. නගරේ කතතිකරතරී
චාරජණො සුටේඨා තුග්ගමපි එකං ඉත්ති ආනෙත්වා නකබතනං
කිලීස්සාමාති ආහංසු. න මමන්තො ඉත්තියාති ව වුත්තෙපි පුතපුත
තිබික්ඛිත්වා සමපට්ඨිච්ඡාපෙත්වා එකං චණ්ණදසිං සබ්බාලභිකාරපති
මණ්ඩිතං කත්වා තස්ස ඝරං නෙත්වා තිං සෙට්ඨිපුත්තස්ස සතතිකං
ගච්ඡාති සයතිඝරං පෙසෙත්වා තිකබමිංසු. තං සයතිඝරං පටිට්ඨමපි
සෙට්ඨිපුත්තො නෙව ඔලොකෙති නාලපති. සා විනෙත්වා අයං
එවං රුපග්ගපාතනං උත්තමවිලාසසමපනනං මං නෙව ඔලොකෙති
නාලපති ඉදුති තං අත්තනො ඉත්තිකුත්තලීලාය ඔලොකාපෙස්සා
මිති ඉත්තිලීලෙහ දසෙන්නරී පහට්ඨාකාරෙන අග්ගදනො විවරිත්වා
සිතං අකාසි. සෙට්ඨිපුත්තො ඔලොකෙත්වා දනට්ඨිකෙ නිමිත්තං
ගණති. අථස්ස අට්ඨිකාසඤ්ඤා උපපජ්ජි. සතලමපි තං සරීරං අට්ඨික
සඤ්ඤාලිකා විශ පඤ්ඤාසි සො තස්සා පටිබ්බයං දත්වා ගච්ඡාති
උගෙසාජෙසි.

තං තස්ස සරං ඔතිණ්ණං ඵතො ඉස්සරෙ අනතරවිපියං දිස්වා පරිබ්බයං දඬු අතතනො සරං නෙසි. සතතාහෙ විනිවනෙත නකඛතතං ඔසිතං. වණ්ණදුසියා මාතා ධිතු ආගමණං අදිස්වා සෙට්ඨිපුත්තානං සනතිකං ගතචා කහං සාති පුට්ඨි. තෙ උතතර සෙට්ඨිපුත්තස්ස සරං ගතචා කහං සාති පුට්ඨිසු. තඛිඛණ්ණෙව තස්සා පරිබ්බයං දඬු උයොපේසිනති. අථස්සා මාතා රෙදනති ධිතරං මෙ න පස්සාමි ධිතරං මෙ සමානෙථාති උතතරසෙට්ඨිපුත්තං ආදාය රඤ්ඤා සනතිකං අගමාසි. රුජා ව අට්ටං විනිව්ණ්ණෙනා ඉමෙ තෙ සෙට්ඨිපුත්තා වණ්ණදුසිං ආනෙචා අදංසුති පුට්ඨි. ආමදෙචාති. ඉදුති සා කහනති? න ඡන්තාමි තං ඛණ්ණෙඤ්ඤව නං උයොපේසිනති. ඉදුති තං සමානෙත්තුං සකෙකාසීති? න සකෙකාමි දෙචාති. රුජා සචෙ සමානෙත්තුං න සකෙකාති රුජාණ්මස්ස කරෙථාති ආහ. අථ නං පට්ඨා බාහං බතීචා රුජාණං කරිස්සාමාති ගහෙචා පකකමිසු. සෙට්ඨි පුත්තං කීර වණ්ණදුසිං සමානෙත්තුං අසකෙකානතං රුජා රුජාණං කාරෙතීති සකලනගරං ඵකකොලාගල මහොසි. මහාජනො උරෙ ගතෙ ධපෙචා කී නාමෙතං සාමි! අතතනො තෙ අනනුට්ඨිවිකං ලභිනති පරිදෙවති. සෙට්ඨිපි පුත්තස්ස පට්ඨතො පට්ඨතො පරි දෙවනො ගට්ඨති. සෙට්ඨිපුත්තො විනෙතසි ඉදං මග්ගං ඵවරුපං දුක්ඛං අහාරෙ වසනහාවෙන උප්පන්නං සචෙ ඉතො මුච්චිස්සාමි මහාගොතමසමාසමුද්ධස්ස සනතිකෙ පබ්බජස්සාමිති. සාපි ඛො වණ්ණදුසි තං කොලාගලසඤ්ඤා සුචා කී සඤ්ඤා නාමෙසොති පුට්ඨිචා තං පවතති. සුචා වෙගෙන ඔතරිචා උස්සරථ උස්සරථ සාමි! මං රාජපුරිසානං දට්ඨං දෙථාති අතතානං දස්සෙසි. රාජපුරිසානං දිස්වා මාතරං පට්ඨාපෙචා සෙට්ඨිපුත්තං මුඤ්චිචා පකකමිසු. සො සහාය පරිවුතො නදිං ගතචා සසිසං නහාසිචා ගෙහං ගතචා භූතතපාත රාසො මාතාපිතරෙ පබ්බජ්ජ. අනුජනාපෙචා විවරසාටකෙ ආදාය මහනෙතන පරිවාරෙන සත්ථු සනතිකං ගතචා වජ්ඣචා පබ්බජ්ජ. යාචිචා පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිචා අවිස්සංඛාකමමඛානො විපස්සනං වඤ්ඤාචා න විරස්සෙව අරහතෙන පත්ථිඛාසි.

අපේකදිවසං ඛමමහායං සනතිපතිනා හිංගු ආවුසො! උතතර සෙට්ඨිපුත්තො අතතනො හගෙ උප්පන්නෙත සාසනස්ස ගුණං ජාතිචා ඉමමහා දුක්ඛා මුච්චමානො පබ්බජස්සාමිති විනෙතචා තෙන සුචිනතිතෙන මුත්තො චෙව පබ්බජ්ජනොව අග්ගඵලෙ පට්ඨි තොති තස්ස ගුණකථං කපේසුං. සත්ථා ආගතචා කායනුස්ථිතිකචෙ! ඵතරහි කල්පාය සනතිසිත්තාති පුට්ඨිචා ඉමාය නාමාති වුත්තෙත හිකඛචෙ! උතතරසෙට්ඨිපුත්තොව අතතනො හගෙ උප්පන්නෙත ඉමිනා උපායෙන ඉමමහා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමිති විනෙතනො මරණ හයා මුත්තො අතිතෙ පණ්ඩිතාපි අතතනො හගෙ උප්පන්නෙත ඉමිනා උපායෙන ඉමමහා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමාති විනෙතචා මරණහය දුක්ඛතො මුච්චිසුයෙචාති චචා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්ත රජං කාරෙතො බොධි සතො; වුඨිපට්ඨකිවසෙන පරිවත්තතො; වට්ටකයොති යං නිබ්බන්ති. තදා එකො වට්ටකඵද්දකො අරඤ්ඤ බ්‍රහ්ම වට්ටකො ආග රිත්වා ගෙහෙ ධපෙත්වා ගොවරං දත්වා මුලෙ ගහෙත්වා ආගතානං ගත්ථ වට්ටකෙ විකකිණ්ණො; ජීවිකං කප්පති. සො එකදිවසං බ්‍රහ්ම වට්ටකෙති සද්ධං බොධිසත්තමපි ගහෙත්වා ආනෙයි. බොධි සතො; විනොසි සවාහං ඉමිනා දිනනගොවරං පාණීයඤ්ච පරි භුඤ්ජිසාමි අයං මං ගහෙත්වා ආගතානං මනුස්සානං දස්සති. සචෙ පත න පරිභුඤ්ජිසාමි අහං මිලාසිසාමි. අථ මං මිලාතං දිස්වා මනුස්සා න ගණ්හිස්සන්ති එවං මෙ සොත්ථි ගවිස්සති ඉමං උපායං කරිස්සාමිති. සො තථා කරෙතො; මිලාසිත්වා අට්ඨිවමම මතො; අනොසි. මනුස්සා නං දිස්වා න ගණ්හිංසු. ඵද්දකො බොධිසත්තං ධපෙත්වා සෙසෙසු පරිකබ්බෙසු පච්ඡි. නිගරිත්වා වාරෙ ධපෙත්වා බොධිසත්තං ගත්තලෙ කත්වා කිං භාතො නුබො අයං වට්ටකොති ඔලොකෙත්වා අරඤ්ඤා. අථස්ස පමත්තභාවං ඤාත්වා බොධිසත්තො; පනෙති පසාරෙත්වා උපපතිත්වා අරඤ්ඤමෙව ගතො. වට්ටකා තං දිස්වා කිනනුබො; න පඤ්ඤායසි කහං ගතොසිති පුච්ඡිත්වා ඵද්දකෙන ගතිනොවතිති වුත්තො කිං කත්වා මුත්තොසිති පුච්ඡිංසු. බොධිසත්තො; අහං තෙන දිනනගොවරං අගහෙත්වා පාණීයං අපිචිත්වා උපායවිත්තාය මුත්තොති වත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

ත්වා විත්තායතො; පුරිසො විසෙසමධිගච්ඡති,
විනතිතස්ස ඵලං පස්ස මුත්තොගම් වබ්බකිනාති.

තත්ථායං පිණ්ඩාදො. පුරිසො දුක්ඛං පත්වා ඉමිනා නාම උපායෙන ඉමමිහා දුක්ඛා මුච්ඡිස්සාමිති අවිනාශයොනො අත්තො දුක්ඛා මොක්ඛසංඛාතං විසෙසං නාධිගච්ඡති. ඉදං පත මයං විනතිතකමමස්ස ඵලං පස්ස. තෙනෙව උපායෙන මුත්තොගම් වබ්බකිනා මරණතො ව බකිනතො ව මුත්තො අගන්ති.

එවං බොධිසත්තො; අත්තනා කතකාරණං ආවික්ඛි. සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජතකං සමොධානෙයි. තදා මරණමුත්තො වට්ටකො පත අගමෙවාති.

වට්ටකජාතකං.

1. 12. 9.

අමාතාපිනති සංවද්දොති ඉදං සත්ථ ජෙතවනෙ විහරෙතො; එකං අකාරුචිං. භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙයි. සො කීර සාවච්ඡිවාසී කුලපුත්තො සාසනෙ පබ්බජිත්වා වත්තං වා සික්ඛං වා න උග්ගණ්හි සො ඉමස්මිං කාලෙ මයං වත්තං කාතබ්බං ඉමස්මිං කාලෙ උපට්ඨා තබ්බං ඉමස්මිං කාලෙ සජ්ඣාසිතබ්බන්ති න ජනාති. පඨමොමෙපි

මජ්ඣිමනිකායෙහි පච්ඡිමයාමෙහි පවුඤ්ඤාපවුඤ්ඤාකවණ්ණයෙව මහාසද්දං කතෙති. භික්ඛු නිද්දං න ලභන්ති. ධම්මසභායං භික්ඛු ආවුසො! අසුකභික්ඛු එවරුපෙ රත්තසාසනෙ පබ්බජිත්වා වත්තං වා සික්ඛං වා කාලං වා අකාලං වා න ජානාතීති තස්ස අගුණකථං කප්ථෙසුං. සන්ථා ආගන්ත්වා කායභුක්ඛි භික්ඛවො! එතරති කථාය සන්තතිසිත්තාති පුච්ඡිත්වා ඉමං තාමාති වුත්තෙත න භික්ඛවො! ඉදුත්තෙවෙස අකාල රුචි පුත්තෙසි අකාලරාචියෙව. කාලාකාලං අජානනභාවෙන ගිවංස වලිතාය ජීවිතකකියං පත්තොති වත්වා අතීතං ආගරි:-

අතීතෙ බාරණසියං බුහුමදත්තෙත රජු. කාතෙතෙත බොධි සත්තො උදිච්චාගමණකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා වයප්පත්තො සබ්බජිපෙපසු පාරං ගන්ත්වා බාරණසියං දිසාපාමොක්කො ආවරියො හුත්වා පඤ්ච සතෙ මාණවෙ සිප්පං වාචෙසි. තෙසං මාණවානං එකො කාලරුචි කුකකුටො අජී. තෙ තස්ස වසිතිතඤ්ඤාන උට්ඨාය සිප්පං සික්ඛන්ති. සො කාලමකාසි. තෙ අඤ්ඤං කුකකුටං පරියෙසන්තා වරන්ති. අප්ථෙකො මාණවෙකො සුසානවතෙ දුරුභි උඤ්චරන්තො එකං කුකකුටං දිස්වා ආනෙත්වා පඤ්ඤෙර ධර්මවානං පච්චරන්ති. සො සුසානෙ වඩ්ඪිතත්තො අසුකවෙලාය නාම වසිතිතබ්බන්ධි අජානන්තො කදුචි අතිරත්ති. වසන්ති. කදුචි අරුණ්ණගමණං. මාණවා තස්ස අති රත්ති. වසිතිතකාලෙ සිප්පං සික්ඛන්තො යාව අරුණ්ණගමණං සික්ඛිත්තුං න සකෙකානති නිද්දංමානා ගතිතථානමපි න පස්සන්ති, අතිපභාතෙ වසිතිතකාලෙ සජ්ඣායස්ස ඔකාසමෙව න ලභන්ති. මාණවා අයං අතිරත්ති. එ වසන්ති අතිපභාතෙ වා ඉමං තිස්සාය අව්භානං සිප්පං න නිවර්තියන්ති නං ගහෙත්වා ගිවං වලෙත්වා ජීවිතකකියං පාපෙත්වා අකාලරාචි කුකකුටො අලෙහති ඝාතීතොති ආවරියස්ස කප්ථෙසුං. ආවරියො ඔවාදං ගහෙත්වා අවඩ්ඪිතභාවෙන මරණප්පත්තොති වත්වා ඉමං ශාථමාන:-

අමාතාපිතරි සංවද්ධො අනාවරියකුලෙ වසං,
තායං කාලං අකාලං වා අතිජානාති කුකකුටොති.

තත්ථ-අමාතාපිතරිසංවද්ධොති මාතාපිතරො තිස්සාය තෙසං ඔවාදං අගහෙත්වා සංවද්ධො. අනාවරියකුලෙ වසන්ති ආවරියකුලෙපි අවසමානො ආචාරසික්ඛාපකං කඤ්චි තිස්සාය අවසිතත්තොති අන්තො. කාලං අකාලංවාති ඉමෙමි. කාලෙ වසිතිතබ්බං ඉමෙමි. කාලෙ න වසිතිතබ්බන්ධි එවං වසිතිතබ්බසුත්තකාලං වා අකාලං වා එස කුකකුටො න ජානාති අජානනභාවෙනව ජීවිතකකියං පත්තොති.

ඉදං කාරණං දස්සෙත්වා බොධිසත්තො යාවතාසුකං ධර්මං යථාකමමං ගතො. සන්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිත්වා ජනකං සමොධානෙසි. තදු අකාලරාචි කුකකුටො අයං භික්ඛු අහොසි. අනෙතවාසිකා වුඤ්ඤාසි. ආවරියො පත අගමෙවාති.

අකාලරාචිජානකං.

1. 12. 10.

අබ්බො නිසංඛිතවිතී ඉදං සන්ධා ජෙතවණෙ විහරන්තො විඤ්චිමාණවිතො ආරබ්භ කපෙසි. තස්සා වණ්ණං වාදසකතිපාතෙ මහා පද්මජතකෙ ආවි හවිස්සති. තදා පත සන්ධා න භික්ඛවෙ! විඤ්චිමාණවිතො ඉදංතෙව මං අතුතෙන අබ්භාවිකබ්බි පුබ්බෙපි අබ්භාවිකබ්බියෙවාති වන්ධා අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරණසියං බුහුමදන්තෙ රජජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො පුරෙහිතස්ස ගෙනෙ නිබ්බන්ධිත්වා වයප්පන්තො පිතු අවමයෙන තස්සෙව පුරෙහිතො අපොසි. තෙන අග්ගමහෙසියා වරෙ දින්නො තොති හදද්ද! යං ඉච්ඡයි තං වදෙය්‍යාසීති. සා එවමාග මග්ගං අඤ්ඤා වරො නාම න දුලලාසො, ඉතො පත තෙ පට්ඨාය අඤ්ඤා ඉථි කීලෙසවසෙත න ඔලොකොත්ථාති සො පටික්ඛිපිත්වා පුතප්පත නිපට්ඨිමානො තස්සා වචනං අභිකාමිත්වං අසකෙකානො සථප්පිච්ඡිත්වා තතො පට්ඨාය සොලාසස්ස නාට්ඨිත්විසහස්සෙස්ස කීලෙස වසෙත එතිත්ථිපි න ඔලොකෙයි. අථස්ස පට්ඨන්තො කුප්පි. පට්ඨන්තං සීතයො උපාරෙහි සද්ධිං වෙ තයො සඛ්ඤාමෙ කත්වා ඉතො උත්තරිං මයං න සකෙකාමාති පණ්ණං පෙසෙස්සං. රජා තත්ථ ගතතුකාමො බලකායං සංගරිත්වා තං පකෙකාසාපෙත්වා හදද්ද! අහං පට්ඨන්තං ගච්ඡාමි, තත්ථ නාතප්පකාරාති යුග්ගාති තොනාති ජයපරාජයොපි අතිබද්ධො තාදිසෙස්ස ආනෙස්ස මාතුගාමො දුප්පරි භාරො, ත්වං ඉධෙව නිවත්තාසීති ආහං සා න සකකා දෙව! මයා නිවත්තිතුනති පුතප්පත රඤ්ඤා පටික්ඛිත්තො ආහං කොහුති එකෙකං යොජනං ගතත්වා මග්ගං සුබද්ධං ජනනත්ථං එකෙකං මිත්‍රස්සං පෙසෙය්‍යාපාති. රාජ සායුති සමපට්ඨිත්වා බොධිසත්තං තගරෙ ඔපෙත්වා මහනෙතන බලකායෙන නික්ඛමිත්වා ගච්ඡන්තො යොජනෙ යොජනෙ එකෙකං පුරිසං අමහාකං ආරොග්ගං ආරොවෙත්වා දෙවියා සුබද්ධං ජාතිත්වා ආගච්ඡාති පෙසෙයි. සා ආගතාගතං පුරිසං රාජා තං කිමත්ථං පෙසෙසීති පුච්ඡිත්වා කුමහාකං සුබද්ධං ජනනත්ථොති වුත්තෙ තෙනාති එහිති තෙන සද්ධිං අසද්ධිමං පටිසෙවති. රජා වතතිංසයොජනමග්ගං ගච්ඡන්තො වතතිංස ජනෙ පෙසෙයි සා සබ්බෙපි තෙහි සද්ධිං තපෙව අකාසි. රජා පට්ඨන්තං වුපසමෙත්වා ජතපදං සමස්සාසෙත්වා පුත ආගච්ඡන්තොපි තපෙව වතතිංස ජනෙ පෙසෙයි. සා තෙහිපි සද්ධිං තපෙව විප්පට්ඨිත්වෙව. රජා ආගතත්වා ජයක්ඛත්වා වාරට්ඨානෙ ඔත්වා නගරං පටිජ්ඣාපෙත්තුති බොධිසත්තස්ස පණ්ණං පෙසෙයි. බොධිසත්තො සකලනගරං පටිජ්ඣාපෙත්වා රජ නිවෙසනං පටිජ්ඣාපෙන්නො දෙවියා වසනට්ඨානං අගමාසි. සා බොධිසත්තස්ස රූපග්ගප්පත්තං කායං දිස්වා සණ්ඨාතුමසකෙකානාති එහි වුභමණ්! සග්ගං අභිරුහාති ආහං බොධිසත්තො මා එවං අවම, රාජපි ගරා අකුසලමපි භායාමි, න සකකා මයා එවං කාතුනාති

ආහ. චතුස්සංසාරාදිකානං නෙව රුජ්ඣංගං අකුසලං භාග්‍යනති තවෙව රුජ්ඣංගං අකුසලං භාග්‍යනති? ආම සචෙතසමිච්චිකාදියං න චරිතං කරෙය්‍යං අහමපන ජනමානො චරිතං සාහසියකමමං න කරියාමිති. කිං ඛන්‍යං විපප්පසි සචෙතෙ වචනං න කරෙසි සිසං තෙ ජිකුපෙය්‍යාමිති. තිට්ඨතු තාව එකසමිං අත්තභාවෙ සිසං අත්තභාවසහයොපි සිසෙ ජිජුනෙත¹ න සකක්ඛා මයා චරිතං කාවුනති. සා භොවු ජනියාමිති බොධි සත්තං තජ්ජත්වා අත්තනො ගබ්භං පටිසිත්වා සරිරෙ නබව්‍රිඤ්ඤං දසෙය්‍යත්වා තෙලෙන ගත්තාති අබ්බසෙද්ධත්වා කිලිට්ඨාතුකං වත්ථං නිවාසෙත්වා ගිලානාලං කත්වා දුසියො ආණ්ඩෙසි රඤ්ඤා කභං දෙවිති වුත්තෙ ගිලානාති කප්පය්‍යාපාති. බොධිසත්තොපි රඤ්ඤා පටිපථං අගමාසි. රුජ්ඣංගං පදක්ඛිණං කත්වා පාසාදං අතිරුක්ඛා දෙවිං අපසාදෙත්වා කභං දෙවිති පුට්ඨි. ගිලානා දෙව්‍යාති. සොපි සිරිගබ්භං පටිසිත්වා ගය්‍යා පිට්ඨං පටිමථෙත්වා කිං තෙ හද්දෙ! අපාසුකනති පුට්ඨි සා තුණ්හි අගොසි. තතියවායෙ රුජ්ඣංගං ඔලොකෙත්වා තවෙව මහාරුජ්! ජිට්ඨි නාම මාදිසාපි ඉන්ද්‍රියො සය්‍යාමිකා යෙව නාමාති. කිං එතං හද්දෙති? තුලෙහි නගරං රක්ඛණත්ථං ජිට්ඨො පුරොගිත්වා නිවෙසනං පටිජ්ඣාමිති ඉධාගන්ත්වා අත්තනො වචනං අකරෙත්වා මං පහරිත්වා අත්තනො මනං පුරෙත්වා ගත්තාති. රුජ්ඣංගං අග්‍යනති පක්ඛිත්තලොණසකරු විශ් කොට්ඨෙත තට්ඨංගොත්තො සිරිගබ්භා නිකමිත්වා දෙවාරිකපාදමුලිකාදයො පකෙත්වා සිත්වා ගව්ඨං ගණෙ! පුරොගිත්වා පටිජ්ඣාමිති බන්ධනං වජ්ඣනං වප්පත්තං කත්වා නගරා නිගරිත්වා ආසාතනං නෙත්වා සිසමය්‍ය ජිජුපාති. තෙ වෙගෙන ගන්ත්වා තං පටිජ්ඣාමිති බන්ධනං වජ්ඣනෙති වාදපෙසු² බොධිසත්තො විනොසි අධ්‍යා තාය දුට්ඨදෙවියා රුජ්ඣංගං පුරෙත්වා පටිජ්ඣෙත්වා අජ්ජනාහං අත්තනො බලෙතෙව අත්තනං මොවෙය්‍යාමිති. සො තෙ පුරිසෙ ආහ භො! තුලෙහි මං මාරෙත්වා රඤ්ඤා දසෙය්‍යත්වා මාරෙපාති. කිං කාරණාති? අහං රුජ්ඣමිත්වා බහුමෙව කමමං කතං බහුති මහාතිමානාති ජනාමි රුජ්ඣමුඛං මයා විවාරිතං සචෙතං රඤ්ඤා න දසෙය්‍යාසංච බහුං ධනං නාසියාමි මයා රඤ්ඤා සාපතෙය්‍යො ආවිකිත්තෙ පටිජ්ඣා කාතබ්බං කරෙපාති. තෙ තං රඤ්ඤා දසෙය්‍යාමි. රුජ්ඣංගං දිස්වා ව කායමා භොවාහමණ! මසි ලජ්ජං න අකාසි? කායමා තෙ චරිතං පාප කමමං කතනති ආහ මහාරුජ්! අහං සොත්ථිකුලෙ ජතො මයා කුන්ධකිලිලකමිත්තොපි පාණ්ඩිපාතො න කතපුබ්බො තිණසලාක මත්තමපි අදින්නං නාදින්නපුබ්බං ලොභවසෙන පරෙසං ඉන්ද්‍රිය අකිති උමමිලෙත්වාපි න ඔලොකිත්තපුබ්බං ගය්‍යවසෙනාපි මුසා න ගාසිත්තපුබ්බං කුසගෙත්තොපි මජ්ජං න පිත්තපුබ්බං අහං කුමෙත්තපු

නිරපරධො. සා පන බාලා ලොභවසෙන මං හතේ ගතෙත්වා මයා පටික්ඛිත්තා මං තජේත්වා අත්තතා කතපාපං උත්තාතං කත්වා මම ආවික්ඛිත්වා අනෙතාගබ්භං පට්ටිං අභං නිරපරධො පණ්ණං ගතෙත්වා පන ආගතා චතුසට්ඨිජ්ඣා සංපරධා තෙ පනෙතාසිත්වා තස්සා වො චචතං කතං න කතනති පුච්ඡේ දෙවාති. රුජා තෙ චතුසට්ඨිජ්ඣෙ බකිංපෙත්වා දෙවිං පනෙතාසාපෙත්වා තයා එතෙති සද්ධිං පාපං කතං න කතනති පුච්ඡේ, කතං දෙවාති චුත්තත තං පච්ඡාබාහං බකිංපෙත්වා ඉමෙසං චතුසට්ඨිජ්ඣාතං සීසාති ටිඤ්ථාති ආණාපෙසි. අප් නං බොධිසත්තො ආග නත්ති මහාරුජ! එතෙසං දොසො දෙවී අවතනො රුචිං කාරුපෙසි. තිරුපරධා එතෙ තසමා තෙසං බම්ම තස්සාපි දොසො තත්ති, ඉත්තියො නාම මෙට්ඨනධම්මෙන අතිත්තා ජතිසභාවො හි එස එතාසං හවිතබ්බසුත්තකමෙව හොති තසමා එතිස්සාපි බම්මාති නානපසකාරෙන රුජාතං සඤ්ඤපෙත්වා තෙ චතුසට්ඨිජ්ඣෙ තසාව බාලං මොචාපෙත්වා සබ්බෙසං යථාසකාති ඤාතාති දූපෙසි. එවං තෙ සබ්බෙ මොචෙත්වා! සනට්ඨානෙ පට්ටිං පෙත්වා බොධිසත්තො රුජතං උපසංඝාමිත්වා මහාරුජ! අනිබාලාතං නාම අවිඤ්ඤාන චචනෙන අබ්බිතබ්බසුත්තතා පණ්ණිතා පච්ඡා බාහං බද්ධා පණ්ණිතාතං කාරණසුත්තතා චචනෙන පච්ඡාබාහං බද්ධාපි මුත්තා එවං බාලා නාම අබ්බිතබ්බසුත්තතෙති බකිංපෙනති පණ්ණිතා බද්ධෙපි මොචෙනති චත්වා ඉමං ගාථාමාහ:-

අබද්ධා තත්ථ බජ්ඣනති යත්ථ බාලා පභාසරේ,
බද්ධාපි තත්ථ මුච්චනති යත්ථ ධිරා පභාසරෙති

තත්ථ-අබද්ධාති අබ්බිතබ්බසුත්තා, පභාසරෙති පභාසනති චදනති කපෙනති.

එවං මහාසත්තො ඉමාය ගාථාය රඤ්ඤාධම්මං දෙසෙත්වා මයා ඉමං දුක්ඛං අගාරෙ වසනභාවෙන ලද්ධං ඉද්දති මෙ අගාරෙන කිච්චං නත්ති පබ්බජ්ජං මෙ අනුජන දෙවාති පබ්බජ්ජං අනුජාතාපෙත්වා අසුමුඛං ඤාතිජ්ඣං මහනතඤ්ච විහවං පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ඣා හිමවනෙන වසනො අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ච තිබ්බතොත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි. සත්ථ ඉමං ධම්ම දෙසනං ආහරිත්වා ජතකං සමොධානෙසි. නද්‍ය දුට්ඨදෙවී විඤ්ච මාණවිකා අහොසි. රුජ ආනඤ්ඤා පුරොගිත්වා පන අගමෙවාති.

බකිනමොකච්ඡානකං.

හංසිවගෙගා චාදසමො.

1. 13. 1.

කරෙ සපිනෙකාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො අනාථ පිණ්ඩකස්ස නිව්ඡයමිත්තං ආරබ්භ කපෙසි. අනාථපිණ්ඩකස්ස හි මිත්තසුභජ්ඣස්සතිබ්බවා එකතො හුත්වා මහාසෙට්ඨි! අයං තයා ජාතිගොතතධතධස්සෙද්ධි නෙව සදිසො න උත්තරිතණ් කයමා එතෙන සුඛං සත්ථං කරෙහි? මා කරෙහිති පුතපුතං නිව්ඤ්ජං. අනාථපිණ්ඩකො පන මිත්තසත්ථවො නාම හිතෙහිපි සමෙහිපි අතිරෙකෙහිපි කතතබ්බායෙවාති තෙසං වචනං අගභෙත්වා ගොග භාමං ගව්ඡන්තො තං කුටුඛෙරකකං කත්වා අගමාපිති සබ්බං ඛාලකණ්ණිවද්දුසමිං වුත්තනගෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන අනාථ පිණ්ඩකෙන අත්තනො සරපවත්තියා ආරෙවිතාය සත්ථා ගහපති! මිත්තො නාම බුද්දකො නත්ති, මිත්තධම්මං රක්ඛිතුං සමත්ථායො වෙත්ථ පමාණං මිත්තො නාම අභිඤ්ඤා සමොපි හිතොපි විසිටොපි ගහෙතබ්බො, සමබ්බපි හි තෙ අත්තනො පහතං භාරං නිත්රනති යෙව, ඉද්දති තාව ත්වං අත්තනො නිව්ඡයමිත්තං නිස්සාය කුටුඛස්ස සාමිකො ජාතො, පොරාණං පන නිව්ඡයමිත්තං නිස්සාය විමාන සාමිකා ජාතාති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතො බොධි සත්තො රඤ්ඤෙ උය්‍යානෙ කුසනාළිගවෙත් දෙවතා හුත්වා තිබ්බතති. තසමිඤ්ඤෙව පන උය්‍යානෙ මහලසිලං නිස්සාය උජ්ඣතත්තකො පරිමණ්ඩලසාධාවිටපසම්පන්නො රඤ්ඤෙ සුනතිකා ලභසම්මානො රුවරුකෙත්වා අත්ති. මුක්කකොතිපි වුච්චති. තසමිං එකො මහෙ සකෙතො දෙවරාජ්ඣා තිබ්බතති. බොධිසත්තස්ස තෙන සද්ධිං මිත්ත සත්ථවො අභොගි. තද් රජා එකස්මිං එකත්ථග්ගකෙ පාසාදෙ වසති. තස්ස සො එළො වලි. අථස්ස වලිතභාවං රඤ්ඤෙ ආරෙවෙසුං.

රජා වඩ්ඪති පනෙකාසාපෙත්වා තාතා! මම එකත්ථග්ගස්ස මහලපාසාදස්ස එළො වලිතො එකං සාරත්ථගං ආහරිත්වා තං නිවචලං කරෙථාති ආහ. තෙ සාග්‍රු දෙවති රඤ්ඤෙ වචනං සම්ප විච්ඡිත්වා තදනුවඡ්ඡිකං රුක්කං පරිගෙසමානා අඤ්ඤත්ථ අදිත්වා උය්‍යානං පවිසිත්වා තං මුක්කකරුක්කං දිත්වා රඤ්ඤෙ සුනතිකං ආගන්ත්වා කිං තාතා! දිට්ඨො වො තදනුවඡ්ඡිකො රුක්කොති වුත්තෙ දිට්ඨො දෙව! අපි ව බො තං ඡිද්දිතුං න විසභාමාති ආහංසු. කිං කාරණංති? මයං හි අඤ්ඤත්ථ රුක්කං අපස්සන්තො උය්‍යානං පවිසිමහා තත්‍රාපි ඔපෙත්වා මහලරුක්කං අඤ්ඤං න පස්සාම ඉති තං මහලරුක්කතාය ඡිද්දිතුං න විසභාමාති. ගව්ඡප් ඡිද්දිත්වා පාසාදං පිරං කරෙථ මයං අඤ්ඤං මහලරුක්කං කරිස්සාමාති. තෙ සාග්‍රුති බලිකම්මං ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා සෙව ඡිද්දිස්සාමාති රුක්කස්ස බලිකම්මං කත්වා තිත්තමිංසු. රුක්කදෙවතා තං කාරණං ඤාත්වා සෙව මස්සං විමානං නාසෙස්සන්ති දුරතෙ ගහෙත්වා කුතිං

ගම්සාමිති ගතබලවෘත්තං අපසානනී පුත්තතො ගිව්‍ය ගහෙතො
පරොදි. තසාං සන්ධිවෘත්තං සමානතා රුක්කදෙවතා වතදෙවතා
ආගතො කිනති පුච්ඡන්ති තං කාරණං සුත්වා සුභමි වසිස්සිතං
පටිකම්පනුපායං අපසානනීයො තං පටිසාර්ථො රොදිතුං ආරභිංසු.

තස්මිං සමයෙ බොධිසත්තො රුක්කදෙවතං පසිසාමිති තත්ථ
ගතො තං කාරණං සුත්වා හොභු මා විනාසිත්ථ අහං රුක්කං ඉදිතුං
න දසාමි සෙව වසිස්සිතං ආගතොලෙ මම කාරණං පසාපාති
තා දෙවතා සමසාසෙත්වා පුත්තදිවසෙ වසිස්සිතං ආගතවෙලාය
කතණ්ටකවෙසං ගහෙත්වා වසිස්සිතං පුරතො ගතො මහල
රුක්කසා මුලනාරං පටිසිත්වා තං රුක්කං සුසිරං විශ් කත්වා රුක්ක
මජ්ඣෙක අභිරුභිත්වා බහිමත්තො නිකමිත්වා සිසං කප්පය
මානො නිපජ්ඣි. මහාවසිස්සිතං කතණ්ටකං දිව්වා රුක්කං හත්තො
පහරිත්වා සුසිරරුක්කො එසො ක්‍රියාතො ගියො අනුපධාරෙත්වා
බලිකමං කරිත්වා එකස්සං මහාරුක්කං ගර්භිත්වා පසාමි.
රුක්කදෙවතා බොධිසත්තං නිසාය විමානසාමිති ජාතා තසාං
පටිසාර්ථො සන්ධිවෘත්තං බහු දෙවතා සනතිංසු. රුක්ක
දෙවතා විමානමෙව ලභ්‍යාති කුට්ඨිත්තො තාසං දෙවතාසං මජ්ඣ
බොධිසත්තසා ගුණං කප්පමානො හො! දෙවතා! මයං මහෙසකා
හුත්වාපි දකිපසුභායං ඉමං උපායං ත ජාතිතො කුසනාලිදෙවතා
පත අත්තනො සුභසමපතියා අමෙව විමානසාමිති අකාසි.
මිත්තො නාම සදිසොපි අධිකොපි හිනොපි කතබ්බොව සභබ්බ
පිති අත්තනො එමෙත්ථ සභායානං උපනතං දුක්ඛං නිත්ථරිත්වා
සුභෙ පතිට්ඨාපෙත්තියොති මිත්තධම්මං වණ්ණසිත්ථං ඉමං භාජමානා:-

කරෙ සරිකො අඵවාපි සෙවො.
නිතිනකො වාපි කරෙය්‍ය එකො,
කරෙය්‍යං තෙ ව්‍යසනෙ උත්තමත්ථං.
යථ අහං කුසනාලි රුවායනති.

තත්ථ-කරෙ සරිකොති ජාතිආදිති සදිසොපි මිත්තධම්මං.
කරෙය්‍ය අඵවාපි සෙවොති ජාතිආදිති සෙවො අධිකොපි
කරෙය්‍ය නිතිනකො වාපි කරෙය්‍ය එකොති එකො ජාතිආදිති
හිනොපි මිත්තධම්මං කරෙය්‍යෙව තඨො සබ්බෙපි එතෙ මිත්තා
කාතබ්බොයොති දිපෙති. කිංකාරණං? කරෙය්‍යං තෙ ව්‍යසනෙ
උත්තමත්ථොති සබ්බෙපෙතෙ සභායකසා ව්‍යසනෙ උපනතො
අත්තනො අත්තනො පතනාරං වහමානා උත්තමත්ථං කරෙය්‍යං
කාසිකවෙතසිකදුක්ඛතො තං සභායකං මොවෙය්‍යමෙවාති අත්තො.
තඨො හිනොපි මිත්තො කාතබ්බොයොව පහෙව ඉතරෙ. තත්ථිදං
මපමං. සථා අහං කුසනාලි රුවායනති යථ අහං රුවායං නිබ්බතන
දෙවතා අසඤ්ච කුසනාලිදෙවතා අපපසකො මිත්තසත්ථං කරිත්වා
තත්ථාසං මහෙසකොපි සමානා අත්තනො උපනතං දුක්ඛං බාල

තාය අනුපායකුසලතාය හරිතුං න සකඛිං ඉමං පන අපෙසසකඛමි සමානං පණ්ණිතං දෙවතං නිසංසාය දුක්ඛතො මුත්තාමහිති, තස්ම අසෙසුකුහිපි දුක්ඛා මුච්චිතුකාමෙති සමවිසිට්ඨභාවං අනොලොකෙත්වා හිනොපි පණ්ණිතො මිත්තො කාතබ්බොති, රුචාදෙවතා ඉමාය භාථාය දෙවසබ්බස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා යාවතායුතං ණො සද්ධිං කුසකාප්පිදෙවතාය යථාකමමං ගතාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, තද් රුචා දෙවතා ආනන්දො අහොසි, කුසකාප්පිදෙවතා පන අභ මෙවාති.

කුසකාප්පිජාතකං.

1. 13. 2.

සසං ලද්ධානි දුෂමමධොති ඉදං සත්ථා චෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කපේසි, ධම්මසභායං හි භික්ඛු ආවුසො! දෙව දත්තො තථාගතස්ස පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං අසීතිඅනුබ්‍රාහ්මණ වතති-සමභාපුරිසලක්ඛණපතිමණ්ඩිතං බ්‍රාහ්මපපභාපරිකඛිත්තං ආචෙ ලාචෙලා යමකයමකභූතා සතබ්බුද්ධරස්මිතො විස්සජේර්නනං පරම සොභග්ගපපාතං අත්තභාවඤ්ච ඔලොකෙත්වා විතතං පසාදෙත්වං න සකෙකාති උපුයමෙව කරොති, බුද්ධා නාම ඵවරුපෙන සිලෙන සමාධිතා පසුඤ්ඤ විමුත්තියා විමුත්තිඤ්ඤාදස්සනෙන සමනනාගතාති චුච්චමූෂෙන වණ්ණං සතිත්වං න සකෙකාති උපුයමෙව කරොතිති දෙවදත්තස්ස අභුණකථං කපේසුං.

සත්ථා ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සනති සින්නාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ න භික්ඛවෙ! ඉදන්තෙව දෙවදත්තො මම වණ්ණෙහි භඤ්ඤමානෙ උපුයං කරොති පුබ්බපි අකාසියෙවාති වත්වා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ මහධරට්ඨො රාජගහනගරෙ එකස්මිං මහධරාජෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හත්ථියොතියං නිබ්බත්තිත්වා සබ්බසෙතො අහොසි හෙට්ඨා වණ්ණෙතසද්දියාය රුපසම්පත්තියා සමනනාගතො, අථ නං ලක්ඛණසම්පන්නො අයනති සො රාජ මහලභත්ථිං අකාසි, අපේකස්මිං ඡණ්දිවසෙ සකලනගරං දෙවනගරං වීඨ අලඞ්කාරා පෙත්වා සබ්බාලඞ්කාරපතිමණ්ඩිතං මහලභත්ථිං අභිරුහිත්වා මහන්නත රාජානුභාවෙන නගරං පදක්ඛිණං අකාසි, මහාජනො තත්ථ තත්ථ ණො මහලභත්ථිනො රුපග්ගපපාතං සරීරං දිස්වා අහො! රුපං අහො! ගති අහො! ලීලා අහො! ලක්ඛණසම්පත්ති ඵවරුපො නාම සබ්බසෙතවරවාරණො වක්ඛවත්තිරසෙසු අනුච්ඡවිකොත්ථි මහල හත්ථිමෙව වණ්ණෙහිති.

රුජා මහතලහත්ථියා වණණං සුඛාං සතිතුං අසනෙකානෙතා උපුයං උපපාදෙත්වා අජේව නං පබ්බතපපාතා පාතෙත්වා ජීවිතකම්මං පාපෙසසාමිති හත්ථාවරියං පනෙකාසාපෙත්වා කීනති කත්වා තයා අයං නාහො සික්ඛාපිතොති ආහ. සුසික්ඛාපිතො දෙවොති. න සුසික්ඛිතො දුස්සික්ඛිතොති. සුසික්ඛිතො දෙවොති. යදි සුසික්ඛිතො සක්ඛියසි නං වෙපුලලපබ්බතමත්ථකං ආරොපෙත්තුනති? ආම දෙවොති. තෙනති එහිති සයං ඔතරිත්වා හත්ථාවරියං ආරොපෙත්වා පබ්බතපාදං ගතත්වා හත්ථාවරියෙන හත්ථිපිට්ඨො නිසිදිත්වාට හත්ථිමහි වෙපුලලපබ්බතමත්ථකං ආරොපිතෙ සයමපි අමච්චගණපරිවුත්තො පබ්බතමත්ථකං අභිරුහිත්වා හත්ථිං පපාතාතිමුඛං කාරෙත්වා ත්වං මයා එස සුසික්ඛාපිතොති වදෙසි තිහියෙව තාව නං පාදෙති ධපෙතිති ආහ. හත්ථාවරියො පිට්ඨියං නිසිදිත්වාට හො! තිති පාදෙති තිට්ඨාති හත්ථියා පණ්ණිකාය සඤ්ඤාං අදාසි. සො තිති පාදෙති අට්ඨාසි පුත රුජා චිති පුරිමපාදෙති ධපෙතිති ආහ. මහාසතෙතා වෙ පච්ඡිමපාදෙ උකඛිපිත්වා පුරිමපාදෙති අට්ඨාසි. පච්ඡිමපාදෙති යෙවොති වුත්තෙතපි වෙ පුරිමපාදෙ උකඛිපිත්වා පච්ඡිමපාදෙති අට්ඨාසි. එකෙතාති වුත්තෙතපි තයො පාදෙ උකඛිපිත්වා එකෙනෙව අට්ඨාසි. අපයං අපතතහාවං ඤාත්වා සවෙ පහොසි ආකාසෙ නං ධපෙතිති ආහ.

ආවරියො විනෙතසි සකලජලේදිපෙ ඉමිනා සදිසො සුසික්ඛිතො හත්ථි නාම තත්ථි, තියංසයං පනෙතං එස පපාතො පාතෙත්වා මාරෙත්තුකාමො හවියාහිති. සො තයා කණ්ණමුලෙ මනෙත්ථසි; තාත! අයං රුජා තං පපාතෙ පාතෙත්වා මාරෙත්තුකාමො, න ත්වං එතයා අනුවර්තිතො සවෙ තෙ ආකාසෙත ගන්තුං බලං අත්ථි යථාතිසිත්තමෙව මං ආදාය වෙහාසං අබ්බුත්තන්ති; බාරණසියං ගවර්තාති. පුඤ්ඤද්ධියා සමන්තාගතො මහාසතෙතා තං බණ්ණෙඤ්ඤව ආකාසෙ අට්ඨාසි. හත්ථාවරියො මහාරුජ! අයං හත්ථි පුඤ්ඤද්ධියා සමන්තාගතො න තාදිසයා මන්දපුඤ්ඤයා දුබ්බද්ධිතො අනුවර්තිතො පණ්ණිතයා පුඤ්ඤසම්පන්නයා රණෙඤ්ඤ අනුවර්තිතො තාදිසා නාම මන්දපුඤ්ඤ එවරුපං වාහනං ලහිත්වා තයා ගුණං අජානන්තා තඤ්ඤව වාහනං අවසෙසං ව යසමපතති. නාසෙතනියෙවොති වත්ථි, හත්ථිකමෙකි නිසිනෙතාව ඉමං ගාථමාහ :-

යසං ලභ්වාන දුමමමධො අනත්ථං වරති අත්තනො,
අත්තනො ව පරෙසං ව හිංසායං පටිපජ්ජතිති.

තත්ත්වං සමෙධපත්ථො-මහාරුජ! තාදිසො දුමමමධො තිපසඤ්ඤා පුග්ගලො පරිවාරසමපතති. ලහිත්වා අත්තනො අනත්ථං වරති. කිං කාරණං? සො හි යසමදමනෙතා කත්තබ්බං අජානනෙතා අත්තනො ව පරෙසං ව හිංසායං පටිපජ්ජති. හිංසා වුවමනි කීලමිතං දුක්ඛපපාදනං තදත්ථාය එව පටිපජ්ජතිති.

එවිට ඉමාය ගාථාය රඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙත්වා තිව්ඨද්වති තිනති
 ආකාසෙ උපපතිත්වා බාරණසිං ගන්ත්වා රාජබහුණේ ආකාසෙ
 අට්ඨාසි. සකලනගරං සච්චුහිත්වා අමනාකං රඤ්ඤා ආකාසෙන
 සෙතවරවාරණං ආගන්ත්වා රාජබහුණේ සීතොති එකකොලාහලං
 අසොසි. වෙහෙත රඤ්ඤාපි ආරොවෙසුං. රාජා නිකමිත්වා සවෙ
 මය්ගං උපහොගන්තො අගතොසි භූමියං පතිට්ඨාතීති ආහ. බොධි
 සත්තො භූමියං පතිට්ඨාසි. ආවරියො ඔතරිත්වා රුජානං වජ්ඣත්වා
 කුතො ආගතොසි තාතාති වුත්තෙත රාජගගතොති වත්වා සබ්බං
 පවතති. ආරොවෙසි රුජ මනාපනෙත තාත! කතං ඉධාගච්ඡන්තො
 නාති හට්ඨතුටෙතො නගරං සජ්ජාපෙත්වා වාරණං මිහිලගත්තිට්ඨානෙ
 ංපෙත්වා සකලරජං තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා එකං බොධිසත්තං
 අද්දසි. එකං ආවරියංසු. එකං අත්තනා අනුගමෙයි. බොධිසත්තං
 ආගතකාලොතො පට්ඨායෙව පන රඤ්ඤා සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං
 හත්ථගතමෙව ජාතං සො ජම්බුදීපෙ අග්ගරාජ හුත්වා දුනාදීති
 පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං අගමාසි. සන්තා ඉමං ධම්මදෙසනං
 ආහරිත්වා ජනකං සමොධානෙයි.

තද් මගධරාජ දෙවදත්තො අහොසි. බාරණසිරාජා සාරි
 පුත්තො. හන්තාවරියො ආනන්දො. හත්ථි පන අගමෙවාති.

දුමෙමධන්තකං.

1. 13. 3.

අසබ්බන්ධං වාචනති ඉදං සන්තා ජේතවනෙ විහරන්තො
 ලාඵද්දසිත්තරං.¹ ආරබ්භ කථාසි. සො කිර ධම්මං කපේන්තො
 ඉමසම්. ණතෙ ඉදං කපෙතබ්බං ඉමසම්. ණතෙ ඉදං න කපේ
 තබ්බන්ති යුත්තායුත්තං න ජානාති. මහිගලෙ අවමඛගලං වදන්තො
 තිණේකුඤ්ඤාසු නිව්ඨන්ති සජ්ඣිමිසාමසෙකසු වාති ඉමං අවමඛගලං
 අනුමොදනං කපේති. අවමඛගලෙසු අනුමොදනං කරෙන්නො
 බහු දෙවා මනුස්සා ව මහිගලාති අවිනායුන්ති වත්වා එවරුපානං
 මහිගලානං සතප්පි සහස්සප්පි කාතුං සමන්තා ගොථාති වදති. අපේක
 දිවසං ධම්මසභායං හිකුචු ආවුසො! ලාඵද්දසි¹ යුත්තායුත්තං න
 ජානාති සබ්බන්ධං අසාසිතබ්බං වාචං සබ්බන්ධං භාසතීති කපං සමුට්ඨා
 පෙසුං. සන්තා ආගන්ත්වා කායනුත්ථ හිකවෙ! එතරහි කථාය සන්ති
 සිත්තාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙත න හිකවෙ! ලාඵද්දසි¹
 ඉදුතෙව දකිපරිසකකන්තො කපේන්තො යුත්තායුත්තං න ජානාති
 පුඤ්ඤපි එවරුපො අහොසි තිව්චලාලුකොයෙව² එසොති වත්වා
 අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ බරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං. කාරෙතො බොධි
සත්තො බ්‍රහ්මණමහාසාලකුලෙ තිබ්බතඨ්ථො වසප්පතො තක්ක
සිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්ඨ්ථො බරණසියං දිසාපාමොකො
ආචරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසත්තාති සිප්පං වාවෙති. තද්ද තෙසු
මාණවෙසු එකො දක්ඛිපරිසක්කනො ලාලමාණවො ධම්මෙන
වාසිකො හුත්වා සිප්පං උග්ගණ්ඨාති. දක්ඛිභාවෙන පන උග්ගණ්ඨානුං
න සත්තකාති. බොධිසත්තං පන උපකාරෙ හොති. දුස්සො විශ්
සබ්බකිච්චාති කුරෙති. අපේකදිවසං බොධිසත්තො සායමාසං
භුඤ්ඤ්ථො සයනෙ තිප්පනො තං මාණවං හත්ථපාදපිට්ඨිපරිකමොති
කත්වා ගච්ඡන්තං ආග තාත! මඤ්චපාදෙ උපත්ථෙහොති යාතිති,
මාණවො එකං පාදං උපත්ථෙහොති එකස්ස උපත්ථෙහං අලහනො
අත්තනො ලොරුමි ධපෙත්වා රතති. වෙසෙසි. බොධිසත්තො
පච්චුසසම්මයෙ උට්ඨාය තං දිස්වා කිං තාත! තිසිනොසිති පුච්ඡි,
ආචරිය! මඤ්චපාදස්ස උපත්ථෙහං අලහිත්වා ලොරුමි ධපෙත්වා
තිසිනොමිති. බොධිසත්තො සංවිග්ගමානස්සො හුත්වා අයං අති
විශ් මග්ගං උපකාරො එත්තකානං පන මාණවකානං අත්තරෙ
අයමෙව දුක්ඛො සිප්පං සිකත්ථං න සත්තකාති කථනානුබො අහං
ඉමං පණ්ඩිතං කුරෙය්‍යනාති විනොසි. අප්පස්ස එතද්දහොසි. අත්ථෙකො
උපායො අහං ඉමං මාණවං දුරුඅත්ථාය පණ්ණත්ථාය ගතත්වා
ආගතං අජ්ඣ තෙ කිං දිට්ඨං කිං කතනාති පුච්ඡියාමි. අප් මෙ ඉමං
නාම අජ්ඣ මයා දිට්ඨං ඉදං කතනාති ආවිකක්ඛියාති, අප්නං තයා
දිට්ඨඤ්ච කතඤ්ච කිදිසනාති පුච්ඡියාමි. සො එවරුපං නාමාති
උපමාය ව කාරණෙන ව කපේස්සති, ඉති නං නවං නවං උපමං
ව කාරණඤ්ච කථාපෙත්වා ඉමිනා උපායෙන පණ්ඩිතං කරියාමිති.
සො තං පතෙකාසිත්වා තාත මාණව! ඉතොපට්ඨාය දුරුඅත්ථාය
වා පණ්ණත්ථාය වා ගතට්ඨානෙ යං ණ තත්ථ දිට්ඨං වා සුතං වා
භුතතං වා පිතං වා බාදිතං වා හොති තං ආගනත්වා මග්ගං ආරො
වෙය්‍යාසිති ආග. සො සාමුති පටිසසුණ්ඨිත්වා එකදිවසං මාණවෙති
සද්ධිං දුරුඅත්ථාය අරඤ්ඤං ගතො තත්ථ සප්පං දිස්වා ආගනත්වා
ආචරිය! සප්පො මෙ දිට්ඨාති ආරොවෙසි. සප්පො නාම තාත!
කිදිස්සො හොතිති? සෙය්‍යථාපි නඩගලීසාති. සාමු තාත! මනාපා
තෙ උපමා ආගවා සප්පා නාම නඩගලීසසදිසාව හොනාතිති.
අප් බොධිසත්තො මාණවකෙන මනාපඋපමා ආගවා සකක්ඛියාමි
තං පණ්ඩිතං කාතුනාති විනොසි. මාණවො පුත එකදිවසං අරඤ්ඤ
ගත්ථං දිස්වා ගත්ථි මෙ ආචරිය! දිට්ඨාති ආග. ගත්ථි නාම තාත!
කිදිස්සො හොතිති? සෙය්‍යථාපි නඩගලීසාති. බොධිසත්තො ගත්ථි
සොණ්ඩා නඩගලීසසදිසා හොති දත්තාදයො එවරුපාව එවරුපා ව.
අයං පන බාලතාය විහජ්ඣා කපේතුං අසත්තකානො සොණ්ඩං
සන්ධාය කපේසි මඤ්ඤාති තුණ්හි අහොසි. අපේකදිවසං තිමනනණ

උවුණු උභයාංග ආවර්ග! අප්ප මගං උවුණු බාදිමානි. උවුණු නාම කිදිසොති වුනෙක සෙය්‍යථාපි නඩගලිසාති ආහ. ආවර්ගො පොකං පතිරුපකාරණං කපෙසිති භුණ්තිජාතො, පුනෙකදිවසං නිමනාණෙ එකවෙව මාණවා යුළං දඩිනා භුඤ්ජංසු එකවෙව බිරෙන. සො ආගනවා ආවර්ග! අප්ප මගං දඩිනා බිරෙන ව භුඤ්ජමානි වතො දඩිබිරං නාම කිදිසං හොතිති වුනෙක සෙය්‍යථාපි නඩගලි සාති ආහ. ආවර්ගො අගං මාණවො සප්පො නඩගලිසසදිසොති කපෙනොතො තාව සුකපිතං කපෙසි. ගජී නඩගලිසසදිසොති කපෙනොතොතොසි සොණං සක්ඛාය ලෙසෙන කපිතං උවුණු නඩගලිස සදිසනති කපෙනොපි ලෙසො අජී, දඩිබිරති පන නිවමං පණ්ණාසති පක්ඛිත්තභාජනසණ්ඨානානිති ඉධ සබ්බෙක සබ්බං උපමං න කපෙසි, න සක්ඛා ඉමං ලාලකං සික්ඛාපෙතුනති වතො ඉමං ගාථමාහ :-

අසබ්බන් ගාමිං වාවං.

බාලො සබ්බන් භාසති

නායං දඩිං වෙදි න නඩගලිසං.

දඩිවපං මඤ්ඤති නඩගලිසනති.

තනුං සබ්බපජො. යා වාවා ඔපමවසෙන සබ්බන් න ගව්ඡති තං අසබ්බන්ගාමිං වාවං බාලො දකිපුගලො සබ්බන් භාසති. දඩි නාම කිදිසනති පුට්ඨා සෙය්‍යථාපි නඩගලිසාති වද තෙව එවං වදනොතො නායං දඩිං වෙදි න නඩගලිසං කිං කාරණං? යසො දඩිමපං මඤ්ඤති නඩගලිසං යසො අගං දඩිමපි නඩගලිස මෙව මඤ්ඤති. අථවා දඩිති දඩිමෙව. පයනති බිරං. දඩි ව පයඤ්ච දඩිමපං. යසො දඩිබිරාතිපි අගං නඩගලිසමෙව මඤ්ඤති තාදිසො වායං බාලො කීං ඉමනාති අනෙකවාසිතං ගාථං කපෙනො පරිබ්බයං දතො තං උගෙය්‍යාපෙසි.

සන්තො ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො ජාතකං සමොධානෙසි. තදලාල මාණවො ලාථද්දසි අහොසි. දිසාපාමොකාවර්ගො පන අහමෙවති. නඩගලිසජාතකං.

1. 13. 4.

වායමෙපෙච සුපිසොති ඉදං සන්තො ජෙතවනෙ විහරනො එකං වතකසම්පනතං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙසි. සො කීර් සාවජී වාසි කුලපුත්තො සාසනෙ උරං දතො පබ්බජිතො වතකසම්පනතො අහොසි. ආවරිසුපජ්ඣායවත්තාති පාණීයපරිභොජනීයඋපපාසථා ගාරජන්තාසර්දිවත්තාති ව සාධුකං කරෙති. වුද්දසසු මහාවනෙකසු අසිතිබක්ඛකවනෙකසු ව පරිපුරකාරියෙව අහොසි. විහාරං සමමජ්ඡති පරිවෙණං විතක්ඛමාලකං විහාරමග්ගං සමමජ්ඡති. මනුස්සානං පාණීයං දෙති. මනුස්සා තස්ස වතකසම්පන්නියං පසිදිතො පඤ්චසත මත්තාති ධුරහත්තාති අදංසු. මහාලාභසක්කාරො උපපජ්. තං

නිසංසං බහුනනං ඵාසුචිභාගේ ජනො. අපේකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං ආවුසො! අසුකොනාම හික්ඛු අතතනො වතතසම්පත්තියා මහනතං ලාභසක්කාරං තිබ්බතෙතසි, එතං එකකං නිසංසං බහුනනං ඵාසුචිභාගේ ජනොති.

සථා ආගන්තවා කායනුථ හික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සනති සිත්තාති පුච්ඡිතො ඉමාය නාමාති වුතෙත න හික්ඛවෙ! ඉදුතෙව පුබ්බපායං හික්ඛු වතතසම්පන්නො පුබ්බපෙතං එකකං නිසංසං පඤ්ච ඉසිසතාති එලාඵලථාය අගන්තො එතෙතෙව ආනිතඵලා ඵලෙහි යාපෙසුනති වතො අනිතං ආහරි:-

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙනෙ බොධි සත්තො උදිච්චාමුභමණකුලෙ තිබ්බතතිතො වයපපතො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතො පඤ්චසතඉසිපරිවාරො පබ්බතපාදෙ විහාසි. තදා හිම වන්නෙ වණ්ණො නිදුසො අහොසි. තථ තථ පාණීයානි ජීර්ජ්ජු, තිරච්ඡානා පාණීයමලභමානා කීලමනුති. අථ තෙසු තාපසෙසු එකො තාපසො තෙසං පිපාසාදුක්ඛං දිස්වා එකං රුක්ඛං ඡිද්දිතො දෙණ්ණිං කතො පාණීයං උසසිඤ්චිතො දෙණ්ණිං පූරෙතො තෙසං පාණීයං අදසි බහුසු සනතිපතිතො පාණීයං පිවනෙතසු තාපසස්ස එලා ඵලථාය ගමණොකාසො නාහොසි. සො නිරාභාරොපි පාණීයං දෙතිගෙව. මිගගණො විනෙතසුං අයං අමොකං පාණීයං දෙනෙතො එලාඵලථාය ගතනුං ඕකාසං න ලභති. නිරාභාරතාය අතිවිය කීලමති හඤ්චයං කතිකං කරොමාති. තෙ කතිකං අකංසු ඉතො පට්ඨාය පාණීයං පිවනථාය ආගච්ඡන්නෙත අතතනො බලානුරුපෙන එලාඵලං ගතෙතොව ආගන්තබ්බතති. තතො පට්ඨායඑකෙතො තිරච්ඡානො අතතනො අතතනො බලානුරුපෙතං මධුරමධුරාති අමරජමුපකසාදිති ගතෙතොව ආගච්ඡති. එකස්ස අථාය ආභතං එලාඵලං අසිසිතෙය්‍යසකට්ඨාරපමාණං අහොසි. පඤ්චසතා තාපසා තදෙව පරිභුඤ්ජනති අතිරෙකං ඡිධ්විසිත්ථ. බොධිසත්තො තං දිස්වා එකං නාම වතතසම්පන්නං නිසංසං එතතකානං තාපසානං එලා ඵලථාය අගන්තො යාපනං උපපන්නං. විරියං නාම කාතබ්බමෙවොති වතො ඉමං ගාථමාහ:-

වායමෙපෙච පුරිසො න තිබ්බිඤ්ජෙය්‍ය පණ්ඨිතො,

වායාමස්ස එලං පස්ස භුතො අමො අනිතිභනති.

තත්‍රායං සඤ්චපෙථො. පණ්ඨිතො අතතනො වතතපුරණාදිකෙ කම්මමති වායමෙපෙච න උක්කණ්ණෙය්‍ය කිං කාරණං? වායාමස්ස නිපඵලතාය අභාවන්තො. ඉති මහාසත්තො වායාමො නාම සඵලොව හොතිති ඉසිගණං ආලපන්නො වායාමස්ස එලං පස්සාති ආහ. කිදිසං? භුතො අමො අනිතිභං. තථ අමොති දෙසනාමතතං. තෙති අහ නාතපකාරාති එලාඵලාති ආභතාති තෙසු සම්පන්නතරානං.

උසස් නන්දරාතන වා වසෙත් අමොති වුත්තං. සෙ ඉමෙහි පඤ්ඤානි ඉසි සතෙති සං. අරඤ්ඤං අනන්ධා එකස්ස අත්ථාය ආනිතා අබ්බා භුත්තා ඉදං වායාමස්ස එලං තඤ්ඤා වො පන අනිතිහං ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසාති එවං. ඉතිහිතිහෙන ගහෙනබ්බං න හොති පච්චක්ඛමෙව නං එලං පස්සාති එවං මහාසතෙතා ඉසිගණස්ස ඔවාදං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද වත්තසම්පන්නො තාපසො අයං භික්ඛු අහොසි. ගණසත්ථා පන අහමෙවාති.

අමබජාතකං.

1. 13. 5.

බහුමපි සො විකප්ථෙස්සාති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරනො එකං විකප්ථිකං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. තස්ස වත්ථු හෙට්ඨා කපිත සදිසමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්ත රජජං කාරෙන්නෙ බොධි සතෙතා මහාවිහවො සෙට්ඨි අහොසි. තස්ස හරියා පුත්තං විජ්ඣි. දුඨිපියස්ස තං දිවසංයෙව පුත්තං විජ්ඣි. තෙ එකතොව වර්ණිසු. සෙට්ඨිපුත්තෙ ලෙබං සික්ඛනෙන එව දුසොපියස්ස එලකං වහමානො ගනත්වා තෙනෙව සද්ධිං ලෙබං සික්ඛි ගණනං සික්ඛි. වෙ තයොති වොහාරෙ අකාසි. සො අනුක්කමෙන වචනකුසලො වොහාරකුසලො යුවා අභිරුපො අහොසි. නාමෙන කවාහකො නාම. සො සෙට්ඨි සරෙ ගණ්ඨාගාරිකකමමං කාරොනො විනොසි න මං ඉමෙ සබ්බ කාලං ගණ්ඨාගාරිකකමමං කාරෙස්සන්ති කීඤ්ඤෙව දෙසං දිස්වා තාලොත්ථා බනිත්වා ලක්ඛණෙන අභේකත්වා දසපරිභොගෙනපි පරි භුඤ්ජස්සන්ති පච්චනො වො පන සෙට්ඨියස්ස සහායකො සෙට්ඨි අත්ථි යනනුනාහං සෙට්ඨියස්ස වචනෙන ලෙබං ආදාය තත්ථ ගනත්වා අහං සෙට්ඨිපුත්තොති වත්ථා තං සෙට්ඨිං වඤ්ඤත්වා තස්ස ධිතරං ගහෙත්වා සුඛං වසෙස්සන්ති. සො සයමෙව පණණං ගහෙත්වා අහං අසුකං නාම මමපුත්තං තව සන්තිකං පභිණ්ණං ආවාහවිවාහසම්බන්ධො නාම මය්හං ව තයා තුස්සං ව මයා සද්ධිං පඨිරුපො, තස්මා තුවං ඉමස්ස දරකස්ස අත්තනො ධිතරං දත්වා එතං තත්ථෙව වසාපෙති අහමපි ඔකාසං ලභිත්වා ආගමියාමීති ලිඛිත්වා සෙට්ඨියෙව මුද්දකාය ලඤ්ඤත්වා යථාරුපිං පරිබ්බසඤ්ඤෙව ගතුවත්ථාදිති ව ගහෙත්වා පච්චන්තං ගනත්වා සෙට්ඨිං දිස්වා වජ්ඣත්වා අට්ඨාසි.

අථ නං සෙට්ඨි කුතො ආගතොසි තාතාති පුට්ඨි. බාරාණසි තොති. කස්ස පුත්තොසිති? බාරාණසිසෙට්ඨියොති. තෙනත්ථොග තොසිති? තස්මිං බණ්ණ කවාහකො ඉදං දිස්වා ජාතියප්ථාති පණණං අදාසි. සෙට්ඨි පණණං වාවෙත්වා ඉදහාහං ජ්ථාමි නාමාති තුට්ඨි විනොතා ධිතරං දත්වා පඨිට්ඨපෙසි. තස්ස පරිවාරො මහනො

අහොයි. සො යාගුබජ්ජකාදිසු වා චන්දනකාදිසු වා උපතීනෙසු එවමි නාම යාගුං පවනති? එවං බජ්ජකං? එවං හතතං? අහො! පච්චන්තවාසිකා නාමාති යාගුආදීනි ගරහති. ඉමෙ පච්චන්තවාසි හාවෙනෙව සාටතෙ වලෙභුං.¹ න ජාතනති ගෙනි පිංසිභුං. පුපථානි ගන්තිභුං. න ජාතනතීති චන්දා චන්දකම්මනතිකාදයො ගරහති. බොධි සත්තොපි දුසං අපය්‍යනොතො කවාහකො න දිස්සති, කතං ගතො? පරියෙසථ නනති සමන්තො මනුස්සො පයොජෙයි. තෙසු එකො තන්ද ගන්තො. තං දිස්සා සඤ්ජානිතො අත්තානං අජනාපෙත්වා ගන්තො බොධිසත්තං ආරොවෙයි. බොධිසත්තො තං පවනති. සුත්වා අසුත්තං තෙත කතං ගන්තො තං ගතෙත්වා ආගච්ඡිස්සාමිති රුජානං ආපුච්ඡිතො මහනෙත්ත පරිවාරෙන නික්කමි. සෙට්ඨි කිර පච්චන්තං ගච්ඡතිති සබ්බන්ද පාකටො ජනො. කවාහකො සෙට්ඨි කිර ආගච්ඡතිති සුත්වා විනොසි න සො අඤ්ඤාන කාරණෙන ආගච්ඡති, මං නිස්සංගෙවස්ස ආගමණෙන හවිතබ්බං සවෙ පනාහං. පලායිස්සාමි පුතාගන්තුං න සකකා හවිස්සති, අජී පනෙස උපායො මම සාමි කස්ස පටිපථං ගන්තො දුසකමම. කතො තමෙව ආරාධෙස්සාමිති.

සො තතො පටිඨාය පරිසමජේඛි එවං. භාසති අඤ්ඤා බාල මනුස්සා අත්තනො බාලහාවෙන මාතාපිතුනං. ගුණං අජාතන්තො තෙසං හොජ්නවෙලාය අපටිතිකමම. අකත්වා තෙති සද්ධිංගෙව භුඤ්ජන්ති, මහං පත මාතාපිතුනං හොජ්නකාලෙ පටිග්ගහං. උප තෙම, බෙලුසරකං උපතෙම, භාජනානි උපතෙම, පාණීයමි චිජ නිමිති ගතෙත්වා උපතිට්ඨාමාති යාව සරිවලඤ්ජනකාලෙ උදක කලසං ආදාය පටිච්ඡන්තට්ඨානගමණා සබ්බං දුසෙති සාමිකානං කත්තබ්බකිවමං. පකාසෙයි. සො එවං පරිසං උග්ගණ්ඨාපෙත්වා බොධි සත්තං පච්චන්තසමීපං. ආගතකාලෙ සසුරං අවොච තාත! මම කිර පිතා තුමානං දස්සන්තො ය ආගච්ඡති, තුමෙහ බාදනියහොජ නියං. පටියාදුපෙථ. අහං පණණාකාරං ගතෙත්වා පටිපථං ගච්ඡාමිති සො සාධු තාතාති සමපටිව්ඨි. කවාහකො බහුං පණණාකාරමාදාය මහනෙත්ත පරිවාරෙන ගන්තො බොධිසත්තං චන්දිතො පණණාකාර මදයි. බොධිසත්තොපි පණණාකාරං ගතෙත්වා තෙත සද්ධිං. පටි සන්දාරං කතො පාතරාසකාලෙ බන්ධාරං. නිවාසෙත්වා සරිවලඤ්ජ නන්දාය පටිච්ඡන්තට්ඨානං. පාටියි. කවාහකො අත්තනො පරිවාරං. නිවන්තත්වා කලසං ආදාය බොධිසත්තං සන්තිකං ගන්තො උදක කිවමපරියොසානෙ පාදෙසු පතීත්වා සාමි! අහං තුමානං යත්තකං ඉච්ඡමි තත්තකං ධනං දස්සාමි. මා මෙ යසං අත්තරධාපයිත්වාති ආහ. බොධිසත්තො තස්ස වත්තසමපදාය පටිදිත්වා මා භාගි නජී

තෙ මම සනතිකා අනන්දයෝති සමයොසෙත්වා පච්චන්තනගරං පාවිසි. මහනෙතා සකකාරො අහොසි. කවාහකොපිස්ස තීරනගරං දූසෙන කතතබ්බතිවං කරොති.

අර්ථ නං එකාය වෙලාය සුඛතියින්නං පච්චන්තනසෙට්ඨි අහ මහාසෙට්ඨි! මයා තුල්භානං පණණං දිස්වා ව තුල්භානං පුත්තස්ස දුරිකා දින්නාති. බොධිසත්තො කවාහකං පුත්තමෙව කත්වා තද නුවර්ථිතං පියවචනං වත්වා සෙට්ඨිං තොසෙසි. තතො පථොය කවාහකස්ස මුඛං උලොකෙත්වා සමන්තො නාම නාහොසි. අපේකා දිවසං මහාසත්තො සෙට්ඨිගීතරං පකෙක්ඛාසිත්වා එහි අමම! සිසෙ මෙ උභාකා විවිණාහීති වත්වා තං ආගන්ත්වා උභාකා ගහෙත්වා සීතං පියවචනං වත්වා කපේහි අමම! කච්චි තෙ මම පුත්තො සුඛදුකෙඛසු අපමන්තො උභො ජනා සමමොදමානා සමග්ගවාසං වසථාති පුර්වී, තාත! සෙට්ඨිපුත්තස්ස අඤ්ඤා දූසෙසා නාම නත්ති කෙවලං අභාරං ගරහතීති. අමම! තිවචකාලමෙස දුක්ඛදිලොව අපි ව තෙ අහං තස්ස මුඛබන්ධනමනතං දස්සාමි, තං ත්වං සාධුකං උග්ගණතිත්වා මම පුත්තස්ස භොජනකාලෙ ගරහනතස්ස උග්ගහිතතීයාමෙනෙව පුරතො එත්වා වදෙය්‍යාසීති ශාර්ථං උග්ගණ්‍යාපෙත්වා කතිපාහං වසිත්වා බාරණසි ඡෙමව අගමාසි. කවාහකොපි බහුං බාදනීයභොජනීයං ආදය අනු මග්ගං ගන්ත්වා බහුං ධනං දත්වා වජ්ඣත්වා තිවත්ති. සො බොධිසත්තස්ස ගතකාලතො පථොය අතිරේකමානී අහොසි. සො එකදිවසං සෙට්ඨි ගීතාය නානගරසභොජනං උපනෙත්වා කච්චුමාදය පරිච්ඡන්තීයා භතතං ගරහිත්වා ආරහි, සෙට්ඨිගීතා බොධිසත්තස්ස සනතීනෙ උග්ග හිතතීයාමෙන ඉමං ශාර්ථමාහ :-

බහුවපි සො විකන්තේය්‍ය අඤ්ඤං ජනපදං ගතො,

අත්වාගන්ත්වාන දුසෙය්‍ය භුඤ්ඤ්ඤාගෙ කවාහකාති.

තත්-බහුවපි සො විකන්තේය්‍ය අඤ්ඤං ජනපදං ගතොති යො අතතනො ජනිභුමිනො අඤ්ඤං ජනපදං ගතො හොති යත්ථස්ස ජාතිං. න ජනනාති සො බහුවපි විකන්තේය්‍ය, වම්භනවචනං වඤ්චන වචනං වදෙය්‍ය අත්වාගන්ත්වාන දුසෙය්‍යාති ඉමං. තාව වාරං සාමි කස්ස පටිපථං ගන්ත්වා දුසතිවචස්ස කතන්තා කසාහි පහරිත්වා පිට්ඨි වම්මුප්පාටනතො ව ලක්ඛණංගනනතො ව මුත්තොසි සවෙ අනා වාරං කරොසි පුත අඤ්ඤාසමිං. ආගමණවාරෙ තව සාමිකො අත්වා ගන්ත්වාන දුසෙය්‍ය ඉමං. ගෙහං අනුආගන්ත්වා කසාහිසාතෙහි වෙව ලක්ඛණංගනනෙත ව ජනිපපකාසනෙත ව තං දුසෙය්‍ය, උපගතෙය්‍ය, තස්මා ඉමං. අනාවාරං පහාය භුඤ්ඤ්ඤාගෙ කවාහකා! මා පච්ඡා අතතනො දුසභාවං පාකටං කාරෙත්වා විපට්ඨාරි අහොසීති අග මෙත්ථ සෙට්ඨිනො අභිප්පායො.

සෙට්ඨිඛිනා පන එතමන්. අජන්තනී උග්ගතිතනියාමෙත ව්‍යඤ්ඤාමෙව පසිරුද්ධාසි. කවාගතො අභිං සෙට්ඨිනා මම කාමං ආවිකම්භා එතිස්සා සබ්බං කපිතං හවිස්සතීති තතො පට්ඨාය පුත හතතං ගරහිතුං න විසති. නිගිනමානො යථාලභං භුඤ්ඤිතො යථා කමමං ගතො.

සන්දා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො ජතනං සමොධානෙයි. තද කවාගතො විතජ්ඣකම්බු අගොසි. බාරුණසිසෙට්ඨි පන අහ මෙවාති.

කවාගතජානනං.

1. 13. 6.

නට්ඨෙට්ඨෙකං කල්‍යාණනී ඉදං සන්දා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤා අසිලකක්ඛණ්ණපාඨකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භා කපෙයි. සො නිර් කමායෙති රඤ්ඤා අසිනං ආහවතාලෙ අසිං උපසිඛිතිතො අසිලකක්ඛණ්ණං උද්ගරති, සො යෙසං හන්තො ලාභං ලභති තෙසං අසිං උකක්ඛණ්ණමපන්නො මඛලසංයුතොති වදති. යෙසං හන්තො න ලභති තෙසං අසිං අවලකක්ඛණ්ණාති ගරහති. අපේකො කමායෙදු අසිං කතො කොසියං සුබ්‍රමං මරිච්චුණ්ණං පනතිපිතො රඤ්ඤා අසිං ආහරි. රාජ බ්‍රාහ්මණං පනෙකාසාපෙතො අසිං මිමංසාති ආහ, බ්‍රාහ්මණස්ස අසිං ආකම්බිතො උපසිඛිතනාස්ස මරිච්චුණ්ණාති නාසං පටිඛිතො ඛිපිතුකාමතං උපපාදෙසුං. තස්ස ඛිපනාස්ස නාසිකා අසිබාරාය පටිහතා විධා ඡිජ්ජි. තස්සෙවං නාසිකාය ඡින්නාභාවො භික්ඛුසමෙස පාකපො ජනො. අපේකදිවසං ධම්මසභාය භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං ආවුසො! රඤ්ඤා නිර් අසිලකක්ඛණ්ණපාඨකො අසිලකක්ඛණ්ණං පඨන්නො නාසිකං ඡිජ්ජෙපසීති. සන්දා ආහනතො කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරති කථාය සනතිසින්නාති පුච්ඡිතො ඉමාය නාමාති වුත්තෙත න භික්ඛවෙ! ඉදන්තෙට්ඨෙසො බ්‍රාහ්මණො අසිං උපසිඛිතනො නාසිකාවෙත්ථං පන්නො පුබ්බෙපි පන්නොගෙවාති වතො අතිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරුණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තස්ස අසිලකක්ඛණ්ණපාඨකො බ්‍රාහ්මණො අගොසීති සබ්බං පට්ඨුප්පනාවද්ඪි සද්ධිමෙව. රජා පන තස්ස වෙජේ දත්තො නාසිකාකොට්ඨං එසුකං කාරපෙතො ලාබාය පටිනාසිකං කාරෙතො පුත හං උපට්ඨාකමෙව අකාසි බාරුණසිරඤ්ඤා පන පුත්තො තත්ථ, එකා ඛිතා වෙව භාගිණ්ණෙය්‍යා ව අනෙසුං. සොපි උගොපි තෙ අනතතො සනතිතො ගෙව වඩ්ඪපෙසි. තෙ එකතො වඩ්ඪනතො අඤ්ඤාමඤ්ඤා පටිබ්බු විතො අනෙසුං. රජාපි අමවෙව පනෙකාසිතො මග්ගං භාගිණ්ණෙය්‍යා ඉමස්ස රජ්ජස්ස සංඝිකොව ධිතරං එතස්සෙව දත්තො අතීතෙකමස්ස

කරොමිති වඩා පුත විනෝදයි මග්ග. හාගිණේගෙයා සබ්බාපි
 ඤාතකොගෙව එතස්ස අඤ්ඤා රුජධිතරං. ආනෙතො අතිසෙකං
 කතො ධිතරං අඤ්ඤාස්ස රඤ්ඤා දස්සාමි එවං. නො ඤාතො බහු
 හවිස්සනති විනනවපි රජානං.¹ මයමෙව සාමිකා හවිස්සාමාති. සො
 අමෙවෙති සද්ධිං සමමනෙතො උභොපෙතෙ විසුං කාතුං වට්ඨනීති
 හාගිණේගො අඤ්ඤාසම්. තිවෙසනෙ ධිතරං අඤ්ඤාසම්. වාසෙසි.
 තෙ සොළසවස්සදද්දසිකභාවං පතො අතිවිග්ගපට්ඨවිතො අනෙසුං.

රාජකුමාරෙ කෙන නුඛො උපායෙන මාතුලධිතරං රාජගෙහා
 නිහරුපෙතුං සකකා හවෙය්‍යාති විනෙතනො අනේසො උපායොති
 මහාඉක්කණිකං පකෙකාසාපෙතො තස්ස සහස්සහණිකං දතො
 කිං මයා කතබ්බනති වුතෙන අමම! තයා කරොනතියා
 අතිපථතති නාම නත්ති කිඤ්චිදෙව කාරණං වතො යථා මම
 මාතුලො රුජධිතරං අනෙතාගෙහා නිහරුපෙති තථා. කරොතිති
 ආහ. සාධු සාමි! අහං රජානං උපසංකමිතිවං එවං වක්කාමි, දෙව!
 රුජධිතාය උපරි කාලකණ්ණි අච්චි, එතතකං කාලං නිවතනිතො
 ඔලොකෙනෙතොපි නත්ති, අහං රාජධිතරං අසුකදිවසෙ නාම රථං
 ආරෝපෙතො බහු ආවුඩහන්තෙ පුරිසෙ ආද්ය මහනෙතන පරිවාරෙන
 සුසානං ගතො; මණ්ඩලපිඨිකාය² හෙට්ඨා සුසානමඤ්ඤෙ මතමනුස්සං
 නිපජ්ජාපෙතො උපරිමඤ්ඤෙ රාජධිතරං. එපෙතො ගණිකාදකසවානං
 අට්ඨුතතරසතෙන නභාපෙතො කාලකණ්ණි පවාහෙස්සාමිති එවං
 වතො රාජධිතරං සුසානං නෙස්සාමි තං අමානං තත්ථ ගමණ
 දිවසෙ අමෙහති පුරෙතරමෙව ථොකං මරිචවුණ්ණමාද්ය ආවුඩ
 හන්තෙති අතතනො මනුස්සෙති පරිවුතො රථං ආරාග්ග සුසානං
 ගතො; රථං සුසානවායෙ එකදෙසෙ එපෙතො ආවුඩහන්තෙ මනුස්සෙ
 සුසානවතං පෙසෙතො සගං සුසානෙ මණ්ඩලපිඨිකා² ගතො
 මතකො විග්ගපට්ඨකුපජ්ජා නුතො නිපජ්ජ අහං තත්ථ ආගතො තව
 උපරි මඤ්ඤකං අන්තරිතො රාජධිතරං උක්කපිතො මඤ්ඤෙ සගාපෙස්සාමි
 තං තගම් බණ්ණ මරිචවුණ්ණං නාසිකාය පක්කපිතො වෙ තගො
 වායෙ බිපෙය්‍යාසි. තයා බිපිතකාලෙ මයං රාජධිතරං පහාය පලා
 සිස්සාමි. අථාගතො රාජධිතරං සිද්ධං නභාපෙතො සගමපි සිසං
 නභාසිතො තං ආද්ය අතතනො තිවෙසනං ගවේජය්‍යාසිති. සො
 සාධු සුඤ්ජරො උපායොති සමපට්ඨත්.

සා ගතො රඤ්ඤා තමන්තං ආරොවෙසි. රාජා සමපට්ඨත්. රාජ
 ධිතායෙති තං අතතරං ආවික්කි, සාපි සමපට්ඨත්. සා නික්කමණ්දිවසෙ
 කුමාරස්ස සඤ්ඤා දතො මහනෙතන පරිවාරෙන සුසානං ගවේජනී
 ආරක්කමනුස්සානං හයජනනන්තං ආහ මයා රාජධිතාය මඤ්ඤ
 එපිතකාලෙ හෙට්ඨා මඤ්ඤෙ මතපුරිසො බිපිස්සති බිපිතො ව හෙට්ඨා

1. සි. ඉං. රාජකං.

2. ඉං. ගො. මණ්ඩලපිඨිකාය මණ්ඩලපිඨිකං. මණ්ඩලපිඨිකාය.

මෙඤ්ඤා නිකම්මිත්වා යං පඨමං පඨසියාති තමෙව ගතෙසාති අපා මතතා ගවෙය්‍යාපාති. රාජකුමාරො පුරෙතරං ගතත්වා වුත්තන සෙතෙව තත්ථ නිපජ්ජි. මහාභුක්කඤ්ඤා රාජධිතරං උක්ඛිපිත්වා මහඤ්ඤාපිඨිකම්මානං ගච්ඡන්ති මා හාගිති සඤ්ඤාපෙත්වා මෙඤ්ඤා ඵපෙසි. තස්මිං බණ්ණ කුමාරො මරිචවුණ්ණං නාසාය පක්ඛිපිත්වා බිපි. තෙන බිපිතමතෙතසෙව මහාභුක්කඤ්ඤා රාජධිතරං පහාය මහාරචං රචමානා සබ්බපඨමං පලාසි. තස්සා පලාතනාලතො පට්ඨාය එතොපි ණාභුං සමන්තො නාම නාගොසි. ගතිතගතිතාති ආවුධාති ඡ්ඛෙධිත්වා සබ්බං පලාසිංසු.

කුමාරො යථාසම්මන්තිතං සබ්බං කත්වා රාජධිතරං ආදාය අත්තනො නිවෙසනං අගමාසි. ඉක්කඤ්ඤා ගතත්වා තං කාරණං රඤ්ඤා ආරොවෙසි. රාජා පකාතියාපි සා මයා තසෙසාවන්තය පුට්ඨා පාඤ්ඤා ඡ්ඛිතසප්පි විශ ඡතනති සම්පට්ඨිත්වා අපරහානෙ හාගිණෙය්‍යස්ස රජං දත්වා ධිතරං මහාදෙවිං කාරෙසි. සො තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසමානො ධම්මෙත රජං කාරෙසි. සොපි අසිලක්කණපාඨකො තසෙසව උපට්ඨානො අනෙසි. තසෙසකදිවසං රාජ්‍රපට්ඨානං ආගතත්වා පටිසුරියං ණාය උපට්ඨගතතස්ස ලාඛා විලිඞ් පටිතාසිකා භූමියං පති. සො ලජ්ජාය අධොමුඛො අට්ඨාසි. අප්තං රාජා පටිගසනො ආවරිය ! මා වින්තසිත්ථ බිපිතං නාම එකස්ස කල්‍යාණං ගොති එකස්ස පාපකං තුමෙහි බිපිතෙන නාසා ජිජ්ඣිත්ථ මයං පන මාතුලධිතරං ලභිත්වා රජං පාපුණ්ණිතාති වත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

තපෙවෙකස්ස කල්‍යාණං තපෙවෙකස්ස පාපකං,

තය්‍යා සබ්බං න කල්‍යාණං සබ්බංවාපි න පාපකන්ති.

තත්ථ-තපෙවෙකස්සාති නදෙවෙකස්ස. අයමෙව වා පාඨො. දුතියපදෙපි එසෙවනයො.

ඉති සො ඉමාය ගාථාය තං කාරණං ආහරිත්වා දුතාදීති පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකල්මං ගතො. සත්ථා ඉමාය දෙසනාය ලොක සම්මතානං කල්‍යාණපාපකානි. අනෙකංසිකභාවං පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද අසිලක්කණපාඨකො. එතරහි අසි ලක්කණපාඨකොව හාගිණෙය්‍යරාජ පන අභිමේඤ්ඤාති.

අසිලක්කණපාඨකං.

1. 13. 7.

තෙ දෙසා නාති චක්ඛුනිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො එකං විකප්පිකං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. තත්ථ වෙපි චක්ඛුති කවාහක ඡතකසදිසානෙව ඉධ පනෙස බාරාණසිසෙට්ඨිනො දසො කලඤ්ඤානො

නාම අහොයි. තසං පලායිත්වා පච්චන්දනසෙට්ඨිනො ධිතරං ගහෙත්වා මහනෙත්ත පරිවාරෙන වසනකාලෙ බාරාණසිසෙට්ඨි පරියෙසා පෙත්වාපි තසං ගතවිතානං අජානනො ගව්ඡ කලණ්ඩුකං පරියෙසාති අත්තනා පුට්ඨං.¹ සුක්කපොතකං පෙසෙයි. සුක්කපොතනො ඉතොචිතො ච වරනොතා තං තගරං සචාපුණි.

තසම්ඤ්ච කාලෙ කලණ්ඩුකො නදිකිලං කිත්තිකාමො බහු. මාලාගනිවිලෙපතඤ්ච ඛදනීයභොජනීයාති ච ගාතාපෙත්වා නදිං ගන්ත්වා සෙට්ඨිසිතාය සද්ධිං නාවං ආරාධ්නා උදකෙ කිලිති. තසම්ඤ්ච දෙසෙ නදිකිලං කිලින්නා ඉසාරජනිකා තිබ්බණ්ණසජ්ජ පරිවාරිතං බිරං පිචනති, තෙන තෙසා දිව්‍යභාගමපි උදකෙ කිලින්නා නං සිතං න බාධති අයං පන කලණ්ඩුකො බිරගණ්ඩුසං ගහෙත්වා මුඛං වික්කාලෙත්වා තං බිරං නුට්ඨගති, නුට්ඨගන්තොධි උදකෙ අනුට්ඨගිත්වා සෙට්ඨිසිතාය සිසෙ නුට්ඨගති. සුක්කපොතකොධි නදි තීරං ගන්ත්වා එකිසා උදුමරසාබාය තිසිදිත්වා ඔලොකෙනොතා කලණ්ඩුකං සඤ්ජාතිත්වා සෙට්ඨිසිතාය සිසෙ නුට්ඨගන්තං දිස්වා අරෙ! කලණ්ඩුක! දස! අත්තනො ජාතිං ච වසනවිතානං ච අනුසාර, බිරගණ්ඩුසං ගහෙත්වා මුඛං වික්කාලෙත්වා ජාතිසම්පන්නාය සුඛං වද්ධාය සෙට්ඨිසිතාය සිසෙ මා නුට්ඨග, අත්තනො පමාණං න ජාතාසිති වත්වා ඉමං ගාථමාන:-

තෙ දෙසා තාති වජ්ඣති අහඤ්ච වතගොවරො,
අනුච්චව බො තං ගණ්ණයස්ස පිප බිරං කලණ්ඩුකාති.

තත්ත-තෙ දෙසා නාති වජ්ඣති මාතුකුච්ඡිං සකාය වදති. අයමෙත් අබිපායො. යත්ත තෙ වසිතං න තෙ බතනියධිතාදිතං කුච්ඡිදෙසා. යත්ත වාසි පතිට්ඨිතො තාති න බතනියධිතාදිතං කුච්ඡිවජ්ඣති අථබො දසිකුච්ඡියං තිං වසි චෙව පතිට්ඨිතො වාති. අහඤ්චවතගොවරෙ තීරව්ජාතගතොපි එතමත්තං ජාතාමිති දීපෙති. අනුච්චව බො නං ගණ්ණයස්ස නති එවං අතාවාරං වරමානං මයා ගන්ත්වා ආරොචිත අනුච්චව ජනිත්වා තව සාමිකා තාලෙත්වා චෙව ලක්ඛණාගතඤ්ච කත්වා තං ගණ්ණයස්ස ගහෙත්වා ගම්ඤ්ජනි, තසමා අත්තනො පමාණං ඤ්ජිතා සෙට්ඨිසිතාය සිසෙ අනුට්ඨගිත්වා පිප බිරං කලණ්ඩුකාති තං නාමෙනාලපති.

කලණ්ඩුකොපි සුක්කපොතකං සඤ්ජාතිත්වා මං පාකවං කරෙය්‍යාති ගයෙත එහි සාමි! කද ආගතොසිති ආහ. සුක්කො න එස මං හිත කාමතාය පකෙකාසති හිවං පන මෙ වලෙත්වා මාරෙතුකාමොති ඤ්ජිතව න මෙ තයා අත්තොති තතො උපාතිත්වා බාරාණසියං ගන්ත්වා යථාදිට්ඨං සෙට්ඨිතො විත්තාරෙන කපෙයි. සෙට්ඨි අසුත්තං තෙන කතනති වත්වා තසං ආණං කාරෙත්වා බාරාණසිමෙව තං

ආනන්දා දසපරිභොගෙන පරිභුක්ඛ්‍යා සන්තා ඉමං ධම්මදෙසනං
ආහරිතා ජාතකං සමොධානෙයි, තද්‍ය කලණ්ඩුකො අයං භික්ඛු
අහොයි. බාරණසිසෙට්ඨි පන අගමෙවන්ති.

කලණ්ඩුක ජාතකං.

1. 13. 8.

ඥා පෙ ධම්මං ධජං කන්ධාති ඉදං සන්තා ජෙතවනෙ විහරන්තො
එකං කුහකතික්ඛුං අරබ්භ කප්ථසි. තද්‍ය හි සන්තා තස්ස කුහක
භාවෙ ආරොපිතෙ න භික්ඛවෙ! ඉද්‍යනෙව පුබ්බපෙස කුහකො
සෙවන්ති ට්ඨවා අනිතං ආහරි:-

අතීත බාරණසියං බුහමදතො රජං කාරෙතො බොධි
සතො මුසිකයොනියං පට්ඨන්ති. ගහෙනා වුද්ධිමනියං මහාසරිරො
සුකරට්ඨාපකසයදියො හුන්වා අනෙකසතමුසිකපරිවාරෙ¹ අරඤ්ඤ
විහරති² අපේකො සිගාලො ඉතොවිතො ව විවරන්තො තං මුසික
යුථං දිස්වා ඉමා මුසිකා වඤ්ඤානා බාදියාමිති විනොතො මුසි
කානං ආසයස්සාවිදුරෙ සුරියාභිමුඛො වාතං පිවන්තො එකෙන
පාදෙන අට්ඨාසි. බොධිසත්තො ගොවරං වරමානො තං දිස්වා
සීලවා එකො හවියානිති තස්ස සන්තිකං ගන්තො හනෙත! නිං
කො නාමොති පුට්ඨි ධම්මකො නාමාති. වත්තාරෙ පාදෙ භූමිං
අට්ඨපෙතො කසමා එකෙනෙව සිතොසිති? මයි වත්තාරෙ පාදෙ
පඨවියං ධපෙනෙව පඨවි වතිතුං න සකෙකානි තස්මා එකෙනෙව
තිට්ඨාමිති. මුඛං විවරිතො කසමා සිතොසිති? මයං අඤ්ඤං න හත්ති
යාම වාතමෙව හත්තියාමාති. අථ කසමා සුරියාභිමුඛො තිට්ඨසිති?
සුරියං නමස්සාමිති. බොධිසත්තො තස්ස වචනං සුත්වා සීලවා එකො
හවියානිති තතො පට්ඨාය මුසිකගණෙන සද්ධිං සායං පාතං තස්ස
උපට්ඨානං ගව්ඡති. අථස්ස උපට්ඨානං කන්ධා ගමණකාලෙ සිගාලො
සබ්බපට්ඨිමං මුසිකං ගහෙනා මංසං බාදිතො අප්පකාහරිතො මුඛං
පුඤ්ඤිතො තිට්ඨති. අනුපුබ්බෙන මුසිකගණො තනුකො ජාතො,
මුසිකා පුබ්බ අමානං අයං ආසයො න පඨිභොති නිරන්තරං
තිට්ඨාම ඉද්‍යති සීලිලා, එවමි ආසයො න පුරන්තෙව කීනනුඛො
එතනති බොධිසත්තස්ස තං පවතති. අරොවසිංසු, බොධිසත්තො
කෙන නුඛො කාරණෙන මුසිකා තනුතං ගතාති විනොතන්තො
සිගාලෙ ආසවිකං ධපෙතො විමංසියාමි නනති උපට්ඨානකාලෙ සෙස
මුසිකෙ පුරතො කන්ධා සයං පට්ඡතො අහොයි. සිගාලො තස්ස
උපරි පක්ඛන්දි. බොධිසත්තො අත්තන්තො ගණ්ඨණ්ඨාය පක්ඛන්දන්තො
දිස්වා නිවත්තිතො හො සිගාල! ඉදං තෙ වක්ඛමාද්‍යනං න ධම්ම
සුධම්මතාය, පරෙසං පන විනිශ්චයාය ධම්මං ධජං කන්ධාව වරසිති
වන්ති ඉමං ගාථමාහ:-

1, අයං, අනෙකසතමුසිකාති පරිමුතො.

2, සන්තා, විමරශ්.

යො වෙ ධම්මං ධජං කඤ්ඤා නිගුලෙනා පාපමාවරො,
විසංසාසිකා භූතාති බිලාරං නාම තං වතනති.

තත්-යො වෙති ධතතියාදිසු යොකොවිදෙව, ධම්මං ධජං කඤ්ඤා නිගුලෙනා පාපමාවරො කරිතා තං කරොනො උසංසෙතා දයොනොති අනෙං. විසංසාසිකාති සිලවා අයනති සංඝාය සංඝාතවිසංසාසාති කතා. බිලාරං නාම තං වතනති තං එවං ධම්මං ධජං කඤ්ඤා රහො පාපාති කරොනොයෙව වතං කොරාටිකවතං නාම හොතීති අනෙං.

මුසිකරුජා කප්පෙනො කප්පෙනොයෙව උපපතීතා තස්ස ගිව්‍යං පතීතා හනුකස්ස හෙට්ඨා අනොගලකාලියං ධම්මා ගලකාලියං එලෙකා ජීවිතකඛයං පාපෙසි, මුසිකගණො නිවතතීතා සිහාලං මුරුමුරුති බාදිතා අගමාසි, පඨමමාගතාව කිරස්ස මංසං ලභිංසු, පච්ඡා ආගතා න ලභිංසු, තතො පට්ඨාය මුසිකගණො අභිබ්බොයො ජාතො, සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතා ජාතකං සමොධානෙසි, තද්ධ සිහාලො කුහකතිකුලු අහොසි, මුසිකරුජා පත අගමෙවතී.

බිලාරවතනනං.¹

1. 13. 9.

නායං සිවා පුඤ්ඤභෙගුති ඉදං සත්ථා ජේතවතෙ විහරනො කුහකඤ්ඤෙව ආරබ්බ කප්පෙයි:-

අතීතස්මිං හි බාරාණසීයං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො මුසිකරුජා හුතා අරඤ්ඤෙ වසති. අප්පෙකො සිහාලො දවඬාහෙ උට්ඨිතෙ පලායිකුමසකෙකානො එකස්මිං රුකෙහි සිසං ආහව්ව අට්ඨාසි, තස්ස සකලසර්වෙ ලොමාති ක්කායංසු, රුකෙහි ආහව්ව සිතට්ඨානෙ පත මත්තෙ චූළා විශ් පොකාති ලොමාති අට්ඨංසු; සො එකදිවසං සොණ්ඩියං පාණීයං පිවනො ඡායං ඔලො කෙන්නො චූළං දිසවා උපපනනංදති මෙ හණ්ඩමුලනති අරඤ්ඤෙ විවරනො තං මුසිකාදරිං දිසවා ඉමා මුසිකා වඤ්ඤෙතා බාදිසං මිති හෙට්ඨා වුත්තනගෙනෙව අවිදුරෙ අට්ඨාසි, අප් තං බොධි සත්තො හොවරාය වරනො දිසවා සිලවාති සංඝාය උපසංඝා මිතා නිං කො නාමොසිති පුට්ඨි. අහං අභිකහාරොපො නාමාති, අප් කසමා ආගතොසිති? කුලභාකං රකඛණ්ණායාති, කිනති කඤ්ඤා අවෙහ රකඛිස්සාසිති? අහං අබ්බුට්ඨගණනං නාම ජාතාමි කුලභාකං පාතොව නිකම්මිතා හොවරාය ගමණකාලෙ එත්තකාති ගණෙතා පට්ඨාගමණකාලෙපි ගණෙස්සාමි, එවං සායං පාතං ගණෙන්නො රකඛිස්සාමිති, තෙනහි රකඛ මාකුලාති, සො සාමුති සමපට්ඨිතා නිකම්මණකාලෙ එකො වෙ තයෙණි ගණෙතා පට්ඨාගමණකාලෙපි තප්පෙව ගණෙතා සබ්බපට්ඨිමි ගණෙතා බාදති, සෙසං

පුරිමසදිසමෙව, ඉධ පන මුසිකරාජා' නිවතනිත්වා සිතො හො !
අභිකභාරවාජ ! තායං තව ධම්මසුඛමච්ඡාය මත්තෙ චූළා ධම්මා
කුච්ඡිකාරණං පන ධම්මානි වත්වා ඉමං ගාථමාන :-

තායං සිඛා පුඤ්ඤභෙත්තු ඝාසභෙත්තු අයං සිඛා

තඛුට්ඨගණනං යාති අලං තෙ භොත්තු අභිකාති.

තත්-නඛුට්ඨගණනං ඝාතීති තඛුට්ඨගණනාති අඛුට්ඨ
ගණනා වුච්චති. අයං මුසිකගණො අඛුට්ඨගණනං තගච්ඡති න
උපෙති න පුරෙති පරික්ඛයං ගච්ඡතිති අත්ථා, අලං තෙ භොත්තු
අභිකාති සිගාලං නාමෙතාලපනො ආහ. එතතාවතා තෙ අලං
භොත්තු න ඉතො පරං මුසිකෙ බාදිසුසි අමෙහි වා තයා වා සද්ධිං
සංවාසො අලං භොත්තු න මයං ඉද්දති තයා සද්ධිං වසිසුසාමාති අත්ථා,
සෙසං පුරිමසදිසමෙව. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං
සමොධාණිකසි. තද්දපි සිගාලො අයං තික්ඛු අභොසි. මුසිකරාජා
පන අහමෙවාවි.

අභිකජාගකං.

1. 13. 10.

යථාවාවාම ගුඤ්ඤස්සති. ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො
එකං සාවච්ඡිං මාතුගාමං ආරබ්භ කපෙසි. සා කිරිකස්ස සද්ධස්ස
පසන්නස්ස උපාසකවුහමණස්ස වුහමණී දුස්සිලා පාපධම්මා රතති.
අතිවරිත්වා දිවා කිඤ්චි කමම. අකත්වා ගිලානාලයං දස්සෙත්වා
නිත්තමානා නිපජ්ජති. අථ තං වුහමණො කින්නෙ හදදො ! අථාසු
කතති පුච්ඡති වාතා මෙ විජ්ඣතති. අථ කිං ලඤ්ඤං වට්ටනිති ?
සිනිඬුමවුරුති පණ්ණිපණ්ණිතාති යාගුහතනෙලාදිති. වුහමණො
පං යං සා ඉච්ඡති තං තං ආහරිත්වා දෙති. දුස්සා විස සබ්බකිවම්මාති
කරෙති. සා පන වුහමණස්ස ගෙහං පට්ටාකාලෙ නිපජ්ජති බහි
තික්ඛන්තකාලෙ ජරෙහි සද්ධිං විනිනාමෙති. අථ වුහමණො ඉමිස්සා
සරිරෙ විජ්ඣතවාතාතං පරිශන්නො න පඤ්ඤායති එකදිවසං
ගකිමාලාදීති ආදය ජෙතවනං ගන්තො සත්ථාරං පුරෙත්වා ව වැදිත්වා
ව එකමන්තං නිසීදිත්වා කිං වුහමණ ! න පඤ්ඤායසීති වුත්තෙ වුහම
ණො කීර මෙ හනෙත ! සරිරෙ වාතා විජ්ඣතති සවාහං තස්සා
සප්පිතෙලාදීති මෙව පණ්ණිපණ්ණිතභොජනාති ව පරියෙසාම සරිර
මස්සා ඝතං විපසන්නාත්ථිවිණ්ණං. ජතං වාතරෙගස්ස පන පරි
ශන්නො න පඤ්ඤායති අහං තං පටිජග්ගන්තොව ඉධාගමණස්ස
මිකාසං න ලගාමිති. සත්ථා වුහමණීයා පාපවාටං ඤාත්වා වුහමණ !
එවං නිපන්නස්ස මාතුගාමස්ස රෙගෙ අවුපසමන්තෙ ඉදඤ්ඤදඤ්ඤ
භෙසජ්ජං කාතුං වට්ටනිති පුබ්බෙපි තෙ පණ්ණිතෙති කපිතං හව
සමිධිපගහන්තා පන න සලලකෙබ්බිති වත්වා තෙත යාචිත්තො
අතිතං ආහරි :-

අතිතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්. කාරෙතෙතෙ බොධි සත්තො බ්‍රහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බතතිචා වයසත්තො තක්ක සිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණතිචා බාරණසියං දිසාපාමොකො අව රියො අහොසි. එකසතරුජරානිසු¹ බතතිසකුමාර ව බ්‍රහ්මණකුමාර ව යෙභුයොසන තයොව සනතිතෙ සිප්පං උග්ගණනති. අපේකො ජනපදවාසි බ්‍රහ්මණො බොධිසත්තං සනතිතෙ තයො වෙදෙ අරියාරස ව විජ්ජාරියානාති උග්ගණතිචා බාරණසියංඤ්ඤව කුටුඬං සණ්ඨපෙචා දිවසෙ දිවසෙ වතතිකතං තො බොධිසත්තං සනතිතං ආගච්ඡති. තස්ස බ්‍රහ්මණී දුස්සිලා අහොසි පාපධම්මාති සබ්බං පච්චුප්පනනවත්තසදිසමෙව. බොධිසත්තො පන නං ඉමිනා කාර ණෙත ඔවාදගහණං ඔකාසං න ලභාමිති වුත්තෙත සා මාණවිකා ඉමං වඤ්ඤති නිපජ්ජතිච ඤාති තස්ස රොගානුච්ඡිකං හෙසජ්. ආවිකක්ඛිණිමිති විනෙතො ආග තාත! චං ඉතො පට්ඨාය තස්ස සප්පිබ්බරසාදිති මා අදාසි. ගොවුත්තෙත පන පඤ්ඤ පණණති² තිථිලා දිති³ ව පක්ඛිපිචා කුපේචා⁴ නවතඬෙලොභහාජතෙ පක්ඛිපිචා ලොගගනං ගාහාපෙචා රජ්. වා යොතතං වා රුක්ඛලතං වා ගහෙචා ඉදං තෙ රොගස්ස අනුච්ඡිකං හෙසජ්. ඉදං වා පිච උරියාය වා තයා භුත්තහත්තස්ස අනුච්ඡිකං කමමං කරොතිති වචා ඉමං ගාථං වදෙය්‍යාසි සවෙ හෙසජ්. න පිචති අප් නං රජ්ජයා වා යොතෙතන වා ලතාය වා කතිවි පහාරෙ පහරිචා කෙසෙසු ගහෙචා ආකඬිචා කප්පරෙන පොථෙය්‍යාසි තං බණ්ඤ්ඤව උරියාය කමමං කරිස්සතිති. සො සාගුති සම්පට්ච්ඡිචා වුත්තති යං මෙනෙව හෙසජ්. කිචා හදෙදු! ඉමං හෙසජ්. පිචාති ආග. කෙත තෙ ඉදං ආවිකක්ඛනති? ආවරියෙන හදෙදුති. අපතෙති තං න පිචිස්සාමිති. මාණවො න චං අත්තනො රුචිය පිචිස්සාසිති රජ්. ගහෙචා අත්තනො රොගස්ස අනුච්ඡිකං හෙසජ්. වා පිච යාභුහත්තානුච්ඡිකං කමමං වා කරොතිති වචා ඉමං ගාථමාහ:-

යථාචාචාව භුඤ්ඤස්ස යථාභුත්තඤ්ඤ ව්‍යාහර,
උභයං තෙ න සමෙති චාචා භුත්තඤ්ඤ කොසියෙති.

තත්ථ-යථාචාචාව භුඤ්ඤස්ස යථා තෙ චාචා තථාව භුඤ්ඤස්ස වාතා මෙ විජ්ඣනතිච චාචාය අනුච්ඡිකමෙව කචා භුඤ්ඤස්සති අත්තො. යථා චාචං වාතිපි පාඨො යුජ්ජති. යථාචාචායානිපි පඨනති. සබ්බත්ථ අයමෙවත්තො. යථා භුත්තඤ්ඤ ව්‍යාහරති යං තෙ භුත්තං තස්ස අනුච්ඡිකමෙව ව්‍යාහර අරෙගමිති වචා ගෙහෙ කත්තබ්බ කමමං කරොතිති අත්තො. යථාභුත්තඤ්ඤානිපි පාඨො. අථවා අරෙ ගමිති යථාභුත්තමෙව වචා කමමං කරොතිති අත්තො. උග්ගණන

1. සි. රාජධානිපාත-ඉං. රාජධානිසු.

2. ස්‍යා, පඤ්ඤපණ්ණ.

3. සි. ප්‍රාදිනිව.

4. ස්‍යා, කොට්ටචා.

න සමෙති වාචා භූතභාෂා කොසිසෙති යාවතෙ වාචා වාතා මං විජ්ඣනති යඤ්ච තෙ ඉදං පඤ්ඤානං භොජනං භූතතං ඉදං උභයමපි භූතතං න සමෙති තස්මා උච්ඡාය කමමං කරෙහි. කොසිසෙති තං භොතෙතන ආලපති.

එවං වුත්තෙ කොසිසමුභමඤ්ඤි භිතා¹ ආචරියෙන උසුසුකකං ආපනනකාලතො පච්ඡාය න සකකාමයා එස වඤ්ඤානං උච්ඡාය කමමං කරිස්සාමිති උච්ඡාය කමමං අකාසි. ආචරියෙන මෙ දුස්සීල භාෂො ඤ්ඤානො න දුති සකකා ඉතො පච්ඡාය පුත්ත එවරුපං කාභුතති ආචරියෙ භාරවෙන පාපකමමතොපි විරමිතො සීලවති අහොසි.

සාපි මුභමඤ්ඤි සමමාසමුද්දාන කිරමති ඤ්ඤාතාති සත්ථරි භාරවෙන න පුත්ත අතාවාරං අකාසි. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො ජාතකං ඉමොධානෙසි. තදා ජයමපතිකා පත ඉදුති ජයමපතිකාව. ආචරියො පත අහමෙවති.

කොසිසජාතකං.

භූසනාලිවගො හෙරයමො.

1. 14. 1.

අසම්ප්‍රදානෙති ගජිනරස්සාති ඉදං සත්ථා වෙළවතෙ විහරනො දෙවදත්තං ආරබ්භ කපෙසි. තස්මිං හි කාලෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුච්ඡාපපසුං ආවුසො! දෙවදත්තො අකතඤ්ඤා තථාගතස්ස ගුණං න ජාතාතීති. සත්ථා ආගතො කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිතො ඉමාය නාමාති වුත්ත න භික්ඛවෙ! ඉදුතෙව දෙවදත්තො අකතඤ්ඤා පුබ්බපි අකතඤ්ඤායෙවාති වතො අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ මහධරවෙස් රාජගහෙ එකස්මිං මහධරඤ්ඤා රජං කාරෙනෙත බොධිසඤ්ඤා තස්සෙව සෙට්ඨි අහොසි අසීතිකොටි විහවො සඛිසෙට්ඨිති නාමෙන, බාරාණසියමපි පිට්‍රියසෙට්ඨි නාම අසීතිකොටිවිහවොව අපහාසි. තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං සභායා අපෙසුං. තෙසු බාරාණසියං පිට්‍රියසෙට්ඨිස්ස තෙනවිදෙව කරඤ්ඤෙන මහත්තං භයං උපපජ්ඣි සබ්බං සාපතෙය්‍යං පරිහාසි. සො දළිඤ්ඤා අපපටි සරණො හුත්වා හරියං ආදාය සඛිසෙට්ඨිං පච්චයං කත්වා බාරාණසිතො තික්ඛමිත්වා පදසාව රාජගහං පත්වා සඛිසෙට්ඨිස්ස නිවෙසකං අගමාසි. සො තං දිස්වාච සභායො මෙ ආගතොති පරිස්ස ජිත්වා සකකාරසමොතං කාරෙත්වා කතිපාහං වීතිනාමිත්වා එකදිවසං කීං සමම! කෙනෙත්තෙ ආගතොසීති පුච්ඡි. භයමෙම සමම! උපපත්තං

සබ්බා ධනං පරිකෘණං උපබ්බසෙමා මෙ හොතිති. සාධු සමම! මා හායිති ගණ්ඨාගාරං විවරාපෙත්වා වතනාලීස තිරඤ්ඤකොට්ඨො දූපෙත්වා සෙසමපි පරිව්ඤ්ජපරිවාරං සබ්බං අත්තනො සත්තනා සවිඤ්ඤාණකමවිඤ්ඤාණකං මජ්ඣෙහි භිඤ්ඤා උපබ්බසෙමෙව අදුසි. සො තං විභවං ආදාය පුත්ත බාරණසිං ගන්ත්වා නිවාසං කපෙපසි.

අපරහාගෙ සබ්බසෙට්ඨස්සපි තාදිසමෙව හයං උපපජ්ඣි. සො අත්තනො පටිසරණං උපබ්බසෙත්තො සභායස්ස මෙ මහා උපකාරෙකතො උපබ්බසිවිභවො දින්නො න සො මං දිස්වා පරිව්ඤ්ජස්සති තස්ස සත්තීතං ගමිස්සාමිති විනේශත්වා හරියං ආදාය පදසාව බාරණසිං ගන්ත්වා හරියං ආභ ගඤ්ඤ! තව මයා සද්ධිං අත්තරවිපියා ගමිණං නාම න යුත්තං මයා පෙසිතයානං ආරුක්ඛ මහනේතන පරිවාරෙන පච්ඡා ආගමිස්සාසි යාව යානං පෙසෙමි තාව එත්තෙවි හොතිති වත්වා තං සාලායං ඔපෙත්වා සයං නගරං පටිසිත්වා සෙට්ඨස්ස සරං ගන්ත්වා රාජගහනගරතො නුමානං සභායො සබ්බසෙට්ඨි නාම ආගතොති ආරොවාපෙසි. සො ආගච්ඡතුති පනෙකාසාපෙත්වා තං දිස්වා තෙව ආසනා වුට්ඨාසි. න පටිපජ්ඣාරං අකාසි කෙවලං කිම්ඤ්ඤං ආගතොසිති පුච්ඡි. නුමානං දස්සන්තං ආගතොමහිති. නිවාසො පන තෙ කහං ගතිතොති? න තාව නිවාසට්ඨානං අජී, ඉඤ්ඤිසරණිමපි සාලාය ඔපෙත්වා ආගතොවහිති. නුමානං ඉධ නිවාසට්ඨානං නජී නිවාසං ගහෙත්වා එකසමී ආනෙ පවාපෙත්වා භුඤ්ජිත්වා ගච්ඡ පුත්ත අමෙහ මා පස්සිත්වාති වත්වා මග්ගං සභායස්ස දසන්නෙ¹ බක්ඛිත්වා එකං බහලපලාපතුමං දෙතිති දුසං ආණා පෙසි. තං දිවසං කිරි සො රත්තසාලිනං සකටසහස්සමත්තං ඔපුණාපෙත්වා කොට්ඨාගාරං පුරාපෙසි. වතනාලීසකොට්ඨනං ගහෙත්වා ආගතො අකතඤ්ඤ මහාවොරෙණ සභායස්ස නුමෙමධෙත්ත පලාපෙදූපෙසි. දුසො පච්ඡයං එකං පලාපතුමං පක්ඛිපාපෙත්වා බොධි සත්තස්ස සත්තීතං අගමාසි.

බොධිසත්තො විනේශසී, අයං අසපුරිපසා මම සන්තිකා වතනාලීසකොට්ඨනවිභවං. ලභිත්වා ඉදුති පලාපතුමං දූපෙසි, ගණ්ඨාමි නුඛො මා ගණ්ඨාමිති. අථස්ස එතදහොසි, අයං තාව අකතඤ්ඤ මිත්තදුති කතවිනාසකභාවෙන මයා සද්ධිං මිත්තභාවං භිඤ්ඤ සවාහං එතෙන දින්නං පලාපතුමං. ලාමකත්තා න ගණ්ඨිස්සාමි අහමපි මිත්තභාවං භිඤ්ඤාමි. අනුබාලා පරිත්තකං ලභිං අගණ්ඨනත්වා මිත්තභාවං භික්ඛාසෙනති අහං පන එතෙන දින්නං පලාපතුමං ගහෙත්වා මම විසේන මිත්තභාවං පතිට්ඨාපෙස්සාමිති. සො පලාපතුමං දසන්නෙ බක්ඛිත්වා පාසාදු ඔරුක්ඛ සාලං අගමාසි. අථ තං හරියා කිං තෙ අය්ස! ලභිතති පුච්ඡි. ගඤ්ඤ! අමානං සභායො පිළිඤ්ඤෙට්ඨි පලාපතුමං දත්වා අමෙහ අජ්ජෙව විස්සජ්ජසිති.

සාදය! කීමත්. අග්ගභෙසි? කීර්ථිත්. වතනාලිසකොට්ඨකස්ස අනුච්ඡිකනති රෙදිතුං ආරති. බොධිසතො හදදා! මා රෙදි අභං තෙන සද්ධිං මිත්තභාවගෙදනභයෙන මම වසෙන මිත්තභාවං රූපෙන භණ්ණිං. ඒවාං කිංකරණං සොවසිති වත්වා ඉමං භාටමාන:-

අසම්පදානෙති තරිතරස්ස

බාලස්ස මිත්තාති කලිභවනති,

තස්මා හරමි භුසං අබ්බිමානං.

මා මෙ මිතති ජිසිත්ථ සස්සතායනති.

තත්-අසම්පදානෙති¹ අසම්පදානෙති¹ සරලොපෙන සනි. අග්ගභෙතාති අතො. ඉන්ද්‍රියවර්ගයාහි යස්ස කස්සචි ලාමකාලාම කස්සාපි. බාලස්ස මිත්තාතිකලි භවනති² දක්ඛස්ස අපඤ්ඤස්ස මිත්තාති ඛලිතාති² කාලකණ්ණිසදිසාති හොනති හිජ්ජනති² අතො. නස්මා හරමි භුසං අබ්බිමානනති තෙන කාරණෙනාහං සභායෙන දින්නං එකං පලාපතුමං හරමි ගණ්ණාමිති දස්සෙති. මානනති අවිත්තං නාලිකං නාමං වතුනනං අබ්බිමානං, වතස්සා ව නාලිසයා තුමො නාම, තෙන වුත්තං පලාපතුමනති. මා මෙ මිතති ජිසිත්ථ සස්ස නාසනති මම සභායෙන සද්ධිං. මෙතති මා හිජ්ජත්ථ සස්සතා ව අයං හොතුති අතො.

එවාං වුත්තෙපි සෙට්ඨිහරියා රෙදනෙව. තස්මිං බණ්ණ සබ්බ සෙට්ඨිනා පිළියසෙට්ඨිස්ස දින්නො කම්මනනදසො සාලාචාරෙන ආභව්ජනො සෙට්ඨිහරියාය රෙදනසද්දං සුච්චා සාලං පටිසිච්චා අත්තතො සාමිකෙ දිඤ්චා පාදෙසු පතිච්චා රෙද්දිච්චා කඤ්චිච්චා කීමත්. ඉධාගතත්ථ සාමිති පුච්ඡි. සෙට්ඨි සබ්බං ආරොවෙසි. කම්මනන දසො හොතු සාමි! මා වින්නොටාති උභොපි අස්සාසෙච්චා අත්තතො ගෙහං තෙච්චා ගඤ්ඤාදකොන් නභාපෙච්චා හොපෙච්චා සාමිකා වො ආගතාති සෙසදසෙ සනතිපාතෙච්චා දස්සෙච්චා කතිපාහං චිතිනා මෙච්චා. සබ්බෙ දසෙ ගතෙච්චා රාජබණ්ණා ගතච්චා උපරවං අකාසි. රුජ් පකෙකාසාපෙච්චා කීමෙනනති පුච්ඡි. තෙ සබ්බං තං පවතති. රසෙද්ද ආරොවෙසුං. රුජ් තෙසං වචනං සුච්චා උභොපි අභට්ඨි පකෙකාසාපෙච්චා සබ්බසෙට්ඨිං. පුච්ඡි සච්චං කීර් තයා මහාසෙට්ඨි! පිළියසෙට්ඨිස්ස වතනාලිසකොට්ඨකං දින්නනති. මහාරුජ්! මම සභායස්ස මං තනෙකච්චා රාජගහං ආගතස්ස ත කෙවලං ධනං සබ්බං විභවජ්ජනං සවිඤ්ඤාණකාමිඤ්ඤාණකං වෙ කොට්ඨාසෙ කච්චා සම්භාගෙ අදාසිනති. රාජා සච්චමෙනනති පිළියසෙට්ඨිං. පුච්ඡි. ආම දෙවොති. තයා පතස්ස තඤ්ඤෙව තනෙකච්චා ආගතස්ස අති කොට්ඨි සක්කාරො වා සම්මානො වා කතොති? සො තුණ්හි අහොසි. අපි පති තෙ එතස්ස පලාපතුමමත්තං දසනෙන පකිපාපෙච්චා

1. සි. ඉං. අසම්පදානෙති, සස. අසපදානෙති.

2. සස. කලිතාම.

දුපිතං අප්පිති? තච්චි සුත්වා කුණ්ඨියෙව අහොසි. රාජා කිං කාතබ්බනති අමචෙවහි සද්ධිං මනෙතවා; තං පරිභාසිත්වා ගවජථ පිළියසෙට්ඨියා සරෙ සබ්බං විහවං සබ්බසෙට්ඨියා දෙථාති ආහ. බොධිසත්තො මහාරාජ! මග්ගං පරසන්නතෙත අනේවා නන්ති මයා දින්නමත්තමෙව පන දුපෙථාති. රාජා බොධිසත්තං සන්නතං දුපෙසි. බොධිසත්තො සබ්බං අත්තනා දින්නවිහවං පටිලභිත්වා දුස පරිසපරිවුත්තො රාජගහමෙව ගන්ත්වා කුටුමං සණ්ඨපෙත්වා දුතාදීති පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තදු පිළියසෙට්ඨි දෙවදත්තො අහොසි. සබ්බ සෙට්ඨි පන අහමෙවාති.

අසම්පදානිජාතකං.

1. 14. 2.

කුසලුපදෙසෙ ධිනිසා දළහාස වාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අප්පාලනිග්‍රොධෙ මාරධිතානං පළොභනසුත්තනං ආරබ්භ කපෙසි. ගගවතාති ආදිත්වා පට්ඨාය :-

දදුලලමානා ආගඤ්ඤං තණ්හා ව අරතී රගා,
තා තත්ථපඤ්ඤි සත්ථා තුලංගට්ඨං ව මාලුකොති^a.

එවං යාව පරියොසානා තස්ස සුත්තනංසං කපිතකාලෙ ධම්ම සභායං සනතිපතිතා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං, ආවුසො! සමො සමුද්දො මාරධිතරෙ අනෙකසතාති දිබ්බරූපාති මාපෙත්වා පළො භනත්ථාය උපසඬකමනායො¹ අනඛිතිපි උම්මිලෙත්වා න ඔලොකෙසි. අසො! බුද්ධබලං නාම අවජ්ජියනති. සත්ථා ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරහි කථාය සනතිසින්නාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙත න භික්ඛවෙ! ඉදති මග්ගං සබ්බාසවෙ බෙපෙත්වා සබ්බඤ්ඤං පත්තංසං මාරධිතානං අනොලොකනං නාම අවජ්ජියං අහං හි පුබ්බෙ බොධිං පරියෙසමානො සකතිලෙසකාලෙපි අතිසබ්බතං දිබ්බරූපමි ඉන්ද්‍රියාති භිද්දිත්වා කීලෙසවසෙන අනොලොකෙත්වා ව ගන්ත්වා මහාරජ්ජං පාපුණ්ණති වත්වා අතිතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො ගාතිකසතස්ස කණ්ටියො අහොසීති සබ්බං හෙට්ඨා ධාතක සිලාජාතකෙ වුත්තනායෙතෙව විත්ථාරෙතබ්බං. තදු පන තකක සිලානගරවාසීති බතිනගරෙ සාලාය බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා යාවත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා අභිසෙකෙ කතෙ තකකසිලානගර වාසිනො නගරං දෙවනගරං වීය ව රාජගවනං ඉන්ද්‍රගවනං වීය ව අලඬකරිංසු. තදු පන බොධිසත්තො නගරං පටිසිත්වා රාජගවනෙ පාසාදෙ මහාතලෙ සමුස්සාපිතසෙතච්ඡත්තං රතනවරපලඬකං

ආරුහුණ දෙවරාජලිලාය නිසිදි අමවා ව බ්‍රාහ්මණගහපතිකා දයෝ ව බතතියකුමාරා ව සබ්බාලාභිකාරාජනිමණිකා පරිවාරෙතො අට්ඨංසු. දෙවච්ඡරපටිහාගා සොලසසහස්සා නාටකිනිකයෝ නවව ගිහවාදිතකුසලා උත්තමවිලාසසම්පන්නා නවවගිහවාදිතාති පයෝ ජෙස්සං. ගිහවාදිතසද්දුත රාජහවනං. මෙසන්තිතපුරිතො මහා සමුදාකුච්ඡි විය එකතින්නාදං අහොසි. බොධිසත්තො තං අත්තනො සිරිසොහග්ගං ඔලොකායමානො විනොසාසි, සවාහං තාසං යක්ඛිණීනං අභිසම්බතං. දිබ්බරූපං ඔලොකිස්සං ජිවිතකයං පතොනා අහ වියං ඉමං සිරිසොහග්ගං න ඔලොකිස්සං පච්චෙකවුට්ඨානං පන ඔවාදෙ සිතහාවෙන ඉදං මයා පත්තනාති එවස්සෙව පන විනොසාසි, උදානං උදානෙනො ඉමං ගාථමාග :-

කුසලපදෙසෙ ධිතියා දලහාය ව

අවනිතතනාහයභිරුතාය ව

න රකඛසිනං වසමාගම්මහා

ස සොනිහාවො මහතා හයෙන මෙති.

තත්-කුසලපදෙසෙති කුසලානං උපදෙසෙ. පච්චෙකවුට්ඨානං ඔවාදෙති අත්තො. ධිතියා දලහාය වාති දලහාය ධිතියා ව විරෙත අබ්බාච්ඡිනනාතිරත්තරවිරියෙන වාති අත්තො. අවනිතතනාහය භිරුතාය වාති අහයභිරුතාය අවනිතතනා ව. තත් හසනාති විතකුත්‍රාසමත්තං පරිත්තහග්ගං. භිරුතාති සර්වකම්පනපත්තං මහා හග්ගං. ඉදං උභයමපි මහාසත්තස්ස යක්ඛිණීයො නාමෙතා මනුස්ස බාදිකාති හෙරවාරමමණං දිස්වාපි නාහොසි. තෙනාහ අවනිතතනා හයභිරුතාය වාති. හයභිරුතාය අහාවෙනෙව හෙරවාරමමණං දිස්වාපි අතිවත්තනාහාවෙනාති අත්තො. ගුරුකාසිනං වසමාගම්මහාති යක්ඛකන්නාපර තාසං රකඛසිනං වසං න අගම්මහා, යස්මා අමහාකං කුසලපදෙසෙ ධිතී ව දලහා අහොසි. හයභිරුතාහාවෙන ව අති වත්තනසභාවා අනුමා, තස්මා රකඛසිනං වසං න අගම්මහාති වුත්තං හොති. ස සොනිහාවො මහතා හයෙන මෙති සො මෙ අගං අජ් මහතා හයෙන රකඛසිනං සනතිකා පත්තබ්බෙන දුක්ඛ දොමනස්සෙන සොනිහාවො බෙමහාවො පීඨිසොමනස්සහාවො යෙව ජානොති.

එවං මහාසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙතිං ධම්මෙන රජ්ජං කාමෙතො දානාදීනි පුඤ්ඤාති කතො යථාකම්මං ගතො. සත්තො ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො ජාතං සමොධානෙනසි. අගං තෙන සමයෙන තකකසිලං ගතො රජ්ජපත්තකුමාරෙ අහොසිනති.

පඤ්චගරුකජාතකං.¹

1. 14. 3.

වෙමං යගිනති ඉදං සන්ධා ජෙතවනෙ විහරනො අඤ්ඤාතරං
 භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. සො හි භික්ඛු සජ්ජසනනිකෙ කමමට්ඨානං
 ගතොති; පට්ටනං ගතොති එකං ගාමකං උපනිස්සාය ආරඤ්ඤා
 සෙතාසනෙ වස්සං උපගඤ්ඤි. තස්ස පඨමොසෙසෙව පිණ්ඩාය
 පට්ටියස්ස පණ්ණසාලා ක්කායිත්ථ. සො වසනට්ඨානාභාවෙන කීල
 මනොතා උපට්ඨාකානං ආවික්ඛි. තෙ හොතු හතෙන! පණ්ණසාලං
 කරිස්සාම කසාම තාව වපාම තාවාති ආදීති වදන්තා තෙමුඤ්ඤං
 විතීනාමෙසුං. සො සෙතාසනසප්පායාභාවෙන කමමට්ඨානං මන්තං
 පාපෙතුං නාසක්ඛි. සො නිමිත්තමත්තමපි අනුප්පාදෙත්වා වුත්ථස්සො
 ජෙතවනං ගතොති සන්ධාරං වන්දිත්වා එකමනං නිසීදී. සන්ධා තෙන
 සඤ්ඤා පටිසන්ධාරං කත්වා කීනානුබො තෙ භික්ඛු! කමමට්ඨානං
 සප්පායං ජාතනති පුච්ඡි. සො ආදිනො පට්ඨාය අසප්පායභාවං
 කපෙසි. සන්ධා පුබ්බෙ බො භික්ඛු! තීරව්ජානාපි අත්තනො සප්පා
 යාසප්පායං ඤාත්වා සප්පායකාලෙ වසිත්වා අසප්පායකාලෙ වස
 නට්ඨානං පභාය අඤ්ඤාත්ථ අගමංසු තිං කසමා අත්තනො සප්පායං
 සප්පායං න අඤ්ඤාසීති වත්වා තෙන යාවිනො අතීතං ආහරී :-

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජාතෙරෙනො බොධිසත්තො
 සකුණ්ඨොතිඨං නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤාතං පත්වා සොභග්ගප්පත්තො
 සකුණ්ඨරු භුත්වා එකසම් අරඤ්ඤායතනෙ ජාතස්සරතීරෙ සාබා
 විට්ඨසම්පන්නං බහලප්පත්තපලාසං මහාරුක්ඛං උපනිස්සාය සපරි
 වාගේ වාසං කපෙපසි. බහු සකුණා තස්ස රුක්ඛස්ස උදකමත්ථකෙ
 පත්ථසාබාසු වසන්තා සරීරවලඤ්ඤං උදකෙ පාතෙනති. තස්මිඤ්ච
 ජතස්සරෙ වණ්ණො නාගරජා වසති. තස්ස එතදහොසි ඉමෙ
 සකුණා මග්ගං නිවාසෙ ජාතස්සරෙ සරීරවලඤ්ඤං පාතෙනති,
 යනුනාහං උදකතො අග්ගිං උට්ඨාපෙත්වා රුක්ඛං ක්කාපෙත්වා එතෙ
 පලාපෙසන්ති. සො කුඤ්ඤානසො රත්තිභාගෙ සබ්බෙසං සකු
 ණානං සන්තිපතිත්වා රුක්ඛසාබාසු නිපන්නකාලෙ පඨමං තාව
 උඤ්ඤාතෙරපිතං වීර උදකං පක්කට්ඨාපෙත්වා දුතියවාරෙ ද්විමං උට්ඨා
 පෙත්වා තතියවාරෙ තාලකකිකිප්පමාණං ජාලං උට්ඨාපෙසි. බොධි
 සත්තො උදකතො ජාලං උට්ඨගමානං දිස්වා හො සකුණා! අග්ගිනා
 ආදිතං නාම උදකෙන නිබ්බාපෙනති ඉදං පන උදකමෙව
 ආදිතං න සක්කා අමොග්ගි ඉධ වසිතුං අඤ්ඤාත්ථ ගම්ඣස්සාමාති
 වත්වා ඉමං ගාමමාන :-

වෙමං යගිං තත්ථ අරී උදිරිතො

උදකස්ස මජ්ඣෙකි ජලතෙ සතාසනො

න අස්ථ වාසො මහියා මහිරුතෙ

දිසා ගජවෙහා සරණස්ථ නො හයන්ති.

තත්ත ඛෙමං යතීං නත්ත අපි උද්දිගොති යසම්භි උදකපිථෙව්
 බෙමහාවො නිබ්බයහාවො තසම්භි. සතතූ පච්චත්තිකො සපතොතා¹
 උට්ඨිතො. උදකසායාති ජලසා² සනාසනොති අග්ගි. සොති සතං
 අසනාති තසම්භි සතාසනොති චුච්චති. න අජ්ජ වාසොති අජ්ජ
 නො වාසො තප්පි. මහිංසා මහිරුහෙති මහිරුහො චුච්චති රුකෙඛා
 තසම්භි. ඉමිසාං මහියා ජාතො රුකෙඛති අතො. දිසාභජ්ජෙවනාති
 දිසා භජ්ජ ගච්ඡට. සරණජ්ජනොභයනති අජ්ජමානං සරණතොව
 භසං ජනං. පටිසරණධොනතො භයං උපපනනනති අතො.

එවං වත්තා බොධිසත්තො අත්තනො වචනකරෙ සකුණෙ ආදාය
 උපපතිත්වා අඤ්ඤාත් ගතො. බොධිසත්තස්ස පන වචනං අගතෙත්වා
 ධීතසකුණං ජීවිතකම්මං පතො. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා
 සච්චාති පකාසෙත්වා ජනකං සමොධානෙයි. සච්චපරියොසානෙ සො
 හික්ඛු අරහතො පතිට්ඨාසි. තද්ධ බොධිසත්තස්ස වචනකර සකුණං
 බුද්ධිපරිසා. සකුණරාජා පන අගමෙවාති.

සනාසනජානකං.

1. 14. 4.

ගෙ සඤ්ඤිතොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සබ්බස්ස
 නගරවාසෙ අත්තනා සබ්බිතොතන පුච්ඡිතපඤ්ඤාස්ස ධම්මසෙතා
 පතිතො වින්දාරව්‍යාකරණං ආරබ්භ කපෙසි. තත්ථිදං අතිතවත්තු :-

අතිතෙ නිර බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාලෙතො
 බොධිසත්තො අදඤ්ඤායතනෙ කාලං කතෙතො අනෙතවාසිනෙති
 පුච්ඡිතො නෙවසඤ්ඤි නාසඤ්ඤිති ආහ. -පෙ-තාපසා ජෙට්ඨනො
 වාසිකස්ස නටං න ගණනිංසු. බොධිසත්තො ආහස්සරතො ආගන්තො
 ආකාසෙ ධම්මා ඉමං ගාථමාහ :-

ගෙ සඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා

ගෙපි අසඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා,

එතං උභයං විචර්ජය

තං සමාපතතිසුඛං අනබ්බණන්ති.

තත්ත-ගෙ සඤ්ඤිතොති ධපෙත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන
 ලාභිතො අවසෙසෙ සචිත්තකසත්තෙ දසෙස්සති. ගෙපි දුග්ගතාති
 තස්සා සමාපතතියා අලාභතො තෙපි දුග්ගතා නාම. ගෙපි අසඤ්ඤි
 නොති අසඤ්ඤාතෙව නිබ්බතො අචිත්තකසත්තෙ දසෙස්සති. ගෙපි
 දුග්ගතාති තෙපි ඉමිසාංගෙව සමාපතතියා අලාභතො දුග්ගතා
 ගෙව නාම. එතං උභයං. විචර්ජයාති එතං උභයමපි සඤ්ඤිතා
 වඤ්ච අසඤ්ඤිතාවඤ්ච විචර්ජය පජ්ඣාති අනෙතවාසිකං. ඔවදි.
 හං. සමාපතතිසුඛං අනබ්බණන්ති තං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන

සමාපතතිලාභිනො සන්තප්ථොති සුඛනාඨි සබ්බං ගතං ක්කානසුඛං අනඛණං නිද්දොසං බලවට්ඨිතෙතකග්ගතාසභාවෙනපි තං අනඛණං නාම ජතං.

එවං බොධිසත්තො ධම්මං දෙසෙත්වා අනෙතවාසිකස්ස ගුණං කපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව අගමාසි. තද්ද සසසතාපසා ජෙට්ඨනෙතවාසිකස්ස සද්දතිංසු. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි තද්ද ජෙට්ඨනෙතවාසිකො සාරිපුත්තො අහොසි මහාබ්‍රහ්මා පන අගමෙවාති.

ක්කානසොධනජානකං.

1. 14. 5.

වඤ්ඤානාඨි ඉද්ධපි සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සබ්බස්සනගර වාසෙ පේරසෙස්සව පඤ්ඤාච්ඡාකරණං ආරබ්භ කපෙසි :-

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතො බොධි සත්තො අරඤ්ඤායතනෙ කාලං කරෙතො අනෙතවාසිකෙති පුට්ඨිතො වඤ්ඤං සුරියාහනාඨි වත්වා ආභස්සරෙසු නිබ්බත්තො, තාපසා ජෙට්ඨනෙතවාසිකස්ස න සද්දතිංසු බොධිසත්තො ආගනත්වා ආකාසෙ සිත්තො ඉමං භාථමාග :-

වඤ්ඤං සුරියාහඤ්ච යොධ පඤ්ඤාය භාධති,

අවිතකෙකන ක්කානෙන හොති ආභස්සරූපගොති.

තත්ථ-වඤ්ඤානාඨි ඔදනකසිණං දස්සෙති. සුචිකාහනාඨි පිත කසිණං. සොධ පඤ්ඤාය භාධතීති යො පුග්ගලොඉධ සත්තලොකෙ ඉදං කසිණවයං පඤ්ඤාය භාවෙති ආරම්භණං කත්වා අනුපවිසති තත්ථ ව පතිට්ඨති. අථවා වඤ්ඤං සුචිකාහඤ්ච සොධ පඤ්ඤාය භාධතීති යත්තකං ආනං වඤ්ඤාය සුරියාහඤ්ච පත්ථං තත්තකෙ ආනෙ පටිභාගං කසිණං වස්සෙත්වා තං ආරම්භණං කත්වා ක්කානං නිබ්බත්තෙතො උග්ගමෙපතං ආභං පඤ්ඤාය භාවෙති නාම, තස්මා අගමෙපත් අත්ථායෙව. අවිතකෙකන ක්කානෙන හොති ආභස්ස රූපගොති සො පුග්ගලො තථා කත්වා පටිලඤ්ඤාන දුතියෙන ක්කානෙන ආභස්සරබ්‍රහ්මලොකූපගොව හොතිති.

එවං බොධිසත්තො තාපසෙ බොධෙත්වා ජෙට්ඨනෙතවාසිකස්ස ගුණං කපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව ගතො. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද්ද ජෙට්ඨනෙතවාසිකො සාරි පුත්තො මහාබ්‍රහ්මා පන අගමෙවාති.

වඤ්ඤාජානකං.

1. 14. 6.

සං ලදං තෙන නුච්චිබ්බන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්තො
 ඵලලනං භික්ඛුණිං ආරබ්භ කපෙසි. සාවතීයං හි අඤ්ඤාතරෙ
 උපාසකො භික්ඛුණිසංඝං ලසුණෙන පවාසෙත්වා ඛෙත්තපාලං
 ආණ්ඩෙසි, සචෙ භික්ඛුණියො ආගච්ඡන්ති එකෙකාය භික්ඛුණියා
 චෙ තයො භණ්ණිකා දෙහිති. තතොපට්ඨාය භික්ඛුණියො තස්ස
 ගෙහවපි ඛෙත්තවපි ලසුණත්ථාය ගච්ඡන්ති. අපෙකසම්. උස්සව
 දිවසෙ තස්ස ගෙහෙ ලසුණං පරික්ඛයං අගමාසි. ඵලලනං
 භික්ඛුණි සපරිවාරං ගෙහං ගන්ත්වා ලසුණෙතාමුසො! අත්ථාති
 වත්වා නත්ථෙය්! යථාභතං ලසුණං පරික්ඛණං ඛෙත්තං ගච්ඡන්ති
 මුත්තා ඛෙත්තං ගන්ත්වා න මග්ගං ජාතිත්වා ලසුණං ආහරිතෙසි.
 ඛෙත්තපාලො උජ්ඣාසි, කථං හි නාම භික්ඛුණියො න මත්තං
 ජාතිත්වා ලසුණං හරිතෙසස්සන්ති. තස්ස සුත්වා යා තා භික්ඛුණියො
 අපට්ඨන්ති තාපි තාසං සුත්වා භික්ඛුපි උජ්ඣාසිංසු. උජ්ඣාසිත්වා ච පන
 භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං. භගවා ඵලලනං භික්ඛුණිං
 ගරහිත්වා භික්ඛවෙ! මහිවෙන් පුග්ගලො නාම විජාතමාතුයාපි
 අපට්ඨෙයො හොති අමතාපො අප්පසන්නෙ පසාදෙත්වා පසන්නානං
 වා භියොසොමත්තාය පසාදං ජනෙත්වා අනුප්පන්නං ලාභං උප්පා
 දෙත්වා උප්පන්නං වා පන පිරං කාතුං න සකෙකාති, අපට්ඨන්ති
 පන පුග්ගලො අප්පසන්නෙ පසාදෙත්වා පසන්නානං. භියොසො
 මත්තාය පසාදං ජනෙත්වා අනුප්පන්නං ලාභං උප්පාදෙත්වා උප්පන්නං
 වා පන පිරං කාතුං සකෙකාතිති ආදිනා තයෙන භික්ඛුනං තද
 නුච්ඡිකං ධම්මං කපෙත්වා න භික්ඛවෙ! ඵලලනං ඉදං තෙව
 මහිවන් පුබ්බෙපි මහිවන්තෙවති වත්වා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණසියං බුහුමදත්තෙ රජං කාරෙන්නෙ බොධි
 සත්තො අඤ්ඤාතරසම්. බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස වයප්පත්තස්ස
 සමර්ථකකුලා පජාපතී. ආහරිංසු. තස්සා නන්ද නන්දවතී සුන්දරී
 නන්දනී තිස්සො ධිතරො අහෙසුං. තාසු පරකුලං අගතාසුගෙව
 බොධිසත්තො කාලං කත්වා සුවණ්ණභංගයොනියං නිබ්බන්ති.
 ජාතියාරඤ්ඤාත්ථාය උප්පජ්. සො වයප්පත්තො සුත්වා සුවණ්ණ
 පත්තසඤ්ඡන්තං සොභග්ගප්පත්තං මහන්තං අත්තභාවං දිස්වා කුතො
 නුචො වසීත්වා අහං ඉබ්බපන්නොති ආවජෙන්නො මනුස්සලොක
 තොති ඤත්වා පුත කථනනුචො බ්‍රාහ්මණී ව ධිතරො ව ජීවන්තිති
 උපබාසෙන්නො පරෙසං භතී. කත්වා කිවෙන් ජීවන්තිති ඤත්වා
 විනෙත්ති මග්ගං සරිතෙ සොවණ්ණමයාති පත්තාති කොට්ඨකසට්ඨ
 නකම්මාති¹ ඉතො එකෙකං පත්තං දස්සාමි තෙන මෙ පජාපතී ව
 ධිතරො ව සුඛං ජීවිස්සන්ති. සො තත්ථ ගන්ත්වා පිට්ඨිවංසකොපියං
 නිලීයි. බ්‍රාහ්මණී ව ධිතරො ව බොධිසත්තං දිස්වා කුතො ආගතොසි

සාමිනි පුට්ඨිංසු. අහං කුමානං පිතා, කාලං කථා සුවණ්ණහංස
 යොතියං තිබ්බතති. කුමෙහ දට්ඨං ආගතො ඉතො පට්ඨාය කුමානං
 පරෙසං හති. කථා දුක්ඛජීවිකාය ජීවනකිච්චං. නචි අහං චො
 එකෙකං පතනං දසසාමි, තං විකකිණීචා සුබෙන ජීවපාති එකං
 පතනං දචා අගමාසි. සො එතෙනෙව නියමෙන අතරනතරු
 ආගනචා එකෙකං පතනං දෙති. බ්‍රාහ්මණීයො අධිසා සුබිතා
 අනෙසුං අපේකදිවසං සා බ්‍රාහ්මණී ධිතරො ආමනෙතසි, අමො!
 තිරච්ඡානානං නාම විතං දුජ්ජානං, කදුචි චො පිතා ඉධ
 නාගචේය්‍ය ඉදුතිස්ස ආගතකාලෙ සබ්බාති පතතාති ලුඤ්චිචා
 ගණ්හාමාති. තා එවං නො පිතා කිලමිස්සතීති න සමපට්ඨිංසු.
 බ්‍රාහ්මණී පත මහිච්ඡතාය පුතෙකදිවසං සුවණ්ණරාජහංසස්ස ආගත
 කාලෙ එහි තාව සාමිනි චචා. තං අතතනො සනතිකං උපගතං
 උභොහි හතෙභි ගගෙචා සබ්බපතතාති ලුඤ්චි. තාති පත බොධි
 සත්තස්ස රුචිං විතා බලකකාරෙන ගතිතතතා සබ්බාති බතපතත
 සද්දසාති අගෙසුං. බොධිසතෙනා පතෙති පසාරෙචා ගනතුං නාසකකි.
 අපං නං සා ඔහාවාරියං පකඛිපිචා පොසෙසි. තස්ස පුත උට්ඨ
 හතතාති පතතාති සෙතාති සමපජ්ජිංසු. සො සඤ්ජාතපතෙබ්බා
 උපපතිචා අතතනො වසනට්ඨානමෙව ගනචා න පුත අගමාසිති.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිචා න තීක්ඛවෙ! ථුලලනඤ්ඤ ඉදුතෙව
 මහිච්ඡා, පුබ්බෙපි මහිච්ඡායෙව, මහිච්ඡතාය ව පත සුවණ්ණමා පරි
 භිතා, ඉදුති පත අතතනො මහිච්ඡතාය එව ලුසුණමාපි පරි
 හාසිය්‍යති, තස්මා ඉතො පට්ඨාය ලුසුණං බාදිතුං න ලභිය්‍යති යථාච
 ථුලලනඤ්ඤ එවං. තං තිය්‍යාය සෙසභිකඬුණීයොපි, තස්මා බහුං
 ලභිචාපි පමාණමෙව ජනිතබ්බං අපං ලභිචා පත යථාලභෙ
 තෙව සතෙනාසො කාතෙබ්බා උතාරිං න පතෙතබ්බනති චචා
 ඉමං ශාථමාන;-

යං ලඞ්ඨං තෙන කුට්ඨබ්බං අතිලොභො හි පාපතො.

හංසරාජං ගගෙචාන සුවණ්ණං පරිතායපාති.

තත්ථ-කුට්ඨබ්බනති කුසසිතබ්බං. ඉදමපන චචා සත්ථා අනෙක
 පරියායෙන ගරහිචා යා පන ගිකඬුණි ලුසුණං බාදෙසා
 පාවිහරියනති. සිකපදං පඤ්ඤපෙචා ජාතකං සමොධානෙසි.
 තදු බ්‍රාහ්මණී අහං ථුලලනඤ්ඤ අනොසි. තිය්‍යො ධිතරො ඉදුති
 තිය්‍යොයෙව හගිණීයො. සුවණ්ණරාජහංසො පත අගමෙවාති.

සුවණ්ණහංසජාතකං.

1. 14. 7.

සමස්තයා ලගනෙ බලවූ ඉදං සභා ජෙනවනෙ විහරනෙතා
කාණ්ඩාතුසිත්තාපදං ආරාම කපෙයි. සාවනියං හි කාණ්ඩාතා නාම
ධිකුචසෙන පාකවනාමා උපාසිකා අහොසි සොවාපනා අරිය
සාමිකා, සා ධිතරං කාණ්ඩා අඤ්ඤාතරයමි. ගාමකෙ සමානජාතියස්ස
පුරිසස්ස අද්ධි. කාණ්ඩා නෙතවිදෙව කරණියෙන මාතු සරං අගමාසි.

අපස්සා සාමිකො කතිපාභවවයෙන දුතං පාහෙසි ආගච්ඡතු
කාණ්ඩා ඉච්ඡාමි කාණ්ඩා ආගමණ්ණති. කාණ්ඩා දුතස්ස වචනං සුචා
අමම! ගමස්සාමිති මාතරං ආපුච්ඡි. කාණ්ඩාතා එතතකං කාලං
වසිත්වා කථං කුච්ඡන්තාව ගමස්සාමිති පුචං පචි. තයමි. බසෙණ
එකො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු තස්සා නිවෙසනං අගමාසි. උපාසිකා තං
නිසිදුපෙත්වා පතතපුරං පුචං දුපෙසි. සො නිකම්චිතා අඤ්ඤාස්ස
ආවිකම්. තස්සාපි තපෙච දුපෙසි. සොපි නිකම්චිතා අඤ්ඤාස්ස ආවිකම්
තස්සාපි තපෙචාති එවං වතුනනං ජනානං දුපෙසි. යථාපරියතතං පුචං
පරිකතයං අගමාසි. කාණ්ඩා ගමණං නසමපජ්ජි. අපස්සා සාමිකො
දුතියමපි තතියමපි දුතං පාහෙසි. තතියමපාහෙතොතා ව්ඤ්ඤාමි කාණ්ඩා
නාගච්ඡස්සති අහං අඤ්ඤං පජාපති. ආනෙස්සාමිති පාහෙසි. තයොපි
වාරෙ තෙනෙව උපායෙන ගමණං න සමපජ්ජි. කාණ්ඩා සාමිකො
අඤ්ඤං පජාපති. ආනෙසි. කාණ්ඩා තං පචතති. සුචා රොදමානා
අට්ඨාසි.

සභා තං කාරණං ඤාත්වා පුබ්බණ්ණාසමයං තිවාසෙත්වා පතතවිචර
මාදය කාණ්ඩාතුසා නිවෙසනං ගන්ත්වා පඤ්ඤාතොසනෙ තිසිදිත්වා
කාණ්ඩාතරං පුච්ඡි කිස්සායං කාණ්ඩා¹ රොදතිති. ඉමිනා නාම කාරණෙ
නාති ව සුචා කාණ්ඩාතරො² සමස්සාසෙත්වා ධම්මකථං කපෙත්වා
උට්ඨායාසනා විහාරං අගමාසි. අථ තෙසං වතුනනං භික්ඛුනං තයො
වාරෙ යථාපරියතතං පුචං ගතෙත්වා කාණ්ඩා ගමණස්ස උපච්ඡිත්ත
ගාමො භික්ඛුසලෙස පාකටො ජාතො. අපෙකදිවසං භික්ඛු ධම්ම
සභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, ආවුසො! වතුති නාම භික්ඛුති තයො
වාරෙ කාණ්ඩාතුසා පතතපුචං බාදිත්වා කාණ්ඩා ගමණන්තරයං
කත්වා සාමිකෙන පරිච්චතතං ධිතරං තිස්සාය මහාඋපාසිකාය දෙම
තස්ස උපාදිතනති. සභා ආගන්ත්වා කායනුඡ්ඡි භික්ඛවෙ! එතරගි
කථාය සනතිසිත්තාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ න භික්ඛවෙ!
ඉදුනෙව තෙ වතතාරො භික්ඛු කාණ්ඩාතුසා සන්තකං බාදිත්වා
තස්සා දෙමතස්ස උපාදෙසුං, පුබ්බෙපි උපාදෙසුං යෙවාති වත්වා
අතිතං ආහරි:-

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතො බොධි
සෙනතා පාසාණකොට්ඨකතුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා වයපසතො පරියො
දුතසිපෙතා අහොසි. කාසිරදෙව් එකසමි. නිගමෙ එකො මහාවිහරො

1. ඉං. කිස්ස කාණ්ඩා.

2. ඉං. සභා. කාණ්ඩාතරං.

සෙට්ඨි අහොසි. තස්ස නිධානගතායෙව චතතාශ්‍රිතතිරිඤ්ඤකොට්ඨෙයා
අහෙසුං. අථස්ස භරියා කාලං කත්වා ධනසිනෙහෙන ගන්ත්වා ධන
පිට්ඨියං මුසිකා හුත්වා නිබ්බන්ති. එවං අනුක්කමෙන සබ්බවටි තං
කුලං අබ්බන්ධං අගමාසි. වංසො උපව්ඨිජ්ජ. සො ගාමොපි ඡබ්බිනො
අපණ්ණන්තිකභාවං අගමාසි. තද්ද බොධිසත්තො තස්මිං පුරාණො
මට්ඨානෙ පාසාණෙ උප්පාවෙත්වා කොට්ඨෙති. අථ සා මුසිකා
භොවරාය වරමානා බොධිසත්තං පුතපුතං පස්සන්ති උපානත
සිනෙහා හුත්වා විනෙතසි මය්හං ධනං බහුං තික්කාරණෙන තස්සති,
ඉමිනා සද්ධිං එකත්තො හුත්වා ඉමං ධනං බාදිස්සාමිති එකදිවසං එකං
කභාපණං මුඛෙන ඛසිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො
තං දිස්වා පියවාවාය සමාලපනොති කිනත්‍රුවො ඉමං! කභාපණං
ගහෙත්වා ආගතාසීති ආහ. තාත! ඉමං ගහෙත්වා අත්තනාපි පරි
භුඤ්ජ මය්හවෙටි මංසං ආහරාති, සො සාමුති සමපට්ඨිත්වා කභා
පණං ආදාය ඝරං ගන්ත්වා එකෙන මාසකෙන මංසං කිණිත්වා ආහ
රිත්වා තස්සා අදාසි. සා තං ගහෙත්වා අත්තනො නිවාසට්ඨානං
ගන්ත්වා යථාරුචියා බාදී. තතො පට්ඨාය ඉමිනාව නියාමෙන දිවසෙ
දිවසෙ බොධිසත්තස්ස කභාපණං දෙති. සොපිය්සා මංසං ආහරති.
අපේකදිවසං තං මුසිකං බිළාණෙ අග්ගහෙසි. අථ නං සා එවමාහ සාමි!
මා මං මාරෙතිති. කිංකාරණා? අහං හි ඡාතො මංසං බාදිතු කාමො
න සක්කා මයා න මාරෙත්‍රන්ති. කීමපන එකදිවසං එකමෙව මංසං
බාදිතුකාමොසි? උදාහු නිව්වකාලන්ති? ලභමානො නිව්වට්ඨි බාදිතුකා
මොමතිති. යදි එවං අහං තෙ නිව්වකාලං මංසං දස්සාමි විස්සජ්ජෙති
මන්ති. අථ නං බිළාණො තෙන හි අපාමන්තා හොතිති විස්සජ්ජෙති.
තතො පට්ඨාය සා අත්තනො ආහතමංසං වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා එකං
බිළාරස්ස දෙති. එකං සයං බාදති. අථ නං එකදිවසං අසෙය්‍යපි
බිළාණෙ අග්ගහෙසි. තමපි තපේව සෙය්‍යපෙත්වා අත්තානං විස්සජ්ජා
පෙසි. තතො පට්ඨාය තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා බාදන්ති.
පුත අසෙය්‍ය අග්ගහෙසි තමපි තපේව සෙය්‍යපෙත්වා අත්තානං
මොවාපෙසි. තතො පට්ඨාය චතතාගෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා බාදන්ති
පුත අසෙය්‍ය අග්ගහෙසි. තමපි තපේව සෙය්‍යපෙත්වා අත්තානං
මොවාපෙසි. තතො පට්ඨාය පඤ්ච කොට්ඨාසෙ කත්වා බාදන්ති, සා
පඤ්චමං කොට්ඨාසං බාදමානා අප්පාහාරතාය කීලන්තා කිසා
අහොසි අප්පමංසලොතිතා. බොධිසත්තො තං දිස්වා අමම! කසමා
මිලාතාසීති වත්වා ඉමිනා නාම කාරණෙනාති ටුෂ්ටතෙ නිව්වතකං
කාලං කත්වා මය්හං නාවිකම්? අහමෙත් තත්තබ්බං ජාතියාමිති
තං සමස්සාසෙත්වා සුදධිච්ඡිකපාසාණෙන ගුහං කත්වා ආහරිත්වා
අමම! තිං ඉමං ගුහං පවිසිත්වා නිපජ්ජත්වා ආගතාගතානං ථරුසාති
වාචාති සත්තජ්ජය්‍යාසීති ආහ. සා ගුහං පවිසිත්වා නිපජ්ජ. අපේකො
බිළාණෙ ආගන්ත්වා දෙති මෙ මංසන්ති ආහ. අථ නං මුසිකා අපර
දුට්ඨබිළාර! කිං තෙ අහං මංසහාරිකා? අත්තනො පුත්තානං මංසං

බාදුති තජෙසි. බිළාලේ එළිකගුහාය නිපන්නභාවං අජාතනෙතා
කොධවසෙන මුසිකං ගණ්ඨස්සාමිති සහසා පක්ඛන්දිනා හදසෙන
එළිකගුහායං පහරි. තාවදෙවස්ස හදයං භිජජි. අකබ්භි නික්ඛමණා
කාරප්පතනානි ජාතාති. සො තජෙව ජීවිතක්ඛයං පඤ්චා එක
මනතං පටිච්ඡන්තාධ්මානෙ පඤ්චා. එතෙනුපාසෙත අපරෙපිති වතතා
රෙපි ජනා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණි. තතො පට්ඨාය මුසිකා නිබ්භයා
හුත්වා බොධිසත්තස්ස දෙවසිකං චෙ තයො කහාපණේ දෙති. එවං
අනුක්ඛමෙන සබ්බමපි ධනං බොධිසත්තස්සොව අදාසි. තෙ උභොපි
යාවජ්චං මෙතති. අභිඤ්ඤා යථාකමමං ගතා.

සත්ථා ඉමං අතිතං ආහරිත්වා අභිසංවුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාන :-

යජෙතො ලහතෙ බබ්බු දුතියො තත් ජායති,
තතියො ව චතුජෙත්ථා ව ඉදනෙත බබ්බුකා බිදුතති.

තත්-සත්ථාති යස්මිං ධාතෙ. බබ්බුති බිළාලො. දුතියො නත්ථ
ක්ෂණිති යත් එකො මුසිකං වා මංසං වා ලහති දුතියොපි තත්
බිළාලේ ජයති උපපජ්ජති. තථා නත්තියො ව චතුජෙත්ථා ව, එවං
තෙ තද වතතාලේ බිළාලා අහෙසුං. හුත්වා ව පන දිවසෙ දිවසෙ
මංසං බාදනතා ගත බබ්බුකා ඉදං එළිකමයං බිළං උදරෙන පහ
රිත්වා සබ්බමපි ජීවිතක්ඛයං පතතාති.

එවං සත්ථා ධමමං දෙසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද
වතතාලො බිළාලා වතතාලේ භික්ඛු අහෙසුං. මුසිකා කාණමාතා,
පාසාණකොට්ඨකමණිකාලේ පන අහමෙවාති.

බබ්බුජාතකං.

1. 14. 8.

කිං ගත ජමාති දුගම්මධාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරනො
එකං කුහකං ආරබ්භ කපෙසි පච්චුප්පනනවඤ්ඤා ගෙව්වා කපිතසදිස
මෙව.

අතීතෙ පන බාදණසියං මුහමදනෙත රජ්ජං කාරෙනෙත බොධි
සත්තො භොධිසොනියං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. තද එකො පඤ්ඤාභිඤ්ඤා
උග්ගතපො තාපසො එකං පච්චන්තභාවං නිස්සාය අරඤ්ඤායතනෙ
පණ්ණාසාලාය වසති. ගාමවාසිනො තාපසං සක්ඛාවං උපට්ඨන්තති
බොධිසත්තො තස්ස වහ්නමණකොටියං එකස්මිං වමිසෙක වසති.
වසනොතා ව පන දිවසෙ දිවසෙ චෙ තයො වාලෙ තාපසං උප
සමුක්ඛන්තා ධම්මුපසංගිතං අඤ්ඤාපසංගිතඤ්ඤා වචනං සුත්වා තාපසං
වඤ්ඤා වසතට්ඨානමෙව ගවජති. අපරභාගෙ තාපසො ගාමවාසිනො
ආපුට්ඨිත්වා පක්කාමි. පක්කනෙත ව පන තස්මිං සීලවහ්නමපනෙත
තාපසො අඤ්ඤා කුටතාපසො ආගන්ත්වා තස්මිං අස්සමපදෙ වාසං
කපෙසසි. බොධිසත්තො අයමපි සීලවාති සලලකෙඛවා පුරිමනෙය
නෙව තස්ස සන්තිකං අගමාසි.

අපේකදිවසං නිදුසුසමයෙ අකාලමෙසෙ වට්ට වමිනෙති මකිකා නිකම්මිසු. තාසං බාදනත්ථං ගොධා ආභිඤ්ඤාසු. ගාමිවා සිනො නිකම්මිනා බහු ගොධා¹ ගගෙනා සිතිද්ධං සමහාරස්සුතං අමිලා නමිලං ගොධ මංසං සමපාදෙතා තාපසස්ස අදංසු. තාපසො ගොධ මංසං බාදිතා රසතණ්ඨාය බඳො ඉදං මංසං අතිමුදුරං කියස්ස මංසං තාමෙතනති පුච්ඡිතා ගොධ මංසනති සුතා මම සනතිකං මහාගොධො ආගව්ඡති තං මාරෙතා මාසං බාදිය්සාමිති විනොතා පවනභාජනඤ්ච සප්පිලොණාදීති ව ආහරාපෙතා එකමනො රූපෙතා මුග්ගරං ආදාය කාසාවෙන පටිච්ඡාදෙතා පණ්ණසාලාවාරෙ බොධිසත්තස්ස ආග මණං ඔලොකගමානො උපසන්නාපසනො විය හුතා නිසිදි. බොධි සතො කාසාගණ්ඨසමයෙ තාපසස්ස සනතිකං ගව්ඡිය්සාමිති නිකම්මිනා උපසංකමනොවු තස්ස ඉන්ද්‍රියවිකාරං දියවා විනොතයි, තායං තාපසො අසෙසෙසු දිවසෙසු නිසිදනාකාරෙත නිසිනොතා, අපේක මං ඔලොකෙනොපි දුට්ඨින්ද්‍රියො හුතා ඔලොකෙති, පරිගණ්ඨියාමි නනති. සො තාපසස්ස හෙට්ඨාවාතෙ රූපා ගොධමංසගඤ්ඤා සාධිතා ඉමිනා කුටතාපසෙන අජ්ජ ගොධමංසං බාදිතං හවිය්සති තෙනෙස රසතණ්ඨාය බඳො, අජ්ජ මං අතනො සනතිකං උපසංකමනො, මුග්ගරෙත පහරිතා මංසං පටිච්ඡා බාදිතුකාමො හවිය්සතිති තස්ස සනතිකං අනුපගනත්වා පටිකකම්මිතා විවරති. තාපසො බොධි සත්තස්ස අනාගමණ්ඨාවං ඤාතා ඉමිනා අයං මං මාරෙතු කාමොති ඤාතං හවිය්සති තෙන කාරණෙත නාගව්ඡති අනාගව්ඡන්තාසාපියා කුතො මුග්ගති මුග්ගරං නිහරිතා බිපි. සො තාසං අග්ගතඛුට්ඨමෙව ආසාදෙයි. බොධිසතො වෙගෙන වෙගෙන වමිකං පටිසිතා අසෙසෙත ඡිද්දෙත සිසං උකම්මිතා අමො! කුටපටිල! අහං තව සනතිකං උපසංකමනො සීලවාති සඤ්ඤාය උපසංකමං, ඉදාති පත තෙ මයා කුටහාවො ඤාතො. තාදිසස්ස මහාවොරස්ස කිං ඉමිනා පබ්බජ්ජාලිබ්බනාති වතා තං ගරහනො ඉමං ගාථමාහ:-

කිනෙත ජවාති දුමමධා! කිනෙත අජ්නසාරියා,

අබ්බන්තරෙනෙත ගහණං බාහිරං පරිමජ්ජසීති.

තත්ථ-කිනෙත ජවාති දුමමධාති අමො! දුමමධා! නිප්පඤ්ඤා! එතා පබ්බජ්ජෙන බාරෙතබ්බා ජවා, පබ්බජ්ජාගුණරතිතස්ස කිනෙත තාති ජවාතිති අනෙතා. කිනෙත අජ්නසාරියාති අජ්නසාරියා අනුච්ඡිකස්ස සංවරස්ස අභාවකාලෙනා පට්ඨාය කිනෙත අජ්නසාරියා? අබ්බන්තරෙනෙත ගහණෙති තව අබ්බන්තරං හදයං රාගදෙස මොහගහණෙන ගහණං පටිච්ඡන්තං. බාහිරං පරිමජ්ජසීති සො නිං අබ්බන්තරෙත ගහණෙත නානාදීති වෙව ලිඛගහණෙන ව බාහිරං පරිමජ්ජසී. තං පරිමජ්ජනො කඤ්ඤිකපුරිතලාබු විය මිසපුරිත වාටි විය ආසිමිසපුරිතවමමිනො විය ගුප්පුරිතවිත්තසවො විය ව

බලිමටෝව හොයි. කී තයා වොරෙන ඉබ වසනෙත? සිසං ඉතො පලායසි නොවෙ පලායසි ගාමවාසීනං තෙ ආවිකම්මා නිග්ගහං කාරපෙය්‍යාමිති.

එවං බොධිසත්තො කුට්ඨාපසං තපේත්වා වම්මකමෙව පාවිසි. කුට්ඨාපසොපි තතො පකකාමි.

සත්ථ ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද් කුට්ඨාපසො අයං කුහකො අහොයි. පුරිමො සීලවන්තතාපසො සාරිපුත්තො. ගොධපණ්ණිනො¹ පන අහමෙවති.

ගොධජාතකං.

1. 14. 9.

අකම්භිනිනා පටො නිට්ඨොති ඉදං සත්ථ වෙඵවනෙ විහරනො දෙවදත්තං ආරබ්භ කපේසි. තද් කීර් ධම්මසංඝායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨා පෙත්‍රං ආවුසො! සෙය්‍යථාපි නාම ඡවාලාතං උභයො පදිත්තං මජ්ඣෙකං යුථගතං තෙවාරඤ්ඤ කවිත්ථං එරති න භූමෙ කවිත්ථං එරති එවමෙවං දෙවදත්තො එවරුපෙ නිශ්‍යාණිකසංසනෙ පබ්බජිත්වා උභයො හටෝ උභයො පරිබාහිරො ජාතො ගිහිපරිහොගා ව පරිහිනො සාමඤ්ඤත්ඤව න පරිපුරෙතීති. සත්ථ ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරති කථාය සන්තිසිත්තාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙ න භික්ඛවෙ! දෙවදත්තො ඉද්දත්තෙව උභයො පරිහටෝ හොති අතීතෙපි පරිහටෝ අහොසියෙවති වත්වා අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බාරණ්ණියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්‍යං කාරෙතො බොධි සත්තො රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තද් එකස්මිං ගාමකෙ බාලී සිකා වසන්ති. අපේකො බාලීසිකො බලීසං ආදාය දහරෙන පුත්තෙත සද්ධිං යසමිං සොබ්භ පතනියාපි බාලීසිකා මචේත් ගණ්හන්ති තත්ථ ගන්ත්වා බලීසං බිපි. බලීසො උදක පටිච්ඡන්තො එකස්මිං බාණ්ණකෙ ලග්ගි. බාලීසිකො තං ආකඩ්ඪිතුං අසකෙකානො වීනොසි අයං බලීසො මහාමචේත් ලග්ගො හවිස්සති, පුත්තකං මාතුසන්තිකං පෙසෙත්වා පටි විස්සකෙති සද්ධිං කලහං කාරපෙමි, එවං ඉතො න කොචි කොච්ඡාසං පච්චාසිංසතීති. සො පුත්තං ආග ගච්ඡ තාත! මහාමච්ඡං නො ලභිතාමං මාතු ආවිකම්මා පටි විස්සකෙති කීර් සද්ධිං කලහං කරොතිති වදෙතිති. සොපුත්තං පෙසෙත්වා බලීසං ආකඩ්ඪිතුං අසකෙකානො රජ්ජවේදන හස්සෙත උත්තරිසංචකං එලෙ ධපෙත්වා උදකං ඔතරිත්වා මච්ඡලො ගෙන මච්ඡං උපධාරෙතො බාණ්ණකෙති පහරිත්වා වෙපි අකම්මිති භිද්ධි. එලෙ ධපිතං සංචකම්පිස්ස වොරෙ හරි. සො වෙදකාමතො හුත්වා හත්තෙ අකම්මිති උපපිලයමානො ගහෙත්වා උදකා උත්තරිත්වා කම්පමානො සංචකං පරියෙසති. සාපිස්ස හරියා කලහං කත්වා කස්සව අපච්චාසිංසනභාවං කරිස්සාමිති එකස්මිංගෙව කණ්ණං තාලපණ්ණං.

පිලිකිනා එකං අකඛි. උකබලිමසියා අඤ්ඤානා කුකුලං අභික
 නාදාය ඔට්ටියකසරං අගමාසි. අප් නං එකා සහායකා එවමාහ
 එකසමිංයෙව තෙ කණ්ණං තාලපණ්ණං. පිලිකිනං එකං අකඛි
 අඤ්ඤං. පියපුතනං විය කුකුලං අභිකනාදාය සරතො සරං ගවජ්ඣ
 කිං. උමමතතිකාසි ජාතාති? නාහං උමමතතිකා කිමපන මං. අකාර
 ණෙන අනෙකාසසි පරිහාසසි ඉදාති තං ගාමභොජකායා සනතිකං.
 ගනානා අට්ඨ කහාපණ්ණ දණ්ඩාපෙය්‍යාමිති එවං කලංහං කතා උභොපි
 ගාමභොජකායා සනතිකං අගමිංසු. කලංහෙ විසොධියමානෙ තස්සා
 යෙව මන්තෙක දණ්ඩා පති. අප් නං බන්ධනා දණ්ඩං දෙහිති
 පොපෙච්ඡං ආරභිංසු. රුකබදෙවතා ගාමෙ තස්සා ඉමං පවතති.
 අරඤ්ඤා වස්සා පතීනො තං ව්‍යසනං දිස්වා බන්ධනතරෙ සීතා
 භො! පුරිස! කුය්‍යං උදකෙපි කමමනොනා පද්‍රවො ඵලෙපි උභතො
 හවෙය්‍යාසි ජාතොති වතා ඉමං ගාපමාහ:-

අකඛි භින්නා පටො නටො සබ්බෙගෙ ව ගණ්ඩනං.
 උභතො පද්‍රවංකමමනොනා උදකමති ඵලමති වාති.

තත්-සබ්බෙගෙ ව ගණ්ඩනනති සබ්බ නාම සහායකා තස්සා
 ගෙගෙ තව ගරියාය ගණ්ඩනං කතං ගණ්ඩනං කතා බන්ධනා
 පොපෙච්ඡා දණ්ඩං දාපියාති. උභතො පද්‍රවංකමමනොනාති එවං
 තව විසුපි ණානෙසු කමමනොනා පද්‍රවංහි භින්නායෙව. කතරෙසු
 විසු? උදකමති ඵලමති වාති අකඛිගෙදෙන පවතාසෙන ව උදක
 කමමනොනා පද්‍රවංහි, සබ්බෙගෙ ගණ්ඩනෙන ඵලෙ කමමනොනා
 පද්‍රවංහි

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතා ජාතනං සමොධානෙසි.
 තදා බාලිසිකො දෙවදත්තො අහොසි. රුකබදෙවතා පත අගමෙට්ඨාති.

උභතොගට්ඨජාතනං.

1. 14. 10.

භිව්චං උබ්බිග්ගහදසාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරනො
 ඤ්ඤාතත්ථරියං ආරබ්භ කපෙසි. පච්චුප්පන්නවත්ථු වාදසතිපාතෙ හඳු
 සාලජාතකෙ ආචි හවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං. කාමරනෙත බොධි
 සත්තො කාකයොතියං නිබ්බතති. අපෙකදිවසං රඤ්ඤාසු පුරො
 හිතො බතිතගරෙ නදියං නහාසිතා ගතෙහි විලිපිතා මාලං.
 පිලිකිනා වරවත්තීවත්තො නගරං පාසිසි. නගරවාරතොරණ
 වෙ කාතා නිසින්නා ගොනති. තෙසු එකො එකං ආග සමම! අහං
 ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මන්තෙක සරිරවද්‍රඤ්ඤං පාතෙය්‍යාමිති. ඉතරෙ
 මා තෙ එතං රුචි අයං බ්‍රාහ්මණො ඉස්සරෙ ඉස්සරජනෙතව
 සද්ධිං වෙරං නාම පාපකං අයං හි කුද්ධො සමබ්බපි කාතෙ විතා

සෙය්‍යාති. න සකකා මයා න කාතුනති. තෙනති පඤ්ඤාසිංහසිති
 වනාං ඉතරො කාතො පලාසි. සො තොරණස්ස හෙමිභාගං
 සමපතොන බ්‍රාහ්මණො ඔලුමකං වාසරතොනා විය තස්ස මත්තෙක
 වච්චං. පාතෙසි. බ්‍රාහ්මණො කුජ්ඣිනා කාතෙසු චෙරං. ඛනි. තස්මිං
 කාලෙ එකා ගතියා වීතිකොට්ඨිකා දුසි වීතිං ගෙගවාසෙර ආතපෙ
 පත්ථිනා, රකඛනුරී තිසිනනාව තිද්දං ඔක්කමි. තස්සා පමාදං
 ඤානා එකො දීඝලොමකො එළකො ආගතවො වීතිං බාදි. සා
 පබුජ්ඣිනා තං දිස්වා පලාපෙසි. එළකො දුරියමපි තතියමපි
 තස්සා තපෙව තිද්දංතකාලෙ ආගතවො වීතිං බාදි. සාපි තං
 තිකඛතභුං පලාපෙවො විනොතසි. අයං පුතපුත බාදනොනා උපබ්බ
 වීතිං බාදිස්සති. ඛහු මෙ ඡෙදො ගවිස්සති ඉදුතිස්ස පුත අනා
 ගමණකාරණං කරිස්සාමිති. සා අලාතං ගතෙවො තිද්දමානා විය
 තිසිදිනා වීතිං බාදනත්ථාය එළකෙ සමපතොන උට්ඨාය අලාතෙත
 එළකං පහරි, ලොමාති අග්ගිං ගණ්හිංසු. සො සරිසෙර ක්‍රියාගතො
 අග්ගිං තිබ්බාපෙස්සාමිති වෙගෙන ගතවා. ගජ්ඣසාලාය සමිපෙ
 එකිස්සා තිණකුටියා සරිරං සංසි. සා පජ්ජි. තතො උට්ඨිතජලා
 ගජ්ඣසාලං ඝණ්හි. ගජ්ඣසාලාසු ක්‍රියාගතාසු ගජ්ඣට්ඨාති ක්‍රියාසිංසු.
 ඛහු ගජ්ඣ වණ්හිතසරිරා අනෙසුං. චෙජ්ජා ගජ්ඣ අරොගෙ කාතුං
 අසකෙකානො රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රුජ පුරොතිතං ආග ආවරිය!
 ගජ්ඣචෙජ්ජා ගජ්ඣ තිතිවර්තං න සකෙකානති අපි කිඤ්චි හෙසජ්ජං
 ජානාසිති? ජානාමි මහාරුජ්ජති. කිං ලග්ගිං වට්ටතිති? කාකල්තක
 මහාරුජ්ජති. රුජා තෙනති කාතෙ මාසෙත්වා වසං ආගරථාති
 ආග. තතොපට්ඨාය කාතෙ මාසෙත්වා වසං අලගිත්වා තත්ථ
 තපෙව රුසිං කරොනති. කාකානං මහාගයං උපපජ්ජි. තද
 බොධිසත්තො අසිතිසගස්සකාකපරිවාසො මහාසුසාතවතො වසති.
 අපෙකො කාතො ගතවා කාකානං උපපතො ගයං බොධිසත්තස්ස
 ආරොවෙසි. සො විනොතසි රුපෙත්වා මං අඤ්ඤො මයං ඤාතකානං
 උපපතං ගයං ගරිතුං සමිපො නාම තජ්ඣ, ගරිස්සාමි තනති
 දසපාරමිතො ආවජ්ජෙත්වා මෙත්තාපාරමි. පුරොචාරිකං තත්වා
 එකවෙගෙනෙව පකඤ්ඤිත්වා විවට්ඨිතාවාතපානෙන පවිසිත්වා
 රඤ්ඤො ආසනස්ස හෙට්ඨා පාවිසි. අථ නං එකො මහුස්සො
 ගතෙතුකාමො අහොසි. රුජා සරණං පවිට්ඨො මා ගණ්හිති වාසෙසි.
 මහාසතෙතො ඵොකං විස්සමිත්වා මෙත්තාපාරමි. ආවජ්ජිත්වා හෙට්ඨා
 සතා තිකඛමිත්වා රාජානං ආග මහාරුජ්ජ! රඤ්ඤො නාම ඡන්දදි
 වසෙත අනාත්වා රජං කාසෙත්වා වට්ටති. යං යං කමමං කාතබ්බං
 හොති සබ්බං තිසමම උපබාසෙත්වා කාතුං වට්ටති, යඤ්ච කසිර
 මානං නිපථජ්ජති තදෙව කාතුං වට්ටති න ඉතරං. සවෙ හි රුජානො
 යං කසිරමානං න නිපථජ්ජති තං කරොනති මහාජතස්ස මරණ
 ගයපරිසොසානං මහාගයං උපපජ්ජති, පුරොගිතො වෙරවසිකො
 හුත්වා මුසාවාදං අකාසි කාකානං වසා නාම තජ්ඣති, තං සුත්වා

රුජ පසනනවිනෙතා බොධිසත්තං කඤ්චනහද්දපිඨං දූපෙඤා තජ්ඣ නිසිනන්තං පකඛන්තරාති සතපාකසහසංපාතනෙලෙති මකඛා පෙඤා කඤ්චනතට්ඨකෙ රජාරහං සුභොජනං දූපෙඤා පාණ්ඩ්‍යං පාණ්ඩ්‍යා සුතිතං විගතදර්ථං මහාසත්තං එතදවොච, පණ්ඩිත! ත්වං කාකානං වසා නාම නත්ති වදසි තෙතන කාරණෙත තෙසං වසා න හොතිති? බොධිසත්තො ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙතාති සකල නිවෙසනං එකරවං කඤ්චා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං භාජමාහ :-

නිවමං උබ්බිග්ගහදයං සබ්බලොකවිහෙසකා,

තසමා තෙසං වසා නත්ති කාකාතසමාකඤ්ඤානනාති.

තත්‍රායං සබ්බපත්තො, මහාරුජ! කාකා නාම නිවමං උබ්බිග්ග මානසා භයප්පත්තාව විචරනාති. සබ්බලොකස්ස ච විහෙසකා ඛතති යාදයො මනුස්සෙපි ඉත්තිපුරිසෙපි කුමාරකුමාරිකාදයොපි විහෙ සේනතා කීලමෙනතාව විචරනාති. තසමා ඉමෙති විති කාරණෙති තෙසං අමානං ඤාතිතං කාකානං වසා නාම නත්ති. අතීතෙපි අභූත පුබ්බා අනාගතෙපි න භවිස්සතිති.

එවං මහාසත්තො ඉමං කාරණං උත්තානං කඤ්චා මහාරුජ! රඤ්ඤ නාම අතීතම අනුප්‍රධාරෙඤා කමමං න කාතබ්බනාති රුජනං බොධෙසි.

රුජ කුසසිඤ්ඤා බොධිසත්තං රජේජන පුජෙසි. බොධිසත්තො රජේ. රඤ්ඤයෙව පටිදඤා රාජනං පඤ්ඤා සිලෙසු පතිට්ඨා පෙඤා සබ්බසත්තානං අභයං යාචි. රුජා ධම්මදෙසනං සුඤ්ඤා සබ්බ සත්තානං අභයං දඤ්ඤා කාකානං නිබ්බද්ධං පට්ඨපෙසි. දිවසෙ දිවසෙ තණ්හුලමමණස්ස භතතං පටිඤ්ඤා නානග්ගරසෙති ඔමද්දිඤා කාකානං දුකං දියති. මහාසත්තස්ස පත රාජභොජනමෙව දිසිත්ථ.

සඤ්ඤා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිඤා ජාතනං සමොධානෙසි. තද්‍ය බාරණසිරාජා ආනන්දෙ අහොසි. කාකරාජාපත අහමෙවාසි.

කාකජානනං.

අසමපද්‍යනිවග්ගො වූදදසමො.

1. 15. 1.

න පාපජනිසංසෙවිති ඉදං සඤ්ඤා වෙච්චනෙ විහරන්නො විපකඛසෙවිං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. පච්චුප්පත්තවජ්ඣ මතිලාමුඛ ජාතකෙ කාතිතසද්දසමෙව.

අතීතෙ බාරණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජේ. කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො ගොධිගොතියං පටිසන්ධිගණි. සො වයප්පත්තො නදීතීරෙ මහාබිලෙ අනෙකසතගොධිපරිවාරෙ¹ වාසං කපෙපසි. තස්ස පුත්තො

ගොඩපිලිලකො එකෙන කකණටකෙන සද්ධිං ඝීන්චං කන්ධා තෙන සභිං සමොදමානො විහරන්තො කකණටකං පරිසාරස්සාමිති අවන්ථ රති. තස්ස තෙන සද්ධිං විසාසං ගොඨරජස්ස ආරොවෙසුං. ගොඨ රාජා පුත්තකං පකෙකාසාපෙක්ඛා තාත! තිං අධ්මානෙ විසාසං කුරෙසි කකණටකා නාම නිවජතිකා තෙති සද්ධිං විසාසො න කත්තබ්බො, සචෙ තිං තෙන සද්ධිං විසාසං කරිස්සාසි තං කකණටකං නිස්සාය සබ්බවෙසනං ගොඨකුලං විනාසං පාපුණ්ණිස්සති, ඉතො පට්ඨාය එතෙන සද්ධිං විසාසං මාකාසිති ආහ. සො කුරෙතිශෙව, බොධිසත්තො පුතපුත කපේන්තොපි තස්ස තෙන සද්ධිං විසාසං වාරෙතුං අසකෙකානො අවස්සං අමහානං එතං කකණටකං නිස්සාය හයං උපපජ්ජාසති, තස්මිං උපපන්නෙ පලායනමග්ගං සමපාදෙතුං වට්ටනීති එකෙන පස්සෙතෙව වාතබ්බිලං කාරාපෙසි. පුත්තොපිස්ස අනුකතමෙන මහාසරීරො අසොසි. කකණටකොපන පුරිමපමාණොශෙව. ඉතරො කකණටකං පරිසාරස්සාමිති අන්ත රන්තරා අවන්ථරතෙව. කකණටකස්ස පබ්බතකුටෙන අවන්ථරණ කාලො විය ගොති. සො නිලමන්තො¹ වින්තසි, සවායං අඤ්ඤාති කතිපයාති දිවසාති මං එවං පරිසාරස්සාමිති ජිවිතං මෙ නන්ති, එකෙන ලුද්දකෙන සභිං එකතො හුන්ධා ඉමං ගොඨකුලං විනා සෙස්සාමිති. අපේකදිවසං නිද්දසමෙසෙ වට්ටං වට්ටිකමිකකිකා උට්ඨතිංසු. තතො තතො ගොඨා නිකම්මිත්වා මිකකිකායො බාදන්ති. එකො ගොඨලුද්දකො ගොඨබ්බිලං භික්ඛන්තො කුද්දලං ගගෙක්ඛා සුණ්ඛෙති සද්ධිං අරඤ්ඤං පාවිසි. කකණටකො තං දිස්වා අජ්ජ අත්තනො මනොරථං පුරෙස්සාමිති උපසංකම්මිත්වා අවිදුරෙ නිපජ්ජිත්වා හො පුරිස! කත්වා අරඤ්ඤා වරසිති පුච්ඡි. සො ගොඨානං අන්තො යාති ආහ. අහං අනෙකසත්තං ගොඨානං ආසං ජනාමි, අග්ගං ව පලාලං ව ආදාය එහිති තං තන්ත තෙක්ඛා ඉමස්මිං ණනෙ පලාලං පකම්පිත්වා අග්ගිං දක්වා ධුමං කන්ධා සමන්තා සුණ්ඛෙ ණපෙක්ඛා සයං මහාමුග්ගරං ගගෙක්ඛා නිකම්මන්තනිකම්මන්තා ගොඨා පහරිත්වා මාරෙක්ඛා රාසිං කුරෙහිති එවං ව පන වත්වා අජ්ජ පට්ටාමිත්තස්ස පිට්ඨිං පසිසිස්සාමිති එකස්මිං ණනෙ සීසං උකම්පිත්වා නිපජ්ජි. ලුද්දකොපි පලාලධුමං අකාසි. ධුමො බ්බිලං පාවිසි. ගොඨා ධුමක්ඛා මරණභය තජ්ජිත්වා නිකම්මිත්වා පලාලිතුං ආරඬා ලුද්දකො නිකම්මන්තනිකම්මන්තං පහරිත්වා මාරෙසි තස්ස හන්තො මුත්තා සුණ්ඛා ගණ්ඨිංසු. ගොඨානං මහාවිනාසො උපපජ්ජි. බොධිසත්තො කකණටකං නිස්සාය හයං උප්පන්නති ඤාති පාපපුරිසසංසග්ගො නාම න කත්තබ්බො, පාපෙ නිස්සාය හි සුමං නාම නන්ති. එකස්ස පාපකකණටකස්ස වසෙන එත්තිකානං ගොඨානං විනාසො ජන්තොති වාතබ්බිලෙන පලායන්තො ඉමං ශාථමාහ :-

න පාපජනසංඝෙවි අවචන්තසුඛමෙධිති,
ගොධාකුලං කකණ්චොව කලිං පාපෙති අත්තානනති.

තනුායං සංඛෙපනේවා. පාපජනසංඝෙවි පුග්ගලො අවචන්තසුඛං එකන්තසුඛං නිරන්තරං සුඛං නාම නි ඵ්ඛති න පටිලහති, යථා කිං? ගොධාකුලං කකණ්චොව යථා කකණ්චිකතො ගොධාකුලං සුඛං න ලග්ගි. එවං පාපජනසංඝෙවි සුඛං න ලග්ගති. පාපජනං පත ඝෙවනෙනා එකන්තනෙව කලිං පාපෙති අත්තානං. කලි ට්වචති විනාඝො එකන්තනෙව පාපඝෙවි අත්තානං ව අඤ්ඤෙ ව අත්තනා සද්ධිං වසන්තෙ විනාසං පාපෙතිති.

පාශ්ඨියවපන පිලං පාපෙතිති¹ ලිවනති. තං ව්‍යඤ්ජනං අට්ඨකථාය න ත්ථි. අන්තොපිස්ස න යුජ්ජති, තස්මා යථාචුත්තමෙව ගහෙතබ්බං.

සන්තා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතො ජනකං සමොධානෙසි තද්‍ර කකණ්චකො දෙවදත්තො අගොසි, බොධිසත්තපුත්තො අනොවාදක ගොධපිලලකො විපක්කිඝෙවි භික්ඛු අගොසි. ගොධරුජ්ජ පත අත මෙවාති.

ගොධජානකං.

1. 15. 2.

එතං භි තෙ දුශ්ජානනති ඉදං සන්තා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කපෙසි. ධම්මසභායංහි භික්ඛුතං කථං සුත්වා සන්තා න භික්ඛවෙ! දෙවදත්තො ඉදුන්තෙව මග්ගං වධාය පරිසක්කති පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව න ව මං මාරෙච්ඡං අසක්ඛි, සයමෙව පත කිලන්තොති වත්වා අතීතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරණ්ඨසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධි සත්තො සිභාලයොනියං නිබ්බන්තිත්වා සිභාලරුජ්ජ හුත්වා සිභාලගණ පටිච්චනො සුසානවනෙ විහාසි. තෙන සමයෙත රාජගහෙ උය්‍යවො අගොසි, යෙභුසෙය්‍යත මනුස්සා සුරං පිවනති, සුරජ්ඣොයෙව කිර ඝො. අපෙත්ථ සම්බහුලා ධුත්තා බහුං සුරඤ්ච මංසඤ්ච ආහරාපෙත්වා මණ්ඩිතපසාධිතා ගාසිත්වා සුරං පිවනති මංසං ව බාදනති, තෙසං පඨමයාමාවසානෙ මංසං බිසි, සුරං පත බහුකාව. අපෙකො මංස බණ්ඩං දෙහිති ආහ. මංසං බිණ්නති ව ට්වෙන මසි සිතෙ මංසක්ඛයො නාම අත්ථිති වත්වා ආමකසුසානෙ මතමනුස්සමංසබාදනන්තාය ආගත සිභාලෙ මාරෙත්වා මංසං ආහරිස්සාමිති මුග්ගරං ගහෙත්වා නිද්ධමන මග්ගත තගරු නික්ඛමිත්වා සුසානං ගන්ත්වා මුග්ගරං ගහෙත්වා මතකො විය උත්තානොව නිපජ්ජි. තස්මිං බණ්ණෙ බොධිසත්තො සිභාලගණපටිච්චනො තත්ථ ගතො තං දීඨවා තායං මතකොති ඤාත්වාපි සුට්ඨතරං උපපරික්ඛිස්සාමිති අතස්ස අධොවානෙන ගන්ත්වා

සර්වත්මයා සාධනා තත්ත්වය වැඩියා අමතකභාවය සැනැත්තා ලජ්ජාවෙන්
තම උපදෙසාපේක්ෂාවේ ගතවියා මුහුර්තකාරියා බැසියා ආකෘතිය.
බුද්ධතා මුහුර්ත න විජිත. උපදෙසාකල්පනාවේ න මෙලොකෙනෙකා පුත
ගාලකතරය අග්නතෙයි. බොධිසත්තයා පටික්ඛමිත්වා හො! පුරිස!
සවේ නිමිතකො සවේයසාසි න මධි මුහුර්ත ආකෘතියෙන් ගාලක
තරය ගණනායසාසි ඉමිත්තා කාරණෙන තව මතකභාවය වා අමතක
භාවය වා දුජ්ජානොති වනා ඉමං ගාථමාන:-

එතං හි තෙ දුරුජ්ජානං යං සෙසි මතසාසිකං,
යස්ස තෙ කාමසාමානස්ස භන්තා දණ්ඩා න මුව්චතිති.

තත-එතං හි තෙ දුරුජ්ජානනා එතං කාරණං තව දුර්විසේදයසං.
යං සෙසි මතසාසිකනා යෙන කාරණෙන නිමිතසාසිකං සෙසි
මතකො විශ් හුත්වා සංසි. යස්ස තෙ කාමසාමානස්සාති යස්ස තව
දණ්ඩකොටියං ගගෙත්වා කාමසාමානස්ස භන්තො දණ්ඩා න මුව්චති
සො පන නිමිතතකො මතකො නාම න හොසිති.

එවං වුද්ධතො සො බුද්ධතො අයං මම අමතකභාවං ජනාතීති උට්ඨාය
දණ්ඩං බිපි. දණ්ඩා විරුජ්ඣි. බුද්ධතො ගව්ඡ විරුද්ධො දුකිසිමයාති
අංග බොධිසත්තො නිවත්තනා හො! පුරිස! මං විරුජ්ඣනොටි
නිමිතං අට්ඨ මහාතිරයෙ සොලස උසුදුතිරයෙ අවිරුද්ධොගෙවැසීති
වනා පක්ඛාමි. බුද්ධතො කිසුදු අලභිත්වා සුසානා කික්ඛමිත්වා පටි
බායං නහාසිත්වා ආගතමග්ගෙනෙව නගරං පාවිසි.

සන්තා ඉමං බමමදෙසනං ආහරිත්වා ජනකං සමොධානෙසි. තද
බුද්ධතො දෙවදත්තො අපොසාසි. සිගාලරුජ්ජා පන අහමෙවැති

සිගාල ජාතකං.

1. 15. 3.

ලසි ව තෙ කිසුදුලිගාති ඉදං සන්තා වෙච්චවනෙ විහරනො
දෙවදත්තස්ස ගයාසිසෙ සුගතාලයස්ස දසසිතභාවං ආරබ්භ කපෙසි.
දෙවදත්තො හි අනුරුතිතජ්ඣානො ලාභසක්කාරපට්ඨිනො අනෙක
උපායොති විනොතො සන්තාරං පසුච්චන්දුති යාවිත්වා අලභමානො
විනො අග්නසාවකානං සද්ධිවිහාරිකො අබුතා පබ්බජිතො බමමිත්ත
ගමති අනොවිදෙ පසුච්චතො හික්ඛු ගගෙත්වා ගයාසිසං ගතත්වා
සංඝං හික්ඛුත්වා එකසිමාය ආවෙණිසංඝකමොති අකාසි. සන්තා තෙසං
හික්ඛුතං සුදුණුපටිපාකකාලං සැනැත්තා වෙ අග්නසාවකෙ පෙසෙසි. තෙ
දිස්වා දෙවදත්තො තුට්ඨමානසො රතති බමමං දෙසමානො බුද්ධ
ලිලාං කරිස්සාමිති සුගතාලයං දස්සෙන්නො විගතපිතමිද්ධො බො
ආප්පසො සාරිපුත්ත! හික්ඛුසංඝො පටිභාතු නං හික්ඛුතං බමමි
කපා පිට්ඨි මෙ ආතිලායති තමහං ආයමිස්සාමිති වනා තිද්ධං උප
ගතො. වෙ අග්නසාවකා තෙසං හික්ඛුතං බමමං දෙසෙත්වා මග්ග
එලෙහි පබොධෙත්වා සබ්බෙ ආදාය වෙච්චවනමෙව පටිමාගමිංසු.

කොතලිකොට් විහාරයේ දී සිටින දෙවදනන් සතියක ගන්නා
 ආවුණේ දෙවදනන්! පරිසරය තෙමේ භික්ෂුවා වෙ අගනසාවකා විහාරය
 තුළින් කතා ගතා කිරීම පන නිදහසියවෙමින් වනා උතුරාසහ
 මගේ අපනෙමා භික්ෂුවා පිටිකරනවා. එයාගේ පියා පණතියා
 නං හදන පණතියා. තාවදේවයා බුදුගොලොවක. උතුරාසහ,
 සො තනොපටියා ගිලානො අගොසි. සතියා පේරා පුළුන් සාරි
 පුත්ත! තුමාගේ ගතකාලෙ දෙවදනෙකා කිය අතාසිති. ගනන!
 දෙවදනෙකා අගො දිසවා බුදුගිලන. කාරියාමිති සුගතාලය.
 දසොසො මහාමාත්‍යා පනෙකා, සතියා න බො සාරිපුත්ත! දෙව
 දනෙකා ඉදුනෙව මම අනුකරොනෙකා විනාස පනෙකා පුබ්බසි
 පනෙකාගෙවමින් වනා පේරොන යාවනො අතියා. ආහරි:-

අතීත බාරණයියා බුදුගොලොව රජු කාරෙතන බොසි
 සතො කෙසරසිතො පුත්ත! භිමවනපපදෙසෙ කඤ්ඤානගුතාය.
 වාසං කපොසි. සො එකදිවසං කඤ්ඤානගුතාය නිකම්මිති විජ්ජිති.
 වතුදිසං ඔලොකෙත්වා සිහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පකකනො
 මහාමාත්‍යා වධිත්වා වරමංසං බාදිත්වා එකං සරං ඔතරිත්වා මණි
 වණ්ණසං උදකසං කුළුණු පුරෙත්වා ගුහං සතියා පායාසි. අපේ
 කො සිහාලො ගොවරපසුතො සහසාව සිහං දිසවා පලාසිතුං
 අසකොනො සිහසං පුරතො පාදෙසු පතිත්වා නිපජ්ජි. කිං ජලේ
 කාති වුතො අහං තෙ සාමි! පාදෙ උපටියාතුකාමොති ආහං සිහං
 සාමු එති මං උපටියා වරමංසාති තං බාදපෙය්‍යාමිති වනා සිහාලං
 ආදාය කඤ්ඤානගුතං අගමාසි. සිහාලො තනොපටියා සිහවිකාසං
 මංසං බාදති. සො කාතිපාහසෙය්‍යව ජුලසරිරො අගොසි. අපං
 එකදිවසං ගුහං නිපනනකොව සිහං ආහං ගව්ජ්ජිතුං! පබ්බත
 සිවෙර සතියා පබ්බතපාදෙ සඤ්ඤානගුතාය ගතියාමාදිසු යසං
 මංසං බාදිතුකාමොසි තං ඔලොකෙත්වා ආගන්ත්වා අසුකමංසං බාදිතු
 කාමොමිති වනා මං වජ්ජිත්වා විරොව සාමිති වද අහං තං වධිත්වා
 මංසං බාදිත්වා තුග්ගමපි දසොමිති. සිහාලො පබ්බතසිවරං අහරුතිත්වා
 නානපකාරෙ මගෙ ඔලොකෙත්වා යසෙය්‍යව මංසං බාදිතුකාමො
 සොති කඤ්ඤානගුතං පවිසිත්වා තමෙව සිහසං ආරොච්ඡිත්වා පාදෙසු
 පතිත්වා විරොව සාමිති වදති. සිහං වෙගෙන පකඤ්ඤානගුතාය සවෙපි
 මතකවරපාරණො කොති තනෙව තං ජිවිතකයං පාපෙත්වා සමපි
 වරමංසං බාදති. සිහාලසාපි දෙති. සිහාලො කුළුණු මංසං බාදිත්වා
 ගුහං පවිසිත්වා නිදායති සො ගව්ජ්ජන ගව්ජ්ජන කාලෙ මාතං
 වබ්බසි අගමපි වතුපාදෙව කිං කාරණං දිවසෙ දිවසෙ පරෙති
 පොසියමානො විගරුමි? ඉතො පටියා අගමපි හතියාදයො පහ
 රිත්වා මංසං බාදියාමිති. සිහාපි මගරජා විරොව සාමිති වුත්තමෙව
 පදං නිසංසං වාරණෙ වබ්බසි, අගමපි සිහෙන විරොව ජලේකාති මං
 වදනෙත්වා එකං වරපාරණං වධිත්වා මංසං බාදියාමිති. සො සිහං

උපසංකම්මා ඵතදවොච සාමි! මයා දීඝරතතං තුමෙහි වඩිතානං වර වාරණානං මංසං බාදිතං අහවපි එතං වාරණං පහරිතා මංසං බාදිතු කාමො, තුමෙහි තිපතනාධිකෙන කඤ්චනගුහායං නිපජ්ජිස්සාමි, තුමෙහි පබ්බතපාදෙ විවරතතං වරවාරණං ඔලොකෙතා මම සනතිකං ආගන්තා විරොච ජලේකාති වදෙථ, එතතකම්මතවපි මවෙජ්ජං මා කරිත්වාහි. අථ නං සිහො ආහ න තිං ජලේක! වාරණෙ වඩිතුං සමෙත්වා සිහාලකුලෙ උපපන්නා වාරණං පහරිතා මංසං බාදනසමෙත්වා සිහාලො නාම ලොකෙ නත්ති, මා තෙ එතං රුච්ඡි. මයා වඩිතවරවාරණානකඤ්ඤව මංසං බාදිතා වසස්සුති. සො එවං වුත්තෙපි ඔරඡිතුං න ඉච්ඡි. පුතපුත යාවිසෙව. සිහො නං නිවාරෙතුං අසකොනොනො සචපට්ඨිත්වා තෙනති මම වසනට්ඨානං පටිසිත්වා නිපජ්ජාති ජලේකං කඤ්චනගුහායං නිපජ්ජාපෙතා පබ්බත පාදෙ මහතවරවාරණං ඔලොකෙතා ගුහාවාරං ගන්තා විරොච ජලේකාති ආහ. සිහාලො කඤ්චනගුහායං නිකම්මිතා විජලසිත්වා චතුර්දිසං ඔලොකෙතා තිකම්මතුං වසසිත්වා මහතවරවාරණස්ස තුමෙහි පතිස්සාමිති විරජ්ඣිතා පාදමුලෙ පති. වාරණො දකඤ්ඤ පාදං උකම්පිත්වා තස්ස සිසං අකකමි. සිංහිති වුණ්ණවිවුණ්ණාති අහෙසුං. අථස්ස සරීරං වාරණො පාදෙත සඤ්ජරිතා රාසිං කතා උපරි ලණ්ඨං පාතෙතා කුඤ්චනාදං නදන්තො අරඤ්ඤං පාටිසි. බොධිසත්තො ඉමං පවතති. දිස්වා ඉද්දති විරොච ජලේකාති වතා ඉමං ගාථාං:-

ලසි ව තෙ නිපට්ඨිතා මත්තො ව විදුලිතො,
සබ්බා තෙ ථාසුකා ගග්ගා අජ්ජ ඛො තිං විරොචසිති.

තත්-ලසිති මත්තුඛා, නිපට්ඨිතාති නිකන්තා.

බොධිසත්තො ඉමං ගාථං වතා යාවතාසුකං එතා යථාකමමං ගතො. සත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිතා ජාතකං සමොධානෙයි.

තද සිහාලො දෙවදන්තො අහොසි. සිහො පත අහමෙවාහි.

විශේෂවතජානකං.

1. 15. 4.

බහුමෙපතං අසබ්බිත්තවෙද්දති ඉදං සත්වා ජෙතවතෙ විහ රන්තො ආජිවකානං මිච්ඡාතපං ආරබ්භ කපෙසි. තද කීර ආජි වකා ජෙතවතපිට්ඨියං නානප්පකාරං මිච්ඡාතපං වරන්ති. සමබ්බලා හිකු වෙසං උකකුට්ඨකප්පධානවග්ගලිවතකණ්ටකාපස්සයපඤ්චනාප තප්පනාදිහෙදං මිච්ඡාතපං දිස්වා හගවන්තං පුච්ඡංසු අත්ති තුඛො ගන්තො! ඉමං මිච්ඡාතපං නිස්සාය කාවි වඩ්ඡිති. සත්වා ත හිකම්මෙ! එවරුපං මිච්ඡාතපං නිස්සාය කුසලං වා වඩ්ඡි වා අත්ති, පුබ්බ පණ්ණාසකා එවරුපං තපං නිස්සාය කුසලං වා වඩ්ඡි වා හවිස්සතිති

අතීත බාධණය. බ්‍රහ්මදේවතා රජු. කාරෙතන බොධි සතෙතා උදිච්චාභිණ්‍යුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස ජාතදිවසෙ මාතා පිතරො ජතගතිං ගහෙත්වා ඵපෙසු. අථ තං සොළසවස්සකාලෙ එතදවොචුං මයං තෙ පුත්ත! ජතදිවසෙ අගතිං ගණ්ඨිවහ සමෙපි අභාරං අජ්ඣාචසිතුකාමො තයො වෙදෙ උග්ගණ්ඨා අථ බ්‍රහ්මලොකං ගතතුකාමො අගතිං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා අගතිං පරිවරනො මහාබ්‍රහ්මානං අරාධෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණං ගොතිති. සො න මස්සං අභාරෙනත්වාති අගතිං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා අස්සමපදං මාපෙත්වා අගතිං පරිවරනො අරඤ්ඤං විහාසී. සො එකදිවසං පච්චන්තගාමකෙ ගොදකම්භං ලභිත්වා තං ගොණං අස්සමපදං නෙත්වා විනොසි අගතිගචන්තං ගොමංසං බාදපෙස්සා මිති. අථස්ස එතදගොසී. ඉධ ලොණං නත්ති අගතිගචවා අලොණං බාදිත්වා න සන්ඛස්සති ගාමකො ලොණං අභරිත්වා අගතිගචන්තං සලොණකං බාදපෙස්සාමිති. සො තං තත්ත්ව ඛනීත්වා ලොණත්වාය ගාමං අගමාසී. තස්මිං ගතෙ සම්බුද්ධා පුද්ගලා තං ණානං අගතා ගොණං දිස්වා වට්ඨත්වා මංසං පච්චත්වා බාදිත්වා තඛ්ඤාධිකාදි ජර්ඣාදි වම්බාදි තත්ත්ව ඡෙදිතත්වා අවසෙසමංසං අදාය අගමංසු. බ්‍රාහ්මණො අගනත්වා තඛ්ඤාධිකාදිවත්තමෙව දිස්වා විනොසී. අයං අගතිගචවා අත්තනො සන්තකමපි රක්ඛිත්වා න සකෙකාති මං පන කදු රක්ඛිස්සති? ඉමිතා අගතිපරිහරණෙන නිරන්තරෙත භවිතබ්බං නත්ති ඉතොතිදුතා කුසලං වා වට්ඨී වාති. සො අගතිපරිවරිතාය විගතවජ්ඣෙකු භවො! අගතිගචවා! තිං අත්තනොපි සන්තකං රක්ඛිත්වා අසකෙකානො මං කදු රක්ඛිස්සසී? මංසං නත්ති එත්තකෙනපි භුස්සාගිති තඛ්ඤාධිකාදි අගතිමති පක්ඛිපනො ඉමං ගාථමාග:-

බහුමෙතනා අසබිති! ජනවෙද! සං තං වාලබිනාහිපුජයාම
මංසාරගයා නතජ් මංසං නඛිගුට්ඨවි හවං පටිග්ගතානුකී.

තැන්-බ්‍රහ්මමය නැති එකතැනට බ්‍රහ්ම. අසබැහි අසප්‍රරිස! අසාධු
 ජනිත! ජාතවේදයී අනිං. ආලපති අනිති ජාතමනෙතාව වේදයීති
 ස්වයති පාතවො හොති තසමා ජතවේදෙති වුවවති. සංතංචාලධිනාග්
 පුජසාමාති යං. අජ්ජ මයං. අතතනොපි සන්තතං රක්ඛිතුං අසමත්ථං.
 භවන්තං වාලධිනා අනිපුජයාම එතමි තෙ බ්‍රහ්මමාති දසෙයති.
 මංසාරහස්සාති මංසාරහස්ස තුස්සං නත්ථි අජ්ජ මංසං. නිඛ්ඤාධිමිති
 භවං. පටිගහනානුති අතතනො සන්තතං රක්ඛිතුං අසනෙතානෙතා
 භවං. ඉමං සධුරජ්ඣිකවමමං නිඛ්ඤාධිමිති පතිගණනානුති

එවං වතො මහාසතො අහං උදනෙත නිබ්බාපෙතො ඉඬි පබ්බජං පබ්බජිතො අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බතොතො බ්‍රහ්මලොකපරයණො අහොසි. සන්තො ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිතො ජාතකං සමොධානෙසි. නිබ්බුතග්ගතාපසො අහමෙව තෙන සම යෙනාති.

නාඬගුට්ඨජාතකං.

1. 15. 5.

න ඬං ඬං! විජානාසිති ඉදං සන්තො ජප්තවනෙ විහරතො, පුරාණදුතිසිතාපලොභනං ආරබ්භ කපෙයි. පව්වුප්පන්නවත්තං ඉද්දිය ජාතකෙ ආචී භවිස්සති. සන්තො පන තං භික්ඛුං ආමනෙතො භික්ඛු! මානුගාමා නාම අරක්ඛියා ආරක්ඛං ඔපෙතො රක්ඛනොපි තා රක්ඛිතුං න සකෙකානති නිවපි පුබ්බෙ එතං ආරක්ඛං ඔපෙතො රක්ඛනොපි රක්ඛිතුං නාසකඛි ඉද්දති කපං රක්ඛිස්සසිති වතො අතීතං ආභරි :-

අතීතෙ බාරුණියං බ්‍රහ්මදතෙත රජ්ජං කාරෙතො බොධි සතො සුකයොතිඤා නිබ්බතති. කාසිරට්ඨි එකො බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තඤ්ච කණ්ඨභාතරඤ්චස්ස පුත්තට්ඨානෙ ඔපෙතො පොසෙසි. තෙසු බොධි-කස්ස පොට්ඨපාදෙති නාමං අහොසි. ඉතරස්ස රුධොති. තස්ස පන බ්‍රාහ්මණස්ස භරියා අනාචාරා හොති දුස්සිලා. භො වොහාරජාය ගච්ඡතො උහොපි භාතගේ ආහ තාතා! සවෙ වො මාතා බ්‍රාහ්මණී අනාචාරං ආචරති වාරෙය්‍යාපාතනති. බොධිසතො ආහ සාධු තාත! වාරෙය්‍යං සකෙකානතො වාරෙය්‍යාම අසකෙකානතො තුණ්ඨි භවිස්සාමාති. එවං බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණී සුකාතං නියාදෙතො වොහාරජාය ගතො. තස්ස පන ගතදිවසතො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණී අභිචරිතුං ආරඬා පවිසන්නාඤ්ච නික්ඛමන්නාඤ්ච අනො නති. තස්ස කිරියං දිස්වා රුධො බොධිසත්තං ආහ භාතික! අප්පාතං ඔතා සවෙ වො මාතා අනාචාරං ආචරති වාරෙය්‍යාපාති වජ්‍යා ගංභා ඉද්දතිවෙය්‍යා අනාචාරං ආචරති වාරෙම නනති. බොධිසතො තාත! තවං අතනො අව්‍යභතාය බාලභාවෙන එවං වදෙසි මාතුගාමං නාම උක්ඛිපිතො වරනොඬ රක්ඛිතුං න සකෙකානති යං කමමං කාතුං න සකකාන තං කාතුං වට්ඨන්ති ඉමං ගාථමාග කාතුං

න තවං රාධ! විජානාසි අඬ්ඝරතො අනාගතෙ,
අව්‍යායතං විලප්පි මිරතො කොසියායනෙති.

තත්ථ-න ඬං රාධ! විජානාසි අඬ්ඝරතො අනාගතෙති තාත!
රාධ! ඬං න ජානාසි අඬ්ඝරතො අනාගතෙ පමයාමෙයෙව එතතො ජනා ආගතො ඉද්දති ජනා ජානාති කීර්තනාපි අගමස්සනාති? අව්‍යායතං විලප්පිති ඬං අව්‍යායතවිලාපං විලප්පි. මිරතො කොසි

යාගෙනි මාතා නො නොසියායනි බ්‍රාහ්මණී විරතතා අමතාකං
පිතරි නිපෙපමා ජනා සවසානං තසම් සිනෙතො වා පෙමිං වා හවෙය්
න එවරුපං අනාවාරං කරෙය්නාති ඉමමත්ථ එතෙති ව්‍යඤ්ඤෙනති
පකාසෙසි.

එවං පකාසෙසො ච පත බ්‍රාහ්මණීයා සද්ධිං රාධසා වතතුං තා
දුඬි. සාපි යාව බ්‍රාහ්මණසා අනාගමණා යථාරුචියා විවරි බ්‍රාහ්මණො
ආගන්වා පොට්ඨපාදං පුච්ඡි තාත! කිදිසි තෙ මාතාති. බොධි
සතෙතො බ්‍රාහ්මණසා සබ්බං යථාභූතං කපේතො කිං තෙ තාත!
එවරුපාය දුගසිලායාති ච වතො තාත! අමෙහති මාතුයා දෙසසා
කපිතකාලතො පට්ඨාය න සකකා ඉධ වසිතුනාති බ්‍රාහ්මණසා පාදෙ
වන්දිතො සද්ධිං රාධෙත උපපතිතො අරඤ්ඤං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආගරිතො වතතාරි සවමාති පකාසෙසි.
සවපරියොසානෙ උභකණ්ඩිතතිකු බොතාපතතිථලෙ පට්ඨමිති.
තදු පත බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච එතෙයෙව වෙ ජනා අහෙසුං.
රාධො ආනන්දො පොට්ඨපාදෙ පත අහමෙවාති.

ශබ්දනකං.

1. 15. 6.

අපි නු හනුකා සනිතාති ඉදං සත්ථා ජේතවතෙ විහරනො
සමහුලෙ මහලුතෙ තිකු ආරබ්බ කපේසි. තෙ කිර ගිහිකාලෙ
සාවච්ඡියං කුටුම්භිකා අසිං මහඥානා අඤ්ඤමඤ්ඤං සහායකා
එකතො හුතො පුඤ්ඤති කරෙන්නා සන්ථු ධම්මදෙසනං සුතො මයං
මහලුකා කිං නො සරවාසෙන? සන්ථු සනතිකෙ රමණීයෙ බුද්ධි
සාසනෙ පබ්බජිතො දුක්ඛසානනං කරියාමාති සබ්බං සාපතෙය්
පුතතධිතාදීනං දතො අසුමුඛං ඤාතිසංඝං පහාය සත්ථාරං පබ්බජ්ජං
යාවිතො පබ්බජ්ජං පබ්බජිතො ච පත පබ්බජ්ජානුරුපං සමණධම්මං
න කරිංසු මහලුකහාවෙත ධම්මපි න පරියාපුණිංසු. ගිහිකාලෙ
විශ්ව පබ්බජිතකාලෙපි විහාරපරියන්තෙ පණ්ණසාලං කාලෙතො
එකතොව වසිංසු. පිණ්ඩාය වරතොපි අඤ්ඤත්ථ අගන්තො යෙභු
යෙහ න අතතනො පුතතදුරයෙව ගෙහං ගන්තො භුඤ්ජිංසු. තෙසු
එකසා පුරාණදුතිසිකා සබ්බසම්මි මහලුකතේරානං උපකාර
අහොසි. තසමා සෙසාපි අතතනා ලඤ්ඤං ආකාරං ගතෙතො තසා
යෙව ගෙහෙ නිසිදිතො භුඤ්ජනති. සාපි තෙසං යථාසනාතිතං
සුපච්ඡන්දනං දෙති සා අඤ්ඤතරෙත ආබාධෙත පුට්ඨා කාල
මකාසි අථ තෙ මහලුකතේරා විහාරං ගන්තො අඤ්ඤමඤ්ඤං
ගිවාසු ගතෙතො මධුරහත්ථසා උපාසිකා කාලකතාති විහාර
පච්චන්තෙ රොදනො විවරිංසු. තෙසං සද්දං සුතො ඉතොවිතොව
තිකු සනතිපතිතො ආවුසො! කසමා රොදතාති පුච්ඡිංසු. තෙ
අමතාකං සහායසා පුරාණදුතිසිකා මධුරහත්ථසා කාලකතා,

අමතාකං අතිවිශ උපකාරා, ඉදංකි කුතො තථාරුපිං. ලභිස්සාම,
ඉමිනා කාරණෙන රොදිමාති අහංසු. තෙසං තං විපකාරං
දිස්වා හික්ඛු ඛමමසහායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං. ආවුසො! ඉමිනා
නාම කාරණෙන මහලලකන්ථො අඤ්ඤමඤ්ඤං ගිවංග ගහෙතො
විහාරපච්චනෙන රොදන්තා විවරන්ති. සන්ථා අංගන්තො කාය
නුථ හික්ඛවෙ! එතරති කථංග සන්තිසින්නාති පුච්ඡිතො ඉමංග
නාමාති වුතෙත න හික්ඛවෙ! ඉදන්තෙවෙන තස්සා කාලකිරියංග
රොදන්තා විවරන්ති, පුඤ්ඤපෙතෙ ඉමං කාකයොතිංග නිබ්බන්ධිතො
සමුද්දො මතං තිස්සාග සමුද්දො උදකං උසසිඤ්චිතො එතං නිහරිස්සා
මාති වංගමන්තා පඤ්ඤිතෙ තිස්සාග ජීවිතං. ලභිංසුති වතො අතිතං
ආහරි:-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදතෙත රජ්ජං කාරෙනෙත බොධි
සතෙතා සමුද්දදෙවතා හුතො නිබ්බන්ධි. අපේකො කාතො
අත්තනො හරියං කාකිං ආද්ගං ගොවරං පරියෙසමානො සමුද්ද
තිරං අගමාසි. තස්මිං කාලෙ මනුස්සා සමුද්දතිරෙ බිරපායාසමච්ඡ
මංසසුරාදිති නාගබලිකමම. කතො පක්කමිංසු. කාතො බලි
කමමට්ඨානං ගන්තො බිරාදිති දිස්වා සද්ධිං කාකියා බිරපායා
සමච්ඡමංසාදිති පරිභුඤ්ජිතො බහුං සුරං පිච්චි. තෙ උභොපි
සුරාමදමන්තා සමුද්දකිලං කිලිස්සාමාති වෙලනෙත නිසිදිතො
නභාසිතුං ආරහිංසු. අපේකා උභම අංගන්තො කාකිං ගහෙතො
සමුද්දං පවෙසෙසි. තමෙකො මචෙත්ථ මංසං බාදිතො අජේක්ඛාහරි.
කාතො හරියං මෙ මතාති රොදි පරිදෙවි. අථස්ස පරිදෙවනසද්දං
සුතො බහු කාකා සන්තිපතිතො කිං කාරණං රොදසිති පුච්ඡිංසු.
සභාසිකා වො වෙලනෙත නභාගමානා උභමියා හටාති. තෙ
සඤ්ඤපි එකරවං රවන්තා රොදිංසු. අථ තෙසං එතදගොසි ඉමං
සමුද්දොදකං නාම අමතාකං කිං පහොති? උදකං උසසිඤ්චිතො
සමුද්දං තුච්ඡං කතො සභාසිකං නිහරිස්සාමාති. තෙ මුඛං පුරෙතො
උදකං බහි ඡ්ඤෙධන්ති. ලොඤ්ඤදකෙන ව ගලෙ සුස්සමානෙ උට්ඨා
සුට්ඨාග ඵලං ගන්තො විස්සමන්ති. තෙ හනුසු කිලනෙතසු මුඛෙසු
සුක්ඛනෙතසු අකඛිසු රතෙතසු දිනා කිලන්තා හුතො අඤ්ඤමඤ්ඤං
අමිනෙතො අමෙවා! මයං සමුද්දො උදකං ගහෙතො බහි පාතෙම
ගතිත්තතිත්ඨානං. පුත උදකෙන පුරෙති සමුද්දො තුච්ඡං කාතුං
න සක්ඛිස්සාමාති වතො ඉමං ගාථමාගංසු:-

අපිනු හනුකා සන්තා මුඛඤ්ච පරිසුස්සති,
බරමාම න පාරෙම පුරතෙව මහොදධිති.

තත්ථ-අපිනු හනුකා සන්තාති අපි නො හනුකා සන්තා අපි
අමතාකං හනුකා කිලන්තා. බරමාම න පාරෙමාති මයං අත්තනො
බලෙන මහාසමුද්දො උදකං ආකඤ්ඤම මහාරෙම තුච්ඡං පත නං
කාතුං න සක්කොම අගං හි පුරතෙව මහොදධිති.

එවං ව පන වතා සබ්බෙ පි තෙ කාකා තස්සා කාකියා එව රූපං නාම තුණ්ඛං අහොසි එවරූපානි වට්ඨකන්ති එවරූපං ඡචි සණ්ඨානං එවරූපො මධුරසද්දො සා නො ඉමං වොරසමුද්ධං නිස්සාය නට්ඨාති ඛත්තං විප්පලපිංසු තෙ එවං විප්පලපමානෙ සමුද්දෙවතා හෙරවරූපං දස්සෙත්වා පලාපෙසි. එවං තෙසං සොච්ඡි අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි. තද කාකි අයං පුරාණදුතියිකා අහොසි. කාකො මහලලකතෙරො. සෙසකාකා මහලලකතෙරො. සමුද්දෙවතා පන අහමෙවාති.

කාතජාතකං.

1. 15. 7.

නයිදං දුක්ඛං අදුං දුක්ඛනති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිකභික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. සො හි භගවතා සච්චං කීර ත්වං භික්ඛු! උක්කණ්ඨිකොති වුතෙන සච්චනති වතා කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසිති ව පුට්ඨො පුරාණදුතියිකායාති වතා මධුර හත්ථරසිකා භනෙන! සා ඉච්ඡි න සකෙකාමි නං විනා වසිතුනති ආහ. අථ නං සත්ථා එසා තෙ භික්ඛු! අනත්තාරිකා පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය සුලෙ උත්තාසිතො එතඤ්ඤෙව පරිදෙවමානො කාලං කත්වා තීරයෙ නිබ්බන්තො ඉදුනි තං කස්මා පුත පතෙසිති වතා අනිතං ආහරි:-

අතීතෙ බාණ්ණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතො බොධි සත්තො ආකාසට්ඨදෙවතා අහොසි. අථ බාණ්ණසියං කතතික රතතිවාරජණො සමපනෙත්වා හොති. නගරං දෙවනගරං විශ අලභිකරිංසු. සබ්බො ජනො ඡණ්ඩිද්‍රානිස්සිතො අහොසි එකස්ස පන දුග්ගතමත්‍රස්සස්ස එකමෙව සනසාටකසුගං අහොසි. සො තං සුධොතං ධොවාපෙත්වා ඕහඤ්ජාපෙත්වා සතවලිකං සහස්සවලිකං කාරෙත්වා උපෙසි. අථ නං හරියා එවමාහ. ඉච්ඡාමහං සාමි! කුසුමා රතතං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා තව කණ්ණං ලග්ගා කතතික රතතිවාරං වරිතුනති. හදෙදු! කුතො අමාකං දළිඳුතං කුසුමං? සුඛවත්ථං නිවාසෙත්වා කිද්‍රාගිති. කුසුමාරතතං අලභමානා ඡණ් කිද්‍රං න කිද්‍රිස්සාමි ත්වං අඤ්ඤං ඉච්චිං ගහෙත්වා කිද්‍රස්සුති. හදෙදු! කිං මං පිළෙසි? කුතො අමාකං කුසුමනති? සාමි! පුරිසස්ස ඉච්ඡාය සති කිං නාම නච්ඡි? නත්තු රඤ්ඤෙ කුසුමනවත්ථුයමිං ඛත්තං කුසුමනති? හදෙදු! තං ඨාතං රතතිසපරිග්ගනගිතපොකතිරණී සදිසං බලවා රතති න සකකා උපසංකමිතුං මා තෙ එතං රුච්චි යථාලද්ධොතෙව කුසුමස්සුති. සාමි! රතතිහානෙ අකිකාරෙ සති පුරිසස්ස අගමණීයට්ඨානං නාම අච්ඡිති? ඉති සො තාය පුතපුත කපෙතතියා කිලෙසවසෙන වචනං ගහෙත්වා හොතු හදෙදු! මාවිතත

නාම. පුත. නිව පුතනරි ඉදං සන්තා ජෙනවනෙ විහරනොනා කිලෙසතිග්ගහං ආරබ්භ කපෙසි. සාවච්ඡියං කීර පඤ්ඤාසනමනා සහායකා මහාවිහවං සෙට්ඨිපුත්තා සාමුඛිමදෙසනං සුචා සාසනෙ උරං දතා පබ්බජිතා ජෙනවනෙ අනොනොවිසන්තොරෙ විහරිංසු. අපෙකද්වයං තෙසං අධාරතනසමයෙ කිලෙසතිසිතො සංකප්පා උපපජ්ජි. තෙ උක්කමෙතිතා අත්තනා ජහිතකිලෙසෙ පුත ගණිතුං විතං උපාදයිංසු. අථ සන්තා අධාරතනසමනනනෙර සබ්බඤ්ඤාන ඤ්ඤෙදග්ඤිදීතිං උක්කපිතා කතරාය නුඛො රතීයං ජෙනවනෙ තිහබ්බ විහරනෙති උපකාසයං මලොකෙනොනං භෙසං ගිකමුතං අබනනෙර කාමරග්ගකප්පයා උපනනාචං අඤ්ඤාසි. සන්තා ව නාම එකපුත්තිකා ඉප්පි අත්තනො පුතං විය එකවකුකො

පුරිසො වකුටු. විය අත්තනො සාවනො රකබ්බි. පුබ්බණ්ණාදිසු
 යසම්. යසම්. සමයෙ තෙසං කිලෙසො උපපජ්ජන්ති තෙ තෙසං.
 කිලෙසෙ තතො පරං වඩ්ඪිතුං අදන්තා තසම්. තසම්.යෙව සමයෙ
 නිග්ගණ්ඨාති. තෙනසං එතදහොසි, අයං ව වකකවත්තිරඤ්ඤ
 අනොතොතගරෙයෙව වොරාතං. උපපන්නකාලො විය වත්තති
 ඉදුතෙව තෙසං ධම්මදෙසනං කන්තො තෙ කිලෙසෙ නිග්ගණ්ඨන්තො
 අරහත්තං දසසාමිති. සො පුරහිගක්ඛුටිතො නිකබ්බිතො මධුරස්ස
 රෙන ආනන්දාති ආයසමන්තං ධම්මගණ්ඨාගාරිකං ආනන්දෙත්ථරං.
 ආමනෙතසි. ථෙරෙ කිං හනෙත්ති ආගන්තො වන්දිතො අඨාසි. ආනන්ද !
 යත්තකා හිනු අනොතොකොටිසන්තො විහරන්ති සබ්බෙව ගති
 කුටිපරිවෙණෙ සන්තිපාතෙහිති. එවං කිරස්ස අහොසි සවාහං.
 තෙයෙව පඤ්ඤාසෙන හිනු පකෙකාසාපෙසසාමි සන්තං තො
 අබ්බන්තරෙ කිලෙසානං උපපන්නහාවො ඤ්ඤොති සංවිග්ගමානසං
 ධම්මදෙසනං පටිච්ඡිතුං න සක්ඛියානාති. තසමා සබ්බෙ සන්ති
 පාතෙහිති ආහ. ථෙරෙ සාධු හනෙත්ති අවාපුරණං ආදාය පරි
 වෙණෙන පරිවෙණං ආතිණ්ඩිතො සබ්බෙ හිනු ගතිකුටිපරිවෙණෙ
 සන්තිපාතෙතො බුද්ධාසනං පඤ්ඤපෙසි. සන්තං පලලිකං ආතුජිතො
 උජු. කායං පණ්ඩාය සිලාපඨවියං පතිට්ඨගමානො සිතොරුවිය
 පඤ්ඤාතබුද්ධාසනෙ නිසිදි අවෙලාවෙලා යමකයමකා ඡබ්බණ්ණ
 ඝතබුද්ධරසමයො විස්සජේනො. තාපි රසමයො පාණ්ඩිතො
 ඡතමතො කුටාගාරකුට්ඨිතො ජිජ්ජිතො ජිජ්ජිතො ගගනතලෙ
 විජුල්ලතො විය සඤ්චිරිසු. අණ්ණවකුට්ඨි. බොහොති, බාලසුරි
 යුග්ගමණකාලො විය අහොසි. හිනුසබ්බොපි සන්තරං වන්දිතො ගරු
 විතං පවුපට්ඨපෙතො රත්තකමලසාණිං පරික්ඛිපනො විය පරි
 වාරෙතො නිසිදි. සන්තං බුගමස්සරං නිව්ජාරෙනො හිනු ආමනෙත්තො
 න හිකබ්බෙ! හිනුතා නාම කාමවිතකකං ව්‍යාපාදවිතකකං විති.
 සාවිතකකන්ති ඉමෙ තෙයො අකුසලවිතකකං විතකකකං වට්ටති
 අනොතො උපපන්නකිලෙසො හි පරිත්තකොති ඤ්ඤං න වට්ටති,
 කිලෙසො නාම පච්චාමිත්තසද්දිසො පච්චාමිත්තො ව බුද්ධකො
 නාම නන්ති ඔකාසං ලභිතො විතාසමෙව පාපෙති, එවමෙව අප
 මත්තකොපි කිලෙසො උපපජ්ජන්තො වඩ්ඪිතුං ලහනො මහාවිතාසං
 පාපෙති කිලෙසො නාමෙස හලාහලවිසුපමො උප්පාටිතච්ඡිලොම
 ගණ්ඨිතිහො¹ ආසිවිසපටිභාගො අසතිඅග්ගිසද්දිසො අලලිසිතුං න
 යුතො ආසඩ්ඛිතබ්බො උපපන්නප්පන්නකබ්බණ්ණෙයෙව පටිසම්ඛිත
 බලෙන භාවනාබලෙන යථා මුත්තමපි හදයෙ අඨන්තො පට්ඨති
 පත්තො උදබ්ඪු විය විවට්ටති එවං පජ්ජිතබ්බො පොරණකපණ්ඩි
 තාපි අප්පමත්තකමපි කිලෙසං ගරහිතො යථා පුත්ත අබ්බන්තරෙ
 නුපපජ්ජති එවං කුග්ගණ්ඨිසුති වන්තො අතිතං ආහරි :-

අතීතෙ බාග්ගසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙතො භොගි
 සතො සීගාලයොති යං පටිසන්ති ගතොති අරඤ්ඤා නදීතීර
 නිවාසං කපොසි. අපේකො ජරහජී ගඛානීරෙ කාලමකාසි.
 සීගාලො ගොවරපසුතො තං ගජීසරිරං දිස්වා මහා මෙ ගොවිරො
 උපානොති ගතො සොණෙඛි ඛසි. නඛලියාය දවංකාලො විය
 අහොසි. සො නතේත්ථ බාදිතබ්බසුත්තකන්ති දන්තො ඛසි. ඵමෙඛ¹
 දවංකාලො විය අහොසි. කණ්ණෙ ඛසි. සුපාකොටියං දවංකාලෙ
 විය අහොසි. උදරෙ ඛසි. කුසුලෙ දවංකාලො විය අහොසි. පාදෙ
 ඛසි උදුක්කලෙ දවංකාලො විය අහොසි. නඛලුට්ඨ ඛසි මුසලෙ
 දවංකාලො විය අහොසි. එත්ථාපි නජී බාදිතබ්බසුත්තකන්ති
 සබ්බත් අස්සාදං අලහනොති වච්චමග්ගො ඛසි. මුදුසුට්ඨෙ දවංකාලො
 විය අහොසි සො ලඬුංදති මෙ ඉමස්මි සරීරෙ මුදුං බාදිතබ්බ
 සුත්තධානන්ති තතොපධාය බාදනො අනොකුච්ඡිං පටිසිත්වා
 වක්කගදයාදීති බාදිත්වා පිපාසිතකාලෙ ලොතිතං පිටිත්වා නිපජ්ඣ
 කාමකාලෙ උදරං පත්තිත්වා නිපජ්ඣති. අපස්ස එතදහොසි ඉදං
 ගජීසරිරං මග්ගං නිවාසසුඛතාය ගෙගසදිසං බාදිතුකාමතාය සති
 පහුතමංසං කිංදති මෙ අඤ්ඤත්ත කම්මන්ති සො අඤ්ඤත්ත අගන්තො
 ගජීකුච්ඡියංගෙව මංසං බාදිත්වා වසති. ගච්ඡෙන ගච්ඡෙන කාලෙ
 නිදුස්වාතසඵලෙසෙන වෙව සුරියරසමිසන්තා පෙන ව තං කුණ්ඨං
 සුසිත්වා වලිගො ගණ්ඨි. සීගාලස්ස පට්ඨං වාරං පිතිතං අනොති
 කුච්ඡියං අකුකාරො අහොසි. සීගාලස්ස ලොකානාරිකානිවාසො
 විය ජාතො කුණ්ඨපෙ සුස්සන්තො මංසමපි සුස්සි ලොතිතමපි පටිජ්ජති.
 සො නික්කමණ්වාරං අලහනොති ගගපානොති හුත්වා සක්ඛාවනොති
 ඉතොවිතො ව පහරිත්වා නික්කමණ්වාරං පරියෙසමානො විවරති.
 එවං තස්මිං උක්කලියං පිට්ඨං පිණ්ඩි විය අනොතිකුච්ඡියං සිජ්ජ
 මානෙ කතිපාහව්වගේන මහාමෙසො පාවස්සි. අථ නං කුණ්ඨං
 තෙමිත්වා උට්ඨාය පකතිසණ්ඨාතෙන අට්ඨාසි. වච්චමග්ගො විවටො
 හුත්වා තාරකා විය පඤ්ඤාසි සීගාලො තං ජිද්දං දිස්වා ඉදති මෙ
 ජිවිතං ලඬුන්ති යාවගජීසීසං පටික්කමිත්වා වෙගෙන පක්කන්දිත්වා
 වච්චමග්ගං සීසෙත පහරිත්වා නික්කමි. තස්ස සංසින්නසරීරතො
 සබ්බලොමාති වච්චමග්ගො අලලිසිංසු. සො තාලක්කකිසදිසෙන
 නිලොමෙන සරීරෙන උබ්බිග්ගවිතො මුහුත්තං බාවිත්වා නිවත්තිත්වා
 නිසින්නො සරීරං ඔලොකෙත්වා ඉදං දුක්ඛං මග්ගං න අඤ්ඤන්ත
 කතං ලොහගෙතු පන ලොහකාරණං ලොහං කිය්සාය මයා එතං
 කතං ඉතොදති පට්ඨාය න ලොහවසිකො ගවිස්සාමි පුන ගජීසරිරං
 නාම න පටිසිස්සාමිති සංවිග්ගගදයො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

තාහං පුනං නව පුනං නවාපි අපුනපුනං,
 ගජීබොද්ධිං පචෙක්කාමි තථා හි ගගතජ්ජනොති.

තත්-නවාපි අපුනපපුනනති අකාරෙ නිපාතමනෙතා. අයං පනෙතිස්සා සක්ලායපි ගාථායජො. අහං හි ඉතො පුත තනො ව පුතනති වුත්තවාරතො පුත තනොපි ව පුතපපුතං වාරණසරීර සඛිතං හප්පිබොද්ධිං න පවෙකඛාමි. කිං කාරණං? නාථාගි හය නජ්ජිනො තථාහි අහං ඉමස්මයෙව පවෙසනෙ හයතජ්ජිනො මරණහයෙන සන්තාසං සංවෙගං ආපාදිතොති.

එවඤ්ච පත වතා තනො ව පලාසිත්වා පුත තං වා අඤ්ඤං වා හප්පිසරීරං නාම නිවනතිත්වාපි ත ඔලොකෙසි. තනොපට්ඨාය ත ලොභවසිකො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා භික්ඛවෙ! අනෙතා උපපන්න කිලෙසස්ස නාම වඩ්ඪිතුං අදත්වා තත් තත්ථ ව තිග්ගණ්ඨතුං වට්ටනීති වත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. සච්චපරියොසානෙ පඤ්චසතාපි තෙ භික්ඛු අරහතෙන පටිට්ඨහිංසු. අවසෙසෙසු කෙවි සොතාපනතා කෙවි සකදගාමිනො කෙවි අනාගාමිනො අනෙසු. තද සිභාලො අහමෙව අහොසිනති.

සිභාලජානනං.

1. 15. 9.

එකපණේණ අයං රුකේධාති ඉදං සත්ථා වෙසාලියං උපනිස්සාය මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං විහරනෙතා වෙසාලිකං දුට්ඨලිච්ඡි කුමාරකං ආරබ්භ කපේසි. තස්මිං හි කාලෙ වෙසාලිනගරං ගාමුත ගාමුතනතරෙ නීති පකාරෙහි පරිකඛින්නං තීප්ප ධානෙසු ගොපු රට්ටාලකොට්ඨකයුත්තං පරමසොභනපපන්නං. තත් නිවචකාලං රජ්ජං කාරෙත්වා වසන්නානංයෙව රාජ්ජනං සත්ත සහස්සානි සත්ත සතානි සත්ත ව රාජානො හොනති. තත්තකායෙව උපරාජානො තත්තකා සෙනාපතීනො. තත්තකා හණ්ඩාගාරිකා තෙසං රාජ කුමාරානං අන්තරෙ එකො දුට්ඨලිච්ඡිකුමාරො නාම අහොසි. කොධනො වණේඛා ඵරුසො. දණේඛන සට්ඨිතාසිච්ඡිසො විශ නිච්චං පජ්ජලිතො කොධෙන. තස්ස පුරතො වෙ තීණී වචනාති කපේතුං සමජො නාම නප්පි. තං තෙව මාතාපිතරො ත ඤ්ඤායො ත මිත්තසුභජ්ජා සිත්තාපෙතුං සත්තංසු. අපස්ස මාතාපිතුනතං එතදහොසි අයං කුමාරො අභිථරුසො සාහසිකො ධපෙත්වා සමමා සච්ඡුඛං අඤ්ඤා ඉමං විනෙතුං සමජො නාම නප්පි බුද්ධිවෙ නෙය්‍යත පත හවිතබ්බනති. තෙ තං ආදාය සජ්ජ සන්තිකං ගන්ත්වා වද්දිත්වා ආහංසු හනෙත! අයං කුමාරො වණේඛා ඵරුසො කොධෙන පජ්ජලති ඉමස්ස ඔවාදං දෙථාති.

සත්ථා තං කුමාරං ඔවදි-කුමාර! ඉමෙසු නාම සත්තෙසු වණේඛන ඵරුසෙන සාහසිකෙන විභෙදකජාතීකෙන ත හවිතබ්බං. ඵරුස වාචො නාම විජ්ජතමාතුයාපි පිතුනොපි පුත්තස්සපි හාදාහගිණීනමපි

පජාපතියාපි මිත්තබ්බවාතමපි අපටියො හොති අමනාපො ධිසිතුං
 ආගච්ඡන්තො සපෙසා විය අටවියං උට්ඨිතවොරො විය බාදිතුං
 ආගච්ඡන්තො යනෙකා විය ච උබ්බජ්ජිතො හුත්වා දුතියකචිත්තවාසෙ
 තීරයාදිසු තිබ්බත්තති. දිට්ඨොව ධම්මෙ කොධනො පුග්ගලො මණ්ඩිත
 පසාධිනොපි දුබ්බණ්ණොව හොති. පුණ්ණවන්දසසිට්ඨිකමපියං මුඛං
 ජාලාභිග්ගපදුමං විය මලග්ගභිතකඤ්චනාදසමණ්ඩලං විය ච විරූපං
 හොති දුරුසිකං කොඛං නිසායං හි සත්තා සත්ථං ආදාය අත්තනාව
 අත්තනානං පගරන්ති. විසං බාදන්ති. රජ්ජයා උබ්බක්ඛන්ති. පපාතා
 පපත්ති. එවං කොධවසෙන කාලබ්බත්වා තීරයාදිසු උපපජ්ජන්ති
 විගෙහිකත්තිකාපි දිට්ඨොව ධම්මෙ ගරභං පත්වා කායස්සහෙදා තීරයා
 දිසු උපපජ්ජන්ති. පුත මනුස්සත්තං ලභිත්වා ජාතකාලතොපට්ඨාය
 රොගබ්බලාව හොන්ති. චක්ඛුරොහො සොත්තරොගොති ආදිසු ච
 රොගෙසු එකත්තො වුට්ඨාය එකයමි. පත්ති. රොගෙන අපරිමුත්තාව
 හුත්වා තිච්චදුක්ඛතාව හොන්ති. තයවා සබ්බසත්තෙසු මෙත්තවිත්තෙන
 භිතවිත්තෙන මුද්විත්තෙන හවිතබ්බං. එවරූපො හි පුග්ගලො තීර
 යාදිගයෙහි ත පරිමුච්චති.

සො කුමාරො සත්ථු ඔවාදං ලභිත්වා එකොවාදෙනෙව නිගතමානො
 දන්තො නිබ්බිසෙවනො මෙත්තවිත්තො මුද්විත්තො අහොසි. අසෙකා
 සත්තමපි පගරන්තමපි නිවත්තිත්වාපි ත ඔලොකෙසි. උඤ්චදුසො විය
 සපෙසා අලව්ඡිතො විය කකකට්ඨො ජිත්තවිසාණො විය ච උසගො
 අහොසි. තස්ස තං පවත්ති. ඤාත්වා හික්ඛු ධම්මසගා යං කථං සමුට්ඨා
 පෙසුං ආවුසො! දුට්ඨලිව්ඡිකුමාරං සුචිරමපි ඔව දිත්වා නෙව මාතා
 පිතරො න ඤාතිමිත්තාදයො දමෙතුං සකක්ඛිංසු. සමමාසමුද්ධො පත
 එකොවාදෙනෙව දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා මත්තවරවාරණං විය
 සමුග්ගභිතානඤ්ජකාරණං අකාසි. යාව සුභාසිතඤ්චිදං- “හත්ථිදම
 ඝේත භික්ඛව්ච! හත්ථිදමො සාරිතො එකං යෙව දිසං ධාවති පුරුෂිමං
 වා පච්ඡිමං වා උත්තරං වා දකක්ඛිණං වා. අස්සදමනෙත භික්ඛවෙ!
 අස්සදමො සාරිතො එකං යෙව දිසං ධාවති පුරුෂිමං වා පච්ඡිමං වා
 උත්තරං වා දකක්ඛිණං වා. හොදමනෙත භික්ඛව්ච! හොදමො සාරිතො
 එකං යෙව දිසං ධාවති පුරුෂිමං වා පච්ඡිමං වා උත්තරං වා දකක්ඛිණං
 වා. තථාගත්තෙත භික්ඛවෙ! අරභතා සමමාසමුද්ධො පුරිසදමො
 සාරිතො අධාදිසං ධාවති රූපි රූපානි පස්සති අයමෙකා දිසා-පෙ-
 සඤ්ඤාවෙදසිතතිරොධං උපසමපජ්ජ විහරති අයං අධාමි දිසා. සො
 වුච්චති යොග්ගාවරියං තං අනුත්තරො පුරිසදමොසාරිති”ති. තති
 ආවුසො! සමමාසමුද්ධො සදිසො පුරිසදමොසාරිති නාම අත්ති.

සත්ථා ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරති කථාය සන්ති
 සිත්තාති පුච්ඡිත්වා ඉමාය නාමාති වුත්තෙත න භික්ඛවෙ! ඉදුනෙවෙස
 මයා එකොවාදෙනෙව දමිතො පුබ්බපගං ඉමං එකොවාදෙනෙව
 දමෙසිත්ති වත්වා අතිතං ආහරි :-

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජජං කාරෙතො බොධි සත්තො උදිව්වබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයපපත්තො තක්ක සිලායං තයො වෙදෙ සබ්බසිපාති ව උග්ගණ්ණිත්වා කඤ්චිකාලං සරාවාසං වසිත්වා මතාපිඤ්ඤානං අව්වයෙන ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තොති යම්වත්තො වාසං කපොසි තත්ථ විරං වසිත්වා ලොණවිලිලසෙවනත්ථාය ජනපදං ආගන්තුකා බාරාණසියං පඤ්ඤා රාජ්‍යානෙ වසිත්වා පුත්තදිවසෙ සුතිවත්තො සුපාරුතො තාපසාකප්ප සම්පත්තො භික්ඛාය නගරං පටිසිත්වා රාජබ්‍රහ්මණං¹ පාපුඤ්ඤි රාජා සිහ පඤ්ඤාරෙන ඔලොකෙත්තො තං දිස්වා ඉරියාපථෙ පටිදිත්වා අයං තාපසො සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො සුගම්හතදසො පදවි. 3 ර පද වාරෙ සහස්සත්ථිකං ධර්මපත්තො විශ සිහවිජ්ජමතිතො ආගමිජ්ජං. සම්ම සන්තධම්මො නාමෙකො අත්ථි ඉමස්ස තෙනබ්බන්තරෙ භවිතබ්බන්ති විනොදො ඵකං අමච්චං ඔලොකෙසි සො කීං කරොමි දෙවොති ආහ. ඵතං තාපසං ආනෙහිති. සො සාධු දෙවොති බොධිසත්තං උපසකම්මිත්වා චන්දිත්වා හත්තො භික්ඛාභාජනං ගතොති කීං මහාපුඤ්ඤති වුත්තො ගතොති. රාජ තං පකෙකාසනීති ආහ. බොධිසත්තො න මයං රාජකුලු පගා ගෙමච්චතො නාමමොති ආහ. අමච්චො ගන්තුං තමත්ථං රඤ්ඤා ආරොවෙසි. රාජ අඤ්ඤා අවහානං කුලුපගො තත්ථි ආනෙහි නන්ති ආහ. අමච්චො ගන්තුං බොධිසත්තං චන්දිත්වා යාවිත්වා රාජනිවෙ සන්තං පවෙසෙසි. රාජා බොධිසත්තං චන්දිත්වා සමුය්යිතසෙවනිත්තො කඤ්චනපලලෙකි නිසිදුපෙත්වා අත්තොනො පටියත්තං නාතග්ගරස භොජනං භොජෙත්වා ගතොති කුතීං වසථාති පුට්ඨි. ගෙමච්චතො මයං මහාරාජාති. ඉදුති කහං ගමිත්ථාති? වස්සාරත්තානුරූපං සෙතා සන්තං උපධාරෙම මහාරාජාති. තෙන හි ගතොති! අවහානඤ්ඤා උය්‍යානෙ වසථාති පටිඤ්ඤං ගතොති සයම්පි භුඤ්ජිත්වා බොධිසත්තං ආදාය උය්‍යානං ගන්තුං පණ්ණසාලං මාපෙත්වා රත්තිට්ඨානදිවට්ඨා නාති කාරෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා උය්‍යානපාලං පටිච්ඡා පෙත්වා නගරං පාවිසි. තතොපට්ඨාය බොධිසත්තො උය්‍යානෙ වසති. රාජාපියස්ස දිවසෙ දිවසෙ වත්තික්ඛන්තුං උපට්ඨානං ගමිත්ති තස්ස පත රඤ්ඤා දුට්ඨකුමාරො නාම පුත්තො අගොසි වණ්ණො ඵරුසො නෙව තං රාජා දමෙතුං අසක්ඛි න සෙසඤ්ඤතො අමච්චාපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකාපි එකතො හුත්වා සාමි! මා ඵලං කරි ඵලං කාතුං න ලබ්බාති කුජ්ඣිත්වා කපේන්තාපි කථං ගාහාපෙතුං න සක්ඛිංසු. රාජා විනොදසි ධර්මො මම අයං සිලවත්තතාපසං අඤ්ඤා ඉමං කුමාරං දමෙතුං සමත්තො නාම නත්ථි. සො යෙව තං දමෙස්සතිති.

සො කුමාරං ආදාය බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්තුං ගතොති! අයං කුමාරො වණ්ණො ඵරුසො, මයං ඉමං දමෙතුං න සකෙකාම කුමෙහ නං එකෙත උපායෙන සික්ඛාපෙථාති කුමාරං බොධිසත්තස්ස

නියාදෙත්වා පකකාමි. බොධිසත්තො කුමාරං ගතෙත්වා උය්‍යානෙ විවරන්තො එකතො එකෙන එකතො එකෙනාති විනිශ්චිත පන්තති එකං නිබ්බපොතකං දිස්වා කුමාරං ආහ. කුමාර! එතස්ස තාව රුක්ඛපොතකස්ස පණණං බාදිත්වා රසං ජනාතීති. සො තස්ස එකං පණණං සබ්බාදිත්වා රසං ඤාත්වා ඛිනි¹ සහබ්බෙලෙන භූමියං නිවුට්ඨි. කිමෙතං කුමාරාති වුත්තෙත ගන්තවා! ඉදන්තෙවස රුක්ඛකා හලාහලවිසුප්පමො වඩ්ඪන්තො පන බහු මනුස්සො මාරෙස්සාතීති නිබ්බ පොතකං උප්පාදෙත්වා හත්තෙති පරිමද්දිත්වා ඉමං ගාථමාහ :-

එකපණණො අයං රුක්ඛකා න භූමියා වතුරඛතුලො,
එලෙන විසකපෙතන මහායං කිං හවිස්සාතීති.

තත්- එකපණණොති උපොසු පස්සු එකෙකපණණො, න භූමියා වතුරඛතුලොති භූමිතො වතුරඛතුලමත්තමයි න වඩ්ඪිතො. එලෙනාති පලාසෙන. විසකපෙතනාති හලාහලවිසසදිසෙන. එවං බුද්දකොපි සමානො එවරුපෙන තිත්තනෙන පණණෙන සමන්තා ගතොති අන්තො. මහායං කිං හවිස්සාතීති යද පතායං වුද්ධිපත්තො මහාහවිස්සාති තද කිං නාම හවිස්සාති? අඛා මනුස්සමාරකො හවිස්සා තීති එතං උප්පාදෙත්වා මද්දිත්වා ජබ්බබ්බිනාති ආහ.

අථ නං බොධිසත්තො එතදවොච කුමාර! තිං ඉමං තාව නිබ්බ පොතකං ඉදන්තෙව එවං තිත්තනකො මහලලකකාලෙ කුතො ඉමං නිස්සාය වඩ්ඪිති උප්පාදෙත්වා මද්දිත්වා ජබ්බබ්බි යථා තිං එතස්මිං පටිපජ්ජි එවමෙව තං රට්ඨවාසිනොපි අයං කුමාරො දහරකාලෙ යෙව එවං වණ්ණො ඵරුසො මහලලකකාලෙ රජ්ජං පත්වා කිං නාම කාරිස්සාති? කුතො අමානං එතං නිස්සාය වඩ්ඪිති තව කුලසන්නකං රජ්ජං අදත්වා නිබ්බපොතකං විය තං උප්පාදෙත්වා රට්ඨා පබ්බාජ නියතමං කාරිස්සාතති, තස්මා නිබ්බරුක්ඛපටිහාගතං හිත්වා ඉතො පට්ඨාය බතතිමේත්තොනුද්දයසම්පන්නො ගොතීති.

සො තතොපට්ඨාය නිහතමානො නිබ්බිසෙවතො බතතිමේත්තො නුද්දයසම්පන්නො හුත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ ධත්වා පිතු අව්ව යෙන රජ්ජං පත්වා දුතාදීති පුඤ්ඤකමොති කත්වා යථාකමං අගමාසි.

අත්ථා ඉමං බම්මදෙසනං ආහරිත්වා න භික්ඛවෙ! ඉදන්තෙවස දුට්ඨලිච්ඡිකුමාරො මයා දමිතො පුබ්බෙපාහං එතං දමෙසිං යෙවාති වත්වා ජතකං සමොධානෙසි. තද දුට්ඨකුමාරො අයං ලිච්ඡිකුමාරො අනොසි. රාජ ආනන්දො ඔවාදද්දයකතොපසො පන අහමේවාති.

එකපණණපානකං.

1. 15. 10.

අසන්නං සො පගගණ්ණාතීති ඉදං අත්ථා වෙථවනෙ විහරන්තො අජාතසත්තුස්ස රඤ්ඤ අසන්නපග්ගතං ආරබ්භ කපෙසි.

සො හි බුද්ධානං පතිකණ්ටකභූතෙ දුස්සිලෙ පාපධමෙම දෙව
දත්තෙ පසිදිත්වා තං අසන්නං අසපුරිසං පගග්ගා තස්ස සකකාරං
කරිස්සාමිති බහුං ධනං පරිව්ච්ඡිත්වා ගයාසිසෙ විහාරං කාරෙත්වා
තස්සෙව වචනං ගභෙත්වා පිතරං ධම්මරාජානං සොතාපන්නං අරිය
සාවකං සාතෙත්වා අත්තනො සොතාපතනිමග්ගස්ස උපතිය්සයං ඡිද්දිත්වා
මහාවිතාසං පතෙත්වා. සො හි දෙවදත්තො පඨවිං පවිට්ඨොති සුත්වා
කච්චිනුඛො මමපි පඨවි ගිලෙය්සාති භීතතසිතො රජ්ජුඛං න ලග්ගති,
සයනෙ අස්සාදසුඛං න විද්දති, තිබ්බකාරණං හිතුනො කත්තිපොතො.¹
විග්ගා කච්චමානො විවරති. සො පඨවිං ඵලමානං විග්ග අභිවිජ්ජාලං තිකඛ
මනතිං විග්ග පඨවියා අත්තානං ගිලීයමානං විග්ග ආදිත්තාය ලොභ
පඨවියා උත්තානකා නිපජ්ජාපෙත්වා අගසුලෙහි කොට්ඨිගමානං
විග්ග ව සමනුපස්සි. තෙනස්ස පහවකුකකුටස්සෙව මුහුත්තමපි කථප
මානස්ස අවත්ථානං නාම නාභොසි. සො සමමාසමුද්ධං පස්සිතු
කාමො බමාපෙතුකාමො පඤ්ඤං පුච්ඡිතුකාමො අභොසි. අත්තනො
පන අපරාධමහත්තාය උපසංඝිකමිතුං න සකෙකාති.

අථස්ස රාජගහකගරෙ කත්තිකරත්තිවාරෙ සමපතෙතදෙවනගරං
විග්ග නගරෙ අලඛිතෙ මහාතලෙ අමච්චගණ්පරිවුත්තස්ස කඤ්චනා
සනෙ නිසින්නස්ස ජීවකං කොමාරහව්වං අවිදුරෙ නිසින්නං දිස්වා
ඵතදභොසි. ජීවකං ගභෙත්වා සමමාසමුද්ධං පස්සිය්සාමි න ඛො පන
සකකා මයා උජ්ජකමෙව වත්තුං අහං සමම! ජීවක! සයං ගතතුං න
සකෙකාමි ඵහි මං සඤ්ඤා සන්නිකං නෙහිති පරියායෙන පන රත්ති
සමපදං විණේණත්වා කන්තුවචජ්ජ මයං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පසිරු
පාසෙය්සාම යං නො පසිරුපාසන්නානං විත්තං පසිදෙය්සාති
විකංමි. තං සුත්වා අමච්චා අත්තනො අත්තනො සත්ථාරානං වණ්ණං
කපේස්සන්ති, ජීවකොපි සමමාසමුද්ධස්ස වණ්ණං කපේස්සන්ති, අථ නං
ගභෙත්වා සඤ්ඤා සන්නිකං ගච්ඡිය්සාමිති. සො පඤ්චති පදෙති රත්තිං
වණේණසි—“ලක්ඛඤ්ඤා වත භො! දෙසිනාරත්ති, අභිරුපා වත භො!
දෙසිනා රත්ති, දස්සන්තියා වත භො! දෙසිනා රත්ති, පාසාදිකා වත
භො! දෙසිනා රත්ති, රමණීයා වත භො! දෙසිනා රත්ති, කන්තුවචජ්ජ
මයං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පසිරුපාසෙය්සාම? යං නො පසිරු
පාසෙත්වා විත්තං පසිදෙය්සා”ති.²

අපේකො අමච්චො පුරණකස්ස පස්ස වණ්ණං කපේසි. එකො
මකඛලිගොසාලස්ස එකො අජිතකෙසකචමලස්ස එකො පකුඛකච්චා
යනස්ස එකො සඤ්ජයස්ස බෙලට්ඨිපුත්තස්ස එකො නාථපුත්ත
තිගණ්ඨස්සාති² රජා තෙසං කථං සුත්වා තුණ්හි අභොසි. සොහි ජීව
කස්සෙව මහාමච්චස්ස කථං පච්චාසිංසති. ජීවකොපි රඤ්ඤාමං ආරබ්භ
කට්ඨිතෙයෙව ජාතිය්සාමිති අවිදුරෙ තුණ්හි තිසිදි. අථ නං රජා ආහ.

1. ස්‍යා. පෙතොවිග්. 2. ස්‍යා. නාවුත්තතිග්ගණ්ඨස්සාති.

2. දිසතිකාය-සාමඤ්ඤා ඵලසුත්ත.

කළමනා සමම! ජීවක! කිං භූණති? තස්මිං ඛණේ ජීවතො උට්ඨා
යාසනා යෙන භගවා තෙනඤ්ඤිථපණාමෙති; එසො දෙව!
භගවා අරහං සමාසමුද්ධො අවහානං අමචනෙ විහංගි. සද්ධිං
අභිඤ්ඤාසෙති භික්ඛුසතෙති තඤ්ඤි පන භගවන්තං එවං කල්යාණො
කිත්තිසද්දො අබ්බුත්තතොති නව අරහාදි භූණෙ වතී¹ ජාතීනො
පට්ඨාය පුබ්බතිමිත්තාදිහෙදං භගවතො ආනුභාවං පකාසෙති; තං
භගවන්තං දෙවො පටිඤ්ඤාපාසතු ධම්මං සුඤ්ඤාපසාදං පුච්ඡන්තිආහ.

රාජා සමප්‍රණණමනොරථො හුත්වා තෙනති සමම! ජීවක!
හත්තියානාති කප්පාපෙතිති යානාති කප්පාපෙති; මහනෙත්ත
රාජානුභාවෙන ජීවකමචනං ගන්ත්වා ගක්ඛමණ්ඩලමාලෙ භික්ඛුසඤ්ඤ
පරිවුතං තථාගතං දිස්වා සන්තවිවිමජ්ජෙකි මහානාචං² විශ නිච්චලං
භික්ඛුසඤ්ඤං ඉතො විතො ව අනුචිත්‍රොකෙති; එවරුපා නාම මෙ
පරිසා න දිට්ඨපුබ්බාති ඉරියාපථෙයෙව පසිදිත්වා සඤ්ඤාසං අඤ්ඤා
පඤ්ඤාසංගිති; ජුතිං කති; භගවන්තං වන්දිති; එකමන්තං නිසිනො
සාමඤ්ඤාචලපඤ්ඤං පුච්ඡ. අපංසා භගවා විති භාණවායෙති පති
මණ්ඩලා; සාමඤ්ඤාචලසුඤ්ඤානං කථෙසි. සො සුත්තපරියොසානෙ
අත්තමනො භගවන්තං ඛමාපෙති; උට්ඨායාසනා පදකම්මං කති;
පකාමි. සන්තො අවිරපකන්තාසං රඤ්ඤාසං භික්ඛු ආමනෙත්වා
ඛතායං භික්ඛවෙ! රාජා උපහතායං භික්ඛවෙ! රාජා සවායං භික්ඛවෙ!
රාජා ඉස්සරියකාරණා පිතරං ධම්මකං ධම්මරාජානං ජීවිතා න
වොරුපෙසංථ ඉමසමිංයෙව ආසනෙ විරජං විතමලං ධම්මවක්ඛුං
උපපජ්ජෙසං. දෙවදත්තං පන තිස්සාය අසන්තපග්ගං කති; සොතා
පතතිඵලා පරිභිනොති ආහ. පුතදිවසෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං
සමුට්ඨාපෙසුං. ආවුසො! අජතසත්තු කීර අසන්තපග්ගං කති;
දුස්සිලං පාපධම්මං දෙවදත්තං තිස්සාය පිතුසාතකමමස්ස කතත්තා
සොතාපතතිඵලා පරිභිනො දෙවදත්තන්ත නාසිතො රාජාති.

සන්තො ආගන්ත්වා කායනුත්ථ භික්ඛවෙ! එතරති කථාය සන්ති
සිත්තාති පුච්ඡිති; ඉමාය නාමාති වුත්තෙ න භික්ඛවෙ! අජතසත්තු
ඉදුත්තෙව අසන්තපග්ගං කති; මහාවිනාසං පතො; පුබ්බපෙස
අසන්තපග්ගෙනෙව අත්තානං නාසෙසිති වති; අතීතං ආහරි:-

අතීතෙ බරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජං කාරෙත්තෙ බොධි
සත්තො මහාවිහරෙ බ්‍රහ්මණ්ඩලෙ තිබ්බත්ති; වයප්පතො
තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්ණිති; බරාණසියං දිසා
පාමොකො ආචරියො හුත්වා පඤ්ඤා මාණවකසතාති සිප්පං වාචෙති.
තෙසු මාණවෙසු එතො සඤ්ඤාමාණවො මාණවො අති. බොධි
සත්තො තස්ස මතකුට්ඨාපනමන්තං අද්දසි. සො උට්ඨාපනමන්තමෙව
ගහෙති; පටිබාහනමන්තං පන අගහෙති; එකදිවසං මාණවෙති
සද්ධිං දුරුඤ්ඤාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා එකං මතව්‍යග්ගං දිස්වා මාණවෙ

ආහ, හො! ඉමං මතව්‍යයං උට්ඨාපෙය්‍යාමිති. මාණවො නසකම්‍යා
සීති ආහංසු. පය්‍යන්තානඤ්ඤව වො උට්ඨාපෙය්‍යාමිති. සමෙ
මාණව! සකෙකාසි උට්ඨාපෙහීති. එවඤ්ච පත වතො තෙ මාණවො
රුක්ඛං අභිරුහිංසු. සඤ්ජවො මනතං පරිවතෙත්තො මතව්‍යයං
සකකරුහි පහරි. ව්‍යගෙසා උට්ඨාය වෙගෙතාගත්තො සඤ්ජවං ගල
නාලියං ඛසිත්වා ජීවිතකතයං පාපෙත්වා තත්තෙව පති. සඤ්ජවොපි
තත්තෙව පති. උගොපි එකට්ඨානෙයෙව මතා නිපජ්ජංසු. මාණවො
දුරුආදිති ආදාය ආගත්තො තං පවත්තං ආවරියස්ස ආරෙවෙසුං.
ආවරියො මාණවෙ ආමනෙත්තො තාතා! අසන්තපග්ගහකාර නාම
අසුත්තට්ඨානෙ සකකාරසම්මානං කරෙන්නා එවරුපං දුක්ඛං පටි
ලභන්තියෙවාති වතො ඉමං භාටමාහ:-

අසන්තං යො පග්ගණාති අසන්තඤ්චපසෙවති,
තමෙව සායං කුරුතෙ ව්‍යගෙසා සඤ්ජවිකො යට්ඨාති.

තත්ත-අසන්තනති තිති දුච්චරිතෙහි සමන්තාගතං දුස්සිලං පාප
ධම්මං. යො පග්ගණාතිති යං ඛත්තියාදිසු යො කොචි එවරුපං
දුස්සිලං පබ්බජිතං වා විවරාදිසම්පදානෙත ගතට්ඨං වා උපරජ්ජ
සෙත්වාපට්ඨානාදිසම්පදානෙත පග්ගණාති. සකකාරසම්මානං
කරෙතිති අත්තො. අසන්තඤ්චපසෙවතිති යො ච එවරුපං අසන්තං
දුස්සිලං උපසෙවති හජති පසිරුපාසති. තමෙව සායං කුරුතෙති
තමෙව අසන්තපග්ගහණං සො දුස්සිලො පාපප්‍රග්‍රහලො සසති සබ්බා
දති විනාසං පාපෙති. කපං? ව්‍යගෙසා සඤ්ජවිකො යට්ඨාති යට්ඨාසඤ්ජ
වකෙත මාණවෙත මනතං පරිවතෙත්තො මතව්‍යයං සඤ්ජවිකො
ජීවිතසම්පදානෙත සම්පග්ගහිතො අත්තනො ජීවිතදායකං සඤ්ජව
මෙව ජීවිතා වොරෙපෙත්වා තත්තෙව පාතෙසි. එවං අඤ්ඤාපි යො
අසන්තසම්පග්ගහං කරෙති සො දුස්සිලො තං අත්තනො සම්පග්ගහන
මෙව විනාසෙති. එවං අසන්තසම්පග්ගහනා විනාසං පාපුණන්තීති.

බොධිසත්තො ඉමාය භාටාය මාණවානං ධම්මං දෙසෙත්වා දුතං
දිති පුඤ්ඤති කත්වා යට්ඨාකම්මං ගතො. සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනා
ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. තද මතව්‍යග්‍රන්ථාපකො මාණවො
අජාතසත්තු අගොසි. දිසාපාමොක්ඛාවරියො පත අහමෙවාති.

සඤ්ජවජානකං.

කතණ්ඩකවග්ගො පණ්ණරසමො.

උපවිමො පණ්ණාසකො.

එකකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.